28 ΣΕΛΙΔΕΣ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 17 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1948

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ

Ἑβδομαδιαία εἰκονογραφημένη Ἔκδοσις

Τά ὅπλα τοῦ θανάτου κοσμικές ἀκτίνες

ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 3

ἀρ. 69

ΚΑΘΡΗΝ ΜΑΚ ΛΕΟΝΤ

Ἡ τρισχαριτωμένη βεντέττα τῆς «Ρεπάμπλικ», τελευταία ἀνακάλυψις μεταξὺ τῶν ἀστέρων τοῦ Χόλλυγουντ.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ

ΕΤΟΣ Β΄—ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 69

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ :
Π. ΜΕΤΑΞΑΣ - Π. ΤΡΟΥΜΠΟΥΝΗΣ - Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἐλευθ. Βενιζέλου 41.

ΤΗΛΕΦΩΝΑ :
Γραφείων 29237. Τυπογρ. 31 352

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Ἐσωτερικοῦ ἐτησία 90.000. Ἑξάμηνος 45.000. Ἐξωτερικοῦ: Ἐτησία £ 9, $ 36, Ἑξάμηνος £ 5, $ 20.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 1500

Κατοικία Ἐκδοτῶν : Σπ. Μεταξᾶ, Γαλατσίου 33. Πάνου Τρουμπούνη Θαλοῦ 6. Διευθυντοῦ τυπογραφείου : Ἰωακεὶμ Τσαγσάκου, Θέσπιδος 6.

Η ΤΙΜΗ ΠΩΛΗΣΕΩΣ ΤΟΥ «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ»

Ἐπὶ ἕνα περίπου ἑξάμηνον τὸ «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» ἐπέτυχεν ὄχι βεβαίως μὲ μικρὰς οἰκονομικὰς θυσίας νὰ παραμείνῃ εἰς τὴν τιμὴν τῶν 1000 δραχμῶν ἐν ἀντιθέσει πρὸς ὅλα ἀνεξαιρέτως τὰ ἄλλα περιοδικὰ τὰ ὁποῖα ἔκτοτε ηὔξησαν τὴν τιμήν των εἰς 1500 δραχμάς. Ἤλπιζε τὸ «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» ὅτι ὅλαι ἐκεῖναι αἱ πρόσθετοι δαπάναι αἱ ὁποῖαι ἐπεβλήθησαν καὶ εἰς αὐτὸ ὅπως καὶ εἰς τὰ ἄλλα περιοδικὰ ἐκ τῆς ἀνατιμήσεως ὅλων τῶν ὑλικῶν ποὺ ἀπαιτεῖ μία ἐκδοτικὴ ἐργασία ἀπὸ ἑνὸς ἑξαμήνου, θὰ ἦσαν παροδικαὶ καὶ ἐπροτίμησε νὰ ὑποστῇ αὐτὸ τὰς σχετικὰς ζημίας ἀντὶ νὰ ἐπιδιώξῃ ὅπως τὰ ἄλλα περιοδικὰ τὴν κάλυψιν των μὲ αὔξησιν τῆς τιμῆς τῆς πωλήσεως τοῦ φύλλου του.

Ἤδη ὅμως ὅτε ὄχι μόνον ἐσταθεροποιήθησαν αἱ πρὸ ἑξαμήνου ὑπερτιμήσεις, ἀλλὰ καὶ προσηυξήθησαν τὸν τελευταῖον περίπου μῆνα κατὰ ἑκατὸν τοῖς ἑκατὸν τοὐλάχιστον, ἐπιπροσθέτως δὲ ἀνεπροσαρμόσθησαν οἱ μισθοὶ καὶ τὰ ἡμερομίσθια τὸ «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» εὑρίσκεται εἰς τὴν ἀναπόδραστον ἀνάγκην νὰ καθορίσῃ ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ τὴν τιμὴν τοῦ φύλλου του εἰς ΧΙΛΙΑΣ ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΣ δραχμὰς διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ ὄχι τὸ ὅλον βέβαια ἀλλὰ ἐλάχιστον μέρος τῶν πολλαπλασιασθεισῶν δαπανῶν τῆς ἐκδόσεώς του.

Θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ἡ μικρὰ αὐτὴ αὔξησις θὰ κριθῇ ἀπολύτως δικαιολογημένη ἀπὸ τοὺς Ἀναγνώστας μας οἱ ὁποῖοι μὲ τόσον φανατικὴν ἀγάπην περιβάλλουν τὸ «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του.

Ἀθηναϊκὴ ἑβδομάς

Θεατρικὲς «Πρῶτες»

Ο «ΑΝΑΚΡΙΤΗΣ ΕΡΧΕΤΑΙ»

Τοῦ Τζὼν Πρίσλεϋ

Ὁ Τζ. Πρίσλεϋ εἶταν ἕνας δυνατὸς θεατρικὸς συγγραφέας, ποὺ τὰ ἔργα του παιζόντουσαν μὲ μεγάλη ἐπιτυχία ὄχι μόνο στὸν τόπο του, στὴν Ἀγγλία, μὰ καὶ σ' ὁλάκερο τὸν κόσμο. Δυὸ ἀπ' αὐτά, τὴν «Ἐπικίνδυνη Στροφή» καὶ τὸ «Ἐμεῖς κι ὁ χρόνος» εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ τὰ χαρεῖ καὶ τ' ἀθηναϊκὸ κοινό, ὅταν παλιότερα παιχτήκανε στὸ θέατρο τῆς κ. Κατερίνας καὶ στὸ «Θέατρο Τέχνης». Μὰ ὁ παλιὸς Τζ. Πρίσλεϋ δὲν ὑπάρχει πιά. Ὄχι γιατὶ πέθανε ἢ γιατὶ ἔπαψε νὰ γράφει θεατρικὰ ἔργα, μὰ γιατὶ ἔπαψε νά 'ναι μόνο συγγραφέας, μόνον καλλιτέχνης, κι ἀποφάσισε νὰ γίνει καὶ πολιτικὸς ἐνεργὸ μέλος τῆς ἀριστερῆς πτέρυγας τοῦ ἀγγλικοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος, μ' ἄλλα λόγια «κρύπτος» — ὅπως ἀποκαλοῦν οἱ Ἄγγλοι τοὺς «συνοδοιπόρους» — καί, τὸ χειρότερο, ἀποφάσισε νὰ ὑποτάξει τὴν πρώτη του ἰδιότητα στὴ δεύτερη. Ἀποφάσισε νὰ θέσει τὴν πέννα του στὴν ὑπηρεσία τῆς πολιτικῆς. Ἀποφάσισε θεληματικὰ νὰ πάψει νά 'ναι λεύτερος πνευματικὸς ἄνθρωπος καὶ νὰ γίνει «στρατευμένος», δοῦλος μιᾶς κομματικῆς κ' ἰδεολογικῆς σκοπιμότητας. Ἔτσι ἔγραψε τὴν «Καινούργια Πολιτεία», ὅπου παρουσιάζει πραγματοποιημένες ὅλες τὶς οὐτοπιστικὲς φαντασιοπληξίες τοῦ μαρξισμοῦ, τὶς ξεπερασμένες πιὰ ὄχι μόνο ἀπ' τὴ θεωρία, μὰ κι ἀπ' αὐτὴν τὴν πράξη. Ἔτσι ἔγραψε καὶ τὸ «Ὁ ἀνακριτὴς ἔρχεται», ποὺ ἀνέβασε τὴν περασμένη βδομάδα ὁ θίασος τοῦ «Θεάτρου Τέχνης» στὸ «Θέατρο Ἀλίκης» κι ὅπου ὁ Τζ. Πρίσλεϋ παρουσιάζει τὴν ἐγγλέζικη ἀστικὴ κοινωνία τοῦ 1912 νὰ τὴν ἀποτελοῦν ἀσυνείδητοι μόνον καὶ καθάρματα. Μὰ ὁ συγγραφέας τίποτα ἄλλο δὲν κάνει παρὰ νὰ παραβιάζει «ἀνοιχτὲς πόρτες». Κανένας λογικὸς καὶ κάπως φωτισμένος ἄνθρωπος δὲν ἰσχυρίζεται σοβαρὰ πὼς ἡ ἀστικὴ κοινωνία τοῦ 1912, ἀκόμα κι' ἡ σημερινή, εἶναι ἡ ἰδανικὴ κοινωνία. Ἐγὼ μάλιστα θὰ προχωροῦσα ἀκόμα πιὸ πολύ. Θὰ 'λεγα πὼς, ἂν δὲν ξεφύτρωναν οἱ διάφοροι Πρίσλεϋ οἱ διάφοροι «συνοδοιπόροι», οἱ δημιουργοὶ κ' οἱ μόνοι αἴτιοι τοῦ περίφημου «διεθνοῦς ἀριστεροῦ κλίματος», ποὺ βοήθησε τὸν κομμουνισμὸ νὰ προκαλέσει τόσες ἀναστατώσεις καὶ τόσες καταστροφὲς σ' ὁλάκερη τὴν Εὐρώπη, — κι' ἀκόμα πιὸ πολλὲς στὸν πολυβασανισμένο μας τόπο — ἐμποδίζοντας ἔτσι κάθε καλοπροαίρετη προσπάθεια γιὰ τὴν ἐπικράτηση μιᾶς μεγαλύτερης κοινωνικῆς δικαιοσύνης, ἂν λείπαν ὅλα αὐτά, ὁ καπιταλισμὸς σὰν αὐτόνομο κι' ἀσύδοτο κοινωνικὸ σύστημα, θὰ 'χε κιόλας παραχωρήσει τὴ θέση του σ' ἕνα ἄλλο μεταπολεμικὸ κοινωνικὸ σύστημα.

Γιατὶ ὁ «Ἀνακριτὴς ἔρχεται» δὲν εἶναι τίποτα ἄλλο παρὰ κήρυγμα, γιομάτο συμβατισμοὺς κι ἀπιθανότητες, ποὺ καμιὰ δὲν ἔχει σχέση μὲ τὴν ἀληθινὴ Τέχνη. Κι' ἂν ὁ Τζ. Πρίσλεϋ, μαζὶ μὲ τὴν καλλιτεχνική του ἀνεξαρτησία, εἶχε χάσει καὶ τὴν τεχνική του μαεστρία, τότε τὸ ἔργο του μήτε καὶ θὰ βλεπώτανε καθόλου. Μὰ τὸ 'σωσε κάπως ἡ τεχνική του ἀρτιότητα. Τὸ 'σωσε ἀκόμα καὶ τὸ ἄμορφό του ἀνέβασμα ἀπ' τὸ θεατρικὸ συγκρότημα τοῦ κ. Καρ. Κούν. Ὁ κ. Λ. Καλλέργης, ἡ δὶς Ἔλλη Λαμπέτη, ὁ κ. Βασ. Διαμαντόπουλος κ' ἡ κ. Β. Μεταξᾶ μᾶς παρουσιάσανε μιὰν ἀνώτερης ποιότητας σκηνικὴ δημιουργία στὴν ἐνσάρκωση τῶν ρόλων τους.

Γ. Ι. ΦΟΥΣΑΡΑΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΑ

ΕΝΝΕΑΧΡΟΝΙΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΡΧΗΣ

Τοῦ τακτικοῦ συνεργάτου μας ΦΟΡΤΟΥΝΙΟ

Ἐννέα ἐτῶν : Εἶναι δὲν εἶναι. Καὶ ὅμως νά ἕνα ἀπὸ τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς ἐποχῆς. Ὁ Μιχάλης — εἶναι τ' ὄνομά του — αὐτὸ τὸ παιδάκι, ποὺ μόλις ἐπρόφτασε ν' ἀρχίσῃ νὰ ζῇ, εἶναι οἰκογενειάρχης. Ὁ μικρότερος ἀσφαλῶς ἀπὸ ὅλους τοὺς οἰκογενειάρχας τῆς γῆς προστατεύει καὶ βοηθεῖ μητέρα κι' ἀδέρφια. Ἐννέα ἐτῶν ἄνδρας, μ' εὐθύνες βαρύτατες — εὐθύνες οἰκονομικές, ποὺ δουλεύει γιὰ νὰ τὶς ἀντιμετωπίσῃ.

Ἀγαπητὸς καὶ τρυφερὸς συνάδελφος ἀντικρύζοντας ἕνα τέτοιο παιδὶ — γιατὶ ὑπάρχουν πολλά, εἶναι προϊόντα τοῦ καιροῦ μας — διερωτήθηκε μελαγχολικά : Πότε θὰ παίξῃ : Πότε θὰ ὀνειρευθῇ : Ἀνεπίκαιρες ἐρωτήσεις. Στὴν ἐποχή μας δὲν ὑπάρχουν πιὰ παιδιά, ὅπως δὲν ὑπάρχουν καὶ γέροι. Αὐτοὶ γλεντοῦν κι' ἐρωτεύονται σὰν παιδιά. Καὶ τὰ παιδιὰ σκέπτονται, δουλεύουν κι' ἀγωνίζονται σὰν ἄνδρες. Θὰ τὰ ἰδῆτε στὰ πεζοδρόμια, στὶς γωνιές, στὶς στοές, μὲ τὶς μικρές τους μόστρες, μὲ κασελάκια κουτιά, γλυκά, τσιγάρα, φροῦτα, ἐφημερίδες, στὶς πιὸ σκληρὲς μορφὲς βιοπάλης ὅπως ἀκριβῶς ἐπὶ κατοχῆς. Ὁ Ἰταλὸς τσακίστηκε, ὁ Γερμανὸς ξεκουμπίστηκε. Ἡ δυστυχία ὅμως ποὖσπειραν μένει. Κι' αὐτὴ δὲν παίζει, οὔτε ὀνειρεύεται. Αὐτὴ καλεῖ σ' ἕναν ἀγῶνα χωρὶς ἀνάπαυσι. Ἀπὸ τὸ μπιμπερὸ στὴ βιοπάλη. Αὐτὸς εἶναι ὁ κλῆρος χιλιάδων πιτσιρίκων.

Νὰ τρομάξουμε : Γιατί ; . . . Οἱ Ἕλληνες εἴμαστε ὁ μόνος ἴσως λαὸς τῆς γῆς, ποὺ δὲ φοβᾶται, οὔτε λυγίζει ἀπὸ τὴ φτώχεια, γιατὶ τὴν ἔχει παντοτεινὴ συγκάτοικο. Ὄχι μόνο δὲν τὴ φοβήθηκε καὶ δὲν τὴν καταράστηκε ἀλλὰ καὶ τὴν τραγούδησε, σὰν ὑπέρτατο ἀγαθό, σὰν ὑπέροχη δασκάλα ἐνεργείας καὶ ἤθους. Ἡ φαιδρὴ Μοῦσα τοῦ Ἀριστοφάνη τὴν ὕμνησε στὸν «πλοῦτο» του. Καὶ οἱ μαθηταὶ τοῦ Διογένη ἀνύψωσαν τὸ κουρελιασμένο ταγάρι τους μὲ τὸ ξεροκόμματο, στὴν περιωπὴ συμβόλου ἐλευθερίας καὶ ἀρετῆς.

Ἀλλὰ πρέπει νὰ ξαναγυρίσω στὸ Μιχάλη. Ὁ τοσοδούλης μου δουλεύει «γκρούμ» κυνηγὸς σὲ ξενοδοχεῖο. Οὔτε στιγμὴ δὲ στέκεται, ἀπὸ τὸ πρωῒ μέχρι βαθείας νυκτός. Μόλις γυρίζει λαχανιασμένος ἀπὸ ἕνα θέλημα, θὰ τὸν στείλουν ἀμέσως σ' ἄλλο. Ἀνεβοκατεβαίνει τὰ πατώματα ἐξακοντίζεται στὰ πέρατα τῆς πρωτευούσης, γιὰ τὸ καπέλλο τῆς κυρίας, γιὰ τὰ ποῦρα τοῦ κυρίου, γιὰ τὰ λουλούδια στὸ ἀνθοπωλεῖο γιὰ νὰ βγάλῃ τὸ σκυλὶ τοῦ ἄλλου περίπατο, γιὰ νὰ ζητήσῃ μιὰ χθεσινὴ ἐφημερίδα, γιὰ νὰ φέρῃ ταξί, γιὰ νὰ ψωνίσῃ δυὸ κουμπιὰ ἑνὸς πουκάμισου, γιὰ νὰ πάῃ κάποιο μπιλλιετάκι, γιὰ νὰ κυνηγήσῃ τὸν πελάτη ποὺ ζητᾶνε στὸ τηλέφωνο γιὰ τὶς πιὸ κοινές, ἀλλὰ καὶ τὶς πιὸ ἀπίθανες δουλειές. . .

Κι' ὅλο τοῦ βρίσκουν καινούργιες.

Μὲ τὰ φλογερὰ ματάκια του ποὺ κυριαρχοῦν σ' ἕνα χλωμὸ καὶ πρόωρα κουρασμένο πρόσωπο, μὲ τὸν κοῦκο στραβά, καλὰ κουμπωμένος στὴ στολή του μὲ τὶς τέσσερις σειρὲς μετάλλινα κουμπιά, στέκει σοβαρὸς κι' ἀκούει τὴν παραγγελία, σὰν κολλημένος μὲ ψαρόκολλα, γιὰ νὰ φύγῃ ἔπειτα γοργὸς σὰν ζαρκάδι. Αὐτὰ ὅλα ὅμως εἶναι τίποτα μπροστὰ στὸ μαρτύριο ποὺ τραβάει ὁ μικρὸς ἀπὸ τοὺς μαντράχαλους τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ξενοδοχείου, τοὺς συναδέλφους του. Τὸν εἰρωνεύονται, τὸν πειράζουν, τοῦ κάνουν φάρσες δὲν τὸν παίρνουν ποτὲ στὰ σοβαρά. Κι' αὐτός, οἰκογενειάρχης ἄνθρωπος, ἐννοεῖ, πάνω ἀπ' ὅλα νὰ εἶναι ἄνδρας. Συνοφρυώνεται, ἀγριεύει, φωνάζει.

Ἀλλὰ ὁ μεγαλύτερος τρόμος του εἶναι ὁ ἀσανσέρ. Ἐκεῖ ἔχει πάθει τὶς μεγαλύτερες συμφορές. Μιὰ μέρα σπάσανε τὰ λουριὰ καὶ βρόντησε κάτω μαζὶ μὲ τὸ κασσόνι κι' ἀναπήδησε ὡς τὸ ταβάνι, δυὸ μέτρα καὶ κτύπησε τὸ καύκαλό του καὶ πάρα λίγο νὰ τ' ἀνοίξῃ. Ἄλλη φορὰ σταμάτησε μετέωρος ἀνάμεσα πέμπτου καὶ ἕκτου πατώματος, μιάμιση ὥρα, ὡς ποὺ νὰ διορθώσουν τὴ βλάβη οἱ μηχανικοί. Κι' ὅμως εἶναι ὑποχρεωμένος, ὁ δυστυχής, ν' ἀνεβοκατεβαίνῃ, μ' αὐτὸ τὸ μηχάνημα, μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς τὰ δύο τρίτα τοῦ εἰκοσιτετραώρου. Γιατὶ κοιμᾶται, ὅταν καὶ ὁ τελευταῖος πελάτης ἀδειάσει τὸ χώλ. Μπορεῖ νὰ τὸν χρειαστοῦν. Καὶ πρέπει νὰ εἶναι ἐκεῖ, νὰ δίνῃ τὸ «παρών» εἰς πρώτην ζήτησιν. Τὸν βλέπετε, τὴ νύχτα, νὰ κουτουλάῃ, παραζαλισμένος, ξεθεωμένος, νυσταλέος. . . Ρωτᾶτε πότε θὰ παίξῃ καὶ πότε θὰ ὀνειρευθῇ αὐτὸ τὸ παιδί : Ὅταν θὰ φθάσῃ, ὅταν θὰ γίνῃ κάτι. Στὴν ἐποχή μας πρῶτα ἔρχονται οἱ ἀγῶνες καὶ κατόπιν καὶ κατόπιν τὰ ὄνειρα μετὰ τὴν ἐξασφάλισι.

ΦΟΡΤΟΥΝΙΟ

Η ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ Η ΖΩΗ

Ἐρωτηματικά

Τοῦ κ. Σπ. Παναγιωτοπούλου

Μία ἄγνωστη ἀναγνώστρια ποὺ ὁ ἀδιάκριτος φίλος μου γραφολόγος μόλις εἶδε τὸ πανώγραμμα ἔσπευσε νὰ χαρακτηρίσῃ «ἀνήσυχη, τολμηρή, μεγαλούτσικη καὶ πολὺ μορφωμένη» θέλει καὶ καλὰ νὰ τῆς ἀπαντήσω ἂν ὁ λογοτέχνης ἐκφράζει ἢ ὄχι τὶς τάσεις του, τὴν ψυχική του διάθεση, τὸν ἴδιο τέλος τὸν ἑαυτό του μὲ τὸ ἔργο του.

Τὸ πρόβλημα δὲν εἶνε νέο. Ἔχει ἀπασχολήσει ἀπὸ καιρὸ μεγάλους διανοητὲς—ἀλλὰ δὲν ἔχει λυθεῖ.

Τελευταῖα ὁ Γάλλος αἰσθητικὸς Κάρολος Λαλὸ σὲ μιὰ μελέτη του ποὺ ἔχει τὸν τίτλο «Ἡ Τέχνη καὶ ἡ Ζωή» καταπιάνεται μ' αὐτό. Ἐξετάζει πολλὲς περιπτώσεις ἀναφέρει ἀρκετὰ παραδείγματα γιὰ νὰ καταλήξει στὸ συμπέρασμα πὼς ὑπάρχει ἀνάμεσα στὴ ζωὴ καὶ τὴν καλλιτεχνικὴ δημιουργία στενώτατος δεσμός ἀλλὰ καὶ πὼς κάθε τεχνίτης εἶνε κ' ἕνας τύπος ξεχωριστὸς καί, ὅπως μπορεῖ ἕνας συγγραφέας νὰ παρουσιάζει τὸ «Ἐγώ» του μὲ ἕνα ἔργο μπορεῖ ἐπίσης νὰ μὴ δίνει τίποτα ἀπ' αὐτὸ ἕνας ἄλλος.

Ὅσοι πιστεύουν στὸ Φρουντισμὸ παραδέχονται πὼς εἶνε δυνατὸ νὰ βγάλει κανεὶς θετικὰ συμπεράσματα γιὰ τὸ χαρακτῆρα ἑνὸς συγγραφέως ἀπὸ τὸ ἔργο του. Κι ὅμως ἀρκοῦν δυὸ-τρία χτυπητὰ παραδείγματα γιὰ νὰ γκρεμίσουν ἀμέσως τὴ θεωρία τους : Ὁ Βιγιὸν λ. χ. ἔγραψε τραγούδια γεμάτα εὐγένεια καὶ τρυφερότητα κι ὅμως ἦταν ἕνας κοινὸς ληστής. Ἀντίθετα ὁ Ζολᾶ ποὺ μᾶς ἄφησε τὶς πιὸ ὠμὲς τὶς πιὸ ἀκόλαστες σελίδες ἦταν ἀγαθὸς ἀστὸς ἐξαίρετος οἰκογενειάρχης καὶ μεγάλος ἰδεαλιστής. Ὁ Σταντὰλ ἤτανε, λένε δειλὸς στὴ ζωὴ καὶ θαρραλέος στὸ ἔργο του, ἐνῶ ὁ Γκαῖτε, ποὺ ἐσμίλεψε τὴν παρθενικὴ Μαργαρίτα ἦταν ἕνας παθολογικὸς τύπος ἡδονιστή.

Ἀνέφερα ἐλάχιστα ἀπὸ τὰ ἀπειράριθμα παραδείγματα ποὺ ὑπάρχουν στὴν ἱστορία τῆς Τέχνης γιὰ νὰ πείσω τὴν εὐγενική μου ἀναγνώστρια πὼς δὲν ὑπάρχουν κανόνες. Ἡ φαντασία, ἡ κοινωνικὴ παρατήρηση καὶ ἡ προσωπικὴ ἐμπειρία εἶνε ἀδυθομέτρητες. Κι ὅσο εἶνε εὔκολο νὰ μετουσιώσει κανεὶς σὲ Τέχνη ἕνα προσωπικό του βίωμα — ἂν ὑπάρχει φυσικὰ ἡ Α.Μ. τὸ ταλέντο — ἄλλο τόσο εἶνε νὰ κάνει δικό του ἕνα ξένο ἢ καὶ νὰ συλλάβει μὲ τὴ φαντασία του μορφὲς ἀνύπαρκτες καὶ χαρακτῆρες ὁλότελα ξένους ἄσχετους μὲ τὸ δικό του.

ΣΠ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΤΟΥ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥ
ΣΤΑΘΜΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ «ΟΛΥΜΠΙΑ». (Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸν Σταθμὸν Ἀθηνῶν)

Κυριακὴ 18 Ἰανουαρίου ὥρα 11.00

ΣΟΥΜΑΝ : ΠΡΩΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Ἡ πρώτη Συμφωνία τοῦ Σοῦμαν σὲ σὶ ὕφ. μεῖζον ἔργο 38 εἶνε ἐκείνη τὴν ὁποίαν ὁ συνθέτης ὠνόμαζε «Συμφωνία τῆς Ἀνοίξεως». Ἐγράφη τὸν χειμῶνα 1840—1841 ἀμέσως μετὰ τὸν γάμο του μὲ τὴν Κλάρα Βήκ. Ἡ ἐνορχήστρωσις τῆς Συμφωνίας συνεπληρώθη τὴν 20 Φεβρουαρίου 1841. Τὸ ἔργον περιέχει ὅλη τὴν ποικιλία τῶν χρωμάτων καὶ αἰσθημάτων, καὶ ὅλες τὶς διαβαθμίσεις ἀπὸ τὰ σκοτεινότερα μέχρι τὰ φωτεινότερα καὶ ἀπὸ τὰ πλέον ἀπαισιόδοξα μέχρι τὰ πλέον χαρωπὰ καὶ θριαμβευτικά. Τὸ πρῶτο μέρος ἀρχίζει μὲ μία φανφάρα τῆς σάλπιγγος καὶ τοῦ κόρνου, ποὺ ἀναγγέλλουν πανηγυρικὰ τὴν ἔλευση τῆς Ἀνοίξεως. Ἀκολουθοῦν δύο κύρια θέματα ἡ ἀνάπτυξις καὶ μία ἐκτεταμένη Κόντα.

Τὸ ἀργὸ μέρος (Λαργκέττο) εἰσάγει μία θαυμασίας ὀμορφιᾶς μελῳδία καὶ ἐξελίσσεται ἔπειτα σὲ ρόντο. Τὸ Σκέρτσο (Μόλτο βιβάτσε) εἶνε συγκεκομμένο καὶ γεμᾶτο ζωή. Ἀκολουθοῦν δύο Τρίο, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ δεύτερο θυμίζει κάπως τὶς «Πεταλοῦδες» τοῦ Σοῦμαν. Τὸ φινάλε περιέχει δύο θέματα σὲ χορευτικὸ ρυθμό, καὶ εἶνε κατασκευασμένο ἐξαιρετικῶς τεχνικά.

ΜΟΖΑΡΤ : ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΣΕ ΛΑ ΜΕΙΖ.

Κατὰ τὸ ἔτος 1786 ὁ Μότσαρτ ἐνεφάνισε 3 κοντσέρτα γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα, ἐκ τῶν ὁποίων τὸ εἰς λὰ μεῖζ. (Κὄχελ ἀριθ. 488) τὴν 2αν Μαρτίου καὶ τὸ εἰς ντὸ ἔλασ. τὴν 24η Μαρτίου. Τόσον τὸ πρῶτο ὅσον καὶ τὸ δεύτερο ἀνήκουν στὰ περιφημότερα ἔργα τοῦ Μόζαρτ. Τὸ Κοντσέρτο σὲ λὰ μεῖζ. χαρακτηρίζεται ὡς «φωτεινὸ καὶ ἡλιόλουστο» στὸ πρῶτο καὶ τρίτο μέρος. Ἡ κλίμαξ τοῦ λὰ βοηθεῖ τὸν Μόζαρτ εἰς τὸ νὰ παρουσιάσῃ ὅλη του τὴ θέρμη ἀκόμη καὶ τὸ πάθος. Μὲ πολλὴ ἁβρότητα χρησιμοποιοῦνται τὰ κλαρινέττα. Ἀντιθέτως ἀποφεύγονται οἱ βιόλες καὶ τὰ τύμπανα. Τὸ δεύτερο μέρος (Ἀντάντε) σὲ φὰ δίεσιν ἔλασσον εἶνε ἀπὸ τὶς πλέον ἐκφραστικὲς καὶ παθητικὲς σελίδες ποὺ ἔχει γράψει ὁ Μόζαρτ. Ὁ χρόνος εἶνε 6)8 — ἕνα εἶδος τραγικῆς «Σισιλιάνας» ἢ «Ναπολιτάνας», μὲ θλιβερὴ ψυχικὴ διάθεσι. Τὸ φινάλε ξαναγίνεται χαρωπό, ἂν καὶ ἐμφανίζονται ποὺ καὶ ποὺ μερικοὶ μελαγχολικοὶ τόνοι, ὑπολείμματα ἀπὸ τὸ προηγούμενο μέρος. Ἄλλωστε ὁ χαρωπὸς χαρακτῆρας στὰ ἔργα τοῦ Μόζαρτ δὲν ἀποδίδει τὴν ἀνύπαρκτη ὑποκειμενική του εὐτυχία.

ΜΠΡΑΜΣ : ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Πέμπτη 22 Ἰανουαρίου ὥρα 22.30

Ἡ Δευτέρα Συμφωνία σὲ ρὲ μεῖζ., ἔργ. 73 ἐγράφη τὸ καλοκαίρι τοῦ 1877. Εἶνε ἔργο μὲ ζωηρὸ ρομαντικὸ παλμὸ καὶ καθαρὰ ποιμενικὸ χαρακτῆρα. Ὀλιγώτερο γερὰ οἰκοδομημένη ἀπὸ τὶς τρεῖς ἄλλες Συμφωνίες ἔχει τὸ χαρακτηριστικὸ ὅτι εἶνε πιὸ εἰκολονόητη. Ὁ Μπράμς ὁ ὁποῖος διέθεσε εἴκοσι χρόνια γιὰ νὰ τελειώσῃ τὴν Πρώτη Συμφωνία, ἐχρειάσθη λίγους μόνο μῆνες γιὰ νὰ συνθέσῃ τὴ Δεύτερη. Γι' αὐτὸ καὶ εἶνε περισσότερο αὐθόρμητη στὴν ἔμπνευση καὶ μὲ πολὺ λυρισμὸ στὸν τρόπο τῆς ἐκθέσεως ἰδεῶν καὶ αἰσθημάτων. Ἡ Συμφωνία διαιρεῖται στὰ ἑξῆς μέρη : 1. Ἀλλέγκρο νὸν τρόππο. 2. Ἀντάτζιο νὸν τρόππο. 3. Ἀλλεγκρέττο γκρατσιόζο. 4. Ἀλλέγκρο κὸν σπίριττο.

ΡΑΧΜΑΝΙΝΩΦ : ΡΑΨΩΔΙΑ ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ ΚΑΙ ΟΡΧΗΣΤΡΑ.

Πέμπτη 22 Ἰανουαρίου ὥρα 22.30

Ὁ Σέργιος Ραχμάνινωφ (1873—1945) θεωρεῖται ἀπὸ ἀπόψεως μουσικῆς ὡς ὁ ἀπόγονος τοῦ Τσαϊκόφσκυ ὁ ὁποῖος τὸν ἔχει ἰδιαιτέρως ἐπηρεάσει. Ὁ Ραχμάνινωφ ἀνῆκε στὴν ὁμάδα τῶν συντηρητικῶν Ρώσσων συνθετῶν. Σὲ ἡλικία 19 ἐτῶν ἔλαβε τὸ χρυσοῦν βραβεῖον τῆς Μόσχας καὶ κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος συνέθεσε τὸ τόσο ἐντυπωσιακὸ Πρελούντιο γιὰ πιάνο σὲ ντὸ δίεσις ἔλασσον.

Ἡ «Ραψωδία σ' ἕνα θέμα τοῦ Παγκανίνι» ἔργον 43 γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα συνεπληρώθη τὸ 1934 καὶ κατατάσσεται συχνὰ μαζὶ μὲ τὰ τέσσαρα κοντσέρτα γιὰ πιάνο. Πρόκειται περὶ σειρᾶς 24 παραλλαγῶν σ' ἕνα θέμα τὸ ὁποῖον ἀνευρίσκομε εἰς τὸ 24ον Καπρίτσιο τοῦ Παγκανίνι. Τὸ ἴδιο θέμα ἔχει χρησιμοποιηθῆ ἀπὸ τοὺς Σοῦμαν, Λίστ καὶ Μπράμς. Τὸ ἔργο εἶνε γραμμένο μὲ πολλὴ καλαισθησία καὶ ζωντανὴ διάθεσι.

ΤΣΑΪΚΟΦΣΚΥ : ΚΟΝΤΣΕΡΤΟ ΓΙΑ ΒΙΟΛΙ ΣΕ ΡΕ ΜΕΙΖΟΝ

Σάββατον 24 Ἰανουαρίου ὥρα 18.15

Ὁ Τσέχος μουσικοκριτικὸς Ἐδουάρδος Χάνσλικ (1825—1904) εἶχε χαρακτηρίσει τὸ κοντσέρτο τοῦ Τσαϊκόφσκυ γιὰ βιολὶ καὶ ὀρχήστρα ὡς «κακόφωνο»! Ἐξ ἄλλου ὁ βιολιστὴς Λέοπολντ Ἄουερ (1845—1930) εἰς τὸν ὁποῖον εἶχε ἀρχικῶς ἀφιερωθῆ τὸ ἔργον τὸ ἐθεώρησε ὡς δύσκολο εἰς τὴν ἐκτέλεσιν. Τόσον ὅμως αὐτὸς ὅσον καὶ ὁ Νικόλαος Ρούμπινστάϊν (1835-1881) ἄλλαξαν κατόπιν γνώμην. Πάντως ὁ Τσαϊκόφσκυ προέβη εἰς ἐκ νέου ἀφιέρωσιν πρὸς τὸν Ἄντολφ Μπρόντσκυ (1851-1929) ὁ ὁποῖος «ἐτόλμησε» νὰ τὸ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν Βιέννην ὅπου τὸ ἔπαιξε εἰς πρώτην ἐκτέλεσιν μὲ τὴν Φιλαρμονικὴν Ὀρχήστραν, εἰς τὰς 4 Δεκεμβρίου 1881.

Ὁ Τσαϊκόφσκυ εἶχε συνθέσει τὸ κοντσέρτο τρία χρόνια προηγουμένως κατὰ τὴν γόνιμον περίοδον κατὰ τὴν ὁποίαν ἔγραψε τὴν ὄπερα «Εὐγένιος Ὀνέγκιν» καὶ τὴν Τετάρτην Συμφωνίαν. Τὸ κοντσέρτο συνεπληρώθη τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1878 ὅταν ὁ Τσαϊκόφσκυ διέμενε εἰς τὸ κτῆμα τῆς κυρίας Νταβίντοβα εἰς Καμένκα. Οἱ Γερμανοὶ κριτικοὶ θεωροῦν ὅτι εἰς τὸ κοντσέρτο ἐμφανίζονται ὅλα τὰ μεγάλα προτερήματα ἀλλὰ καὶ τὰ ἐλαττώματα τοῦ συνθέτου. Τὸ θεματικὸν ὑλικὸν εἶνε λέγουν ἀνωτέρας κλάσεως, ὁ ρυθμὸς καὶ ἡ κίνησις ἀσύγκριτα τὰ κρεσσέντα πολὺ ἐπιτυχῆ. Συγχρόνως ὑπάρχει καὶ ἔντονον ἐθνικιστικὸν χρῶμα. Ὡς πρὸς τὰ ἐλαττώματα λέγουν ὅτι ἡ ἔκφρασις γίνεται κατὰ τρόπον πρωτόγονον καὶ βάναυσον, ἐνῶ ἐπιζητεῖται ἡ πρόκλησις ἐντυπώσεων ἐξωτερικῶν. Σήμερα τὸ κοντσέρτο θεωρεῖται ὡς ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραιότερα ποὺ ὑπάρχουν.

Εἰς τὸ πρῶτον μέρος ἐμφανίζεται κατ' ἀρχὰς ἡ ὀρχήστρα καὶ κατόπιν τὸ σόλο σὲ ἕνα ρετσιτατίβο ἄνευ συνοδείας τὸ ὁποῖον ὁδηγεῖ εἰς τὸ κύριον ρομαντικόν, ἀλλὰ καὶ ἀρρενωπὸν μελῳδικὸν ὑλικόν. Ἡ καντέντσα εἶνε γραμμένη ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν συνθέτη. Τὸ ἀργὸ μέρος εἶνε μία καντσονέτα σὲ σὸλ ἔλασ. ποὺ ἐκτελεῖται ἀπὸ τὸ βιολὶ μὲ σουρντίνα. Ὁ τόνος εἶνε μελαγχολικὸς καὶ νοσταλγικός.

Τὸ φινάλε (ρόντο) εἶνε ζωηρὸ καὶ χαριτωμένο καὶ ἔρχεται σὲ ἀντίθεσι πρὸς τὸ δεύτερο μέρος. Φέρνει στὴ μνήμη λαϊκοὺς χορούς. Τὸ δεύτερο θέμα ἐπίσης ἔχει καθαρῶς ρωσικὸ χαρακτῆρα. Ὁλόκληρο τὸ τρίτον μέρος διακρίνεται γιὰ τὸ πνευματῶδες τῆς ἐπεξεργασίας καὶ τὴν ἄφθαστη τελειότητα τῆς ἐμφανίσεως.

Ρ—της

Κοσμικὲς ἀκτῖνες

Η προσοχὴ τοῦ κόσμου στρέφεται πρὸς τὰ τρία κυρίως καταπληκτικὰ ὅπλα, τὰ πλέον καταστρεπτικὰ ἐξ ὅσων ἐφαντάσθη ποτὲ ἀνθρώπινος νοῦς. Ἡ ἀτομικὴ βόμβα, ἡ κοσμικὴ βόμβα καὶ οἱ ἱπτάμενοι δίσκοι εἶνε τὸ τρομερὸ τρίπτυχο, ποὺ σὲ ἕνα προσεχῆ Πόλεμο φαίνεται ὅτι θὰ προκαλέσῃ ἀφάνταστα μεγαλύτερες καταστροφὲς ἀπὸ τὶς γνωστὲς τῆς Χιροσίμα καὶ τοῦ Ναγκασάκι. Οἱ ἱπτάμενοι δίσκοι ποὺ κάθε τόσο ἐμφανίζονται ἐπάνω ἀπὸ διάφορες Χῶρες καὶ διασχίζουν μὲ ἰλιγγιώδη ταχύτητα τὸν οὐρανὸ παραμένουν ἀκόμη μυστήριο.

Οἱ ἔρευνες οἱ σχετικὲς μὲ τὶς κοσμικὲς ἀκτῖνες — στὶς ὁποῖες μὲ ἰδιαίτερο ζῆλο ἐπιδίδονται οἱ Ρῶσσοι — φαίνεται ὅτι ἀκόμη δὲν ἀπέδωσαν συγκεκριμένο ἀποτέλεσμα. Κατὰ τὶς προβλέψεις τῶν εἰδικῶν ἡ κοσμικὴ βόμβα θὰ εἶνε δέκα χιλιάδες φορὲς ἰσχυρότερα ἀπὸ τὴν βόμβα ποὺ ἐσκότωσε 120.000 ἄτομα εἰς τὴν Χιροσίμα. Μέχρι σήμερα πάντως, τὸ μόνον θετικὸν εἶνε ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ κατασκευάζουν ἀτομικὲς βόμβες κατὰ 50 φορὲς καταστρεπτικώτερες ἀπὸ τὴν βόμβα τῆς Χιροσίμα! Καὶ ἀκόμη σύμφωνα μὲ ὑπεύθυνες δηλώσεις τοῦ πρίγκηπος Λουΐ ντὲ Μπρολὶ καὶ μερικῶν Ἀμερικανῶν σοφῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ δρ. Σήμποργκ ἐπιτυγχάνεται ἡ διάσπασις καὶ ἄλλων ἀτόμων ἐκτὸς τοῦ Οὐρανίου καὶ τοῦ Πλουτωνίου. Καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ εἰδικοὶ ἀναφέρουν τὴν διάσπασι ἀτόμων μετάλλων πολὺ ὀλιγώτερο σπανίων, ὅπως τῆς πλατίνης τοῦ θαλλίου τοῦ βισμουθίου καὶ τοῦ μολύβδου!

Τὸ γεγονὸς αὐτό—κατὰ τὴν γνώμην τῶν εἰδικῶν—περιπλέκει ἀκόμη περισσότερον τὰ ζητήματα τοῦ ἐλέγχου τῶν ἀτομικῶν ὅπλων. Διότι ἂν κι αὐτὸ ἀκόμη τὸ μολύβι τοῦ νεροχύτη μπορῇ νὰ χρησιμοποιηθῇ γιὰ τὴν παραγωγὴ ἀτομικῶν βομβῶν οἱοσδήποτε ἔλεγχος—ἀπὸ τὸν ΟΗΕ ἢ ἄλλον Ὀργανισμὸν—θὰ εἶνε ἀδύνατος καὶ ἡ ἐξασφάλισις τῆς Εἰρήνης καθίσταται ἀκόμη δυσκολωτέρα.

Καὶ μὲ τὴν προοπτικὴν τῆς μελλοντικῆς παραγωγῆς τεραστίας ἐνεργείας οἱ μετοχὲς τῶν διαφόρων ἑταιριῶν ἠλεκτρισμοῦ, ἄνθρακος καὶ πετρελαίου δὲν εἶνε ἀπίθανο νὰ ὑποστοῦν πτῶσιν ἄνευ προηγουμένου.

Καὶ ἡ λεγομένη «ἀτομικὴ τρομοκρατία» εἰς τοὺς οἰκονομικοὺς κύκλους τῆς Ἀμερικῆς ἔφθασε μέχρι σημείου ὥστε ἐκπρόσωπος τῶν ἀτομικῶν ἐργαστηρίων νὰ ἀναγκασθῇ νὰ τονίσῃ εἰς συγκέντρωσιν βιομηχάνων τὰ ἑξῆς :

— Δηλῶ ὅτι ἡ ἀτομικὴ ἐνέργεια δὲν μπορεῖ νὰ τεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν τῆς βιομηχανίας πρὸ τῆς παρελεύσεως δέκα τουλάχιστον ἐτῶν. Ἐὰν πρόκειται λοιπὸν μία πηγὴ ἐνεργείας (ντῆζελ ἀτμὸς ἠλεκτρισμὸς) νὰ ἐγκατασταθῇ σήμερα εἰς τὰ ἐργοστάσιά σας, δὲν πρέπει νὰ διστάζετε.

* * *

Τώρα ἀντιμετωπίζεται ἡ εἰς μεγάλας ποσότητας διάσπασις ἀτόμων ὑδραργύρου χρυσοῦ καὶ πολλῶν ἄλλων μετάλλων. Ἐκφράζεται ὅμως ἡ γνώμη ὅτι ὅλες αὐτὲς οἱ νέες διασπάσεις δὲν παράγουν ἐνέργειαν καὶ ἑπομένως δὲν χρησιμεύουν εἰς τὴν κατασκευὴν πολεμικῶν ὅπλων. Τὸ ἀποτέλεσμά τους θὰ εἶνε εἰρηνικό. Θὰ μᾶς δώσουν μεγάλες ποσότητες «ἰσοτόπων» ποὺ θὰ διανέμωνται ἐλεύθερα καὶ ἄφθονα ἀπὸ τὴν ἀμερικανικὴ ἀτομικὴ βιομηχανία· στὰ νοσοκομεῖα καὶ στὶς κλινικὲς πρὸς μεγάλην ἀνακούφισιν τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὴν Ἀγγλία ἔγινε κάτι ποὺ θὰ ἐπιτρέψῃ στὸν κόσμο νὰ ἀποκτήσῃ μία σαφῆ ἰδέα γιὰ τὴν ὅλη ἐπιστημονικὴ ἐργασία ποὺ ἔγινε γιὰ τὴν διάσπασι τοῦ ἀτόμου. Πρόκειται γιὰ μιὰ κινηματογραφικὴ ταινία, ἡ ὁποία πραγματεύεται τὴν ἀτομικὴ φυσικὴ καὶ ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν πρώτη αὐθεντικὴ ἐργασία ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ πρὸς διαφώτισιν τοῦ Κοινοῦ. Τὴν ταινία αὐτὴ παρήγαγε ἡ βρετανικὴ κινηματογραφικὴ ἑταιρία Γκωμόν, μὲ τὴν βοήθεια τῶν εἰδικῶν τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Κολλεγίου Ἐπιστημῶν. Ὑποδιαιρεῖται εἰς πέντε τμήματα τὰ ὁποῖα πραγματεύονται τὶς διάφορες φάσεις τῆς διασπάσεως τοῦ ἀτόμου καὶ τὶς πρακτικὲς ἐφαρμογὲς τῶν ἐρευνῶν κατὰ τὴν εἰρήνην καὶ τὸν πόλεμον. Ὁ καθηγητὴς Αἰνστάιν εὑρίσκεται μεταξὺ τῶν ἐπιστημόνων οἱ ὁποῖοι διασαφηνίζουν τὰ ποικίλα στάδια τῆς μακρᾶς καὶ ἐπιπόνου ἐρεύνης ποὺ ἀπέληξε στὴν ἀνακάλυψι τῆς ἀτομικῆς βόμβας. Ἡ ταινία προεβλήθη τελευταίως στὸ Λονδῖνο εἰδικῶς γιὰ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ξένων Κυβερνήσεων, ἔγινε μάλιστα καὶ εἰδικὴ προβολὴ γιὰ τοὺς ὑπουργοὺς τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν τεσσάρων Μεγάλων Δυνάμεων ὅταν συνεδρίαζαν ἐκεῖ.

* * *

Ἡ ἀτομικὴ βόμβα τὸ καταπληκτικώτερο ἀπὸ ὅλα τὰ γνωστὰ ὅπλα ποὺ διενοήθη ποτὲ ὁ ἀνθρώπινος νοῦς, ἀπαιτεῖ ἐφόσον δὲν κατωρθώθη ἀκόμη ἡ παραγωγὴ κινητηρίου δυνάμεως ἀπὸ τὴν ἀτομικὴν ἐνέργειαν ἰσχυρὰν ἀεροπλοΐαν. Τὸ ἀεροπλάνο εἶνε ἐκεῖνο ποὺ μεταφέρει ἄνωθεν τοῦ στόχου τὴν ἀτομικὴ βόμβα καὶ κάθε πρόοδος εἰς τὴν ἀεροπορικὴν ἔρευνα ἀφορᾶ ἐμμέσως τὸ τρομερὸ αὐτὸ ὅπλο.

Σημαντικὸ ρεκὸρ ἐξελίξεως καὶ τελειοποιήσεως εἰς τὸν τομέα αὐτὸν εἶνε ἡ κατασκευὴ ἑνὸς στρατοσφαιρικοῦ θαλάμου γιὰ πειράματα πτήσεως σὲ μεγάλα ὕψη ποὺ ἡ κατασκευή του συνεπληρώθη σὲ διάστημα ὀλιγώτερο τοῦ ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τὴν βρεταννικὴ ἑταιρία Ντὲ Χάβιλλαντ. Οἱ εὐκολίες ποὺ παρέχει τὸ νέο αὐτὸ μηχάνημα χρησιμοποιοῦνται ἤδη γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ πυραυλοκινήτου ἀεροπλάνου DS 108 ποὺ κατεσκευάσθη εἰδικῶς γιὰ πτήσεις εἰς ὕψος 40.000 ποδῶν. Ὁ νέος αὐτὸς θάλαμος μπορεῖ νὰ χωρέσῃ ἕνα μεγάλο τμῆμα τοῦ σκελετοῦ ἑνὸς μεταφορικοῦ ἀεροσκάφους ἢ ὁλόκληρο τὸν σκελετὸ ἑνὸς πολεμικοῦ ἀεροσκάφους. Μπορεῖ νὰ ἀναπαραγάγῃ τὶς συνθῆκες τῆς ἀτμοσφαιρικῆς πιέσεως ποὺ συναντᾶται εἰς ὕψος 70000 ποδῶν. Ἐπιπροσθέτως ὑπάρχει ἕνας μικρότερος θάλαμος γιὰ τὸν πειραματισμὸ τῶν διαφόρων συστημάτων τροφοδοτήσεως διὰ καυσίμου ὕλης τῶν ἀεροσκαφῶν καὶ ἄλλων βοηθητικῶν συστημάτων.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως οἱ ἔρευνες τῶν εἰδικῶν στρέφονται καὶ πρὸς τὶς κοσμικὲς ἀκτῖνες ποὺ ἔχουν ἀπίστευτη δύναμι γιὰ τὴν διάσπασι τοῦ ἀτόμου ἡ ὁποία δύναμι ἴσως νὰ ἐπιτρέψῃ «νὰ τεθῇ τέρμα εἰς τὴν ὕλη»!

Στὶς ἀκτῖνες αὐτὲς ὑπάρχουν μόρια ἐξαιρετικὰ δραστικά. Καὶ ὅπως συνέβη καὶ ἄλλοτε εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ χρονικά, τὰ μόρια αὐτὰ «ἀνεκαλύφθησαν» μὲ τοὺς ἐπιστημονικοὺς ὑπολογισμοὺς πολὺ πρὶν διαπιστωθῇ ἡ παρουσία τους στὶς κοσμικὲς ἀκτῖνες. Ὅταν ἕνα θετικὸ μόριο ἀπὸ αὐτὰ συναντηθῇ μὲ ἕνα ἀρνητικὸ μπορεῖ νὰ συμβῇ νὰ ἐξαφανισθοῦν καὶ τὰ δύο δημιουργῶντας μιὰ τρομερὴ ἔκρηξι ραδιενεργείας. Τὸ φαινόμενο αὐτὸ ἐπιτρέπει προοπτικὲς ποὺ, κυριολεκτικὰ προκαλοῦν ἴλιγγο!

Ἀλλὰ οἱ κοσμικὲς ἀκτῖνες κρατοῦν ἀκόμα ζηλότυπα τὸ μυστικό τους. Ἀκόμα μάλιστα δὲν ξέρουμε καλὰ-καλὰ ἂν προέρχωνται ἀπὸ τὸν οὐρανό! Ὁ πρωταρχικὸς σκοπὸς τῆς περιφήμου καταδύσεως τοῦ καθηγητοῦ Πικκὰρ μὲ τὴν βυθόσφαιρά του στὸν κόλπο τῆς Γουϊνέας εἶνε νὰ μελετήσῃ κυρίως — παρ' ὅλο ποὺ ὁ Πικκὰρ δὲν τὸ δηλώνει ἀκόμη—τὴν ἐπίδρασι τῶν κοσμικῶν ἀκτίνων σὲ βάθος 4 χιλιάδων μέτρων. Ἴσως ἀπὸ μιὰ μελέτη τέτοια νὰ προκύψουν ἀπρόβλεπτες συνέπειες γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα!

(Κείμενον καὶ εἰκονογράφησις ἐκ τοῦ γαλλικοῦ περιοδικοῦ «Nous Deux»)

ce qu'on peut !
Ou eux ou nous, non ?

— Τζίμ, εἶσαι τρελλός! Τὴν ἐξαπέλυσες ἀπάνω ἀπὸ τὴν πόλι!..
— Τί νὰ γίνῃ ; Κάνουμε ὅ,τι μποροῦμε!.. Ἢ αὐτοί, ἢ ἐμεῖς!..

TOUCHÉ ET TOMBE. LES HOMMES TENTENT DE SAUTER.
PROJETÉE À TERRE PAR LE DÉPLACEMENT D'AIR, MONIQUE SE RELÈVE AVEC UNE FURIE SAUVAGE ET RECOMMENCE À COURIR..
C'est sur l'école !
Oh! Mon Dieu! Mon Dieu! Faites que ce ne soit pas vrai !
Rudy, mon Rudy! il ne peut pas être! Au secours! Au secours!

ΑΝΩ (ἀριστερά) : Ἡ βόμβα πίπτει ἀκριβῶς εἰς τὸ μέσον τῶν οἰκοδομῶν μιᾶς Σχολῆς.

ΑΝΩ (δεξιά) : Τὸ ἀεροπλάνον ὅμως ἐπλήγη καὶ πίπτει. Τὸ πλήρωμα προσπαθεῖ νὰ πηδήσῃ μὲ ἀλεξίπτωτα διὰ νὰ σωθῇ.

ΚΑΤΩ (ἀριστερά) : Ἡ Μονὶκ ἡ ὁποία τινάχθηκε ἀπὸ τὴν μετατόπισιν τοῦ ἀέρος, ἀνασηκώνεται πάλι καὶ τρέχει φωνάζοντας : «—Ἔπεσε ἀπάνω στὴ Σχολή! Ὤ! νὰ μὴν ἦταν ἀλήθεια, Θεέ μου!».

ΚΑΤΩ (εἰς τὸ μέσον): Ἀλλ' ἡ θέα τῶν καπνιζόντων ἐρειπίων τῆς ἀποσπᾷ κραυγὰς τρόμου : «—Ὁ Ρούντυ!, πάει ὁ Ρούντυ μου! Βοήθεια! βοήθεια!..»

ΚΑΤΩ (δεξιά): Κατὰ τὶς ἴδιες στιγμὲς ὁ Τζὶμ ἐπολτοποιήθη καὶ ὁ πιλότος ἐπίσης. Τόσο τὸ χειρότερο! Ἔτσι ἦταν γραφτό!

(Τὰ ὀνόματα καὶ ὁ τόπος τῆς ἐπιθέσεως ἐλήφθησαν ὑποθετικῶς).

ΔΩΡΕΑ
ΗΜΕΡΟΜ.
ΑΡΙΘ.

ΤΙ ΓΙΝΟΤΑΝ ΑΛΛΟΤΕ ΚΑΙ ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΑ

Ὑπάρχουν μερικὰ παληὰ βιβλιαράκια γνωστὰ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁδηγοὶ καλῆς συμπεριφορᾶς» τὰ ὁποῖα δὲν μπορεῖ νὰ διαβάση κανεὶς σήμερα χωρὶς ἕνα μειδίαμα ἐλαφρῶς εἰρωνικόν. Τὰ βιβλιαράκια αὐτὰ κλείνουν τὰς ὑποδείξεις τῶν ἀγαθῶν ἀνθρώπων μιᾶς ἁγνότερης ἐποχῆς περὶ τοῦ πῶς ἁρμόζει νὰ φέρωνται οἱ ἄνθρωποι ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς εὐπρεπείας καὶ τῆς σεμνότητος. Ἡ μόδα αὐτῶν τῶν Ὁδηγῶν τῆς ἀμέμπτου συμπεριφορᾶς δὲν παρῆλθε. Ἤλλαξαν ὅμως οἱ συγγραφεῖς καὶ τὸ περιεχόμενόν των προσηρμόσθη εἰς τὸ σημερινὸν «Σαβουὰρ βίβρ».

Ἀξίζει τὸν κόπο νὰ φυλλομετρήσωμε τοὺς σχετικοὺς «Ὁδηγοὺς» τῆς χθὲς καὶ τῆς σήμερον γιὰ νὰ ἰδοῦμε τὴν διαφορὰν εἰς τὰς ἀντιλήψεις τῆς περασμένης γενεᾶς καὶ τῆς ἰδικῆς μας.

ΧΘΕΣ : Ὅταν δύο ἀρραβωνιασμένοι ἔβγαιναν περίπατο ἄνευ συνοδοῦ τὸ γεγονὸς ἐσκανδάλιζε πολὺ τὴν κοινὴν γνώμην.—ΣΗΜΕΡΟΝ : Δὲν εἶναι διόλου ἀπαραίτητον νὰ εἶνε ἀρραβωνιασμένοι δύο νέοι γιὰ νὰ περάσουν μαζὶ πολλὰς ὥρας τοῦ εἰκοσιτετραώρου των χωρὶς αὐτὸ νὰ σκανδαλίση κανένα ἀπολύτως.

ΑΛΛΟΤΕ : Ἡ εὐπρέπεια δὲν ἐπέτρεπε στὶς κοπέλλες νὰ λαμβάνουν μέρος σὲ «πὶκ - νὶκ» ποὺ μποροῦσαν νὰ τὶς παρασύρουν σὲ «μεγάλα σφάλματα» ἂν δὲν τὶς συνώδευαν οἱ γονεῖς των.—ΤΩΡΑ : Οἱ γονεῖς εἶνε πολὺ εὐχαριστημένοι ὅταν ἡ κόρη τους ποὺ ἐργάζεται ὅλη τὴν ἑβδομάδα σ' ἕνα ἀνθυγιεινὸ γραφεῖο κάνει μιὰ ἐκδρομοῦλα τὸ Σαββατοκύριακο γιὰ νὰ ἀναπνεύση καθαρὸν ἀέρα μαζὶ μὲ τὸν νεαρὸ τοῦ ὁποίου προτιμᾷ τὴν συντροφιὰ ἀπὸ τὴν παρέα τῶν λοιπῶν γνωρίμων της.

ΧΘΕΣ : Ἕνας ἄνδρας ἀπέφευγε νὰ καθήση στὸν καναπὲ τοῦ σαλονιοῦ δίπλα στὴ γυναῖκα ἑνὸς φίλου του ποὺ ἦτον κι αὐτὴ προσκεκλημένη ἀπὸ τοὺς κοινοὺς των γνωρίμους.—ΣΗΜΕΡΑ : Ἕνας ἄνδρας ὀφείλει ἁπλῶς νὰ ἀποφεύγη νὰ προτείνη στὴ γυναῖκα τοῦ φίλου του νὰ καθήση στὰ γόνατά του, τὶς στιγμὲς ποὺ θὰ συμβῆ νὰ μὴ βρίσκεται ἄλλος στὸ σαλόνι.— ΑΛΛΟΤΕ : Τὰ γάντια δὲν ἀφηροῦντο ποτὲ κατὰ τὴν ὥρα τοῦ χοροῦ καὶ ὁ καβαλλιέρος ποὺ ἔσφιγγε τὸ χέρι τῆς ντάμας του ἔπαυε νὰ εἶνε τίμιος ἄνθρωπος.—ΤΩΡΑ : Τὰ γάντια ἔχουν πιὰ καταργηθῆ στοὺς χοροὺς καὶ ὁ καβαλλιέρος ποὺ δὲν σφίγγει τὴ ντάμα του σὲ βαθμὸ νὰ τὴν σκάση χαρακτηρίζεται ὡς ἀνόητος ἂν αὐτὴ ἡ ντάμα συμβαίνη νὰ εἶνε ἀπὸ τὶς πιὸ ὡραῖες.

ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ : Μιὰ γυναῖκα ποὺ οἱ περιστάσεις τὴν ἀνάγκαζαν νὰ γευματίση μόνη στὸ ἑστιατόριο κατὰ τὴ διάρκεια ἑνὸς ταξιδιοῦ της ὄχι μόνο δὲν ἀπηύθυνε τὸν λόγο στοὺς παρακαθημένους της στὰ διπλανὰ τραπέζια ἀλλ' οὔτε κὰν ἐγύριζε νὰ τοὺς κυττάξη.— ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ : Οἱ στατιστικὲς ἀποδεικνύουν ὅτι τὰ ἑστιατόρια κάνουν μεγάλο συναγωνισμὸ στὰ πρακτορεῖα γάμων.

ΑΛΛΟΤΕ : Μιὰ γυναῖκα εἴτε ἔγγαμη εἴτε ἄγαμη δὲν ἐπήγαινε ποτὲ στὸ σπίτι ἑνὸς ἐργένη ποὺ δὲν κατοικοῦσε μὲ τὴν οἰκογένειά του.—ΤΩΡΑ : Οἱ στατιστικὲς ἀποδεικνύουν ὅτι, γιὰ ἕνα μεγάλο ποσοστὸ γυναικῶν αὐτὲς οἱ ἐπισκέψεις δὲν ἔχουν περισσότερη σημασία ἀπὸ τὴ μετάβασί τους στὸ θέατρο ἢ στὸν κινηματογράφο.

ΧΘΕΣ : Ἕνας ἄνδρας ἔβγαζε τὸ καπέλλο του, ἀκόμη καὶ γιὰ νὰ μιλήση ἀπὸ τηλεφώνου σὲ μιὰ γυναῖκα.— ΣΗΜΕΡΑ : Ὁ ἄνδρας αὐτὸς δὲν ἀφαιρεῖ τὸ καπέλλο του οὔτε κὰν ὅταν τῆς μιλῆ ἐκ τοῦ πλησίον στὸ δρόμο ἢ μέσα στὰ κέντρα.

ΑΛΛΟΤΕ : Οἱ ἡλικιωμένες κυρίες ἀπέφευγαν νὰ φοροῦν χτυπητὰ χρώματα καὶ κοσμήματα.— ΤΩΡΑ: Δὲν ὑπάρχουν πιά... ἡλικιωμένες κυρίες!

ΧΘΕΣ : Οἱ ἐπίσημοι φοροῦσαν φράκο ἢ ζακέττα στὶς ἐπίσημες τελετές.— ΣΗΜΕΡΑ : Ἕνας Γάλλος βουλευτὴς ἐπρότεινε νὰ καθιερωθῆ ὡς περιβολὴ κατὰ τὰς ἐπισήμους τελετὰς τό... σόρτ!

ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΤΗΣ ΩΜΟΡΦΙΑΣ

Η ΙΡΕΝ ΝΤΑΝ ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ

ΝΑ ΤΗΝ ΤΟΠΟΘΕΤΟΥΝ ΣΕ ΒΑΘΡΟ ΑΓΑΛΜΑΤΟΣ

Νά κάτι ποὺ δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω! Γιατὶ οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς δημοσιογράφους ἔχουν τὴ μανία νὰ μὲ παρουσιάζουν στὸ ἀναγνωστικό τους Κοινὸ σὰν μιὰ πολὺ μεγάλη κυρία μία λαίδη. Τὸ προτιμῶ βέβαια παρὰ νὰ μὲ παρίσταναν σὰν καμμιὰ μοντέρνα Μεσσαλίνα. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ μὲ ἀνησυχεῖ εἶνε μήπως οἱ ἀρετὲς ποὺ μοῦ ἀποδίδουν τόσο ἀφειδῶς οἱ δημοσιογράφοι κάνουν τὸν κόσμο νὰ μὲ θεωρῆ σὰν ἕνα πλάσμα ἐντελῶς ξέχωρο μία γυναῖκα ἰδανική, ἀπὸ κεῖνες ποὺ μόνο στὰ μυθιστορήματα συναντῶνται.

Γιὰ ν' ἀποδείξω στὸν κόσμο ὅτι δὲν διαφέρω ἀπὸ τὶς ἄλλες γυναῖκες τῆς ἐποχῆς μας ὅτι ἔχω τὶς ἴδιες ἐπιδιώξεις καὶ ἀνησυχίες θὰ γράψω μερικὰ περιστατικὰ τῆς ζωῆς μου, ποὺ θὰ πείσουν τὸν κόσμο ὅτι δὲν εἶμαι τὸ ἰδανικὸ πλάσμα ποὺ μὲ παριστάνουν.

Ἐν πρώτοις δηλῶ ὅτι ἔχω πολὺ κακὸ χαρακτῆρα. Εἶμαι ἀπὸ τὶς γυναῖκες ποὺ δὲν κατορθώνουν πάντα νὰ συγκρατοῦν τὰ νεῦρα τους. Ἡ ἀδυναμία μου αὐτὴ ἔγινε συχνὰ πρόξενος σκηνῶν ἀρκετὰ κωμικῶν ἀπὸ τὶς ὁποῖες ὁμολογῶ ὅτι δὲν ἐβγῆκα πολὺ κερδισμένη. Θ' ἀναφέρω ἕνα σχετικὸ παράδειγμα : Μιὰ μέρα ποὺ ἐμπῆκα στὸ γκαρὰζ τοῦ σπιτιοῦ μας διεπίστωσα μὲ δυσαρέσκεια ὅτι ὁ ἄνδρας μου εἶχε πάρει τὸ μικρὸ αὐτοκίνητό μου. Ὁ ἄνδρας μου ξέρει ὅτι δὲν θέλω νὰ τὸ παίρνη γιατὶ μοῦ εἶνε πολὺ πιὸ βολικὸ νὰ ὁδηγῶ αὐτὸ τὸ μικρὸ αὐτοκίνητο παρὰ τὸ μεγάλο βαρύ μας ἀμάξι. Ἀναγκάσθηκα ὅμως νὰ χρησιμοποιήσω τὴ λιμουζίνα μας ἀφοῦ ὁ ἄνδρας μου εἶχε λησμονήσει τὴν ἀνωτέρω παράκλησί μου. Μόλις εἶχα κάνει πεντακόσια μέτρα, ἀντελήφθην μπροστὰ στὸ δρόμο μου τὸ μικρό μας αὐτοκίνητο. Θέλοντας νὰ δώσω ἕνα μάθημα στὸν ἄνδρα μου διέταξα τὸν σωφὲρ νὰ τὸ προσπεράση καὶ νὰ τοῦ φράξη τὴ δίοδο. Ὁ σωφφὲρ ὑπήκουσε καὶ ἐγὼ μὴ μπορῶντας νὰ συγκρατήσω τὸ θυμό μου ἄρχισα νὰ ἀποπαίρνω τὸν ὁδηγὸ τοῦ μικροῦ αὐτοκινήτου. Τὸν εἶχα ἤδη περιλούσει γενναῖα ὅταν ἀντελήφθην ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ τοῦ ἀνδρός μου καὶ τὸ αὐτοκινητάκι ἦτον μὲν τοῦ ἰδίου τύπου καὶ χρώματος μὲ τὸ δικό μας ἀλλ' ἂν καὶ ὅμοιο δὲν ἐπρόκειτο περὶ τοῦ ἰδικοῦ μας.

Πρέπει νὰ ὁμολογήσετε ὅτι αὐτὸ τὸ φέρσιμό μου φανέρωνε ἂν ὄχι μεγάλη ἀγένεια τουλάχιστον ὅτι δὲν ἤμουν κυρία τῶν νεύρων μου. Τὸ πιὸ δυσάρεστο ὅμως ἀπ' ὅλα εἶνε ὅτι δὲν αἰσθάνθηκα μεγάλη ντροπὴ γι' αὐτὸ τὸ ἀτυχὲς ἐπεισόδιο ποὺ προκάλεσα...

Ἐξ ἄλλου ὅταν κατὰ τὴν λῆψιν τοῦ φίλμ μου «Ἡ Ἄννα καὶ ὁ Βασιλεὺς τοῦ Σιάμ» ἕνας ἀδιάκριτος ἐλέφας ἐσήκωσε τὰ φορέματά μου μὲ τὴν προβοσκίδα του ξεκαρδίστηκα στὰ γέλια ὅπως καὶ οἱ λοιποὶ συνάδελφοί μου χωρὶς νὰ προσβληθῆ ἡ σεμνοτυφία μου ὅπως θὰ συνέβαινε μὲ καμμιὰ αὐστηρὴ λαίδη ἀπὸ κεῖνες μὲ τὶς ὁποῖες συνηθίζουν νὰ μὲ παρομοιάζουν οἱ δημοσιογράφοι. Εἶνε ἀλήθεια ὅτι δὲν μποροῦσα νὰ κάνω τίποτε στὴν προκειμένη περίπτωσι. Ὅταν ἕνας ἄνδρας μᾶς φέρεται μὲ ἀσέβεια τὸν χαστουκίζουμε. Σ' ἕναν ἐλέφαντα ὅμως ποὺ τὸ παραξηλώνει τί κύρωσι νὰ ἐπιβάλη ἡ προσβληθεῖσα γυναῖκα :

Θὰ μποροῦσα νὰ σᾶς διηγηθῶ ἄπειρα τέτοια ἀνέκδοτα. Ὑποθέτω ὅμως ὅτι τὰ δύο ποὺ σᾶς ἀνέφερα εἶνε ἀρκετὰ γιὰ νὰ καταλάβετε, ὅτι εἶμαι κάθε ἄλλο παρὰ μιὰ γυναῖκα μ' ἐξαιρετικὸ χαρακτῆρα.

Ἔτσι, δικαιολογημένα, ὑποθέτω μπορῶ νὰ διαμαρτυρηθῶ ἐναντίον ὅλων ἐκείνων οἱ ὁποῖοι θέλουν νὰ μὲ κάνουν... ἄγαλμα, τοποθετημένο ἐπάνω σ' ἕνα βάθρο καμωμένο ἀπὸ τοὺς δῆθεν ἐξαιρετικούς μου τρόπους ἀπὸ τὴν δῆθεν «παροιμιώδη καλωσύνη» μου καὶ ἀπὸ χίλια ἄλλα δυὸ «δῆθεν» ποὺ ἔχει ἐφεύρει ἡ φαντασία τῶν διὰ ν' ἀσχολοῦνται μαζί μου.

Στὴν πραγματικότητα, ξέρω βέβαια τί συμβαίνει μέσα εἰς ὅλα αὐτὰ : Συμβαίνει ὅτι ὅσοι ἀσχολοῦνται μ' ἐμὲ καὶ τὴν ζωήν μου εἴτε τὴν καλλιτεχνικὴν εἴτε τὴν ἰδιωτικήν, εἶνε ἐπηρεασμένοι ἀπὸ μίαν φήμην ποὺ μὲ καταδιώκει σάν... ἐφιάλτης: τὴν φήμην τῆς... ὡραιότητος!

Τί βάσανο ἀλήθεια αὐτὴ ἡ ὀμορφιά! Αὐτὴ εἶνε ἡ αἰτία γιὰ νὰ φτειάνη κανεὶς μὲ τὴν φαντασία του ὅ,τι ἐπιθυμεῖ προκειμένου νὰ ἀσχοληθῆ μὲ τὸ ταπεινόν σου ὑποκείμενον. Ἐν ὀνόματί της σὲ βρίσκουν ὅλοι ...ὠκεανὸν καλωσύνης βράχον εὐγενείας, Νιαγάραν εὐγλωττίας γρανίτην καλοῦ χαρακτῆρος καὶ... δὲν συμμαζεύεται ἐνῶ σὲ βρίσκουν ἁπλῶς ὡραία καὶ συνεπῶς νομίζουν πῶς πρέπει νὰ εἶνε ὅλα σου ὡραῖα! Ἂν θέλετε τώρα τὴν δική μου γνώμη γιὰ τὸν ἑαυτό μου, εἰλικρινῶς σᾶς βεβαιῶ ὅτι ἂν ἤμουν ἄνδρας δὲν θὰ ἐρωτευόμουν ποτὲ τὴν Ἰρὲν Ντάν. Μπορεῖ βέβαια νὰ μὴ εἶνε στραβοκάνα καὶ καμπούρα. Εἶνε ὅμως ἀνυπόφορη ὡς γυναῖκα... Ὡς γυναῖκα μὲ τὶς ἰσχυρογνωμοσύνες της καὶ τὶς ἀδιολλαξίες της. Τόσον ἀνυπόφορη ὥστε μὰ τὸν Θεὸ δὲν ἀξίζει ν' ἀσχολῆται κανεὶς μὲ αὐτήν...! Καὶ ἀκόμη τόσο πολὺ ἀνυπόφορη, ὥστε νὰ μὴ μπορῶ νὰ καταλάβω ἀκόμη πῶς ξεγελάσθηκαν οἱ δημοσιογράφοι ν' ἀσχοληθοῦν μαζί μου καὶ νὰ μὲ πείσουν ν' ἀσχοληθῶ καὶ ἐγὼ μὲ τὸν ἑαυτόν μου!.. Ἀλλὰ σᾶς βεβαιῶ ὅτι τὸ κάνω γιὰ πρώτη καὶ τελευταία φορά.

ΙΡΕΝ ΝΤΑΝ

Ο ΠΟΛΙΣΜΑΝ ΚΑΙ Ο ΥΠΝΟΒΑΤΗΣ

Ὁ φρουρὸς τῆς τάξεως ποὺ ἦταν ὑπηρεσία ἕνα βράδυ σὲ κάποιο δρόμο τοῦ Πικαντίλλυ - Σίρκους τοῦ Λονδίνου, εἶδε ἕνα θέαμα ἀπὸ τὰ πιὸ ἀσυνήθη. Στὸ ἕκτο πάτωμα μιᾶς οἰκοδομῆς, ἐνεφανίσθη στὸ πεζοῦλι ὑπὸ τὴν στέγη της ἡ σιλουέττα ἑνὸς ἀνδρὸς ποὺ ἔκανε τὸν ἀπροσδόκητο αὐτὸ νυκτερινὸ περίπατο καὶ δὴ ὑπὸ βροχὴν χωρὶς νὰ ἀνησυχῆ μήπως γλυστρήση. Ὁ πόλισμαν ἔσπευσε εἰς τὸ διαμέρισμα τῆς οἰκοδομῆς ἔξω ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἐβημάτιζε ὁ ἀκροβάτης - περιπατητής. Οἱ οἰκεῖοι του ἀνέφεραν εἰς τὸν ἀστυφύλακα, ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ὑπνοβάτου. Μὲ πολλὰς προφυλάξεις διὰ νὰ μὴ τὸν τρομάξουν, ὁ ἀστυνομικὸς καὶ οἱ συγγενεῖς τοῦ νέου, κατώρθωσαν νὰ τὸν σώσουν ἀπὸ τὸν κίνδυνο νὰ πέση στὸ κενό, ἂν συνέβαινε νὰ γλυστρήση λόγῳ τῆς βροχῆς. Τὴν ἐπομένη ὁ ὑπνοβάτης, δὲν ἐνεθυμεῖτο καθόλου τὸν περιπετειώδη αὐτὸν μεταμεσονύκτιο περίπατό του, στὸ τελευταῖο πεζοῦλι τοῦ σπιτιοῦ του.

Τὸ γεγονὸς ἀπασχολεῖ τώρα τοὺς εἰδικοὺς ἐπιστήμονας ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τοῦ πῶς ἕνας ὑπνοβάτης κατορθώνει νὰ ἀναπτύσση ἐνίοτε τόσην προσοχὴν ὥστε νὰ πραγματοποιῆ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς περιπάτους τόσον ἐπικινδύνους.

ΔΙΕΚΔΙΚΕΙ 250.000.000 ΦΡΑΓΚΑ

Ἡ Μάρλεν Ντίτριχ διεκδικεῖ περὶ τὰ 250 ἑκατομμύρια φράγκα ἀποζημιώσιν. Ἡ ἀξίωσις αὐτὴ τῆς καλλιτέχνιδος, στρέφεται ἐναντίον τοῦ κινηματογραφιστοῦ κ. Πὼλ Ντεσάρμ δι' ἀθέτησιν συμφωνίας.

Ἡ Σουζάννα Μπλούμ, δικηγόρος τῆς Ντίτριχ ἀπηύθυνε τὸ ἀκόλουθο γράμμα εἰς τὸν κ. Ντεσάρμ, τὸν ὁποῖον ἡ ἑρμηνεύτρια τοῦ «Γαλάζιου Ἀγγέλου» θεωρεῖ ὀφειλέτην της.

«Πρὸ διετίας ἡ κ. Μάρλεν Ντίτριχ ἔπαιξε διὰ λογαριασμόν σας στὸ φίλμ «Μαρτὲν Ρουμανιὰκ», μὲ τὸν κ. Ζὰν Γκαμπέν. Ἐμείνατε τόσον ἐνθουσιασμένος ἀπὸ τὴν συνεργασίαν σας αὐτὴν μὲ τὴν κ. Μάρλεν Ντίτριχ ὥστε λίγο μετὰ τὴν ἐπιστροφήν της εἰς τὸ Χόλλυγουντ, τῆς ἐτηλεγραφήσατε νὰ ἐπανέλθη ἀμέσως εἰς τὸ Παρίσι, διὰ νὰ πρωταγωνιστήση εἰς τὸ φίλμ «Ἡ περαστικὴ γυναῖκα τῆς στοᾶς Σὰν — Σουσί», τοῦ ὁποίου τὸ σενάριο ἔγραψε ὁ περίφημος συγγραφεὺς κ. Ζοζὲφ Κεσσέλ. Ἐν συνεχείᾳ, τὴν ἐκαλέσατε κατ' ἐπανάληψιν τηλεφωνικῶς ἀπὸ τὸ Χόλλυγουντ, γιὰ νὰ τὴν πείσετε νὰ δεχθῆ τὴν καλλιτεχνικὴν πρότασιν σας. Ἡ κ. Μάρλεν Ντίτριχ, ποὺ τρέφει μεγάλο θαυμασμὸ στὸν μυθιστοριογράφο Ζοζὲφ Κεσσέλ, σᾶς ἀπήντησε ὅτι δέχεται. Πράγματι ἐπανῆλθε στὸ Παρίσι ἀλλὰ ἡ ταινία διὰ τὴν ὁποίαν ἐκλήθη δὲν ἐκινηματογραφήθη. Ἡ Μάρλεν Ντίτριχ ἔχασε πολύτιμο καιρό, κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ὁποίου θὰ [illegible] τουλάχιστον δυὸ φίλμ στὸ Χόλλυγουντ. Ἡ καλλιτέχνις τὴν ὁποίαν ὁ κ. Ντεσὰρμ ἐδέσμευσε ἀδίκως, διεκδικεῖ 500 δολλάρια διὰ τὰ ναῦλα της ἀπὸ τὸ Χόλλυγουντ στὸ Παρίσι, 900 δολλάρια (τὰ διαφυγόντα κέρδη της ἐξ ὑπαιτιότητος τοῦ κ. Ντεσὰρμ ποὺ τὴν ἠμπόδισε νὰ παίξη 2 ἄλλα φίλμ στὸ Χόλλυγουντ), -31.000 δολλάρια, τὴν ἀμοιβήν της εἰς τὸ Ἀμερικανικὸν ραδιόφωνον ὅπου δὲν ἐτραγούδησε καὶ πάλιν ἐξ αἰτίας τοῦ κ. Ντεσάρμ, καὶ 10.000.000 φράγκα, ὡς ἀποζημίωσιν, ἐπειδὴ ὁ κ. Ντεσὰρμ ἔβλαψε τὸ καλλιτεχνικόν της γόητρον ἀχρηστεύοντάς την ἐπὶ μῆνας. Ἐξ αὐτῶν τῶν χρημάτων, ἡ Μάρλεν Ντίτριχ ἔλαβε μέχρι στιγμῆς ἀπὸ τὸν κ. Ντεσὰρμ μόνον 500.000 φράγκα ὑπὸ τύπον προκαταβολῆς»

* * *

Εἰς τὰς ἀπαιτήσεις αὐτὰς τῆς Μάρλεν Ντίτριχ, ὁ κ. Ντεσὰρμ ἀπαντᾷ διὰ τοῦ δικηγόρου του μὲ τὴν ἀξίωσιν νὰ τοῦ ἐπιστρέψη τὸ ταχύτερον ἡ καλλιτέχνις, τὰς 500.000 φράγκα ποὺ ἐπῆρε ἔναντι ἐργασίας μὴ προσφερθείσης καὶ νὰ τοῦ καταβάλη προσθέτως, ἀποζημίωσιν 5.000.000 φράγκων, διότι μὲ τὰ πείσματά της παρέβλαψε τὰ συμφέροντα τῶν κινηματογραφικῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ κ. Ντεσάρμ. Τὸ ἱστορικὸ τοῦ ναυαγίου τῆς συνεργασίας των, κατὰ τὸν Γάλλον κινηματογραφιστήν, δὲν εἶναι διόλου ὅπως τὸ παριστάνει ἡ Μάρλεν Ντίτριχ, ἀλλ' ἔχει ὡς ἑξῆς : Ὅταν κατεβλήθη εἰς τὴν καλλιτέχνιδα ἡ προκαταβολὴ τῶν 500000 φράγκων δὲν ὑπῆρχε ἀκόμα συμβόλαιο μεταξύ των. Τὴν ἡμέραν ποὺ ἐζητήθη ἀπὸ τὴν πρωταγωνίστριαν νὰ ὑπογράψουν τὴν σχετικὴν συμφωνίαν διὰ τὸ φίλμ «Ἡ περαστικὴ τῆς στοᾶς Σὰν — Σουσί», ἡ Μάρλεν Ντίτριχ ἠξίωσε νὰ προσληφθῆ καὶ ὁ σύζυγός της κ. Ζῆμπερ, πρᾶγμα ποὺ ἠρνήθη ὁ κ. Ντεσάρμ, γιατὶ ὁ κ. Ζῆμπερ εἶναι ἐντελῶς ἀκατάλληλος διὰ τὸν κινηματογράφον. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης, ἡ Μάρλεν Ντίτριχ ἔκαμε ὅ,τι μπόρεσε γιὰ νὰ ναυαγήση ἡ συνεργασία της μετὰ τοῦ κ. Ντεσάρμ. Ἀπέρριψε καὶ τοὺς 4 σκηνοθέτας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν ὁποίων τῆς ἐπροτάθη νὰ παίξη. Κατόπιν τούτου, ὁ κ. Ντεσὰρμ τὴν προειδοποίησε, ὅτι εἶχε λάβει ἀπὸ τὸν συγγραφέα Κεσσέλ, μιὰ προθεσμία μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1947 διὰ τὴν κινηματογράφησιν τοῦ ἔργου του καὶ ὅτι ἂν ἡ ταινία τῆς «Περαστικῆς» δὲν ἐτερματίζετο μέχρι τῆς ἡμερομηνίας αὐτῆς, ὁ κ. Κεσσὲλ θὰ ἀποκτοῦσε τὸ δικαίωμα νὰ παραχωρήση εἰς ἄλλους τὴν ἄδειαν νὰ λάβουν ἕνα φίλμ τῆς «Περαστικῆς».

Ἡ Μάρλεν Ντίτριχ, βλέποντας ὅτι ἦταν ἀπολύτως ἀδύνατο νὰ προλάβουν πιὰ νὰ κινηματογραφήσουν τὸ ἔργο μέσα στὸν ἐλάχιστο καιρὸ ποὺ ὑπελείπετο, ἔγινε ἔξω φρενῶν καὶ δήλωσε: «Μὲ φέρατε ἀπὸ τὸ Χόλλυγουντ γιὰ νὰ παίξω ἕνα ἔργο τοῦ Κεσσέλ. Δὲν δέχομαι νὰ παίξω κανένα ἄλλο, καὶ ἐπιφυλάσσομαι νὰ διεκδικήσω ἀποζημίωσιν διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν βλάβην ποὺ προξενήσατε στὰ συμφέροντά μου». Ἡ Μάρλεν Ντίτριχ ἀνεχώρησε διὰ τὸ Χόλλυγουντ, ἀλλ' οἱ ἐν Παρισίοις δικηγόροι της, κατ' ἐντολήν της, ἔθεσαν εἰς ἐφαρμογὴν τὴν ἀπειλὴν τῆς καλλιτέχνιδος. Τὰ γαλλικὰ δικαστήρια θὰ κρίνουν ἂν ἡ Μάρλεν Ντίτριχ ἀδικήθηκε ἀπὸ τὸν κ. Ντεσὰρμ ἢ ἂν ὁ κ. Ντεσὰρμ ἐζημιώθη ἀπὸ τὴν ὑπερβαλλόντως νευρικὴ αὐτὴν καλλιτέχνιδα».

ΤΡΑΓΙΚΟ ΤΕΛΟΣ ΕΝΟΣ ΕΙΔΥΛΛΙΟΥ

Ὁ Βίκτωρ Γκουγιὰ (58 χρόνων) καὶ ἡ Σουζάννα Ὠζιὲ (43 χρόνων) συζοῦσαν ἀπὸ τὰ 1927. Γιὰ κακὴ τύχη τοῦ Γκουγιά, ἡ Σουζάννα ἔκαμε τελευταίως τὴ γνωριμία ἑνὸς κομμωτοῦ, τὸν ὁποῖον ἐρωτεύθηκε. Ὁ κομμωτὴς τῆς ἐπρότεινε νὰ τὴν ἀπαγάγη. Ἡ Σουζάννα, θεώρησε καλὸ νὰ προειδοποιήση τὸν Γκουγιὰ ὅτι ἀπεφάσισε ν' ἀκολουθήση τὴν νέαν της κατάκτησιν. Ἀντὶ ἀπαντήσεως ὅμως ὁ ἐγκαταλειφθεὶς ἐραστὴς ἔβγαλε τὸ περίστροφο ἀπὸ τὴν τσέπη του καὶ ἐξαπέστειλε τὴν Σουζάννα εἰς τὰς αἰωνίους μονάς, γιὰ νὰ μὴ προλάβη νὰ χαρῆ ὁ κομμωτὴς τὴν εὐτυχία ποὺ τοῦ στεροῦσε ἡ Σουζάννα πρὸς χάριν του. Κατόπιν ὁ Γκουγιὰ ἐκάλεσε τὸν ἀντεραστήν του στὸ τηλέφωνο καὶ τοῦ εἶπε :

— Εἶσθε ὁ πρῶτος Δὸν Ζουὰν ποὺ... ἐχήρεψε : Αὐτὴ τὴ στιγμὴ σκότωσα τὴ Σουζάννα !

Ὁ κομμωτὴς ἔσπευσε νὰ εἰδοποιήση τὴν Ἀστυνομία διὰ νὰ μεταφέρη τὴν Σουζάννα στὸ Νοσοκομεῖο, ἂν ἦταν ἀκόμη ἐν ζωῇ. Ἀλλ' οἱ ἀστυφύλακες βρῆκαν δυὸ πτώματα: Τῆς Σουζάννας καὶ τοῦ Γκουγιά, ποὺ ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε αὐτοκτονήσει, δίπλα στὸ θῦμα του.

ἡ Σάτιρα τῆς Ἑβδομάδος

«ΑΣΧΗΜΑ Μ' ΕΧΟΥΝΕ ΜΠΛΕΞΕΙ»

«ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ» Τ' ΑΛΕΞΗ

Διαμαρτύρομαι ἐντόνως !
Τί ζητᾶνε ἀπὸ μένα, τί θὰ θέλαν δηλαδή ;
Ἐπειδ' εἶμαι τάχα μόνος
σοσιαλιστὴς τῆς Χώρας καὶ τζιμάνικο παιδὶ
θέλουν ὅλοι νὰ μὲ φᾶνε ;
Ἔτσι εἶναι. Ἔτσι θᾆναι!

Ἔκανα ἀνακοινώσεις, κι ἄρθρο ἔγραψα στὴ «Μάχη»
καὶ τὰ εἶπα ὀρθὰ - κοφτά.
Στὴν «ἐμφύλια» διαμάχη
φταῖνε ὁ Μᾶρκος, ἡ Ἑλλάδα
φταῖνε οἱ «Δυτικοὶ» ἀράδα
Καὶ οἱ Ἀμερικανοὶ ποὺ δίνουν στὴν κυβέρνησι λεφτά.
Τί λοιπὸν μὲ κοπανᾶνε,
Θεὲ μεγάλε, κόσμε πλάνε!
Θέλουν ὅλοι νὰ μὲ φᾶνε ;
Ἔτσι εἶναι. Ἔτσι θᾆναι!

Μοῦ ζητοῦν νὰ καθαρίσω, ὅπως λένε τὴ γραμμή μου
γιὰ τοῦ Μάρκου τοὺς ἀντάρτες.
Ἔ, λοιπόν, εἰς τὴν τιμή μου
βεβαιῶ ὅτι δὲν εἶνε, ὅπως λέν, ἀνθρωπογδάρτες!
Καὶ ρωτῶ : Αὐτὸ ποὺ λέγω, εἶνε δίχως σημασία ;
Καὶ δὲν εἶνε ἀντιθέτως μία ἀποδοκιμασία
τῶν συντρόφων μου τῶν τέως,
ποὺ δουλεύαν τὸ μαχαῖρι κι' εἶχαν δίπλα τους ρεζέρβα
ντενεκὲ ἀπὸ κονσέρβα
γιὰ νὰ γδέρνουν τοὺς «προδότες» στὴ στιγμὴ κι ἀκαριαίως ;
Τί λοιπὸν ἄλλο ζητᾶνε
κι ἐναντίον μου ὁρμᾶνε ;
Θέλουν ὅλοι νὰ μὲ φᾶνε ;
Ἔτσι εἶναι. Ἔτσι θᾆναι!

Εἶπα ξάστερα νομίζω, πὼς τὸ ΕΛΔ καὶ πὼς τὸ ΣΚΕ
(ποὺ συντόμως θὰ ἑνωθοῦνε μὲ τὸ ΣΚΑ καὶ μὲ τὸ ΤΑ
καὶ μὲ κάθε... ρεμπεσκέ)
εἶναι κόμματα μ' ἀρχὲς
ποὺ τὶς ἔχουνε στερεώσει τοῦ Δεκέμβρη οἱ ταραχές.
Καὶ δὲν κάνουν χωρατά!
Ἀλλὰ σᾶς ρωτῶ, δὲ θᾆταν χωρατὸ πρώτης γραμμῆς
ἀρκετό, ἀπὸ τὰ γέλια πλέον νὰ ξεκαρδιστῆς
ἀποκήρυξι τοῦ Μάρκου, ποὖναι πιὰ ὅπως καὶ μεῖς
μέγας σοσιαληστής ;
Τί λοιπὸν μὲ κυνηγᾶνε
καὶ ἀεροκοπανᾶνε!
Θέλουν ὅλοι νὰ μὲ φᾶνε ;
Ἔτσι εἶναι. Ἔτσι θᾆναι!

Διαμαρτύρομαι ἐντόνως !
πὼς ἀδίκως οἱ «φασίστες» μοῦ ἐκάναν ὅλοι μπλόκο
—ποὺ νὰ μὴ τοὺς εὕρη ὁ Χρόνος!
Καὶ ὁρκίζομαι ἐπισήμως: «Νὰ χαρῶ τὸν Τσιριμῶκο
καὶ τοὺς ἄλλους ὀπαδούς μου, δέκα - εἴκοσι νομίζω
καὶ νὰ μ' εὕρη ἐμένα νάρκη»
πὼς ἐγὼ μονάχα θέλω τὴν Ἑλλάδα νὰ ὁρίζω
ποὖναι σὰν νὰ τὴν ὁρίζουν, ὄχι ἕνας, δέκα Μάρκοι!

Ταῦτα εἶχον νὰ δηλώσω κι ὑπογράφομαι εὐκόλως
Πρόεδρος ΑΛΕΞΗΣ ΣΒΩΛΟΣ
ἢ ΕΛΔόλος ἢ ΣΚΕΛδόλος
ἢ καὶ ὅ,τι λήγει εἰς -ωλος !

(Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν) ΜΠΕΛ ΑΛΗΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ ΓΛΥΠΤΙΚΗΣ

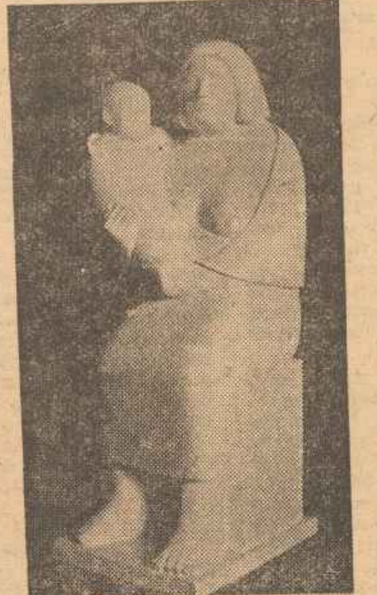

Αὔριον, Κυριακήν, ἀρχίζει στὸν «Παρνασσὸν» ἡ Ἔκθεσις τοῦ γλύπτου Ἀλέκου Διομήδη — Κυριακοῦ. Θὰ παραμείνη ἀνοικτὴ μέχρι τῆς 7 Φεβρουαρίου. Εἰς τὴν εἰκόνα μας, χαρακτηριστικὸν ἔργον «Ἡ μάννα μὲ τὸ παιδί». Ὁ καλλιτέχνης ἐμφανίζεται διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν μὲ 20 περίπου ἔργα, γυμνά, συνθέσεις καὶ σειρὰν σχεδίων. Ἡ Ἔκθεσις αὐτὴ θὰ παρουσιάση ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον, ὡς χαρακτηριστικὴ διὰ τὰς συγχρόνους τάσεις τῆς γλυπτικῆς.

ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΣΥΝΑΥΛΙΑΙ

— Μεθαύριον Δευτέραν 6 μ. μ., δίδεται εἰς τὸν «Παρνασσὸν» ἡ πρώτη ἐφετεινὴ ἐπίδειξις τῆς μελοδραματικῆς Σχολῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Ὠδείου κατὰ διδασκαλίαν τοῦ σκηνοθέτου κ. Γ. Καρακαντᾶ. Θὰ ἐκτελεσθοῦν ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸν Βέρθερον, Μποέμ, Ριγολέττον Τζοκόντα, Παλιάτσοι καὶ Λουκία.

— Διὰ τὴν Παρασκευὴν 6 μ. μ. ὡρίσθη ὑπὸ τοῦ Καλλιτεχνικοῦ Γραφείου Ἀθηνῶν τὸ ρεσιτὰλ τῆς Ἀγγλίδος καλλιτέχνιδος τοῦ πιάνου κ. Ἰλόνας Καμπὸς. Τὸ ρεσιτὰλ τὸ ὁποῖον θὰ εἶνε μοναδικόν, θὰ δοθῆ εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικόν».

— Ἀνηγγέλθη ὅτι μεταξὺ 10—15 Φεβρουαρίου φθάνει εἰς τὰς Ἀθήνας ὁ διάσημος βιολοντσελλίστας κ. Γκασπὰρ Κασσαντὼ κατόπιν συμβολαίου μὲ τὸ Καλλιτεχνικὸν Γραφεῖον Ἀθηνῶν. Ὁ ἐκλεκτὸς καλλιτέχνης θὰ δώση δύο ρεσιτὰλ εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικόν».

— Τὴν Κυριακὴν 25 Ἰανουαρίου καὶ ὥραν 5.30' μ. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» δίδεται ρεσιτὰλ κιθάρας τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὠδείου κ. Χαρ. Ἐκμεκτσόγλου. Τὸ πρόγραμμα πολὺ ἐνδιαφέρον.

Τὰ ἰδιαίτερα τῶν Πολιτικῶν μας

Ὁ ὕπνος τοῦ κ. Ρέντη καὶ τὸ κυνῆγι τοῦ κ. Κουτσοπετάλου. — Δι(γ)κολαβισμοὶ τοῦ κ. Δίγκα — Πῶς ἔχασε ὁ κ. Σοφούλης στὸ λαχεῖο Συντακτῶν. — Τὸ ἔνταλμα συλλήψεως ἐναντίον τῆς... Λίρας δὲν τὸ ὑπογράφει ὁ κύριος Γκρίσγουωλντ.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Τάξεως κ. Ρέντης, ἀναμένων ἐντὸς τοῦ πρωθυπουργικοῦ γραφείου νὰ τελειώση τὴν συνομιλίαν ποὺ εἶχε ὁ κ. Σοφούλης μὲ ἕνα κομματικόν του φίλον ἐκ Σάμου, διὰ νὰ συνομιλήση μὲ τὸν κ. Πρόεδρον ἐπὶ ὑπηρεσιακοῦ ζητήματος, ἔδωσε διὰ μίαν στιγμὴν εἰς τὸν ἀρχηγόν του κ. Σοφούλην τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὁ ὑπουργός του εἶχεν... ἀποκοιμηθῆ ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὴν πολυθρόναν !

— Μικέ λέγει, ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν παριστάμενον ὑφυπουργόν του κ. Μαυρογορδᾶτον, μὴ θορυβεῖς γιὰ νά... κοιμηθῆ ὁ Κώστας. (Ὁ κ. Ρέντης)

Ὅπως ἐξηκριβώθη ὁ κ. Ρέντης ἁπλῶς εἶχε βάλει τὰ χέρια του εἰς τὸ πρόσωπόν του κατὰ τὴν γνωστὴν συνήθειάν του !...

* * *

Ὁ κ. Σοφούλης διηγεῖτο πρὸ ἡμερῶν εἰς τοὺς δημοσιογράφους ἐξ ἀφορμῆς τῶν τυχερῶν τοῦ Λαχείου τῶν Συντακτῶν.

— Ἀγόρασα κι' ἐγὼ ἕνα λαχεῖο καὶ δὲν εἶχα τύχη νὰ κερδίσω...

— Θὰ κερδίσετε ἀλλοῦ, κύριε Πρόεδρε, παρατηροῦν πονηρῶς οἱ δημοσιογράφοι.

— Αὐτὸ εἶναι ἀλήθεια ἀπαντᾷ ὁ κ. Πρόεδρος. Στὸ βίο μου ὑπῆρξα πάντοτε τυχερός... Λίγο τώχετε ποὺ ἔφθασα νὰ γίνω πρωθυπουργός !!!

Καὶ ὁ κ. Σοφούλης ξεκαρδισμένος στὰ γέλια, προσθέτει :

— Ἄμ' αὐτὸς ὁ Τσαλδάρης εἶναι πολὺ τυχερός. Μόλις σηκώθηκε ἀπ' τὸ κρεββάτι ποὺ ἦταν ἄρρωστος, συνέπεσε νὰ ἀναγγείλουν καὶ στοὺς δυό μας οἱ Ἀμερικανοὶ τὴν γνωστοποίησιν τῶν εὐχαρίστων ἀποφάσεών των γιὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς Ἑλλάδος... Ἀλλοιῶς τὸ γεγονὸς θὰ τὸ παρουσίαζα ὡς... δική μου ἐπιτυχία!...

* * *

Ἡ ἀπαγωγὴ τοῦ φιλελευθέρου βουλευτοῦ καὶ πρώην ὑπουργοῦ κ. Κουτσοπετάλου ἀπὸ συμμορίτες, ἀπετέλεσε ἀντικείμενον, — πέραν τῶν σοβαρῶν — καὶ εὐθύμων σχολίων, εἰς τοὺς διαδρόμους τῆς Βουλῆς.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Τάξεως κ. Ρέντης, ὁ ὁποῖος λίγο καιρὸν πρίν, εἶχε μεταβῆ εἰς τὴν ἰδίαν περιφέρειαν γιὰ κυνῆγι, μαζὶ μὲ τὸν κ. Γκρίσγουωλντ, ἠκούσθη λέγων :

— Τὸν εὐλογημένο, τί τὸ ἤθελε τὸ κυνῆγι; Πῆγα βέβαια κι' ἐγώ, ἀλλὰ δὲν πῆγα ἔτσι στὰ κουτουρού. Εἶχα καὶ βαρὺ... πυροβολικὸ μαζί μου (ὑπονοῶν τὸν κ. Γκρίσγουωλντ).

* * *

Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Σοφούλης ἐξ ἄλλου ὅταν ἐπληροφορήθη ὅτι ὁ κ. Κουτσοπέταλος, συνελήφθη κοιμώμενος, λέγεται ὅτι εἶπε :

— Τὸν πῆρε στὸν λαιμό του, ὁ ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Τάξεως τοῦ ὁποίου ἀντέγραψε τὰ συστήματα στὸ κυνῆγι..

* * *

Καὶ ἄλλο ἕνα :

Ἐνῶ γνωστὸς ἐθνοπατέρας ἠγόρευε προχθὲς εἰς τὴν Βουλὴν περὶ...ἀνέμων καὶ ὑδάτων, χωρὶς νὰ δείχνη καὶ διάθεσιν νὰ σταματήση κάποτε, ἄλλος γνωστὸς ἐθνοπατέρας τοῦ φώναξε :

— Δὲν πᾶτε λίγο κυνῆγι κ. συνάδελφε; Θὰ ἡσυχάσετε καὶ σεῖς καὶ 'μεῖς !

* * *

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας κ. Δίγκας ἀπαντῶν εἰς τὰς ἐπικρίσεις ὡρισμένων βουλευτῶν διὰ τὴν διαταγὴν ποὺ ἐξέδωκε περὶ συλλήψεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Βρεττάκου, ἐπεκαλεῖτο διάφορα ἐπιχειρήματα διὰ νὰ δικαιολογήση τὴν ἐνέργειάν του αὐτήν. Εἰς μίαν στιγμὴν κάποιος τὸν διακόπτει :

— Κύριε Ὑπουργέ, διαμαρτύρεται, αὐτὰ δὲν εἶναι νομικὰ ἐπιχειρήματα, εἶναι... Δι(γ)κολαβισμοί !

* * *

Ἡ τελευταία ἁλματικὴ ὑπερτίμησις τῆς λίρας, συνεκέντρωσε τοὺς οἰκονομικοὺς ὑπουργούς, διαπορροῦντας, εἰς τὸ πρωθυπουργικὸν γραφεῖον.

— Κύριε Πρόεδρε, πρέπει νὰ ληφθοῦν μέτρα...

Μὴ οἰκονομικὸς ὑπουργός, ὁ ὁποῖος παρηκολούθει τὴν ὅλην συζήτησιν προτείνει, νὰ ἐκδοθῆ ἔνταλμα βιαίας προσαγωγῆς τῆς λίρας εἰς τά... 200.

Μόνον ἔτσι θὰ γίνη κάτι προσθέτει, ἀκοῦστε καὶ μένα ποὺ ἔκανα καὶ δικαστικός.

— Σύμφωνοι, τοῦ ἀπαντοῦν οἱ οἰκονομικοὶ ὑπουργοί, ἀλλὰ ποὺ δὲν ὑπογράφει τὸ ἔνταλμα ὁ κ. Γκρίσγουωλντ (ὑπονοοῦντες τὰς ἀντιρρήσεις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς νὰ ἐπιτρέψη τὴν παρέμβασιν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος).

Ο ΡΕΠΟΡΤΕΡ Μ.

Ἑλληνικὸ χιοῦμορ

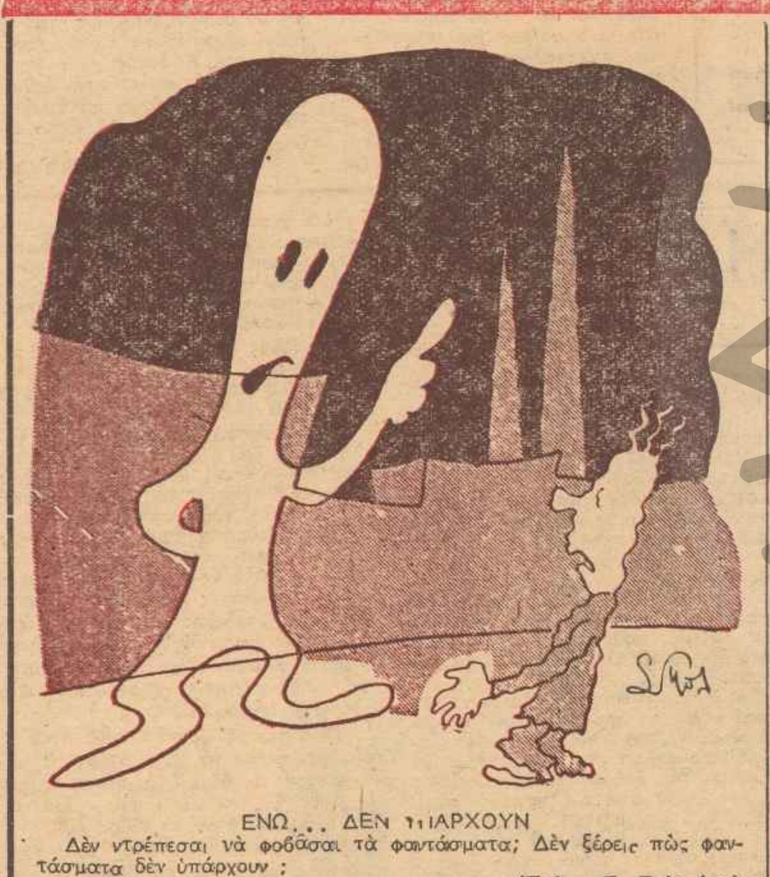

ΕΝΩ... ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ
Δὲν ντρέπεσαι νὰ φοβᾶσαι τὰ φαντάσματα; Δὲν ξέρεις πῶς φαντάσματα δὲν ὑπάρχουν ;
(Τοῦ κ. Σ. Πολενάκη)

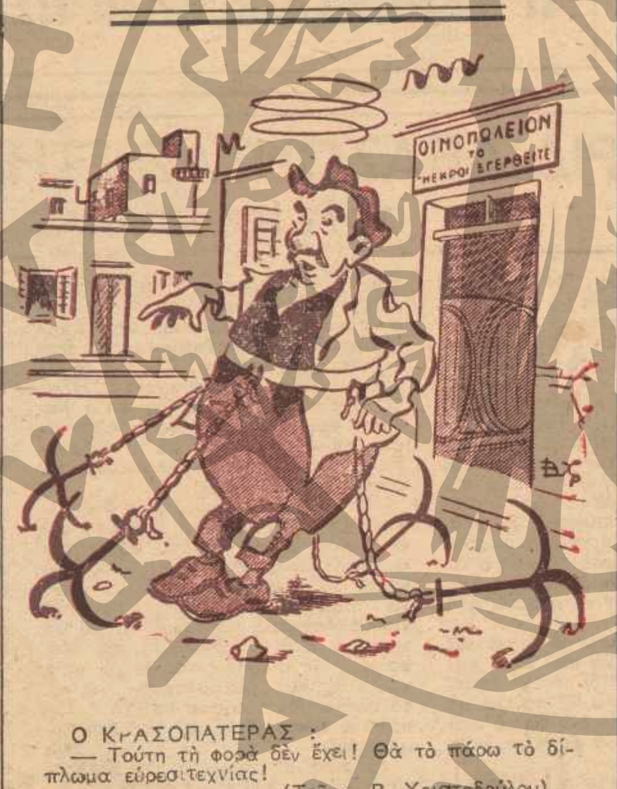

Ο ΚΡΑΣΟΠΑΤΕΡΑΣ :
— Τούτη τὴ φορὰ δὲν ἔχει! Θὰ τὸ πάρω τὸ δίπλωμα εὑρεσιτεχνίας!
(Τοῦ κ. Β. Χριστοδούλου)

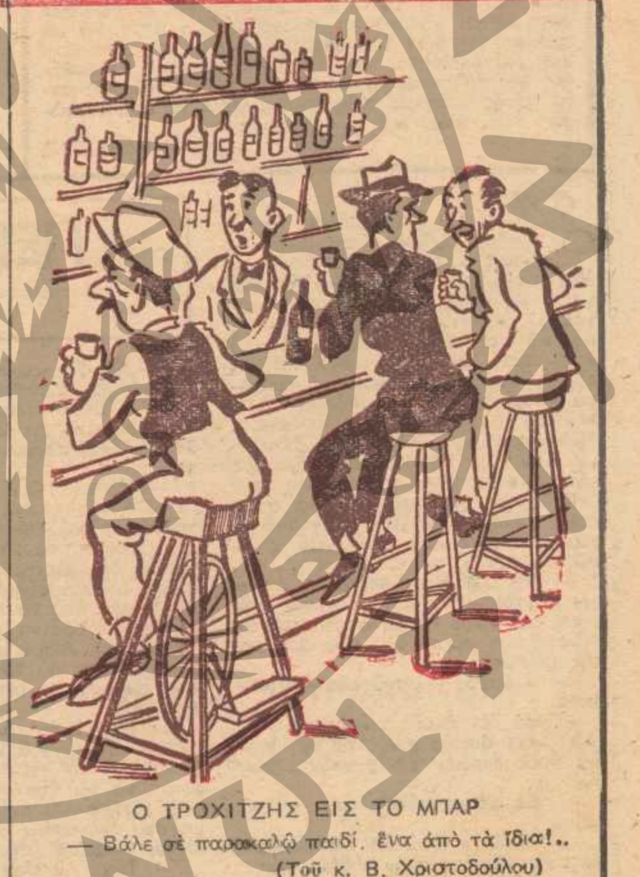

Ο ΤΡΟΧΙΤΖΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΜΠΑΡ
— Βάλε σὲ παρακαλῶ παιδί, ἕνα ἀπὸ τὰ ἴδια!..
(Τοῦ κ. Β. Χριστοδούλου)

ΑΥΡΙΑΝΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Η ΕΥΓΝΩΜΟΣΥΝΗ

«Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρείτης» (Λουκᾶ ΙΖ' 12—19). Μόνον εἷς ἀπὸ τοὺς ἰαθέντας διὰ τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου δέκα λεπροὺς ἐθεώρησεν ὑποχρέωσίν του νὰ προσέλθῃ πρὸς Αὐτὸν καὶ νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ διὰ τὴν μεγάλην εὐεργεσίαν ἡ ὁποία τοῦ παρεσχέθη. Οἱ ἐννέα ἄλλοι, μόλις ἰαθέντες ἐτράβηξαν τὸν δρόμον τους διὰ νὰ χαροῦν τὴν ἀνακτηθεῖσαν ὑγείαν αὐτῶν χωρὶς νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ τὸ καθῆκον αὐτῶν πρὸς τὸν εὐεργέτην των. Τοῦτο ἀποδεικνύει ὅτι δυστυχῶς ἡ ἀχαριστία εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον πλεονάζει καὶ δὴ εἰς μεγάλον βαθμόν, ἡ δὲ εὐγνωμοσύνη εἶνε σπανία. Ἐπειδὴ ὅμως περὶ τοῦ γεγονότος τούτου ἠσχολήθημεν πέρυσιν εἰς τὴν ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης βραχεῖαν ὁμιλίαν μας κατὰ τὴν ἀντίστοιχον τοῦ παρελθόντος ἔτους Κυριακήν, ἐφέτος θὰ ἀσχοληθῶμεν μὲ ἕνα εἰδικὸν σχετικὸν θέμα ὑψίστης ὅμως καὶ κεφαλαιώδους σημασίας.

Ὁμιλοῦμεν πολλάκις περὶ τῆς ὀφειλομένης εὐγνωμοσύνης εἰς τὸν Θεὸν καὶ εἰς τοὺς γονεῖς διὰ τὰ τόσα καὶ τόσα τὰ ὁποῖα μᾶς ἔχουν χαρίσει καὶ πράττουν ὑπὲρ ἡμῶν. Ὅταν δὲ ἀρχίσωμεν νὰ ἀναφέρωμεν τὰ ἀγαθὰ διὰ τὰ ὁποῖα ὀφείλομεν τὴν εὐγνωμοσύνην αὐτὴν καὶ προτάσσομεν φυσικὰ τὸ ἀγαθὸν τῆς ζωῆς, τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνομεν βλέπομεν ἄλλους μὲν νὰ μᾶς ἀκούουν μὲ κάποιαν συγκεκρατημένην δυσφορίαν καὶ ἄλλους νὰ μᾶς ἀντιτάσσουν σαφῶς ὅτι τὴν ζωὴν αὐτήν, αὐτοὶ δὲν τὴν ἐζήτησαν ἀπὸ κανένα, ἐδόθη εἰς αὐτοὺς χωρὶς νὰ ἐρωτηθοῦν καὶ ὅτι δὲν ἔχουν καὶ πολλοὺς λόγους νὰ εἶνε εὐχαριστημένοι ἀπὸ αὐτὴν τὴν ζωὴν διὰ νὰ δικαιολογῆται ἡ τόσον ζωηρῶς τονιζομένη εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τοὺς γονεῖς διὰ τὸν λόγον ὅτι οἱ περὶ ὧν πρόκειται ἦλθον καὶ εὑρίσκονται εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον! Ὑπάρχουν μάλιστα μερικὰ τέκνα γονέων τινῶν μικρᾶς ἢ μεγάλης ἡλικίας παιδιὰ ἢ ἐνήλικοι τὰ ὁποῖα ἀντιτάσσουν θρασύτατα κατὰ πρόσωπον εἰς τοὺς γονεῖς αὐτῶν τὴν ἔνστασιν αὐτήν, ὅταν οἱ γονεῖς των παραπονοῦνται εἰς τὰ τέκνα των αὐτὰ δι' ἔλλειψιν ἐκ μέρους των σεβασμοῦ εὐγνωμοσύνης καὶ ἀνταποδόσεως τῶν ὅσων ὑπὲρ τῶν τέκνων αὐτῶν οἱ γονεῖς οὗτοι εἰργάσαντο!

Ναί! Συμβαίνει τοῦτο δυστυχῶς συχνάκις. Συνέβαινεν ἀνέκαθεν εἰς δὲ τὰς ἡμέρας μας ἡμέρας τῆς ὕλης καὶ τῆς πεζότητος ἡμέρας κατὰ τὰς ὁποίας ἐπιζητεῖται ἐν ὀνόματι μιᾶς δῆθεν προόδου, ἡ κατάργησις παντὸς ἱεροῦ καὶ ὁσίου τοῦτο συμβαίνει δυστυχῶς συχνότερα. Καὶ δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ φθάσῃ εἰς ἄλλα συμπεράσματα ὁ ἄνθρωπος, ὅταν ἀπὸ τὴν ζωὴν αὐτὴν ἀφαιρέσῃ τὰς ἠθικὰς καὶ πνευματικὰς ἀπολαύσεις τὰς ἱκανοποιήσεις τῆς συνειδήσεως καὶ τὴν ἰδέαν τοῦ ὑψηλοῦ προορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς!

Ὅταν ὁ ἄνθρωπος θεωρήσῃ τὸν ἑαυτόν του ὡς ἕνα ὂν ἄνευ σημασίας ὡς ἕνα κτίσμα ὅμοιον πρὸς τὰ ἄλλα κτίσματα τυχαίως καὶ ἄνευ σκοποῦ εὑρεθὲν εἰς τὴν ζωὴν αὐτήν, χωρὶς καμμίαν ἀνωτέραν ἀποστολὴν καὶ χωρὶς κανένα προορισμὸν ἄξιον ἐκτιμήσεως, εἶνε φυσικὸν νὰ ἀχθῇ εἰς τὴν κατάστασιν τῆς ὑλόφρονος ἀπαισιοδοξίας καὶ νὰ θεωρήσῃ τὴν ζωὴν τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ὡς βάρος καὶ ὄχι ὡς προνόμιον καὶ εὐεργέτημα. Τοῦτο δὲ οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶνε ἡ κατάστασις αὐτοῦ ἐξ ἐπόψεως ὑλικῆς διότι ἡ ὕλη, ἀκόμη καὶ διὰ τοὺς ὑλόφρονας δὲν δύναται νὰ δικαιολογήσῃ τὴν παρουσίαν αὐτῶν εἰς τὴν ζωήν. Πρέπει ὅμως νὰ γίνῃ μία παρένθεσις ἐδῶ, ὅτι δηλ. καὶ οἱ ὑλόφρονες ἀκόμη καὶ τῆς ἐσχάτης βαθμίδος, ὄχι μόνον δὲν περιφρονοῦν τὴν παροῦσαν ζωὴν ἀλλ' ἀντιθέτως προσπαθοῦν νὰ τὴν ἐπιμηκύνουν ὅσον δύνανται καὶ νὰ τὴν καταστήσουν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον, κατὰ τὰς ἀντιλήψεις των, εὐχάριστον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀντιβαίνει εἰς τὰς περὶ ζωῆς ἀντιλήψεις αὐτῶν. Ἐκεῖνος ὅμως ὁ ὁποῖος ἐσκέφθη καὶ σκέπτεται ὅτι εἶνε ἄνθρωπος πλασθεὶς κατ' εἰκόνα καὶ καθ' ὁμοίωσιν τοῦ Θεοῦ καὶ ὅτι ἔχει προορισμὸν οἷον διαχαράσσει αὐτὸν δι' ὅλους ἡ χριστιανικὴ διδασκαλία, γνωρίζει ὅτι τὸ νὰ λάβῃ καὶ αὐτὸς ζωὴν ὑπῆρξε δι' αὐτὸν μέγα δώρημα καὶ ὑπέρτατον εὐεργέτημα διὰ τὰ ὁποῖα ὀφείλεται ἀΐδιος εὐγνωμοσύνη καὶ πρὸς τὸν Δοτῆρα παντὸς ἀγαθοῦ ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς γεννήτορας αὐτοῦ. Αἱ σκέψεις αὗται τὸν ἄγουν εἰς τὴν ἀναγκαίαν αἰσιοδοξίαν ἄνευ τῆς ὁποίας ὁ βίος εἶνε ἀληθὲς μαρτύριον. Αἱ σκέψεις αὗται τὸν καθιστοῦν ὄντως ὑπερήφανον οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶνε ἡ κατὰ κόσμον κατάστασις αὐτοῦ. Καὶ μόνον ἐὰν εἶνε ἐμπεφορημένος ἐκ τῶν σκέψεων αὐτῶν κατορθώνει, πλούσιος ἢ πτωχός, νὰ μὴ περάσῃ τὸν βίον του ἀποτραβηγμένος εἰς μίαν ἄσημον καὶ ἄγνωστον γωνίαν ἀλλὰ ἐπιτελῶν τὸ καθῆκον καὶ τὸν προορισμόν του ἐπὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀνθρωπίνης δράσεως. Δὲν ὀφείλει τάχα νὰ εἶνε εὐγνώμων πρὸς Θεὸν καὶ γεννήτορας;

ΣΤΥΛ. Γ. ΜΑΥΡΟΜΜΑΤΗΣ

Περὶ μισογυνισμοῦ ὁ λόγος

ΤΗΣ κ. ΣΟΦΙΑΣ Κ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ

Μιὰ ἀναγνώστριά μου ἀπ' τὴν ἐπαρχία, ποὺ παρακολουθεῖ ἀπὸ χρόνια τακτικὰ ὅσα γράφω καὶ στὸν περιοδικὸ Τύπο καὶ στὶς ἐφημερίδες, μοῦ γράφει τώρα γιὰ νὰ μ' εὐχηθῇ γιὰ τὶς γιορτὲς καὶ νὰ μοῦ ἐκφράσῃ τὴν ἀφοσίωσί της γιὰ τὴν ὁποίαν τὴν εὐχαριστῶ ἐδῶ μὲ ὅλη μου τὴν καρδιά. Καὶ στὸ τέλος τοῦ γράμματός της μὲ παρακαλεῖ νὰ τῆς λύσω μιὰ ἀπορία:

— «Πέστε μου ἐπὶ τέλους, κυρία Σπανούδη, εἶσθε μισογύνης ἢ δὲν εἶσθε; Προχθὲς ἐδῶ σ' ἕνα σπίτι εἴχαμε ἐπάνω σ' αὐτὸ μιὰ ζωηρότατη συζήτησι. Πολλοὶ σᾶς θεωροῦν πολέμιο κάθε γυναικείας δράσεως. Μὰ ἐγὼ ἐπικαλοῦμαι τὰ ὅσα γράψατε γιὰ τὶς «Ἑλληνίδες τοῦ στρατοῦ τῆς σωτηρίας» καὶ γιὰ τὴν «Ἑλληνικὴ Μέριμνα» τώρα τελευταία. Ἀλλὰ μὲ ἀντικρούουν μὲ τὶς «Εὔες» σας στὶς ὁποῖες φαίνεσθε ἀμείλικτη. Σᾶς παρακαλῶ, φωτίστε μιὰ φανατικὴ ἀναγνώστριά σας».

Ἰδοὺ λοιπὸν ποὺ ἡ ἄγνωστή μου φίλη μοῦ δίνει μιὰ νέα εὐκαιρία νὰ ξαναγράψω σήμερα γιὰ τὸ γυναικεῖο ζήτημα ποὺ εἶνε πάντα ἕνα φλέγον κι' ἐπίκαιρο ζήτημα ἐδῶ στὴν Ἑλλάδα. Ἀλλὰ καὶ σ' ὅλες τὶς χῶρες τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς, στὶς τάξεις τῶν ἀνθρώπων ποὺ φωτίζει κάποιος ὀρθολογισμὸς τὴν ἀντίληψί τους. Ἀπαντῶντας τώρα στὴν ἀγαπητή μου ἀναγνώστρια τῆς λέγω ὅτι, ὅταν πρόκειται γιὰ «Εὔες» ὅπως ἡ θορυβοποιὸς ἐκείνη ποὺ ἀπασχολοῦσε τὴν κοινὴ γνώμη μὲ τὶς εἰσβολές της δι' ἀεροπλάνου στοὺς πολιτικοὺς κόσμους τῆς Εὐρώπης, μὲ ἀντικειμενικὸ σκοπὸ τὴν ἐπίδειξι τῆς ἐξωτικῆς ὡμορφιᾶς της, τῶν πολυτελῶν της ἀμφιέσεων, καὶ τῶν διαμαντικῶν της, εἶμαι ἀδιάλλακτος μισογύνης. Καὶ ταλανίζω πάντα τοὺς ἄνδρες γιὰ τὴν ἀγαθοπιστία τους. «Ἐξ οἰκείων τὰ βέλη». Τὸ νὰ πολεμᾷ μιὰ γυναῖκα τὶς ἐξωφρενικὲς τάσεις τῶν γυναικῶν, ποὺ ξαπλώνονται κάθε μέρα σὲ τέτοιο ἐπικίνδυνο σημεῖο, εἶνε ἴσως βέβαια παράξενο φαινόμενο ἐδῶ στὸν τόπο μας. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς παρουσιάζει καὶ μεγαλύτερο ἐνδιαφέρον. Μὰ τὸ φαινόμενο αὐτὸ δὲν εἶνε πρωτοφανὲς στὴν Εὐρώπη καὶ στὴν... Ἀμερικὴ ἀκόμα. Ἔχω γράψει πολλὲς φορὲς γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα.

Στὴ ρηξικέλευθη αὐτὴ χώρα ποὺ τὴ θεωροῦν ὅλοι — δίκαια ἢ ἄδικα — μιὰ μητρόπολι τοῦ φεμινισμοῦ, μιὰ γυναῖκα δημοσιογράφος καὶ τεχνοκρίτρια, σημαίνουσα, ἡ κ. Κάρθραϊτ κάνει συχνὲς ἐπιθέσεις ἐναντίον τῆς «μουσικοσυνθέτιδος» κ. Μπῆτς, ποὺ ἐπιμένει νὰ παίζῃ ἡ ἴδια κάθε χρόνο τὸ Κοντσέρτο ποὺ ἔγραψε γιὰ πιάνο μὲ ὀρχήστρα πρᾶγμα πολὺ εὐκολονόητο, ἀφοῦ δὲν πρόκειται βέβαια νὰ τὸ παίξῃ κανένας ἄλλος.

— «Γιατί ἐπιμένει νὰ λοξοδρομῇ στὸ στάδιό της, καὶ νὰ ἐνοχλῇ τόσο προκλητικὰ τὸν κόσμο; γράφει πολὺ λογικὰ ἡ Ἀμερικανὶς ἀντιφεμινίστρια. Ζητᾷ, σώνει καὶ καλά, νὰ πραγματοποιήσῃ τοὺς ἀρχαίους μύθους τοῦ Αἰσώπου καὶ τοῦ Λαφονταίν. Παράξενη φιλοδοξία γιὰ μιὰ γυναῖκα, νὰ θέλῃ νὰ παρομοιωθῇ μὲ τὸ βάτραχο καὶ τὴ χελώνα τῶν κλασσικῶν αὐτῶν μυθοποιῶν. Ὅσο καὶ νὰ εἶναι αὐτὰ δύο χαριτωμένα ζῷα, ἀνήκουν πάντα σὲ μιὰ ἀποκρουστικὴ βιολογικὴ συνομοταξία».

Μὲ πολὺ ἐπιστημονικώτερα ἐπιχειρήματα πολέμησαν πρὶν ἀπὸ λίγα χρόνια τὶς κενόδοξες τάσεις τῶν γυναικῶν, τρεῖς ὀνομαστὲς Εὐρωπαῖες γυναῖκες: Ἡ Πωλίνα Μαντεγκάτσα, κόρη τοῦ διάσημου συγγραφέως, ἡ Ἐλίζα Πόλκο, καὶ ἡ Ἔμμα Λαμάρα. «Καμμιὰ γυναῖκα δὲν φανερώθηκε ποτὲ ὡς τώρα δημιουργὸς ἐποχῆς, οὔτε κἂν ὡς ὁδηγός, ποὺ χαράζει ἕνα δρόμο στὴν Ἐπιστήμη καὶ στὴν Τέχνη», γράφει ἡ λογικευμένη κι' ἀντικειμενικὴ αὐτὴ συγγραφεὺς στὸν πρόλογο τοῦ βιβλίου της «Οἱ γυναῖκες στὴν Τέχνη». Μὰ καὶ ἡ διάσημη Δανὶς συγγραφεὺς Καρὶν Μικαέλις, στὰ βιβλία της ποὺ προκάλεσαν πάταγο σ' ὅλο τὸν κόσμο, δὲν καλομεταχειρίζεται τὶς ὁμοφύλους της, ποὺ τὶς θεωρεῖ καὶ τὶς παρουσιάζει πάντα ὑποχείριες τῶν «σεξουαλικῶν συμπλεγμάτων» τοῦ Φρόυντ.

Ἀμέτρητοι εἶναι οἱ μισογύναι συγγραφεῖς καὶ οἱ φανατικοὶ πολέμιοι κάθε γυναικείας δράσεως ἔξω ἀπὸ τὰ ἐδάφη τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ ὑψηλοῦ προορισμοῦ της. Ἀποτελοῦν δυὸ χωριστὲς συνομοταξίες.

Στὴν πρώτην ἀπὸ τὸν Εὐριπίδη, τὸν Κριτόβουλο, τὸν ἰατροφιλόσοφο τῆς Αἰτωλικῆς Συμπολιτείας τῆς ἐποχῆς τοῦ Ἀράτου, τὸν Σοπεγχάουερ, τὸν Στρίντμπεργκ, ὡς τοὺς σημερινοὺς ἀρνητὰς τῶν γυναικείων ἀρετῶν, ἀνήκουν οἱ ἀπὸ πεποίθησιν μισογύναι, ποὺ εἶναι ἀδιάλλακτοι στὸ πεῖσμα τους. Στὴν ἄλλη ὅμως παράταξι, ποὺ λάμπρυνε μὲ τὰ ἔργα του ὁ Μισελέ, ὁ Λεγκουβέ, ὁ Χάϋζε, καὶ τόσοι ἄλλοι συγγραφεῖς τῆς μεγάλης ρωμαντικῆς ἐποχῆς, καθὼς καὶ μεταφυσικοὶ φιλόσοφοι, ὅπως ὁ Ἐντουὰρ Συρέ, καὶ ἰατροφιλόσοφοι καὶ κοινωνιολόγοι σὰν τὸν δόκτορα Μαίμπιους τῶν ἡμερῶν μας, ἀποτελοῦν ἄνδρες, ποὺ λατρεύουν τὴ γυναῖκα σὰν «γυναῖκα» —σὰν ἐμπνεύστρια κι' ἐμψυχώτρια τοῦ ἀνδρός, καὶ σὰν ἀπαραίτητο στοιχεῖο τῆς δημιουργίας καὶ τῆς ἰσορροπίας τοῦ Κόσμου. Γι' αὐτὸ ἀγωνίζονται νὰ τὴν συγκρατήσουν στὴ θέσι της καὶ τὴν ἀποστολή της, καὶ νὰ προλάβουν τὶς φοβερὲς κοινωνικὲς καταστροφὲς ποὺ προκαλεῖ κάθε της παρέκκλισις ἀπὸ τὸ μεγάλο προορισμό της. Τὰ βιβλία τοῦ δόκτορος Μαίμπιους προκάλεσαν μεγάλη ἀναστάτωσι εὐθὺς ἀπ' τὴν πρώτη ἔκδοσί τους, ποὺ ἔγινε πρὶν ἀπὸ τριάντα χρόνια. Ἔκτοτε ὅμως ἔγιναν πολλὲς ἐκδόσεις μὲ νέους προλόγους τοῦ συγγραφέως, ἀκόμη πιὸ διαφωτιστικοὺς κι' ἐνδιαφέροντες. Πολὺ ἐποικοδομητικὸ εἶνε τὸ φαινόμενο, ὅτι πολλὲς γυναῖκες Ἀμερικανίδες, διανοούμενες τῶν Σκανδιναβικῶν χωρῶν, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Γερμανίας, ἔσπευσαν νὰ εὐχαριστήσουν τὸν συγγραφέα καὶ νὰ τὸν συγχαροῦν ποὺ τὶς ἀπολυτρώνει ἀπὸ τὸν ἐφιάλτη τοῦ φεμινισμοῦ. Πολλὲς γυναῖκες ἐπίσης διαμαρτύρονται γιὰ τ' ἀποτελέσματα τῶν πρωτοπορειῶν τῆς Ἔλλεν Κέϋ καὶ τῆς Φανῆς Λέουαρτ — ὁμολογῶ μὲ συντριβὴ ὅτι ἀγνοῶ ἐντελῶς τ' ὄνομά τους καὶ τὴ δρᾶσι τους — καὶ χαρακτηρίζουν τὴ γυναικεία χειραφέτησι ὡς μιὰ «κοινωνικὴ αὐτοκτονία καὶ προδοσία κατὰ τοῦ ἔθνους καὶ τῆς ἀνθρωπότητος!»

Ὁ δόκτωρ Μαίμπιους δὲν περιμένει, βέβαια, γυναικεῖες ἐνθαρρύνσεις γιὰ νὰ ἐπιμείνῃ στὶς ἀρχές του. Μένει ἀνεπηρέαστος στὴν ὑψηλὴ ἐπιστημονικὴ κορυφὴ ποὺ στέκεται, κι' ἀπὸ τὸν ἔπαινο, κι' ἀπὸ τὸν θαυμασμό, ὅσο κι' ἀπὸ τὸν ψόγο. Τὰ ἐπιχειρήματά του ὅσο καὶ τὰ ἐπιστημονικά του δεδομένα εἶναι ἀκαταμάχητα κι' ἀμείλικτα. Μ' αὐτὰ ἀποδεικνύει ὅτι οἱ γυναῖκες ποὺ κουράζονται ἐγκεφαλικῶς μὲ καταναγκαστικὲς σπουδές, γεννοῦν παιδιὰ — ὅταν συγκατανεύσουν νὰ γεννήσουν — καχεκτικὰ καὶ στερημένα ἀπὸ κάθε ζωτικότητα, εἰς ἐπίμετρον δὲ στεροῦντα, καὶ τὸ μητρικὸ γάλα, ποὺ εἶνε τὸ «λευκὸν αἷμα» τῆς βρεφικῆς ἡλικίας.

Ὁ ἐπιφανὴς ἐπιστήμων ὑποδεικνύει πῶς ἡ γυναικεία ἐκπαίδευσις πρέπει νὰ προσαρμόζεται στὸν μέσον ὅρον, καὶ πῶς στὰ ἐξόχως προικισμένα κορίτσια πρέπει ν' ἀφήνεται ἐλεύθερος ὁ δρόμος γιὰ τὴν ἀνώτατη μόρφωσι, ὄχι ὅμως ἐξαναγκαστικὰ καὶ στὸ πλῆθος ὅλων τῶν ἄλλων, ποὺ τρέχουν στὰ πανεπιστήμια χωρὶς νὰ εἶναι ἄξια ν' ἀντικρύσουν τὶς πύλες τους, γιατὶ ἔχουν τὴν ἐσφαλμένη ἀντίληψι ὅτι ξέρουν τὸν προορισμό τους καὶ ἔχουν ἴσα δικαιώματα καὶ διεκδικήσεις μὲ τὸν ἄνδρα στὴν κοινωνικὴ διαμάχη. Ὁ ἰατροφιλόσοφος συνοψίζει μὲ τὶς παρατηρήσεις του μὲ θαυμαστὸν ὀρθολογισμό: ἡ κυριαρχία τῆς γυναίκας ὡς ἀτόμου ἐπιφέρει στὶς τάξεις τῶν γυναικῶν τὴν πλήρη ἠθικὴ ἀναρχία. Ὁ τρόπος τῆς ἀντιλήψεως τοῦ γυναικείου προορισμοῦ εἶνε ἐντελῶς παρὰ φύσιν. Ἔχει καταντήσει μέσα στὶς σύγχρονες κοινωνίες μιὰ διανοητικὴ ἐπιδημία ἐπικίνδυνη, μιὰ ὁμαδικὴ μανία, μιὰ ὑποβολὴ ἔμμονης ἰδέας, μιὰ ἀνώμαλη διανοητικὴ κατάστασις. Καὶ τρανώτατη ἀπόδειξις τοῦ ἐκφυλισμοῦ τὸν ὁποῖον ἡ κατάστασις αὐτὴ προκαλεῖ, εἶνε ἡ σημερινὴ σύγχυσις τῶν διακριτικῶν γνωρισμάτων τῶν δύο φύλων. Ὅσο ὑγιέστερος εἶνε ἕνας ἄνθρωπος, τόσο ἐντονώτερα εἶνε αὐτὸς ἢ ἄνδρας ἢ γυναῖκα. Στοὺς ἀνθρώπους ὅμως τῆς σημερινῆς κοινωνίας οἱ χαρακτηριστικὲς ῥοπὲς τῶν δύο φύλων συγχύζονται ἀπ' τὴν ἔκδηλη νευρικότητα στὴν ὁποία ζοῦν καὶ ἡ ὁποία εἶνε τρανὸ σημεῖο τοῦ κοινωνικοῦ ἐκφυλισμοῦ. Μὰ τὸ θέμα αὐτὸ ἀξίζει νὰ συνεχισθῇ καὶ σὲ ἄλλο ἄρθρο.

ΣΟΦΙΑ Κ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ

ΜΑΚΑΒΡΙΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

Μιὰ ἀπὸ τὰς πολλὰς ἐκδόσεις περὶ τῶν συνθηκῶν τῆς αὐτοκτονίας τοῦ Ρόμμελ εἶνε κι' ἡ ἀκόλουθη τὴν ὁποίαν δίδει εἰς τὴν χιουμοριστικὴν στήλην του τὸ γαλλικὸν περιοδικὸν «Καρρεφούρ».

Στρατηγὸς Μπούργκντορφ (μελοδραματικά): Ὁ φύρερ τὰ ξέρει ὅλα!

Στρατηγὸς Ρόμμελ (μὲ μοιρολατρεία): Πολὺ καλά. Μιὰ στιγμὴ νὰ φιλήσω τὴ γυναῖκα μου καὶ τὰ παιδιά μου καὶ σᾶς ἀκολουθῶ ἀμέσως.

Μετὰ πέντε λεπτὰ ὁ στρατηγὸς Μπούργκντορφ μέσα στὸ αὐτοκίνητο ρωτᾶ τὸν Ρόμμελ:

— Δὲν παίρνετε ἐπὶ τέλους τὴν ἀπόφασι;

— Νὰ πάρῃ ἡ εὐχή! Ξέχασα τὸ περίστροφό μου! ἀπαντᾶ ὁ Ρόμμελ

— Νά τὸ δικό μου!

— Κρατῆστε το. Προτιμῶ ν' αὐτοκτονήσω μὲ ποντικοφάρμακο!

Ὁ Ρόμμελ καταπίνει τὸ περιεχόμενο ἑνὸς φιαλιδίου καὶ πεθαίνει. Τότε ὁ Μπούργκντορφ ἀναφωνεῖ μὲ ἐπισημότητα:

—Ἔτσι ἀποθνήσκουν ὅσοι προδίδουν τὸν φύρερ! Τώρα θὰ τὸν θάψωμε σὰν ἥρωα!

Καὶ πράγματι ὁ Ρόμμελ εἶχε κηδευθῆ ἐν πάσῃ ἐπισημότητι σὰν ἕνας ἐθνικὸς ἥρως τῆς Γερμανίας...

Σήμερον Σάββατον 17 Ἰανουαρίου

ΛΗΓΕΙ Η ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ ΑΝΑΝΕΩΣΕΩΣ ΤΟΥ

ΕΘΝΙΚΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ

ΜΕΘΑΥΡΙΟΝ ΤΡΙΤΗΝ ΘΑ ΑΡΧΙΣΗ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΚΛΗΡΩΣΙΣ

ΠΕΡΙΔΙΑΒΑΖΟΝΤΑΣ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ

ΤΟΥ κ. ΓΕΡ. ΣΠΑΤΑΛΑ

Αὐτὲς τὶς ἡμέρες ἔτυχε νἄρθει στὴν Ἀθήνα ἕνας γνωστός μου ἐπαρχιώτης καὶ γιὰ νὰ ἰδεῖ τὴν κίνηση τοῦ κόσμου τὸν ἐπῆγα στὴν Ἀγορά. Τὸ θέαμα τῶν μαγαζιῶν τοὔκανε μεγάλην ἐντύπωση, μὰ πιὸ πολὺ διασκέδαζε μὲ τὸ πλῆθος τῶν μικροπωλητῶν. Ἐπίσης πολλὴν ἐντύπωση τοὔκανε ἡ τρομερὴ πολυκοσμία ποὺ μπόδιζε τὸ ἐλεύτερο βάδισμα στοὺς δρόμους. Ἔπειτα ὅμως ἀπὸ κάποιο διάστημα τὸν εἶδα νὰ κοιτάζει ἀνήσυχος καὶ νὰ κουμπώνει τὸ σακκάκι του. Ἤθελε κάτι νὰ μοῦ πεῖ, μὰ στὴν ἀρχὴ δίσταζε. Ἔπειτα ὅμως ἀπὸ λίγο, ἀφήνοντας κάθε δισταγμό, μ' ἐρώτησε λιγάκι σαστισμένος:

— Μὰ ἐδῶ στὴν Ἀθήνα δὲν ὑπάρχει Ἀστυνομία; Βλέπω στοὺς δρόμους ἕνα σωρὸ μὲ τὴ στολὴ τοῦ ἀστυφύλακα· αὐτοὶ δὲν εἶνε ὄργανα τῆς τάξεως;

— Βεβαίως — τοῦ λέω.—Γιατί ρωτᾶς;

— Μὰ δὲν ἀκοῦς; Φαίνεται πὼς ἐδῶ ἔχετε δικούς σας νόμους ποὺ δὲν τοὺς ξέρουμ' ἐμεῖς στὴν ἐπαρχία μας.

— Δὲ σὲ καταλαβαίνω. — τοῦ κάνω.

— Μὰ ὡς κ' ἐγὼ δὲν καταλαβαίνω τί συμβαίνει στὴν Ἀθήνα σας.

— Δηλαδή; Τ' εἶν' αὐτὸ ποὺ δὲν καταλαβαίνεις;

— Μὰ δὲν ἀκοῦς; Ἢ δὲ σοῦ κάνει καμιὰν ἐντύπωση;

— Σὰν τί πρᾶμα;

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἕνας μικροπωλητὴς ἐδιαλαλοῦσε τὸ ἐμπόρευμά του:

—Πάρτε! Τὄχω κλεμένο! Πάρτε!

—Ἀκοῦς τί λέει; Τὄχει κλεμένο! Πῶς τοῦ ἐπιτρέπεται νὰ πουλεῖ ἐλεύτερα τὰ κλοπιμαῖα του καὶ νὰ τὰ διαλαλεῖ μάλιστα; Δὲν τὸν ἀκοῦν οἱ ἀστυφύλακες; Δὲν ὑπάρχει νόμος ποὺ νὰ τιμωρεῖ τὴν κλοπή; Τί παράξενα πράματα συμβαίνουνε στὴν Ἀθήνα σας! Ἐμεῖς στὴν ἐπαρχία μας θὰ τὸν ἁρπάζαμε ἀπὸ τὸ γιακὰ καὶ θὰ τὸν πετούσαμε στὴ φυλακή!

Μοὔρθε νὰ ξεσπάσω σὲ γέλια μὰ συγκρατήθηκα γιὰ νὰ μὴν τύχει καὶ προσβάλω τὸ γνωστό μου κ' ἐσκέφτηκα νὰ τοῦ ξηγήσω τὸ πρᾶμα μὲ σοβαρότητα μὰ πρὶν ἀνοίξω τὸ στόμα μου ἀκούστηκε νὰ φωνάζει ἕνας ἄλλος μικροπωλητής:

— Τἄχω ἀτελώνιστα! Πάρτε! Εἶν' ἀπὸ τ' ἀτελώνιστα!

— Ὁρίστε!—μοῦ λέει μὲ ζωηρότητα ὁ γνωστός μου ἐπαρχιώτης.— Αὐτὸς πουλεῖ ἐμπορεύματ' ἀτελώνιστα καὶ τὸ φωνάζει κιόλας! Στὴν Ἀθήνα λοιπὸν τὰ ἐμπορεύματα που λιῶνται ἀτελώνιστα; Ἄλλος νόμος ἐδῶ κι' ἄλλος στὴν ἐπαρχία; Ἢ τάχα βγαίνουν ἀπὸ τὸ Τελωνεῖο λαθραῖα καὶ τότες ποῦ εἶνε ἡ Ἀστυνομία νὰ τοὺς ἁρπάξει μὲ τὴ τσιμπίδα της καὶ νὰ τοὺς κατασχέσει τὰ ἐμπορεύματα:

Ὁ συνομιλητής μου εἶχε ἀνάψει. Κοίταζε γύρω του νὰ ἰδεῖ κανέναν ἀστυφύλακα γιὰ νὰ τοῦ ψάλει τὸν ἀναβαλλόμενο. Ἀπὸ ἔτσι, τί νὰ σοῦ κάνει τὸ ἄμοιρο τὸ Κράτος! Πῶς νὰ μπορέσει νὰ ἰσοσκελίσει τὸν Προϋπολογισμό του! Πῶς νὰ μὴ καταφεύγει στὸν πληθωρισμό, ποὺ ἐξαφανίζει τὶς μικροοικονομίες τῆς φτωχολογιᾶς καὶ καταστρέφει γενικὰ τὸ ἐθνικό μας νόμισμα καὶ τὸ πνεῦμα τῆς οἰκονομίας καὶ τῆς ἀποταμίευσης!

Μιλοῦσε μ' ἀσυγκράτητο ρητορικὸ χείμαρρο καὶ δὲν κατώρθωνα νὰ τὸν σταματήσω γιὰ νὰ τοῦ δώσω μιὰ κάποια ἐξήγηση, ὅταν ἕνας ἄλλος μικροπωλητὴς ἀκούστηκε νὰ φωνάζει:

— Πάρτε! Εἶνε ἀπὸ τὰ κατασχεμένα τοῦ Τελωνείου!

Ὁ ἐπαρχιώτης μου γνώριμος σταμάτησε ξαφνικὰ τὸ φιλιππικό του καὶ μ' ἐκοίταξε σαστισμένος. Ὥστε ὑπάρχε νόμος καὶ τὸ λαθρεμπόριο δὲν ἦταν ἐλεύτερο;

— Μ' ἀφοῦ κατάσχονται τὰ λαθραῖα—μοῦ κάνει—κι ὁ κόσμος δὲν εἶνε ἀσύδοτος κ' ἐδῶ γιατὶ τὰ ὄργανα τῆς Ἐξουσίας δὲν πιάνουνε κι' αὐτοὺς ποὺ πουλοῦν ἐλεύτερα στὸ δρόμο τὰ κλοπιμαῖα καὶ τὰ λαθραῖα τους;

Μιὰ ζωηρὴ ἀπορία εἶχε ζωγραφιστεῖ στὸ πρόσωπο τοῦ γνωστοῦ μου ἐπαρχιώτη. Μὰ πρὶν προφτάσω ν' ἀνοίξω τὸ στόμα μου ἕνας ἄλλος μικροπωλητὴς ἀκούστηκε νὰ φωνάζει:

— Τἄχω ἀπὸ διάλυση! Πάρτε! Εἶνε ἀπὸ φαλιμέντο!

— Κ' ἕνας ἄλλος πιὸ πέρα, κουνώντας νευρικὰ χέρια πόδια καὶ κεφάλι, φώναζε μ' ὅλη του τὴ δύναμη:

— Πάρτε! Τρελλάθηκα! Τ' ἀφεντικὸ τρελλάθηκε!..

Ὁ γνωστός μου ἐπαρχιώτης σταμάτησε. Δὲν ἤθελε νὰ ἰδεῖ περισσότερα. Δὲν εἶχε καμιὰν ὄρεξη νὰ τ' ἁρπάξουν τὸ πορτοφόλι ἀπὸ τὴν τσέπη ἢ κανένας τρελλὸς νὰ τοῦ σπάσει τὸ κεφάλι.

— Πᾶμε νὰ φύγουμε!—μοῦ λέει.—Βγάλε με ἀπὸ τοῦτο τὸ λαβύρινθο ποὺ μ' ἔφερες καὶ σ' εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὸν κόπο σου...

Δὲ μπόρεσα νὰ κρατήσω τὰ γέλια μου. Τοῦ ξήγησα πῶς ὅλ' αὐτὰ ποὺ φώναζαν οἱ μικροπωλητὲς ἦταν τρόπος διαφημιστικὸς γιὰ νὰ ποῦν μὲ χτυπητὸ τρόπο πῶς πουλοῦσαν τὰ ἐμπορεύματά τους τόσο φτηνά, σὰ νὰ τἄχαν κλεμένα ἢ λαθραῖα. Βλέπετε στὸ ζήτημα τῆς ρεκλάμας οἱ μικροπωλητές μας ἔχουνε προσαρμοστεῖ τελείως μὲ τὸ πνεῦμα τῶν φίλων μας τῶν Ἀμερικάνων ποὺ γιὰ νὰ κάμουν τὶς ρεκλάμες τους πιὸ χτυπητὲς τὶς ἐμφανίζουν μὲ τρόπο ἐκκεντρικό.

Ὁ γνωστός μου ἐπαρχιώτης δὲν ἐδυσκολεύτηκε νὰ μὲ πιστέψει κ' ἐγέλασε κι αὐτὸς μὲ τὸν ἀβάσιμο φόβο του. Ἐκεῖνο μόνο ποὺ τοὔμεινε ἀκατανόητο, ἦταν τὸ εἶδος τοῦ λεξιλόγιου ποὺ προτιμοῦσαν οἱ μικροπωλητές μας γιὰ νὰ διαλαλήσουν τὴ φτήνεια τῶν ἐμπορευμάτων τους.

ΓΕΡ. ΣΠΑΤΑΛΑΣ

Ἐπανέρχονται εἰς τὴν εἰρηνικὴν ζωήν...

ΟΙ ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΤΩΝ ΜΟΥΣΕΙΩΝ ΜΑΣ

Οἱ ἀρχαιολογικοί μας θησαυροὶ ἐπανέρχονται εἰς τὴν... εἰρηνικὴν των ζωήν! Λίγες ἡμέρες μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1940, οἱ διάφορες κρατικὲς Ὑπηρεσίες ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τῶν ὁποίων ἦσαν πολύτιμοι θησαυροὶ καὶ ἱστορικὰ κειμήλια ἐσκέφθησαν νὰ τὰ τοποθετήσουν σὲ ἀσφαλῆ μέρη διὰ τὴν πρόληψιν καταστροφῶν ἢ ζημιῶν ἀπὸ τοὺς τυχὸν βομβαρδισμούς. Τὸ Ὑπουργεῖον Παιδείας εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ὁποίου ὑπάγονται ὅλα τὰ ἀρχαιολογικὰ Μουσεῖα τοῦ Κράτους, ἔδωσε ἐντολὴν ὅπως ὅλα τὰ ἀρχαῖα ἀγάλματα νομίσματα ἔγγραφα καὶ πᾶν πολύτιμον ἀρχαιολογικὸν στοιχεῖον ἀποκρυβοῦν μετὰ ἐπιμελείας. Ὡς τόπος ἀποκρύψεως εἶχεν ὁρισθῆ ὁ πέριξ τῆς Ἀκροπόλεως χῶρος ὅπου κρύπται καὶ σπηλιὲς ἐπροστάτευον ἀσφαλῶς τὰς ἀρχαιολογικὰς ἀξίας, καθὼς ἐπίσης ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν τὰ δάπεδα καὶ τὰ ὑπόγεια τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου.

Ἡ ἐργασία τῆς ἀποκρύψεως ἄρχισε τὸν Νοέμβριον τοῦ 1940 καὶ ἐτελείωσε λίγες ἡμέρες προτοῦ οἱ Γερμανοὶ φθάσουν εἰς τὰς Ἀθήνας, δηλαδὴ πρὸς τὸ τέλος Μαρτίου τοῦ 1941. Ὑπολογίζεται — ὅπως μᾶς λέγει ὁ κ. Χρ. Καρούζος διευθυντὴς τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου Ἀθηνῶν — ὅτι ἐκρύβησαν περὶ τὰ 4000 μαρμάρινα ἀγάλματα περὶ τὰ 20.000 χάλκινα καὶ πήλινα καὶ περὶ τὰ 10.000 τεμάχια μεσαιωνικὰ καὶ προϊστορικά. Μεταξὺ τῶν ἀποκρυβέντων ἀγαλμάτων καὶ ἄλλων ἀντικειμένων ἀξίας, συγκαταλέγονται ὅλοι οἱ ἀνεκτιμήτου ἀξίας ἀρχαϊκοὶ Κοῦροι, ἡ κεφαλὴ τῆς Ὑγείας τῆς Τεγέας καθὼς ἐπίσης ὅλα τὰ μεγάλα χάλκινα ἀγάλματα ὅπως ὁ Ποσειδών, ὁ Ἔφηβος τῶν Ἀντικυθήρων, ὁ Ἔφηβος τοῦ Μαραθῶνος κλπ.

Μετὰ τὴν εἴσοδον τῶν Γερμανῶν καὶ τὴν γενικὴν κρατικὴν παράλυσιν, τὸ Μουσεῖον Ἀθηνῶν κατελήφθη ἀπὸ διάφορες κρατικὲς Ὑπηρεσίες μὲ συνεπείας νὰ ὑποστοῦν αἱ Αἴθουσαί του μεγάλες φθορὲς καὶ ζημίες καθὼς καὶ τὸ κτίριον ὅπου στεγάζεται τὸ Μουσεῖον.

Ἀπὸ πέρυσι ἔχει ἀρχίσει ἡ ἐπισκευὴ τῶν ζημιῶν καὶ τοῦ κτιρίου. Δυστυχῶς τὰ λίγα χρήματα ποὺ διατίθενται διὰ τὸν σκοπὸν αὐτόν, ἔχουν δημιουργήσει βραδύτητα ἐργασίας μὲ ἀποτέλεσμα σήμερον τὸ Μουσεῖον νὰ διακόψῃ τὶς ἐργασίες ἐπισκευῆς λόγω ἀπαγορεύσεως ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Οἰκονομικῆς Ἀποστολῆς.

Μὲ τὸ σταμάτημα τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀνασυγκροτήσεως γενικῶς ἐσταμάτησαν καὶ αἱ ἐργασίαι τῶν ἐπισκευῶν τοῦ Μουσείου.

Ο ΠΟΣΕΙΔΩΝ

Κατὰ τὴν Κατοχὴν οἱ Γερμανοὶ καὶ οἱ Ἰταλοὶ ἐζήτησαν κατ' ἐπανάληψιν ν' ἀποκαλυφθοῦν οἱ ἀρχαιολογικοὶ θησαυροί μας προκειμένου, ὅπως ἔλεγαν, νὰ δοθῇ ἡ εὐκαιρία εἰς τὸν στρατὸν Κατοχῆς νὰ.. θαυμάσῃ τὴν Ἑλληνικὴν Τέχνην καὶ δημιουργηθῇ οὕτω ἡ «ἐπιδιωκομένη» σύσφιγξις τῶν σχέσεων μετὰ τῆς Ἑλλάδος! Στὴν πραγματικότητα ὅμως ἤθελαν νὰ εὑρεθοῦν τὰ πολύτιμα ἀγάλματα τὰ ὁποῖα θὰ ἔκλεπτον καὶ θὰ τὰ μετέφερον στὶς πατρίδες των. Ἔτσι ἔκαναν οἱ Ἰταλοὶ ἀπὸ τὸ Μουσεῖον Κερκύρας. Εὐτυχῶς χάρις εἰς τὴν δεξιοτεχνίαν μὲ τὴν ὁποίαν ἐχειρίσθησαν τὸ ὅλον ζήτημα οἱ ἁρμόδιοι τότε ἀπεφεύχθη μία μεγάλη ἀρχαιολογικὴ ἱστορικὴ καὶ ἐθνικὴ ζημία. Ὅταν ἐτελείωσε ἡ Κατοχή, τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας συνέστησεν εἰδικὰς Ἐπιτροπὰς ἀπὸ ἕναν ἀρχαιολόγο ἕναν ἀνώτερον ὑπάλληλον τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ ἕναν Ἀρεοπαγίτην, αἱ ὁποῖαι προέβησαν εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τῶν κρυμμένων ἀρχαιολογικῶν μας θησαυρῶν. Ἐχρειάσθη κόπος μεγάλος καὶ ἡ ἐργασία τῆς ἀποκαλύψεως ὑπῆρξεν ὁμολογουμένως τεραστία. Ἂς σημειωθῇ μόνον ὅτι χιλιάδες κυβικὰ μέτρα ἄμμου εἶχαν καλύψει τοὺς θησαυρούς. Ὅλα ὅμως ἔγιναν μὲ ἀξιοθαύμαστον ἐπιμέλειαν καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ πρωτοκόλλου ποὺ ὑπῆρχε δὲν ἔλλειψε τίποτε. Ὅλα ἀνευρέθησαν σῶα καὶ ἀβλαβῆ. Βέβαια ὑπάρχουν μικροζημίες λόγω τῆς ὑγρασίας τόσων ἐτῶν, ὅπως μικρὲς κηλίδες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰ ἀγάλματα. Ἀλλὰ εἶνε ἀσήμαντες καὶ ἐλάχιστες ὥστε δὲν ὑπολογίζονται κἂν ὡς ζημίες.

Μετὰ τὸν ἔλεγχον τῆς ταυτότητος τῶν ἀγαλμάτων καὶ τῶν ἄλλων θησαυρῶν ἔγινε μία πρόχειρος τακτοποίησις αὐτῶν εἰς τὰ ὑπόγεια τοῦ Μουσείου. Δυστυχῶς λόγω τῶν ζημιῶν τοῦ κτιρίου εἶνε ἀδύνατον τὰ ἀγάλματα νὰ τοποθετηθοῦν ὅπως πρῶτα εἰς τὰς Αἰθούσας. Κατωρθώθη ὡς τόσο νὰ χρησιμοποιηθῇ ἕνα μικρὸν μέρος τῆς νέας πτέρυγος (ἀνατολικῆς) τοῦ Μουσείου τὸ ὁποῖον περιλαμβάνει τρεῖς μεγάλες αἴθουσες ὅπου καὶ ἐτοποθετήθησαν μερικὰ ἀγάλματα καὶ ἄλλα πολύτιμα ἀντικείμενα.

Ἐκεῖ ἔγινε μία πρώτη ἔκθεσις τῆς ὁποίας τὰ ἐγκαίνια ἔγιναν προχθὲς τὴν Τετάρτην παρουσίᾳ τῶν ἐπισήμων καὶ τῶν ἁρμοδίων.

Αὐτὴ εἶνε ἐν συνόψει ἡ ἱστορία τῆς ἀποκαλύψεως τῆς ἐπιμελοῦς ὁμολογουμένως τῶν ἀρχαιολογικῶν μας θησαυρῶν. Οἱ ἁρμόδιοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης οἱ ὁποῖοι κατώρθωσαν μὲ κίνδυνον τῆς προσωπικῆς των ἐλευθερίας καὶ τῆς ζωῆς των πολλὲς φορὲς νὰ γλυτώσουν καὶ νὰ διαφυλάξουν τοὺς μοναδικούς μας θησαυροὺς πρέπει νὰ ἔχουν τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Ἔθνους.

Ἂς σημειωθῇ ὅτι παρόμοιοι ἀποκρύψεις ἔγιναν καὶ εἰς τὰ Ἀρχαιολογικὰ Μουσεῖα τοῦ Πειραιῶς, τῆς Ὀλυμπίας, τῶν Θηβῶν, τῆς Χαλκίδος, τοῦ Βόλου, τῆς Θεσσαλονίκης, τοῦ Ἡρακλείου Κρήτης, τοῦ Ναυπλίου, τῶν Δελφῶν, τῆς Δήλου, τῆς Μυκόνου καὶ ὅπου ἀλλοῦ ὑπῆρχαν θησαυροὶ οἱ ὁποῖοι ἐκινδύνευαν νὰ καταστραφοῦν ἀπὸ βομβαρδισμοὺς ἢ ν' ἁρπαγοῦν ἀπὸ τοὺς.. «θαυμαστὰς» τῆς Ἑλληνικῆς Τέχνης.

Τώρα μὲ δικαιολογημένη ἐθνικὴ πράγματι ὑπερηφάνεια, οἱ πολυπληθεῖς ἐπισκέπται τοῦ Μουσείου ἀποθαυμάζουν τοὺς θεοὺς τοῦ Ὀλύμπου ποὺ ἐπανῆλθον εἰς τὰς θέσεις των.

Δ. ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ ἔφηβος τοῦ Μαραθῶνος

Ἡ δρυλικὴ Κόνιτσα

ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΟ ΛΑΜΠΡΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. ΣΤΕΦ. ΖΩΤΟΥ

ΚΟΝΙΤΣΑ (Ἰανουάριος).—

Φυσᾶ ἄλλος ἀέρας ἐδῶ. Ἕνας ἀέρας ἡρωισμοῦ καὶ αὐταπαρνήσεως ποὺ φτάνει βαθειὰ μέσα στὴν καρδιὰ καὶ σὲ γεμίζει μὲ ἱερὴ συγκίνησι. Μόνο ὅταν πλησιάζει κανεὶς τὰ πληγωμένα σπίτια, τοὺς φοβισμένους ἀνθρώπους κι' ἀκούσει τὴν ἱστορία τους μπορεῖ νὰ καταλάβῃ ἀπολύτως τί ἔγινε ἐδῶ. Ἔγινε ἕνα καινούργιο ἑλληνικὸ θαῦμα! Ὁ στρατός μας πολέμησε δέκα μέρες συνέχεια ἐναντίον ἐχθροῦ ποὺ διέθετε τέσσερις φορὲς περισσότερες δυνάμεις ἀπ' αὐτὸν καὶ νίκησε. Μὰ ὡς ποὺ νὰ νικήσῃ πέρασε δύσκολες στιγμές. Στιγμὲς ἐφιαλτικές. Σὲ πολλὰ σημεῖα τμήματα εἶχαν μείνει μὲ ἐλάχιστα πυρομαχικά. Ἔπρεπε κάθε σφαῖρα νὰ βρίσκει τὸν στόχο. Ἐνῶ οἱ συμμορῖται εἶχαν ἀνεξάντλητα πυρομαχικά. Βλέπετε ἡ Ἀλβανία ἦταν δυὸ βήματα ἀπὸ τὸ σημεῖο τῶν ἐπιχειρήσεων...

Δίπλα στὸ στρατό μας στάθηκε ἀκλόνητος καρτερικὸς γεμάτος πίστι ὁ πληθυσμός. Φοβήθηκε μὰ οὔτε στιγμὴ δὲν ἔπαψε νὰ εἶνε βέβαιος ὅτι οἱ στρατιῶται μας θὰ διώχναν τοὺς ἐπιδρομεῖς.

Σήμερα στὴν Κόνιτσα τὴν δόξα ἀκολούθησε ἡ δυστυχία. Φαίνεται πὼς εἶνε τὸ πεπρωμένο τῶν ἡρώων. Ἀνάμεσα στὰ κατεστραμμένα σπίτια τῆς Κάτω Κόνιτσας ποὺ δέχτηκε ὅλο τὸ βάρος τῆς ἐπιθέσεως τῶν κακούργων ἄκουσα πολλὲς ἱστορίες. Εἶνε ὅλες ἴδιες ἀναμεταξύ τους. Ἱστορίες δυστυχισμένων ἀνθρώπων ποὺ ἔχασαν τὰ πάντα ἐκτὸς ἀπὸ κάτι: Τὴν Κόνιτσα! Καὶ γι' αὐτὸ δοξάζουν τὸ Θεὸ καὶ τὸν στρατό. Τώρα μέσα στὰ ἐρείπια προσπαθοῦν νὰ βροῦν κάτι ποὺ νὰ μὴν τὸ πῆραν μαζί τους οἱ Ἐαμοβούλγαροι. Ἄδικα ὅμως. Οἱ «ἀπελευθερωταὶ» τοῦ Μάρκου πῆραν ὁμήρους, ἔπιπλα, ροῦχα καὶ τὰ παιχνίδια τῶν παιδιῶν ἀκόμα τὴν ὥρα ποὺ τοὺς τσάκισαν οἱ δικοί μας.

Ἀκόμα βλέπει κανεὶς μέσα στὰ σπίτια ποὺ κάπως ἔμειναν ἀνέπαφα καὶ στάθηκαν ὀρθὰ τὶς πέτρες ποὺ κουβάλησαν οἱ συμμορῖται γιὰ νὰ ταμπουρωθοῦν πίσω ἀπὸ τὶς πόρτες καὶ τὰ παράθυρα καὶ νὰ στήσουν τὸ πολυβόλο τους. Οἱ στρατιῶται μας ἀναγκάσθηκαν νὰ βάλουν μπροστὰ τὰ «ΠΙΑΤ» γιὰ νὰ τοὺς διώξουν ἀπὸ τὰ λίγα σπίτια μέσα στὰ ὁποῖα εἶχαν χωθῆ. Αὐτὸ βέβαια ἰσοδυναμοῦσε μὲ καταστροφή. Ἀλλὰ δὲν μποροῦσε νὰ γίνῃ διαφορετικά. Καὶ ἡ καταστροφὴ συνεπληρώθη ἀπὸ τὸ πυροβολικὸ τῶν συμμοριτῶν ποὺ ἄρχισε νὰ βάλλῃ ἐναντίον τῶν σημείων — μέσα στὴν Κόνιτσα—ποὺ εἶχαν ἐγκαταλείψει.

Οἱ μικροὶ δρομίσκοι τῆς Κόνιτσας — ὅμοιοι μὲ μονοπάτια—εἶνε γεμᾶτοι ἀπὸ κάλυκες φυσιγγίων. Ἕνα-δυὸ μουλάρια ποὺ κτυπήθηκαν κατὰ τὴν διάρκεια τῆς μάχης—μισοφαγωμένα ἀπὸ τὰ σκουλήκια— δὲν θάφτηκαν ἀκόμα. Τὰ παιδάκια φοβοῦνται νὰ περάσουν δίπλα τους..

Τὸ κανόνι ἀκούγεται ἀκόμα στὴν Κόνιτσα. Σ' ἕνα μικρὸ λοφίσκο μέσα στὴν πόλι εἶνε στημένες οἱ πυροβολαρχίες μας. Κάθε τόσο ἐπισημαίνουν μὲ βολὲς τὶς καινούργιες ἐχθρικὲς θέσεις. Τὰ σπίτια —αὐτὰ ποὺ στέκονται ἀκόμα ὀρθά — τρέμουν κι οἱ κόττες ποὺ δὲν μποροῦν νὰ συνηθίσουν στὸν κρότο τρέχουν νὰ τρυπώσουν σὲ καμμιὰ γωνιά...

Μόλις φτάσῃ ἡ νύκτα σταματᾶ ἡ κυκλοφορία τῶν κατοίκων. Κλείνονται στὰ σπίτια τους. Περιμένουν νὰ ξημερώσῃ. Περιμένουν νὰ δοῦν τὸ παρήγορο φῶς. Ἡ νύκτα τοὺς θυμίζει τὶς ἄλλες, τὶς ἐφιαλτικές, τὶς ἄγριες φωνὲς τῶν πληγωμένων ποὺ σκέπαζαν τὸν κρότο τῶν πολυβόλων. Τὰ κλάμματα τῶν παιδιῶν. Τὴν ἀγωνία τους τῆς κάθε στιγμῆς. Οἱ σφαῖρες τρυποῦσαν τοὺς τοίχους καὶ ριζώνουνταν ἐδῶ κι' ἐκεῖ. Στὸ πάτωμα, στὰ ἔπιπλα,... Ἕνδεκα κάτοικοι σκοτώθηκαν κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο. Δυὸ γυναῖκες καὶ δυὸ παιδιά.

Μιὰ κανονιὰ μέσα στὴ νύκτα τοὺς ξεπετᾶ στὸν ἀέρα. Οἱ περισσότεροι δὲν βγάζουν τὰ ροῦχα τους γιὰ νὰ κοιμηθοῦν. Οἱ συμμορῖται μπορεῖ νὰ ξανάρθουν. Στὰ τριγύρω ὑψώματα — ὄχι σὲ πολλὴ μεγάλη ἀπόστασι — κινοῦνται οἱ ὀρδὲς τῶν δολοφόνων. Καὶ ἡ Ἀλβανία — ἡ ἄτιμη Ἀλβανία — δὲν εἶναι μακρυά. Ἀπὸ τὸ ἔδαφός της ἀκατάπαυστα βάλλει τὸ πυροβολικὸ ἐναντίον τῶν θέσεων τοῦ ἐθνικοῦ στρατοῦ. Καὶ τὴν νύκτα, μέσα ἀπὸ τὰ μονοπάτια, πίσω ἀπὸ τοὺς λόφους, μέσα στὶ ρεμματιὲς κουβαλιοῦνται ὅπλα, πυρομαχικά, τρόφιμα γιὰ τὸν «Δημοκρατικὸ Στρατό». Ὁ πόλεμος συνεχίζεται ἄγριος, σκληρός.

Ἡ ἀπειλὴ γιὰ τὴν Κόνιτσα δὲν ἐξέλειπε. Ὁ πληθυσμὸς τὸ ξαίρει.

Τὰ βράδυα ἡ Κόνιτσα, δὲν κοιμᾶται. Περιμένει.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΖΩΤΟΣ

Νικητὴς ὁ Ἕλλην Στρατιώτης φρουρεῖ τώρα τὴν Ἱστορικὴν Κόνιτσαν.

RCA

Τὸ σῆμα τῆς ἐμπιστοσύνης

- RCA Λυχνίαι ραδιοφώνων
- RCA Ἐξαρτήματα
- RCA Ἠλεκτρικὰ σίδηρα
- RCA Ἀσύρματοι πλοίων

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 51 Τηλέφωνον 30-169

ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ » 52-784

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ τῆς ἡμέρας....

Ὁ κ. Βισίνσκυ εἶχε ὡς συνεπιβάτην εἰς τὸ πλοῖο μὲ τὸ ὁποῖο ἐταξίδευε πρὸς τὸ Λονδῖνο τὸν Ἀμερικανὸν Γερουσιαστὴν κ. Οὐΐλεϋ. Ὁ τελευταῖος ἐχαιρέτησε τὸν ἀντιπρόσωπον τῶν Σοβιὲτ καὶ ἀνέθεσε εἰς τὸν διερμηνέα νὰ εἰπῆ:

— Κάθε βράδυ παρακαλῶ τὸ Θεὸ στὴν προσευχή μου νὰ φωτίση τοὺς τέσσερις Μεγάλους οὕτως ὥστε νὰ κατορθώσουν ἐπὶ τέλους νὰ συνεννοηθοῦν.

Ὁ κ. Βισίνσκυ ἐσκέφθη πρὸς στιγμήν, καὶ ἀπήντησε ρωσσικὰ μίαν σύντομον φράσιν τὴν ὁποίαν ὁ διερμηνεὺς μετέφρασε στὸν Ἀμερικανὸν γερουσιαστή:

— Ὁ κ. Βισίνσκυ κάμνει τὴν δήλωσιν. ὅτι αὐτὸς δὲν προσεύχεται ποτέ!

Εἰς τὴν Πομπέϋ (ποὺ ὑπάγεται εἰς τὴν πολιτείαν τῆς Νέας Ὑόρκης), ὅπου ἐγεννήθησαν οἱ πρόγονοι τοῦ κ. Τσῶρτσιλ ἐκ μητρός ἡ ἐκκλησία εἶχε ἀνάγκην ἐπισκευῆς. Ὁ πάστωρ τῆς πολίχνης αὐτῆς ἔγραφε τελευταίως εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῶν Βρεταννῶν Συντηρητικῶν ζητῶντας του νὰ προσφέρῃ τὸν ὀβολόν του. Ὁ κ. Τσῶρτσιλ ἐζήτησε ἀπὸ τὴν Τράπεζαν τῆς Ἀγγλίας ν' ἀποσύρη 100 δολλάρια πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν ἐκ τῶν χρημάτων τὰ ὁποῖα διαθέτει εἰς τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας. Ἡ σχετικὴ αἴτησις τοῦ κυρίου Τσῶρτσιλ ἀπερρίφθη: «Τὰ χρήματα ποὺ διαθέτετε στὴν Ἀμερικὴ δὲν πρέπει νὰ διατεθοῦν παρὰ μόνον δι' ἀτομικὰ ἔξοδα ταξιδίου σας ἢ διαμονῆς σας εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.»

Ὁ Βρεταννὸς πολιτικὸς θέλοντας μὲ κάθε τρόπο νὰ συνδράμη τὸν πάστορα εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀνοικοδομήσεως τῆς ἐκκλησίας ἀπέστειλε 10 ὑπογεγραμμένας φωτογραφίας του διὰ νὰ πωληθοῦν εἰς πλειστηριασμόν. Αἱ φωτογραφίαι αὐταὶ ἀπέφεραν 200 δολλάρια ἀγορασθεῖσαι ἀμέσως δεδομένου ὅτι ὁ κ. Τσῶρτσιλ ἀριθμεῖ πολλοὺς καὶ ἐνθέρμους θαυμαστὰς καὶ στὴν Ἀμερική, ὅπως συμβαίνη καὶ ἀνὰ τὸν κόσμον ὁλόκληρον.

Ὁ κ. Πὼλ Ρενὼ ὁ τέως πρωθυπουργὸς τῆς Γαλλίας ἔλαβε μίαν ἐπιστολὴν ποὺ ἤρχιζε μὲ τὰ λόγια: «Ἀγαπητέ μου γέρο Πὼλ» καὶ τελείωνε μὲ τὴν φράσιν: «Ζητῶ συγγνώμην κύριε Πρόεδρε ποὺ μετῆλθα αὐτὸ τὸ τέχνασμα γιὰ νὰ εἶμαι βέβαιος ὅτι τὸ γράμμα μου θὰ φθάση ὡς τὰ χέρια σας.»

Ὁ κ. Πέτρος Γκροζέα ὁ Ρουμᾶνος Πρωθυπουργὸς ἔχει ἰδιαίτερη ἀδυναμία στὶς γυναῖκες δημοσιογράφους. Ἀπόδειξις τούτου ὅτι παρέχει μὲ ἀσυγκρίτως μεγαλύτερη προθυμία συνεντεύξεις εἰς αὐτὰς παρὰ εἰς τοὺς ἄρρενας συναδέλφους των. Ἡ ἔντασις ὅμως τῶν ἀμερικανο—ρωσσικῶν σχέσεων ἐστέρησε αὐτὸν τὸν φεμινιστὴν προστατευόμενον τῶν Σοβιὲτ τῆς εὐχαριστήσεως νὰ παρέχη συνεντεύξεις εἰς ἀπεσταλμένας τοῦ ἀμερικανικοῦ Τύπου. Ἕνα ἀδιάκριτο αὐτὶ ἄκουσε προσφάτως τὸν πρωθυπουργὸν τῆς Ρουμανίας νὰ ρωτᾷ τὸν ἰδιαίτερο γραμματέα του μελαγχολικά:

— Τί ἔγιναν ὅλες αὐτὲς οἱ ὤμορφες Ἀμερικανίδες δημοσιογράφοι μὲ τὶς θαυμάσιες γάμπες; Γιατί δὲν ἔρχονται πιὰ νὰ μοῦ ζητήσουν συνεντεύξεις;

Ἀλλ' ὁ ἰδιαίτερος τοῦ Πέτρου Γκροζέα δὲν ἀπήντησε προφανῶς διὰ νὰ μὴ τοῦ εἰπῆ: «Ἤθελές τα ἔπαθές τα!».

Μιὰ μέρα ὁ Σασὰ Γκιτρὺ ἐγύριζε στὸ σπίτι του μ' ἕνα φίλο του. Ὁ ἠθοποιὸς - συγγραφεὺς ποὺ φημίζεται γιὰ μεγάλη ἔλλειψι μετριοφροσύνης ρώτησε τὸ φίλο του:

— Τί λὲς νὰ βάλουν ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι μου, μετὰ τὸν θάνατό μου;

— Θὰ βάλουν ἐνοικιαστήριο! τοῦ ἀπήντησε ὁ φίλος του μὲ ἀπάθεια.

ΕΥΘΥΜΗ ΦΑΝΤΑΣΙΑ | ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΙΜΠΡΟΧΩΡΗ

Παράξενη εὐτυχία...

ΠΡΟΣΩΠΑ:
Ὁ Κύριος.
Ἡ ΚΥρία.

(Βραδάκι. Μέσα σ' ἕνα κοσμικὸ ζαχαροπλαστεῖο. Τὸ ἀντρόγυνο ἀφοῦ ἔφαγε τὸ γλυκό του καὶ... ἐξήντλησε μὲ δυὸ-τρεῖς ξερὲς λέξεις ὅλα τὰ... ὑπόλοιπα θέματα τῆς ἡμέρας, ἀμίλητο πιά, παραδίνεται ὁ καθένας ξεχωριστὰ στὶς δικές του σκέψεις καὶ.. παρατηρήσεις γιὰ τοὺς ἄλλους ποὺ κάθονται τριγύρω τους καὶ γι' αὐτοὺς ποὺ μπαινοβγαίνουν στὸ ζαχαροπλαστεῖο.)

Η ΚΥΡΙΑ: «Δὲν εἶνε ἄσχημα λοιπὸν ἐδῶ. Ἔχει ζεστασιά... Καὶ πολὺ καλὸς κόσμος!..»

Ο ΚΥΡΙΟΣ: «Κατάλαβες φίλε μου... Νἆσαι ὑποχρεωμένος τώρα νὰ κάθεσαι ἐδῶ πέρα ὧρες ὁλόκληρες καὶ νὰ θέλεις νὰ πιστέψης πὼς... διασκεδάζεις μὲ τὴ γυναῖκα σου, ἐπειδὴ τῆς... κάπνισε τῆς κυρίας νὰ βγῆ ὄξω μὲ τὸν ἄντρα της! Βρὲ πῶς κατήντησα!..»

Η ΚΥΡ. (κυττάζοντας μὲ τρόπο πλάϊ της κάποια κυρία): «Νόστιμο τὸ καπελλάκι της, καὶ τῆς πάει θαυμάσια... ἀλλὰ τὸ φόρεμά της δὲ λέει τίποτα... πολὺ κακορραμμένο!»

Ο ΚΥΡ.: «Οὔφ θὰ σκάσω! Τί μαρτύριο εἶνε αὐτὸ Θεέ μου! Ἄχ ποῦ νἆνε ἡ παρεοῦλα μου; Ἡ καλή μου ἡ Λουκία!..»

Η ΚΥΡ. (κυττάζοντας μιὰ ἄλλη κυρια κοντά της): «Τί σαχλὴ ποὖνε αὐτή! Ἔχει μιὰ πόζα λὲς καὶ εἶνε ἡ... Ἰωάννα τῆς Λωρραίνης! Καὶ τὸ χτένισμά της εἶνε... τὰ κακά της χάλια!.. Μ' ἀρέσει ὅμως πολὺ τὸ παπούτσι της! Ἀκριβοπληρωμένο!..»

Ο ΚΥΡ. (βλέποντας κάποιον γνωστὸ ποὺ περνάει ἀπὸ ἀπέναντί του): «Ὁ Μπαρκόπουλος! Ὁ κρύος!.. Τί τυχεράκιας! Τἄχει μὲ μιά.., Πολωνέζα τώρα τελευταῖα ὁ γρουσούζης καὶ περνάει.., ζωὴ καὶ κόττα! Οἱ γυναῖκες οἱ κουτές!..»

Η ΚΥΡ.: «Μοῦ φαίνεται πὼς ἂν τὰ ἀνεβάσω τὰ μαλλιά μου ἀπάνω, θὰ μοῦ πηγαίνουν καλύτερα... Ἔχει δίκηο ἡ Ἀμαλία ποὺ μοῦ τὸ λέει...»

Ο ΚΥΡ. (καρφώνοντας τὰ μάτια του σὲ μιὰ μικρὴ πεταχτὴ μελαχροινοῦλα ποὺ κάθεται σχεδὸν δεξιά του): Πωπῶ, τί σπουδαῖο μελανοῦρι! Καὶ τί σωματάκι ποὺ ἔχει! Κεῖνος ὁ γερο-μπαμπαλῆς ποὺ κάθεται κοντά της, ποιὸς ξέρει τί νὰ τῆς εἶνε; Κανένα... γερὸ πορτοφόλι!..»

Ἡ ΚΥΡ. (βλέποντας μιὰ κοπέλλα ποὺ μπαίνει μέσα κείνη τὴ στιγμή): «Ἡ μνηστὴ τοῦ Τάκη! Δώδεκα χρόνια ἀρραβωνιασμένοι... Χαζὸ πλάσμα!.. Πολὺ σὶκ τὸ παλτουδάκι της!.. Καὶ κεῖνος γυρίζει μ' ὅλες τὶς σουσουράδες τῆς Ἀθήνας!..»

Ο ΚΥΡ. (κορτάροντας): «Ἂν ἤμουνα μόνος μου θὰ τὸ κατάφερνα αὐτὸ τὸ μικρό!.. Πῶς τσιμπάει τὸ ἄτιμο!» (Ἀμέσως γιὰ μιὰ ἄλλη:) «Ἀμ καὶ κεῖνο τὸ ξανθό, τὸ ἀγριοκάτσικο, τί σοῦ λέει; Μούρλια εἶνε τὸ ἀφιλότιμο!.. Ἀλλὰ βλέπεις ἔτυχε νἄχω τὴ... γυναῖκα μου ἀπόψε μαζί μου κ' ἔτσι δὲ γίνεται τίποτα! Αὐτὰ μοῦ κάνει πάντοτε... Μὲ καταστρέφει!..»

Η ΚΥΡ. (γιὰ ἕναν κύριο ποὺ κάθεται ἀριστερά της μακρυά): «Αὐτὸς δὲν εἶνε κεῖνος ὁ χρηματιστής, ποὺ τἄχει μὲ τὴ γυναῖκα τοῦ Χαρλάπη καὶ τὴ χώρισε ἀπ' τὸν ἄντρα της; Βέβαια αὐτὸς εἶνε δὲν κάνω λάθος! Μ' ἄλλη γυρίζει τώρα! Κακοφτιαγμένη καὶ μεγαλούτσικη. Περίφημη ἡ γοῦνα ποὺ φοράει!..»

Ο ΚΥΡ. (γιὰ μιὰ κυρία ποὺ κείνη τὴ στιγμὴ περνάει γιὰ νὰ βγῆ ὄξω): «Ἡ Λούση! Ἡ παληά μου ἀγάπη! Κάνει πὼς δὲ μὲ γνωρίζει τώρα.. Τί τρελλὲς στιγμὲς περάσαμε μαζί! Κρατιέται καλὰ ὅμως... Παντρεύτηκε, χώρισε, ξαναπαντρεύτηκε, ξαναχώρισε! Δυναμικὴ γυναῖκα!.. Μπᾶ; Τὴν περιμένει μιὰ κουρσάρα ἀπ' ὄξω! Βλέπω... ξανοίχτηκαν οἱ δουλειές μας... Μπράβο Λούση! Πάντοτε ἤτανε ἔξυπνη αὐτή, ἀφοῦ γνώρισε καὶ...μένα κάποτε!..»

Η ΚΥΡ. (γιὰ κάποιο γνωστό της ποὺ στέκει ὄρθιος σὲ μιὰ γωνιὰ καὶ κουβεντιάζει μ' ἕνα φίλο του): «Ὁ ἄντρας τῆς Λιλῆς!.. Δουλειὲς τοῦ ποδαριοῦ... ἀπατεώνας!... Ποιὸς ξέρει τί... μηχανὲς θὰ στήνει γιὰ νὰ βγάλει πάλι μερικὲς λίρες!.. Πολὺ τυχερὸ κορίτσι αὐτὴ ἡ Λιλή! Τίποτα δὲν τῆς λείπει. Ἔχει καὶ τὸ φίλο της! Μόνο παιδιὰ ἡ καϋμενοῦλα ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ κάνη... Ὁ μεγάλος της καϋμός!..»

Ο ΚΥΡ.: «Εὐτυχῶς ποὺ αὔριο τὸ βράδυ θ' ἀποζημιωθῶ γιὰ τὴ σημερινή μου.. ἀγγαρεία! Ἂς εἶνε καλὰ ἡ Λουκία μου ποὺ θὰ μὲ περιμένει πῶς καὶ πῶς... Εἶνε ἡ ἀθεόφοβη πολὺ.. γυναῖκα!..»

Η ΚΥΡ.: «Ἄντρα ποὺ πέτυχα κ' ἐγώ! Τὰ ἴδια τὰ ἴδια τὰ ἴδια! Ἐγωιστὴς παιδί μου!.. Ὅταν βγαίνει μόνος του λυσσάει! Ὅταν εἶνε μαζί μου... καταπίνει τὴ γλῶσσα του καὶ... τρεμοῦλα τὸν πιάνει νὰ ξοδέψει καμμιὰ δεκάρα παραπάνω! Ὁ ἀρχιτσιγγούναρος!..»

Ο ΚΥΡ.: «Βρὲ ἂς μὴν ἤμουνα παντρεμένος καὶ σοῦλεγα ἐγώ... Χαρέμι θὰ εἶχα! Ὄχι σὰν κάτι ἄλλους... νερόβραστους... Τζιτζιφιόγκους!..»

Η ΚΥΡ.: «Ἔπρεπε νἆμαι καμμιὰ ἄλλη, καὶ θὰ στὸν... χοροπήδαγα στὸ ταψί! Βλέπεις ὅμως ἔχω ἀρχὲς τὸ ζῶον!.. Βρέ καλὰ κάνει ἡ Μαρίκα καὶ τὄχει ρίξει ὄξω! Θεὸς σχωρέσ' τὴ μάννα της!..».

Ο ΚΥΡ.: «Εἶνε στιγμὲς ποὺ μοὖρχεται... νὰ τὴ πνίξω γιὰ τὴ ζημιὰ ποὺ μοῦ κάνει!..»

Η ΚΥΡ.: «Καὶ νὰ σκεφτῆ κανένας πὼς παντρευτήκαμε γιομᾶτοι τρελλοὶ ἀπὸ ἔρωτα! Μαύρη ἡ ὥρα καὶ ἡ στιγμή!..»

(Μικρὴ παύση. Στὴν πραγματικότητα).

Ο ΚΥΡΙΟΣ (πολὺ τρυφερά): Ἀγαπημένη μου γυναικοῦλα! Θὲς νὰ πηγαίνουμε σιγὰ-σιγά;..

Η ΚΥΡΙΑ (πολὺ τρυφερὰ κι' αὐτή): Ὅ,τι θέλεις ἀντρούλη μου! Πᾶμε χρυσέ μου...

ΒΑΣΙΛΗΣ ΙΜΠΡΟΧΩΡΗΣ

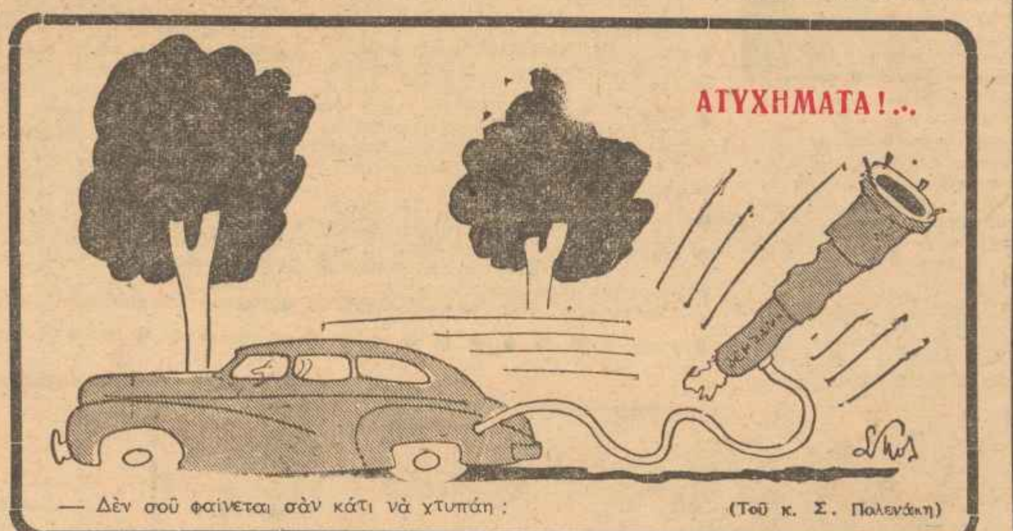

— Δὲν σοῦ φαίνεται σὰν κάτι νὰ χτυπάη;

(Τοῦ κ. Σ. Πολενάκη)

ΔΩΡΑ

—Ἀντὶ νὰ μοῦ δώση κάλτσες ποὺ ζήτησα, μοῦ ἔδωσε παπούτσια στὸ χέρι!..

(Τοῦ κ. Α. Θεοφιλοπούλου)

ΩΡΟΣΚΟΠΙΟΝ τῶν ἀστέρων..

Ὁ Ἰανουάριος θὰ εἶνε εὐνοϊκὸς διὰ τὴν ἔκβασιν τῶν σημαντικωτέρων ὑποθέσεων τῶν ἀτόμων, ἀλλ' ἡ κρίσις ἡ ὑφισταμένη εἰς τὴν διεθνῆ πολιτικὴν κατάστασιν δὲν θὰ ὑποχωρήσῃ κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα τοῦ 1948. Αὐτὴ εἶνε ἡ πρώτη διαπίστωσις κατὰ τὴν ἐπισταμένην ἐξέτασιν τῆς διαστουρώσεως τῶν πλανητῶν ἀπὸ 1ης μέχρι 31ης Ἰανουαρίου.

Οἱ αἰσθηματικὲς ὑποθέσεις γενικὰ (υπο σχέσεις συναντήσεις, ἑνώσεις) θὰ εὐνοηθοῦν πολὺ καὶ δὴ ὅσον ἀφορᾶ τὰ ἄτομα τὰ γεννηθέντα ὑπὸ τὸν ἀστερισμὸν τοῦ Ἰχθύος. Διὰ νὰ ἐπιτύχουν ὅμως ἀπολύτως οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰς τὰς ἐπιδιώξεις των, πρέπει νὰ μὴ φανοῦν διόλου διστακτικοὶ εἰς τὰς ἐκλογὰς καὶ εἰς τὰς ἀποφάσεις ποὺ θὰ λάβουν ἐν σχέσει πρὸς τὰς αἰσθηματικὰς ὑποθέσεις των. Αἱ ὑπολειπόμεναι ἡμέραι τοῦ Ἰανουαρίου θὰ φέρουν εὐτυχία ἰδίως στοὺς τολμηροὺς ἀνθρώπους καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τοὺς ἀεροπόρους καὶ τοὺς ναυτικούς. Τὸ αὐτὸ θὰ συμβῆ καὶ γιὰ τὶς γυναῖκες ποὺ ἔχουν τὸ θάρρος τῆς ζωῆς καὶ δὲν εἶνε διστακτικὲς εἰς τὸ νὰ λάβουν μιὰ ἀπόφασι ἡ ὁποία νὰ βαρύνη στὴν μετέπειτα ζωή τους. Ἀντιθέτως ἡ τύχη θὰ εἶνε δυσμενὴς γιὰ τοὺς δειλοὺς ἀμφοτέρων τῶν φύλων ποὺ δὲν τολμοῦν νὰ λάβουν μιὰν ἀπόφασιν καὶ διστάζουν νὰ ὁμολογήσουν ἕνα αἴσθημά των. Ἐπίσης οἱ φιλάργυροι καὶ οἱ ὑποκριταὶ δὲν θὰ εὐνοηθοῦν ἀπὸ τὴν τύχην, ἐνῶ ἀντιθέτως οἱ εὔθυμοι ἄνθρωποι καὶ οἱ εἰλικρινεῖς τὸν χαρακτῆρα θὰ ἔχουν κάθε λόγον νὰ εἶνε εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὴν τύχην των.

Οἱ καρδιακοὶ θὰ κάνουν καλὰ νὰ ἀποφύγουν κάθε κατάχρησιν. Ὅσοι ἰδοῦν ἀπὸ 20 μέχρι 31 Ἰανουαρίου στὸ ὄνειρό τους γυναῖκα - δήμιο ἢ σπίτι νὰ μετακινῆται, πρέπει νὰ προσέχουν μὴ τοὺς συμβῆ κανένα δυστύχημα. Γιὰ τοὺς ὑπόλοιπους οἱ πιὸ τυχερὲς ἡμέρες τοῦ μηνὸς αὐτοῦ εἶνε ἡ 24 καὶ ἡ 31. Ἡ πέτρα ποὺ φέρνει γοῦρι αὐτὸν τὸν μῆνα εἶνε ἡ τουρκουάζ.

Ἐξ ἄλλου ὁ Ἰανουάριος θὰ εὐνοήσῃ πολὺ τοὺς ἐφευρέτας. Ἄνθρωποι ποὺ ἠγωνίσθησαν ἐπὶ πολὺ γιὰ νὰ λύσουν τὰ προβλήματα ποὺ ἀντιμετώπισαν κατὰ τὰς ἀναζητήσεις των, θὰ εὕρουν τὸν τρόπον νὰ ὑπερνικήσουν τὰς δυσχερείας αὐτὰς τὰς ὁποίας θεωροῦσαν ὡς τώρα ἀνυπέρβλητες.

Τὰ παιδιὰ ποὺ θὰ γεννηθοῦν τὴν 24 ἢ τὴν 31 Ἰανουαρίου θὰ εἶνε ἐξαιρετικὰ τυχερά. Θὰ εἶνε καὶ πολὺ ἔξυπνα.

ΠΑΛΛΑΣ

Τὸ Ἀσύγκριτο Ζευγάρι τῆς Ὀθόνης ποὺ μᾶς χάρισε τὰ τρία Ἀριστουργήματα: ΚΥΡΙΑ ΜΙΝΙΒΕΡ ΕΓΩΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΚΑΤΑΛΗΨΙΣ, ΜΑΝΤΑΜ ΚΙΟΥΡΙ:
ΓΚΡΗΡ ΓΚΑΡΣΟΝ—ΓΟΥΩΛΤΕΡ ΠΗΤΖΟΝ
συναντῶνται πάλι σ' ἕνα καινούργιο θρίαμβο!
ΑΥΤΗ, ὤμορφη, ἔξυπνη, δυναμική, μὲ πλήρη ἐπίγνωσι τοῦ τί ἤθελε!
ΑΥΤΟΣ τυχοδιώκτης πλούσιος, ρωμαντικός, ἀλλὰ πολὺ θεληματικός!
Δύο ἐγωιστικοὶ Χαρακτῆρες στὴν πιὸ συναρπαστικὴ Ἐρωτικὴ Μονομαχία

ΚΥΡΙΑ ΠΑΡΚΙΓΚΤΟΝ
(MRS. PARKINGTON)

Τὸ Ἀριστούργημα τοῦ ΛΟΥ·Ι·Σ ΜΠΡΟΜΦΙΛΝΤ ποὺ ἐδημοσίευσε ἡ «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»
Μὲ τοὺς ΕΝΤΟΥΑΡΝΤ ΑΡΝΟΛΝΤ — ΑΓΚΝΕΣ ΜΟΥΡΧΕΝΤ — ΝΤΑΝ ΝΤΟΥΡΙΑ.
Συμμετοχὴ τῆς χορωδίας SAINT LUKE
Σκηνοθεσία: ΤΑΙ·Υ· ΓΚΑΡΝΕΤ.
Ὑπερπαραγωγὴ: Μέτρο Γκόλντουϊν Μάγερ.

ΟΡΦΕΥΣ

Η ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ
ΜΕΤΑΞΥ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΚΑΙ ΔΥΣΕΩΣ'
ΕΝΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ ΦΙΛΜ
ΤΗΣ ΜΕΤΡΟ ΓΚΟΛΝΤΟΥ·Ι·Ν ΜΑΓΕΡ
Τὰ πιὸ ζωντανὰ προβλήματα τῆς Ἐποχῆς μας κάτω ἀπ' τὸ φακὸ τῆς πιὸ ΣΠΑΡΤΑΡΙΣΤΗΣ ΣΑΤΥΡΑΣ

ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ Χ
(COMRADE X)

Ἡ πιὸ ἀπολαυστικὴ περιπέτεια ποὺ ἔχει παρουσιασθῆ στὴν ὀθόνη. Ἔργο ποὺ θὰ παίξη ρόλο ΑΤΟΜΙΚΗΣ ΒΟΜΒΑΣ στὸ κύκλο τῶν θεαμάτων. — Μ' ἕνα ἀνεκτίμητο Ζευγάρι:
ΚΛΑΡΚ ΓΚΕΗΜΠΛ — ΧΕΝΤΥ ΛΑΜΑΡ.
Σκηνοθεσία: ΚΙΝΓΚ ΒΙΝΤΟΡ. Ἐκμετάλλ.: Θ. ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ — Β. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ.—
Παραγωγή: Μέτρο—Γκόλντουϊν—Μάγερ

ΤΙΤΑΝΙΑ

Τὰ δυὸ Μεγαλύτερα Σκάνδαλα τῆς ὀθόνης:
ΑΜΠΟΤ καὶ ΚΟΣΤΕΛΛΟ
μπαίνουν σ' ἕνα παρθεναγωγεῖο αὐστηρῶν ἀρχῶν, γιὰ ν' ἀναστατώσουν τὰ πάντα, ἀπ' τὶς καρδιὲς τῶν κοριτσιῶν ὡς τὰ μυαλὰ τῶν Καθηγητῶν!

ΟΙ ΔΥΟ ΣΑΛΤΑΔΟΡΟΙ
(HERE COME THE CO—EDS)

Ἕνας παράδεισος ἀπὸ κοριτσίστικες ὠμορφιὲς
Ἕνα Ἡφαίστειο γέλιου
Μιὰ ἀπόλαυσις μουσική.
7 πεταχτὰ τραγούδια μὲ τὶς ὡραιότερες φωνὲς τῆς Ἀμερικῆς καὶ μὲ τὴν ἀρτιώτερη Γυναικεία Ὀρχήστρα.
Συμπρωταγωνιστοῦν: ΛΩΝ ΤΣΑΝΕ·Υ· — ΤΖΟΥΝ ΒΙΝΤΣΕΝΤ — ΠΕΓΚΥ ΡΑ·Υ·ΑΝ.
Σκηνοθεσία: ΤΖΙΝ ΓΙΑΡΜΠΡΟ
Παραγωγή: ΟΥΝΙΒΕΡΣΑΛ

::: 600 ΚΑΤΟΙΚΟΙ ΕΚΑΤΟ ΒΙΟΛΙΑ :::

Ἂν ὁ Παγκανίνι μποροῦσε νὰ ξαναγεννηθῆ, ἀναμφιβόλως τοῦτο θὰ συνέβαινε στὸ μικρὸ χωριὸ Σάντα Μαρία Βιττόρια γιατὶ δὲν ὑπάρχει ἄλλο στὸν κόσμο ὅπου οἱ βιολισταὶ ν' ἀντιπροσωπεύουν τὸ ἓν ἕκτον τοῦ πληθυσμοῦ του!

Ὅπως μὲ βεβαίωσε ὁ δάσκαλος τοῦ χωριοῦ αὐτοῦ, οἱ 600 κάτοικοί του διαθέτουν 100 βιολιά. Ὁ ἴδιος μοὖπε ὅτι οἱ συμπατριῶτες του ἀφήνουν εὐχαρίστως σὲ ἄλλα χωριὰ τὴ δόξα νὰ ἔχουν τὸ ρεκὸρ τῆς παραγωγῆς λαχανικῶν ἢ ἄλλων εἰδῶν. Ὁ πληθυσμὸς τῆς Σάντα Μαρία Βιττόρια ἀρκεῖται στὴν ὑπερηφάνεια ἑνὸς καλλιτεχνικοῦ ρεκόρ.

Ἴσως οἱ ἀναγνῶσται μας νὰ διερωτηθοῦν ποῦ βρέθηκαν τόσα βιολιὰ σ' αὐτὸ τὸ χωριουδάκι. Τὰ παλαιότερα, προέρχονται ἀπὸ τὴν Πάρμα καὶ τὴν Κρεμόνα. Τὰ πιὸ καινούργια ἀπὸ τὸ Πεδεμόντιο καὶ τὴ Λομβαρδία. Μεταξὺ τῶν 100 βιολιστῶν ποὺ διαθέτει τὸ χωριουδάκι αὐτὸ δὲν ὑπάρχει κανένας κατασκευαστὴς βιολιῶν. Ἡ Σάντα Μαρία Βιττόρια περιμένει ἀκόμη ν' ἀποκτήσῃ ἕνα μοντέρνον Στραντιβάριους. Γιὰ τὴν ὥρα οἱ κάτοικοί της μαθαίνουν στὰ παιδιά τους νὰ παίζουν βιολὶ ὅπως οἱ γονεῖς των ἔμαθαν σ' αὐτοὺς καὶ ὅπως τὰ παιδιά τους θὰ μάθουν μεθαύριο στὰ δικά τους.

Μεταξὺ ὅλων αὐτῶν τῶν βιρτουόζων τοῦ δοξαριοῦ ὑπάρχουν μερικοὶ σολίστες καὶ μερικοὶ μουσικοσυνθέται. Καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ ἐξακολουθοῦν νὰ μένουν ζηλοτύπως προσηλωμένοι εἰς τὴν ρωμαντικὴν μουσικήν. Ὅλοι των ἀπεχθάνονται τὴν τζάζ, καὶ προσθέτως δὲν αἰσθάνονται καμμιὰ ἕλξι πρὸς τοὺς μοντέρνους συνθέτας.

Διάφορες πόλεις καὶ χωριὰ εἰσπράττουν σημαντικὰ ποσὰ ἀπὸ τὴν ἐξαγωγὴν λουκάνικων ὑποδημάτων, μαρμάρων κλπ. Ἡ Σάντα Μαρία Βιττόρια δὲν εἶνε ἀπὸ τοὺς πλούσιους αὐτοὺς τόπους. Ἔχει ὅμως τὴν ὑπερηφάνεια νὰ παραχωρῇ τὶς ὀρχῆστρες της σὲ ὁλόκληρη τὴ Βόρειο Ἰταλία. Ἑκατοντάδες χιλιόμετρα μακρυὰ ἀπὸ τὸ ἀπόμερο καὶ γραφικώτατο αὐτὸ χωριουδάκι. Οἱ ὀρχῆστρες αὐτὲς εἶνε ἐξαιρετικὰ περιζήτητες σὲ γάμους καὶ πανηγύρια, γιατὶ φημίζονται γιὰ τὴν ἀρτιότητά τους ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Χώρας. Γι' αὐτὸ τὸ λόγο οἱ ἐπισκέπται τῆς Σάντα Μαρία Βιττόρια θὰ μποροῦσαν νὰ ἰδοῦν καθημερινῶς βιολιστὰς καὶ ἄλλους μουσικοὺς νὰ φεύγουν μὲ τὸ ποδήλατο καθ' ὁμίλους. Πρόκειται ἁπλούστατα περὶ τῶν καλλιτεχνῶν ποὺ μετακινοῦνται ἀπὸ τὸ μουσικόφιλο χωριὸ σὲ ἄλλους τόπους γιὰ νὰ δώσουν μιὰ συναυλία ἐκλεκτῆς μουσικῆς τόσο σὲ πρόγραμμα ὅσο καὶ σὲ ἑρμηνεία.

Ἀνώνυμα γράμματα ποὺ σκοτώνουν

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΑΝΕΣΤΑΤΩΣΕ ΤΟΥΣ ΚΑΤΟΙΚΟΥΣ ΤΗΣ ΤΟΥΛ

Δυὸ θάνατοι, μιὰ αὐτοκτονία, ὁ χωρισμὸς ἀρκετῶν ἀνδρογύνων καὶ μερικὰ ἄλλα οἰκογενειακὰ δράματα ἦσαν οἱ θλιβερὲς συνέπειες τῶν ἀνωνύμων ἐπιστολῶν μὲ τὶς ὁποῖες μιὰ ἐγκληματικὴ γυναῖκα ἀνεστάτωσε τὴ ζωὴ τῶν συμπολιτῶν της. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν ἔφταιξαν σὲ τίποτα στὴν Ἀγγέλα Λαβάλ. Ἐν τούτοις ἡ ἀσυνείδητη ὑπάλληλος τῆς Νομαρχίας τῆς Κορέζ τοὺς διάλεξε ὡς ἐξιλαστήρια θύματα, γιὰ τὶς ἐρωτικές της ἀποτυχίες.

Οἱ οἰκογένειες τῶν ὑπαλλήλων τῆς Νομαρχίας, τοῦ Δήμου καὶ οἱ δικαστικοί, ἐλάμβαναν ἀνωνύμους ἐπιστολάς, μὲ συκοφαντικὸ περιεχόμενο ἐναντίον τῶν συγγενῶν καὶ/ τῶν φίλων τους. Αἱ ἐπιστολαὶ αὐταί, ἔφεραν ὅλαι, ἀντὶ ὑπογραφῆς, τὴν φράσιν: «Τὸ μάτι τῆς τίγρεως».

Πρῶτον θῦμα τῆς ἀνωνυμογράφου ἔπεσε ὁ γραμματεὺς τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου. Ἡ Ἀγγέλα Λαβὰλ ἔγραψε τόσον τρομερὰς συκοφαντίας κατὰ τοῦ ἀτυχοῦς αὐτοῦ ἀνθρώπου, εἰς τοὺς συναδέλφους του, τοὺς φίλους του καὶ τοὺς συγγενεῖς του, ὥστε ὁ γραμματεὺς τῆς νομαρχίας βαρέως φέρων τὸ πρᾶγμα, καὶ μὴ μπορώντας νὰ ἀποδείξῃ τὴν ἀθωότητά του ἢ τουλάχιστον νὰ ἐξακριβώσῃ ποιὸς ἦταν ὁ δράστης τῆς συκοφαντικῆς αὐτῆς ἀνωνυμογραφίας ποὺ διήρκεσε ἐπὶ μῆνας εἰς βάρος του, αὐτοκτόνησε.

Κατὰ τὴν κηδείαν τοῦ ὑφισταμένου του, ὁ ὁποῖος αὐτοκτόνησε ἐξ αἰτίας τῶν εἰς βάρος του ἀνωνύμων ἐπιστολῶν ὁ Νομάρχης τῆς Κορρέζ, ὡρκίσθη ὅτι θ' ἀνεκάλυπτε τὸν ἢ τὴν ἔνοχον ποὺ ἐπροκάλεσε τὸν θάνατον τοῦ γραμματέως τοῦ Νομαρχιακοῦ Συμβουλίου.

Τὴν ἐπομένην, ὁ Νομάρχης ἔλαβε ἕνα δελτάριον μὲ τὰς λέξεις:

«Εἶμαι ἐν γνώσει τῶν ἀστυνομικῶν ἐρευνῶν διὰ τὴν ἀνακάλυψιν μου καὶ ἔλαβα τὰ μέτρα μου. Δὲ πρόκειται νὰ ἐξακριβώσουν ποτὲ τὸν ἀποστολέα τῶν ἀνωνύμων γραμμάτων. Βάζω στοίχημα 5.000 φράγκα, ὅτι κανεὶς δὲν θὰ βρῆ ποιὸς κρύβεται ὑπὸ τὸ ψευδώνυμο «Τὸ μάτι τῆς τίγρεως».

Μιὰ μέρα οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως Τοὺλ ἐδιάβασαν ἔξω ἀπὸ τὸ Δημοτικὸ Θέατρο, τοιχοκολλημένον ἕναν κατάλογο συμπολιτῶν των τοὺς ὁποίους ἀπατοῦσαν οἱ γυναῖκες τους, καὶ συμπολιτίδων των, τὰς ὁποίας ἐπρόδιδον οἱ σύζυγοί των!

Ἡ ζωὴ τῶν κατοίκων τῆς Τοὺλ εἶχε καταντήσει πραγματικὴ κόλασις. Ὁ ἕνας ὑποπτευόταν τὸν ἄλλον, ὡς ἀποστολέα τῶν λιβελλογραφημάτων ποὺ ἐστέλλοντο κατὰ δεκάδας τὴ μέρα.

Ὁ ἀνακριτὴς ποὺ ἐπελήφθη τῆς ὑποθέσεως κατέφυγε εἰς τὸν ὑπνωτισμὸν διὰ ν' ἀνακαλύψῃ τὸν δράστην αὐτῆς τῆς ἐγκληματικῆς ἀνωνυμογραφίας. Ἐκλήθη ἀπὸ τὸ Παρίσι ἕνας ὑπνωτιστής, καὶ κοίμησε δημοσίᾳ τρεῖς κυρίας ἀπὸ τὰς κατοίκους τῆς πόλεως Τούλ. Ἡ πρώτη, ὑπνωτίσθηκε ἀμέσως. Ἡ δευτέρα, ἡ σύζυγος ἑνὸς ὑπαλλήλου τῆς Νομαρχίας, περὶ τῆς ὁποίας ὑπῆρχαν ὑπόνοιαι ὅτι αὐτὴ ἔστελνε τὰ ἀνώνυμα γράμματα, ἔδειξε κάποια δυστροπία, ὅταν τῆς πρότειναν νὰ τὴν ὑπνωτίσουν. Ἡ τρίτη κάτοικος τῆς Τούλ, ἀντὶ νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὰς ἐρωτήσεις τοῦ ὑπνωτιστοῦ, ἄρχισε νὰ φωνάζῃ:

— Ξυπνῆστε με! Πονεῖ τὸ κεφάλι μου. Θὰ πάθω τίποτα κακὸ μὲ τοὺς ὑπνωτισμούς σας!...

Ἡ γυναῖκα ποὺ ἐξεδήλωσε τέτοια ταραχὴ ὅταν ὁ ὑπνωτιστὴς βάλθηκε νὰ τὴν κοιμίσῃ, ἦταν μιὰ ὑπάλληλος τῆς Νομαρχίας, τριάντα χρόνων ὀνόματι Ἀγγέλα Λαβάλ.

Λίγες μέρες ἀργότερα ὁ Νομάρχης ἐλάμβανε τὴν ἀκόλουθη ἐπιστολή, ἀπὸ τὸ Παρίσι:

«Μὴν ἀναμιγνύεσθε ἐκεῖ ποὺ δὲν σᾶς πέφτει λόγος. Ἂν παύσετε νὰ ἀσχοληθῆτε μαζί μου, ὑπόσχομαι νὰ μὴ ξαναστείλω ἀνώνυμα γράμματα «Τὸ μάτι τῆς τίγρεως».

Ὁ καθηγητὴς τῆς γραφολογίας Λοκάρ, ἐξήτασε ὅλας τὰς ἀνωνύμους ἐπιστολὰς ποὺ εἶχαν λάβει οἱ κάτοικοι τῆς Τοὺλ καὶ κατόπιν ὑπηγόρευσε μερικὰς γραμμὰς εἰς τὰ ἄτομα διὰ τὰ ὁποῖα τοῦ εἶχε δημιουργηθῆ ὑποψία, ὅτι μπορεῖ νὰ βρισκόταν μεταξὺ των ὁ ἀνωνυμογράφος. Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ σχετικοῦ πειράματος, ἦταν νὰ καταλήξῃ ὁ καθηγητὴς εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἡ ἀποστολεὺς τῶν συκοφαντικῶν ἐπιστολῶν, ἦτο ἡ Ἀγγέλα Λαβάλ.

Ἡ ὑπάλληλος τῆς Νομαρχίας ἠρνήθη τὴν ἐνοχήν της ἀλλ' ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας της. Κατόπιν τούτου, ὁ καθηγητὴς τῆς γραφολογίας, ἤρχισε νὰ λαμβάνῃ ἀπειλητικὰς ἐπιστολὰς καὶ αὐτός. Δὲν ὑπῆρχε ἀπόδειξις ὅτι ἡ Ἀγγέλα Λαβὰλ ἦτο ἡ δράστις αὐτῆς τῆς ἀνωνυμογραφίας. Ὡς ἐκ τούτου, ὁ ἀνακριτὴς δὲν μποροῦσε νὰ διατάξῃ τὴν προφυλάκισίν της. Ἀλλ' ἡ κοινὴ γνώμη τῆς Τούλ, ἡ ὁποία ἐγνώριζε τὸν κακὸν χαρακτῆρα τῆς γεροντοκόρης καὶ τὴ ἐκδικητικὴν μανίαν της κατόπιν μιᾶς ἐρωτικῆς ἀπογοητεύσεώς της, ἐπίστευε ἀκραδάντως ὅτι ἡ Ἀγγέλα Λαβὰλ ἦταν ἡ ἀνωνυμογράφος καὶ οἱ συμπολῖται της ἄρχισαν νὰ τῆς κάνουν τὸν βίο ἀβίωτο. Ὁ ἕνας τῆς ἔλεγε ὅτι θὰ τῆς ἀπαγγελθῆ κατηγορία ἐπὶ συκοφαντίᾳ, ὁ ἄλλος ὅτι ἐπίκειται ἡ ἐκτόπισίς της.

Ἡ πρώην ὑπάλληλος, ὑπὸ τὸ βάρος τῶν τύψεών της καὶ τὴν πίεσιν τῆς κοινῆς γνώμης, ποὺ διέκειτο ἐχθρικώτατα ἀπέναντί της, δὲν ὡμολόγησε μὲν τὴν ἐνοχήν της, ἐρρίφθη ὅμως εἰς τὸ ποτάμι γιὰ ν' αὐτοκτονήσῃ.

Τὴν ἀνέσυραν ἐγκαίρως. Ὁ ἀνακριτής, θεωρῶν τὴν ἀπόπειράν της ὡς ἀρκετὴν ἔνδειξιν τῆς ἐνοχῆς της, δηλαδὴ ὡς ἔμμεσον ὁμολογίαν τῆς ἐνδιαφερομένης τῆς ἀπήγγειλε κατηγορίαν ἐπὶ συκοφαντικῇ δυσφημίσει, ἐπὶ ὑπαιτιότητι θανάτων καὶ ἀποπειρῶν αὐτοκτονίας συμπολιτῶν της. Ὁ ἀδελφὸς τῆς Ἀγγέλας Λαβὰλ ἐζήτησε νὰ ὑποβληθῇ εἰς φρενολογικὴν ἐξέτασιν. Τὴν εἰσήγαγαν ὑπὸ παρατήρησιν εἰς ψυχιατρεῖον. Ὁ καθηγητὴς Καλμέτ, ἐγνωμάτευσε ὅτι ἡ Λαβὰλ εἶχε σώας τὰς φρένας. Ἡ δίκη της ὑπῆρξε μιὰ... μονομαχία μεταξὺ τοῦ συνηγόρου της καὶ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Γραφολογίας Λοκὰρ ὁ ὁποῖος εἶχε ἀποφανθῆ ὅτι ἡ Λαβὰλ ἦτο ἡ ἀνωνυμογράφος. Κατεδικάσθη εἰς φυλάκισιν ἑνὸς ἔτους, ἀλλὰ πρὸ τῆς συμπληρώσεώς του, ἡ γυναῖκα ποὺ εἶχε ἀναστατώσει τὴν Τοὺλ ἔδειξε σημεῖα παρακρούσεως καὶ τὴν μετέφεραν ἀπὸ τὴν φυλακὴν στὸ φρενοκομεῖο, ὅπου καὶ ἔμεινε διὰ παντός.

ΑΝΡΙ ΚΟΖΙΡΑ

Πρωτότυπο Ἑλληνικὸ Μυθιστόρημα

ἡ Ροδιὰ Μὲ Τὴ Φλόγα

Τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κ. ΣΠ. ΜΕΛΑ

(ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ: Ὁ ἥρως τῆς ἱστορίας Μπεφάνης περνᾷ τὴν πρώτη περίοδο τῆς στρατιωτικῆς του θητείας μὲ συχνὲς τιμωρίες γιὰ ἔλλειψι πειθαρχίας. Μιὰ μέρα τὸν ἐπισκέπτεται στὸ πειθαρχεῖο, ποὺ κρατεῖται μὲ τὸν λοχία Καρπαλέα, ἡ μητέρα του καὶ τοῦ φέρνει μαζὶ μὲ ἄλλα πράγματα μιὰ Μυθολογία καὶ μιὰ Ἁγία Γραφή, ποὺ ἀποτελοῦν μιὰ καινούργια ἀπασχόλησι γιὰ τοὺς κρατουμένους. Ἕνα πρωῒ ὁ σταυλάρχης λοχίας Ντεληβοριᾶς τοὺς βγάζει ἀπὸ τὸ πειθαρχεῖο καὶ τοὺς ὁδηγεῖ στοὺς σταύλους ὅπου γίνεται ἡ διανομὴ τῶν ἵππων στοὺς στρατιῶτες. Τὴν ἄλλη μέρα ἀρχίζουν τὴν ἐκπαίδευσι).

5ον

Μὰ τ' ἄλογα, ποὺ εἶχαν νοιώσει, στὴ στιγμὴ πὼς κάθονταν στὴ ράχη τους ἀτζαμῆδες, βάζανε τὰ δυνατά τους νὰ πᾶνε μαλακά. Κι' αὐτὰ τὰ δυό, ποὖχε πέσει ὁ καβαλλάρης τους στάθηκαν καὶ πρόσμεναν νὰ ξανακαβαλλήσῃ. Ἀπάνω σ' αὐτή, τὴν πρώτη, μικρὴ φουρτούνα ποὺ εἶχαν ὅλοι γίνει σακκιὰ μὲ ἄμμο, ἄκουσα τὸ Ντεληβοριᾶ νὰ μοῦ φωνάζῃ:

— Ἔτσι μπράβο Μπεφάνη! Μαλάκωνε!.. Μαλάκωνε ὅσο μπορεῖς τὴ μέση σου!...

Ἄναψα, τὰ μάγουλά μου καίγανε σ' αὐτὸν τὸν πρῶτο ἔπαινο. Ἅμα βρέθηκα στὴ ράχη τοῦ ἀλόγου κατάλαβα στὴ στιγμὴ πὼς ὁ ἀληθινὸς καβαλλάρης εἶναι σὰν τὸν ἐραστή: Γεννιέται. Δὲν ἔννοιωσα τὸν Ὀσμὰν σὰν πρᾶμα ξένο, ἀνάμεσα στὰ σκέλια μου. Μιὰ εὐαισθησία, διάχυτη στοὺς γλουτοὺς στὰ μερά, στὰ γόνατα, στὶς γάμπες, μοῦ ἐπίτρεψε νὰ γίνω ἀμέσως ἕνα μαζί του. Τὸ κάθισμά μου δὲ χοροπηδοῦσε στὴ ράχη του. Τὸ κορμί μου βρέθηκε κολλημένο μὲ τὸ δικό του, σὰν νἄτανε συνέχεια ὀργανική. Ἤτανε κάτι περισσότερο ἀπὸ δουλειὰ δροματική, ξυπναν κάποιο στοιχεῖο ψυχικό. Ἔννοιωθα τὸ χτύπο τῆς καρδιᾶς του σὰ δικό μου ξαστέρωνα μέσα τὸν ἐνδόμυχο λογισμό του. Ἔπαιρνα τὶς κρύφιες ἀνησυχίες τῶν νεύρων του· καὶ τὸ τελευταῖο του μουσκουλο, στὴν πιὸ ἀνεπαίσθητη κίνησή του, γινότανε δικό μου. Κι' ὅπως εἶχα φρέσκη τὴ Μυθολογία στὸ μυαλό μου, ἔβλεπα κιόλας τὸν ἑαυτό μου Κένταυρο, στὰ παλιά, στ' ἄγρια δάση τοῦ Πηλίου νὰ φεύγει, μὲ φρενιασμένο καλπασμό σφίγγοντας στὴν ἀγκαλιά του κάποια γυναῖκα τῶν Λαπίθων.

Ἔτσι ἄρχισε νὰ πιάνει ρίζες στὴν ψυχή μου τὸ πάθος τοῦ ἀλόγου. Μὲ τὴν πιὸ ἄγρυπνη προσοχὴ ἀκολουθοῦσα τὰ γυμνάσια. Τ' ἀπόγευμα, τρεῖς φορὲς τὴ βδομάδα ὁ Ντεληβοριᾶς μᾶς ἔκανε «ρυταγωγές». Φέρνανε τὸ Ζέφυρο — οἱ ἐλάτες τὸν λέγανε Ζαφείρη — ἕνα σβέλτο σιδερόψαρο ἀλογάκι μὲ μαῦρες βοῦλες στὰ καπούλια. Τὄφερναν ἀσέλωτο μονάχα μ' ἕναν καταζώστη «γυμνῆς ἱππευτικῆς» μὲ δυὸ πιασίματα στὴ ράχη κι' ἕνα εἰδικὸ καπίστρι, μ' ἕνα χαλκᾶ στὴ μύτη. Ἀπ' αὐτὸ τὸ χαλκᾶ ἤτανε περασμένη μιὰ μακρυά, στέρεα ταινία, ποὺ τὴ βαστοῦσε ὁ Ντεληβοριᾶς καί, μὲ καμτσίκι πάντα, πίσω ἀπ' τὰ καπούλια [illegible], τὸ ὑποχρέωνε νὰ καλπάζει σ' ἕναν κύκλο, σὰν αὐτὰ στὸ ἱπποδρόμιο. Τρέχανε τότε πλάϊ στ' ἄλογα, ἁδράχνανε δυνατὰ τὰ πιασίματα τοῦ καταζώστη, πηδούσαμε στὴ ράχη του, κι' ἀπὸ τὴ ράχη του στὴ γῆ κι' ἀπὸ τὴ γῆ πάλι στὴ ράχη του, ὥσπου νὰ κουραστοῦμε νὰ χάσουμε τὸ ρυθμό, νὰ παραπατήσουμε καὶ νὰ βρεθοῦμε ἀνάσκελα, μὲ τρανταγμένο [illegible] κορμί.

Ἤμουνα πρῶτος καὶ καλύτερος σ' αὐτὲς τὶς ἀκροβασίες. Κι' ἔφευγα πότε κουτσαίνοντας, πότε μὲ χέρι κρεμασμένο στὰ μπαμπάκια καὶ πότε μὲ νοικιαστήρια στὸ κεφάλι. Μὰ μποροῦσα σὲ λιγάκι νὰ πηδάω τὸ Ζέφυρο ἀπὸ πλευρὸ σὲ πλευρό, νὰ καλπάζω καθιστὸς γυναικεῖα καὶ νὰ βρίσκομαι στὴ γῆ καὶ στ' ἄλογο ἑπτὰ φορὲς μέσα σ' ἕνα γῦρο. Καί, τὸ πρωῒ στὸ κανονικὸ γυμνάσιο, νὰ μπαίνω μπροστὰ στὴ φάλαγγα καὶ νὰ ρυθμίζω τὸν τριποδισμό της. Ὅλος αὐτιὰ γινόμουν, ὅταν ὁ Ντεληβοριᾶς μᾶς σύναζε κοντά του στὰ διαλείμματα, νὰ μᾶς μιλεῖ:

— Τὸ ἄλογο μᾶς ἔλεγε εἶνε ὁ πιὸ παλιὸς σύντροφος τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὸ καὶ τὸ γελάδι ἀνθρώπεψαν τὸν κόσμο. Ὅπου ἀκοῦς γελάδες νὰ μουγκανίζουν κι' ἄλογα νὰ χλιμιντρᾶν, μὴ φοβᾶσαι τίποτα!... Θὰ βρῆς ἥμερους ἀνθρώπους!...

Μὰ προτιμοῦσα κάποιες ἄλλες κουβέντες του:

— Ὁ τέλειος ἵππος, μᾶς ἔλεγε πασχίζοντας νὰ ξεσηκώσῃ τὸ ὕφος τῆς Ἱππολογίας ἔχει τρία τῆς καλλονῆς τῆς γυναικός: Τὴν κόμη, τὰ στήθη καὶ τοὺς γλουτούς! Ἔχει δυὸ τῆς ἐλάφου: Τὸν τράχηλο καὶ τὰ λιγνὰ πόδια. Κι' ἕνα τοῦ προβάτου. Τὸ κεφάλι.

Ὁ Ὀσμὰν γύριζε καὶ μὲ κοίταζε, μὲ τὴν «ἄκουα μαρίνα» του, τὸ γαλανοπράσινο μάτι, σὰν νὰ μὲ ρωτοῦσε, ἂν ἤμουν σύμφωνος. Τὸν ἔβλεπα καὶ δὲν χόρταινα τὸ σχῆμα του, τὸ θάμβο τῆς ἁπαλῆς καμπύλης ποὺ γαργάλιζε τὴν παλάμη μου καὶ τὴν ἔκανε τόσο πρόθυμη στὸ χάδι. Τὸν ἀγάπησα σὰν κομμάτι ἀπὸ τὸν ἑαυτό μου. Καὶ δὲν ἐμπιστευόμουν σὲ κανέναν νὰ τὸν φροντίζει. Τοὔτριβα, μετὰ τὸ γυμνάσιο, μὲ σανό, τὴ ράχη, ν' ἀνακουφιστῆ· τοὔπιανα μὲ τὴ φούχτα μου τὶς ἀλογόμυγες ἀπ' τὰ μαλακά του μέρη, γιὰ νὰ μὴν τὸν νευριάζουν. Τοὔστρωνα, μονάχος, τὸ γιατάκι του τὸ βράδυ καὶ τοῦ χαμήλωνα τὸ δεσμό, γιὰ νὰ πλαγιάσει μὲ τὴν ἄνεσή του. Καὶ συχνὰ τὴ νύχτα, ἔφερνα βόλτα στὸ σταῦλο γιὰ νὰ ἰδῶ μὴ θέλει τίποτα γιατὶ τ' ἄλογα παθαίνουν κάποτε κωλικοὺς ἢ σκοινιάζονται καὶ πᾶνε νὰ πνιγοῦν.

Τὄβλεπα τότε ὅλα πλαγιασμένα μὲ τὸν τράχηλο κυρτό, νὰ σκιτσάρουν κάποιες κινήσεις, ποὺ πρόδιναν πὼς ὀνειρεύονται. Βλέπανε κι' αὐτὰ ὅπως οἱ ἄντρες στὸν οὐλαμὸ τὴ νύχτα, τὰ ἴδια ὄνειρα, ποὺ κεντοῦσαν οἱ κλωστὲς τῆς νοσταλγίας στὸ φευγαλέο ὕφασμα τοῦ ὕπνου: Πὼς ἔβοσκαν τριφύλλια, στ' ἀπέραντα λειβάδια τῆς Οὐγγαρίας ἢ πὼς τρέχανε στοὺς κάμπους κυνηγώντας τὶς λυγερὲς φοράδες, πλάϊ στὰ ποτάμια μὲ τὶς ψηλὲς καλαμιές. Στρατιῶτες κι' αὐτὰ τώρα κάτω ἀπ' τὸ σκληρὸ ζυγὸ τῆς πειθαρχίας ἀναπαύονταν, γιὰ νὰ ξαναρχίσουν τὸν τραχὺ ἀγῶνα. Τὴν ἄλλη μέρα κάτω ἀπὸ τὰ σύμβολα τῆς σκλαβιᾶς τους· τὶς σαγές, τὶς σέλλες, τοὺς ἀναβολεῖς, τοὺς χαλινοὺς ποὔλαμπαν, στὸ φῶς τῶν φαναριῶν τοῦ σταύλου σὰν πολυέλαιοι. Καὶ γι' αὐτὰ δὲ θἄρχότανε ποτὲς ἡ γλυκειὰ μέρα μὲ τ' ἀπολυτήριο ἢ τὴ σύνταξη, τὸ μπαστοῦνι τῶν γεροντειῶν. Ἅμα δὲ κάνουν πιὰ γιὰ τὴν ὑπηρεσία, θὰ πουληθοῦν γιὰ κάρρο.

Τ' ἀγάπησα ὅλα τὰ πονεμένα σὰν τὸν Ὀσμάν. Κι ἔτσι μοῦ 'ρχότανε, κάποιες φορὲς νὰ κόψω τὰ δεσμά τους νὰ σημάνω συναγερμὸ νὰ τὰ σαλαγίσω πέρα μακρυά, νὰ τὰ σκορπίσω νὰ πᾶνε ὅπου τοὺς ἔλεγε τὸ κέφι τους. Αὐτὸ τὸ αἴσθημα μὲ κυρίεψε τόσο κάποιο ἀπόγευμα, ποὺ μ' ἔσπρωξε σ' ἕνα τόλμημα: Κατέβηκα στὸ σταῦλο σέλωσα τὸν Ὀσμὰν τοῦ πέρασα χαλινάρι ἀλαφρὸ τὸν καβάλλησα κι εἶπα στοὺς σταυλοφύλακες ποὺ ἤτανε παιδιὰ δικά μου:

— Μὴ πῆτε σὲ κανένα τίποτα! Ἐδῶ κοντὰ θὰ πάω μιὰ βόλτα!..

Μὲ σιγούρεψαν μὲ μιὰ ματιὰ χαμογελῶντας.

— Ἔλα Ὀσμάν! εἶπα στ' ἄλογο. Πᾶμε τώρα νὰ χαροῦμε κομ-

Ο ΘΡΟΝΟΣ ΤΟΥ ΒΕΛΓΙΟΥ

Ἡ σύζυγος τοῦ Λεοπόλδου

Τὸ Βέλγιον δὲν ἔχει βασιλέα. Ὡς γνωστὸν ὁ μέχρι τοῦ Πολέμου βασιλεύς του, Λεοπόλδος ὁ 3ος εὑρίσκεται τώρα στὴν Ἑλβετία. Ὁ πρίγκηψ Κάρολος δοὺξ τῆς Βραβάντης, ἀσκεῖ καθήκοντα ἀντιβασιλέως. Ἡ κατάστασις αὐτὴ διαρκεῖ ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ Βελγίου καὶ ἀφότου ὁ Λεοπόλδος ἐγκατέλειψε χάρις εἰς τὴν ἄφιξιν τῶν Συμμάχων τὴν Γερμανίαν ὅπου εἶχε μεταφερθῆ διὰ τῆς βίας.

Τὸ ζήτημα τοῦ διακανονισμοῦ τῆς ὁριστικῆς τύχης τοῦ Λεοπόλδου δὲν θίγεται ἀπὸ τὴν Βελγικὴν Κυβέρνησιν, διὰ ν' ἀποφευχθῆ ἡ ἀναταραχὴ τοῦ λαοῦ τὴν ὁποίαν θὰ προκαλέσουν αἱ σχετικαὶ συζητήσεις. Ἡ Χώρα παρὰ τὴν φαινομενικὴν οἰκονομικήν της ἐπάρκειαν, ἀπειλεῖται μὲ πολύμορφον κρίσιν, πολιτικήν, κοινωνικὴν καὶ οἰκονομικήν. Εἶνε ὅμως εὐνόητον ὅτι ἡ ἐκκρεμότης τοῦ πολιτειακοῦ δὲν μπορεῖ νὰ παραταθῆ ἐπ' ἄπειρον. Ὁ βελγικὸς λαὸς ἔμεινε στὴν πλειονότητα πιστὸς εἰς τὴν δυναστείαν τῶν Κοβούργων ποὺ τοῦ ἔδωσε δύο ἐνδοξοτάτους βασιλεῖς : τὸν Λεοπόλδον Β΄ καὶ τὸν Ἀλβέρτον 1ον (πατέρα τοῦ Λεοπόλδου 3ου). Οἱ Βέλγοι θὰ ἔβλεπαν εὐχαρίστως τὸν διάδοχον Μπωντουὲν εἰς τὸν θρόνον τοῦ πατρός του, τοῦ ἐξορίστου βασιλέως Λεοπόλδου. Κατόπιν προσφάτων λαϊκῶν ἐκδηλώσεων ὁ πρωθυπουργὸς τοῦ Βελγίου κ. Σπάακ, ἐκπροσωπῶν τὴν Κυβέρνησιν ἐπεκοινώνησε μετὰ τοῦ Λεοπόλδου, εἰς τὸν ὁποῖον ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ πρίγκηπος Μπωντουὲν εἰς τὸ Βέλγιον. Ὁ διάδοχος αὐτὸς τοῦ θρόνου εἶνε ἕνας ὡραῖος νέος ποὺ συμπληρώνει τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον τὰ 18 του χρόνια, ἡλικία κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ διάδοχοι γίνονται αὐτομάτως μέλη τῆς Γερουσίας καὶ δύνανται ν' ἀνέλθουν καὶ εἰς τὸν θρόνον. Ὁ Λεοπόλδος συμφωνεῖ κατ' ἀρχὴν εἰς τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Μπωντουὲν εἰς τὴν χώραν του. Διὰ νὰ βασιλεύση ὅμως ὁ Μπωντουὲν πρέπει νὰ ἔχη προηγηθῆ παραίτησις τοῦ Λεοπόλδου ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ του. Ἀλλ' ὁ Λεοπόλδος ἐξακολουθεῖ νὰ πιστεύη ὅτι δὲν παρέβη τὸν ὅρκον του ὥστε νὰ ὑποχρεοῦται πρὸς παραίτησιν ἔστω καὶ ἂν ἐσυνθηκολόγησε ἄνευ ὅρων τὸν Μάϊον τοῦ 40 μετὰ τῶν Γερμανῶν.

Οἱ ἀντίπαλοί του ὅμως τοῦ ὑπενθυμίζουν τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς τὸν Χίτλερ μετὰ τὴν συνθηκολόγησιν, ἡ ὁποία ἐπίσκεψις ἐγέννησε τὴν δυσπιστίαν πρὸς τὸν Λεοπόλδον. Ἐπίσης τὸν μέμφονται διότι ἐνυμφεύθη τὴν γκουβερνάντα τῶν παιδιῶν του, μάλιστα εἰς ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ λαός του ὑπέφερε τὰ πάνδεινα ὑπὸ τὸ πέλμα τοῦ κατακτητοῦ. Ὅταν ἀνηγγέλθησαν οἱ γάμοι του, προσετέθη ὅτι ἡ σύζυγός του παρητεῖτο κάθε δικαιώματός της ἐπὶ τοῦ θρόνου δι' ἑαυτὴν καὶ διὰ τὰ τέκνα της ἐὰν ἀποκτοῦσε καὶ ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς ἀπένειμε τὸν τίτλον τῆς πριγκηπίσσης Ρέτυ. Ἡ ἀπονομὴ τοῦ τίτλου αὐτοῦ κατέστησε τὴν σύζυγον τοῦ Λεοπόλδου ἀκόμη ἀντιπαθεστέραν εἰς τοὺς Βέλγους διότι ἐγνώριζαν ὅτι ὁ τίτλος αὐτὸς ἐχρησιμοποιεῖτο ἀπὸ τὴν φονευθεῖσαν βασίλισσάν των Ἀστρίδ, ποὺ ἦτο τὸ ἴνδαλμα τοῦ λαοῦ της ὅταν αὐτὴ ἐταξίδευε ἰνκόγνιτο.

Μερικοὶ φίλοι τοῦ Λεοπόλδου τὸν παροτρύνουν νὰ τὴν διαζευχθῆ. Τῆς ἰδίας γνώμης εἶνε καὶ ἡ ἀδελφή του Μαρία Ζοζέ, τέως βασίλισσα τῆς Ἰταλίας (σύζυγος τοῦ Οὑμβέρτου). Κυκλοφορεῖ μάλιστα ἡ φήμη ὅτι ὁ Λεοπόλδος θὰ νυμφευθῆ διὰ τρίτην φορὰν μὲ μίαν ἐγγονὴν τοῦ βασιλέως τῆς Σουηδίας Γουσταύου. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀπέκτησε καὶ υἱὸν μὲ τὴν νῦν δευτέραν του σύζυγον, στὸν ὁποῖον ἐδόθη τὸ ὄνομα Ἀλέξανδρος.

Μεγάλη μερὶς τοῦ βελγικοῦ λαοῦ πιστεύει ὅτι ὁ Λεοπόλδος τελικῶς θὰ παραιτηθῆ τοῦ θρόνου ὑπὲρ τοῦ διαδόχου Μπωντουὲν τοῦ ὁποίου μάλιστα ἀναμένεται ἡ ἐπιστροφὴ εἰς τὰς Βρυξέλλας ἐξ Ἑλβετίας. Ἐν τούτοις αἱ τελευταῖαι πληροφορίαι ἀναφέρουν ὅτι ὁ Λεοπόλδος ἐζήτησε ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τῆς Χώρας νὰ διενεργηθῆ δημοψήφισμα πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματός του.

Ο ΠΑΝΑΜΑΣ

ΑΠΑΣΧΟΛΕΙ ΤΑΣ ΗΝ. ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

Ἡ διένεξις Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τῆς νεαρᾶς δημοκρατίας τοῦ Παναμᾶ, ἡ ὁποία κατέληξεν εἰς τὸ νὰ ἀποσυρθοῦν τὰ ἀμερικανικὰ στρατεύματα ἀπὸ ὅλες τὶς ἐκτὸς τῆς περιοχῆς τῆς διώρυγος παναμαϊκὲς βάσεις τους, ἔφερε πάλι στὴν δημοσιότητα τὴν ἐνδιαφέρουσα ἱστορία τῆς πιὸ νεαρᾶς δημοκρατίας τοῦ Δυτικοῦ Ἡμισφαιρίου.

Ὁ Παναμᾶς εἶναι, πράγματι, χώρα πολλῶν ἐκπλήξεων. Ἡ στενὴ αὐτὴ λωρὶς γῆς, ποὺ ἑνώνει τὴν Βόρειο μὲ τὴν Νότιο Ἀμερική, ἑνώνει ἐπίσης τὴν Ἀνατολὴ μὲ τὴ Δύσι.

Οἱ ἀκτὲς τοῦ Παναμᾶ ἀποτελοῦν μιὰ τέτοια γραμμή, ὥστε οἱ κάτοικοι τῆς Μπαλμπόα καὶ τῆς πόλεως τοῦ Παναμᾶ νὰ βλέπουν τὸν ἥλιο ἀνατέλλοντα ἀπὸ τὸν Εἰρηνικό, ἐνῷ οἱ κάτοικοι τοῦ Κολόν, στὴν εἴσοδο τῆς Διώρυγος βλέπουν τὸν ἥλιο, κάθε βράδυ, νὰ πέφτη στὸν Ἀτλαντικό !

Ἀκόμη καὶ τὸ κλῖμα εἶναι ἐκπληκτικό! Ἐνῷ ἡ χώρα βρίσκεται κοντὰ στὸν Ἰσημερινό, ἡ θερμοκρασία εἶναι μᾶλλον μετρία.

Οἱ Ἐρυθρόδερμοι, οἱ ὁποῖοι ἀκόμη ζοῦν στὶς ἐκτεταμένες ζοῦγκλες, κάνουν καὶ σήμερα τὴν ἴδια ζωὴ ποὺ ἔκαναν τὴν ἐποχὴ τοῦ Κολόμβου. Οἱ περισσότεροι ἦσαν καὶ εἶναι ψαράδες καὶ γι' αὐτὸ ὠνόμασαν τὴν χώρα τους «Παναμᾶ», ποὺ σημαίνει «ἀφθονία ψαριῶν».

Η «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΗΣ ΜΠΑΝΑΝΑΣ»

Σήμερα ὅμως, ὁ Παναμᾶς εἶναι τὸ πρότυπο τῆς «δημοκρατίας τῆς Μπανάνας». Περισσότερο ἀπὸ τὰ τέσσερα πέμπτα τῶν ἐξαγωγῶν του καλύπτονται ἀπὸ μπανάνες καὶ τὸ μισὸ πέμπτο ἀπὸ κακάο.

Εἶναι ἡ καθ' αὐτὸ χώρα τῆς ζούγκλας μὲ τὶς μοντέρνες πόλεις, ἕνα ὑπερήφανο καὶ ἀνεξάρτητο κράτος· ἐκτὸς ἀπὸ τὴν περιοχὴ τῆς διώρυγος ὅπου αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἀσκοῦν ἐπικυριαρχίαν, ἡ ὁποία ἔχει κατακυρωθῆ εἰς αὐτάς, χωρὶς χρονικὰ ὅρια.

Αὐτὴ ἡ πλέον νεαρὰ δημοκρατία τῆς Ἀμερικῆς εἶναι ἀνεξάρτητος ἀπὸ 44 ἐτῶν, κατόπιν ἐπαναστάσεως, τῆς ὁποίας ἀνάδοχος μπορεῖ νὰ ὀνομασθῆ ὁ Θεόδωρος Ρούζβελτ καὶ ἡ ὁποία ἐβοήθησε τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας νὰ ἀποκτήσουν τὸν ἔλεγχο τῆς πλέον σημαντικῆς στρατηγικῆς θέσεως τοῦ Δυτικοῦ Ἡμισφαιρίου.

Ἦτο ἁπλῶς λογικόν, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι νὰ ἐνδιαφερθοῦν γι' αὐτὸ καὶ γιὰ ἄλλα σημεῖα τῆς καραϊβικῆς περιοχῆς.

Ὅταν αἱ μακραὶ διαπραγματεύσεις μὲ τὴν Κολομβία ἀπέτυχαν, οἱ Ἀμερικανοὶ ἐβοήθησαν τὸν Παναμᾶ νὰ γίνη κράτος καὶ ἐπλήρωσαν 40 ἑκατομμύρια δολλάρια εἰς τοὺς Γάλλους τοὺς μετέχοντας τῆς ἐπιχειρήσεως τῆς διώρυγος.

Ἦτο αὐτονόητον, ὅτι ἔκτοτε, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι θὰ ἐκυριαρχοῦσαν εἰς τὸν τόπον αὐτὸν διὰ νὰ ἀποκλείσουν οἱασδήποτε πιθανὰς βλέψεις ἄλλης μεγάλης Δυνάμεως. Ἡ νεαρὰ δημοκρατία, μάλιστα, παρεχώρησε τὸ δικαίωμα εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας — μὲ ἄρθρο τοῦ Συντάγματός της — νὰ ἐπεμβαίνουν ἀκόμη καὶ εἰς τὰ ἐσωτερικά της ζητήματα.

Ἀλλὰ δὲν ἦταν εὔκολο γιὰ τοὺς Ἀμερικανοὺς νὰ ἐνασκήσουν τὰ δικαιώματα τὰ ὁποῖα καθωρίσθησαν στὰ «χαρτιά». Ὅταν ὁ Οὐΐλλιαμ Χόουαρντ Τάφτ ἦταν ἀκόμη ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν τοῦ Θεοδώρου Ρούζβελτ, ἔστειλε στὸν Παναμᾶ τὸν Οὐΐλλιαμ Φράνκλιν Σάντς, ἕνα νεαρὸν διπλωμάτην. Τότε, ὁλόκληρη ἡ Λατινικὴ Ἀμερικὴ ἐπίστευεν ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι θὰ ἀπερρόφων ὁλόκληρη τὴν ἤπειρο καὶ ὁ Παναμᾶς ἀντέδρασε σὲ κάθε προσπάθεια συνεννοήσεως.

Ἡ ἱστορία αὐτὴ ἐπανελήφθη κατὰ κάποιον τρόπον τελευταίως ὁπότε ἡ ἀσφάλεια τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἀπαιτεῖ τὴν λῆψιν δραστικῶν μέτρων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν πιθανῆς ἐπιθέσεως.

Κατὰ τὸν τελευταῖον Πόλεμον ὁ Ρούζβελτ εἶχε τὴν ὀρθὴν γνώμην ὅτι ὁ πλάτους 10 μιλίων διάδρομος κατὰ μῆκος τῆς διώρυγος δὲν παρεῖχεν ἀρκετὸν ἔδαφος διὰ τὴν προστασίαν μὲ τὴν ἀεροπορίαν καὶ τὸ ραντὰρ καὶ συνῆψε νέαν συμφωνίαν διὰ τῆς ὁποίας ἐδίδετο τὸ δικαίωμα εἰς τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας νὰ ἐγκαταστήσουν καὶ ἄλλας βάσεις ἐπὶ τοῦ παναμαϊκοῦ ἐδάφους διὰ τὴν διάρκειαν τοῦ Πολέμου.

Κατὰ τὴν γνώμην τῶν δυναμένων νὰ γνωρίζουν αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι περιώρισαν τὰς βάσεις των μόνον ἐπὶ τῆς ἀρχικῆς κατὰ μῆκος τῆς διώρυγος λωρίδος, διότι δὲν ἠθέλησαν νὰ κατονομάσουν τὸν πιθανὸν ἐπιδρομέα.

Εἰς τὴν ὑποχώρησιν αὐτὴν προέβησαν — τονίζεται — διότι ἡ Ρωσία δὲν εἶνε ἰσχυρὰ ναυτικὴ Δύναμις ὥστε νὰ δύναται νὰ προσβάλη τὴν στρατηγικὴν αὐτὴν θέσιν. Ἐὰν ὅμως ἀντὶ τοῦ Παναμᾶ ἐπρόκειτο δι' ἄλλην περιοχὴν ὡς τὴν Γροιλανδίαν π.χ. ἀσφαλῶς ἡ στάσις τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν θὰ ἦτο πολὺ διαφορετική.

μάτι λεύτεροι!

Καὶ μ' ἔνοιωσε τόσο καλὰ τὸ ζωντανὸ π' ἄρχισε νὰ κάνη πλάγια βήματα τρελλά, νὰ φέρνη κύκλο στὸν ἀέρα μὲ τὸ νύχι του πρὶν τὸ χτυπήση κάτω, νὰ χορεύη. Πέσαμε στὸ μεγάλο ρέμμα ποὺ ἦταν πίσω ἀπὸ τὸ σύνταγμα βρήκαμε μονοπάτι καὶ βγήκαμε πέρα πολὺ ἀπ' τὰ τελευταῖα σπιτάκια τῆς πολιτείας κατὰ τὴν ποδιὰ τοῦ βουνοῦ ποὺ βαστοῦσε λίγα πεῦκα στὶς ἀπάνω πλαγιὲς σὰν κεφάλι ποὺ ὑποφέρει ἀπὸ τριχοφάγο. Εἴχαμε ἀνάγκη ἀπὸ πλατεῖς ὁρίζοντες ἀπὸ ἀπλοχωριές, ἀπὸ βαθειὲς ἀνάσες ἀπὸ λευτεριά. Ὁ ἥλιος δύοντας στ' ἀντικρυνὸ μακρυνὸ βουνὸ τοὔδινε μιὰ ὄψη δραματική : Ἡφαίστειο σ' ἔκρηξη, μ' ὁλοπόρφυρο κρατῆρα καὶ φλόγες πελώριες.

Ἕνα τέτοιο ἡφαίστειο ἔνοιωθα μέσα μου. Μονάχα ποὺ μὲ δούλευε χωρὶς νὰ καταφέρνει ν' ἀνοίξη πουθενὰ κρατῆρα. Γύρισα μέτωπο κατὰ τὸν ἥλιο ἀναμέτρησα τὴν ἀπέραντη ἔκταση ποὺ ἀνοίγονταν μπροστά μου, χαλάρωσα, σχεδὸν ἄφησα τὰ ἡνία :

— Ἔλα Ὀσμάν!.. φώναξα στ' ἄλογο. Ἔλα πουλάκι μου!

Μὲ κατάλαβε. Καὶ σὰν νὰ τὄθερνε κι αὐτὸ ἡ ἴδια τυφλὴ ὁρμὴ γιὰ ξέσπασμα χύθηκε μπροστὰ στὰ τέσσερα. Σὲ λίγο τεντώθηκε βέλος ὁλέμπρο, ποὔφυγε ἀπὸ δοξάρι παντοδύναμο μὰ ποὺ καινουργιώνει κάθε στιγμὴ τὴ δύναμή του σὰν νὰ ἡδονίζεται μὲ τὴν ἴδια του τὴν ὁρμή. Ἔνοιωθα τὸ κορμί του νὰ μαζεύεται καὶ ν' ἁπλώνει σὰ λάστιχο ἀνάμεσα στὰ σκέλια μου μὲ ραγδαῖο ρυθμό, τὴν ἔξαλλη φλόγα ποὺ γύρευε νὰ λυτρωθῆ ἀπ' τὰ δεσμά της τὴ φρενιασμένη ἀνάσα του.

Σκυμμένος μπροστὰ γιὰ ν' ἀναλαφρώσω τὰ πισινά του ἔβλεπα γῆς χαλίκια θυμάρια πέτρες, ἀσφοδίλια χαντάκια νὰ φεύγουν σὲ πανικὸ ἀκράτητο ἀτέλειωτη ταινία ποὺ τυλιγότανε πίσω μας στὴν ἀνέμη τοῦ ἴλιγγου. Κι ὅμως! Πόσο ἀργὸς μοῦ φαινότανε τοῦτος ὁ ρυθμός! Ἡ λαχτάρα μου πρότρεχε, ὡς ποὺ σὰν νὰ χάθηκαν ὅλα μπροστά μου διάστημα χρόνος, μοναξιὰ τῆς ψυχῆς —ὅπως θὰ χάνονταν στὴν αἴσθηση τοῦ ντερβίση μετὰ τοὺς ἀναρίθμητους γύρους—κι' ἔγινε ἕνα μὲ τὶς φλόγες ποὺ στεφάνωναν τὸ μακρυνὸ βουνό. Πόση ὥρα βάσταξε αὐτό; Δὲ μπόρεσα νὰ καταλάβω. Ξαίρω μονάχα πῶς ἔτσι γνώρισα τὸ μεθύσι τοῦ ἀλόγου, πρὶν γνωρίσω τὸ μεθύσι τοῦ κρασιοῦ τὸ μεθύσι τοῦ χαρτιοῦ, τὸ μεθύσι τῆς γυναίκας, καὶ τοῦτο τὸ φοβερὸ μεθύσι ποὺ γυρεύει νὰ πιάσει τ' ἄπιαστα ὄνειρατα τῆς ζωῆς καὶ νὰ τὰ σκλαβώση σὲ λόγια.

III.

Ὡστόσο ἐξακολουθοῦσαν κι οἱ θεωρητικὲς διδαχὲς στὸν «ἐκπαιδευτικὸ οὐλαμὸ» μὲ τὸν Κερμενίτη ποὺ δὲν ἤξαιρε ποτὲ τί ἔλεγε. Μὰ τώρα κάθε φορὰ ποὺ μοῦ 'ρχότανε ν' ἀντιμιλήσω δυὸ μάτια πρόβαιναν δακρυσμένα — τὰ μάτια τῆς μάννας μου — γιὰ νὰ μοῦ παραλύσουν τὴ γλῶσσα. Σὰν ἔκανα νὰ σηκωθῶ ἄκουγα τὴ φωνή της νὰ μοῦ λέει παραπονεμένη :

— Γιατί παιδάκι μου νὰ τὰ βάζεις μὲ τοὺς ἀνώτερους καὶ νὰ σ' ἔχουν ὁλοένα στὰ σίδερα σὰν κακοῦργο ; Δὲ μὲ λυπᾶσαι ;

Καὶ δὲ μποροῦσα πιὰ νὰ σαλέψω. Ὁ Κερμενίτης μὲ μυριζότανε κάτι τέτοιες στιγμές. Κάρφωνε ματιὲς ἀπάνω μου γεμᾶτες ὑποψία :

— Εἶπες τίποτα ;

— Ἄ μπά! Ἔτσι σᾶς φάνηκε.. Τί νὰ πῶ ;

Καὶ συνέχιζα μέσα μου : «Νὰ τὸ χρωστᾶς στὴ μάννα μου ποὺ σ' ἀφήνω νὰ λὲς τὶς χαζομάρες σου!». Ὅμως ὑπόφερα πολὺ σὲ κάθε παρασώπηση κι ἔπεφτα σὲ βαρειὰ συλλογή, γιὰ τὸ τί θὰ μποροῦσα νὰ πάθω σ' ἕνα τέτοιο σκολειὸ ὑποκρισίας.

Τὸν ἴδιο καιρὸ μᾶς ἄρχισαν ὁπλασκία μὲ τὰ κοντοντούφεκα. Μᾶς παράδοσαν γι' αὐτὸ στὸ λοχία Σαρλακούπα. Ἦταν ἕνα σφιχτοδεμένο, σβέλτο παλληκάρι ἀπ' τὸ Αἰτωλικό μοῦρο σὰν ἀραπόπουλο μὲ μάτια μεγάλα, μυτόκλαδα γραμμένα ὑπερβολικὰ πατημένα ὅπως στὶς βυζαντινὲς ἁγιογραφίες. Δὲν εἶχε τὰ λόγια εὔκολα, συχνὰ δὲν εὕρισκε λέξεις καὶ σὲ κάθε ἀπορία ἔβγαζε τὴ γλῶσσα του. Αὐτὸ τὸν εἶχε κάνει σπουδαῖο προγυμναστή. Δὲν ἐξηγοῦσε τίποτα ποτέ. Κάθε κίνηση ποὔθελε νὰ μᾶς μάθει τὴν ἐκτελοῦσε, βουβὰ ὁ ἴδιος, γινότανε παράδειγμα καὶ στὸ τέλος ἔλεγε μονάχα:

— Γιά... ἔτσ' θὰ κάμιτι!

Τὸν ἀντιγράφαμε μᾶς διόρθωνε μὲ τὰ χέρια του χωρὶς κουβέντες. Καὶ στὰ διαλείμματα καθότανε σ' ἕνα παληὸ κασσόνι καὶ θυμότανε τὸ χωριό του. Δούλευε στὰ ἰβάρια, στὸ Μεσολόγγι. Κι ἦτανε πρῶτος στὸν πόλεμο μὲ τὰ χαλκούνια ὅταν βγάζανε τοὺς ἐπιτάφιους. Ἅμα ἱστοροῦσε πῶς σήκωνε τὶς πύρινες ρομφαῖες του γιὰ νὰ κλείσει τοὺς ἀντίπαλους στὰ σπίτια τους, ξανάβρισκε τὰ λόγια του γινότανε σπουδαῖος ρήτορας. Στὰ θέματα τῆς νοσταλγίας του ἦταν ἀκόμα τὰ ψαρέματά του στὶς καλαμωτὲς οἱ μπάφες καὶ τ' αὐγοτάραχο, τὰ πετάλια σκορδαλιά — τὴν ἔλεγε ἀλιάδα — κι οἱ παστοὶ σπάροι. Ἅμα φέρνανε καμιὰ φορὰ στὴν ἀγορὰ τὸ μυριζότανε ἀμέσως, ἔτρεχε σὰν παλαβὸς νὰ δώσει τὰ ρέστα τῆς δεκομερίας του νὰ πάρει λίγους νὰ τοὺς φέρει στὸ σύνταγμα : Τοὺς ἔγδερνε καὶ τοὺς ἔτρωγε, ὅ,τι ἄλλο φαΐ καὶ νάχαμε, ἀναστενάζοντας ἡδονικά :

— Καημένη πατρίδα!

Στὴ κάθε μπουκιὰ ποὺ κατέβαζε σὰ νὰ γευότανε συμπυκνωμένες ὅλες τὶς γλυκειὲς θύμησες ἀπὸ τὰ μέρη ποὔχε γεννηθῆ — ἀκόμα καὶ τὶς πρῶτες του παιδιάστικες ἀγάπες. Ἄλλες φορές, τρώγοντας ἀναστέναζε : — Ἄς ὄψιτι οὐ Βλαχιῶτ'ς !

Ἦταν ἕνας ταγματάρχης πατριώτης του ποὺ τὸν εἶχε καταφέρει νὰ μείνει στὸ στρατό.

Οἱ ἄντρες ἤτανε περήφανοι σὰν νὰ τοὺς δώσανε κι ἐγὼ δὲν ξαίρω τί, ἅμα πήρανε τ' ἄρματα στὸ χέρι. Οἱ πυροβολητὲς ὅμως ζήλευαν τοὺς ἐλάτες γιατὶ αὐτοὶ ζώνανε στὴ μέση τους τὰ μακρυὰ σπαθιά τους καὶ τ' ἄφηναν νὰ σέρνωνται καὶ νὰ ντιμποῦν ρυθμικὰ τὴ γῆς, ἅμα βγαίνανε τὸ βραδάκι ἀπ' τὴ μεγάλη πόρτα τοῦ στρατῶνα κοπάδια-κοπάδια στὴν πολιτεία «τσάρκα» γιὰ κορίτσια. Οἱ πυροβολητὲς δὲν εἶχαν τίποτα γιὰ νὰ φαντάξουν. Τὰ σπαθιά τους ἤτανε κοντά. Κι οἱ ἄλλοι τοὺς κοροΐδευαν. Τὰ λέγανε «ποντικοουρές».

Ὁ δικός μου καημὸς ἦταν ἄλλος. Τὸ σπαθί μου ἤτανε πολὺ μακρύτερο ἀπ' ὅ,τι μοῦ χρειαζόταν. Εἶχε σταθῆ ἀδύνατο νὰ βρεθῆ στὴν ἀποθήκη ἕνα ποὺ νὰ μοῦ ταίριαζε. Ἦταν ὅλα γιὰ ἄντρες πρῶτο μπόϊ, πέρσευαν ἀπ' τὸ μηρί μου πίσω δυὸ πῆχες. Ἅμα ἔζωσα τὸ πρῶτο γέλασαν ὅλοι γύρω μου καὶ ξανάπανε τὴ κουβέντα ποὺ κάποιος ξεστόμισε μιὰ φορὰ γιὰ τὸν Κορσικανό :

— Μωρέ, ποιὸς τὸν κρέμασε αὐτὸν στὸ σπαθί ;

Ὁ σιτιστὴς μάταια εἶχε πασκίσει ν' ἀνακαλύψει στὶς ἄλλες πυροβολαρχίες στὶς ἀποθῆκες κανένα πιὸ ἀνάλογο. Ὡς καὶ τὰ μικρότερα μοῦ πέφτανε μεγάλα. Κάποια στιγμὴ στὴν ἀπελπισία μου πρότεινα σοβαρά :

— Ἂν ἔπαιρνα κύριε αὐτὸ τὸ μεγάλο καὶ ...τὄκοβα λιγάκι ;

Ὁ σιτιστὴς μὲ κύτταξε περιφρονητικά :

— Τί λὲς μωρέ ; Ξαίρεις τί λές ; Φυλακὴ σοῦ μυρίζεται ;.. Αὐτὸ εἶνε φθορὰ εἰδῶν δημοσίου !

Δάγκασα τὴ γλῶσσα μου. Παράλαβα τὴν ἀτέλειωτη σπάθα μου καὶ πῆρα τὴν ἀπόφαση νὰ κρατῶ κάθε φορὰ ποὺ θἄβγαινα, μὲ τ' ἀριστερό μου χέρι, τὸ φυλαχτῆρα ψηλὰ στὸ στῆθος μου ὅπως βαστάει μιὰ παραμάνα τὸ μωρό. Εἶχα σφίξει τὰ δόντια κι εἶχα ὁρκιστῆ νὰ κερδίσω τὸ μπόϊ ποὺ μοὔλειπε μ' ἄλλον τρόπο: Νὰ ψηλώσω σ' ὅλα, ὅσα περνοῦσαν ἀπ' τὴ θέλησή μου. Δὲν τοὺς τὄχα δείξει στ' ἄλογα ; Θὰ τοὺς τὄδειχνα τώρα καὶ στὰ κανόνια.

Οἱ μεγάλες μηχανὲς τοῦ θανάτου ποὺ φάνταζαν μοντρόσκυλλα δεμένα κάτω ἀπὸ τὰ ὑπόστεγα τοῦ ὄρχου σύρθηκαν ἕνα διάφανο πρωῒ στὸ ἀπέραντο γήπεδο ποὺ περίζωνε τοὺς σταύλους. Τὰ παράταξαν, τοὺς βγάλανε τὰ «ἀδιάβροχα καλύμματα» οἱ ἀχτηρίδες ἀκούμπησαν στέρεα στὴ γῆς οἱ ἀτσαλένιοι σωλῆνες ἄστραψαν στὸν ἥλιο οἱ τρομερὲς μουσοῦδες στράφηκαν ψηλά, χάσκαν οἱ μποῦκες ἕτοιμες νὰ γαυγίσουν τὸ λαμπρὸ οὐρανό, ποὺ μᾶς ἔσκεπε τεράστια ὀμπρέλλα ἀπὸ φίνο γαλάζιο ἀτλάζι. Γυάλιζαν τὰ κλεῖστρα τὰ κλειστοσκόπια οἱ τετράντες τὰ σκοπευτικὰ ὄργανα τόσο σοφὰ λογαριασμένα ποὺ νὰ μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ στέλνει τὴ φωτιὰ καὶ τὸ σίδερο κάθε φορὰ ὅπου ὀρέσει στὴ φονική του θέληση.

Ὁ προγυμναστὴς μᾶς παράταξε κι ἐμᾶς πίσω ἀπ' τὰ κανόνια σ' «ἐνωμοτίες». Ὀρθὸς μ' ἀντρίκια κι αὐστηρὴ ἔκφραση ἄρχισε νὰ μᾶς τὰ παρουσιάζει. Τὸν λέγανε Παπαναγῆ. Ἦταν ἀγγόνι χωριατόπαπα γραμματισμένο ἀπ' τὸ Χρυσό. Μέτριο μπόϊ βαστοῦσε τὸ κεφάλι σὲ μιὰ στάση περήφανη πάνω στοὺς τετράγωνους ὤμους. Τὰ γαλάζια του μάτια φωσφόριζαν, ἅμα μιλοῦσε. Τὰ τετράξανθα μαλλιά του καλοχτενισμένα πάντα, πέφτανε πίσω μὲ μικροὺς χρυσοὺς κυματισμούς. Τὰ λάτρευε αὐτὰ τὰ μαλλιὰ καὶ τὰ φρόντιζε μὲ φιλαρέσκεια γυναικεία. Καὶ τὸ πετσί του ἦταν τόσο διάφανο ποὺ ἅμα θύμωνε μποροῦσες νὰ δῆς τὸ αἷμα ποὺ ἀνέβαινε ἀπὸ κάτω κι ἔκανε τὴ μορφή του παπαρούνα. Εἶχε μείνει στὸ στρατὸ γιατὶ ἤτανε στὰ μαχαίρια μὲ τὸν πατέρα του, ἀπὸ τότε ποὺ σ' ἡλικία μεγάλη, παντρεύτηκε γιὰ δεύτερη φορὰ μπάζοντας στὸ σπίτι μητρυιά. Ὁ γέρος τοὔγραφε καὶ τοῦ ξανάγραφε, κάθε δεκαπέντε μέρες. Μὰ δὲν ἄνοιξε ποτὲ κανένα γράμμα. Ἔγραφε ἀμέσως στὴν πίσω μεριὰ τ' ὄνομα καὶ τὴ διεύθυνση τοῦ πατέρα του, κολλοῦσε γραμματόσημο καὶ τὰ ξαναταχυδρόμιζε γιὰ τὸ χωριό, ἀφοῦ σκάρωνε μὲ κεφαλαῖα γράμματα ποὺ σκέπαζαν ὅλο τὸ φάκελλο τὴ φοβερὴ λέξη : «Ἀπαράδεκτο»! Κι ὅμως ὁ ἄλλος δὲ βαρυότανε νὰ γράφη μὲ τὸν ἐπίμονο στοχασμό : «Τί θὰ κάνει : Μιὰ μέρα θὰ τ' ἀνοίξει!».

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ : Στὸ προσεχές.

Ματιές σ' όλο τόν Κόσμο

ΕΝΑΣ ΠΑΠΠΟΥΣ ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΟΥ... ΕΓΓΟΝΟΥ ΤΟΥ!

Εἰς τὴν Σουηδίαν γίνονται παράδοξα πειράματα τεχνητῆς γονιμοποιήσεως, ὑπὸ τὸν ἔλεγχον τοῦ κράτους. Αἱ σοβαρώτεραι ἐφημερίδες τῆς Στοκχόλμης ἀφιερώνουν ἐκτενέστατα ἄρθρα εἰς τὰς ἐφαρμοζομένας μεθόδους ἐπὶ τοῦ προκειμένου καὶ περιγράφουν μερικὰς περιπτώσεις τεχνητῆς γονιμοποιήσεως ποὺ προξενοῦν τὴν γενικὴν κατάπληξιν μὲ τὴν παραδοξότητά των.

Ἤδη ἐδημοσιεύθη ἡ πρώτη στατιστικὴ ἀναφορικῶς μὲ τὰ πειράματα αὐτά. Κατὰ τὴν διετίαν ἀπὸ 1ης Ἰουλίου 1945 μέχρι 1ης Ἰουλίου 1947 ἡ ἁρμοδία σουηδικὴ ὑγειονομικὴ Ἀρχὴ ἔλαβε 417 αἰτήσεις ἐνδιαφερομένων γυναικῶν διὰ τεχνητὴν γονιμοποίησιν. Τὸ ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς κατόπιν λεπτομεροῦς ἐρεύνης ἐπὶ ἑκάστης περιπτώσεως, ἀπήντησεν εὐνοϊκῶς εἰς 122 αἰτήσεις ἐπὶ τῶν 417. Σημειωτέον ὅτι αἱ αἰτήσεις διαιροῦνται εἰς δύο κατηγορίας: Ἀφ' ἑνὸς εἰς τὰς περιπτώσεις κατὰ τὰς ὁποίας ἡ κατάστασις τῆς γυναικὸς ἐπιβάλλει τὴν τεχνητὴν γονιμοποίησιν ὁπότε πατέρας τοῦ παιδιοῦ ποὺ θὰ γεννηθῆ εἶνε ὁ νόμιμος σύζυγός της. Ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὰς περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας δὲν δύναται νὰ ἀποκτήση τέκνα ὁπότε πατέρας τοῦ παιδιοῦ ποὺ μέλλει νὰ γεννηθῆ δὲν εἶνε ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου τὸ παιδὶ θὰ φέρη τὸ ὄνομα. Αἱ αἰτήσεις τῆς κατηγορίας αὐτῆς ἦσαν διπλάσιαι τῆς ἄλλης.

Ἡ πλέον περίεργος περίπτωσις εἶνε ἀναμφιβόλως αὐτὴ ποὺ θ' ἀναφέρωμεν: Ἕνας παπποὺς ἐνεγράφη εἰς τὰ βιβλία τοῦ Ληξιαρχείου ὡς... νόμιμος πατέρας τοῦ... ἐγγονοῦ του! Τὸ λίαν λεπτὸν καὶ περίπλοκον πρόβλημα αὐτῆς τῆς πατρότητος ἐλύθη σὲ οἰκογενειακὸ συμβούλιο τοῦ ὁποίου τὴν ἀπόφασιν υἱοθέτησε ἡ ἁρμοδία ὑγειονομικὴ ἀρχὴ τῆς Σουηδίας.

Ἡ Σουηδικὴ Κυβέρνησις μελετᾷ τὴν τροποποίησιν τῆς νῦν ἰσχυούσης νομοθεσίας πρὸς προστασίαν τοῦ παιδιοῦ εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῆ ἀπολύτως καὶ ἡ προστασία τῶν παιδιῶν ποὺ ἔρχονται στὸν κόσμο διὰ τεχνητῆς γονιμοποιήσεως. Τὸ κράτος τοὺς ἀναγνωρίζει τὰ αὐτὰ δικαιώματα τῶν ὁποίων ἀπολαύουν καὶ τὰ νόμιμα παιδιά.

Οἱ ποιηταὶ καὶ οἱ γιατροὶ

Ὁ Λεὸν Πὼλ Φάργκ, ὁ Γάλλος ποιητὴς ποὺ ἀπέθανε κατ' αὐτάς, δὲν ἄφηνε τὸ γιατρό του νὰ ἐφαρμόση τὴν θεραπείαν ποὺ τοῦ ἐχρειάζετο. Ὁ γιατρὸς εἶπε στὸν ποιητή :

—Ἂν δὲν θέλετε νὰ χειροτερέψη ἡ κατάστασίς σας, ἀφῆστε με νὰ σᾶς περιποιηθῶ.

— Μὰ ἀκριβῶς θέλω ν' ἀποφύγω τὸ χειρότερο, ἀπήντησε ὁ Λεὸν Πὼλ Φάργκ. Καὶ πρόσθεσε τὴν ἐξήγησι : «Προτιμῶ τοὺς γιατροὺς ποὺ ἀφήνουν τὸν ἄρρωστο νὰ πεθάνη, ἀπὸ τοὺς γιατροὺς ποὺ τὸν σκοτώνουν!».

Ο ΕΡΩΤΑΣ ΣΤΟ ΤΟΚΙΟ

Μόνο δώδεκα γάμοι Ἀμερικανῶν μὲ Ἰαπωνίδες ἔγιναν στὸ Τόκιο, ἀλλὰ τὰ παιδιὰ ποὺ ἀπέκτησαν οἱ σημερινὲς Μπάττερφλάϋ μὲ Ἀμερικανοὺς ὑπερβαίνουν τὶς 15.000. Τὰ εἰδύλλια αὐτῆς τῆς... μεραρχίας εἰς τὴν χώραν τῶν χρυσανθέμων δὲν ἐπλέχθησαν μὲν ὑπὸ τὰς ρωμαντικὰς συνθήκας τοῦ ἔρωτα τοῦ Πίνκερτον τὸν ὁποῖον ἐτραγούδησε τόσο ὑπέροχα ὁ μουσουργὸς Πουτσίνι ἀλλ' οἱ καρποὶ αὐτῶν τῶν σημερινῶν εἰδυλλίων εἶνε οἱ ἀψευδέστεροι μάρτυρες τῆς ραγδαίας μεταβολῆς ποὺ ἐπῆλθε στὰ Ἰαπωνικὰ ἤθη.

Ἂν ὁ ἄρρην πληθυσμὸς τοῦ Τόκιο δὲν δείχνει νὰ εἶνε ἐνθουσιασμένος ἀπ' αὐτὲς τὶς μεταβολές, ἀντιθέτως οἱ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενες φαίνονται πανευτυχεῖς. Ὄχι μόνο ἀπὸ τὰ εἰδύλλιά τους μ' αὐτὰ τὰ ὡραῖα ξανθὰ παλληκάρια ποὺ τὰ μάτια τους ἔχουν τὸ χρῶμα τῆς θάλασσας, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἐπειδὴ ἡ παρουσία τῶν Ἀμερικανῶν τὶς ἐγλύτωσε ἀπὸ τὴν τόσο ἐπικίνδυνη κηδεμονία τοῦ «Μαύρου δράκοντος», τῆς ἀμειλίκτης ὀργανώσεως ποὺ ἀγόραζε ἄλλοτε τὶς Γιαπωνεζοῦλες στὰ 13 τους χρόνια καὶ τὶς ἔκλεινε σ' ἕνα εἶδος σεραγιοῦ ποὺ ἦταν νὰ ποῦμε μιὰ ...ἀκαδημία τοῦ ἔρωτα.

Τὸ ὁμαδικὸ χαρακίρι τῶν ἀρχηγῶν τῆς τρομοκρατικῆς ἰαπωνικῆς ὀργανώσεως ποὺ ἀνεμιγνύετο σὲ ὅλα, ἐτερμάτισε τὰ δεινὰ τῶν ὡραίων μουσμέ.

ΤΙ ΑΠΕΜΕΙΝΕ ΑΠΟ ΤΟ ΓΙΟΣΙΒΑΡΑ

Ἐπεσκέφθην τὰ λείψανα τῆς ἁμαρτωλῆς αὐτῆς συνοικίας ποὺ βρίσκεται 12 χιλιόμετρα ἔξω ἀπὸ τὸ Τόκιο. Μία ἀπόφασι τοῦ Μὰκ Ἄρθουρ διέλυσε ὁριστικὰ αὐτὴν τὴν παράδοξη γιαπωνέζικη σχολὴ τοῦ ἔρωτα. Ὅσοι ἐπεσκέφθησαν τὸ Γιοσιβάρα πρὶν ἀπὸ τὸν Πόλεμο, θὰ θυμοῦνται τὰ 310 κουκλόσπιτά του μὲ τὰ κίτρινα μπαλκονάκια τους. Ἀπ' αὐτὰ τὰ σπίτια δὲν ἀπέμειναν παρὰ μόνο 9 μετὰ τοὺς τρομεροὺς βομβαρδισμούς. Οἱ περισσότερες ὅμως ἀπὸ τὶς γκέϊσσες τὴν ἐγλύτωσαν. Ἂν ἡ ἀγοραπωλησία τῶν γυναικῶν ἀπαγορεύεται σήμερα ἐπισήμως ἐν τούτοις συνεχίζεται λαθραία στὴ μαύρη Ἀγορὰ τοῦ κίτρινου ἔρωτα.

Οἱ ἀμερικανικὲς Ἀρχὲς κατοχῆς τῆς Ἰαπωνίας ἔλαβαν τελευταίως ἕνα μέτρο ποὺ ἀπαγορεύει τὶς ἐκδηλώσεις ἀδελφώσεως Ἀμερικανῶν μὲ Ἰαπωνίδες δημοσίᾳ. Τὸ μέτρον ἐπεβλήθη κατόπιν σχετικῶν διαμαρτυριῶν τῶν Ἀμερικανίδων συζύγων μερικῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἐκ τῶν ἀσκούντων τὴν κατοχήν. Οἱ Ἀμερικανίδες αὐτὲς εὕρισκαν πολὺ ἀνησυχητικὴ τὴν συναδέλφωσι τῶν συμπατριωτῶν τους μὲ τὶς γκέϊσσες δεδομένου ὅτι αὐτὲς οἱ ἑνώσεις δὲν ἔμειναν ἄνευ συνεπειῶν : 15000 παιδιὰ εἶνε ὁ καρπὸς αὐτῶν τῶν ἐρώτων! Οἱ Ἀμερικανίδες θεωροῦν ὅτι ὁ ἀριθμὸς εἶνε ὑπέρογκος. Ἐπὶ ἑνὸς ἑκατομμυρίου ἀνδρῶν τοῦ ἀμερικανικοῦ στρατοῦ ποὺ ἔχουν περάσει ἀπὸ τὴν Ἰαπωνία ἀφ' ἧς ἡμέρας τελεῖ ὑπὸ κατοχὴν μόνον 100 στρατιῶται ἐζήτησαν ἐπισήμως ἀπὸ τὰς ἀμερικανικὰς Ἀρχὰς τὴν ἄδειαν νὰ νυμφευθοῦν Ἰαπωνίδες. Τοῦτο ἐπετράπη σὲ 12 μόνον Ἀμερικανοὺς στρατιώτας.

Σύμφωνα μὲ ἕναν παληὸ νόμο τῆς χώρας τῶν χρυσανθέμων ποὺ ἐξακολουθεῖ νὰ ἰσχύη, κάθε μουσμὲ ὅταν ἀποφασίση νὰ συζήση μ' ἕναν ἄνδρα ξένης φυλῆς ὑποχρεοῦται νὰ τὸ δηλώση στὴν Ἀστυνομία ἡ ὁποία καὶ ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνην νὰ τηρῆ τὸν ἄνδρα ἐνήμερον τῶν τυχὸν ἀπιστιῶν τῆς ἐξ ἀριστερᾶς χειρὸς συζύγου του!

Μερικὲς Ἰαπωνίδες ποὺ συνδέονται μὲ Ἀμερικανοὺς ἀπεφάσισαν νὰ ντυθοῦν κατὰ τὴν εὐρωπαϊκὴ μόδα ἀλλ' οἱ ἐφήμεροι σύντροφοί των τοὺς τὸ ἀπαγορεύουν γιατὶ τοὺς ἀρέσει τὸ τοπικὸ χρῶμα.

Εἰς τὴν ἀγγλικὴν Ζώνην κατοχῆς οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ὑπηρετοῦντας ἄνδρας εἶνε Αὐστραλοὶ ποὺ ἐπολέμησαν στὴ Βιρμανία καὶ στὴ Νέα Γουϊνέα. Αὐτοὶ δὲν δείχνουν παρὰ ἐλαχίστην διάθεσιν συναδελφώσεως μὲ τὶς Ἰαπωνίδες.

Στὸν Ἀσημένιο Δρόμο, τὴν μεγάλη ἀρτηρία τοῦ Τόκιο ποὺ βρίσκεται σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ παληὲς συνοικίες του, συναντᾷ κανεὶς σήμερα πολλὲς Ἰαπωνίδες ντυμένες κατὰ τὴν παριζιάνικη μόδα τοῦ 1922. Δεδομένου ὅτι τὰ φουστάνια ἦσαν καὶ τότε μακρυά, οἱ Ἰαπωνίδες αὐτὲς δὲν παύουν νὰ εἶνε τοῦ συρμοῦ ἔστω καὶ ἂν ἀκολουθοῦν τὴ μόδα μὲ μιὰ καθυστέρησι 25 χρόνων!

* * *

Η ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΙΣ ΤΩΝ ΙΑΠΩΝΙΔΩΝ

Οἱ Ἰαπωνίδες ἀπέκτησαν πολλὰ δικαιώματα ποὺ εἶνε ζήτημα ἂν θὰ τοὺς ἐδίδοντο ἂν δὲν μεσολαβοῦσε ὁ Πόλεμος. Διαθέτουν σήμερα ψῆφον, ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ παρακούουν τοὺς συζύγους των, νὰ ντύνωνται κατὰ τὴν εὐρωπαϊκὴ μόδα καὶ νὰ πολιτεύωνται ἀκόμα! Δὲν βάφουν πιὰ τὰ νύχια τους χρυσᾶ ὅπως ἄλλοτε καὶ φοροῦν ἀμερικανικὰ ταγιὲρ ἀντὶ τῶν ἀνθοστολισμένων κιμονό τους. Ἂν ἡ ἐμφάνισίς τους ἔχασε τὸν ἐξωτικὸ ρωμαντικὸ χαρακτῆρα της, τὰ ἔργα τους ὅμως ἐξαγοράζουν ἀρκετὰ αὐτὴ τὴν ἀπώλεια...

Ὅσες Ἰαπωνίδες ἀναμιγνύονται εἰς τὴν πολιτικὴν ἔχουν ἀναλάβει μίαν σταυροφορίαν κατὰ τῆς ἀγοραπωλησίας τῶν γκεϊσσῶν. Εἶνε τὸ μέσον ποὺ βρίσκουν γιὰ νὰ παρηγοριοῦνται ἀπὸ τὴν καταστροφὴ στὴν ὁποία τοὺς παρέσυραν οἱ ἄφρονες ἀρχηγοὶ τοῦ τόπου τους, πρᾶγμα ποὺ κατὰ τὶς Ἰαπωνίδες ὡρισμένως δὲν θὰ συνέβαινε ἂν οἱ γυναῖκες ἀνεμιγνύοντο εἰς τὰ κοινὰ πρὸ τῆς κηρύξεως τοῦ Πολέμου ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν τοῦ Χιροχίτο.

ΖΑΝ ΦΡΑΖΕΡ

Ο ΑΜΠΕΛ ΕΡΜΑΝ ΖΗΤΕΙ ΜΙΑ... ΣΦΥΡΙΧΤΡΑ!

Ὁ Γάλλος πρώην Ἀκαδημαϊκὸς Ἀμπὲλ Ἑρμὰν νῦν ἰσοβίτης κατάδικος εἰς τὰς πρωσινὰς φυλακὰς τῆς Φρέν, ἐπὶ συνεργασίᾳ μὲ τοὺς Γερμανοὺς παρεκάλεσε δι' ἐπιστολῆς του τὸν Γάλλον Ἀκαδημαϊκὸν κ. Ζὰκ ντὲ Λακρετέλ, νὰ τοῦ στείλη μίαν σφυρίκτραν. Ὁ κ. Ζὰκ ντὲ Λακρετὲλ ἱκανοποίησε τὴν παράκλησιν τοῦ γηραιοῦ συγγραφέως. Προηγουμένως ὅμως τὸν ἠρώτησε δι' ἐπιστολῆς ἂν ζητοῦσε πράγματι μίαν σφυρίκτραν ἢ μήπως ἔγραφε δυσανάγνωστα ἄλλην λέξι. Ὁ φυλακισμένος τοῦ ἀπήντησε: «Σᾶς ζητοῦσα ὄντως μιὰ σφυρίκτρα. Γιὰ νὰ μὴ μὲ ἐκλάβετε ὡς... παλιμπαῖδα ὡς ἐκ τοῦ ὅτι ἔχω ἤδη ὑπερβῆ τὰ 85 χρόνια, σᾶς παρέχω τὴν ἐξήγησιν ὅτι θέλω αὐτὴν τὴν σφυρίκτρα γιὰ νὰ ξυπνῶ μερικοὺς παρακοιμωμένους μου εἰς τὸ νοσοκομεῖον τῶν φυλακῶν ποὺ ἔχουν τὴν κακίστην συνήθειαν νὰ ροχαλίζουν καὶ δὲν μ' ἀφήνουν νὰ κλείσω μάτι ὅλη τὴ νύκτα».

Ὁ Ἀμπὲλ Ἑρμὰν ἔλαβε τὴν σφυρίκτρα ποὺ ἐζήτησε καὶ τώρα κατορθώνει νὰ κοιμᾶται. Ἐκεῖνοι ὅμως ποὺ χάνουν τὸν ὕπνο των εἶνε οἱ δεσμοφύλακες τοὺς ὁποίους ὁ γηραιὸς συγγραφεὺς ἀναστατώνει κάθε τόσο μὲ τὰ σφυρίγματά του σηκώνοντάς τους ἐπὶ ποδὸς μὲ τὸν φόβον ποὺ τοὺς δημιουργεῖ ὅτι ἐσημειώθη τάχα κάποια δραπέτευσις καταδίκου!

Τὰ 90 χρόνια τοῦ Μοῦντε.

Ὁ Ἄξελ Μοῦντε, ὁ περίφημος συγγραφεὺς τοῦ «Σαὶν Μιγκέλε» ἑώρτασε τελευταίως τὰ 90 του χρόνια. Ὁ Ἄξελ Μοῦντε ὁ ὁποῖος ὡς γνωστὸν εἶνε ἀπὸ μακροῦ ἰδιαίτερος ἰατρὸς τοῦ βασιλέως τῆς Σουηδίας Γουσταύου, φιλοξενεῖται εἰς τὰ ἀνάκτορά του. Παρὰ τὸ βαθὺ γῆρας του καὶ μολονότι εἶνε σχεδὸν τυφλὸς ὁ Ἄξελ Μοῦντε δὲν ἔπαυσε νὰ ἐργάζεται. Τώρα γράφει ἕνα βιβλίο ὑπὸ τὸν τίτλο «Τὸ δρᾶμα τῶν γερόντων».

Ὁ περίφημος αὐτὸς συγγραφεὺς ἔχει δύο γυιοὺς ποὺ ὑπηρετοῦν ὡς ἀξιωματικοὶ στὸν βρετανικὸ στρατό. Τελευταίως ἔλαβαν τὸ ἀκόλουθον τηλεγράφημα : «Πατέρας σας ἑτοιμοθάνατος ἔλατε ἀμέσως». Οἱ δύο νέοι ἔσπευσαν γιὰ νὰ τὸν προλάβουν ἐν ζωῇ. Μὲ μεγάλη τους ἔκπληξι εὗρηκαν τὸν πατέρα τους νὰ ἐργάζεται στὸ γραφεῖο του. Ὁ Ἄξελ Μοῦντε ἐστράφη πρὸς τὰ παιδιά του καὶ τοὺς εἶπε ἀπαθέστατα :

— Πηγαίνετε στὴ δουλειά σας καὶ ἀφῆστε με νὰ ἐργασθῶ. Ἔβαλα ἐπίτηδες νὰ σᾶς τηλεγραφήσουν γιὰ νὰ βεβαιωθῶ ἂν ἀγαπᾶτε τὸν πατέρα σας ἢ ὄχι!

ΕΝΑΣ ΚΟΥΡΕΥΣ ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ

Μέσα σὲ ἕξη μῆνες τρεῖς γυναῖκες σκοτώθηκαν γιὰ τὰ ὡραῖα μάτια τοῦ Λουΐτζι Μπορτζιανο. Καὶ αἱ τρεῖς αὐτόχειρες ἦσαν ἀπὸ 29 χρονῶν. Ἡ πρώτη αὐτοκτονία ἐσημειώθη τὸν Ἰούνιο. Ἡ Ζὰν Ζορὶς ὅταν ἔμαθε ὅτι ὁ ὡραῖος κουρεὺς Μπορτζιάνο ἐπρότεινε στὴν Ζοζὲ Σινιὲφ νὰ συζήσουν πῆρε δηλητήριον ἀπὸ τὴν ἀπελπισία της. Ἡ Ζοζὲ Σινιὲφ ποὺ ἐπληροφορήθη τὴν αὐτοκτονία τῆς Ζὰν Ζορὶς ὑπωπτεύθηκε ὅτι ὁ Μπορτζιάνο τὴν εἶχε ἀπατήσει μὲ τὴν Ζὰν καὶ ἐπῆρε κι αὐτὴ δηλητήριο. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ κουρεὺς Δὸν Ζουὰν ἐγνώρισε μίαν σερβιτόρισσα, τὴν Μαρία Λετὲρ ἡ ὁποία τὸν ἐρωτεύθηκε. Ὅταν ἡ Ζοζὲ ἐβγῆκε ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖο καὶ ξανάσμιξε μὲ τὸν ἀγαπημένο της ἡ Μαρία Λετὲρ ρίχτηκε στὸ ποτάμι ἀλλὰ τὴν ἀνέσυραν ἐγκαίρως. Μόλις ἡ Ζοζὲ ἐπληροφορήθη αὐτὴν τὴν ἀπόπειραν αὐτοκτονίας τῆς Μαρίας Λετὲρ, βαρέως φέρουσα ὅτι ὁ Μπορτζάνο τὰ ἔφτιασε μὲ ἄλλη γυναῖκα ἐνῷ ἐκείνη χαροπάλευε γι' ἀγάπη του, ἔλαβε καὶ πάλιν δηλητήριο. Ἀπέθανε ἐντὸς ὀλίγων ὡρῶν.

Ὁ κουρεὺς μένει κατάπληκτος γιὰ τὸν μοιραῖο ρόλο ποὺ παίζει μεταξὺ τῶν κατακτήσεών του :

— Δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω τί παθαίνουν ὅλες τους καὶ αὐτοκτονοῦν γιὰ μένα ποὺ δὲν μπορῶ νὰ μείνω πιστὸς σὲ γυναῖκα. Ἀλλοίμονο ἂν δηλητηριασθοῦν ὅλες ὅσες τὰ φτιάσουν μαζί μου!

ΓΙΑ ΝΑ ΚΕΡΔΙΖΗ ΔΥΟΜΙΣΗ ΩΡΕΣ!

Καθήμενος στὸ γραφεῖο του στὸ Μπούρμπαινη τῆς Καλιφορνίας ὁ Χέρμαν Ραϊῦ Ἔλλινγουντ μπορεῖ πατώντας ἕνα κουμπὶ νὰ κάνη νὰ ἐξαφανισθοῦν κατὰ τρόπο μαγικό, οἱ τοῖχοι τοῦ γραφείου του, νὰ κατέβουν οἱ κουρτίνες, ν' ἀνοίξη καὶ νὰ κλείση ὁποιοδήποτε συρτάρι. Κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ὁ Ἔλλινγουντ μπορεῖ νὰ προβάλη μία κινηματογραφικὴ ταινία σὲ μιὰ ὀθόνη νὰ κάνη νὰ ἐμφανισθοῦν μπροστά του δείγματα τῆς παραγωγῆς τοῦ ἐργοστασίου του καὶ νὰ συγκροτήση σύσκεψι μὲ τοὺς συμβούλους του. Ὁ Χέρμαν Ραϊῦ Ἔλλινγουντ εἶνε ὁ τέλειος τύπος τοῦ Ἀμερικανοῦ ἐπιχειρηματίου.

Ἡ ἐπινόησις τοῦ μαγικοῦ γραφείου τοῦ ἦρθε ὅταν κάποια μέρα διεπίστωσεν ὅτι κάθε φορὰ ποὺ ἐκαλοῦσε τὴν γραμματέα του καὶ οἱ δυό τους ἔχαναν τουλάχιστον 60 δευτερόλεπτα. Καὶ ὁ Ἔλλινγουντ καλεῖ τὴν γραμματέα του κατὰ μέσον ὅρον 40 φορὲς τὴν ἡμέρα. Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ ἐξοικονομηθῆ ὁ πολύτιμος αὐτὸς χρόνος. Ἐχρειάσθηκαν δώδεκα μῆνες γιὰ νὰ καταστρωθοῦν τὰ σχέδια νὰ ἀγορασθοῦν τὰ ὑλικὰ καὶ νὰ γίνη ἡ ἐγκατάστασις. Τώρα ὁ Ἔλλινγουντ ἐπὶ μέρες πολλὲς δὲν βλέπει τὴν γραμματέα του. Ὑπαγορεύει τὴν ἀλληλογραφία του στὸ «ντικταφόν»—ἕνα μηχάνημα ποὺ ἀποτυπώνει τὴν φωνή του καὶ τὴν ἀναπαράγει ὅπως τὸ γραμμόφωνο. Δίνει ὁδηγίες ἀπὸ μικροφώνου. Μεταδίδει σημειώσεις δι' ἑνὸς σύρματος ποὺ διακλαδώνεται σὲ ὅλα τὰ διαμερίσματα τοῦ ἐργοστασίου του. Ὅλα αὐτὰ μπορεῖ νὰ τὰ κάνη χωρὶς νὰ κινηθῆ ἀπὸ τὸ κάθισμά του. Μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν ὁ βιομήχανος αὐτὸς ποὺ παράγει ἀνταλλακτικὰ ἀεροπλάνων, ἐξοικονομεῖ 2½ ὧρες τὴν ἡμέρα πρᾶγμα ποὺ μέσα σ' ἕνα χρόνο ἀντιπροσωπεύει ὁλόκληρη περιουσία.

Στὴν ἔπαυλί του ὁ Ἔλλινγουντ ἔχει κατορθώσει νὰ κάνη πράγματα ποὺ δίνουν τὴν ἐντύπωσι στοὺς ἐπισκέπτας ὅτι πρόκειται γιὰ στοιχειωμένο σπίτι. Μεσότοιχοι ἐμφανίζονται καὶ ἐξαφανίζονται κουμπιὰ ποὺ δὲν φαίνονται λειτουργοῦν αὐτομάτως. Ὅταν ἕνα μοτὲρ σταματήση κάθε ζωὴ καὶ κίνησις μέσα στὸ σπίτι σταματοῦν. Ὅταν θέλη νὰ προγευματίση ὁ Ἔλλινγουντ πατάει ἕνα κουμπὶ καὶ...«παραγγέλλει». Ἀπὸ μιὰ θυρίδα βγαίνει ἀμέσως ὁ δίσκος μὲ ὅλα τὰ ἀπαραίτητα καὶ ὁ οἰκοδεσπότης δὲν ἔχει παρὰ νὰ ἀλλάξη κάθισμα.

Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Πολέμου ὁ Ἔλλινγουντ εἶχε κατασκευάσει ἕνα καταφύγιο ἀντιαεροπορικό, ὅπου ὁλόκληρη ἡ οἰκογένειά του μποροῦσε νὰ ζήση ἀνέτως ἐπὶ 8 ἡμέρες χωρὶς νὰ νοσταλγήση τὸ σπίτι της. Κατὰ τὴν γνώμη τοῦ Ἀμερικανοῦ αὐτοῦ βιομηχάνου ὁ ὕπνος εἶνε χάσιμο καιροῦ. Ἀπὸ τὸ κρεββάτι του ὁ Ἔλλινγουντ μπορεῖ εὔκολα μὲ ἕνα κουμπὶ νὰ κατορθώση ὅσα καὶ καθήμενος στὸ γραφεῖο. Γοητευμένος ἀπὸ τὸ μαγικὸ σπίτι τοῦ Ἔλλινγουντ ἕνας ἐστιάτωρ τοῦ Χόλλυγουντ ἐγκατέστησε σὲ κάθε τραπεζάκι τοῦ ἐστιατορίου του ἕναν ἠλεκτρικὸ πίνακα ποὺ ἔχει 20 κουμπιὰ γιὰ νὰ μπορῆ ὁ πελάτης νὰ παραγγέλλη ὅποιο θέλει ἀπὸ τὰ 20 φαγητὰ τοῦ καταλόγου. Δίπλα σὲ κάθε κουμπὶ τοῦ πίνακος αὐτοῦ ἀναγράφεται καὶ ἕνα φαγητό.

ΕΞΑΓΩΓΗ... ΜΩΡΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΝΑΔΑ!

Ἡ μαύρη Ἀγορὰ ἐπλουτίσθη μ' ἕνα νέον εἶδος ἐμπορεύματος ἐντελῶς ἀπροσδόκητον. Πρόκειται περὶ τῶν...βρεφῶν ποὺ ἐξάγονται εἰς τὰς Ἡνωμ. Πολιτείας ἀπὸ τὸν Καναδᾶν! Σύμφωνα μὲ τὶς ἐπίσημες στατιστικὲς γεννιῶνται περὶ τὰ 1900 ἐξώγαμα παιδιὰ κάθε μῆνα στὸν Καναδᾶ. Μερικοὶ λαμπροὶ ἐπιχειρηματίαι πλησιάζουν τὶς νεαρὲς μητέρες, ποὺ θέλουν νὰ τηρηθῆ μυστικὸ τὸ ὅτι ἀπέκτησαν παρανόμως παιδὶ καὶ τοὺς προτείνουν ν' ἀγοράσουν τὸ βρέφος. Τὰ μωρὰ μεταφέρονται λαθραίως εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ὅπου καὶ μεταπωλοῦνται εἰς... λαμπρὰς τιμὰς στοὺς ἀτέκνους. Ἐπειδὴ ἡ Ἀμερικὴ ἀριθμεῖ περὶ τὸ ἑκατομμύριον ζευγαριῶν ποὺ δὲν ἔχουν παιδιά, πολλοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν ἐπιθυμοῦν νὰ υἱοθετήσουν ξένα, ἡ μαύρη Ἀγορὰ τῶν εἰσαγομένων βρεφῶν κάνει χρυσὲς δουλειές. Κατόπιν μάλιστα τῆς διαπιστώσεως ὅτι ἡ ζήτησις ὑπερβαίνει κατὰ πολὺ τὴν προσφορὰν ἡ τιμὴ τῶν βρεφῶν αὐξάνει καθημερινῶς.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Κυβέρνησις τοῦ Καναδᾶ διὰ νὰ θέση τέρμα εἰς τὸ ἀνήκουστον αὐτὸ ἐμπόριον ἀνέθεσεν εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῆς Ὀττάβας νὰ λάβη δρακόντια μέτρα πρὸς κατάπαυσιν τῆς ἀνηθίκου ταύτης ἀγοραπωλησίας. Ὁ Γενικὸς Εἰσαγγελεὺς κατέστρωσε σχέδιον τοῦ ὁποίου αἱ λεπτομέρειαι τηροῦνται εὐνοήτως μυστικαί. Ἐλπίζεται ὅτι ἡ ἐφαρμογή του θὰ τερματίση τὴν ἐξαγωγὴν τῶν κλεψιγάμων βρεφῶν.

Μιὰ ἁπλῆ παρεξήγησις

ΝΟΥΒΕΛΛΕΣ 1948

ΚΛΩΝΤ ΜΕΖΑΝ

Ο Λιούϊς Ντόριαν θαρροῦσε πὼς ἄκουγε ἀκόμα τὴν Ἔλεν νὰ λέῃ ὅταν ἀνεκάλυψαν αὐτὸ τὸ μικρὸ σπιτάκι μὲ τὸν κῆπο :

— Θὰ εἴμαστε θαυμάσια ἐδῶ, ἀγαπημένε μου. Τριαντάφυλλα, φροῦτα, λαχανικά! Τί νὰ εὐχόντανε κανεὶς περισσότερο· Θὰ ζῶ ἐδῶ σὰν πριγκήπισσα καὶ δὲν θἄχωμε πολλὰ ἔξοδα. Ἐξ ἄλλου πιστεύω πὼς τὸ κλῖμα θὰ εἶνε καλύτερο ἀπὸ τοῦ Λὸς Ἄντζελες γιὰ τὴν Ἔλλα-Τζαίην.

Ἡ ἀλήθεια εἶνε πὼς στὴν ἀρχὴ ἐκεῖνος δὲν εὕρισκε τὰ πράματα τόσο ὡραῖα. Τὸ σπιτάκι φαίνονταν ὅτι εἶχε νὰ κατοικηθῆ ἀπὸ πολλὰ χρόνια. Τὸ ἐξωτερικό του ἐπρόδιδε τὴν ἐσωτερικὴ ἀκαταστασία τοῦ σπιτιοῦ καὶ τὴν ἔλλειψι καθαριότητος. Ὁ κῆπος ἤθελε φτιάξιμο ἀπὸ τὴν ἀρχή. Τὸ πιὸ κοντινὸ χωριὸ ἀπεῖχε δύο χιλιόμετρα. Μὲ ἀγωνία ἀναρωτιόταν πῶς ἡ Ἔλεν θὰ τὰ κατάφερνε πρὸ παντὸς μὲ ἕνα μικρὸ παιδάκι καὶ πῶς θὰ ζοῦσε στὴ μοναξιά.

Ἀλλὰ ἐκείνη δὲν ἔδειχνε καμμιὰν ἀνησυχία. Πηγαινοερχότανε μέσα στὸ ἄδειο σπίτι καὶ κάθε τόσο ἐθαύμαζε τὸ τοπίο ἀπὸ τὰ ἀνοικτὰ παράθυρα.

Ἀκόμα καὶ τὴ στιγμὴ τοῦ ἀποχωρισμοῦ, ἐκείνη νοιάστηκε γιὰ τὸν Λιούϊς :

— Θάρρος ἀγαπημένε μου, τοῦ εἶπε. Σκέψου τὴ σταδιοδρομία σου. Σκέψου ὅτι ὅλα ἐξαρτῶνται ἀπὸ αὐτὸ τὸ ταξίδι σου καὶ μὴν ἀνησυχῇς γιὰ μᾶς. Ἐμεῖς θὰ τὰ καταφέρωμε καλά...

— Ἐκεῖνος θἄθελε νὰ φωνάξῃ :

— Ὅλα αὐτὰ εἶνε ἀνόητα. Νὰ μὴν ἀποχωριστοῦμε. Ἔλα μαζί μου νὰ ἐγκατασταθοῦμε στὸ Χόλλυγουντ. Τὸ ξέρω εἴμαστε φτωχοὶ καὶ δὲν ἔχομε τὰ μέσα νὰ ζήσωμε καὶ οἱ τρεῖς ἐκεῖ πέρα. Τὸ συμβόλαιο ποὺ ὑπέγραψα γιὰ ἕνα χρόνο ἴσως νὰ μὴν ἀνανεωθῆ· ἀλλὰ τί σημαίνουν οἱ στερήσεις ; Θἄμαστε μαζί ὅπως ἤμασταν πάντοτε μαζί ἀφότου παντρευτήκαμε. Καὶ στὸ κάτω-κάτω τίποτε ἄλλο δὲν ἔχει σημασία γιὰ μᾶς.

Ἀλλὰ τὰ λόγια αὐτὰ δὲν τὰ εἶπε ἀπὸ φόβο μήπως χαρακτηρισθῆ δειλὸς ἀπὸ τὴν Ἔλεν ποὺ ἦταν τόσο θαρραλέα. Καὶ πῆρε τὸ τραῖνο γιὰ τὸ Λὸς Ἄντζελες.

Κι ἦταν ἀλήθεια πὼς ἡ Ἔλεν τοῦ ἔλειψε πολὺ στὴν ἀρχή. Βέβαια δὲν ἦταν πλέον τόσο ἐρωτευμένος ὅπως τὸν καιρὸ τῶν ἀρραβώνων καὶ τοῦ γάμου τους, ὅταν ἡ Ἔλεν ἦταν ἕνα ἀπὸ τὰ ὄμορφα, τὰ πιὸ πλούσια καὶ τὰ πιὸ περιζήτητα κορίτσια τῆς Νοτίου Καρολίνας καὶ ἐκεῖνος ἕνας φτωχὸς «γιάνκη», δάσκαλος ποὺ δίδασκε σὲ μιὰ ὁλόκληρη «συμμορία» ἀνυπόφορων παιδιῶν σὲ ἕνα γειτονικὸ κτῆμα. Ἀλλὰ εἶχε πιὰ συνηθίσει νὰ τῆς λέῃ καὶ τὴν παραμικρότερη λεπτομέρεια τῆς ζωῆς του.

Ὅταν πρωτοσυναντήθηκαν, ἐντελῶς τυχαίως, ἔνοιωσαν καὶ οἱ δύο τὸ φλογερὸ ἐκεῖνο αἴσθημα ποὺ τραβάει τὸν ἄνθρωπο πρὸς ἕνα ὡρισμένο πρόσωπο. Ἐκείνη δὲν ἔκρυψε τὸ αἴσθημά της καὶ κεῖνος γιὰ πρώτη φορὰ ἀφότου ἦλθε στὴν Νότιο Καρολίνα ξέχασε τὴν φτώχεια του καὶ τὴν μοναξιά.

Παρὰ τὴν ἐπιτήρησι ποὺ εἶχαν τῆς Ἔλεν — ὅπως κάθε κοπέλλας στὴν πολιτεία αὐτή — κατώρθωναν οἱ ἐρωτευμένοι νὰ βλέπωνται συχνά, καὶ μιὰ μέρα ὁ Λιούϊς πῆγε νὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν κ. Σάντερσον τὸ χέρι τῆς κόρης του. Ἴσως αὐτὸ νὰ ἦταν ἡ πιὸ τολμηρὴ πρᾶξι τῆς ζωῆς του. Ὁ κτηματίας ἐκάλεσε τὴν κόρη του καὶ τῆς ἀπηγόρευσε νὰ ξαναδῆ τὸν «ξένον» ἄνθρωπο ποὺ τὴν ζητοῦσε σὲ γάμο. Ἀλλὰ ἡ Ἔλεν μὲ τόνο ἀποφασιστικό, ἀπήντησε ὅτι αὐτὸς καὶ κανένας ἄλλος ἦταν ὁ ἄνθρωπος ποὺ θὰ ἔπαιρνε γιὰ σύζυγο...

Μετὰ ἀπ' αὐτὰ συναντήθηκαν μιὰ μέρα στὸ δρόμο, ἐκείνη βαστῶντας ἕνα μικρὸ κουτὶ μὲ τὰ κοσμήματά της, καὶ φέρνοντας καὶ τὴν κατάρα τοῦ ἀνένδοτου πατέρα της· κι ἐκεῖνος τὶς οἰκονομίες του ποὺ δὲν ἀντιπροσώπευαν καὶ μεγάλα πράματα. Παντρεύτηκαν τὴν ἴδια μέρα στὸ Τσέρσου καὶ ὁ Λιούϊς ποὺ δὲν εἶχε ζήσει καὶ τόσον καλὰ στὴ Νότιο Καρολίνα, ἔπεισε τὴν Ἔλεν νὰ πᾶνε στὴ Βοστώνη ὅπου ἤλπιζε νὰ βρῆ ἐργασία σὲ κανένα γραφεῖο γιὰ νὰ ζήσουν καλύτερα. Ἐκείνη δέχτηκε. Ἦταν βεβαία πὼς θὰ εὐτυχοῦσε μαζί του ὅπου κι ἂν πήγαινε...

Ἀλλὰ στὴ Νέα Ἀγγλία ἐκεῖνος ἀπογοητεύθηκε γρήγορα. Ἔμεναν σὲ μιὰ πανσιὸν πουριτανῶν, ὅπου ἡ ἰδιοκτήτρια τοὺς ἔδινεν ὅλο φασόλια καὶ... εὐαγγελικὸ κήρυγμα. Ὕστερα μάλιστα ἀπὸ λίγο καιρὸ γεννήθηκε καὶ ἡ Ἔλλα-Τζαίην καὶ ἡ ζωή τους στὴν πανσιὸν γίνηκεν ἀκόμα πιὸ στενόχωρη : Ὁ Λιούϊς δὲν κέρδιζε ἀρκετά, ὡς λογιστής, γιὰ νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα τῆς στέγης.

Σ' ὅλα αὐτὰ τὰ στενόχωρα χρόνια ἡ Ἔλεν καίτοι δὲν ἦταν συνηθισμένη σὲ τέτοια ζωή, στάθηκε ἡ χαρὰ τῆς οἰκογενείας της. Ἀπὸ ἐκείνην ἀντλοῦσε τὴν αὐτοπεποίθησί του ὁ Λιούϊς. Ἐκείνη ἦταν ποὺ τὸν εἶχε πείσει ν' ἀρχίσῃ νὰ γράφῃ τὸ βράδυ ὅταν ἐπέστρεφε ἀπὸ τὴ δουλειά του καὶ καθὼς ἐκεῖνος δὲν εἶχε φαντασία ἐκείνη τοῦ διηγόταν συνεχῶς ἱστορίες καὶ παραμύθια τῶν νοτίων πολιτειῶν ποὺ ὁ Λιούϊς τὰ διετύπωνε μὲ τὸ ὡραῖο ὕφος ἀνθρώπου ποὺ ἔκανε σπουδὲς στὸ πανεπιστήμιο τοῦ Χάρβαρντ.

Πολλὲς νουβέλλες του εἶχαν δημοσιευθῆ σὲ περιοδικά. Μιὰ μέρα ἔλαβε ἕνα γράμμα ἀπὸ τὸ Χόλλυγουντ. Ὁ φάκελλος ἔφερε τὸν τίτλο μιᾶς μεγάλης κινηματογραφικῆς ἑταιρίας καὶ ὁ Λιούϊς τὸν ἄνοιξε μὲ ἀγωνία.

Ἡ ἑταιρία ζητοῦσε ἀπὸ τὸν κ. Ντόριαν νὰ ἐπιτρέψῃ ἕνα του διήγημα νὰ γίνῃ σενάριο γιὰ ταινία. Ἐπρόκειτο γιὰ μιὰ ἱστορία γεμάτη δράσι ἐρυθροδέρμων, θύελλες, ἀγῶνες καὶ ἔρωτα.

— Θὰ δεχθῇς βέβαια τοῦ εἶπε ἡ Ἔλεν, ἀλλὰ νὰ τοὺς ζητήσῃς νὰ κάνῃς ἐσὺ ὁ ἴδιος τὴν δουλειὰ αὐτή.

Ὁ Λιούϊς ἀπήντησε ὅπως τοῦ εἶπεν ἡ Ἔλεν καὶ σὲ μερικὲς μέρες ἔλαβε μία ἐπιστολὴ ποὺ τὸν καλοῦσε νὰ παρουσιασθῆ τὸ ταχύτερο στὸ στούντιο τῆς ἑταιρίας.

Ἐκεῖνος τάχασε. Ἡ Ἔλεν μὴ χάνοντας λεπτό, ἔβγαλε τὸ περιδέραιο ἀπὸ τὸ λαιμό της — τὸ μόνο κόσμημα ποὺ τῆς εἶχε ἀπομείνει — καὶ τοῦ τὸ ἔδωσε.

— Νὰ μὲ τί θὰ ἐξασφαλίσωμε τὸ εἰσιτήριό σου γιὰ νὰ φύγῃς ἀεροπορικῶς. Ἔχω τόση πεποίθησι πὼς θὰ ἐπιτύχῃς ποὺ θὰ βάλω ἐνέχυρο ἀκόμα καὶ τὸ πουκάμισό μου γιὰ νὰ σοῦ στείλω χρήματα ἐκεῖ πέρα.

Μερικὲς μέρες ἀργότερα ἡ Ἔλεν λάβαινε ἕνα εὐχάριστο τηλεγράφημα : «Ὑπέγραψα συμβόλαιο ἑνὸς ἔτους ὡς ἠθοποιός. Ἐλάτε μὲ τὴν Ἔλλα-Τζαίην. Ἐπιστολὴ καὶ ἐπιταγὴ ἀκολουθοῦν.»

Τί εἶχε γίνει ; Ὁ Λιούϊς ἦταν ὡραῖος ἄνδρας μὲ ἐξαιρετικὴ ἐμφάνισι. Μπροστὰ στὸν σκηνοθέτη ποὺ θὰ ἀνελάμβανε τὴ σκηνοθεσία τοῦ ἔργου του, παρουσίασε μερικὲς σκηνὲς μὲ τόσην ἐπιτυχία, ὥστε οἱ διάφοροι ἠθοποιοὶ ἀλληλοκυττάχθηκαν :

— Νά ὁ πρωταγωνιστής!

Σὲ λίγο ὁ Λιούϊς εἶχε τὸ συμβόλαιο στὴν τσέπη του καὶ μὲ τὴν φλόγα τῶν πρώτων στιγμῶν τοῦ ἐνθουσιασμοῦ του ἐτηλεγράφησε στὴν Ἔλεν καὶ τῆς ἔστειλε χρήματα. Τὸ βράδυ ὅμως κάνοντας τοὺς λογαριασμούς του, διεπίστωσε πὼς μὲ τὰ ἔσοδα τοῦ συμβολαίου δὲν θὰ μποροῦσε νὰ συντηρήσῃ τὴν οἰκογένειά του στὸ Χόλλυγουντ. Τὸ συμβόλαιό του παρὰ τὸ ὅτι δὲν ἦταν σπουδαῖο ναὶ μὲν τοῦ ἐξησφάλιζε τὰ δεκαπλάσια τῶν ὅσων ἐκέρδιζε ὡς λογιστὴς στὴ Βοστώνη ἀλλὰ ἐδῶ στὸ Χόλλυγουντ θἄπρεπε νὰ ντύνεται καλύτερα, νὰ συχνάζῃ τακτικὰ σὲ κέντρα καὶ νὰ ὑποβάλλεται σὲ πολλὰ ἔξοδα. Ἂν ἡ Ἔλεν ἐρχόταν κοντά του θὰ ἔπρεπε κι ἐκείνη νὰ κάνῃ καινούργια φορέματα, παλτὸ γούνινο καὶ ἔτσι τὰ ἔξοδα θὰ διπλασιάζονταν. Καὶ ἐπὶ πλέον ἡ ζωὴ στὸ ξενοδοχεῖο ἐκόστιζε πολὺ ἀκριβά...

Καὶ πάλι ἡ γυναῖκα του ἦταν ἐκείνη ποὺ βρῆκε τὴ λύσι.

— Πάντως εἶπε εἶμαι εὐχαριστημένη ποὺ ἐγκατέλειψα τὴ Βοστώνη. Δὲν συμπάθησα αὐτὴ τὴ πόλι, καὶ θὰ ὑπέφερα πολὺ τώρα μάλιστα ποὺ θὰ μᾶς χώριζε ὁλόκληρη ἡ Ἀμερική. Ἀλλ' ἴσως νὰ μπορέσωμε νὰ βροῦμε κάπου λίγες ὧρες ἀπὸ δῶ κανένα σπιτάκι μὲ φθηνὸ νοίκι ὅπου θὰ μποροῦσες νἄρχεσαι νὰ μᾶς βλέπῃς ὅταν ἔχῃς καιρό..

Τὸ σπιτάκι αὐτὸ μὲ τὸ φθηνὸ νοίκι τὸ βρῆκαν στὴν ἐξοχὴ κοντὰ στὸ Φρέσνο καὶ ἡ Ἔλεν ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ἔδειξε πὼς ἐνθουσιάσθηκε.

♥♥♥

Ἀπὸ αὐτὴ τὴ στιγμὴ τῆς ζωῆς τους ὁ Λιούϊς ἄρχισε νὰ καταλαβαίνῃ πόσο ἡ Ἔλεν ὑστεροῦσε στὸ νοικοκυριό. Στὸ Τσέρσου εἶχε τόσες ὑπηρέτριες. Στὴ Βοστώνη καθόταν σὲ πανσιόν. Ἐδῶ ὅμως ἔπρεπε νὰ κάνῃ μόνη της τὶς δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ καὶ δὲν τὰ κατάφερνε τόσο καλά. Ὁ Λιούϊς ποὺ στὸ Χόλλυγουντ βρισκόταν κάθε μέρα στὰ πολυτελέστερα σπίτια καὶ στὰ μεγαλοπρεπέστερα κέντρα, ὑπέφερε ἀπὸ τὴν ἀντίθεσι αὐτὴ ὅταν, δυὸ-τρεῖς φορὲς τὸν μῆνα, πήγαινε στὸ σπιτάκι του.

Ἀλλὰ ἡ καημένη ἡ Ἔλεν ἦταν τόσο εὐτυχισμένη νοιώθοντας τὸν ἑαυτό της κοντά του.

Ὁ Λιούϊς ποὺ δὲν ἤξερε νὰ ὑποκρίνεται ἔδειχνε πὼς κάτι εἶχε ἀλλάξει μέσα του. Τὶς εἶχε κάνει πολλὲς φορὲς παρατηρήσεις καὶ παρ' ὅλο τὸν μαλακὸ τρόπο του δὲν κατάφερνε νὰ καλλιτερέψῃ τὴν κατάστασι. Μιὰ μέρα ἀναγκάσθηκε γιὰ νὰ μὴ φάῃ τὸ καμμένο φαΐ, νὰ σηκωθῆ ἀπὸ τὸ τραπέζι, νὰ ἀνοίξῃ τὴν βαλίτσα του καὶ νὰ πάρῃ μιὰ κονσέρβα γιὰ νὰ φάῃ...

Παρὰ τὸ ὅτι οἱ προθέσεις του δὲν ἦσαν ἄλλες ἀπ' ὅ,τι ἔδειχνεν, ἡ Ἔλεν ἄρχισε νὰ ὑποψιάζεται πὼς κάτι τὸ βαθύτερο ὑπῆρχε... Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ ταινία του εἶχεν ἐπιτυχία καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ στούντιο προτείνοντάς του τὴν ἀνανέωσι τοῦ συμβολαίου τοῦ ἀνήγγειλε τὴν πρόθεσί του νὰ τὸν κάνῃ πρωταγωνιστὴ στὰ καλύτερα ἔργα τῆς χρονιᾶς.

— Θὰ χρειασθῆ ὅμως — τοῦ εἶπε — νὰ δημιουργήσετε κάποιο σύνδεσμο ἀρκετὰ σκανδαλώδη... Ἴσως νὰ παντρευθῆτε!

— Μά... εἶμαι ἤδη παντρεμμένος!

Κοκκίνισε. Ὁ διευθυντὴς τὸν κύτταξε κατάπληκτος :

— Δὲν ζῆτε μὲ τὴ γυναῖκα σας ;

— Ὄχι. Δηλαδή...

Πῆγε νὰ προσθέσῃ : «Σκοπεύω νὰ τὴν φέρω σύντομα, ἀφοῦ τὰ ἔσοδά μου εἶνε τώρα καλύτερα». Ἀλλὰ ὁ διευθυντὴς τὸν διέκοψε :

— Ἔ ἀφοῦ δὲν ζῆτε μαζὶ χωρίστε!

Ὁ Λιούϊς ἐσκίρτησε : — Ἀδύνατον!

— Γιατί εἶνε ἀδύνατον ; Ζῆτε ἀρκετὰ καλὰ μακρυά της ἕνα χρόνο τώρα. Λοιπόν ;

Ὁ Λιούϊς θέλοντας νὰ σταματήσῃ τὴν συζήτησι τοῦ εἶπε :

— Παντρευτήκαμε στὴ Νότιο Καρολίνα, τὴ μόνη πολιτεία τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ποὺ ἡ νομοθεσία της ἀπαγορεύει τὸ διαζύγιο.

Ὁ διευθυντὴς σήκωσε τοὺς ὤμους :

— Καλὰ αὐτὸ δὲν ἔχει καὶ μεγάλη σημασία. Ἐκεῖνο ποὺ ἔχει σημασία εἶνε νὰ μὴ γνωσθῆ πὼς εἶσθε παντρεμμένος. Γιὰ τὰ ὑπόλοιπα βασισθῆτε στὸν προϊστάμενο τοῦ τμήματος διαφημίσεων τῆς ἑταιρίας.

Ὁ Λιούϊς ἔφυγε ἀπὸ τὸ γραφεῖο τοῦ διευθυντοῦ του ἱκανοποιημένος. Εἶχε κάνει τὸ χρέος του ἀπέναντι τῆς Ἔλεν.

Τὴν ἑπομένη σ' ἕνα μεγάλο δεῖπνο ποὺ ἔδινε τὸ στούντιο τὸν εἶχαν βάλει νὰ καθήσῃ πλάϊ στὴν Μυριέλλα Στάφφορντ, ποὺ παρὰ τὰ 45 χρόνια της ἦταν ἀκόμα μιὰ ἐξαιρετικὰ ὡμορφη γυναῖκα καὶ εἶχε πλῆθος ἐπιτυχίες στὰ ἔργα ποὺ ἔπαιζε. Κι ἀκόμα εἶχε παντρευτῆ τέσσερις φορές. Δὲν φαίνονταν νὰ εἶνε καταβληθῆ ἀπὸ τὸ τέταρτο διαζύγιό της...

Μετὰ τὸ δεῖπνο ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν νεαρὸ Λιούϊς νὰ χορέψουν μαζὶ καὶ ὅλη τὴν νύχτα ἐκείνη δὲν ξεκόλλησεν ἀπὸ κοντά του.

Τὴν ἄλλη μέρα καὶ ἐπὶ ἑβδομάδες οἱ ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικὰ ἀνέγραφαν περίπου τὰ ἑξῆς : «Ὁ Λιούϊς Ντόριαν ἕνας ἀπὸ τοὺς νέους πρωταγωνιστὰς τῆς ὀθόνης, ποὺ μέχρι τώρα ἀπέφυγε νὰ παντρευθῆ, θὰ χάσῃ τὴν ἐλευθερία του γιὰ νὰ βρῆ τὴν εὐτυχία στὰ θέλγητρα τῆς Μυριέλλας Στάφφορντ τῆς γυναίκας τοῦ Χόλλυγουντ ποὺ ἔχει ρεκὸρ σὲ γάμους»

Ὁ Λιούϊς στὴν ἀρχὴ ἐνωχλήθηκε ἀπὸ τὸν θόρυβο αὐτό. Ὕστερα ὅμως τὸν εὕρισκε διασκεδαστικό. Ἡ Ἔλεν ἐξ ἄλλου δὲν διάβαζε ποτὲ ἐφημερίδες.

Ἀλλὰ ὅταν μετὰ τὸν θόρυβο αὐτόν, πῆγε νὰ δῆ τὴν γυναῖκα του καὶ τὸ κοριτσάκι του ἡ Ἔλεν ἦταν πολὺ ἀλλαγμένη. Τὸν ὑποδέχθηκε μὲ ἕνα φόρεμα ποὺ τῆς πήγαινε ὑπέροχα καὶ στὰ μαλλιά της εἶχε βάλει κόκκινα τριαντάφυλλα. Ἦταν τόσο φρεσκαρισμένη ποὺ τοῦ θύμισε τὴν πρώτη τους συνάντησι. Ἔστρωσε τὸ τραπέζι μὲ πολλὴ φροντίδα, τὸ φαγητὸ ἦταν ἐξαιρετικὸ καὶ τὸ γλύκισμα πολὺ πετυχημένο. Ὅλα στὸ σπίτι ἦταν συγυρισμένα τόσο καλά, ποὺ προκαλοῦσαν ἐντύπωσι. Στὸ τραπέζι ἡ Ἔλεν ἦταν χαρούμενη, ἀλλὰ πίνοντας τὸν καφέ, ἡ ὄψι της ἄλλαξε καὶ χωρὶς νὰ εἰπωθῆ λέξι ἡ ἀτμόσφαιρα τοῦ δωματίου εἶχε θολώσει. Ἔξαφνα ἡ Ἔλεν ρώτησε :

— Πότε θὰ ξαναρχίσωμε νὰ ζοῦμε ὅλοι μαζί ; Κι ἀμέσως σηκώθηκε ἀπομακρύνθηκε, καὶ γύρισε μὲ ἕνα σωρὸ ἐφημερίδες στὸ χέρι! Ἡ Ἔλεν θέλοντας νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἀπήχησι τῶν ἐπιτυχιῶν τοῦ Λιούϊς ἐδιάβαζε τώρα ὅλες τὶς ἐφημερίδες καὶ ὅλα τὰ κινηματογραφικὰ περιοδικά. Κι ἔτσι εἶχε μάθει ὅλα ὅσα εἶχαν γραφῆ γιὰ τὸν ἄνδρα της καὶ τὴν Μυριέλλα Στάφφορντ. Στὴν ἀρχὴ δὲν τὰ πίστεψε. Ἀλλὰ ὅταν εἶδε ὅτι ὁ Λιούϊς δὲν ἔσπευδε νὰ ἀπαντήσῃ στὴν τελευταία της ἐρώτησι, ἐπίστεψε πὼς ὁ ἄνδρας της δὲν τὴν ἀγαποῦσε πλέον.

Βλέποντας τὶς ἐφημερίδες ὁ Λιούϊς ἔγινε κατακόκκινος. Πῶς νὰ τῆς ἐξηγήσῃ τὰ τρομερὰ αὐτὰ κόλπα τῶν διαφημιστῶν ; Ἐκείνη δὲν ἤθελε νὰ πιστέψῃ τίποτε. Χωρὶς νὰ τελειώσῃ τὸν καφέ της μὲ χέρια τρεμάμενα, ἄρχισε νὰ σηκώνῃ τὸ τραπέζι. Πηγαίνοντας στὴν κουζίνα ἔμεινε ἀρκετὴ ὥρα καὶ ὅταν γύρισε, στὸ πρόσωπό της ἦταν ζωγραφισμένη ἡ ἀδιαφορία.

Ὁ Λιούϊς ἀναπαύθηκε λίγο. Ὅταν ξύπνησε κι ἐνῶ ἡ Ἔλλα-Τζαίην κοιμόταν ἀκόμα ἡ γυναῖκα του ἔλειπε. Στὸ τραπέζι ὁ Λιούϊς εἶδε ἕνα σημείωμα : «Ὅλα τέλειωσαν. Ἡ ζωὴ δὲν ἔχει κανένα νόημα γιὰ μένα.— Ἔλεν.»

Ὁ Λιούϊς δὲν μποροῦσε καλὰ—καλὰ νὰ συλλάβῃ τὸ νόημα τοῦ σημειώματος. Ἀλλὰ ἀμέσως συνῆλθε καὶ σκέφθηκε πὼς κάτι ἔπρεπε νὰ γίνῃ, ἴσως...

♥♥♥

Ὅλες οἱ ἔρευνες στάθηκαν ἄκαρπες. Τὴν ἑπομένη ἐνῶ ὁ Λιούϊς μὲ τὴν μικρὴ κορούλα του ταξίδευαν γιὰ τὸ Χόλλυγουντ οἱ ἐφημερίδες ἐδημοσίευαν ἕνα συγκλονιστικὸ γεγονός, ἐνῶ ἡ ἀστυνομία συνέχιζε τὶς ἔρευνές της γιὰ τὴν ἀνεύρεσι τοῦ πτώματος...

Ὁ διευθυντὴς τοῦ στούντιο καὶ ὁ προϊστάμενος τοῦ τμήματος διαφημίσεων βλέποντας τὴν ὑπόθεσι μὲ τὸ πρῖσμα τῆς ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως συζητοῦσαν ἱκανοποιημένοι. Ἡ τραγωδία τοῦ Λιούϊς θὰ συντελοῦσε στὴ διαφήμισί του περισσότερο ἀπὸ τὸ «σκάνδαλο» Στάφφορντ. Ὅταν ὁ διευθυντὴς εἶδε τὸν Λιούϊς τοῦ εἶπε :

— Μὰ ἦταν ἐξαιρετικῆς ὡμορφιᾶς ἡ σύζυγός σας κ. Ντόριαν. Τί τρέλλα νὰ κρύψετε πὼς εἴσαστε παντρεμμένος! Κι ἂν ἤθελε θὰ μποροῦσε νὰ παίξῃ σὲ ἔργα καὶ θὰ σᾶς λανσάριζα ὡς τὸ πλέον δημοφιλὲς ζευγάρι τοῦ κινηματογράφου!

Ἐν τῷ μεταξὺ πέρασαν πέντε μέρες ἀφότου ἡ Ἔλεν εἶχεν ἐξαφανισθῆ καὶ οἱ ἐφημερίδες δὲν ἔπαυσαν ν' ἀσχολοῦνται γιὰ τὴν ὑπόθεσι.

Ἐνῶ ὁ Λιούϊς «γυρνοῦσε» μιὰ σκηνὴ μία γυναικεία φωνὴ ἀκούσθηκε :

— Κύριε Ντόριαν! κύριε Ντόριαν! Ἡ γυναῖκα σας ζῆ!...

Ὅλοι ἔμειναν ἄναυδοι. Ὁ Λιούϊς ἔτρεξε πρὸς τὸ μέρος τῆς φωνῆς ἐνῶ μιὰ γυναῖκα τοῦ ἔδινε μιὰ ἐφημερίδα :

Ἡ Ἔλεν εἶχε περπατήσει ἀνάμεσα στὶς φυτεῖες ὁλόκληρο ἐκεῖνο τὸ ἀπόγευμα καὶ ὅλη τὴ νύχτα. Τὴν αὐγὴ φθάνοντας στὴν ὄχθη ἑνὸς ποταμοῦ ἔπεσε στὸ νερὸ γιὰ ν' αὐτοκτονήσῃ. Ἕνας χωρικὸς ποὺ εἶχε φέρει τὸ ἄλογό του παραπέρα γιὰ νὰ τὸ ποτίσῃ τὴν εἶδε καὶ πέφτοντας στὸ ποτάμι τὴν ἔσωσε. Τὴν κράτησε σπίτι του τέσσερις μέρες ἐνῶ ἡ γυναῖκα του ἐφρόντισε νὰ πείσῃ τὴν Ἔλεν νὰ μὴν ἐπαναλάβῃ τὸ διάβημά της. Ἡ ἀστυνομία τὴν εἶχε ἀνακαλύψει στὸ σπίτι τοῦ χωρικοῦ...

Δὲν εἶχε προφθάσει ὁ Λιούϊς νὰ διαβάσῃ τὴν τρομερὴ αὐτὴ περιπέτεια τῆς γυναίκας του καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ στούντιο ἦλθε καὶ τοῦ ἔδωσε ἕνα τηλεγράφημα. Ἡ ἀστυνομία εἰδοποιοῦσε τὸν Λιούϊς ὅτι ἡ γυναῖκα του εἶχε βρεθῆ καὶ ὅτι ἐπιθυμοῦσε νὰ τὸν δῆ.

Ὁ Λιούϊς μὲ μάτια βουρκωμένα κάθησε σὲ ἕνα κάθισμα, ἐνῶ ὅλα αὐτὰ τὰ ἀλλεπάλληλα συναισθήματα τὸν εἶχαν συγκλονίσει.

Ὅταν σὲ λίγο συνῆλθε, ὁ διευθυντὴς τοῦ στούντιο τοῦ εἶπε σφίγγοντάς του τὸ χέρι :

— Μὴ ξεχνᾶτε : Ἂν ἡ κυρία Ντόριαν δὲν ἔχῃ ἀντίρρησι, θὰ σᾶς λανσάρω ὡς τὸ πλέον δημοφιλὲς ἀνδρόγυνο τοῦ Χόλλυγουντ!

ΚΛΩΝΤ ΜΕΖΑΝ

ΞΕΝΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

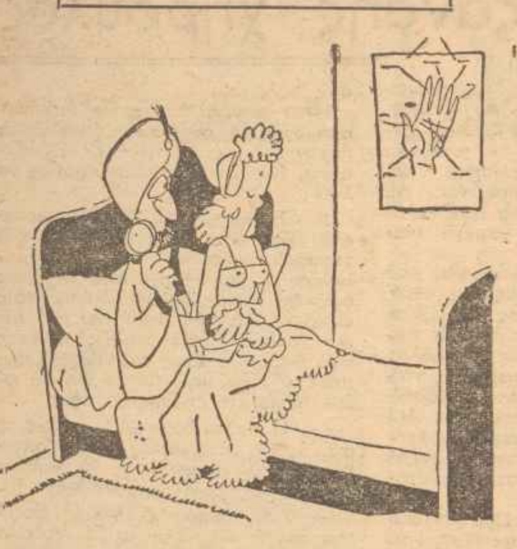

Ο ΧΕΙΡΟΜΑΝΤΗΣ ΣΤΗΝ ΠΕΛΑΤΙΔΑ :

— Μὰ τί περιμένατε ὅταν σᾶς ζήτησα τὸ χέρι σας.

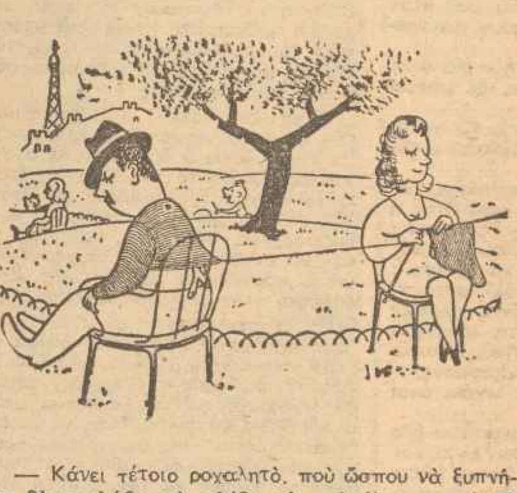

— Κάνει τέτοιο ροχαλητό, ποὺ ὥσπου νὰ ξυπνήσῃ θὰ προλάβω νὰ πλέξω τὴ μπλούζα μου μὲ τὸ μαλλὶ τοῦ πουλόβερ του!

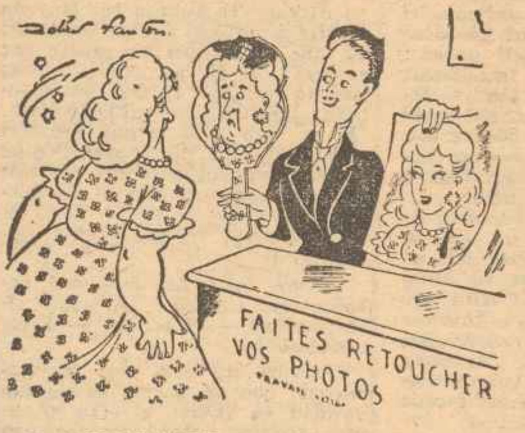

Ο ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΣ : —Κυτταχθῆτε στὸν καθρέφτη καὶ ὕστερα δέστε τί μεταμόρφωσι σᾶς ἔκανε τὸ ρετουσάρισμα τῆς φωτογραφίας σας.

ὁ Ἔρως στὴν Ἀμερική

Εἰς προηγούμενο φύλλο μας ἐδημοσιεύσαμεν ἄρθρον τοῦ συγγραφέως Λεοπόλδου Στέρν, ὁ ὁποῖος πρό τινος μετὰ 7 ἐτῶν διαμονὴν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας ἐπέστρεψεν εἰς τὸ Παρίσι. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ πολυκρότου ἔργου «Ψυχολογία τοῦ συγχρόνου ἔρωτος» ὁ ὁποῖος ἑτοιμάζει τώρα ἕνα νέο βιβλίο μὲ τίτλον «Ἡ Ἀμερικὴ ἀνακαλύπτει τὸν ἔρωτα» ἀνέλυεν εἰς τὸ ἄρθρον ἐκεῖνο τὰς ἐρωτικὰς συνηθείας καὶ ἀντιλήψεις τῶν Ἀμερικανῶν. Εἰς τὸ κατωτέρω δημοσιευόμενον ρεπορτὰζ ὁ κ. Στέρν γράφει περὶ τοῦ θεσμοῦ τοῦ γάμου εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας.

«Διὰ τὸν Ἀμερικανόν—γράφει—ὁ γάμος εἶνε μία ἀπασχόλησις ἀπὸ τὴν ὁποίαν προτιμᾷ νὰ ἀπαλλαγῇ τὸ ταχύτερον καὶ μὲ τὸν ὀλιγώτερον περιπεπλεγμένον τρόπον. Διὰ τὴν γυναῖκα καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὅπως παντοῦ, ὁ γάμος εἶνε ἡ προτιμωμένη σταδιοδρομία. Ἐν τούτοις εἰς τὴν Ἀμερικὴν συναντᾷ κανεὶς τὸν μεγαλύτερον ἀριθμὸν γυναικῶν αἱ ὁποῖαι, οἰκειοθελῶς ἀποποιοῦνται τὸν συμφεροντολογικὸν γάμον καὶ αἱ ὁποῖαι προσπαθοῦν νὰ τὰ βγάλουν πέρα μὲ τὰ ἰδικά τους μέσα.

Γενικῶς, ὁ ἀμερικανικὸς γάμος ἔχει κάτι τὸ εἰλικρινὲς καὶ ἀνιδιοτελὲς ποὺ τὸν κάνει νὰ διαφέρῃ ἀπὸ τὸν εὐρωπαϊκόν. Εἰς τὴν Εὐρώπην οἱ ἄνθρωποι αἰσθάνονται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ περιβάλλουν τὸν γάμον μὲ μίαν μυθιστορηματικότητα ἄχρηστον καὶ μὲ ἕνα αἰσθηματισμὸν ἐπιδείξεως διὰ νὰ καλύψουν καλύτερα τὴν πλεονεκτικὴν καὶ συμβατικὴν πλευράν του.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν παντρεύονται διότι ἔχουν ὄρεξι νὰ παντρευθοῦν, διότι νομίζουν ὅτι κάνουν καλὰ νὰ παντρευθοῦν ἢ διότι δὲν βλέπουν τὸν λόγον διὰ τὸν ὁποῖον δὲν θὰ παντρεύοντον. Ἐπίσης πολλὲς φορὲς παντρεύονται ἀπὸ ἔρωτα ἢ διότι νομίζουν ὅτι εἶνε ἐρωτευμένοι. Πάντοτε ὅμως παντρεύονται ἁπλῶς καὶ εἰλικρινῶς, καὶ χωρὶς ὑστεροβουλίαν ἀκόμη καὶ ὅταν ἀντιλαμβάνωνται ὅτι κάνουν βλακεία.

♥♥♥

Ἐὰν τὸ Ρένο εἶνε ὁ τόπος ὅπου παίρνουν διαζύγιο μέσα σὲ χρονικὸ διάστημα ποὺ ἀποτελεῖ ρεκόρ, ἡ Γιοῦμα τῆς Ἀριζόνα εἶνε τὸ μέρος ὅπου παντρεύονται τὸ ταχύτερον.

Διὰ τοιχοκολλήσεως πληροφορεῖσθε ποῦ μπορεῖτε νὰ ἀπευθυνθῆτε διὰ νὰ παντρευθῆτε καὶ διὰ τοῦ ἰδίου τρόπου μαθαίνετε ὅτι ἀπευθυνόμενοι εἰς τὸν πάστορα, ὁ γάμος σας θὰ εἶνε εὐτυχέστερος καὶ διαρκέστερος. Ἐπίσης πληροφορεῖσθε ἀπὸ ποῦ μπορεῖτε χωρὶς νὰ χάνετε καιρὸν νὰ προμηθευθῆτε τὶς βέρες σας καὶ τὰ ἄνθη.

Ἡ ἱεροτελεστία διαρκεῖ μερικὰ λεπτὰ καὶ στοιχίζει περὶ τὰ πέντε δολλάρια ἐκτὸς ἂν ζητήσετε νὰ ἐκφωνηθῆ καὶ λόγος «γαμήλιος» ὁπότε ἡ τελετὴ διαρκεῖ καὶ κοστίζει περισσότερον.

Διὰ νὰ τελεσθῆ ὁ γάμος ἀπαιτεῖται βεβαίωσις περὶ τοῦ ὅτι ἡ νύφη εἶνε τουλάχιστον 18 ἐτῶν καὶ ὁ γαμβρὸς 21. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἀπαιτεῖται ἡ ἔγγραφος συγκατάθεσις τῶν γονέων.

Τὸ κῦρος τοῦ γάμου εἰς τὴν Ἀμερικὴν δὲν ἀντλεῖται ἀπὸ τὸν νόμον τῆς πολιτείας ἢ τῆς ἐκκλησίας ἀλλὰ ἀπὸ τὴν καλὴν πίστιν καὶ τὴν ἀμοιβαίαν εἰλικρίνειαν μετὰ τῆς ὁποίας ὁ ἄνδρας καὶ ἡ γυναῖκα παντρεύονται.

Ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ ἄλλο εἶδος γάμου εἰς τὴν Ἀμερικήν, ἐξ ἴσου νόμιμον ὅσον καὶ ὁ γάμος παρουσίᾳ δικαστοῦ ἢ ἱερέως. Ἕνας ἄνδρας καὶ μία γυναῖκα ζοῦν μαζὶ καὶ ἀφ' ἧς στιγμῆς οἱ ἴδιοι θεωροῦν τοὺς ἑαυτούς των ὡς ἀνδρόγυνον ἡ ἕνωσίς των εἶνε καθ' ὅλα νόμιμος. Οἱ γάμοι αὐτοὶ ἄνευ ἐπεμβάσεως τοῦ νόμου καὶ ἄνευ ἱεροτελεστίας ἀναγνωρίζονται ἀπὸ 22 πολιτεῖες ἐκ τῶν 48 τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Οἱ παντρευόμενοι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐὰν θέλουν νὰ χωρίσουν ὀφείλουν νὰ καταφύγουν εἰς τὸ δικαστήριον τὸ ὁποῖον καὶ θὰ ἐκδώσῃ διαζύγιον.

♥♥♥

Ὁ ἀμερικανικὸς γάμος δὲν φιλοδοξεῖ πως νὰ ἐξαναγκάσῃ τοὺς ἀνθρώπους νὰ εἶνε μὲ τὸ ζόρι εὐτυχεῖς καὶ ἡ ἀκαμψία τῶν σχετικῶν μὲ τὸν γάμον εὐρωπαϊκῶν νόμων εἶνε ἄγνωστος.

Τὸ πλέον ἀξιοσημείωτον χαρακτηριστικὸν τῶν ἀμερικανικῶν γάμων εἶνε ἡ ἀνυπαρξία τῆς προικὸς καὶ παντὸς ὑλικοῦ συμφέροντος.

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν οἱ παντρευόμενοι δὲν προεξοφλοῦν τὶς μέλλουσες κληρονομίες καὶ ποτὲ ἕνας νεαρὸς δὲν θὰ ἐσκέπτετο νὰ ἀπαιτήσῃ προῖκα ὅπως ἐπίσης ποτὲ Ἀμερικανοὶ γονεῖς δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ ἐννοήσουν ὅτι ὀφείλει κανεὶς νὰ πληρώσῃ διὰ νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὴν κόρη του. Ἡ προῖκα εἶνε πρᾶγμα ἐντελῶς ἀσυμβίβαστο πρὸς τὴν ἀξιοπρέπεια τῆς Ἀμερικανίδος.

Παντρεύονται πάντοτε μὲ τὸ χαμόγελο στὰ χείλη καὶ τὶς καλύτερες προθέσεις τοῦ κόσμου καὶ δὲν τοὺς κρίνει κανεὶς ὡς ὑπευθύνους ἂν τὰ πράγματα ἀλλάξουν παρ' ἐλπίδα καὶ παρὰ πᾶσαν πρόβλεψιν.

Ὁ Ἀμερικανὸς ἔχων ὑπ' ὄψιν ὅτι «ὁ γάμος τελεῖται ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ» προσθέτει : Ναί ἀλλὰ τὸν ζοῦμε ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ ἡ Ἀμερικὴ ὁλόκληρος, συνεπὴς πρὸς τὴν προσθήκην αὐτὴν ἐννοεῖ νὰ ἀπαλλάξῃ τὸν θεσμὸν τοῦ γάμου ἀπὸ κάθε ἀναχρονισμόν.

ΕΝΑΣ ΓΙΓΑΣ ΤΗΣ ΜΝΗΜΗΣ

Ο ΣΑΝΑΣ ΚΑΙ Η «ΜΝΗΜΟΤΕΧΝΙΚΗ» ΤΟΥ

Δὲν ξέρετε βέβαια τὸν ἄνθρωπο μὲ τὸν «ἀτσαλένιον ἐγκέφαλο». Εἶναι πάντως ἕνας κοινὸς ἄνθρωπος ποὺ καταπλήσσει σήμερα τοὺς Παρισινοὺς μὲ τὸ διαβολεμένο μνημονικό του. Ἐμφανίζεται σὲ μιὰ μεγάλη αἴθουσα, ἀκούει αἴφνης μιὰ διάλεξι καὶ ἀμέσως τὴν ἐπαναλαμβάνει ἐπὶ λέξει ! Διαβάζει μιὰ ἐφημερίδα καὶ ἔπειτα τὸν ρωτᾶτε ποιὰ φράσις στὴν τάδε ἀράδα τῆς τάδε στήλης τῆς τάδε σελίδος, καὶ σᾶς τὴν λέγει χωρὶς λάθος ! Τὸ τί εἶναι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος σᾶς τὸ λέγει ὁ γνωστότατος Γάλλος δημοσιογράφος Μισὲλ Λορέν, μὲ τὸ κατωτέρω σημείωμά του :

Ὁ «ἄνθρωπος μὲ τὸν ἀτσαλένιο ἐγκέφαλο» μόλις εἶχε τελειώσει τὸ νούμερό του.

— Ξέρω τὸ κόλπο του. Ὁ Φρέντυ μοῦ τὸ ἐξήγησε — μοῦ ψιθύρισε ἡ νεαρὴ Ζινὲτ ποὺ συνώδευα. — Ἔχει ἕνα νάνο κάτω ἀπὸ τὸ τραπέζι.

— Καί ;

— Ὅταν οἱ θεαταὶ τοῦ λένε νὰ πῆ τί λέει στὴν τάδε σελίδα, στὴν τάδε στήλη, στὴν τάδε ἀράδα τοῦ τηλεφωνικοῦ καταλόγου, ὁ νάνος φυλλομετρᾷ τὸν τηλεφωνικὸ κατάλογο κάτω ἀπὸ τὸ τραπέζι καὶ ψιθυρίζει στὸν ἄνθρωπο μὲ τὸν ἀτσαλένιο ἐγκέφαλο. Αὐτὸ εἶναι τὸ μυστικό...

— Μὰ δὲν ὑπάρχει χῶρος, κάτω ἀπὸ τὸ τραπέζι.

— Ὑπάρχει, ὑπάρχει, σὲ διαβεβαιῶ.

— Καὶ ἡ ἐφημερίδα ;

— ......

Αὐτὰ τὰ ἀποσιωπητικὰ ἑρμηνεύουν κάπως τὴν χαριτωμένη κίνησι τῶν φρυδιῶν καὶ τοῦ πηγουνιοῦ ποὺ ἐδήλωνε τὴν ἄγνοια τῆς μικρῆς καστανῆς.

— Θέλεις νὰ πᾶμε νὰ τὸν ρωτήσουμε ;

— Ναί.

— Τὸν γνωρίζεις ;

— Ὄχι, ἀλλὰ θὰ τὸν γνωρίσω.

Ὕστερα ἀπὸ ἕνα λεπτό, διασχίζοντας τὸ πλῆθος, φθάσαμε στὸ καμαρίνι τοῦ Σανάς, τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὸν «ἀτσαλένιο ἐγκέφαλο».

Ὁ Σανὰς εἶναι αὐτὸ ποὺ λένε, ἕνας ὡραῖος ἄνδρας. Εἶναι σαραντάρης, τὸ πρόσωπό του στρογγυλὸ καὶ τὰ μάτια του περίεργα καὶ παρατηρητικά. Μετὰ τὶς συστάσεις καὶ τὶς φιλοφρονήσεις, ὁ καταπληκτικὸς αὐτὸς ἄνθρωπος εἶπε :

— Γυρεύετε νὰ βρῆτε τίποτε, κυρία ;

Ἡ Ζινέτ, ποὺ ἔψαχνε ὅλες τὶς γωνιὲς τοῦ καμαρινιοῦ, ἀκόμα καὶ κάτω ἀπὸ τὸ τραπέζι, τινάχθηκε κατακόκκινη :

— Χούμ... ὄχι, ἁπλῶς ἔβλεπα. Εἶναι ὡραῖα ἐδῶ.

— Γυρεύει τὸν νάνο, εἶπα.

— Τὸν νάνο ;

— Ναί. Λέει πὼς δὲν ξέρετε ἀπ' ἔξω τὸν τηλεφωνικὸ κατάλογο, ἀλλὰ ὑπάρχει ἕνας νάνος κάτω ἀπὸ τὸ τραπέζι, ποὺ σᾶς λέει τὶς ἀπαντήσεις ποὺ πρέπει νὰ δώσετε στὸ κοινό.

Ὁ Σανὰς ἔσκασε στὰ γέλια :

— Θεέ μου !... Ὄχι, μαντάμ, δὲν ἔχω κανένα σύντροφο. Στὴν πραγματικότητα, γνωρίζω ἀπὸ μνήμης τὸν τηλεφωνικὸ κατάλογο. Ὅπως μπορῶ νὰ πῶ ἀπὸ μνήμης ὅλα ὅσα διαβάσω στὴν ἐφημερίδα, ὁλόκληρη τὴν ἐφημερίδα, ἀρκεῖ νὰ τὴν διαβάσω μιὰ φορὰ μόνο.

— Πολὺ θὰ ἤθελα νὰ ἤξερα τὸ κόλπο ! — εἶπεν ἡ Ζινέτ.

— Τίποτε τὸ πιὸ εὔκολο, ἀγαπητή μου κυρία.

— Ἀλήθεια ; Τὸ λέτε σοβαρά;

— Ναί, μὰ τὸν Θεό. Καὶ μάλιστα εἶμαι πρόθυμος, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει κανένα κόλπο !

— Πῶς ;

— Οὔτε μάγος εἶμαι, οὔτε ταχυδακτυλουργός. Δὲν ἔχω, λοιπόν, κανένα «κόλπο», μὲ τὴν γνωστὴ ἔννοια τῆς λέξεως. Ἂν θέλετε, ἔχω μιὰ μέθοδο. Ἀλλὰ εἶναι μιὰ μέθοδος αὐστηρῶς ἐπιστημονική, βασιζομένη ἐπὶ τῶν ἀρχῶν τῆς μνημοτεχνικῆς. Ὀφείλω νὰ σᾶς πῶ — προσθέτει ὁ Σανὰς — ὅτι εἶμαι καθηγητὴς τῆς μνημοτεχνικῆς.

— Δίνετε μαθήματα ;

— Ναί. Γιὰ νὰ μάθετε ἀπ' ἔξω τὰ ὅσα δημοσιεύει κάθε πρωῒ μιὰ ἐφημερίδα, ἀρκεῖ νὰ μάθετε μιὰ φορὰ γιὰ πάντα ὁλόκληρη σειρὰ πραγμάτων ποὺ, στὸ μυαλό σας θὰ τὰ συσχετίζετε μὲ κάθε ἀράδα τῆς ἐφημερίδος. Μὲ τὸν τρόπον αὐτό, ὅταν θὰ διαβάζετε τὴν ἐφημερίδα, κάθε ἀράδα τῆς ἐφημερίδας θὰ μπαίνῃ στὸ μυαλό σας δίπλα στὸ ἀνάλογο ἀντικείμενο. Ἐν συνεχείᾳ, ὅταν θὰ σᾶς ἐρωτοῦν ποιὰ π. χ. εἶναι ἡ τρίτη ἀράδα τῆς τετάρτης στήλης τῆς δευτέρας σελίδος, θὰ σκέπτεσθε: ἡ ἀράδα αὐτὴ εἶναι τὸ τάδε ἀντικείμενο· ὅταν σκεπτόμουν αὐτὸ τὸ ἀντικείμενο, διάβαζα αὐτὴν τὴν φράσι... Καὶ θὰ τὴν λέτε μεγαλοφώνως, καταπλήσσοντας τοὺς συνομιλητάς σας.

— Πράγματι εἶναι ἁπλούστατο, εἶπα. Θὰ δοκιμάσω αὔριο τὸ πρωΐ.

— Αὔριο τὸ πρωΐ, δὲν θὰ μπορεῖτε, εἶπεν ὁ Σανάς, ποὺ τὰ πῆρε στὰ σοβαρά. Πρέπει πρῶτα νὰ κατέχετε ἀπολύτως τὸν κατάλογο τῶν ἀντικειμένων.

— Καὶ ποιὸς εἶναι ὁ κατάλογος αὐτός ;

— Ἆ, αὐτὸ ἐξαρτᾶται ἀπὸ σᾶς. Δὲν ὑπάρχει μιὰ καὶ μόνο μέθοδος μνημοτεχνικῆς ποὺ νὰ κάνῃ γιὰ ὅλο τὸν κόσμο. Κάθε ἄνθρωπος πρέπει νὰ δημιουργήσῃ τὴν δική του, σύμφωνα μὲ τὶς γνώσεις του, τὸν χαρακτῆρα του, τὴν ἰδιοσυγκρασία του, τὶς συνήθειές του. Ὁ ρόλος μου, ὡς καθηγητοῦ, συνίσταται στὸ νὰ διδάσκω τοὺς κανόνας αὐτῆς τῆς πραγματικῆς ἐπιστήμης, τῆς μνημοτεχνικῆς καὶ νὰ βοηθῶ τοὺς μαθητάς μου στὸ νὰ δημιουργήσουν τὴν δική τους μέθοδο. Οἱ ἄνθρωποι, ποὺ διατείνονται σὲ διάφορα βιβλία ὅτι παρέχουν συνταγὲς ἐφαρμόσιμες γιὰ ὅλους, εἶναι κάπως τσαρλατάνοι.

— Μπορεῖτε νὰ μοῦ πῆτε ποιὰ μέθοδο ἀκολουθῆτε σεῖς, γιὰ νὰ θυμᾶσθε τὰ δημοσιευόμενα στὴν ἐφημερίδα ;

— Εὐχαρίστως. Κάθε σελὶς ἀντιστοιχεῖ μὲ μιὰ συνοικία τοῦ Παρισιοῦ, ποὺ ξέρω καλά. Κάθε στήλη εἶναι ἕνας δρόμος τῆς συνοικίας, κάθε ἀράδα μιὰ λεπτομέρεια τοῦ δρόμου. Ἡ δευτέρα σελὶς εἶναι ἡ συνοικία Πιγκάλ, ἡ τρίτη στήλη τῆς σελίδος αὐτῆς εἶναι ἡ ὁδὸς Φροσό. Ἡ τρίτη ἀράδα εἶναι τὸ κρασοπουλειὸ ποὺ βρίσκεται στὸν ἀριθμὸ 16 τῆς ὁδοῦ αὐτῆς. Θυμᾶμαι καλὰ πὼς σ' αὐτὴ τὴν ἐφημερίδα (ὁ Σανὰς μᾶς δείχνει μιὰ πρωϊνὴ ἐφημερίδα ποὺ βρίσκεται πάνω σὲ μιὰ καρέκλα) ἡ τρίτη ἀράδα τῆς τρίτης στήλης τῆς δευτέρας σελίδος, λέγει : «Ἔχει συνομιλήσει μὲ τὸν κ. Σουμὰν τὸ ἀ—».

— Θυμᾶσθε ἀκόμα καὶ τὴν παῦλα, τὴν «συνέχεια», ὅπως λέμε !

— Ἆ, αὐτὸ μᾶλλον εὐκολύνει τὰ πράγματα.

— Καὶ ἔχετε πολλοὺς μαθητάς, ρώτησε ἡ Ζινέτ.

— Καμμιὰ τριανταριά.

— Καὶ ὑπάρχουν τόσοι ἄνθρωποι ποὺ θέλουν νὰ καταπλήξουν τοὺς φίλους τους !

— Μὴν ἀπατᾶσθε. Δὲν διδάσκω στοὺς ἀνθρώπους πῶς θὰ μαθαίνουν ἀπ' ἔξω τὴν ἐφημερίδα. Ἂν τὸ κάνω αὐτὸ ἐγώ, εἶναι γιατὶ κάνει ἐντύπωσι. Ἀλλὰ σημειώσετε τὴν χρησιμότητα τοῦ νὰ μπορῇ κανεὶς νὰ

ΓΡΑΦΕΤΕ ΣΤΟΥΣ ΑΚΡΙΤΑΣ ΜΑΣ

Στὴ στήλη αὐτὴ δημοσιεύονται διευθύνσεις Ἀκριτῶν μας, ποὺ ζητοῦν νὰ ἀλληλογραφοῦν μὲ Νέες καὶ Νέους τῶν μετόπισθεν. Δημοσιεύονται ἐπίσης διευθύνσεις ὅσων δέχονται ν' ἀλληλογραφοῦν μὲ τοὺς Ἀκρίτας μας. Ἡ ἀλληλογραφία διεξάγεται ἀπ' εὐθείας μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ ὄχι μέσῳ τοῦ ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ.

Ὁ στρατιώτης ΣΚΑΡΜΟΥΤΣΟΣ ΕΥΑΓΓ. ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν ἑξῆς διεύθυνσιν: Κ.Ε.Μ.Κ. 6ος λόχος, Β.Σ.Τ. 902.

Ὁ δεκανεὺς ΖΑΡΙΚΑΚΗΣ ΘΕΟΦΙΛΟΣ ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν ἑξῆς διεύθυνσιν: 457, Τάγμα Διαβιβάσεων ΧΙ Μεραρχίας, Λόχος Διοικήσεως, Σ.Τ.Γ. 914.

Ὁ στρατιώτης ΛΑΚΗΣ Κ. ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν ἑξῆς διεύθυνσιν: 22α Ταξιαρχία, 509 Τάγμα 1ος Λόχος Σ.Τ.Γ. 912 γ.

Ὁ στρατιώτης ΧΑΡΗΣ Π. ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν ἑξῆς διεύθυνσιν: 22α Ταξιαρχία, 509 Τάγμα, 1ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 912 γ.

Ὁ δεκανεὺς ΛΕΜΠΙΔΑΚΗΣ Γ. ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν ἑξῆς διεύθυνσιν: 805 Μ.Λ.Μ., Β.Σ.Τ. 904.

Οἱ στρατιῶται ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡ., ΤΑΣΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ, ΣΑΡΡΗΣ ΔΗΜ., ΣΑΜΨΟΥΝΗΣ ΧΡ., ΔΗΜΟΥΛΙΑΣ ΧΡ., ΚΟΝΙΣΠΟΛΙΑΤΗΣ ΑΝΤ., ὁ ἀνθυπολοχαγὸς ΚΙΟΣΣΕΣ ΙΩΑΝΝΗΣ καὶ οἱ δεκανεῖς ΚΙΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Μ., ΚΟΡΟΒΕΣΟΣ ΧΡ. καὶ ΤΙΖΑΤΖΗΣ ΚΩΝΣΤ. ζητοῦν ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν ἑξῆς διεύθυνσιν: 555 Τάγμα Πεζικοῦ, 3ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 915 6.

Ὁ στρατιώτης ΙΩΣΗΦΙΔΗΣ ΑΝΔΡ. ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν ἑξῆς διεύθυνσιν: 652, Λόχος Π.Α.Υ.Π., Β.Σ.Τ. 903.

Οἱ στρατιῶται ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ καὶ ΝΤΟΒΑΣ ΑΘ. ζητοῦν ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν ἑξῆς διεύθυνσιν: 36η Ὀρεινὴ Ταξιαρχία 566 Τάγμα, 1ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 916 6.

Ἡ δὶς ΣΟΝΙΑ ΟΛΛΑΝΔΕΖΟΥ δέχεται νὰ ἀλληλογραφῆ μὲ τοὺς Ἀκρίτας μας εἰς τὴν ἑξῆς διεύθυνσιν: Ἐργοτίνου 20, Παγκράτι — Ἀθῆναι.

Ὁ στρατιώτης ΚΑΚΑΤΩΣΗΣ ΣΤΕΡΓΙΟΣ ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν ἑξῆς διεύθυνσιν: 652 Π.Α.Υ.Π. Β.Σ.Τ. 903.

Οἱ στρατιῶται ΚΟΡΩΝΑΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ, ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΕΥΑΓΓ. καὶ ΜΠΟΥΧΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΣ ζητοῦν ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν ἑξῆς διεύθυνσιν: 22α Ταξιαρχία 509 Τάγμα, Λόχος Διοικήσεως, Σ.Τ.Γ. 912.

Οἱ λοχίαι ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ ΝΤΙΝΟΣ, ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΥ ΓΕΩΡ. καὶ οἱ στρατιῶται ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ καὶ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ ΜΙΧ. ζητοῦν ἀλληλογραφίαν εἰς τὴν ἑξῆς διεύθυνσιν: ΧΙ Μεραρχία Λόχος Στρατηγείου, Σ.Τ.Γ. 914.

Ὁ στρατιώτης ΠΟΝΤΙΚΑΣ Κ. ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας. Διεύθυνσίς του: 652 ΠΑΥΠ, Β.Σ.Τ. 903.

Οἱ δεκανεῖς ΒΟΝΑΠΑΡΤΗΣ Ι. καὶ «ΚΑΖΑΝΟΒΑΣ» ζητοῦν ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας. Διεύθυνσίς των: ΧΙ Μεραρχία Λόχος Στρατηγείου, Σ.Τ.Γ. 914.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.— Αἱ δεσποινίδες Νταίζη Μίχα, Λέλα καὶ Λιλή, Μίκα Παπαδοπούλου Ἀλίκη Ἀντωνίου, Βανέσα Μ., Ρίκα Δ., Κωνστάνς, Ρένα Δ., Μίνα Τ. «Διαβάζοντάς την Α.Σ.» παρακαλοῦνται νὰ διέλθουν ἐπειγόντως ἐκ τῶν γραφείων μας.

Ἡ δὶς ΚΟΥΛΑ ΜΟΥΣΤΑΚΗ δέχεται νὰ ἀλληλογραφῆ μὲ τοὺς Ἀκρίτας μας εἰς τὴν διεύθυνσιν: Ὁμήρου 60 Ἀθῆναι.

— Ἡ δὶς «ΜΑΡΙΑΝΝΑ» δέχεται ν' ἀλληλογραφῆ μὲ τοὺς ἡρωϊκούς μας Ἀκρίτας εἰς τὴν ἑξῆς διεύθυνσιν: Περιοδικὸν «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» Ἐλευθερίου Βενιζέλου 41 Ἀθῆνας.

Ἡ ΕΛΕΝΗ ΓΚΥΓΟΠΟΥΛΟΥ δέχεται νὰ ἀλληλογραφῆ μ' ἐκείνους ποὺ πολεμοῦν γιὰ τὴν Πατρίδα, εἰς τὴν διεύθυνσιν: Ὑψηλάντου 28 (Ἀθῆναι).

Οἱ στρατιῶται ΠΑΠΑΜΑΤΘΑΙΟΣ ΒΑΣ. καὶ ΚΑΡΑΤΣΙΛΙΩΤΗΣ ΑΝΔΡ. ζητοῦν ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας. Διεύθυνσίς των: 566 Τ. Π., 3ος λόχος Σ. Τ. Γ 916β.

— Ἡ δὶς ΝΙΚΗ ΡΟΒΑ δέχεται νὰ ἀλληλογραφῆ μὲ ἡρωϊκοὺς Ἀκρίτας εἰς τὴν κατωτέρω διεύθυνσιν: «Ἑστία Θηλέων». Ἐγνατίας 109 — Θεσσαλονίκη.

Ἡ δὶς ΔΙΑΝΝΑ ΒΑΛΑΩΡΙΤΟΥ δέχεται ν' ἀλληλογραφῆ μὲ τοὺς ἡρωϊκοὺς Ἀκρίτας εἰς τὴν ἑξῆς διεύθυνσιν: Περιοδικὸν «Ἐδῶ Ἀθῆναι». λεωφόρος Ἐλευθερίου Βενιζέλου Ἀθῆνας.

Ἡ δὶς ΕΡΛΗ ΙΑΤΡΙΔΟΥ δέχεται ν' ἀλληλογραφῆ μὲ τοὺς Ἀκρίτας εἰς τὴν διεύθυνσιν: Περιοδικὸν «Ἐδῶ Ἀθῆναι». Ἐλευθ. Βενιζέλου 41 Ἀθῆνας.

Ἡ δὶς ΜΙΡΑΝΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΥ δέχεται ν' ἀλληλογραφῆ μὲ τοὺς Ἀκρίτας εἰς τὴν διεύθυνσιν: Περιοδικὸν «Ἐδῶ Ἀθῆναι». Ἐλευθ. Βενιζέλου 41 Ἀθῆνας.

Ἡ δὶς ΚΩΝΣΤΑΝΣ δέχεται νὰ ἀλληλογραφῆ μὲ Ἀκρίτας εἰς τὴν ἑξῆς διεύθυνσιν: «Περιοδικὸν «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ» Ἐλ. Βενιζέλου 41 Ἀθῆναι.

— Ἡ δὶς ΓΕΡΑΚΙΝΑ ΑΓΡΑ δέχεται νὰ ἀλληλογραφῆ μὲ τοὺς ἡρωϊκοὺς Ἀκρίτας μας εἰς τὴν κατωτέρω διεύθυνσιν: «Ἑστία Θηλέων». Ἐγνατίας 109 — Θεσσαλονίκη.

Ὁ στρατιώτης νοσοκόμος ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝ. ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν ἑξῆς διεύθυνσιν, 22α Ταξιαρχία 509 Τάγμα, Σ.Τ.Γ. 912 γ.

Ὁ στρατιώτης ΝΙΑΡΧΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν ἑξῆς διεύθυνσιν: 22α Ταξιαρχία, 509 Τάγμα, Λόχος Διοικήσεως Σ.Τ.Γ. 912 γ.

Ὁ λοχίας ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΧΑΡΑΛ. ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν ἑξῆς διεύθυνσιν: 22α Ταξιαρχία, 509 Τάγμα, 1ος λόχος Σ.Τ.Γ. 912 γ.

Ὁ στρατιώτης ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν ἑξῆς διεύθυνσιν: ΧΙ Μεραρχία, Σ.Τ.Γ. 914.

Οἱ στρατιῶται ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ ΠΕΤΡΟΣ, ΣΥΜΑΡΕΣΗΣ ΑΓΓΕΛΟΣ, ΛΙΑΠΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, ΝΤΑΓΙΑΛΙΑΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΕΛΙΣΣΟΥΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜ., ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ ΤΡ. καὶ ΒΑΘΗΣ ΝΙΚΟΛ. ζητοῦν ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν ἑξῆς διεύθυνσιν: 401 Στρατιωτικὸν Νοσοκομεῖον, Β.Σ.Τ. 902.

Ὁ στρατ. ΑΔΑΜΙΔΗΣ ΣΟΦ. ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν διεύθυνσιν: 555 Τάγμα Πεζικοῦ Λόχος Διοικήσεως Σ.Τ.Γ. 915 6.

Ὁ δεκ. ΑΣΠΡΟΜΟΥΡΓΟΣ Κ. καὶ οἱ στρατ. ΜΑΡΙΝΗΣ Π. ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Β. καὶ ΣΚΟΥΡΤΣΟΣ Λ. ζητοῦν ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν διεύθυνσιν: 509 τάγμα 22ας Ταξιαρχίας 3ος λόχος ΣΤΓ 912γ.

Οἱ λοχίαι ΒΑΧΛΙΩΤΗΣ ΑΓΓΕΛΟΣ, ΑΝΘΟΣ ΓΑΖΙΑΣ (Ψευδώνυμον) καὶ ὁ δεκαν. ΤΣΙΜΠΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ ζητοῦν ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν διεύθυνσιν 22 Ταξιαρχία 509 τάγμα 1ος λόχος ΣΤΓ 912γ.

Οἱ δεκαν. ΠΟΥΛΗΣ ΑΛΕΞ., ΜΠΟΛΛΑΣ ΔΗΜ. ΚΙΓΟΝΗΣ ΣΠ. ΠΑΝΟΣ ΚΩΝ. ΚΥΡΙΟΥ Γ., ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ ΔΗΜ. ΟΡΦΑΝΟΣ ΒΑΣ. καὶ ΚΑΛΑΜΑΡΑΣ Κ. ζητοῦν ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν διεύθυνσιν 22α Ταξιαρχία 509 τάγμα Διαβιβάσεις ΣΤΓ 912γ.

Οἱ στρατ. ΜΠΑΚΑΛΩΝΗΣ Γ. καὶ ΛΙΑΚΟΣ ΔΗΜ. ζητοῦν ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν διεύθυνσιν: 22 Ταξιαρχία 509 τάγμα ΣΤΓ 912γ.

Ὁ λοχίας ΤΣΑΤΣΟΥΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ζητεῖ ἀλληλογραφίαν μὲ δεσποινίδας εἰς τὴν ἑξῆς διεύθυνσιν: 953 λόχος ΕΣΑ, ΣΤΓ 912.

ταξινομῆ στὴ μνήμη του ὅ,τι χρειάζεται γιὰ τὸ ἐπάγγελμά του. Δικασταί, ἀνακριταί, ἀστυνομικοί...

— Ἄ, βέβαια. Ἀλλὰ τὸ νὰ γνωρίζη κανεὶς νὰ θυμᾶται, προϋποθέτει τὸ νὰ ξέρη νὰ ξεχνᾶ.

— Καὶ βέβαια. Στὴν πραγματικότητα, ἡ μνημοτεχνικὴ εἶναι κυρίως ἡ ἐπιστήμη τῆς «ταξινομήσεως». Σὲ κάθε πρόσωπο διδάσκω τὴν μέθοδο ποὺ προσαρμόζεται στὸν ἑαυτό του καὶ στὶς ἀνάγκες του. Μπορεῖ κανεὶς νὰ κατορθώσῃ — ὅπως ἐγὼ — νὰ ἐπαλαμβάνῃ μιὰ διάλεξι ποὺ μόλις τὴν ἤκουσε καὶ μιὰν ὥρα.

— Κι' ἀρχίσατε νὰ ἐπιδίδεσθε στὴ μνημοτεχνικὴ ἀπὸ πολὺ νέος;

— Κάθε ἄλλο. Πρὶν τὸν πόλεμο ἔκανα ἄλλη δουλειά.

* * *

Ὕστερα ἀπὸ λίγο, περπατούσαμε στὸ δρόμο μὲ τὴν Ζινέτ.

— Ζινέτ, ἔξερεις τί μέρα ἦταν ἡ 29η Φεβρουαρίου 1887;

— Ἡ 29η Φεβρουαρίου 1887... ἦταν Τρίτη!

— Ἀνόητη! Τὸ 1887 δὲν ἦταν δίσεκτο...

ΜΙΣΕΛ ΛΟΡΕΝ

ΕΥΘΥΜΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ Π. ΒΕΜΠΕΡ

Τὸ διαμέρισμα τῆς ξανθῆς χηρούλας

Ὁ γηραλαῖος μου φίλος, ὁ σοφὸς καθηγητὴς Λουκᾶς Μπέρθ, μοὖπε:

— Πέρασες τὶς διπλωματικὲς ἐξετάσεις τῆς Ἰατρικῆς σχολῆς. Δὲν εἶσαι ἄσχημος, ἔχεις ὄψη σοβαρὴ καὶ ὕφος πὼς ἀκοῦς τὸ διπλανὸ κι' ὅταν ἀκόμη σκέφτεσαι ἄλλο πρᾶμα. Μ' αὐτὰ τὰ προσόντα ἔχεις τὴ βεβαιότητα ν' ἀποχτήσεις μιὰ κάποια πελατεία. Ἔπειτα θὰ ἐφεύρεις κάποιο φάρμακο καὶ θὰ πλουτίσεις. Κι' ἂν κατορθώσεις ν' ἀνακαλύψεις καὶ καμμιὰν ἀρρώστια, θὰ κάμεις τὴν τύχη σου. Γιὰ ν' ἀρχίσεις, πρέπει νὰ ἐγκατασταθεῖς σὲ κάποια πολύκοσμη συνοικία ὅπου οἱ περισσότεροι φάναι μικροαστοί. Αὐτοὶ εἶναι οἱ καλύτεροι πελάτες, γιατὶ δὲν προλαβαίνουν τὶς ἀρρώστιες μὲ τὸ σπόρ. Νοίκιασε ἕνα διαμέρισμα στὸ πρῶτο πάτωμα ἑνὸς σπιτιοῦ ὅπου ἀκόμα νὰ μὴν ἔχουν ἐγκατασταθῆ ἄλλοι γιατροί: Εἶναι δύσκολο, μὰ δὲν εἶναι κι' ἀκατόρθωτο.

— Θὰ πρέπει νὰ ἐπιπλώσω αὐτὸ τὸ διαμέρισμα;

— Φυσικά, μὰ δὲν ἔλαβες μιὰ κληρονομιὰ ἀπὸ τὸ θεῖο σου τὸν κύριο Μπλόν; Πόσο σοῦ ἄφησε;

— Τριάντα χιλιάδες φράγκα.

— Εἶναι λίγα, μὰ φθάνουν. Θ' ἀγοράσεις ἕνα σαλονάκι, ἕνα γραφεῖο, μιὰ τραπεζαρία καὶ μιὰ κρεββατοκάμαρα: Θὰ βρεῖς ἀπ' ὅλα στὴν τέταρτη σελίδα τῶν ἐφημερίδων, στὶς μικρὲς ἀγγελίες.

Ἀκολούθησα τὴ συμβουλὴ τοῦ γέρου μου καθηγητῆ. Στὶς μικρὲς ἀγγελίες εἶδα μιά:

«Διαμέρισμα ἄρτια ἐπιπλωμένο, σχεδὸν καινούριο, πουλιέται ἐξ αἰτίας θανάτου. Ἀποτανθῆτε κυρία Β. Φ. Ὁδὸς Ἁγίου Μάρκου 224». Τράβηξα στὴ σημειωμένη διεύθυνση κι' ἐρώτησα τὴν πορτιέρισσα:

— Μένει ἐδῶ ἡ κυρία Φ.Β.;

— Ἄ, ἡ κυρία Φουανὺ ἡ χήρα; Στὸ δεύτερο πάτωμα, ἀριστερά.

Σήμανα στὸ δεύτερο πάτωμα. Ἕνας γέρος ὑπηρέτης, ντυμένος κατάμαυρα, μ' ἔμπασε σ' ἕνα μικρὸ σαλονάκι ἀρκετὰ κομψό. Μένοντας μόνος, ἔψαυσα μὲ τρόπο τὶς πολυθρόνες, δοκίμασα ἐρευνητικὰ μὲ τὸ δάχτυλό μου τὸ γραφεῖο, ἔγγιξα τὶς κουρτίνες: μοῦ φάνηκε πὼς ὅλα ἦταν σὲ καλὴ κατάσταση. Ἔπειτα κι' ἡ χήρα Φουανὺ φαίνεται πὼς ἦταν πολὺ λεπτολόγα γιατὶ τὰ ἔπιπλα ἦταν ἐξαιρετικὰ καθαρά. Ἄνοιξε ἡ πόρτα κι' εἶδα νὰ μπῆ μιὰ συμπαθητικὴ νεαρὴ κυρία, κατάξανθη, λιγάκι παχουλή, μὲ μιὰ παράξενη μυτίτσα γυρισμένη καταπάνω. Τὸ ντύσιμό της ἦτανε τελείως πένθιμο, μὰ τὸ ὕφος της ἔδειχνε γυναῖκα ποὺ δὲν εἶχε χύσει καὶ πάρα πολλὰ δάκρυα.

Μ' ἔβαλε νὰ καθίσω κοντά της.

— Κύριε —ἄρχισε νὰ λέει— σᾶς πληροφορῶ πὼς θὰ σᾶς κάμω τὶς καλύτερες εὐκολίες. Εἶμαι ὑποχρεωμένη νὰ φύγω γιὰ τὸ Ἀνζέρ, ὅπου μένει ἡ οἰκογένειά μου. Ὁ θάνατος τοῦ ἄμοιρου ἄντρα μου μ' ἀναγκάζει ν' ἀφήσω τὸ Παρίσι κι' ἡ μητέρα μου μοῦ προσφέρει φιλοξενία στὸ σπίτι της. Εἶμαι μόνη στὸν κόσμο, μὲ τὸ γέρο μου ὑπηρέτη τὸ Νόε.

— Τὸ γέρο ὑπηρέτη ποὺ μοῦ ἄνοιξε τὴν πόρτα;

— Μάλιστα: μοῦ εἶν' ἐξαιρετικὰ πιστός. Αὐτὸς ἔκλεισε τὰ μάτια τοῦ ἄμοιρου ἄντρα μου.

Καὶ στὸ σημεῖο αὐτὸ τὰ μάτια τῆς κυρίας Φουανὺ γεμίσανε δάκρυα. Ἔδειξα ὅλη μου τὴ στενοχώρια γιὰ τὴν ἀδεξιότητά μου νὰ τῆς θυμίσω θλιβερὰ πράματα.

— Ὢ κύριε, φταίω ἐγὼ μόνη ποὺ δὲ μπορῶ νὰ ξεχάσω τὶς ἀναμνήσεις αὐτές. Ἤμουν τόσο εὐτυχισμένη ἐκείνους τοὺς ἔξη μῆνες μὲ τὸν ἄμοιρον ἄντρα μου!

— Ἄ, ἔξι μῆνες μόνο;

— Μάλιστα, ἔξι μῆνες εὐτυχία. Τὸ βλέπετε μόνος σας: Τὰ ἔπιπλα εἶν' ἀκόμα σχεδὸν καινούρια! Καὶ πραγματικά, τ' ἀγοράσαμε ἐδῶ καὶ δυὸ μῆνες μόνο. Τοὺς πρώτους τέσσερους μῆνες τοὺς περάσαμε στὸ Ἀνζὲρ στὸ σπίτι τῆς μητέρας μου. Ἄ, ἐκεῖν' οἱ τέσσεροι μῆνες! Ἂν ξέρατε, κύριε· ἂν ξέρατε κ' ἔπειτα, μόλις ἐγκατασταθήκαμε ἐδῶ, ὁ ἄμοιρος ἄντρας μου ἀρρώστησε.

— Ἀπὸ τί ἀρρώστια; — ρώτησα λιγάκι ἀνήσυχος.

— Ὄχι κολλητική. Ὁ ἄντρας μου ὑπόφερε ἀπὸ τὴν καρδιὰ κι' ἀμέσως τὸν ἔβαλα σὲ μιὰ κλινική. Τὰ ἔπιπλα τῆς κρεββατοκάμαρας εἶναι ἀκόμα ἄγγιχτα.

— Εὐτυχῶς! — εἶπα χωρὶς νὰ μπορέσω νὰ βασταχτῶ.

Ἡ κυρία δὲν ἔδωσε προσοχὴ στὸ σχόλιό μου. Μοῦ μίλησε γιὰ τὸν ἀγαπητό της νεκρό, γιὰ τὰ προτερήματά του καὶ γιὰ τὸ γέρο Νόε τὸν τόσο πιστό. Ἄ, οἱ γέροι ὑπηρέτες! Μοῦ φάνηκε πὼς δὲν τῆς ἔλειπαν οὔτ' αἰσθήματα, οὔτε λεπτότητα κι' ἄρχιζα νὰ ζηλεύω τὸν κύριο Φουανύ, ποὺ εἶχε γιὰ δυὸ μῆνες τὴν τύχη νὰ τὸν ἀγαπάει μιὰ γυναῖκα μὲ τόσο σπάνια προτερήματα. Ἡ ὥρα περνοῦσε μὰ ἐγὼ δὲν εἶχα τὸ θάρρος ν' ἀρχίσω τὸ ἐμπορικὸ παζάρεμα. Αὐτὸ τὄκαμε ἡ κυρία Φουανύ.

— Θὰ σᾶς ἐσκότισα λέγοντάς σας αὐτὲς τὶς ἱστορίες, ποὺ ἐνδιαφέρουν μονάχα ἐμέ. Ἂν θέλετε, μποροῦμε νὰ ἰδοῦμε τὰ ἔπιπλα. Εἶμαι ἀποφασισμένη νὰ τὰ πουλήσω ὅλα, ἀπὸ τὰ πολύφωτα ἴσαμε τὰ μαγειρικὰ σκεύη τῆς κουζίνας. Δὲ θέλω νὰ βαστάξω τίποτα ἀπὸ κεῖνα ποὺ μοῦ θυμίζουν τὴ χαμένη μου εὐτυχία...

Ἔπειτ' ἀπὸ τὸ σαλονάκι ποὺ μοῦ τόδειξε λεπτομερῶς μ' ὁδήγησε στὴν τραπεζαρία στὶλ Ἐρρίκου ΙΙ. Εἶναι παράξενο νὰ διαπιστώνει κανεὶς πόσο ὁ μεγαλειότατος αὐτὸς γάλλος παρευρίσκεται στὰ γεύματα τῆς γαλλικῆς ἀστοκρατίας, ἐνῶ ὁ Λουδοβίκος 14ος κι' ὁ Λουδοβίκος 15ος συμμαχοῦνε γιὰ νὰ ἐφοδιάσουν τὰ περιβάλλοντα τὰ προορισμένα νὰ συζητοῦν καὶ νὰ ὑποδέχονται τοὺς ἐπισκέπτες.

Ὡς τόσο ἡ Μαντὰμ Πομπαντοὺρ εἶχε ταχτοποιήσει μὲ διακριτικὴ κομψότητα τὴν κρεββατοκάμαρα μὲ δυὸ ὅμοια κρεββάτια, προφυλαγμένα κάτω ἀπὸ τὸ ἴδιο μπαλντακίνο. Παρατήρησα πὼς ἕνα κρεββάτι μοῦ ἦταν ἀρκετό, μιὰ καὶ δὲν ἤμουν παντρεμένος.

— Μπά! — ἔκαμε ἡ κυρία Φουανύ.— Θὰ παντρευτῆτε, δὲ μπορεῖ νὰ ζήσετε μόνος.

Δὲ ξέρω οὔτε κι' ἐγὼ τὸ γιατί, μὰ ἡ φράση ἐκείνη μοὔκαμ' ἐντύπωση.

Ξαναγυρίσαμε στὸ σαλονάκι, κι' ἐρώτησα τὴν πωλήτρια ποιὰ ἦταν ἡ τιμὴ τῶν ἐπίπλων. Μοῦ ἀπάντησε:

—Νὰ σᾶς πῶ: Δὲν ξέρω ἀπ' αὐτὰ τὰ πράματα... Τί νὰ ζητήσω; Ἂς δοῦμε... Ἐμεῖς ὅλ' αὐτὰ τ' ἀγοράσαμε γιὰ εἰκοσιπέντε χιλιάδες φράγκα ἀπὸ ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα ἐπιπλοποιεῖα τοῦ Παρισιοῦ. Μπορῶ νὰ σᾶς δείξω τοὺς λογαριασμούς.

— Ἔ, μοῦ φαίνονται λιγάκι ἀκριβά...

— Μὰ δὲ ζητῶ νὰ ξαναπάρω ὅλο αὐτὸ τὸ ποσό. Μ' ὅλο ποὺ εἶναι καινούρια, τὰ ἔπιπλ' αὐτὰ θὰ τὰ δώσω σὰν «εὐκαιρία», γιὰ νὰ μεταχειριστῶ τὴν ἐπαγγελματικὴ φρασεολογία. Λοιπόν, θὰ σᾶς τ' ἀφήσω ὅλα γιὰ εἴκοσι χιλιάδες φράγκα.

Ἤτανε τὸ διπλὸ ἀπὸ τὸ ποσὸ ποὺ προόριζα γιὰ τὴν ἐπίπλωση. Ἡ κυρία Φουανὺ παρατήρησε τὴν ἀναποφασιστικότητά μου, καὶ μοὖπε:

— Ἔλα! Γιὰ νὰ τελειώνουμε γρήγορα σᾶς τ' ἀφήνω ὅλα γιὰ δεκαπέντε χιλιάδες φράγκα. Κι' ἂν δὲ σᾶς εἶναι εὔκολο νὰ τὰ δώσετε ὅλα ἀμέσως, δέχομαι νὰ πληρώσετε τώρα τὰ δύο τρίτα καὶ τὸ ὑπόλοιπο νὰ τὸ πληρώσετε σ' ἔξι μῆνες.

Ἤμουν ἕτοιμος νὰ συμφωνήσω ἀμέσως μ' εὐγνωμοσύνη μὰ μοῦ φάνηκε πὼς τόσο ἀπὸ καθῆκον ὅσο κι' ἀπὸ φιλαρέσκεια ἔπρεπε νὰ δείξω πὼς τὸ συλλογίζομαι. Ἔπειτα μοῦ ἦταν καὶ δυσάρεστο νὰ μὴν ξαναϊδῶ αὐτὴ τὴν ὡραία κυρία, ποὺ ἡ χάρη της μ' εἶχε καταχτήσει. Ἀνάβαλα τὴν ὁριστικὴ ἀπάντηση γιὰ τὴν ἄλλην ἡμέρα. Ἡ πωλήτρια δὲν ἔκρυψε τὴ δυσαρέσκειά της.

— Αὐτὴ ἡ ἀργοπορία μὲ στενοχωρεῖ λιγάκι — εἶπε — εἶχ' ἀποφασίσει νὰ φύγω κατὰ τὸ τέλος τῆς ἑβδομάδας.

— Τόση γρήγορα: — παρατήρησα, χωρὶς νὰ τὸ καλοσκεφτῶ.

Ἡ κυρία Φουανὺ κοκκίνισε, κοκκίνισε... Μὰ πιστεύω πὼς ἐκολακεύτηκε μιὰ κ' ἡ εἰλικρίνειά μου δὲν τῆς ἐπέτρεπε νὰ προσβαλθεῖ. Μὲ χαιρέτησε λέγοντάς μου:

— Τὴν Πέμπτη; Σύμφωνοι!...

Ὁ γέρο Νόε μοῦ ἄνοιξε φιλόφρονα τὴν πόρτα κι' ἐγὼ δὲ μπόρεσα νάμην κοιτάξω μὲ φιλικὸ μάτι αὐτὸν τὸν πιστὸ ὑπηρέτη, ποὺ θ' ἀγόραζα εὐχαρίστως μαζὶ μὲ τ' ἄλλα ἔπιπλα.

Πῆγ' ἀμέσως νὰ ἐπισκεφτῶ τὸν καθηγητὴ Λουκᾶ Μπέρθ, καὶ τοῦ διηγήθηκα τὶς λεπτομέρειες τῆς ἐπισκέψεώς μου. Ἐκεῖνος μ' ἐσυμβούλεψε:

— Πρόσεξε! Φοβοῦμαι πὼς ἡ ὡραία σου χήρα σὲ κοροϊδεύει. Εἴκοσι χιλιάδες φράγκα! Καὶ τὸ θεωρεῖς γιὰ εὐκαιρία;

Ἐκόντεψε νὰ πρόσβληθῶ καὶ γιὰ πρώτη φορὰ ὑποψιάστηκα πὼς ὁ καθηγητής μου ἔπασχε ἀπὸ φιλαργυρία.

Πληροφόρησα ὅλους τοὺς φίλους μου γιὰ τὴ συμφωνία. Ἕνας μοὖπε:

— Ἂν εἶν' ὡραία ὅπως λές, αὐτὴ ἡ χήρα Φουανὺ παρηγόρησέ την. Τί χτήνη ποὺ εἶν' οἱ ἄνθρωποι πολλὲς φορές! Τέλος ἡ μεγάλη ἡμέρα ἔφτασε. Τὴν προηγούμενη βραδυὰ δὲν κατόρθωσα νὰ κλείσω τὰ μάτια μου. Εἶχε ξυπνήσει μέσα μου μιὰ παράξενη ἰδέα, ποὺ στὴν ἀρχὴ δὲν τῆς ἔδωσα καμμιὰ σημασία. Μὰ ἔπειτα λίγο-λίγο, ξεκαθάρισε: Ἤμουν βλάξ! Τί ἠλιθιότης! Μὰ τόσο τὸ χειρότερο!

Ντύθηκα μὲ μιὰ κάποιαν ἐκζήτηση κι' ἐπαρουσιάστηκα στὴν Ὁδὸ Ἁγίου Μάρκου.

Ὁ γέρο Νόε μὲ γνώρισε:

— Ἄ εἴσαστε ὁ κύριος ποὔρθατε τὴν Τρίτη. Πάω νὰ εἰδοποιήσω ἀμέσως τὴν κυρία.

Βγῆκε κι' ἔπειτ' ἀπὸ λίγο ἦρθε νὰ μὲ συναντήση στὸ χὼλ ἡ ἴδια ἡ κυρία Φουανὺ γιὰ νὰ μ' ὁδηγήσει στὸ σαλονάκι.

Ἦταν ἀκόμα πιὸ ὡραία ἀπ' ὅσο στὴν πρώτη συνάντηση, ἢ καλύτερα ἤμουν ἐγὼ ἐρωτευμένος ὡς τὰ κόκκαλα. Κι' ἡ κυρία Φουανὺ ἄρχισε νὰ λέει:

— Σᾶς περίμενα μ' ἀνυπομονησία. Τὴν ἄλλη μέρα ἦρθανε τρία ἢ τέσσερα πρόσωπα, ποὺ μοὔκαμαν καλύτερες προσφορὲς ἀπὸ τὶς δικές σας. Μὰ ἤμουν δεμένη μ' ὑπόσχεση, κι' ἀνάβαλα τὴν ἀπάντηση γι' αὔριο. Μοὔκαμ' ἐπίσκεψη ὡς κι' ἕνας ποὺ θαρροῦσε ἴσως πὼς θὰ πουλιώμουν κι' ἐγὼ μαζὶ μὲ τὰ ἔπιπλα κι' ἐμεταχειρίστηκε ἄπρεπα λόγια.

— Ὁ παλιάνθρωπος! — ξέσπασα, χωρὶς νὰ μπορῶ νὰ συγκρατηθῶ.— Ἂν ἤμουν ἐδῶ θὰ τοὔδινα τὸ μάθημα ποὺ τοῦ χρειαζότανε!...

— Σᾶς εὐχαριστῶ. Μὰ ὁ Νόε ἦταν στὸ σπίτι. Σήμανα τὸ κουδοῦνι καὶ τὸν ἔβγαλ' ἔξω ἀπὸ τὴν πόρτα.

— Ἄ, τί θλιβερὸ νὰ σκέφτεται κανεὶς πὼς ἐσεῖς βρισκόσαστε στὴν ἀνάγκη νὰ ἔρχόσαστε σ' ἐπαφὴ μὲ τέτοια καθάρματα! Νὰ σκέφτεται πὼς τὸ χαριτωμένο σας ἄτομο, τὰ λεπτά σας αἰσθήματα ἐκθέτονται σὲ παρόμοιες προσβολές!

Εἶχα ξεκινήσει! Ὁ λυρισμὸς τῶν ἡρωϊκῶν γκαφῶν μὲ παράσερνε; Ἡ κυρία Φουανὺ δοκίμασε νὰ σταματήσει ἐκεῖνο τὸ χείμαρρο τῆς ἐρωτικῆς χτηνωδίας. Μιλοῦσα, μιλοῦσα. Ὡς τόσο, ὁ ἐπόπτης ποὺ κάθε ἄνθρωπος ἔχει μέσα του, ρωτοῦσε: «Τί θὰ συμβῆ»: Μὰ δὲ συγκρατιώμουν, προχώρησα ὡς τὸ τέλος. Ἐδήλωσα στὴν κυρία Φουανὺ πὼς ἤθελα νὰ παντρευτῶ. Καὶ μ' ἐκείνη! Ἐκείνη τάχα δὲν τὄχε προκηρύξει: «Δὲν μποροῦμε νὰ ζήσουμε μόνοι»! Λοιπὸν ὁ πόνος της κάποια μέρα θὰ λιγόστευε, κι' ἂν δεχότανε, ἐγὼ ἀναλάβαινα νὰ τὴ βοηθήσω νὰ χαρεῖ λιγάκι τὴ ζωή. Ἤμουν γιατρός, ποὺ τὸν βοηθοῦσαν οἱ καθηγητές του· θἄχα τὸ θάρρος νὰ ἐργαστῶ, ν' ἀποχτήσω μιὰ θέση· ἔνοιωθα πὼς γιὰ χάρη της τίποτας δὲ θὰ μποροῦσε νὰ μ' ἐμποδίσει.

Τὴν εἶχ' ἀγαπήσει ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή. Ἡ θλιβερή της διήγηση μ' εἶχε συγκινήσει κ' εἶχα ὑποσχεθεῖ νὰ τῆς ξαναδώσω τὴ χαμένη της εὐτυχία! Δὲ θὰ διετηροῦσε τίποτας ἀπὸ τὸ παρελθόν! Ὄχι θὰ διατηροῦσε μόνο τὸ γέρο καὶ καλὸ Νόε... Ἔπειτ' ἀπὸ λίγο σταμάτησα. Ἡ κυρία Φουανὺ μ' ἄκουε σκυμμένη μὲ τὸ πρόσωπο κρυμμένο στὸ μαντῆλι της: κ' ἐσειόταν ἀπὸ τ' ἀναφυλλητά:

— Κλαῖτε! Ὢ μὴν κλαῖτε, σᾶς ἱκετεύω!

Λοιπὸν ὄχι! Δὲν ἔκλαιγε! Γελοῦσε ἀπὸ καρδιᾶς: Ἄ, τοῦτο εἶναι ὡραῖο! — ξεφώνιζε. — Εἶναι μοναδικό!

Τίποτας δὲν εἶναι τόσο ἀποκαρδιωτικό, ὅσο νὰ βλέπει κανεὶς μιὰ γυναῖκα νὰ γελάει, κ' εἶχα πειραχτεῖ τρομερά, γιατὶ καταλάβαινα πὼς εἶχα γίνει γελοῖος πὼς εἶχα φανεῖ ἠλίθιος.

Τέλος ἐκαταδέχτηκε νὰ μοῦ δώσει ἐξήγηση:

— Κύριε, δὲ θὰ γίνω γυναῖκα σας!

— Καὶ γιατί; Δὲν ἤσαστε χήρα;

— Εἶμαι παντρεμένη! Κι' ὁ ἄντρας μου ζεῖ κ' εἶναι πολὺ καλὰ στὴν ὑγεία του! Εἶναι ὁ Νόε, ὁ γέρος ὑπηρέτης! Τὸ σωστό του ὄνομα εἶναι Σερβαὶνξ, ἔμπορος ἐπίπλων. Ὅταν ἐξακριβώσαμε πὼς τὸ ἐμπόριο περνοῦσε κρίση ἐπινοήσαμε τὸ κόλπο τῆς χήρας γιὰ νὰ πουλοῦμε τὰ ἔπιπλα. Τὸ τέχνασμα ἐπέτυχε περίφημα κι' ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς ἐπισκέψεώς σας πουλήσαμε τρεῖς φορὲς ὁλόκληρη τὴν ἐπίπλωση. Ἐδῶ δὲ γίνεται τίποτε ἄλλο παρὰ μεταφορὰ ἐπίπλων. Μέσα σ' ἕνα χρόνο, θὰ μπορέσουμε ν' ἀποτραβηχτοῦμε ἀπὸ τὴν ἐπιχείρηση... Ὁπωσδήποτε ἐγὼ παίζω καλὰ τὸ μέρος τῆς χήρας, δὲ σᾶς φαίνεται; Καμμιὰ φορὰ ξεγελῶ ἀκόμα καὶ τὸν ἄντρα μου καὶ χύνει πικρὰ δάκρυα γιὰ τὸ θάνατό του...

— Μὰ κι' ἐκεῖνος δὲν στερεῖται ἱκανότητα νὰ παίζει τὸ μέρος τοῦ γέρου ὑπηρέτη — ἀπάντησα καταταπεινωμένος.

— Ἔλα — πρόστεσε — ἐσεῖς ἔχετε προσβαλθεῖ. Μὰ πρέπει ν' ἀναγνωρίσετε πὼς εἶμαι εὐγενικιά, ξεσκεπάζοντάς σας τὸ τέχνασμα. Μὴν εἴσαστε κακός: σᾶς ἀφήνω τὰ ἔπιπλα γιὰ δώδεκα χιλιάδες φράγκα.

Καὶ βλέποντας πὼς ἐδίσταζα νὰ συμφωνήσω, πρόστεσε χαμηλόφωνα:

— Ἀποφασίστε κι' ὅταν θὰ ἑτοιμάσετε τὸ σπίτι, θάρθω νὰ σᾶς ἐπισκεφτῶ γιὰ νὰ σᾶς βοηθήσω νὰ συνηθίσετε τὰ καινούρια ἔπιπλα...

Ἀποφάσισα. Κ' ἐκείνη ἐκράτησε τὸ λόγο της. Μὰ πρέπει νὰ ὁμολογήσω πὼς τὰ ἔπιπλα ξεχαρβαλώθηκαν πολὺ γρήγορα! Ἐπρόκειτο γιὰ ἀπάτη προσωποποιημένη...

ΠΕΤΡΟΣ ΒΕΜΠΕΡ

(Μετάφρ. Γ. Σ.)

ΡΟΥΜΑΝΙΣ ΠΡΙΓΚΗΠΙΣΣΑ ΣΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

«Ντόρ», ρουμανικὰ σημαίνει νοσταλγία. Ἡ μονοσύλλαβη αὐτὴ λέξι, ποὺ ἔχει τὸ πλεονέκτημα νὰ προφέρεται κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο σὲ ὅλες τὶς γλῶσσες, εἶνε τὸ ρωμαντικὸ ψευδώνυμο ποὺ διάλεξε μιὰ αὐθεντικὴ Ρουμανὶς πριγκήπισσα γιὰ νὰ κάμη τὴν ἐμφάνισί της εἰς τὸν κινηματογράφον.

Ἡ ἴδια δήλωσε στοὺς δημοσιογράφους, ὅτι τῆς εἶχε παρουσιασθῆ μιὰ εὐκαιρία νὰ γίνη ἀστὴρ τῆς ὀθόνης, ὅταν ἦταν δέκα ἕξη χρόνων. Ὅταν ἐνηλικιώθη, ἡ πριγκήπισσα ἔδειξε μεγαλυτέραν ἀποφασιστικότητα: Ἡ θεατρικὴ σταδιοδρομία της ὅμως, διεκόπη πολὺ γρήγορα, γιατὶ παντρεύθηκε τὸν πρίγκηπα τῶν ὀνείρων της τὸν ὁποῖον ἐγνώρισε μέσα σ' ἕνα ἀεροπλάνο, ἐν ὥρᾳ καταιγίδος. Ὁ πρίγκηψ καὶ ἡ μέλλουσα πριγκήπισσα, ἦσαν οἱ μοναδικοὶ ἐπιβάται τοῦ ἀεροπλάνου ἐκείνου. Μὲ ἄλλας λέξεις, κανεὶς δὲν διέκοψε τὴν «συνεννόησίν» των, καὶ ὅταν τὸ ἀνεμοδαρμένο ἀεροπλάνο των προσεγειώθη, ἀντὶ δύο ξένων μὲ τοὺς ὁποίους ξεκίνησε, ἀπεβίβασε δύο μνηστευμένους. Ὁ «πρίγκηψ» εἰς τὴν πραγματικότητα, ἦταν ἕνας πρώην ἀχθοφόρος, ὀνόματι Ἄλντο Φαμπρίτσι, σήμερα δὲ, ὁ μεγαλύτερος ἀστὴρ τοῦ Ἰταλικοῦ κινηματογράφου, ὁ περίφημος ἑρμηνευτὴς τῆς ταινίας «Ρώμη, ἀνοχύρωτη πόλις», καὶ τοῦ φίλμ «Ζῆν ἐν Εἰρήνῃ», εἰς τὸ ὁποῖο πρωταγωνιστεῖ μετὰ τῆς Ντάνια Ντόρ. Περιττὸ νὰ προσθέσωμε, ὅτι αὐτὰ ποὺ διαβάσατε πιὸ πάνω, εἶνε ἕνα σενάριο.

Ἡ Ρουμανὶς Πριγκήπισσα

ΡΟΜΑΝΤΣΑ τῶν φιλοσόφων μας

Η ΩΜΟΡΦΗ ΠΕΝΘΙΛΗ ΚΑΙ Ο ΠΙΤΤΑΚΟΣ ΤΗΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ

Ἡ Μυτιλήνη ἦταν στὶς μεγάλες της ὀμορφιὲς γύρω στὰ 612 π.Χ. Τὰ γραφικά της ἀμπέλια κι' οἱ πλούσιοι ἐλαιῶνες της, τὰ περιβόλια της μὲ τὶς μηλιές, τὶς κυδωνιὲς τὶς δαφνιὲς καὶ τὶς τριανταφυλλιὲς ποὺ τραγούδησε ἡ Σαπφὼ μέσα στὰ ὡραιότερα ἐρωτικά της τραγούδια, ἦταν πασίγνωστα ὄχι μόνο στὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ στὴν Ἀνατολὴ ἀπέναντι.

Οἱ μεγαλόπρεποι ναοὶ τῆς Ἀφροδίτης καὶ τῆς Ἥρας μὲ τὸν Ἀσιατικὸ χαρακτηριστικὸ ρυθμό τους καὶ τὰ μυστικοπαθῆ Ἀσσυριανῆς καταγωγῆς πανηγύρια τὰ πολύχρωμα Ἀνατολίτικα παλάτια, τὸ Μυρσίλειο καὶ τὸ Πρυτανεῖο νὰ ξακουστὰ τῆς χοροστάσια, ποὺ ἔκανε συχνὰ τὴν ἐμφάνισί της ἡ Σαπφὼ — 28 χρονῶ τότε — θάλεγε κανεὶς πὼς εἶχαν κινήσει τὸ φθόνο τῆς Μοίρας καὶ τὰ βύθισε ὅλα σ' ἕνα σκοτεινὸ πολεμικὸ τρικυμισμό.

Ὁ τόπος ὑπόφερε φρικτὰ ἀπὸ τὸν φανατικὸ ἀλληλοσπαραγμὸ μεταξὺ τῶν ἀριστοκρατῶν (τῶν γαιοκτημόνων) καὶ τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἀνέκαθεν ἦταν κηρυγμένος κατὰ τῶν πλουσίων καὶ τῆς μοναρχίας ποὺ τὴν χαρακτήριζε ὡς τυραννίαν.

Τότε ἐμφανίσθηκε ὁ Πιττακός, ἕνας μορφωμένος, δραστήριος καὶ δαιμόνιος ἄνδρας ταπεινῆς καταγωγῆς (γυιὸς κάποιου Ὑρραδίου, κτηματίου ποὺ εἶχε ἔλθει ἀπὸ τὴ Θράκη) καὶ ἀναγνωρίσθηκε ὡς ἐξαιρετικὴ στρατηγικὴ ἰδιοφυΐα.

Ὡς 29 ἐτῶν ἡλικία θὰ εἶχε ὁ Πιττακός, ὅταν διωρίσθηκε στρατηγὸς τῶν Μυτιληναίων καὶ ἐστάλη νὰ πολεμήση κοντὰ στὸν Ἑλλήσποντο γιὰ τὸ Σίγειο, ποὺ τὸ διαφιλονεικοῦσαν οἱ συμπατριῶται του ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους.

Ὁ πόλεμος ἐκερδήθηκε χάρις στὴν ἔξυπνη στρατηγική του καὶ γι' αὐτὸ ἔγινε δεκτὸς στὴν πατρίδα του κατόπιν μὲ ἀποθεωτικὲς τιμές.

Ὡς δῶρο τοῦ ἔδωκαν μιὰ μεγάλη ἔκτασι καρποφόρου γῆς, ἀλλὰ ὁ εὐτυχισμένος νικητής, ἄνθρωπος ἐσωτερικὰ ἀφιλοκερδὴς καὶ σοφὸς δημοκράτης, ἐκράτησε μονάχα ἕνα μικρὸ μέρος ἀπὸ τὸ κτῆμα ποὺ τοῦ προσέφεραν.

— Μοῦ ἀρκεῖ, εἶπε, μιὰ λωρίδα γῆς ποὺ νὰ μὴν εἶναι μακρύτερη ἀπὸ τὸ διάστημα ποὺ θ' ἄφηνε ἕνα βέλος ἐκσφενδονιζόμενο ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ στὴν ἄλλη.

Γιὰ νὰ ξεκαθαρισθοῦν οἱ ἐμφύλιοι σπαραγμοὶ ἐπέτυχε νὰ ὀργανώση ἕνα ἐπαναστατικὸ κίνημα μὲ τὴ βοήθεια τῶν ἀδελφῶν τοῦ ποιητῆ Ἀλκαίου καὶ νὰ ἐπαναφέρη τὴν τάξι, ἐξοντώνοντας τὸν τότε μονάρχη Μέλαγχρο.

Οἱ Μυτιληναῖοι ἀναγνωρίζοντας τὴν σπουδαία αὐτὴ ὑπηρεσία του τὸν ἀνακήρυξαν ἀμέσως κυβερνήτη τοῦ τόπου.

Ἔτσι, ὁ δημοκρατικὸς Πιττακός, ποὺ ἄλεθε μόνος του τὸ σιτάρι τοῦ ψωμιοῦ του κι' ἦταν τόσο οἰκονόμος στὸ φωτισμὸ τοῦ σπιτιοῦ του ὥστε «ἔτρωγε τὰ βράδυα στὸ ἡμίφως» ὅπως ἔλεγαν οἱ ἀντίπαλοί του, κατέκτησε πέρα ὡς πέρα τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ἐκτίμησι τοῦ λαοῦ.

Σὲ λίγο διάστημα ἀναδιωργάνωσε τὸν τόπο μὲ νέους νόμους καὶ μεταρρυθμίσεις ποὺ ἔκαμαν τὴ φήμη του νὰ φθάση ὡς τ' αὐτιὰ τοῦ ἰσχυροτέρου τῶν βασιλέων, τοῦ Κροίσου, ὁ ὁποῖος καὶ ἐπεδίωξε τὴ γνωριμία του, τοῦ ἐζήτησε μάλιστα καὶ συμβουλὲς σχετικὲς μὲ τὴ γενικὴ πολιτική.

Τότε, τοῦ παρουσιάστηκε μιὰ ἀπὸ τὶς πιὸ παράξενες εἰρωνεῖες τῆς τύχης.

Ἡ πεντάμορφη Πενθίλη ἐγγονὴ τοῦ βασιλέως Πενθίλου ἑνὸς ἀπὸ τοὺς λαομισήτους κυβερνήτας τῆς χώρας, κατακτᾶ τὴν καρδιά του καὶ γίνεται τὸ μοναδικὸ εἴδωλο τῶν ὀνείρων του.

Ἡ ἰδεολογία της κάθε ἄλλο ἦταν παρὰ σύμφωνη μὲ τὴν δική του.

Ἦταν τόσο περήφανη ὥστε νὰ μὴ θέλη ν' ἀκούση γιὰ κανέναν ἀπὸ τὸ περιβάλλον τοῦ περιφήμου σοφοῦ ποὺ ἦταν ἀνέκαθεν ἀταίριαστο στὴν γενιά της, γιατὶ ἐπίστευε ὅτι βαστοῦσε ἀπὸ τὸν θουλικὸ οἶκο τῆς Ἑλένης τοῦ Μενελάου.

Ἐσχετιζόταν μονάχα μὲ κορίτσια τῆς ἀριστοκρατίας, ὅπως λ.χ. τὴν Ἀνδρομέδα ἡ ὁποία ἐκαυχότανε γιὰ τὴν ἱστορική της γενιὰ ὅτι ἔφθανε μέχρι τῆς οἰκογενείας τοῦ Ἀγαμέμνονα.

Ἡ Σαπφὼ σὲ κάποιο τραγοῦδι της ἐχλεύαζε πικρὰ μιὰ ἀγαπημένη της φίλη γιατὶ σχετίσθηκε τὴν Πενθίλη ποὺ τὴν θεωροῦσε κόρη ἑνὸς τυράννου.

— Ἀξίζει τὸν κόπο, τῆς λέει, νὰ χαρίσης τὴν ἀγάπη σου σ' ἕνα τέτοιο πλάσμα καὶ νὰ φανῆς ἀχάριστη στὴ δική μου φιλία: Θὰ σοῦ μάθη τάχα αὐτὴ κανένα τραγοῦδι πιὸ γλυκὸ ἀπὸ κεῖνα ποὺ τραγουδῶ ἐγώ; Ἄς εἶναι! Ἄμποτε νὰ χορτάσης ἀπὸ τὰ δικά της χείλη ἀηδονιῶν λαλιὰ καὶ δροσιὰ τοῦ Ἀπρίλη!...

Ἡ ξιππασμένη ἀριστοκράτισσα ἦταν τοισευτυχισμένη τώρα καὶ πολυζήτητη νύφη γιατὶ εἶχε καὶ πλοῦτο καὶ ὠμορφιὰ ὅπως εἴπαμε ἐκθαμβωτική. Φαντασθῆτε την καὶ στολισμένη μὲ τὰ βαρύτιμα κοσμήματα τῆς ἐποχῆς τὰ μαλαματένια ἀνατολίτικα βραχιόλια, τὰ πολύχρωμα πασούμια τῆς Λυδίας, τὶς διάφανες φορεσιὲς— τὰ «βεύδη» ὅπως τἄλεγαν τότε— ἢ τὰ πορφυρόχρωμα βέλα τῆς Περσίας καὶ τῆς Φρυγίας.

Τὸ μέγαρό της ἦταν πνιγμένο στὰ ἀρώματα (τὰ βασιλικὰ λεγόμενα «βρένθια») καὶ στὰ ἐκλεκτότερα λουλούδια, στὰ γιούλια, στοὺς κρόκους καὶ στοὺς ὑάκινθους.

Ὁ Πιττακός, ἀπὸ τὴν ἄλλη κάθε ἄλλο παρὰ ἑλκυστικὸς ἄνδρας ἦταν γι' αὐτὴν ὡς ἐμφάνισις.

Ἦταν κοντός, πολὺ παχύς, μὲ πόδια πλατειὰ καὶ ἄκομψα, κάθε ἄλλο δηλαδὴ ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ ἐμπνεύση συμπάθεια σ' ἕνα τέτοιο κορίτσι.

Οἱ γονεῖς της τὸν ἐκτιμοῦσαν πολὺ καὶ ἦσαν ἀκόμα καὶ πολιτικοὶ ὑποστηρικταί του, ἴσως γιατὶ στὴ διοίκησί του εὕρισκαν κάτι τὸ τόσο αὐστηρὸ ὥστε ἠμποροῦσαν εὔκολα νὰ τὸ μεταφράσουν μᾶλλον ὡς δικτατορία παρὰ ὡς βασιλικὴ ἐξουσία.

Ἡ Πενθίλη — ἀπίστευτο πρᾶγμα

— εὑρέθηκε ἔξαφνα πιστὴ συντρόφισσα τοῦ παραδόξου αὐτοῦ βασιλέως.

— Σ' ἀγαπῶ, τῆς εἶπε μιὰ μέρα, μὲ τὴ συνηθισμένη του φιλοσοφικὴ ταπεινοφροσύνη. Ἂν γίνης γυναῖκα μου θὰ ζήσωμε ἥσυχη καὶ γλυκοχάϊδευτη ζωή. Μὴ βασίζεσαι πολὺ στὴν σημερινὴ εὐτυχία σου καὶ στὰ πλούτη τῆς γενιᾶς σου. Εἶδες ἕνα ἀφιέρωμά μου ποὺ ἔστησα τὶς προάλλες σ' ἕνα ἀπὸ τοὺς ναούς μας; Εἶναι μιὰ σκέτη... σκάλα. Ξέρεις ὅμως τί σημασία ἔχει αὐτὴ ἡ σκάλα; Τὸ ἀνέβασμα καὶ τὸ κατέβασμα τῆς Μοίρας στὴ ζωή. Δὲν γνωρίζει κανένας ἂν αὔριο θ' ἀνέβη ἢ θὰ κατέβη. Λοιπὸν σκέψου αὐτὸ ποὺ σοῦ εἶπα καὶ ἀποφάσισε...

— Ἔχω ὅμως κάποιο ἐλάττωμα ποὺ πρέπει νὰ τὸ ξέρης. Θυμώνω πολὺ εὔκολα. Μὲ τὸ παραμικρὸ ἀνάβω καὶ ξεσπάσω πολὺ ἄγρια.

— Θὰ σπουδάσω τὴν ψυχραιμία ποὺ μᾶς διδάσκουν οἱ σοφοὶ πάνω στοὺς.. συζυγικοὺς καυγάδες μας. Ὅταν μαλώνης ἐσὺ ἐγὼ θὰ προσπαθῶ νὰ γίνουμαι ἀρνάκι.

— Σ' αὐτό, ἴσως δὲν λὲς ὑπερβολή. Ἀρκετὰ «ἀρνάκι» ἐφάνηκες στοὺς ἐχθρούς σου. Δὲν τιμώρησες κανένα ἀπ' ὅσους σοῦ ἔσκαψαν τὸ λάκκο σου. Ὁ Ἀλκαῖος λόγου χάριν ποὺ πρῶτα ἦταν φίλος σου κι' ἔπειτα ἐπαναστάτησε γιὰ νὰ σὲ ἐξοντώση, ἐσυγχωρήθηκε ἀπὸ σένα καὶ ἐπέτυχε τὴν ἀμνηστεία... Γιατί αὐτό; Γιατί...

— Γιατί, ὅπως τὸ εἶπα καὶ τὸ διακήρυξα: «Ἡ συγγνώμη εἶναι ἀνώτερη τῆς τιμωρίας».

— Αἴ! ναί! Μιὰ τέτοια νοοτροπία σὲ χαρακτηρίζει στὴν πολιτική. Ἀλλά... Στὴν οἰκογενειακὴ ζωή: Θἆναι τὸ ἴδιο;

— Θὰ προσπαθήσω, γιατὶ σ' ἀγαπῶ.

— Τὰ πλούτη μου τὰ λοῦσα μου, τὸν τρόπο τῆς ζωῆς μου ὡς ἀριστοκράτισσας θὰ τὸν κρατήσω καὶ μαζί σου, ἀπαράλλαχτο ὅπως τὸν κρατῶ καὶ τώρα. Αὐτὸ νὰ τὸ ξέρης.

— Κράτησέ τον ἀλλά... νὰ θυμᾶσαι κάπου-κάπου καὶ τὴ «σχίδα» ποὺ λέγαμε. Δὲν εἶν' ἔτσι: Θέλεις νὰ σοῦ ξαναθυμίσω καὶ μερικὰ ἀπὸ τὰ «ἀποφθέγματά» μου σχετικὰ μὲ τὴν περίστασι;

— Θὰ μοῦ κάνης τὸ δάσκαλο;

— Ὄχι. Ἀλλά, ἐπειδὴ γιὰ τρίτη φορὰ σοῦ λέω πὼς σ' ἀγαπῶ, σοῦ θυμίζω μερικὲς γνῶμες μου χρήσιμες γιὰ τὴν τωρινή μας συνομιλία.

— Δηλαδή;

— Κάτι φράσεις ποὺ συνηθίζω νὰ λέω. Νά, λ.χ. τὸ «Συνήθιζε τὸ ἑαυτό σου στὰ μέτρια». «Τὸ νοῦ σου, μὴ βγάλουν γιὰ σένα κατηγόρια». «Καὶ πλούσιος νἆσαι δοῦλευε» καὶ «Τὸ πιὸ εὐτυχισμένο σπίτι εἶν' ἐκεῖνο ποὺ τοῦ λείπουν τὰ περιττὰ καὶ δὲν τοῦ λείπουν τὰ χρήσιμα».

Σὲ λίγες μέρες ἡ χώρα ἔμαθε μὲ ἔκπληξί της, ὅτι ὁ δημοκρατικώτερος βασιλεὺς τῆς ἐποχῆς ἔπαιρνε τὴν πιὸ ὑπεροπτικὴ ἀπόγονο ἑνὸς ἀριστοκράτου.

Ἡ ζωὴ τοῦ Πιττακοῦ μὲ τὴν Πενθίλη πέρασε σὰν ἕνα ὡραῖο ἥσυχο ὄνειρο.

Αὐτὸ ὅμως θὰ ὀφείλετο μᾶλλον στὴ σοφὴ ὑποχωρητικότητα ποὺ ἔδειχνε ὁ σύζυγος λόγῳ τῆς μεγάλης ἀγάπης γιὰ τὴ γυναῖκα ποὺ πῆρε.

Ἀπόδειξις τὸ παρακάτω περιστατικό:

Μιὰ μέρα πῆγαν νὰ τὸν ἐπισκεφθοῦν μερικοὶ ὁμοϊδεάται του καὶ κάμποσοι ξένοι ἀπὸ ἐκείνους ποὺ δὲν ἐχώνευε ἡ γυναῖκα του μὲ κανένα τρόπο.

Τοὺς ὑποδέχθηκε σὰν καλὸς νοικοκύρης στὸ μέγαρό του καὶ τοὺς κράτησε νὰ φᾶνε μαζί.

Ξαφνικά, ἡ Πενθίλη ποὺ ἔμαθε τὴν πρόσκλησι, ἐμφανίζεται ἔξω φρενῶν στὴ μέση τοῦ δείπνου καὶ σ' ἕνα δυνατὸ ξέσπασμα θυμοῦ ἀναποδογυρίζει καὶ τραπέζια καὶ πιάτα καὶ ποτήρια...

Οἱ φίλοι καὶ ξένοι χαμήλωσαν τὸ κεφάλι ντροπιασμένοι γιὰ λογαριασμὸ τοῦ βασιλέως.

Ἐκεῖνος ὅμως χωρὶς νὰ χάση τὴ ψυχραιμία του, γυρίζει καὶ τοὺς λέει μὲ τὸν χαρακτηριστικὸ ὀλύμπιο τόνο του:

— Μὴ ξεχνᾶτε ὅτι καθένας ἀπ' ὅλους μας ἔχει τὶς στιγμές του ποὺ ξεσπᾶ μ' ἕνα τέτοιο τρόπο, ὅπως ἔχει ἐπίσης καὶ στιγμὲς ποὺ δείχνει ὅλο τὸ μέτρο τῆς ὑποχωρητικότητός του. Ἐγὼ γιὰ μένα προτιμῶ νὰ ἔχω τὸ δεύτερο. Ὡς μόνο σκοτεινὸ σημεῖο στὴν ἀπέραντη εὐτυχία τῆς συζυγικῆς μου ζωῆς ἔχω κάπου-κάπου κάτι τέτοια καυγαδάκια μὲ τὴν γυναῖκα μου ποὺ τὴν λατρεύω. Ἂν δὲν ὑπῆρχαν αὐτὰ θὰ ἤμουνα ὁ πιὸ εὐτυχισμένος ἄνθρωπος τῆς γῆς. Ἀλλά, σᾶς ρωτῶ, ποιὸς ἄνθρωπος στὸν κόσμο εἶνε ἀπόλυτα εὐτυχισμένος;

Λ. ΚΑΡΑΚΑΣΗΣ

ΣΤΗ ΛΙΜΝΗ

— Εἶδες χρυσό μου; Δυὸ ψυχὲς σὲ μιὰ καρδιά!..

ΕΚΛΕΚΤΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΓΡΑΤΣΙΑ ΝΤΕΛΕΝΤΑ

Ο ΧΡΥΣΟΣ ΣΤΑΥΡΟΣ

Ηταν παραμονὴ Χριστουγέννων.

Πέστε ἡ μέρα τὄφερε πέστε ἡ ὥρα, ὁ γεροεπιστάτης μου θυμήθηκε τὰ παληά του κι' ἄρχισε νὰ λέει:

— Ἤτανε, ποὺ λὲς ἀφεντικό, παραμονὴ σὰν καὶ σήμερα· ἐγὼ εἴκοσι χρονῶν κι ἀρραβωνιασμένος. Βέβαια ἤμουν μικρὸς γιὰ παντρειά, μὰ εἶχα μείνει χωρὶς πατέρα κ' ἡ μάννα μου ποὺ ὑπέφερε ἀπὸ τὴν καρδιά της ἤτανε διαρκῶς ἀδιάθετη. Ἔπειτα ἤτανε θεοφοβούμενη γυναῖκα. Θυμᾶμαι πὤλεγε: «Παντρέψου παιδί μου γιὰ νὰ μὴ μείνεις μόνος καὶ κουβαλᾶς τὸ σταυρὸ τῆς ζωῆς καὶ νὰ μὴν πέσεις στὰ χέρια τῆς πρώτης γυναίκας ποὺ θὰ βρεθεῖ μπροστά σου, ὅταν θὰ πεθάνω.»

Σκεφτόμαστε: «Ποιὰ νὰ πάρω;» Δὲν ἤμουν πλούσιος καὶ δὲ λογάριαζα νὰ γένω· μοὔφτανε ἡ γυναῖκα ποὺ θἄπαιρνα νἆταν τίμια καὶ καλή. Κ' ἐσκεφτόμουν, ἐσκεφτόμουν: «Ποιὰ νὰ πάρω;»

Ἤτανε μιὰ γνωστή μας πολὺ καλὴ οἰκογένεια· ἀποτελειῶταν ἀπὸ τὸν πατέρα τὴ μητέρα κι ἐφτὰ παιδιὰ ὅλα ἐργατικὰ καὶ καλά. Τὰ τρία ἦταν κορίτσια ὡραῖα ψηλὰ λεπτὰ μὲ μέση σὰ δαχτυλίδι κ' ἐπήγαιναν πάντα μὲ τὰ μάτια κατεβασμένα, μὲ τὸ σακκάκι τους σφιχτὸ-σφιχτὸ καὶ τὰ χέρια κάτω ἀπὸ τὴν ποδιὰ κι ὄχι ὅπως σήμερα ποὺ τὰ κορίτσια κοιτάζουν τοὺς ἄντρες σὰ νὰ θέλουνε νὰ τοὺς φᾶνε. Ἡ μητέρα μου ζήτησε γιὰ μὲ τὴ μικρότερη. Ἡ προξενιὰ ἔγινε καλόδεχτη καὶ τὰ Χριστούγεννα θἄκανα τὸ χάρισμά μου, σύμφωνα μὲ τὴ συνήθεια κι ἔτσι ἐγὼ θὰ ὑποχρεωνόμουν νὰ τὴν πάρω γυναῖκα μου κ' ἐκείνη ἂν τὸ δεχόταν νὰ μὲ πάρη ἄντρα της. Κι ἀρχίσαμε νὰ σκεφτόμαστε ξανὰ μὲ τὴ μητέρα μου γιὰ τὸ χάρισμα. Καθισμένοι μπρὸς στὸ τζάκι ὁ ἕνας ἀπέναντι στὸν ἄλλο, μιλούσαμε διαρκῶς ἂν ἔπρεπε νὰ τῆς χαρίσω χρυσὸ νόμισμα, κεντημένο μαντῆλι ἢ δαχτυλίδι. Τέλος ἡ μητέρα μου εἶπε:

«— Ἄκου παιδί μου, ἔτσι κι ἔτσι οἱ μέρες μου εἶνε μετρημένες· κάθε βῆμα ποὺ κάνω φεύγω ἀπὸ τοῦτο τὸν κόσμο· πάρε λοιπὸν τὸ χρυσό μου σταυρὸ καὶ χάρισέ της τον.»

Καὶ μοῦ τὸν ἔδωσε μαζὶ μὲ τὸ συντεφένιο της ροζάριο. Μὰ καθὼς μοῦ τὸν ἔδινε, τὰ μάτια της λαμποκοποῦσαν ἀπὸ τὰ δάκρυα καὶ τὸ στόμα της ἄνοιγε ἀπὸ τὴ στενοχώρια ποὺ τῆς ἔφερνε ἡ ἄρρωστη καρδιά της. Καὶ τόσο μὲ πόνεσε ποὺ ἔκανα νὰ τῆς τὸν ξαναδώσω, μὰ ἐκείνη μὴ μπορῶντας νὰ μιλήση, ἅπλωσε τὸ χέρι της νὰ σπρώξει τὸ δικό μου.

Ἔτσι τύλιξα τὸ ροζάριο μὲ τὸ σταυρὸ σ' ἕνα μαντῆλι κ' ἔπειτα σ' ἕνα δεύτερο καὶ τὄβαλα στὴν τσέπη μου σὰν ἅγιο λείψανο: κάθε τόσο τὄψαυα ἀπὸ τὸ φόβο μήπως τὸ χάσω κ' ἔνοιωθα δὲν ξέρω κι' ἐγὼ γιατὶ ξεχειλισμένη τὴν καρδιά ἀπὸ ἔρωτα μὰ κ' ἀπὸ κάποια μυστικὴ στενοχώρια...

Τὴν παραμονὴ τὸ βράδυ πῆγα στὴν ἀρραβωνιαστικιά μου: ἦταν ἐκεῖ κι οἱ ἀρραβωνιαστικοὶ τῶν δυὸ ἄλλων ἀδελφάδων καὶ τὸ μαγειριὸ μ' ὅλον ἐκεῖνο τὸν κόσμο ἔμοιαζε σὰ νἆταν πανηγύρι. Ὅλοι ὅμως ἤτανε σοβαροί, ἐπειδὴ ὁ πεθερὸς κ' ἡ πεθερά μου, μὲ τὴ γαλήνια μὰ ἐπιβλητική τους ὄψη φέρνανε σεβασμὸ σὰν ἅγιοι στὸ εἰκονοστάσι τους. Ὡστόσο τὰ κορίτσια πηγαινοέρχονταν μὲ χαμηλωμένα τὰ μάτια κ' ἐσερβίρανε τὸ κρασὶ καὶ τὰ γλυκὰ στοὺς ἀρραβωνιαστικούς τους, ἀπαντῶντας σεμνὰ καὶ χωρὶς χαμόγελα στὰ κομπλιμέντα τους. Δὲν ἐστενοχωριόμουν ἐκεῖ μέσα, ἐπειδὴ ἤμουν πάντα σοβαρός—ὀρφανὸ ποὺ εἶχε μάθει νὰ θεωρεῖ σοβαρὰ τὰ πράματα τοῦ κόσμου. Μοὔφτανε νὰ κοιτάζω κάθε τόσο τὴν ἀρραβωνιαστικιά μου κι ὅταν ἐκείνη γυρίζοντας τὶς πλάτες στὸν πατέρα καὶ τὴ μητέρα της μοὔρριχνε καμιὰ γοργὴ ματιά, θαρροῦσα πὼς ἄνοιγε ὁ οὐρανὸς καὶ τὸ μαγειριὸ μὲ τὰ πεθερικά, μὲ τοὺς ἀρραβωνιαστικοὺς καὶ τὶς ἀρραβωνιαστικὲς καὶ μὲ τοὺς ἀδελφοὺς ποὺ γδέρναν τὰ κατσίκια γιὰ τὸ δεῖπνο μοῦ φαινόταν πὼς ἦταν ὁ Παράδεισος μὲ τὸ Θεό, τοὺς Ἁγίους καὶ τοὺς Ἀγγέλους. Πόσο εὐτυχισμένος ἤμουν ἐκεῖνο τὸ βράδυ! Δὲν ἐξανάνοιωσα ποτὲ τέτοια χαρά! Τὸ μόνο ποὺ περίμενα μ' ἀνυπομονησία, ἦταν ἡ στιγμή, ἔπειτα ποὺ θὰ γυρίζαμε ἀπὸ τὴ Λειτουργία νὰ κάνω τὸ χάρισμά μου στὴν ἀρραβωνιαστικιά μου καὶ νὰ συνδεθῶ μαζί της.

Κ' ἐκεῖ κάποιος ἐχτύπησε τὴν ἐξώπορτα τῆς αὐλῆς. Ἐπῆγε νὰ τοῦ ἀνοίξει ἕνας ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ξαναγύρισε ἔχοντας κατόπι του ἕναν ἄντρα ψηλό, ἕναν ξένο μ' ἕνα μικρὸ δισάκκι στὸν ὦμο καὶ στὸ χέρι μιὰ βουκέντρα γιὰ μπαστούνι.

Τὸν ἐκοίταξα καλά, ἐνῶ προχωροῦσε σιωπηλὸς μὲ κάτι παντοῦφλες χωρὶς τακούνι. Στὴν ἀρχὴ μοῦ φάνηκε πολὺ γέρος μὲ τὸ κοντὸ ἀσπρογένι του καὶ τὰ τετρακάθαρα μάτια του· ἔπειτα ὅμως εἶδα πὼς ἦταν νέος, ξανθούλικος καὶ κουρασμένος, σὰ νὰ ἐρχόταν ἀπὸ τόπο μακρινό.

Κανένας μας δὲν τὸν ἐγνώριζε καὶ τὸν ἐκοίταζαν ὅλοι μὲ περιέργεια, ὡς κ' οἱ γυναῖκες· μὰ ὅλοι τὸν ἐθαρροῦσαν γιὰ φίλο τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς οἰκογένειας γιατὶ ἐκεῖνος τὸν ὑποδέχτηκε ἐγκάρδια, χωρὶς ὅμως καὶ μὲ πολλὴ διαχυτικότητα.

—Κάθησε—τοῦ εἶπε,—ἀπὸ ποῦ ἔρχεσαι;

Ὁ ἄγνωστος ἐκάθησε ἀνάμεσά μας χωρὶς νὰ βγάλει τὸ δισάκκι του, μὲ τὴ βουκέντρα στὰ γόνατα καὶ τὰ πόδια κοντὰ στὴ φωτιά. Μᾶς ἐκοίταξε ὅλους ἕναν-ἕνα μὰ μ' ἕνα βλέμμα εὐχάριστο, γελαστὸ σὰν παληὲς γνωριμίες.

—Ἔρχομαι ἀπὸ μακρυά· εἶμαι περαστικός,—εἶπε μὲ φωνὴ ἀκόμα πιὸ ἤρεμη ἀπὸ τοῦ πεθεροῦ μου. Ἐσκέφτηκα νἄρθω νὰ σᾶς χαιρετήσω ἐπειδὴ ἔχετε πανηγύρι.

— Ναὶ ἔχουμε πανηγύρι καθὼς βλέπεις: τὰ κορίτσια εἶνε ἀρραβωνιασμένα· νἄτοι ἐδῶ οἱ καλοὶ ἀρραβωνιαστικοί, δυνατοὶ κι ὡραῖοι σὰ λιοντάρια. Δὲ μᾶς λείπει τίποτας.

— Πραγματικὰ τίποτας!—εἴπαμε οἱ νέοι, σπρώχνοντας ὁ ἕνας τὸν ἄλλο μὲ τὸν ἀγκῶνα κ' ἐγελάσαμε.

Ὡς καὶ τὰ κορίτσια ἔπειτ' ἀπὸ

Μπορεῖτε νὰ μᾶς ρωτᾶτε

Ὁ «ΑΓΝΩΣΤΟΣ Χ.» ἀπαντᾶ σ' ὅλες τις ἀπορίες σας καὶ σᾶς δίνει συμβουλὲς γιὰ ὅ,τι σᾶς ἐνδιαφέρει. Γράψατε : Περιοδικὸν «ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ», διὰ τὸν «Ἄγνωστον Χ.», Ἐλ. Βενιζέλου 41 (Μέν. Νικολούδη), Ἀθήνας. Θὰ ἔχετε συντόμως τὴν ἀπάντησι.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΤΟΛΙΝ ΠΑΓΩΝΗΝ : Τὸ «Καὶ τώρα» τὸ ἔδωσα στὴν ἐπιτροπή. Εἶναι ἄρτιο τεχνικῶς. Ἀλλὰ γιατί τόση ἀπαισιοδοξία !

ΣΟΝΙΑΝ ΟΛΛΑΝΔΕΖΟΥ : Εὐχαριστοῦμε. Ἔχετε καὶ τὶς δικές μας θερμὲς εὐχές, ἔστω καὶ καθυστερημένες. Μὲ τὸν ἀνθυπολοχαγὸν ἀλληλογραφῆστε ἀπ' εὐθείας, χωρὶς τὴ δική μας μεσολάβησι. Γιὰ τὴ στρατιωτικὴ ἐφημερίδα εἶμαι στὴ διάθεσί σας.

«ΚΟΥΡΑΣΜΕΝΟΝ ΔΙΑΒΑΤΗΝ» (Ληξούριον) : Θὰ φροντίσω γιὰ τὸ «Ἀθήνα μου ἀντίο» ἂν καὶ εἶναι μακρό. Τὸ ἔδωσα στὴν κριτικὴ ἐπιτροπή.

ΕΛΛΗΝ ΚΑΡΔΑΡΑ : Ἀφήρεσα τὸ ὄνομα, μόλις ἔλαβα τὸ γράμμα σας.

ΓΡ. ΓΚΟΤΣΟΠΟΥΛΟΝ (Κυπαρισσίαν) : Ἔλαβα ὑπ' ὄψει μου ὅλες τὶς ἐπιθυμίες σας καὶ ἐπέφερα τὶς δέουσες διορθώσεις. Γιὰ τὰ φύλλα—νομίζω εἶναι τὰ 50 καὶ 54—ἀπορῶ πῶς δὲν ἐλήφθησαν. Θὰ περιμένω νὰ μοῦ ξαναγράψετε, ἂν ἐν τῷ μεταξὺ δὲν τὰ πάρετε γιὰ νὰ δώσω ἐντολὴν νὰ σᾶς σταλοῦν. Ἀπὸ τὰ νέα σας ποιήματα μοῦ ἀρέσει ἐξαιρετικὰ τὸ «Ἀντίδωρο». Γιατί ; Προσωπική μου προτίμησις.

ΜΙΜΗΝ ΓΚΙΚΑΝ (Μυτιλήνη) : Σᾶς συνιστῶ νὰ ἔχετε ὀλίγη ὑπομονή. Τὰ παρακάτω ἐμπιστευθῆτε τα σὲ μένα.

ΚΩΝΣΤ. ΚΑΡΑΜΠΑΤΣΑΚΗΝ, (Χανιά) : Ἔλαβα τὸ καινούργιο σας. Τὸ ἄλλο ἀκόμη δὲν παρεδόθη ἀπὸ τὴν κριτικὴ ἐπιτροπή. Ἐλπίζω νὰ τὸ λάβω συντόμως. Τότε θὰ ἔχετε ἱκανοποιητικὸ ἀποτέλεσμα.

ΚΩΝΣΤ. ΒΕΡΡΟΙΩΤΗΝ (Βέρροια) : Τὸ χειρόγραφό σας τὸ παρέδωσα πρὸς κρίσιν.

ΡΕΝΑ ΡΑΦΑΗΛΟΒΙΤΣ : Εὐχαρίστως ἐδιάβασα τὰ ποιήματά σας καὶ ἐλπίζω νὰ ἐγκριθοῦν γρήγορα.

«ΤΡΕΙΣ ΦΙΛΕΣ» : Ἡ κάθε μιά σας νὰ σημειώση ἕνα ψευδώνυμο τῆς ἀρεσκείας της καὶ νὰ μοῦ τὰ στείλετε. Ἡ εἰδοποίησις θὰ δημοσιευθῆ γιὰ νὰ παίρνετε τὰ γράμματα μέσῳ τοῦ «Ἐδῶ Ἀθῆναι». Ἀρκεῖ νὰ ἔρχεσθε στὰ γραφεῖα μιὰ φορὰ τὴν ἑβδομάδα γιὰ τὴν παραλαβή τους.

Κ. ΓΟΥΔΑΝ : Νὰ μὴ γκρινιάζετε καὶ ὅλα θὰ τακτοποιηθοῦν. Χωρὶς λόγον δὲν γίνεται κάποτε προτίμησις.

«ΑΡΓΟΠΟΡΗΜΕΝΟΝ ΔΙΑΒΑΤΗΝ» (Πάτρας): Συμμερίζομαι τὴν ἀθυμία σας καὶ σᾶς συγχαίρω γιὰ τοὺς νεανικοὺς πόθους σας καὶ τὰ ὄνειρά σας. Ἀλλοίμονο ἂν ἔλειπε ἀπὸ τὰ νειᾶτα αὐτὴ ἡ φλόγα ποὺ πρέπει νὰ φωτίζη τὸ δρόμο τῆς ζωῆς τους. Σύντομα θὰ ἔχετε τὴν ἀπόφασι τῆς κριτικῆς ἐπιτροπῆς, στὴν ὁποίαν παρέπεμψα καὶ τὸ καινούργιο σας.

«ΝΤΙΑΝΑ ΝΤΑΡΜΠΙΝΙ» : Δὲν ἔχω καμμιὰ διαφορὰ μὲ τὴν ὁμώνυμή σας καλλιτέχνιδα τοῦ κινηματογράφου ὥστε νὰ τὴν ἀντιπαθῶ. Φωτογραφία της θὰ δημοσιευθῆ. Ταινίες της καινούργιες ὑπάρχουν καὶ θὰ προβληθοῦν. Μεταξὺ τῶν πρώτων εἶναι μία μὲ τὸν τίτλο «Εἶσαι τ' ὄνειρό μου», στὴν ὁποίαν πρωταγωνιστεῖ μὲ τὸν Τζὼν Ντάλλ.

ΝΙΚΟΝ ΑΚΡΙΒΟΓΙΑΝΝΗΝ (Θεσσαλονίκην) : Ἔδωσα στὴν ἐπιτροπὴ τὸ μικρὸ πεζό σας, ὅπου κατὰ περίεργο τρόπο ἀναμιγνύονται χερουβεὶμ ἐκκλησίες, γονυκλισίες, ὄνειρα, σφιχταγκαλιάσματα, ἐρωτικὰ μεθύσια καὶ φιλιά. Ἐμένα προσωπικῶς δὲν μοῦ ἄρεσε. Ἐνῶ τὸ γράψιμό σας εἶναι τέλειο καὶ στρωτό, σύντομο καὶ μὲ πλούσιο περιεχόμενο, τὸ θέμα ὑστερεῖ.

ΣΤΕΦΑΝΙΑΝ ΚΑΛΟΥ (Ἀργοστόλι) : Σᾶς διαβεβαιῶ πὼς δὲν πρόκειται νὰ περιμένετε γιὰ πολὺ ἀκόμη.

ΕΥΓΕΝΙΑΝ ΣΟΡΩΤΟΥ : Διεβίβασα τὶς ἀπόψεις σας καὶ τὴν ἀπάντησί σας στὸ διαγωνισμό, στὸ Ἐθνικὸ Ἵδρυμα Ραδιοφωνίας, ποὺ εἶναι καὶ τὸ ἁρμόδιο.

«ΔΙΑΤΤΗΝ Κ.» καὶ **«ΜΑΡΑΜΑ Κ.»** : Τὰ διαβίβασα στὴν κριτικὴ ἐπιτροπή.

ΑΝΝΑΝ ΧΑΝΔΡΑΚΗ (Πειραιᾶ): Τὰ δυὸ χαριτωμένα ποιηματάκια σας προκαλοῦν ἐνθουσιασμούς. Νὰ εἶσθε βεβαία πὼς θὰ τὰ περιποιηθῶ.

ΠΑΝ. ΚΑΛΛΗΝΗΣΗΝ : Δὲν ἐβάλατε ὄνομα στὰ χειρόγραφά σας καὶ ἀναγκάστηκα νὰ πάρω τὸ ὄνομα ἀπὸ τὸ φάκελλο. Τὸ πρῶτο εἶναι πολὺ μεγάλο. Τὸ δεύτερο παρὰ τὸ ὅτι εἶνε μικρὸ ἔχει πολλὰ προτερήματα. Ὅπερ σημαίνει : οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ.

ΣΠ. ΚΟΥΚΟΥΛΗΝ (Ἀγρίνιον) : Γιὰ νὰ ἱκανοποιήσω τὴν ἀνυπομονησία σας, σᾶς πληροφορῶ ὅτι μοῦ ἄρεσε. Νὰ δοῦμε τί θὰ πῆ καὶ ἡ κριτικὴ ἐπιτροπὴ μὲ τὴ σειρά της. Μακροσκελῆ διηγήματα ὄχι, καὶ νὰ τὰ ἀποφεύγετε.

«ΕΝΑ ΝΕΟΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΡΗΤΗ» : Ἡ πάθησίς σας δὲν εἶναι φοβερή. Εἶναι ἰάσιμος. Ἐπειδὴ εἶσθε νέος καὶ ἔχετε νὰ ἀντιμετωπίσετε τὴ ζωὴ μὲ θάρρος, πρέπει νὰ ὑποστῆτε ὁπωσδήποτε θεραπεία. Οὔτε εἶνε ντροπή. Νὰ βρῆτε τὴν εὐκαιρία καὶ νὰ ἐπισκεφθῆτε ἕναν εἰδικὸ γιατρό, ὑποβαλλόμενος καὶ στὴ σχετικὴ δαπάνη. Ἄλλες συμβουλὲς δὲν πρέπει νὰ σᾶς δώσω ἐγώ. Ὁπωσδήποτε νὰ δῆτε γιατρό.

ΚΩΣΤΑΝ ΡΗΓΟΠΟΥΛΟΝ : Τὰ ἔδωσα στὴν κριτικὴ ἐπιτροπή. Θὰ ἔλθη ἡ σειρά τους.

«ΣΑΠΦΩ» : Θὰ τὸ φροντίσω. Εἶναι καλὸ καὶ ἔχει πολὺ τὸ ἀνθρώπινο.

ΓΩΓΟΝ ΑΓΓΕΛ : Τὸ ἔδωσα στὴν κριτικὴ ἐπιτροπή.

Χ. ΣΙΜΟΝ (Θεσσαλονίκην) : Τὸ βιβλίο τοῦ κ. Ἀντ. Πισσάνου «Προσωπικὸς μαγνητισμός» ποὺ ἐζητήσατε θὰ τὸ βρῆτε στὸ ἐδῶ βιβλιοπωλεῖον «Ἑστίας» (Τσώρτσιλ 46). Τιμᾶται δραχ. 6.000. Μπορεῖτε νὰ γράψετε ἀπ' εὐθείας νὰ σᾶς τὸ στείλουν ἐμβάζοντας τὸ σχετικὸν ποσόν.

ΘΕΟΦ. ΡΑΠΤΗΝ : Δὲν εἶναι μεγάλο. Τοὐναντίον εἶνε ὅ,τι πρέπει. Καὶ ἀκόμη καλογραμμένο καὶ περισσότερο ἀπὸ ὅ,τι θέλετε νὰ παρασταθῆτε γιὰ «πρωτάρης». Μαζὶ μὲ τὰ ἄλλα θὰ τὸ φροντίσω.

«ΣΚΙΟΥΡΟΝ» : Προσωπικῶς δὲν μπορῶ νὰ σᾶς εὕρω μαθήτριες. Θὰ μπορέσετε νὰ τὸ ἐπιτύχετε μέσω ἑνὸς μουσικοῦ Οἴκου. Ἀποταθῆτε στὸ μουσικὸ κατάστημα Γρ. Κωνσταντινίδη (Στοὰ Ἀρσακείου), ζητῆστε τὸν ἴδιο καὶ πῆτε του ἐκ μέρους μου. Τοῦ ἔχω μιλήσει.

«ΕΝΑ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΦΙΛΟΝ» (Θεσσαλονίκην) : Ἀνηγγέλθη ἤδη ὅτι ὁ Σταθμὸς βραχέων κυμάτων ποὺ εἶχε παραγγελθῆ στὴν Ἀμερικὴ ἐκομίσθη πρὸ 15θημέρου, ἐξεφορτώθη καὶ παρελήφθη. Ἤρχισε ἡ ἐγκατάστασίς του εἰς τὰ Λιόσια, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ ἔναρξις θὰ γίνη ἐντὸς 30—45 ἡμερῶν. Ὁ ἕτερος μεγάλος Σταθμὸς τῶν 70 κιλοβὰτ θὰ ἐγκατασταθῆ ἐπίσης συντόμως. Οἱ ἐργασίες ἤρχισαν ἀπὸ καιροῦ καὶ συνεχίζονται. Πρέπει νὰ σημειώσετε ὅτι γιὰ ὅλα αὐτὰ χρειάζονται χρήματα, χρήματα - χρήματα. Καὶ ἡ δυστυχὴς Ἑλλὰς εἶνε πτωχή, ἀλλὰ κάνει ὅ,τι μπορεῖ.

ΚΩΣΤΑΝ ΤΡΟΠΑΙΑΤΗΝ (Τρίπολιν) : Τὰ ἔλαβα τὰ δύο θαυμάσια ποιήματά σας καὶ ἐλπίζω νὰ τὰ κρίνη σύντομα ἡ ἁρμοδία ἐπιτροπή.

Μ. Κ. Β. : Μόνον οἱ διευθυνταὶ θιάσων καὶ οἱ θεατρῶναι μποροῦν νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσουν. Πᾶς ἄλλος εἶνε ἀναρμόδιος, καὶ μόνον θὰ σᾶς ταλαιπωρήση. Πάρτε λοιπὸν τὸ θάρρος καὶ ἀπευθυνθῆτε μόνον ἐκεῖ ποὺ μπορεῖτε νὰ ἔχετε ἀποτέλεσμα.

ΡΙΚΑΝ ΜΠΟΝΑ : Τὸ ἔδωσα στὴν ἐπιτροπή. Ὁ τρόπος τῆς ἀποστολῆς εἶναι ὁ ἁρμόζων. Τὸ ἀποσταλὲν εἶναι ἄρτιο καὶ μὲ πολλὴ Τέχνη καὶ αἴσθημα. Λίγο παράκαιρο, ὅμως ὅπως καὶ σεῖς ἀναγνωρίζετε.

«Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ Χ.»

ΑΒΒΑ ΠΡΕΒΩ

Μανόν Λεσκώ

9ον

Ἔτσι κατέληξε λέγοντάς μου, ὁ κ. Λεσκώ. Τοῦ ἀποκρίθηκα τότε, ὅτι ὅλα ὅσα μοῦ εἶπε ἦσαν ἀοριστίες, λόγια καὶ τίποτα περισσότερο. Καὶ πρόσθεσα :

— Ἔχετε νὰ μοῦ ὑποδείξετε κανένα φάρμακο ἀμέσου θεραπείας τοῦ κακοῦ ; Οἱ ἀνάγκες μου εἶναι ἐπιτακτικὲς κι' ἐπείγουσες ! Γιατί, τί θέλετε, σᾶς παρακαλῶ, νὰ πῶ στὴ Μανόν, μόλις τὴ δῶ σὲ λίγο ;

— Ἄ, ναί !... Σχετικῶς μὲ τὴ Μανόν... χμ... Μὰ τί σᾶς στενοχωρεῖ, αὐτὸ τὸ ζήτημα ; Ἔχετε τὴ Μανὸν στὴ διάθεσί σας καὶ φοβᾶστε γιὰ τὸ μέλλον ; Ὤ, Θεέ μου ! Μιὰ τέτοια κοπέλλα μὲ τὰ χαρίσματα τῆς Μανόν, ὄχι μόνον ἐσᾶς, ἀλλὰ κι' ἐμένα κι' ἄλλους πέντε ἀκόμη, μπορεῖ νὰ συντηρήση πλουσιοπάροχα καί...

Τὰ τρομερὰ τὰ χαμερπῆ αὐτὰ λόγια του, τὰ διέκοψα μὲ μορφασμὸ καὶ κραυγὴ ὑπερτάτης ἀηδίας !... Ἤμουν ἕτοιμος νὰ ὁρμήσω ἀπάνω του καὶ νὰ τὸν πνίξω...

Αὐτός, ὅμως, γελῶντας κυνικώτατα, μὲ συγκράτησε μὲ κίνημα τοῦ χεριοῦ του. Νομίζοντας ὅτι τὰ τερατώδη αὐτὰ λόγια του, θὰ ἦσαν τυχὸν καμμιὰ χονδροειδὴς καὶ πρόστυχη ἀστειότης του, παραδέχτηκα νὰ τὸν ἀκούσω καὶ πάλι.

Μὲ ὕφος σοβαρὸ τότε, μοῦ ὑποσχέθηκε ὡς τὸ βράδυ χίλια χρυσᾶ τάλληρα, τὰ ὁποῖα θὰ μοιραζόμαστε ἐννοεῖται. Τὰ μισὰ αὐτὸς καὶ τὰ μισὰ ἐγώ !

— Καὶ ποιός εἶναι ὁ τρόπος ποὺ θὰ ἐξοικονομήσωμε αὐτὸ τὸ ποσόν ; τὸν ρώτησα μὲ ἀφέλεια καὶ ἀνύποπτος.

— Ἀρκεῖ νὰ θέλετε ἐσεῖς !

— Δηλαδή ; ξαναρώτησα.

— Ξέρω ἕναν κύριο, πολὺ γενναιόδωρον στὰ ζητήματα τοῦ ἔρωτος ! Εὐχαρίστως θὰ σᾶς μετροῦσε, σήμερα κιόλας χίλια τάλληρα, ἂν τοῦ συνιστούσατε μιὰ τέτοια κοπέλλα μὲ τὴν ὠμορφιὰ καὶ τὰ χαρίσματα τῆς Μανόν !...

Μὲ κεραύνωσε ἡ ἀχρειότης αὐτοῦ τοῦ κτηνανθρώπου ἀδελφοῦ. Στεκόμουν καὶ τὸν κύτταζα βουβός, προσπαθῶντας νὰ ἐξακριβώσω ἂν μιλοῦσα μὲ λογικὸ ἄνθρωπο ἢ σὲ παράφρονα. Ἐκεῖνος, ὅμως, παρεξηγῶντας τὴ σιωπή μου καὶ νομίζοντας ὅτι περίμενα περισσότερες πληροφορίες, πρόσθεσε :

— Ἂν πάλι ἀγαπᾶς τὴν ἐρωμένη σου καὶ δὲν θέλεις νὰ τὴν μοιραστῆς μὲ ἄλλους, ὑπάρχει κι' ἄλλο μέσον : Νέος εἶσαι, χαριτωμένος κι' ὤμορφος εἶσαι... Μπορεῖς κάλλιστα νὰ βρῆς μιὰ ἡλικιωμένη κυρία τῆς ἀριστοκρατίας ἀπὸ κεῖνες ποὺ καλοπληρώνουν τὶς περιποιήσεις τῶν νεαρῶν ἐραστῶν τους... Ἀναλαμβάνω μάλιστα νὰ σὲ συστήσω ἐγὼ σὲ μιά !...

Δὲν τολμοῦσα νὰ κινηθῶ ἀπ' τὴ θέσι μου. Νόμιζα ὅτι κοιμώμουν κι' ὅτι αὐτὲς τὶς ἀκατονόμαστες προτάσεις τὶς ἄκουγα σὲ ὄνειρό μου κακό, μὲ ἀπαίσιον ἐφιάλτη...

Κι' ἐκεῖνος μὲ διπλασιασμένη κυνικότητα, ἐξακολουθῶντας νὰ παρεξηγῆ τὴ σιωπή μου ὡς προσεκτικὴ παρακολούθησι τῶν βδελυρῶν προτάσεών του, συνέχισε :

— Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ μέσα αὐτά, ὑπάρχει καὶ τρίτο... Τὸ χαρτοπαίγνιο... Βέβαια θὰ εἶναι ἀστεῖο νὰ περιμένη κανένας μονάχα τὴν εὔνοια τῆς τύχης, ὅταν παίζει ! Πρέπει καὶ νὰ τὴ βοηθάη λίγο, μὲ κατάλληλες ταχυδακτυλουργίες. Τότε ποτὲ δὲν θὰ σηκώνεται ἀπ' τὸ τραπέζι του χαμένος... Ἴσα — ἴσα θὰ κερδίζη πάντα καὶ τὰ κέρδη του μποροῦν νὰ τοῦ ἐξασφαλίζουν περίφημη ζωή !... Τώρα εἶσαι λιγάκι νέος καὶ ἀρχάριος βέβαια στὰ χαρτιά, γιὰ νὰ καταφέρνης μὲ τέχνη τὶς ταχυδακτυλουργίες καὶ τὶς ἐπιδέξιες «ματσαράγκες» στὴν τράπουλα ! Δὲν πειράζει ὅμως. Ὅσο νὰ μάθης καὶ νὰ ἐξασκηθῆς καλὰ μπορεῖς ἐν τῷ μεταξὺ νὰ παίζης ἐπικερδέστατα, μὲ τὴ βοήθεια «συνεννοημένων» ἀπὸ πρὶν μαζί σου συνεταίρων καί...

— Πάψε !... ξεφώνισα ἀηδιασμένος ἀφάνταστα καὶ μὴ μπορῶντας νὰ τὸν ὑποφέρω πιά. Λυποῦμαι γιατὶ μπῆκα ἐδῶ μέσα καὶ μετανοιώνω γιατὶ σοῦ ἐμπιστεύθηκα τὸ μυστικό μου... Σὲ παρακαλῶ μόνον, νὰ μὴν τὸ ἀνακοινώσης μὲ κανέναν τρόπο στὴ Μανόν... Δὲν θέλω νὰ μάθη ἀκόμα τὴ συμφορά, ποὺ μᾶς βρῆκε...

Μούγκρισα ὕστερα κάτι σὰν χαιρετισμὸ καὶ βγῆκα βιαστικὰ στὸ δρόμο...

Ὤ, πόσο ἤμουν μετανοιωμένος τώρα ! Δὲν ἔπρεπε καθόλου νὰ πάω σ' αὐτὸν τὸν ἀχρεῖο !... Ἕνας φόβος μοῦ πάγωνε τώρα τὴν καρδιά. Τὸν φοβόμουν τὸν τρισαχρεῖο αὐτόν, μήπως δὲν κρατήση τὸν λόγο του, καὶ ἀποκαλύψη στὴ Μανὸν τὴν ἀπώλεια τῆς περιουσίας μας. Τὸν φοβόμουν ἐπίσης — μιὰ ποὺ γνώρισα ἤδη τὴ φαύλη του ψυχή — μήπως μοῦ πάρη τὴ Μανόν, γιὰ νὰ τὸν «συντηρῆ πλουσιοπάροχα», ὅπως εἶχε τὴ θρασύτητα νὰ μοῦ πῆ ὁ ἴδιος. Καὶ τὸν φοβόμουν ἐπίσης μήπως τὴν συμβουλεύση κρυφὰ νὰ μ' ἐγκαταλείψη καὶ βρῆ ἐραστὴ πλουσιώτερον ἀπὸ μένα...

Δὲν ἤξερα τί νὰ κάνω, σεβαστέ μου κύριε... Τόση φαυλότης τόση χαμέρπεια, σὲ ἄνθρωπο — καὶ μάλιστα ἀδελφό ! — μὲ εἶχαν πελαγώσει... Ὅσο σκεπτόμουν σὲ τί βάραθρα ἀτιμίας μποροῦσαν νὰ μὲ ρίξουν οἱ προτάσεις ἐκεῖνες τοῦ Λεσκώ, ἂν ἐννοεῖται τὶς παραδεχόμουν, ἔνοιωθα ζάλη στὸ κεφάλι, ἀηδία στὴν ψυχὴ καὶ ἀναγούλα στὸ λαρύγγι μου...

Βρισκόμουν σὲ ἀδιέξοδο. Σκέφθηκα νὰ γράψω στὸν πατέρα μου μιὰ ἐπιστολή, γεμάτη ἱκεσίες καὶ μεταμέλεια μήπως κατώρθωνα νὰ τοῦ ἀποσπάσω λίγα χρήματα. Δὲν πραγματοποίησα ὅμως τὴ σκέψι μου αὐτή. Θυμήθηκα ὅτι παρ' ὅλη τὴ καλωσύνη του, μὲ εἶχε τιμωρήσει μὲ περιορισμὸ ἕξη μηνῶν γιὰ τὸ πρῶτο μου σφάλμα !... Ἐξάπαντος λοιπὸν θὰ μὲ μεταχειριζόταν αὐστηρότερα, ὕστερα ἀπὸ αὐτὸ τὸ δεύτερο βαρὺ παράπτωμά μου...

Εὐτυχῶς, καὶ ἐνῶ βρισκόμουν στὰ σύνορα τῆς τρέλλας πιά, σκέφθηκα τὸ φίλο μου Τιβέρζ. Τόσο ἀνακουφίστηκα, μὲ τὴ θύμισι τοῦ εἰλικρινοῦς καὶ πιστοῦ αὐτοῦ φίλου μου, ὥστε θεώρησα ὡς δῶρο τῆς Θείας Προνοίας τὴ σκέψι μου αὐτή.

Γύρισα ἀμέσως στὸ σπίτι μου καὶ ἔγραψα μιὰ κατεπείγουσα ἐπιστολὴ στὸν Τιβέρζ. Τὸν παρακαλοῦσα νὰ μὲ συναντήση τὴν ἴδια ἐκείνη μέρα ἐξάπαντος καὶ τοῦ ὥριζα συνέντευξι σ' ἕνα κατάλληλο μέρος. Καὶ τέλος τοῦ συνιστοῦσα ὡς προσωπικὴ καὶ σπουδαιοτάτη ἐκδούλευσι, νὰ τηρήση ἀπόλυτη μυστικότητα ἀπὸ ὅλους γι' αὐτὴ τὴ συνάντησί μας.

Ἡ κρυφὴ ἀγαλλίασις τὴν ὁποία αἰσθανόμουν στὴν ἀνάμνησι τοῦ Τιβέρζ, φώτιζε τὸ πρόσωπό μου μὲ ἀναλαμπὲς χαρᾶς. Ἔτσι, ἡ θλῖψις μου ἐξαφανίστηκε ἀμέσως καὶ ἡ Μανὸν δὲν μπόρεσε τίποτα νὰ ὑποψιασθῆ, σχετικὰ μὲ τὴ συμφορὰ ποὺ μᾶς εἶχε βρῆ. Τῆς μίλησα γιὰ τὴν πυρκαϊὰ τοῦ σπιτιοῦ μας στὸ Σαγιὼ σὰν γιὰ κάτι τὸ ἐντελῶς ἀσήμαντο, τὸ ὁποῖο δὲν ἔπρεπε καθόλου νὰ τὴν ἀνησυχήση. Καὶ ἐπειδὴ ἡ διαμονή μας στὸ Παρίσι τῆς ἦταν πάντοτε ἐξαιρετικὰ εὐχάριστη καθόλου δὲν λυπήθηκε ὅταν τῆς εἶπα ὅτι ἔπρεπε νὰ μείνουμε γιὰ λίγες μέρες, ὥσπου νὰ διορθωθοῦν στὸ Σαγιὼ μερικὲς ζημιὲς τῆς πυρκαϊᾶς.

Ὕστερα ἀπὸ δυὸ ὧρες, ἔλαβα κιόλας τὴν ἀπάντησι τοῦ προθύμου καὶ ἀγαπημένου μου Τιβέρζ. Μοῦ δινε ρητὴ ὑπόσχεσι ὅτι θὰ βρισκόταν ἐξάπαντος στὸ ραντεβοῦ ποὺ τοῦ εἶχα ὁρίσει στὴν ἐπιστολή μου.

Κατὰ τὴν ὡρισμένη ὥρα βιάστηκα νὰ τρέξω ἀνυπόμονα στὸν κῆπο τοῦ «Παλαὶ — Ρουαγιάλ», ὅπου ἦταν τὸ ραντεβοῦ μας. Στὸ δρόμο κοντοστεκόμουν πότε — πότε. Ντρεπόμουν ν' ἀντικρύσω τὸ φίλο μου, ὕστερα ἀπὸ τὴν τόσο ἔνοχη διαγωγή μου. Ὡστόσο ἡ γνωστὴ ἀγαθότης καὶ ὁ ἔρως μου πρὸς τὴ Μανόν, μοῦ δῶσαν πάλι θάρρος καὶ τάχυναν τὸ βάδισμά μου.

Μὲ περίμενε κιόλας ὁ καλός μου Τιβέρζ. Εἶχε τρέξει πρῶτος αὐτὸς ἐκεῖ. Μόλις μ' εἶδε, μ' ἀγκάλιασε στοργικά, μ' ἔσφιξε πολλὴ ὥρα στὸ στῆθος του βουβὸς κι' ἔνοιωσα τὰ θερμά του δάκρυα νὰ βρέχουν τὸ πρόσωπό μου...

Μουρμουριστά, βαθειὰ συγκινημένος, τοῦ εἶπα ὅτι ντρεπόμουν εἰλικρινὰ ποὺ τὸν ἀντίκρυζα, ὅτι αἰσθανόμουν βαθειὰ τὴν ἀχάριστη διαγωγή μου ὅτι δὲν ἤμουν ἄξιος τῆς φιλίας καὶ τῆς ἐκτιμήσεως κανενός. Καὶ τέλος, τὸν ἐξώρκιζα νὰ μοῦ πῆ, ἂν μποροῦσα νὰ ὑπολογίζω τουλάχιστον στὸν οἶκτο του, ἂν ὄχι στὴ φιλία του.

Μοῦ ἀποκρίθηκε μὲ σοβαρὴ εἰλικρίνεια, ὅτι δὲν θἄπαυε ποτέ του νὰ μὲ θεωρῆ φίλο του, ὅ,τιδήποτε καὶ νὰ συνέβαινε. Τὰ σφάλματά μου οἱ ἀσωτεῖες μου καὶ οἱ ἀκολασίες μου, δὲν ἦσαν βέβαια ἱκανὲς νὰ κλονίσουν τὴν ἀγάπη του σὲ μένα. Ἀλλὰ λυπόταν ἀφάνταστα, γιατὶ ἐγὼ ὁ ἀγαπημένος του φίλος βάδιζα πρὸς τὴ σίγουρη καταστροφή, χωρὶς αὐτὸς νὰ μπορῆ νὰ μὲ συνδράμη, γιατὶ ἤμουν ἀδιόρθωτος... Τέλος, μοῦ ζήτησε ὡς ἀπόδειξιν τῆς φιλίας μας, νὰ τοῦ ἀφηγηθῶ — χωρὶς νὰ παραλείψω τίποτα — ὅλα ὅσα μοῦ συνέβησαν μετὰ τὴ δραπέτευσί μου ἀπὸ τὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Ἁγίου Σουλπικίου.

Συμμορφώθηκα πρόθυμα καὶ μὲ εἰλικρίνεια. Δὲν τοῦ ἔκρυψα τίποτα ἀπ' τὰ ὀλισθήματά μου. Ἐπίσης δὲν προσπάθησα καθόλου νὰ δικαιολογήσω ἢ νὰ ἐλαφρύνω στὸ παραμικρὸ τὴν ἔνοχη διαγωγή μου. Ἀλλὰ συγχρόνως, τοῦ μίλησα γιὰ τὸν παράφορο ἔρωτά μου, μὲ ὅλη τὴ δύναμι ποὺ μοῦ ἐνέπνεε τὸ πάθος. Τοῦ μίλησα γιὰ τὴν ἀπελπιστικὴ καταδρομὴ τῆς τύχης ἐναντίον μου. Καὶ τοῦ περιέγραψα τὴν ἀπόγνωσι στὴν ὁποία θἄπεφτα, ἂν μὲ ἐγκατέλειπαν καὶ οἱ φίλοι μου, ὅπως μὲ ἐγκατέλειψε ἡ τύχη.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ : Στὸ προσεχές.

τόση σοβαρότητα φανήκανε σὰ νὰ νικήθηκαν ἀπὸ κάποιαν ἀσυνήθιστην εὐθυμία κι ἐγέλασαν, ἐγέλασα κ' ἐγὼ κ' ἐγέλασαν ἀκόμα ὁ πεθερὸς κ' ἡ πεθερά. Τὸ γέλιο ἐκεῖνο ἔμοιαζε σὰν καμιὰ κολλητικιὰ ἀρρώστεια. Μονάχα ὁ ξένος ἔμεινε ἀτάραχος καὶ μᾶς κοίταζε σὰν παιδί, οὔτε παραξενεμένος οὔτε πειραγμένος. Τέλος ὅταν ξανασοβαρεύτηκαν ὅλοι, εἶπε πρὸς τὶς γυναῖκες :

— Εἶνε τώρα χρόνια ποὺ ξαναπέρασα ἀπὸ τοῦτο τὸ χωριὸ κ' ἔτυχε σὰν καὶ τώρα νὰ πάω σ' ἕνα σπίτι ποὺ ἦταν ἀρραβωνιασμένοι κ' ἦταν χαρούμενοι σὰν καληώρα. Ἐκεῖ μ' ἐκοίταξε μονάχα ἡ ἀρραβωνιαστικιὰ κι' ὅταν κίνησα νὰ φύγω, μ' ἀκολούθησε ὡς τὴν πόρτα καὶ μοὖπε : «Ὁ πραγματικὸς ἀρραβωνιαστικός μου εἶσ' ἐσύ σὲ περιμένω, στάσου καὶ κάνε μου τὸ χάρισμα». Ἐγὼ τῆς ἔκανα τὸ χάρισμα καὶ μ' ὅλο ποὺ ἐγὼ ἔφυγα κ' ἐκείνη παντρεύτηκε μὲ τὸν ἄλλο ὁ πραγματικὸς ἄντρας της ἤμουν ἐγὼ καὶ τὸ παιδί της θὰ δώσει σ' ἐσᾶς νυφάδες τὸ χάρισμα ποὺ τῆς ἔκανα ἐγὼ κ' ἐσεῖς θὰ τὸ δώσετε στὰ παιδιά σας γιὰ τὶς ἀρραβωνιαστικές τους.

Ἐμεῖς κοιταζόμαστε χωρὶς νὰ γελᾶμε ἢ νὰ χαμογελᾶμε : ὁ ἄνθρωπος μᾶς φαινόταν παράξενος σχεδὸν τρελλός, κι ὅμως ἔπειτ' ἀπὸ τὴν εὐθυμία, μᾶς ἔφερνε ὑποκοή, σχεδὸν φόβο.

Ἡ πεθερά μου ρώτησε :

— Πές μου, σὲ παρακαλῶ, τί χάρισμα ἔκανες ;

— Ἕνα χρυσὸ σταυρό.

Τότες ἔνοιωσα τὴ ράχη μου νὰ τρέμει : ὁ γυιὸς τῆς φιλενάδας τοῦ ξένου δὲ μποροῦσε νἆν' ἄλλος ἀπὸ μέ : ἐγὼ μόνο εἶχα νὰ χαρίσω στὴν ἀρραβωνιαστικιά μου χρυσὸ σταυρό, τὸ σταυρὸ τῆς μητέρας μου. Δὲν ἄνοιξα τὸ στόμα ἀπὸ κείνη τὴ στιμή, τὸ κεφάλι μου τὸ τύλιξε ἕνα πυκνὸ πέπλο : ἔβλεπα βέβαια μὰ ἀνακατωμένα, καὶ τ' αὐτιά μου βουΐζανε καὶ δὲν ἐκαταλάβαινα πιὰ τί ἔλεγαν ὁ ξένος ἡ πεθερά μου κ' οἱ νέοι. Ἔνοιωθα τρομερὴ θλίψη, ἕνα βάρος ποὺ μοῦ τσάκιζε τὰ νεφρά, σὰν ὁ χρυσὸς σταυρὸς ποὖχα στὴν τσέπη μου νἆχε γίνει ξαφνικὰ μεγάλος καὶ στερεὸς καὶ νὰ βάραινε στὸν ὦμο μου.

Ὁ ξένος ἀφοῦ ζέστανε τὰ πόδια του, ἔφυγε ψηλὸς καὶ σιωπηλός, μὲ τὴ βουκέντρα στὸ χέρι καὶ τὸ δισάκκι στὸν ὦμο.

— Ποιός ἦταν ; ρώτησε ἡ πεθερά μου.

— Καὶ ποιός τὸν ξέρει ; ἀπάντησε ὁ πεθερός. Δὲν τὸν εἶχα γνωρίσει ποτέ, μὰ ἡ μορφή του δὲ μοῦ εἶνε ἄγνωστη. Ναί, θὰ τὸν ἔχω δεῖ βέβαια πρὸ καιροῦ ὅταν ἐρχότανε νὰ ἐπισκεφτεῖ κρυφὰ τὴ φιλενάδα του.

Ἐγὼ βουβός! Ἡσυχάσαν ὅλοι κι ἐσοβαρεύτηκαν· τὰ κορίτσια πηγαινοέρχονταν κ' ἑτοίμαζαν τὸ δεῖπνο μὰ ἡ ἀρραβωνιαστικιά μου χλωμή, μὲ τὰ μάτια κατεβασμένα, δὲ μ' ἐκοίταζε πιά. Ἡ καρδιά μου χτυποῦσε κι ἀνάμεσ' ἀπὸ κεῖνο τὸ πέπλο ποὖπα πὼς μοῦ τύλιγε τὸ κεφάλι, μοῦ φαινότανε πὼς ἔβλεπα τὰ μάτια τῶν γερόντων καὶ τῶν νέων νὰ γυρίζουνε κάθε τόσο κατὰ μένα μὲ δυσπιστία.

Ἦρθε ἡ ὥρα νὰ πᾶμε στὴ Λειτουργία. Σηκωθήκαμε μὰ ἐγὼ ἔνοιωθα τὸν ἑαυτό μου ὅλο καὶ πιὸ βαρὺ κ' ἐτρίκλιζα κάτω ἀπὸ τὸ φορτίο μου, παραπατῶντας σὰ μεθυσμένος. Πηγαίναμε στὴ σειρά οἱ γυναῖκες μπροστὰ κι οἱ ἄντρες κατόπι· ὅταν φτάσαμε στὴν ἐκκλησιά ἀνακατωθήκαμε μὲ τὸ πλῆθος κ' ἐγὼ σιγὰ-σιγὰ ἀπομακρύνθηκα τραβήχτηκα ὡς τὸ νάρθηκα, ὡς τὴν πόρτα, ὡς τὴν ἔξοδο... κ' ἔπειτα γύρισα τὶς πλάτες στὸ σπίτι τοῦ Θεοῦ κ' ἔφυγα σὰ νὰ μὲ κυνηγοῦσαν δαιμόνοι. Πήγαινα σὰν τρελλός, γυρίζοντας στὴ μιὰ καὶ στὴν ἄλλη ὡς τὸ πρωΐ, καὶ τὸ πρωΐ πῆγα σπίτι μου. Ἡ μητέρα μου εἶχε σηκωθεῖ, ἄναβε φωτιὰ κ' ἐφαινόταν ἥσυχη μὰ ἦταν χλωμὴ σὰ νἆχε ἀγρυπνήσει ὅλη τὴ νύχτα· βλέποντάς με ἔτσι ἀναστατωμένο, νόμισε πὼς ἤμουν μεθυσμένος κι' ἅπλωσε τὴν ψάθα γιὰ νὰ ξαπλωθῶ. Μοῦ εἶπε μόνο :

— Κακὴ φιγοῦρα ἔκαμες παιδί μου!

Ἐγὼ ξαπλώθηκα κ' ἐδάγκωσα τὴ ψάθα· ἔπειτα σηκώθηκα στὰ γόνατα ἔβγαλα τὸ χρυσὸ σταυρό, τὸν ἔστριψα ἔσπασα τὸ ροζάριο κ' οἱ χάντρες χύθηκαν χάμω κ' ἐσκορπίστηκαν· θαρροῦσες πὼς μὲ φοβόντανε. Ἡ μητέρα μου ἄρχισε τ' ἀνεφυλλητά... Τότες τὴ λυπήθηκα καὶ τῆς τὰ εἶπα ὅλα.

— Τί ἔπρεπε νὰ κάνω ;—φώναξα. Ἡ φιλενάδα τοῦ ξένου εἶσαστ' ἐσεῖς· μποροῦσα νὰ δώσω τὸ δικό σας σταυρὸ στὴν ἀρραβωνιαστικιά μου ; Μ' ἐκοίταζαν ὅλοι μαντεύοντάς το· ἔφυγ' ἀπὸ τὴ ντροπή μου.

Ἡ μητέρα μου ὅμως εἶχε ἡσυχάσει· ἔμασε τὶς χάντρες στὴν ποδιά της κ' ἄρχισε νὰ τὶς ἀρμαθιάζει. Ἔτσι ἄφησε νὰ ἡσυχάσω κ' ἐγώ. Ἔπειτα εἶπε :

— Καὶ γιατί τάχα δὲ μποροῦσε νἆνε οἱ ἄλλοι δύο τὰ παιδιὰ τῆς φιλενάδας τοῦ ξένου ;

— Γιατί ἐκεῖνοι εἶχαν χρυσᾶ νομίσματα νὰ χαρίσουν στὶς ἀρραβωνιαστικές τους, ὄχι σταυρούς...

— Ὡς καὶ τὰ νομίσματα ἔχουν σταυρό.—μοῦ εἶπε.— Ἄκουσέ με : Στὸ σπίτι ὅλων τῶν ἀρραβωνιασμένων περνάει ὁ ξένος καὶ τοὺς χαρίζει ἕνα σταυρό. Νομίζεις πὼς καὶ τὰ τρία κορίτσια δὲν τὸν ἀκολούθησαν ἀπόψε ; Μάλιστα κ' ἐπήρανε κι' αὐτὲς τὸ σταυρὸ καὶ τὰ παιδιὰ θἆναι δικά του. Πόση ἀπλοϊκὸς ποὺ εἶσαι!—εἶπε τέλος βλέποντας τὸ σάστισμά μου.— Ἐσὺ δὲν πιστεύεις στὸ Θεό ; Πιστεύεις καὶ στὸ Θεὸ καὶ στὸ Χριστὸ καὶ ξέρεις πὼς ὁ Χριστὸς δὲν ἀπέθανε. Ζεῖ πάντα εἶναι στὸν κόσμο μαζί μας καὶ γυρίζει, γυρίζει, πηγαίνει στὰ σπίτια, εὐλογάει καὶ πληθαίνει τὸ ψωμὶ σ' ἐκεῖνον ποὺ τοῦ δίνει ἐλεημοσύνη εὐλογάει καὶ κάνει σὰ γλυκὸ κρασὶ τὸ νερὸ σ' ἐκεῖνον ποὺ ἔχει καλὴ καρδιά, καὶ σ' ὅλες τὶς νυφάδες χαρίζει ἕνα σταυρό : χρυσό, ναὶ μὰ πάντα σταυρό! Ἦταν Ἐκεῖνος κ' ἐσύ κουτέ, δὲν τὸν ἐκατάλαβες!

Ἔτσι ὁ σταυρὸς—συμπέρανε ὁ γέρος—ἔμεινε ὁλόκληρος δικός μου.

ΓΡΑΤΣΙΑ ΝΤΕΛΕΝΤΑ
(Βραβεῖο Νώμπελ)

(Μεταφρ. Γ. Σ.)

Ἡ Αἰσθηματικὴ στήλη

Ὑποθέσεις της... τῶν ἀναγνωστριῶν μας

Αὐτὴ τὴν ἑβδομάδα πῆρα τὰ παρακάτω γράμματα :

«Εἶμαι 19 χρονῶν. Πέρυσι ἐγνώρισα στὴν ἐξοχὴ ἕνα φοιτητὴ τῆς νομικῆς μὲ τὸν ὁποῖον καὶ ἀρραβωνιάστηκα. Λίγο μετὰ τὴ μνηστεία μας ἄρχισε νὰ μοῦ φέρεται μὲ ψυχρότητα. Μοῦ ὡμολόγησε κατόπιν ὅτι εἶχε γελαστῆ νομίζοντας πὼς μ' ἀγαποῦσε καὶ ὅτι ἡ γυναῖκα γιὰ τὴν ὁποία ἦταν πλασμένος ἦταν μιὰ ἀπὸ τὶς καλύτερές μου φίλες ποὺ τὴν ἐγνώρισε στὸ σπίτι μου. Προχθὲς ὁ πρώην μνηστήρ μου μοῦ τηλεφώνησε, ὅτι πρέπει νὰ μὲ δῆ. Μοῦ εἶπε πὼς τοῦ εἶνε ἀδύνατο νὰ ζήση χωρὶς ἐμένα καὶ μὲ ἱκέτευσε νὰ τὰ ξαναφτιάσωμε. Τί μὲ συμβουλεύετε ;»

Ἀπαντῶ : Νὰ καλέσετε τὴν καλύτερή σας φίλη καὶ ταυτοχρόνως τὸν πρώην μνηστῆρα σας γιὰ νὰ σχηματίσετε μιὰ γνώμη 1) βλέποντας πῶς θὰ φερθῆ ὁ ἕνας στὸν ἄλλο καὶ 2) ἀνταλλάσσοντας μὲ τὴν φίλη σας αὐτὴ τὰ διδάγματα τῆς πείρας ποὺ ἀπεκόμισε ἡ καθεμιὰ ἀπὸ τὴν γνωριμία αὐτοῦ τοῦ κυρίου. Τὸ πείραμα ποὺ σᾶς συμβουλεύω δὲν εἶνε ἐπικίνδυνο ἀλλ' ἁπλῶς διαφωτιστικό. Χωρὶς νὰ προεξοφλήσω τὰ συμπεράσματά σας, ἡ στοιχειώδης λογικὴ μοῦ ὑπαγορεύει νὰ σᾶς πῶ ὅτι ἕνας ἄνδρας ποὺ δὲν ξέρει οὔτε ὁ ἴδιος νὰ ξεχωρίζη ποιὰν ἀγαπᾶ προμηνύεται μέτριος σύζυγος, ὅπως ὅλοι οἱ ἐπιπόλαιοι καὶ εὐφάνταστοι. Καλὸν ὅμως εἶνε νὰ ὁλοκληρώση καθεὶς τὴν πεῖρα του γιὰ ν' ἀποφύγη ὁριστικὰ τὸν κίνδυνο μιᾶς ματαίης νοσταλγίας στὸ μέλλον.

«Συνδέθηκα στενά—μοῦ γράφει ἄλλη ἀναγνώστρια—μ' ἕναν ἄνδρα ἀρκετὰ μεγαλύτερό μου ποὺ μένει σὲ ἄλλη πόλι. Ὅταν ἐπέστρεψα ἐδῶ, μοῦ ὑποσχέθηκε ὅτι δὲν θ' ἀργήση νὰ ἔρθη νὰ μὲ ἰδῆ. Δὲν ἦλθε ἀλλὰ μοῦ γράφει τακτικά. Προφασίζεται ὅτι οἱ ἀσχολίες του τὸν ἐμποδίζουν νὰ κάνη ἕνα ταξίδι στὴν Ἀθήνα. Ἐγὼ ὅμως ἔμαθα ἐν τῷ μεταξὺ ὅτι εἶνε παντρεμμένος. Θὰ ἤθελα νὰ μὴ τὸν ξαναϊδῶ ἀλλὰ τὸν ἀγαπῶ κι ἐξακολουθῶ νὰ ἀπαντῶ στὰ γράμματά του. Ἐσεῖς τί θὰ ἐκάνατε ἂν ἤσασταν στὴ θέσι μου ;»

Ἁπλούστατα, τῆς ἀπαντῶ: Θὰ προσπαθοῦσα νὰ τὸν ξεχάσω! Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς σᾶς ψεύσθηκε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ σᾶς ψεύδεται. Ὁ πιθανώτερος λόγος ποὺ συνεχίζει τὴν κωμωδία του θὰ εἶνε ἡ ἐπιθυμία του νὰ ξαναβρῆ μιὰ εὐχάριστη συντροφιὰ ὅταν ἔρθη καμμιὰ φορὰ στὴν Ἀθήνα καὶ τίποτε περισσότερο. Ἕνας τίμιος ἄνθρωπος ποὺ ἀγαπᾶ δὲν κρύβει ποτὲ τὴν ἀληθινή του ζωὴ ἀπὸ τὴν ἀγαπημένη του. Τὸ καλύτερο λοιπὸν ποὺ ἔχετε νὰ κάνετε εἶνε νὰ μὴν ἀπαντᾶτε στὰ γράμματά του καὶ νὰ προσπαθήσετε νὰ τὸν ξεχάσετε μὲ κανέναν ἄλλον ποὺ νὰ τὸν διαλέξετε πιὸ σοβαρὸ καὶ εἰλικρινῆ.

«Ἀγαπῶ ἕνα συμφοιτητή μου —μοῦ γράφει μία φοιτήτρια— ποὺ μ' ἀγαπᾶ κι αὐτός. Λίγους μῆνες μετὰ τὴ γνωριμία μας, μὲ πῆγε στοὺς γονεῖς του, οἱ ὁποῖοι μὲ κάλεσαν κατ' ἐπανάληψι δίνοντάς μου νὰ καταλάβω ὅτι ἐπιδοκιμάζουν τὴν ἐκλογὴ τοῦ παιδιοῦ τους. Ὅταν ὅμως τοὺς εἶπε ὅτι θέλει νὰ παντρευτοῦμε οἱ γονεῖς του δὲν ἀρνήθηκαν μέν, ἀπολύτως, ἀλλ' ἐπέμειναν νὰ πάρη πρὶν τὸ δίπλωμά του κι αὐτὸς τὸ δέχθηκε. Στὸ μεταξὺ ἐγνώρισα ἕναν ἄλλο νέον ποὺ μοῦ προτείνει νὰ παντρευτοῦμε ἀμέσως. Δὲν τὸν ἀγαπῶ ἀλλὰ δὲν συγχωρῶ στὸν προηγούμενο ὅτι ὑπέκυψε στὴ θέλησι τῶν γονέων του ἐνῶ μὲ ἐβεβαίωνε ὅτι μὲ ἀγαπᾶ τόσο ὥστε οἱ δικές μου ἐπιθυμίες νὰ λογαριάζωνται πρὶν ἀπ' ὅλα γι' αὐτόν. Ἂν τὰ χαλάσω μαζί του θὰ ἔχω ἄδικο ;»

Καὶ βέβαια—ἀπαντῶ—θὰ ἔχετε ἄδικο. Ὁ νέος αὐτὸς δὲν ἐπρόδωσε τὴν ἐμπιστοσύνη σας. Ὀφείλετε λοιπὸν νὰ κάνετε ὑπομονὴ ὅπως κάνει καὶ κεῖνος, ὥσπου νὰ κατορθώση νὰ κερδίση τὴ ζωὴ καὶ τῶν δύο σας χωρὶς νὰ ἐξαρτᾶται ἡ εὐτυχία σας ἀπὸ τρίτους. Ἂν τὸν ἐγκαταλείψετε ὄχι μόνο θὰ τὸν ἀπογοητεύσετε, ἀλλὰ θὰ βλάψετε καὶ τὸν ἑαυτό σας ἐφόσον στὴν ἐποχὴ ποὺ ζοῦμε εἶνε μᾶλλον σπάνιο νὰ συναντήση κανεὶς πολλοὺς νέους σοβαροὺς καὶ μὲ τὴ θετικότητα ποὺ δείχνει αὐτὸς ποὺ σᾶς ἐδιάλεξε. Σᾶς συμβουλεύω λοιπὸν νὰ κάνετε ὅ,τι θὰ ἔκανε κάθε μυαλωμένη κοπέλλα στὴ θέσι σας: Νὰ τὸν περιμένετε καὶ νὰ τὸν βοηθήσετε μιὰ ποὺ ἔχετε τὴν τύχη νὰ σπουδάζετε τὴν ἴδια ἐπιστήμη καὶ οἱ δυό σας.

Ἕνας μικρὸς μαθητής, ὁ Γ. Χο... ἄπειρος ὅπως φαίνεται στὸν ἔρωτα καὶ στὴ ζωή, μοῦ γράφει γιὰ μιὰ ἀπὸ τὶς συνηθισμένες περιπτώσεις γυναικείου καπριτσιοῦ. «—Τί μὲ συμβουλεύετε νὰ κάμω» :

Ἀγαπητέ μου,

Ἡ συμβουλή μου εἶναι μιά: Νὰ μὴ κάνης τίποτα. Αὐτὸ ὅλο ποὺ ἐσὺ τὸ βλέπεις σὰν μιὰ μεγάλη ὑπόθεσι στὴ ζωή σου, δὲν εἶναι στὴν πραγματικότητα παρὰ μόνο μιὰ λεπτομέρεια ἀσήμαντη ποὺ πρέπει νὰ μὴ σ' ἀπασχολήση πλέον. Γιατί νὰ τῆς γράψης; Καὶ τί νὰ τῆς πῆς ; Νὰ τῆς ζητήση εὐθύνες γιὰ τὸ κάποιο φλὲρτ τῆς κάποιας μέρας ; Τὸ καλύτερο εἶναι ν' ἀδιαφορήσης. Ἴσως ἔτσι κερδίσης εὐκολώτερα ἐκεῖνο ποὺ θέλεις.

Μιὰ «Πονεμένη μικροῦλα» —εἶναι μόλις 14 ἐτῶν, ὅπως μοῦ γράφει— μοῦ ζητάει τὴν συμβουλή μου γιὰ τὸ πιὸ ἁπλὸ πρᾶγμα: Ὑπάρχει, μοῦ λέει, ἕνας νέος ποὺ ξέρω ὅτι μ' ἀγαπάει. Ὅμως ἐγὼ ποὺ ἐπίσης τὸν ἀγαπῶ τώρα, δὲν τοῦ ἔδωσα ὡς τώρα τὴν εὐκαιρία νὰ μοῦ μιλήση, ἀπὸ φόβο νὰ μὴν ἀντιληφθοῦν οἱ γονεῖς μου τίποτα. Ἔτσι ὑπάρχει ἕνας ἄλλος φόβος: Νὰ νομίση αὐτὸς πὼς ἐγὼ ἀδιαφορῶ, ἐνῶ συμβαίνει ἐντελῶς τὸ ἀντίθετο...».

Ἡ «Πονεμένη μικροῦλα» αὐτὴ εἶναι ἡ ἀπάντησίς μου, ὅταν θέληνὰ ριχθῆ στὴ φουρτοῦνα τοῦ ἔρωτος πρέπει καὶ νἄχη θάρρος. Στὴν ἀγάπη, ὅπως καὶ σ' ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς, νικοῦν πάντοτε οἱ τολμηροί... Μίλησέ του, λοιπόν, ἀγαπητὴ μικροῦλα, μὲ εἰλικρίνεια, καὶ δῶσ' του ἔτσι τὴν εὐκαιρία νὰ διαλύση τὶς ἀμφιβολίες ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχη γιὰ σένα καὶ γιὰ τὴν ἀγάπη σου...

Ὁ κύριος Μ.

ΞΕΝΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Τοῦ Β. ΣΕΡΕΡ

Ἕνας ἔξυπνος νέος

Ὁ Ἄντυ Κόλλινς μπῆκε σ' ἕνα βαγόνι πρώτης θέσεως γιὰ νὰ πάη νὰ περάση τὸ Σαββατοκύριακό του, στὸ περίφημο ξενοδοχεῖο «Χέρβεϋ γκάρντεν». Αὐτὴ ἡ πολυτέλεια δὲν ταίριαζε, εἶναι ἀλήθεια, μὲ τὴ σημερινὴ οἰκονομική του κατάστασι, ἀλλὰ εἶχε τὴ γνώμη πὼς μὲ μιὰ ἐμφάνισι σὲ ἀριστοκρατικὸ περιβάλλον θὰ μποροῦσε νὰ πραγματοποιήση τὰ σχέδιά του.

Ὑπῆρχαν ἄνθρωποι ποὺ εἶχαν τὴν ἰδέα πὼς ὁ Ἄντυ Κόλλινς ἦταν ἕνας ληστής. Ὄχι, Ἦταν ἁπλῶς ἄνθρωπος ποὺ ἔπαιρνε τὴ ζωὴ ἀπὸ τὴν ἐλαφρά της πλευρὰ καὶ κέρδιζε τὴ δική του μὲ τὶς ἐμπνεύσεις του, τὶς ὁποῖες πλήρωνε συνήθως ἡ ἐπιπολαιότης καὶ ἡ ματαιοδοξία τῶν συνανθρώπων του. Πρόσεχε ὅμως πάρα πολὺ νὰ μὴν ἔρθη σὲ σύγκρουσι μὲ τὸν Νόμο καὶ ἄδικα θὰ ἔψαχνε κανεὶς νὰ βρῆ τὸ ὄνομά του στὰ κατάστιχα τῆς Σκῶτλαντ Γυάρντ. Παρ' ὅλο αὐτὸ βρίσκονταν πολλοὶ ἄνθρωποι στὴν Ἀγγλία ποὺ θὰ τὸν ἤθελαν καλύτερα κλεισμένον πίσω ἀπὸ τοὺς χοντροὺς τοίχους τῆς φυλακῆς τοῦ Ντάρμουρ. Ὁ Ἄντυ ἦταν ἕνας ἀπατεὼν καὶ τὸ ὡμολογοῦσε...

Ὅταν τὴ Δευτέρα βράδυ, ἄφησε τὸ «Χέρβεϋγκάρντεν» δὲν εἶχε μονάχα περάσει δυὸ μέρες εὐχάριστες ἀλλὰ εἶχε κάνει καὶ τὴν γνωριμία ἑνὸς Ἀμερικανοῦ ἑκατομμυριούχου, ἑνὸς πλουσίου ἐμπόρους τοῦ Σίτυ καὶ τὸ σπουδαιότερο εἶχε μιὰ πρόσκλησι γιὰ τσάϊ ἀπὸ τὴν πλουσία ἀριστοκράτισσα λαίδη Ἔλτον. Εὐχαριστημένος ἀπὸ αὐτὴ τὴ λεία του, ὁ Ἄντυ βγῆκε ἀπὸ τὸ σταθμὸ τοῦ Λονδίνου καὶ πῆγε στὸ σπίτι του. Ὁ ὑπηρέτης του Πάρκερ τοῦ ἄνοιξε:

— Τί νέα, Πάρκερ ; τὸν ρώτησε.

— Τίποτα τὸ ἄξιο λόγου, κύριε! Ὁ ράφτης σας τηλεφώνησε τρεῖς φορὲς ὁ προμηθευτὴς τῶν κρασιῶν ἔστειλε τὸ λογαριασμὸ καὶ ὁ ἰδιοκτήτης ζήτησε τὰ καθυστερούμενα νοίκια του !...

— Αὐτὸ εἶναι Πάρκερ, ἔχουμε χρέη. Εἴμαστε ἀκριβῶς φαλιρισμένοι. Καὶ σὺ ἀκόμα ἔχεις δυὸ μῆνες νὰ πληρωθῆς...

— Τρεῖς, κύριε, ἂν μοῦ ἐπιτρέπετε. Μὰ ἔχω ἀπέραντη ἐμπιστοσύνη σὲ σᾶς. Θὰ ξανάρθουν καλὲς μέρες, ἀπήντησε ὁ πιστὸς ὑπηρέτης. Ποιὸ κοστοῦμι θὰ σᾶς ἑτοιμάσω ;

— Κανένα, ἀγαπητέ μου. Πηγαίνω νὰ κοιμηθῶ. Αὔριο εἶναι ἡ μέρα τῆς μάχης.

Ἀκριβῶς τὴν ἄλλη μέρα στὶς τέσσερις ξεκίνησε ὁ Ἄντυ γιὰ νὰ πάη στῆς λαίδης Ἔλτον. Πήγαινε μὲ τὰ πόδια γιὰ νὰ οἰκονομήση τὰ λεπτὰ τοῦ ταξί, ἀγόρασε ὅμως γιὰ τὴ λαίδη ἕνα θαυμάσιο μπουκέττο λουλούδια. Στὸ δρόμο σκεπτόταν τὶς πιθανότητες ποὺ εἶχε νὰ κερδίση λεπτά. Ἡ λαίδη Ἔλτον εἶχε μιὰ χαριτωμένη ἀνηψιὰ ποὺ τὴν ἀγαποῦσε πολὺ καὶ ποὺ ἦταν ἡ κληρονόμος της. Μὰ ὄχι... Ἕνας πλούσιος γάμος θἆταν τὸ τελευταῖο ποὺ θὰ σκεπτόταν. Ὄχι πὼς ἦταν κατὰ τοῦ γάμου. Μὰ δὲν ἤθελε νὰ τὸν ἀνακατέψη μὲ τὶς δουλειές του. Θὰ τὸν ἀνακάτευε μόνον σὲ ἐσχάτη ἀνάγκη κι' ἐκεῖ, δόξα τῷ Θεῷ, δὲν εἶχε φθάσει ἀκόμα ὁ Ἄντυ...

Ἡ λαίδη τὸν ἐδέχθη μὲ μεγάλη ἐγκαρδιότητα καὶ τὸν σύστησε στοὺς προσκεκλημένους της. Μερικοὶ ἀπὸ αὐτοὺς εἶχαν μεγάλα ὀνόματα ποὺ ὁ Ἄντυ τὰ εἶχε ἀκούσει ἢ διαβάσει στὶς ἐφημερίδες καὶ τέλος τοῦ σύστησε τὸν κ. Γκολσουότερ ποὺ κι' αὐτὸς εἶχε πάει γιὰ πρώτη φορὰ ἐκεῖνο τὸ ἀπόγευμα στῆς λαίδης Ἔλτον.

— Θὰ ξανάρθουν καλὲς μέρες, κύριε !...

Ὁ Ἄντυ εἶχε τὸ χάρισμα νὰ εἶναι θαυμάσιος συνομιλητὴς καὶ χαριτωμένος κύριος. Ἀμέσως ἔκανε ἐντύπωσι στὴ συντροφιὰ κι' ὅλοι τους τὸν ἄκουγαν μὲ μεγάλη εὐχαρίστησι. Σὲ λίγες ὧρες ἀποχαιρέτησε τὴν οἰκοδέσποινα κι' ἔφυγε χαρούμενος, νοιώθοντας πὼς εἶχε περάσει ἕνα εὐχάριστο καὶ χρήσιμο ἀπόγευμα.

Στὸ δρόμο ἔφερε στὸ νοῦ του τὰ διάφορα πρόσωπα ποὺ γνώρισε καὶ τὸν χαρούμενο χοντρὸ κύριον Γκολσουότερ. Αὐτὸς μάλιστα τὸν εἶχε προσκαλέσει νὰ πᾶνε ἱππασία μαζὶ τὴν ἑπομένη τὸ πρωΐ.

Γιατί ἄραγε νὰ τὸν εἶχε προσκαλέσει ἀκριβῶς αὐτόν, ἕναν ἄγνωστο, ἐνῶ στὸ σαλόνι τῆς λαίδης Ἔλτον βρίσκονταν τόσοι νέοι μὲ ὀνόματα γνωστά, ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ τοῦ φανοῦν πιὸ χρήσιμοι ἀπ' αὐτόν ; Τὸ βρῆκε ὕποπτο, τὴ στιγμὴ μάλιστα ποὺ ὁ κ. Γκολσουότερ δὲ φαινόταν καθόλου ἀνόητος. Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωΐ ντυμένος ἕνα ἄψογο κοστοῦμι ἱππασίας, πάνω σὲ ὡραῖο ἄλογο συνάντησε τὸν κ. Γκολσουότερ. Ἔκαναν ἕναν θαυμάσιον περίπατο στὸ Χάϋντ Πὰρκ καὶ τέλος κάθησαν στὴν ταράτσα τοῦ Σαβόϊ καὶ παρήγγειλαν ἕνα ποτό.

Ὁ κ. Γκολσουότερ ἔγινε τώρα ὁ μιλητικώτερος. Τοῦ διηγήθη γιὰ τὴ ζωή του, γιὰ τὶς ὑποθέσεις του καὶ τοῦ εἶπε ἀκόμα πὼς ἦταν μέλος μιᾶς λέσχης ποὺ γινόταν καὶ χαρτοπαίγνιο κρυφὰ· καὶ ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ τὸν συστήση κι' αὐτόν, ἂν τοῦ ἄρεσαν τὰ χαρτιά.

Η ΠΡΩΗΝ ΠΡΕΣΒΕΙΡΑ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΗΣ ΩΜΟΡΦΙΑΣ

Ἕνας - ἕνας οἱ διπλωμᾶται τῶν χωρῶν τῶν ὄπισθεν τοῦ σιδηροῦ παραπετάσματος, ἐγκαταλείπουν τὶς θέσεις των. Ἔτσι καὶ ἡ κυρία Ἄννα Σούμποδιτς, σύζυγος τοῦ τέως πρεσβευτοῦ τῆς Γιουγκοσλαυΐας στὸ Λονδῖνον, ἄνοιξε στὴ Νέα Ὑόρκη ἕνα κατάστημα καλλυντικῶν. Ἡ πρώην πρέσβειρα, ὠνόμασε μιὰν κρέμαν τοῦ προσώπου τὴν ὁποίαν κατασκευάζει ἡ ἰδία... «Αὐτοκράτειραν τοῦ Βυζαντίου». Ἡ πρώτη πελάτις ποὺ ἠγόρασε χονδρικῶς αὐτὴν τὴν καλλυντικὴ πομάδα, εἶνε ἡ... Δούκισσα τοῦ Οὐΐνδσωρ.

Ἄ, ἄ, σκέφθηκε ὁ Ἄντυ. Αὐτὸ ἦταν! Καὶ ἀμέσως ἔδειξε μεγάλο ἐνδιαφέρον γιὰ ὅλ' αὐτά.

— Γίνεται μεγάλο παιχνίδι; ρώτησε.

— Ὅσο μεγάλο θέλετε νεαρέ μου. Θέλετε νὰ πᾶμε ἀπόψε, ποὺ εἶμαι ἐλεύθερος ;

Ὁ Ἄντυ ἔμεινε σύμφωνος.

— Θάρθω, εἶπε. Δῶστε μου τὴ διεύθυνσι τῆς λέσχης καὶ τὸν ἀριθμὸ τοῦ τηλεφώνου, καὶ θὰ σᾶς περιμένω στὴν πόρτα ἀκριβῶς τὴν ὥρα ποὺ θὰ μοῦ πῆτε.

Ἡ Λέσχη βρισκόταν σ' ἕνα σπίτι τῆς Ρένγκενστρητ. Ὁ Ἄντυ βρῆκε κάπως ὑπερβολικὴ τὴν ὀνομασία της. Ἐπρόκειτο γιὰ τὸ πάνω πάτωμα ἑνὸς σπιτιοῦ ποὺ ἀπετελεῖτο ἀπὸ κάμποσα δωμάτια ὄχι μεγάλα. Τὰ μέλη της παρήγγελναν τὰ φαγητὰ καὶ τὰ ποτὰ στὸ ρεστωρὰν τοῦ ἰσογείου, καὶ τὸ γκαρσόνι τὰ ἀνέβαζε μὲ τὸ ἀσανσέρ. Στὴ λέσχη δὲ βρισκόταν παρὰ ἕνα γκαρσόνι ποὺ ἔκανε συγχρόνως καὶ τὸ θυρωρό. Ὁ κ. Γκλοσουότερ σύστησε τὸν Ἄντυ στοὺς δυὸ μοναδικοὺς θαμῶνες. Δὲν τοῦ φάνηκαν καὶ πολὺ συμπαθητικοί, καὶ μολονότι φοροῦσαν ἄψογα φράκα ὁ Ἄντυ κατάλαβε πὼς δὲν αἰσθάνονταν ἄνεσι μέσα σ' αὐτά.

— Ἡ ἀρχάριοι εἶνε, εἶπε μέσα του, ἢ μὲ περνοῦν γιὰ κορόϊδο. Καὶ κάθησε στὸ μικρὸ πράσινο τραπέζι. Παρήγγειλαν σαμπάνια.

— Τί θὰ παίξουμε; ρώτησε ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δυό.

— Ἂν ὁ κ. Κόλλινς συμφωνῆ, ἂς παίξουμε πόκερ, πρότεινε ὁ κ. Γκλοσουότερ. Ἔχει ἐνδιαφέρον καὶ μπορεῖ κανεὶς νὰ ποντάρη ὅσα θέλει. Ὁ Ἄντυ συμφώνησε καὶ πρότεινε μάλιστα ν' ἀρχίσουν μὲ κάβα ἑκατὸ λίρες. Ἔβγαλε ἕνα τσέκ, γιατὶ ἡ τράπεζά του δυστυχῶς εἶχε κλείσει καὶ δὲν πρόλαβε νὰ πάρη λεπτά. Οἱ ἄλλοι τὸ δέχτηκαν εὐχαρίστως. Δὲν εἶχαν καμμιὰ ἀμφιβολία γιὰ τὸν φίλο τῆς λαίδης Ἔλτον. Τὸ παιχνίδι ἄρχισε. Στὴν ἀρχὴ δὲν παρουσιάστηκαν διαφορὲς μεγάλες. Ὁ Ἄντυ ἔπαιζε ριψοκίνδυνα καὶ σὲ κάθε κέρδος ἄφηνε καὶ μιὰ χαρούμενη φωνή. Μετὰ ὅμως ἄρχισε νὰ χάνη.

ΜΑΝΤΟΝΝΑ ΤΟΥ Χόλλυγουντ

Τοῦ ΜΩΡΙΣ ΝΤΕΚΟΜΠΡΑ

36ον

— Ἀγαπητέ μου Σάμ, εἶσθε πολὺ καθυστερημένος, παρὰ τὸν μοντερνισμόν σας. Ἡ κόρη σας, μ' ὅλα τὰ 17 της χρόνια μόλις, δὲν εἶνε παράλογη ὅσο νομίζετε. Ἡ Ραχὴλ δὲν πιστεύει στὶς ματαιότητες ποὺ πίστευε ἡ περασμένη γενεά. Τὰ σημερινὰ νειᾶτα ἔζησαν σὲ ἄλλη ἀτμόσφαιρα, καὶ μᾶς ἀρνοῦνται νὰ τοὺς ἐπιβάλλουμε ἕνα τρόπο ζωῆς στὸν ὁποῖο δὲν βρίσκουνε κανένα θέλγητρο. Γιατὶ νὰ ἐπιμένετε Σάμ, νὰ τῆς ἐπιβάλλετε τὴ θέλησί σας, ἀφοῦ αὐτὸ θὰ ἦταν γιὰ τὴ δυστυχία της ; Δὲν πρέπει κανεὶς νὰ παίζη ποτὲ μὲ τὰ ὄνειρα τῶν νέων. Ἄπειροι γονεῖς πλήρωσαν πανάκριβα τὸ πεῖσμα τους νὰ ἐναντιωθοῦν στοὺς πόθους τῶν παιδιῶν τους, μὲ τὸ νὰ ἰδοῦν αὐτὰ τὰ παιδιὰ νὰ παίρνουνε τὸν κακὸ δρόμο. Ἔκανα ὅ,τι μπόρεσα γιὰ ν' ἀποτρέψω ἕνα τέτοιο κίνδυνο στὴ Ραχήλ.

— Διάννα, σᾶς ὀφείλω ἄπειρη εὐγνωμοσύνη. Ἔβλεπα τὰ πράγματα ἐντελῶς διαφορετικὰ ἀπὸ σᾶς, ἀλλὰ τώρα καταλαβαίνω πὼς ἡ δική σας ἄποψι εἶνε πολὺ πιὸ φρόνιμη. Μοῦ ἀνοίξατε τὰ μάτια, ἀγαπητή μου !

— Ποῦ βρίσκεται αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἡ Ραχήλ ;

— Εἴχαμε μιὰ τρομερὴ σκηνὴ πρὸ ὀλίγου καὶ τὴν διέταξα νὰ ἐπιστρέψη ἀμέσως κοντὰ στὴν Ἀγγέλα καὶ ν' ἀφήση μιὰ γιὰ πάντα τὶς τρέλλες της. Εἶπα νὰ κρατήσουν γι' αὐτήν, μιὰ θέσι στὸ ἀεροπλάνο τῆς Νέας Ὑόρκης.

— Καὶ σᾶς ὑποσχέθηκε ὅτι θὰ φύγη ;

— Ὄχι. Μοῦ εἶπε «ἀντίο» καὶ βγῆκε ἀπὸ τὸ γραφεῖο μου τρέχοντας. Ἦταν θηρίο ἀνήμερο μαζί μου. Ὑποθέτω ὅμως ὅτι ἡ Ἀγγέλα θὰ καταφέρη νὰ τὴν καλμάρη σὲ μερικὲς μέρες. Φυσικὰ θὰ κάνω πὼς ξέχασα αὐτὸ τὸ ἐπεισόδιο, καὶ θὰ τὴ βοηθήσω νὰ τὸ λησμονήση, δίνοντάς της βαρύτιμα δῶρα. Εἶνε νέα. Σὲ λίγο καιρὸ θὰ τῆς περάση. Ἕνα καινούργιο καπρίτσιο θὰ διαδεχθῇ τὸ σημερινό της.

Ἐκείνη τὴ στιγμὴ χτύπησε τὸ τηλέφωνο. Ἦταν ὁ σκηνοθέτης Χάμφρεϋ Σόλβιν ποὺ διεμαρτύρετο :

— Μὰ τί γίνεται ἐπὶ τέλους ; Θὰ συνεχίσωμε τὴν κινηματογράφησι τῆς ταινίας ἢ ὄχι ;

— Περιμένετε μιὰ στιγμὴ νὰ σᾶς δώσω τὸν κ. Σάμσον — εἶπε ἡ Διάννα.

— Ἀλλό!.. Ἐσὺ εἶσαι Χάμφρεϋ ; Γιατί δὲν δουλεύετε τέτοια ὥρα ; Βάλτε πάλι ἀμέσως μπροστά ! Πρέπει νὰ κερδίσωμε τὶς ὧρες ποὺ χάσαμε. Ἀντικαταστῆστε τὴν ἠθοποιὸ ποὺ ἔπαιζε τὴν Ὀφηλία, μὲ τὴν Σίρλεϋ Οὐέμπστερ, καὶ τὴν Σίρλεϋ Οὐέμπστερ, μὲ κάποιαν ἄλλη κομπάρσα τὴν ὁποία νὰ διαλέξετε μόνος σας.

— Πολὺ καλὰ κ. Σάμσον.

Ὁ σκηνοθέτης ἐπέστρεψε στὴν αἴθουσα τῆς κινηματογραφήσεως καὶ εἶπε στοὺς ἠθοποιούς :

— Τί σᾶς ἔλεγα; Σᾶς ὑποσχέθηκα ὅτι τὸ «γύρισμα» θὰ συνεχιζότανε στὶς 4 τὸ ἀπόγευμα. Δὲν ἔπεσα ἔξω παρὰ μόνο κατὰ μισὴ ὥρα. Λοιπόν, μαζευθῆτε ὅλοι νὰ συνεχίσωμε. Θὰ ἐξακολουθήσωμε τὴ σκηνὴ τοῦ τρελλοκομείου, μὲ τὴν Ὀφηλία. Ἡ μόνη διαφορὰ εἶνε, ὅτι θὰ παίξη τὸν ρόλο ἡ Μὶς Σίρλεϋ Οὐέμπστερ, ἀντὶ τῆς προηγουμένης ἑρμηνευτρίας του.

— Μὰ ἡ Σίρλεϋ Οὐέμπστερ ἔχει ἐξαφανισθῆ.

— Δὲν πειράζει, θὰ ξανάρθη ! Ὡρισμένως θὰ πῆγε μὲ τὴν μικρὴ Σάμσον γιὰ νὰ τὴν παρηγορήση !

— Πηγαίνετε ἀμέσως νὰ τῆς τηλεφωνήσετε νὰ γυρίση ἐδῶ — εἶπε ὁ σκηνοθέτης Σόλβιν. Καὶ φέρτε μου ἀμέσως τὸν Τέντ, ἢ μᾶλλον, πῆτε του ὅτι μοῦ χρειάζεται μιὰ ἄλλη κομπάρσα γιὰ νὰ παίξη τὴ νοσοκόμο τοῦ τρελλοκομείου, ποὺ ἔπαιζε προηγουμένως ἡ Σίρλεϋ Οὐέμπστερ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 21ον

Ὁ Σὰμ ἐδείπνησε μὲ τὴ Διάννα. Προσπάθησε νὰ τὴν πείση ὅτι δὲν εἶχε ἐντελῶς ἄδικο ποὺ δὲν θέλησε νὰ παίξη ἡ κόρη του στὸν κινηματογράφο παρ' ὅλο ὅτι ἀνεγνώριζε πὼς ἐφέρθηκε πάντα στὴ Ραχὴλ μὲ μεγάλη αὐταρχικότητα. Ἡ Διάννα τὸν ἄκουε χωρὶς νὰ τὸν διακόπτη. Τὴν

Η ΚΟΥΚΛΑ μὲ τὰ ΚΟΚΚΙΝΑ ΜΑΛΛΙΑ

ΕΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ
HENRY HOLT

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΤΗΣ Κ.
ΜΑΡ. ΧΡΗΣΤΟΜΑΝΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ : Ὁ κινηματογραφικὸς ἐπιχειρηματίας Κὰρλ Μάσσε βρίσκεται νεκρὸς μέσα στὸ γραφεῖο τοῦ σπιτιοῦ του. Ὁ θάνατος ἔχει ἐπέλθει ἀπὸ δηλητήριο ποὺ περιείχετο σὲ μιὰ κούκλα μὲ κόκκινα μαλλιά, ποὺ τοῦ εἶχαν στείλει καὶ ποὺ τοῦ ἔγραφαν : «Πίεσε το στὴ θος μου καὶ θὰ μιλήσω». Ἕνας ἀστυνομικὸς ἐπιθεωρητὴς ὁ Πὸπ καὶ ἕνας γιατρός, ἀρχίζουν ἀνακρίσεις. Τὴν ἴδια μέρα ἕνας νέος ὁ Μάϊκλ Κέννεντυ, ἐπισκέπτεται τὰ γραφεῖα τῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ Κὰρλ Μάσσε καὶ ζητεῖ ἀπὸ τὴν ἰδιαιτέρα του γραμματέα Σάλλυ νὰ δῆ τὸν ἐπιχειρηματία, ἀλλὰ μαθαίνει ἀπὸ τὸν Πὸπ τὸν θάνατό του. Ὁ Κέννεντυ ἀποκαλύπτει ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ συγγραφεὺς Χάρυ Λέϋτον, καὶ φεύγει τὴν ὥρα ποὺ ἕνας κουτσὸς ἔρχεται νὰ ζητήση τὸν Μάσσε. Στὸν διάδρομο συναντᾶ τὴν ἠθοποιὸ Γκαμπὺ Ντυμόν, ποὺ καὶ αὐτὴ ἔρχεται νὰ ζητήση τὸν ἐπιχειρηματία. Τὴν ἴδια ὥρα ὁ Πὸπ ἐπισκέπτεται τὴν ἀδελφὴ τοῦ θύματος, καὶ μαθαίνει ὅτι ὁ δολοφονηθεὶς συνεδέετο μὲ τὴν ἠθοποιὸ Ἀνίτα Χέντσελ. Ἐπίσης μαθαίνει ὅτι ἡ Σάλλυ ἔμεινε ἐπὶ δεκαοκτὼ μῆνες μὲ μιὰ φίλη της τὴν Βίκυ Χάρπερ, ποὺ βρέθηκε δηλητηριασμένη στὸ δωμάτιό της. Τὸ βράδυ τῆς ἰδίας ἡμέρας ὁ Μάϊκλ δέχεται τὴν ἀπροσδόκητη ἐπίσκεψι τῆς Σάλλυ, ἡ ὁποία τοῦ ἐξηγεῖ ὅτι ἦλθε σπίτι της ὁ Πὸπ γιὰ νὰ τὴν ὁδηγήση στὴ Σκότλανδ Γιάρδ, καὶ ὅτι κατάφερε νὰ τοῦ τὸ σκάση. Ὁ Μάϊκλ φεύγει γιὰ νὰ συναντήση τὸν Πόπ. Ὕστερα ἀπὸ λίγο ἡ Σάλλυ παίρνει τηλεφώνημά του.

5ον

— Δόξα σοι ὁ Θεὸς ποὺ σᾶς ἔμεινε λίγη γνῶσι καὶ δὲν ξεπορτίσατε πάλιν. Ἐδῶ πλάϊ μου εἶναι ὁ ἐπιθεωρητὴς Πὸπ εἰς τὸν ὁποῖον τὰ ἐξήγησα ὅλα. Τὸ τί μοῦ εἶπε γιὰ τὴ διαγωγή σας προτιμῶ νὰ μὴ σᾶς τὰ ἐπαναλάβω. Ἀρκεῖ μόνον νὰ ξέρετε ὅτι μὲ τὴν ἄστοχη αὐτὴ χειρονομία σας, δέκα χιλιάδες ἀστυνομικοὶ ἔλαβαν τὴν περιγραφή σας καὶ τὴν διαταγὴ νὰ σᾶς συλλάβουν! Τώρα θ' ἀκυρωθῆ αὐτὴ ἡ διαταγὴ καὶ ὁ Πὸπ κ' ἐγὼ θὰ ἔλθουμε σπίτι, γιατὶ ὁ ἐπιθεωρητὴς ἔχει ἀπόλυτη ἐπιθυμία νὰ σᾶς δῆ !

Ἡ Σάλλυ ἀνέπνευσε καὶ εὐχαρίστησε θερμὰ τὸν Μάϊκλ.

— Τώρα τοῦ εἶπε τί θὰ κάνω ;

— Νὰ μείνετε ἐκεῖ ποὺ εἶσθε,— ἐπανέλαβε ὁ νέος — δὲν πρόκειται κανεὶς πιὰ νὰ σᾶς ἐνοχλήση !

— Καλά, ἀπήντησε ἡ Σάλλυ· ἐλπίζω νὰ μὴ μᾶς κοροϊδέψη ὁ Πόπ. Πάντως, θὰ περιμένω.

Καὶ μ' αὐτὰ τὰ λόγια ἀκούμπησε τὸ ἀκουστικό. Γύρισε πρὸς τὸν Γκρίγκς ποὺ τὴν κύτταζε μὲ περιέργεια καὶ τοῦ εἶπε ὅτι πρὸς τὸ παρὸν κάθε κίνδυνος πέρασε.

— Ἀλλὰ ξέρει κανεὶς μὲ τὴν Ἀστυνομία

— Ἔχω ἐμπιστοσύνη στὸν Κέννεντυ προσέθεσε ἡ Σάλλυ.

— Κ' ἐγώ, Μίς, ἦταν ἡ ἀπάντησις τοῦ Γκρίγκς. Ὁμολογῶ ὅτι ἀπόρησα ὅταν μοῦ εἴπατε ὅτι θέλουν νὰ σᾶς συλλάβουν! Κ' ἐσεῖς θὰ τρομάξατε πολύ... Μήπως θέλετε λίγο κονιὰκ γιὰ νὰ συνέλθετε ;

— Εὐχαριστῶ, Γκρίγκς, εἶπε γελῶντας ἡ Σάλλυ, προτιμῶ ὅμως νὰ ἔχω τὸ κεφάλι μου καθαρὸ γιὰ τὴν συνάντησί μου μὲ τὸν Πόπ. Ὕστερα βλέπομε!..

Ὁ Γκρίγκς τὴν ρώτησε, ἂν ἤθελε τίποτε ἄλλο, μετὰ πῆρε τὸν δίσκο καὶ ἔφυγε.

Ἡ Σάλλυ, κάθησε μπροστὰ στὴν φωτιὰ καὶ σκεπτόταν ὅλα αὐτὰ ποὺ συνέβησαν αὐτὴ τὴν ἡμέρα.

Λίγα λεπτὰ ἀργότερα γύρισε ὁ Κέννεντυ μαζὶ μὲ τὸν δύσθυμο ἀστυνομικό. Ὁ Πὸπ κύτταξε τὴν Σάλλυ ἡ ὁποία κοκκίνισε καὶ τοῦ εἶπε:

— Λυποῦμαι, κύριε ἐπιθεωρητὰ· γι' αὐτὸ ποὺ συνέβη. Ἦταν ἀνόητο ἐκ μέρους μου, τώρα τὸ καταλαβαίνω. Ἀλλὰ εἶχα τόσο ἐκνευρισθῆ, ποὺ δὲν ἤξερα τί ἔκανα!

— Καλὰ ὅλα αὐτά, μὶς Μέρικ, εἶπε ὁ Πόπ, εὐτυχῶς ποὺ ἦλθε ὁ κ. Κέννεντυ καὶ μᾶς τὰ ἐξήγησε. Ἐπίσης λαμβάνοντας ὑπ' ὄψιν ὅτι γυρίσατε πίσω, σᾶς συγχωρῶ καὶ θὰ ξεχάσω αὐτὸ ποὺ συνέβη. Ἐγὼ ὅταν σᾶς εἶπα νὰ ἔλθετε στὴν Σκότλανδ Γιάρδ ἦταν ἁπλῶς γιὰ νὰ μᾶς κάνετε μιὰ γραπτὴ ἔκθεσι τῶν ὅσων γνωρίζετε. Ἀφοῦ σᾶς βρίσκω ἐδῶ, προσέθεσε, δίνοντάς της χαρτὶ καὶ στυλό, θὰ μοῦ κάνετε τώρα, παρακαλῶ αὐτὴν τὴν ἔκθεσι.

— Θὰ σᾶς πῶ ὅ,τι θέλετε καὶ ὅ,τι ξέρω· εἶπε ἡ Σάλλυ, καὶ ἄρχισε νὰ γράφη.

Ὅλα τὰ ἤξερε ἤδη ὁ Πόπ. Ἀφοῦ ὑπέγραψε ἡ νέα δίπλωσε τὸ χαρτὶ καὶ τὸ ἔβαλε στὴν τσέπη του.

— Ἔ, δὲν ἦταν καὶ τόσο τρομερὸ αὐτό ; τῆς εἶπε.

— Ὄχι, ἀπήντησε ἡ Σάλλυ χαμογελῶντας, πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι εἴσθε πολὺ καλὸς μαζί μου.

— Εἶσθε παντρεμμένος κύριε ἐπιθεωρητά ; ρώτησε ἀποτόμως ὁ Μάϊκλ Κέννεντυ.

— Ναί, εἶπε ὁ Πόπ.

— Τότε θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς προσφέρω δύο θέσεις τὶς καλλίτερες στὸ Σάλσβουρυ Θῆατερ ὅπου παίζουν τὴν «Μαγικὴ Κρύπτη». Ἡ μὶς Μέρικ τὸ βρίσκει πολὺ ὡραῖο. Ἐγώ, ἀπὸ μετριοφροσύνη, δὲν λέγω τίποτε.

Ὁ Πὸπ δέχθηκε καὶ ἀφοῦ ηὐχαρίστησε, ἐστράφη πάλιν πρὸς τὴν Σάλλυ :

— Μὶς Μέρικ, τῆς εἶπε, ἀντιλαμβάνεσθε ὅτι πρέπει νὰ μᾶς βοηθήσετε.

— Μὰ τί μπορῶ νὰ κάνω ; ρώτησε ἡ Σάλλυ.

— Νὰ μὴν ἐξαφανισθῆτε πάλι, διέκοψε ὁ Μάϊκλ· ἄλλως τε, τοῦ τὸ ὑποσχέθηκα ἐγώ.

— Κι' ἐγώ, πρόσθεσε ἡ Σάλλυ. Μὴν ἀνησυχῆτε, θὰ μὲ βρῆτε ὅταν μὲ χρειασθῆτε.

— Αὐτὸ μὲ ἱκανοποιεῖ εἶπε ὁ Πόπ. Ἀλλὰ τώρα ἔχω πολὺ δουλειὰ καὶ πρέπει νὰ φύγω. Καλὴ νύχτα σας καὶ εὐχαριστῶ.

Ὅταν ἔφυγε, ἡ Σάλλυ γύρισε πρὸς τὸν Μάϊκλ :

— Κύριε Κέννεντυ, τοῦ εἶπε, ὑποθέτω ὅτι τώρα εἶνε πιὰ ἀργὰ γιὰ νὰ φύγετε γιὰ τὴν Σκωτία. Ἤσασταν πολὺ καλὸς μαζί μου· ἀλλὰ δὲν μοῦ ἀρέσει ἡ ἰδέα ὅτι ἐμπόδισα τὰ σχέδιά σας.

Ὁ Κέννεντυ κύτταξε τὸ ρολόϊ του.

— Ἂν βιαζόμουν θὰ πρόφθαινα ἴσως νὰ γευματίσω στὸ Ἐδιμβοῦργο, ἀλλὰ ἔχω μιὰ ἰδέα. Μήπως εἶσθε κουρασμένη ; ρώτησε μὲ ἐνδιαφέρον ;

— Διόλου, ἀπήντησεν ἡ Σάλλυ.

Ὁ Κέννεντυ γέμισε τότε τὸ ποτῆρι του πάλιν μὲ οὐΐσκυ καὶ σόδα καὶ ὕστερα ἄρχισε νὰ ρωτᾶ τὴν Σάλλυ: Ποιὸς ἦταν ὁ πιὸ στενὸς συνεργάτης τοῦ Κὰρλ Μάσσε.

— Νομίζω, ἀπήντησε ἐκείνη, ὅτι ἐκεῖνος ποὺ τὸν γνώριζε καλύτερα· εἶνε ὁ διευθυντὴς τοῦ τμήματος ταινιῶν Δαβὶδ Κονρόϊ.

— Καὶ τί σκέπτεται αὐτὸς γιὰ ὅλη αὐτὴν τὴν ὑπόθεσι ;

— Δὲν τὸν εἶδα διόλου, ἀπήντησε ἡ Σάλλυ. Ἦταν στὸ Κορνουὲλ γιὰ τὸ Σαββατοκύριακο. Τοῦ τηλεφώνησα καὶ τοῦ εἶπα τί συνέβη. Μοῦ ἀπήντησε ὅτι θὰ γυρίση ἀμέσως. Τίποτα ἄλλο.

— Ὥστε τώρα θὰ εἶναι ἐδῶ, εἶπε ὁ Κέννεντυ.

— Ναὶ ἀσφαλῶς. Ἤθελα νὰ τὸν συναντήσω, ἀλλὰ εἶχα τόσους μπελάδες, ἀπήντησε χαμογελῶντας ἡ Σάλλυ, ὥστε δὲν τὸ κατώρθωσα.

— Τότε τηλεφωνῆστε του, εἶπε πάλιν ὁ Κέννεντυ, καὶ καλέστε τον νὰ ἔλθη ἐδῶ ἀπόψε. Ἐπίσης καλέστε καὶ τὴν ἠθοποιὸ ποὺ ἔπαιξε τὸν κύριο ρόλο στὸ τελευταῖο φὶλμ τοῦ Κὰρλ Μάσσε. Ποιὰ εἶναι ;

— Ἡ Καρολὶν Τζόρνταν, εἶπε ἡ Σάλλυ, ἔχει συμβόλαιο ἓξ μηνῶν μὲ τὴν Ἑταιρία.

— Ὡραῖα καλέστε τους λοιπὸν νὰ κάνωμε μιὰ μικρὴ νυκτερινὴ σύσκεψι γιὰ νὰ διασκεδάσωμε...

Ἡ Σάλλυ τὸν κύτταξε :

— Νομίζετε ὅτι θὰ εἶναι πολὺ ἀστεῖο; εἶπε.

— Πάντως πρωτότυπο — γέλασε ὁ Μάϊκλ.

Καθὼς ὅμως ἔπαιρνε τὸ τηλέφωνο ἡ Σάλλυ ψιθύρισε: — Ἐγὼ σκέφθηκα καὶ κάποιον ἄλλον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 8ον

ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ

Τρίτη, 15 Ὀκτωβρίου.

Ὀκτὼ πρόσωπα εὑρίσκοντο μιὰ ὥρα ἀργότερα καθισμένα, στὸ ὡραῖο γραφεῖο τοῦ Κέννεντυ. Ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς γρήγορα συγκέντρωσε τὴν προσοχὴ ὅλων. Ἦταν ἡ Καρολὶν Τζόρνταν, ἡ ὁποία μὲ ἤρεμη φωνὴ ἔκανε τὴν ἑξῆς ἀποκάλυψι :

— Δὲν θέλω νὰ κρύψω περισσότερο, εἶπε, ὅτι ἤμουν παντρεμμένη μὲ τὸν Μάσσε, πρὸ τεσσάρων ἐτῶν...

Ὁ Κονρόϊ ἀπόρησε περισσότερο ἀπ' ὅλους. Αὐτὸς ὡς καλλιτεχνικὸς Διευθυντὴς τῆς Ἑταιρίας, ἤρχετο σὲ συνεχῆ ἐπαφὴ μὲ τὴν ἠθοποιὸ καὶ νόμιζε ὅτι ἤξερε ὅλες τὶς ἐκφράσεις τοῦ ὡραίου προσώπου της. Ἡ Καρολὶν Τζόρνταν, ἡ ὁποία ὡμολογοῦσε τὸ γάμο της μὲ τὸν Μάσσε ἦταν μιὰ ἐντελῶς διαφορετικὴ γυναῖκα.

— Κρατήσαμε τὸν γάμον μας μυστικό, γιατὶ ἄρχισα νὰ ἐπιτυγχάνω στὸ Χόλλυγουντ, καὶ θεωρήσαμε ὅτι ἦταν προτιμώτερο νὰ τὸ ἀποκρύψωμε γιὰ λόγους ρεκλάμας. Εἴμεθα πολὺ ἐρωτευμένοι μιὰ ἐποχή. Δυστυχῶς ἀναγκάστηκα νὰ ἔλθω εἰς τὴν Ἀγγλίαν γιὰ τὸ «γύρισμα» μιᾶς ταινίας. Νόμιζα ὅτι θὰ ἔμενα μόνον ἕνα μῆνα μακρυά του, ἀλλὰ ὕστερα χρειάστηκε νὰ μείνω περισσότερο γιὰ μιὰ ἄλλη ταινία. Ὁ Κὰρλ τότε δὲν ἦταν ἀκόμη διάσημος. Ὅταν ἐπέστρεψα, ὁ Κὰρλ εἶχε ὑπογράψει συμβόλαιο μὲ τὸν κ. Μωρὶς Στίμπεργκ ἐδῶ παρόντα, πρόσθεσε, δείχνοντας ἕνα χονδρὸ κύριο ποὺ ἀκουμποῦσε στὸ τζάκι καπνίζοντας ἕνα ποῦρο. — ὁ Κὰρλ θὰ ἐρχόταν νὰ ἐργασθῆ ἐδῶ στὴν Ἀγγλία. Ὁ κ. Στίμπεργκ εἶνε ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος χρηματοδοτοῦσε ὅλες τὶς ταινίες τοῦ συζύγου μου.

Ὁ Στίμπεργκ κύτταξε τὴν Καρολίν. Τώρα μόνον καταλάβαινε γιατὶ ὁ Μάσσε μὲ τέτοια δυσκολία ὑπέγραψε τὸ συμβόλαιο ποὺ θὰ τὸν ἀνάγκαζε νὰ ἐργασθῆ στὴν Ἀγγλία, ἀφοῦ ἡ γυναῖκα του ἐπέστρεφε στὴν Ἀμερική.

— Ὁ Κὰρλ, συνέχισε ἡ ἠθοποιός, ἔφυγε δυὸ μέρες ἀφοῦ γύρισα ἐγώ. Αὐτὲς τὶς δυὸ μέρες καταλάβαμε ὅτι δὲν ἤμασταν πιὰ ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλον, παρὰ δυὸ καλοὶ φίλοι. Ἐγὼ ἔφυγα γιὰ τὸ Χόλλυγουντ. Γράφαμε τακτικὰ ὁ ἕνας στὸν ἄλλον, ἀλλὰ ἡ δουλειὰ μᾶς ἀπορροφοῦσε. Μιὰ μέρα, ἀφοῦ συνεννοηθήκαμε, πῆγα στὸ Ρένο καὶ πῆρα διαζύγιο μὲ τὸ πραγματικό μου ὄνομα, ὄχι τοῦ Κινηματογράφου, οὔτε εἶπα ὅτι ὁ Κὰρλ ἀσχολεῖται μὲ φίλμ. Ἔτσι ἡ ὑπόθεσις τοῦ γάμου μας· παρέμεινε σκοτεινή.

— Ὥστε, παρετήρησε ὁ Κονρόϊ, καὶ τὸ διαζύγιό σας παρέμεινε κρυφὸ σὰν τὸν γάμο ;

— Ναί, ἀπήντησε ἡ Καρολίν,— καὶ ποτὲ δὲν τὸ ἀναφέραμε σὲ κανέναν, περιέργως δὲ χρειάστηκε ὁ κ. Στίμπεργκ νὰ ἐπιμείνη γιὰ νὰ μὲ προσλάβη ἡ Ἑταιρία Μάσσε. Θυμᾶστε κ. Στίμπεργκ ;

— Ναί, ἀλήθεια· εἶπε αὐτὸς μασσῶντας τὸ ποῦρο του, δὲν εἶχα ἰδέα γι' αὐτὸν τὸν γάμον !

Ὁ Μωρὶς Στίμπεργκ ἦταν ὁ τύπος τοῦ κρύου, μετρημένου ἀνθρώπου, ποὺ τὰ πάντα συζητοῦσε σὰν δουλειά. Πλάϊ του, σιωπηλὸς καὶ προσεκτικὸς καθόταν ὁ ἀνεψιός του· Βίκτωρ, τὸν ὁποῖον εἶχε υἱοθετήση πρὶν ἀπὸ χρόνια, καὶ τὸν ὁποῖον θεωροῦσε σὰν παιδί του. Ὁ Βίκτωρ ἔμοιαζε στὸν θεῖο του, ἀλλὰ ὁ χαρακτήρ του ἦταν ὀνειροπόλος. Εἶχε τὰ ἴδια χαρακτηριστικά, μόνον τὰ μάτια του ἦσαν πιὸ θερμά. Γι' αὐτὸν τὸν νέο τῶν 21 ἐτῶν ὁ στεγνὸς χρηματικὸς κόσμος τοῦ θείου του, δὲν εἶχε καμμιὰ γοητεία. Προτιμοῦσε νὰ παίζη σὲ ταινίες, μὲ ἀρκετὴ ἐπιτυχία, ἄλλωστε.

— Αὐτὰ ποὺ μοῦ λέτε ἐδῶ, ρώτησε ὁ χρηματοδότης τὴν Καρολίν, ἔχετε σκοπὸ νὰ τὰ πῆτε καὶ στὴν Ἀστυνομία ;

— Ἔστειλα ἕνα γράμμα στὴν Σκότλανδ - Γιὰρδ καὶ τὰ γράφω ὅλα αὐτά. Διότι ἂν τὰ ἀνακαλύψουν μόνοι τους θὰ εἶναι πολὺ χειρότερα καὶ μπορεῖ νὰ παρεξηγηθῶ.

Ὁ Κόνροϊ συνεφώνησε :

— Πολὺ καλὰ κάνατε. Ἀσφαλῶς ἂν τὰ μάθαιναν χωρὶς νὰ τοὺς τὰ πῆτε, θὰ μπορούσατε νὰ βρῆτε τὸν μπελᾶ σας.

Ἕνας ψηλός, ἀδύνατος νέος, ποὺ ὡς ἐκείνη τὴ στιγμή, εἶχε μείνει σιωπηλὸς ὁ Τζὶμ Γκρέσαμ, ρώτησε ἂν ὁ Μάσσε, εἶχε ποτὲ συζητήσει γιὰ τὶς δουλειές του, μὲ τὴν Καρολίν. Ὁ Γκρέσαμ ἦταν ἀπὸ τοὺς στενοὺς φίλους τοῦ θύματος, ἂν καὶ διηύθυνε ἄλλην Ἑταιρίαν ταινιῶν ποὺ συχνὰ εἶχε ἀντίθετα συμφέροντα μὲ τὸν Μάσσε. Ἡ ἠθοποιὸς ἀπήντησε ὅτι ὁ Κὰρλ ποτὲ δὲν συζητοῦσε γιὰ δουλειές, μαζί της· ἀνέφερε μόνον ὅτι, ἐπειδὴ ὅλα πήγαιναν καλά, ὕστερα ἀπὸ τὸ «γύρισμα» δύο ταινιῶν, θὰ πήγαινε γιὰ ἕνα χρόνο στὸ Χόλλυγουντ.

Ὁ Στίμπεργκ ἀπόρρησε.

— Δὲν μοῦ εἶχε πῆ τίποτε, γιὰ ταξίδι! εἶπε. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι σπανίως ἔλεγε τὰ σχέδιά του! Μήπως, Καρολὶν σᾶς μίλησε γιὰ καμμιὰ ἐρωτοδουλειά ;

— Μιὰ μέρα σὲ μιὰ συζήτησι, μοῦ εἶπε ὅτι ἴσως παντρευτῆ κάποτε. Νομίζω ὅτι ἐκείνην τὴν στιγμὴ σκεπτόταν τὴν Ἀνίτα Χέντσελ. Δὲν εἶμαι, ὅμως βεβαία, μπορεῖ νὰ κάνω λάθος.

— Ὄχι, εἶπε ὁ Κονρόϊ, δὲν ἐννοοῦσε τὴν Ἀννίτα, σᾶς τὸ λέγω ἐγώ.

Ὁ Στίμπεργκ, συλλογίσθηκε λίγο κι' ὕστερα εἶπε :

— Μοῦ φαίνεται, ὅτι μονο ἕνα θαῦμα, θὰ μποροῦσε ν' ἀποκαλύψη ἀπὸ ποῦ ἦλθε αὐτὴ ἡ κούκλα! Δὲν πρέπει ὅμως νὰ φαντάζεσθε ὅτι τὸ μόνο ἐλατήριο τοῦ φόνου εἶναι ἡ ζήλεια ! Ὑπάρχουν γιὰ ἕνα τετοιο ἔγκλημα πολλὲς ἄλλες αἰτίες. Φθόνος, ἐκδίκησις καὶ ἴσως... φόβος! Μπορεῖ ὁ Μάσσε νὰ ἤξερε κάτι ἐνοχοποιητικὸ γιὰ τὸν δολοφονο ! Καὶ εἶναι γνωστὸν ὅτι ὅποιος πεθαίνει δὲν μιλᾶ !...

Ὁ Στίμπεργκ κύτταξε γύρω του:

— Ὅλοι ὅσοι εἴμεθα ἐδῶ, εἶπε, γνωρίζαμε καλὰ τὸν Κάρλ. Δὲν εἶνε ἀπίθανον καὶ ὁ δολοφόνος νὰ βρίσκεται μεταξύ μας! Ἐκτὸς βέβαια τοῦ κ. Κέννεντυ, ποὺ δὲν εἶχε δῆ ποτέ του τὸν Μάσσε. Ἴσως νὰ ἐξαιρῆται καὶ ὁ ἀνεψιός μου. Ὁ Βίκτωρ δὲν εἶχε καμμιὰν ἐπαφὴ μὲ τὸν Κὰρλ ἐκτὸς ἀπὸ συμβουλὲς ποὺ τοῦ ἔδιδε ὁ τελευταῖος γιὰ τὸ παίξιμό του στὰ φίλμ.

— Γιατί, ὅμως πρέπει ὁ δολοφόνος νὰ βρίσκεται μεταξύ μας ; Ἐμεῖς εἴμεθα ὅλοι φίλοι τοῦ Κὰρλ καὶ κανεὶς ἀπὸ μᾶς δὲν θὰ ἤθελε νὰ τὸν βλάψη! εἶπε ὁ Γκρέσαμ.

— Ἔτσι θὰ μιλοῦσε ὁ δολοφόνος γιὰ νὰ ὑπερασπίση τὸν ἑαυτό του, μουρμούρισε ὁ Κονρόϊ. Ἀλλὰ γενικῶς συμφωνῶ μαζί σας. Ὁ Μάσσε γνώριζε πάρα πολὺ κόσμο, ἴσως μεταξὺ αὐτῶν λοιπὸν νὰ βρίσκεται κι' ὁ δολοφόνος.

— Λοιπόν, διέκοψε ὁ Στίμπεργκ, θὰ συζητήσουμε τώρα, ποιὸς ἀπὸ μᾶς ἐδῶ μέσα κερδίζει, καὶ ποιὸς χάνει μὲ τὸν θάνατο τοῦ Μάσσε. Ἀρχίζω ἀπὸ μένα. Χρηματοδοτοῦσα τὴν Ἑταιρία του καὶ μοῦ ἔφερνε μεγάλα κέρδη. Ἑπομένως χάνω.

— Μὲ συγχωρῆτε ἐπενέβη ὁ Γκρέσαμ, ἀλλ' ὁ Μάσσε, θὰ ἔφευγε καὶ αὐτὸ θὰ σᾶς ζημίωνε ! Ἑπομένως μπορεῖ νὰ εἴχατε αἰτία, ἂν καὶ λέτε ὅτι δὲν τὸ ξέρατε ὅτι θὰ ἔφευγε. Ποιὸς ὅμως μᾶς τὸ βεβαιώνει ὅτι λέτε τὴν ἀλήθεια !

— Πολὺ καλά, ἀφοῦ τὸ λέτε, εἶπε ὁ Στίμπεργκ. Καὶ σεῖς Καρολὶν ποὺ ὑπήρξατε πρώην σύζυγός του ; Τί ἔχετε νὰ πῆτε ;

— Πρὸ ἑνὸς ἔτους χωρίσαμε, εἶπε ἡ Καρολίν. Οὔτε ὑπάρχει στὴν ζωή μου κανεὶς ποὺ νὰ ζήλευε τὸν Κάρλ, ἐπειδὴ ἦταν κάποτε σύζυγός μου.

— Ἀπὸ πότε παίζετε στὸν κινηματογράφο ;

— Ἤμουν 21 ἐτῶν ὅταν ἄρχισα. Πρὶν ἐργαζόμουν σ' ἕνα ἐργοστάσιο χειρουργικῶν ἐργαλείων.

Μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον γύρισαν ὅλοι καὶ τὴν κύτταξαν !

— Ἤσασταν γραμματεὺς στὰ γραφεῖα ἢ βοηθούσατε στὴν κατασκευὴ τῶν ἐργαλείων ; Στὴν περίπτωσι αὐτὴ ἡ θέσις σας θὰ εἶναι ἀρκετὰ ὕποπτη. Καὶ τὸ καλὸ ποὺ σᾶς θέλω εἶναι νὰ μὴ τὸ πῆτε στὴν ἀστυνομία.

Ἡ Καρολὶν χαμογέλασε :

— Βοηθοῦσα, εἶπε, στὴν κατασκευὴ τῶν ἐργαλείων. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν θὰ πῆ ὅτι ἔβαλα τὴν δηλητηριασμένη βελόνα στὴν κούκλα! Ὅσον ἀφορᾶ τὸ γράμμα ποὺ ἔγραψα στὴν ἀστυνομία περιγράφοντας τὴ ζωή μου, ἐγὼ θεωρῶ ὅτι ἔκανα πολὺ καλά, διότι δὲν εἶχα καὶ κανένα λόγο νὰ σκοτώσω τὸν Κάρλ, διότι ἂν καὶ δὲν ἤμουν ποτὲ ἐρωτευμένη μαζί του, τὸν θαύμαζα καὶ τὸν σεβόμουν.

Ἦλθε ἡ σειρὰ τῆς Σάλλυ. Ἡ γραμματεὺς εἶπε ὅτι τὰ εἶχε ἐξηγήσει ὅλα στὸν Ἐπιθεωρητὴ Πόπ, καὶ πρὸ παντὸς ὅτι ἡ ἀστυνομία εἶχε κατορθώσει νὰ ἐξακριβώση ὅτι ὁ ἄγνωστος δολοφόνος εἶχε στείλει τὸ πακέττο στὸν Μάσε, ὅταν ἦταν ἀκόμη στὸ γραφεῖο μαζί του. Ἀργότερα ἦρθε καὶ τὴν πῆρε μιὰ φίλη της καὶ πῆγαν μαζὶ πρῶτα νὰ φᾶν καὶ ὕστερα στὸν κινηματογράφο.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ : Στὸ προσεχές.

ἴδια ὥρα ὅμως σκεπτόταν τί νὰ εἶχε ἀπογίνει ἡ κόρη τοῦ Σάμ. Τὴν ἤξερε ἱκανὴ γιὰ κάθε τρέλλα μετὰ τὴν ὀδυνηρὴ σκηνὴ ποὺ εἶχε μὲ τὸν πατέρα της καὶ ἀνησυχοῦσε ποιὰ θἆταν ἡ μετέπειτα τύχη της. Ἀπέφυγε ὅμως νὰ ὁμολογήση στὸν Σὰμ αὐτοὺς τοὺς φόβους της γιατὶ ἡ Διάννα δὲν ἤθελε νὰ τὸν στενοχωρήση περισσότερο.

Λίγο μετὰ τὴν ἀναχώρησι του ἡ Βερενίκη ἡ καμαριέρα τῆς Διάννας τῆς ἔφερε ἕνα γράμμα ποὺ δὲν εἶχε γραμματόσημο ἀλλ' ἔφερε στὸ φάκελλο τὴ λέξι «Κατεπεῖγον».

Ἡ Διάννα ἀνεγνώρισε ἀμέσως τὸν γραφικὸ χαρακτῆρα καὶ ἄνοιξε αὐτὴ τὴ ἐπιστολὴ μὲ καρδιοχτύπι:

«Διάννα θὰ πεθάνω γιατὶ δὲν ἔχω πιὰ κανένα λόγο νὰ ζῶ. Πρὶν φύγω ὅμως γιὰ πάντα θέλω νὰ σοῦ μιλήσω. Εἶσαι ἡ μόνη ποὺ ἐπιθυμῶ νὰ ἰδῶ. Ἴσως οἱ ἄλλοι νὰ σκεφθοῦν ὅτι ἐφέρθηκα παράλογα καὶ παιδαριωδῶς. Ἡ γνώμη τους μοῦ εἶνε ἀδιάφορη ἀλλ' ἡ δική σου μ' ἐνδιαφέρει τόσο ποὺ δὲν μπορῶ νὰ μὴ σοῦ δώσω ὡρισμένες ἐξηγήσεις. Ἂν δὲν εἶχα τὴν τύχη νὰ σὲ γνωρίσω θὰ ἀγνοοῦσα αὐτὴ τὴν ὥρα τί θὰ πῆ ἀνθρώπινη καλωσύνη. Εἶμαι βέβαιη πὼς ἂν περνοῦσε ἀπὸ τὸ χέρι σου θὰ ἐμπόδιζες νὰ θυσιαστῶ στὸ πεῖσμα τοῦ πατέρα μου. Ἀλλ' ἀφοῦ αὐτὸς δὲν μ' ἀφήνει νὰ ἱκανοποιήσω τὶς φιλοδοξίες μου παρ' ὅλο ὅτι τὸ κατώρθωσα χωρὶς νὰ ὑποστῶ καμία ἠθικὴ ἀβαρία, ἡ ζωὴ δὲν ἔχει πιὰ κανένα θέλγητρο γιὰ μένα. Ἀπεφάσισα νὰ τὴν ἐγκαταλείψω ἀφοῦ μοῦ ἔδωσε τόσο λίγες χαρὲς καὶ μοῦ ἀρνεῖται πιὰ γιὰ τὸ μέλλον, ἔστω καὶ τὴν παραμικρότερη. Εἶσαι ἡ μόνη ποὺ ξέρει αὐτὴ τὴν ἀπόφασί μου. Περιττὸ νὰ τὴ γνωστοποιήσης στὸν πατέρα μου, ποὺ ὡρισμένως θὰ ντραπῆ γιὰ τὸ οἰκτρὸ τέλος μου. Ἂν δὲν μὲ γελοιοποιοῦσε στὸ στούντιο μὲ τὴν τρομερὴ σκηνὴ ποὺ μοῦ ἔκανε μπροστὰ σὲ τόσο κόσμο, κανένας δὲν θὰ ἤξερε ποιὰ εἶμαι, καὶ δὲν θὰ εἶχα ἀνάγκη νὰ ἐξαφανισθῶ ἔστω καὶ ἂν ὑποχωροῦσα μπροστὰ στὴν ἀμείλικτη ἄρνησί του νὰ μ' ἀφήση νὰ παίξω στὸν κινηματογράφο. Αὐτὴ τὴν ὥρα εἶμαι καταμόνη. Ἡ φίλη μου Σίρλεϋ Οὐέμπστερ ἐκλήθη ἐπειγόντως στὸ στούντιο γιὰ νὰ παίξη αὐτὴ τὸν ρόλο μου ποὺ μοῦ ἀφήρεσαν κατὰ διαταγὴν τοῦ πατέρα μου. Ἡ καϋμένη ἡ Σίρλεϋ ποὺ εἶνε μία ἀληθινὴ φίλη γιὰ μένα ἤθελε νὰ ἀρνηθῆ γιὰ νὰ μοῦ ἀποδείξη ὅτι δὲν δέχεται νὰ συνεργήση σὲ μιὰ τέτοια ἀδικία, ἔστω καὶ ἂν ὁ θάνατός μου θἄταν ἡ ζωή της. Ἐγὼ ὅμως ἀρνήθηκα τὴ θυσία της αὐτή. Τὴν ἱκέτεψα τόσο νὰ παίξη τὸν ρόλο τῆς Ὀφηλίας ὥστε τὴν κατάφερα νὰ δεχθῆ στὸ τέλος. Ἔτσι κανένας δὲν μπορεῖ νὰ μ' ἐμποδίση νὰ πραγματοποιήσω τὴν ἀπόφασί μου. Ἔχω ἤδη φάγει ὅλες τὶς χαραμάδες καὶ τώρα ποὺ σοῦ γράφω τὸ γκάζι ποὺ ἄνοιξα ἀρχίζει νὰ μὲ ζαλίζη. Ὑποθέτω ὅτι δὲν θ' ἀργήσω νὰ χάσω τὶς αἰσθήσεις μου, ἀλλὰ γιὰ νἆμαι πιὸ σίγουρη θὰ κόψω καὶ τὴ φλέβα μου μὲ τὸ ξυράφι.

»Ἦρθε ἡ στιγμὴ νὰ σ' ἀποχαιρετήσω. Δὲν φαντάζεσαι Διάννα πόσο αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη νὰ μιλήση κανεὶς ὅταν εἶναι ἕτοιμος γιὰ τὸ τελευταῖο σάλτο. Δὲν φαντάζεσαι μὲ τί διαύγεια σκέπτεται αὐτὲς τὶς στιγμὲς τί ὡραία θὰ μποροῦσε νὰ ἦταν γι' αὐτὸν ἡ ζωὴ ἂν ἡ μοῖρα τὸ εἶχε θελήσει...

»Ἐκεῖνοι ποὺ παίρνουν τὴν ἀπόφασι ν' αὐτοκτονήσουν γράφουνε συνήθως σὲ ποῖον θέλουν ν' ἀφήσουν τὰ ὑπάρχοντά τους. Στὴν ἡλικία μου Διάννα τὰ κορίτσια εἶνε πλούσια μονάχα σ' ἐλπίδες. Ἐγὼ ὅμως εἶμαι τόσο φτωχὴ ποὺ θὰ μὲ λυπόταν ἀκόμα καὶ ἡ πιὸ ἀπόκληρη γυναῖκα τοῦ δρόμου. Μὰ δὲν φοβᾶμαι καθόλου Διάννα. Αὐτὴ ἡ γαλήνη μου εἶχε ὁ μόνος μου πλοῦτος. Ξεκρέμασα ἤδη τ' ἀκουστικὸ τοῦ τηλεφώνου γιὰ νὰ μὴ μοῦ θυμίση πιὰ κανένας ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμα στὸν κόσμο εὐτυχισμένοι ἄνθρωποι.

» Σὲ φιλῶ γιὰ τελευταία φορὰ καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ μὲ συχωρέσης ἀφοῦ ξέρεις ὅτι ἡ λύσι ποὺ διάλεξα εἶνε ἡ καλύτερη.—Ραχήλ.»

Τὰ χέρια τῆς Διάννας ἔτρεμαν ἀκόμη περισσότερο καθὼς ἐδιάβαζε τὶς τελευταῖες φράσεις τοῦ γράμματος. Ἔτρεξε στὸ τηλέφωνο καὶ κάλεσε τὸ ξενοδοχεῖο Καίμπριτζ. Ὅταν ἡ ὑπάλληλος τοῦ θυρωρείου ἀπάντησε στὴν κλῆσι της, ἡ Διάννα τῆς εἶπε :

— Αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἔλαβα ἀπὸ τὴν ἔνοικό σας μὶς Ρόζυ Σέλτον ἕνα γράμμα μὲ τὸ ὁποῖο μοῦ ἀναγγέλλει τὴν ἀπόφασί της ν' αὐτοκτονήση. Ἀνεβῆτε ἀμέσως στὸ δωμάτιό της καὶ ἐμποδίστε τὴν νὰ σκάση ἀπὸ τὸ γκάζι ποὺ ἔχει ἀνοίξει τὸ σωλῆνα του. Καλέστε ἕνα γιατρό. Σὲ δέκα λεπτὰ θὰ βρίσκωμαι στὸ ξενοδοχεῖο σας.

Ἡ Διάννα δὲν ἔχασε οὔτε στιγμή. Ἔτρεξε στὸ γκαράζ, ἔβγαλε τὸ αὐτοκίνητό της καὶ ἔτρεξε ὁλοταχῶς πρὸς τὴν διεύθυνσι τῆς λεωφόρου τοῦ Χόλλυγουντ.

Ὅταν ἔφθασε στὸ ξενοδοχεῖο Καίμπριτζ ἕνα φορεῖο ἐστάθμευε ἤδη στὴν εἴσοδό του. Ἡ Διάννα ἀνέβηκε στὸ δωμάτιο τοῦ τρίτου πατώματος ὅπου ἔμενε ἡ Ραχήλ. Ἡ πόρτα καὶ τὰ παράθυρα ἦσαν ὀρθάνοιχτα ἀλλὰ ἀνεδίδετο ἀκόμη μιὰ δυνατὴ μυρωδιὰ γκαζιοῦ ἐκεῖ μέσα.

Ἡ ὑπάλληλος τοῦ ξενοδοχείου βρισκόταν μὲ ἕνα γιατρὸ καὶ δύο νοσοκόμους δίπλα στὸ κρεββάτι τῆς Ραχὴλ ποὺ δὲν εἶχε ἀκόμη ἀνακτήσει τὶς αἰσθήσεις της. Ἡ κόρη τοῦ Σάμσων ἦταν κατάχλωμη καὶ τὰ σεντόνια της ἦσαν βουτηγμένα στὸ αἷμα. Ἡ Διάννα εἶπε στὸ γιατρό:

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ : Στὸ προσεχές

Μουσικὴ Κριτική

«Ριγολέττος»

Εἰς τὰς 9 Ἰανουαρίου ἡ «Λυρικὴ Σκηνὴ» ἀνέβασε τὸν «Ριγολέττο» στὰ «Ὀλύμπια».

Ἐπρόκειτο γιὰ μιὰ παράστασι, γιὰ τὴν ὁποία ἦταν φανερό, ὅτι ὁ πρῶτος μελοδραματικὸς ὀργανισμὸς τῆς Χώρας μας διέθεσε ὅλες τὶς καλύτερες καλλιτεχνικὲς δυνάμεις. Θὰ ἔπρεπε, συνεπῶς, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα νὰ ἦταν ἱκανοποιητικό. Δυστυχῶς, οἱ ἀκροαταὶ δὲν ἔμειναν μὲ αὐτὴ τὴν ἐντύπωσι.

Ὁ κ. Δελένδας, μὲ τὴν ἀδιαφιλονείκητη μουσικότητά του, ἦταν ἀκατάλληλος γιὰ τὸ ρόλο τοῦ Δουκὸς τῆς Μάντουας. Ἡ κυρία Φ. Νικήτα ἦταν καλὴ στὶς μεσαῖες καὶ τὶς χαμηλὲς νότες, ὑπερετίμησε ὅμως τὶς ἱκανότητές της εἰς τὶς ψηλές. Ἡ κυρία Λ. Χέβα ἦταν τελείως ἀκατάλληλη γιὰ νὰ ὑποδυθῆ τὴν Μανταλένα. Ἀπομένει ὁ κ. Ε. Μαγκλιβέρας ὡς Ριγολέττος. Καὶ ὁ τελευταῖος αὐτὸς ἦταν ἄριστος, παρ' ὅλον ὅτι ἡ ἐμφάνισις καὶ τὸ παίξιμο ἀνῆκαν στὴν παλαιὰ σχολὴ τῆς θεατρικῆς Τέχνης.

Τὸ περίφημο κουαρτέττο τῆς τελευταίας πράξεως, ἦταν πλήρης ἀποτυχία. Τὸ κοινὸν ὄχι μόνο δὲν ἐχειροκρότησε, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπεδέχθη μὲ καταφανῆ ψυχρότητα καὶ ἀπογοήτευσι. Εἶνε κρῖμα γιὰ τὴν παράστασι ὡς σύνολο, διότι καὶ ἡ σκηνοθεσία ἦταν καλὴ καὶ τὰ κοστούμια καὶ τὸ μπαλλέττο καὶ ἡ χορωδία ἄξιζαν.

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ

Ὁ κ. Θ. Βαβαγιάννης διηύθυνε τὴν συναυλία τῆς περασμένης Κυριακῆς στὰ «Ὀλύμπια».

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ Κοντσέρτο Γκρόσσο ἀριθ. 8 τοῦ Κορέλλι, ἀπέδειξε πόσο μεγάλη καὶ ἀνεκτίμητη ἀξία ἔχουν τὰ παληὰ ἔργα ποὺ κλείνουν μέσα τους τὴν γαλήνη, τὴν ἐγκράτεια καὶ τὴν τελειότητα στὶς ἀναλογίες — χωρὶς ἐξεζητημένες ἀναζητήσεις προκλήσεως ἐντυπώσεων καὶ θορύβου. Πιστεύω ὅτι ἡ κατεύθυνσις γιὰ τὴν ἐπάνοδο στὶς συχνότερες ἐκτελέσεις, ἔργων τοῦ ΙΖ' καὶ ΙΗ' αἰῶνος, εἶνε κάτι ποὺ ἀνταποκρίνεται σὲ πραγματικὴ ἀνάγκη περισσότερης πνευματικότητος τὴν ἐποχὴ ποὺ διαβαίνομε.

Πολὺ καλὴ ἦταν ἡ διεύθυνσις τῆς Συμφωνίας τοῦ Σωσσόν. Ὁ κ. Θ. Βαβαγιάννης ὑπερέβαλε τὸν ἑαυτό του καὶ ἔδωσε μιὰ ἐξαίρετη ἑρμηνεία τοῦ ὡραιοτάτου αὐτοῦ ἔργου.

Ἐπίσης ἤρεσεν ἰδιαιτέρως τὸ παίξιμο τοῦ Γάλλου βιολοντσελλίστα κ. Β. Μισελέν, ποὺ ἐξετέλεσε τὸ πρῶτο κοντσέρτο τοῦ Σαὶν - Σάνς. Ὁ ἀπέριττος, φυσικὸς τρόπος τοῦ παιξίματος, μὲ ἰδιαίτερη ἠχητικὴ εὐρύτητα καὶ μὲ ἀκρίβεια, ἦσαν πράγματι ὑποδειγματικά.

Ἡ Συναυλία ἐτελείωσε μὲ τὴν Εἰσαγωγὴ ἀπὸ τὴν τρίτη πρᾶξι τοῦ μουσικοῦ δράματος «Τὸ δαχτυλίδι τῆς μάννας» τοῦ κ. Μ. Καλομοίρη.

Γ. ΡΟΠΑΪΤΗΣ

ΧΑΤΣΟΥΣΙΜΑ

Η ΠΕΡΙΕΡΓΟΤΕΡΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ!

Μιὰ περίεργη κοινωνία ἀνθρώπων, ποὺ μὲ τὴν ἐργασία της καὶ τὴν ὀργάνωσί της ἔχει δημιουργήσει ἕνα ἰδιότυπο ἐντελῶς σύστημα ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς «Ἐθνικός... καπιταλιστικὸς κομμουνισμὸς» (!) ἀπασχολεῖ τοὺς Ἀμερικανοὺς δημοσιογράφους τῶν ἀμερικανικῶν περιοδικῶν. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ κατοικοῦν δέκα μόνο λεπτά, μὲ ἀεροπλάνο· ἔξω ἀπὸ τὸ Τόκιο. Τὸ σύστημά τους ἔχει ἐφαρμοσθῆ ἐπὶ 600 χρόνια τουλάχιστον. Στὴν πραγματικότητα δέ, τόση ἦταν ἡ ἐπιτυχία του, ὥστε οἱ ἄνθρωποι ποὺ τὸ ἐφήρμοσαν θεωροῦν τοὺς ἑαυτούς των ὡς καπιταλιστὰς καὶ πληρώνουν «ξένους» γιὰ νὰ ἐργασθοῦν γιὰ λογαριασμό τους.

Ἡ περίεργη αὐτὴ κοινωνία βρίσκεται στὴν Χατσούσιμα, ἕνα μικρὸ νησί, ἓξ τὸ πολὺ μίλια ἀπὸ τὴν ἰαπωνικὴ ἀκτή· στὴν εἴσοδο τοῦ ὅρμου τοῦ Τόκιο.

Ἂν ἀφαιρέση κανεὶς τὴν μικρὴ μηχανὴ ντίζελ ποὺ εἶναι τοποθετημένη στὴν βάρκα ποὺ ἐξασφαλίζει τὴ συγκοινωνία μεταξὺ Χατσούσιμα καὶ τῶν ἰαπωνικῶν ἀκτῶν, ὁ τρόπος καὶ τὰ μέσα τῆς ζωῆς τῶν 41 οἰκογενειῶν ποὺ ζοῦν στὸ νησάκι ἔμειναν σχεδὸν ὅπως ἦταν τὸν 13ον αἰῶνα. Οἱ 41 αὐτὲς οἰκογένειες μοιάζουν καταπληκτικὰ μεταξύ τους, ὅπως μοιάζουν καὶ τὰ σπίτια τους, ποὺ ὅλα εἶναι τὰ ἴδια καὶ ὁ ἁπλὸς τρόπος τῆς ζωῆς τους. Καὶ φαίνεται πὼς ἀγαποῦν τὸν τρόπο αὐτὸν τῆς ζωῆς τους.

Μὲ λιγώτερα ἀπὸ 500 στρέμματα γεμᾶτα βράχους καὶ μὲ πληθυσμὸ 358 κατοίκων ὁ καθένας βέβαια, θἄπρεπε νὰ δουλεύη. Οἱ κάτοικοι τοῦ νησιοῦ λέγουν ὅτι ὅταν λάχη καλλιεργοῦν μερικὰ στρέμματα ἀπὸ αὐτὰ τὰ 500, ποὺ εἶναι γεμᾶτα πέτρες, σπέρνοντας λαχανικὰ καὶ σιτάρι. Ἡ πραγματικὴ ὅμως ἀσχολία τους εἶνε ἄλλη : οἱ φύκοι, τὰ «ἄγκαρ - ἄγκαρ» καὶ τὰ ὄστρακα, γιὰ τὰ ὁποῖα ἐργάζονται οἱ «ξένοι βουτηχτάδες».

Παρὰ τὸν πληθωρισμό, ποὺ μαστίζει ὁλόκληρη τὴν Ἰαπωνία, τὰ οἰκονομικὰ τῆς Χατσούσιμα εἶναι θαυμάσια νοικοκυρεμένα. Ἐνῶ γιὰ νὰ ἀγορασθῆ λίγο ρύζι χρειάζονται πολλὰ χρήματα — ἡ μαύρη ἀγορὰ ὀργιάζει καὶ στὴν Ἰαπωνία — τὰ ψάρια ποὺ ψαρεύονται στὶς ἀκτὲς τοῦ νησιοῦ ἀποφέρουν ἀρκετὰ ἔσοδα γιὰ νὰ ἐξασφαλισθοῦν τὰ πάντα. Κι' ἔτσι ἡ ἀγοραστικὴ δύναμις τῶν κατοίκων τοῦ νησιοῦ παραμένει ἡ ἴδια ὅπως καὶ προπολεμικῶς.

Ἐπὶ διακόσια περίπου χρόνια ὁ πληθυσμὸς παραμένει ὁ ἴδιος — 41 οἰκογένειες. Μόνο κατὰ τὰ μέσα τοῦ περασμένου αἰῶνος ἐσημείωσε κάποιαν αὔξησι : 45 οἰκογένειες! Τὸ γεγονὸς ἐξάφνιασε τοὺς κατοίκους τοῦ νησιοῦ καὶ ἀμέσως ἔγιναν συσκέψεις καὶ συνεδριάσεις. Ἐν τέλει ἀπεφασίσθη νὰ καταβληθῆ ἀποτελεσματικὴ προσπάθεια γιὰ νὰ μειωθῆ ὁ πληθυσμὸς στὶς 41 οἰκογένειες, πρᾶγμα ποὺ ἐπετεύχθη ἀρκετὰ σύντομα.

Κάθε ἀνέγερσις κτιρίου ἢ ἐπιδιόρθωσις γίνεται ἀπὸ κοινοῦ. Ἡ ὕδρευσις ἐξασφαλίζεται μὲ πηγάδια ποὺ βρίσκονται στὸ κέντρο τῆς κατοικημένης περιοχῆς καὶ ποὺ τὸ νερό τους εἶναι πόσιμο. Χρησιμοποιοῦν ἀντλίες χειροκίνητες καὶ πουθενὰ δὲν χρησιμοποιεῖται ὁ ἠλεκτρισμὸς ὡς κινητήριος δύναμις. Στὸ νησὶ αὐτὸ δὲν ὑπάρχει οὔτε ἕνας γιατρὸς καὶ τὰ παιδιὰ ἀνατρέφονται σύμφωνα μὲ τὶς συμβουλὲς ποὺ δίνουν οἱ γεροντότερες στὶς νεώτερες μητέρες.

Δὲν βλέπει κανεὶς πουθενὰ ἀγελάδες, κατσίκες· πρόβατα, ἄλογα ἢ ἄλλα ζῶα, παρὰ μόνο κοττόπουλα. Ὁ Εὐρωπαῖος τῶν παλαιῶν καλῶν ἡμερῶν θὰ ἔκρινε ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Χατσούσιμα, τρώγοντες πρὸ παντὸς ψάρια καὶ ὄστρακα, στεροῦνται ἀπαραιτήτων θρεπτικῶν οὐσιῶν. Ἐν τούτοις ἡ γνώμη τῶν νησιωτῶν αὐτῶν εἶναι διαφορετική.

Εἶναι ἰδιαιτέρως ὑπερήφανοι γιὰ τὸ γεγονὸς ὅτι εἶνε ἀφεντικὰ καὶ ὄχι ὑπάλληλοι. Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι γιὰ τὸ νοικοκυριό τους ἔχουν ὑπηρέτες. Τὸ νοικοκυριὸ καὶ ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς εἶναι δουλειὰ ἀποκλειστικὰ δική τους, ἀλλὰ ἀρνοῦνται νὰ φωτογραφηθοῦν ὅταν δουλεύουν, διότι «θὰ νομίσουν οἱ ξένοι πὼς εἴμαστε ὑπάλληλοι καὶ ὄχι ἐργοδότες»!..

Πρὶν ἀπὸ τὸν πόλεμο, οἱ περισσότεροι βουτηχτάδες ποὺ ἐργάζονταν γιὰ λογαριασμὸ τῶν κατοίκων τῆς Χατσούσιμα ἦσαν γυναῖκες ἀπὸ τὴν Κορέα ποὺ ἦσαν καὶ καλὲς στὴ δουλειά τους καὶ φθηνές. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ πολέμου ὅμως, οἱ γυναῖκες αὐτὲς ἐπέστρεψαν στὴν πατρίδα τους. Τώρα, οἱ βουτηχτάδες προέρχονται ἀπὸ τὴν νότιο Ἰαπωνία καὶ εἶναι πάλι γυναῖκες. Τὰ νεαρὰ αὐτὰ κορίτσια, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ μεροκάματο, παίρνουν καὶ ἕνα ποσοστὸ εἰς εἶδος. Τὰ κορίτσια αὐτά, τῶν 17 ἕως 20 ἐτῶν, μὲ τὰ ὡραιότατα σώματα, συνεχίζουν νὰ ἐργάζωνται καὶ μετὰ τὸν γάμο τους. Οἱ ἄνδρες τους προσλαμβάνονται ἀπὸ τοὺς ἀφεντάδες τῆς Χατσούσιμα ὡς βαρκάρηδες καὶ ξεδιαλέγουν τὸ ψάρεμα.

Οἱ φύκοι καὶ τὰ ὄστρακα βρίσκονται σὲ βάθος 25 ὡς 40 ποδῶν καὶ οἱ κοπέλλες αὐτὲς εἶνε ὑποχρεωμένες νὰ βουτοῦν ὡς ἐκεῖ κάτω, φορῶντας μιὰ περίεργη μάσκα : Τυλίγουν τὸ κεφάλι τους μὲ ἕνα ἀδιάβροχο πανὶ καὶ δένουν στὸ πρόσωπο ἕνα στρογγυλὸ γυαλὶ ἐφηρμοσμένο σὲ μεταλλικὸ πλαίσιο. Τὸ πανὶ προστατεύει τὰ αὐτιὰ καὶ τὸ γυαλὶ ἐπιτρέπει στὴν κοπέλλα νὰ ἐρευνᾶ ἀρκετὰ προσεκτικὰ τὸν βυθό.

Τὸ μεροκάματο εἶναι 200 γιὲν— περίπου τὸ βδομαδιάτικο ἑνὸς ὑπαλλήλου γραφείου — καὶ οἱ κοπέλλες αὐτὲς λογίζονται ὡς καλὲς... νύφες καὶ εἶναι περιζήτητες ἀπὸ τοὺς νεαροὺς Γιαπωνέζους τὴν ἐποχὴν αὐτήν.

Ἡ δουλειά τους ὡστόσο εἶναι πολὺ σκληρή, πρὸ παντὸς τὸν χειμῶνα, ὁπότε ἡ χαμηλὴ θερμοκρασία δὲν ἐπιτρέπει τὴν παραμονὴ στὸ νερὸ παρὰ μόνο ἐπὶ λίγα δευτερόλεπτα κάθε φορὰ ποὺ βουτοῦν. Τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς δουλειᾶς, γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγο, γίνεται τὸ καλοκαῖρι.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς κοπέλλες αὐτές, οἱ κάτοικοι τῆς Χατσούσιμα χρησιμοποιοῦν καὶ ἄνδρες γιὰ τὸ ψάρεμα, γύρω στὸ νησί. Εἶναι οἱ πραγματικοὶ ἐργάτες τοῦ νησιοῦ, γιατὶ οἱ κοπέλλες θεωροῦνται, λόγω τῶν ἡμερομισθίων ποὺ παίρνουν, ὡς οἱ ἀριστοκράτες τῆς δουλειᾶς !

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΧΑΤΣΟΥΣΙΜΑ εἰς τὴν ἐργασία των.

Η ΚΡΥΟΛΟΓΗΜΕΝΗ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΡΙΑ

Ἡ περίφημη ἠθοποιὸς Σιμὸν ἡ ὁποία εἶχε ἐπισκεφθῆ πρὸ χρόνων τὰς Ἀθήνας πρωταγωνιστεῖ εἰς τὸ παρισινὸ θέατρο Πιγκὰλ εἰς τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἔγραψε ἡ ἰδία. Τὸ δρᾶμα της τιτλοφορεῖται «Ἡ κάθοδος εἰς τὸν Ἅδην». Τὴν περασμένη ἑβδομάδα ἡ ἠθοποιὸς διεμήνυσε στὸν θεατρώνη της, ὅτι ἔχει γρίππη καὶ δὲν μπορεῖ νὰ παίξη. Ὁ ἐπιχειρηματίας τῆς ἐτηλεφώνησε : «Μὰ ἡ κόλασις στὴν ὁποία ἐκτυλίσσεται τὸ ἔργο σας εἶνε ὁ πιὸ ἐνδεδειγμένος τόπος γιὰ νὰ γιατρευθῆτε ἀπὸ τὸ κρυολόγημά σας». Καὶ ἡ Σιμὸν ὕστερα ἀπὸ τὸ ἀκαταμάχητο αὐτὸ ἐπιχείρημα τοῦ θεατρώνη, ἂν καὶ ἄρρωστη ἐπῆγε τὸ ἴδιο βράδυ στὸ θέατρο καὶ ἔπαιξε. Τὸ περίεργο εἶνε ὅτι τὴν ἑπομένην εἶχε γίνει ἐντελῶς καλά.

ΤΟ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΩΤΕΡΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

Τὸ αὐτὸ κι' ἐγὼ

Τῆς Μπέττυ Μακντόναλντ

16

Ἀφοῦ χάϊδεψε τὸ παιδί, ἄρχισε νὰ μοῦ διηγῆται ἀγγλικὰ καὶ μοῦ ἐξήγησε—περίπου ἑβδομῆντα πέντε φορὲς — ὅτι ἦταν ἡ τελευταία ἀπὸ τὴν φυλή της. Ὅτι αὐτὴ ἡ φυλὴ ἦταν πολὺ πολεμόχαρη καὶ πολέμησε συνεχῶς ὡς τὸ 1855 καί, μετὰ ἀπὸ μεγάλο πόλεμο μὲ πολλὲς ἄλλες φυλές, ἔμειναν μόνον ἐνενῆντα ἀπὸ τὴ φυλή της.

— Τώρα συνεπέρανε, μόνο ἐγώ, εἶμαι ἡ μόνη καθαρόαιμη. Ὅλοι οἱ ἄλλοι παντρεύονται μὲ λευκοὺς καὶ ἀνακατέψανε αἵματα...

Ἦταν μιὰ γλυκειὰ μικροκαμωμένη γυναικοῦλα καὶ ἤθελε πολὺ νὰ μοῦ μιλήση, ἀλλὰ μόνο ποὺ εἶχε διαφορὲς μὲ τὰ ἀγγλικά. Ἔδειχνε νὰ ἦταν ἀνήσυχη γιὰ τὸν ἐκφυλισμὸ τῆς ράτσας της. Στὸ τέλος μοῦ εἶπε:

— Ἤμουνα καλὸ κορίτσι. Ἴσα—ἴσα ἕνας ἄνδρας γιὰ ἐγώ. Ὄχι οὐΐσκυ. Ἄλλοι ὅλοι — βάζοντας καὶ ὅσους ἦσαν ἐκεῖ μαζεμμένοι — κακοί. Ὄχι καλοὶ στὰ ὅπλα.

Μὲ προσοχὴ ἔφαγα μόνο καβούρια καὶ ἀχιβάδες ποὺ εἶδα ἡ ἴδια μιὰ καθαρὴ γυναῖκα νὰ τὰ καθαρίζη. Ὁ Μπὸμπ κάθησε κοντά μου καὶ ἔφαγε καλὰ ἀπὸ ὅλα — ἦταν βλέπετε καλεσμένος τῶν φίλων τους.

Οἱ ἄνδρες ἦρθαν καὶ κάθησαν καὶ οἱ γυναῖκες τοὺς σερβίριζαν. Ὅλοι ἦταν πιωμένοι ἀλλὰ ἀκόμα διατηροῦνταν εὔθυμοι. Εἰρωνεύονταν τὸν Μπὸμπ ποὺ μοῦ καθάριζε ἕνα καβοῦρι.

Μετὰ τὸ φαΐ ὅλοι ξάπλωσαν στὸν ἥλιο καὶ κοιμήθηκαν. Καμμιὰ φροντίδα γιὰ νὰ καθαρισθῆ ὁ τόπος ἀπὸ τὰ ὄστρακα, τὰ κόκκαλα τὰ χαρτιὰ καὶ τὰ διάφορα σκουπίδια.

Ὕστερα, οἱ ἄνδρες ξαναμπῆκαν στ' αὐτοκίνητα κι' οἱ γυναῖκες ἔβαλαν στὰ καλάθια ὅ,τι εἶχε μείνει ἀφάγωτο. Καθὼς πλησίαζε τὸ βράδυ, οἱ ἄνδρες εἶχαν μεθύσει ἔκαναν φασαρία καὶ εἶχαν κάποια διάθεσι γιὰ καυγᾶ. Ἔγιναν καὶ δυὸ - τρεῖς καυγάδες καὶ μερικὲς γυναῖκες κουρελιαστήκανε προσπαθῶντας νὰ ἐπέμβουν.

Κατὰ τὶς ἕξ, οἱ φλόγες ἀπ' τὶς φωτιὲς ποὺ εἶχαν ἀνάψει στὴν ἀμμουδιὰ εἶχαν μεγαλώσει καὶ τὰ παιδάκια ποὺ ὅλη τὴ μέρα ἦσαν στὸ νερὸ γυρνοῦσαν γύρω ἀπ' τὶς φωτιές. Κατὰ τὶς ἑπτὰ ἑτοιμαστήκαμε νὰ φύγουμε.

Προσπάθησα νὰ βρῶ τὸν Μπόμπ, τὸν Κλάμφαιης τὸν Κρωμπάο ἢ τὸν Τζέοντουκ, ἀλλὰ ὑπέθεσα πὼς θὰ πῆγαν κάτω στὴν ἀκρογιαλιὰ γιὰ νὰ κάνουν σκοποβολή.

Τὸ σκοτάδι εἶχεν ἁπλωθῆ πιὰ ὅταν, ἐπὶ τέλους, γύρισαν καὶ φύγαμε ὅλοι ἀκόμα καὶ ἡ μικρόσωμη γρηοῦλα, ποὺ ἦταν ἡ τελευταία τῆς φυλῆς της.

Ὁ Τζέοντουκ ὡδηγοῦσε καὶ πήγαινε τὸ αὐτοκίνητο ἀπὸ τὴν ἀριστερὴ μεριὰ τοῦ δρόμου. Διαμαρτυρήθηκα, ἀλλά, μοῦ ἐξήγησε, ὅτι αὐτὸ τὸν βόλευε καλύτερα. Ξέροντας πὼς ψηλότερα πρὸς τὸ κτῆμα μας, ὁ δρόμος ἀπὸ τὴ μεριὰ αὐτὴ ἦταν χαλασμένος, παρεκάλεσα τὸν Μπὸμπ νὰ μὲ ἀφήση νὰ πάω μὲ τὰ πόδια. Ὁ Μπὸμπ τότε μοῦ εἶπε :

—Μὴ φοβᾶσαι, γλυκειά μου, ὁ Τζέοντουκ εἶναι ὑπέροχος ὁδηγός.

Καὶ γυρνῶντας πρὸς τὸν Τζέοντουκ εἶπε :

— Ἔτσι δὲν εἶναι παλληκάρι ;

Ὅταν, ὕστερα ἀπὸ πολλά, φθάσαμε σπίτι ὁ Μάξουελ Τζέφφερσον, ποὺ ἔκανε λαθραῖα ποτὰ καὶ ποὺ εἶχε προσφερθῆ νὰ μᾶς κάνη διάφορες μικροδουλειές, εἶχε ταΐσει τὶς κόττες καὶ τὰ ζῶα εἶχε μαζέψει τὰ αὐγά, εἶχεν ἀνάψει φωτιὰ στὴ σόμπα καὶ εἶχε ἕτοιμο καφέ. Μοῦ πῆρε ἀπὸ τὰ χέρια τὸ μωρὸ καὶ τὸ ἔβαλε μέσα, στὸ σπίτι καὶ ὕστερα βοήθησε τὸν Μπὸμπ νὰ κατέβη ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο καὶ ἔστειλε τοὺς ἄλλους στὰ σπίτια τους. Ὅταν ἔβαζα τὸ μωρὸ στὸ κρεββάτι του, ἄκουσα τὸν Τζέφφερσον νὰ λέη στὸν Μπὸμπ γιὰ ἕναν ἄδικο νόμο ποὺ καταδικάζει ὅσους παράνομα κάνουνε οὐΐσκυ ἐνῶ δὲν καταδικάζει ὅσους τὸ πίνουνε.

Τὴν ἄλλη μέρα, ἔπλυνα ὅλα τὰ ροῦχα μας μὲ λυζὸλ καὶ πῆρα τὴν ἀπόφασι νὰ μὴ ξανανακατευθῶ σὲ ὁποιαδήποτε μορφὴ τοῦ κοινωνικοῦ βίου τῶν Ἰνδῶν.

Μιὰ μέρα, ὁ Σάοκεϋ, ὁ γέρος Ἐρυθρόδερμος ἦρθε πάνω στὸ κτῆμα καὶ ζήτησε ἀπὸ τὸν Μπὸμπ νὰ τὸν βοηθήση στὸ νὰ φορτώσουν ἕνα πλοῖο. Ὁ Μπὸμπ μοῦ παράτησε τὶς δουλειές καὶ τράβηξε μὲ τὸν Σάρκεϋ. Ὅταν ἐπέστρεψε εἶχε ἀποκτήσει ἄλλον ἕναν καμπούρη Ἰνδὸ φίλο.

Ὁ Σάρκεϋ εἶχε ἕνα τεράστιο κεφάλι, τὸ μεγαλύτερο κεφάλι ποὺ εἶδα στὴ ζωή μου καὶ θυμᾶμαι πὼς ἦταν ἡ πρώτη ἐντύπωσί μου, ὅταν τὸν πρωτοεῖδα, τὸ ὅτι ἦταν θῦμα κάποιας ἀνωμαλίας τῶν ἐκκρίσεων τῶν ἔσω ἀδένων του καὶ ὅτι τὸ κορμί του ἦταν πλατὺ ὅσο καὶ τὸ κεφάλι του. Τὴ δεύτερη φορὰ ποὺ ἦρθε ὁ Σάρκεϋ στὸ σπίτι, θεώρησα καλό, μόλις ἔφυγε νὰ καθαρίσω τὸ σπίτι, ἀπὸ τὴν μιὰ ἄκρη ὡς τὴν ἄλλη, μὲ λυζόλ. Ὁ Μπὸμπ μὲ κορόϊδευε γιὰ τὴν ἰδιοτροπία μου αὐτή.

ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΧΟΥΝ ΣΠΑΣΜΟΥΣ

Τὸ μωρό μου ἔκανε ἡλιόλουτρα, ἔτρωγε χόρτα, κρέας. Οἱ γειτόνισσές μας ἔβλεπαν τὸ γεγονὸς αὐτὸ μὲ παραξενιά.

Ὅταν ἔδειξα στὴν κ. Κῆτλ τὶς ἔντυπες ὁδηγίες στὸ κυβερνητικὸ δελτίο, ἐξέφρασε τὴν πεποίθησι ὅτι ἦταν πολὺ φαύλη δουλειὰ ἀπὸ μέρους τῶν πολιτικῶν καὶ ὅτι ἡ τακτικὴ αὐτὴ σύντομα θὰ ὡδηγοῦσε τὸ παιδί μου στὸν τάφο.

Τὰ μωρά της καὶ τὰ μωρὰ τῶν παιδιῶν της, ὅλα τὰ παιδιὰ εἶχαν τραφῆ μὲ σάλτσες καὶ χοιρινό, εἶχαν φάει πατάτες, πίκλες, εἶχαν πιῆ μπύρα καὶ εἶχαν «σπασμούς». Ὁ ἀριθμὸς τῶν «σπασμῶν» ἦταν γιὰ τὸ παιδὶ ποὺ εἶχε ἐπιζήσει ὁ γνώμων τῆς ἀρρενωπῆς φύσεως τοῦ πατέρα, τῆς διαιτητικῆς ἀντιλήψεως τῆς μητέρας καὶ τῆς φυσικῆς ἀνωτερότητος τοῦ παιδιοῦ.

Οἱ Κῆτλ κάθονταν γύρω στὴ φωτιὰ τὸ βράδυ καὶ ἡ μητέρα θὰ τοὺς ἔλεγε :

— Ἂς δοῦμε τώρα ἂν ἦταν ὁ Τσάρλη ἢ ἡ Μπέρτα ποὺ εἶχε δέκα ἑπτὰ φορὲς σπασμοὺς μέσα σὲ διάστημα μιᾶς ἡμέρας !

Θὰ ἀναστέναζε μὲ τὴν ἀνάμνησι τοῦ περιστατικοῦ καὶ τὰ παιδιὰ θὰ τὴν ἐπίεζαν νὰ διηγηθῆ ὅσο τὸ δυνατὸν πιὸ γρήγορα.

— Ἄντε, μάννα πές μας. Καὶ νὰ μὴ ξεχάσης νὰ μᾶς πῆς τότε ποὺ εἶχε μελανιάσει ἐπὶ δυὸ ὧρες τὸ πρόσωπο τοῦ Ἐλουΐν.

Καὶ ἡ μητέρα θὰ ἄρχιζε :

— Ἂς δοῦμε, λοιπόν, τότε ποὺ ὁ Ἐλουΐν ἦταν ἑνὸς χρονοῦ καὶ ἐγὼ ἤμουνα ἔγκυος πάλι. Ἦταν μιὰ πολὺ ζεστὴ νύχτα καὶ ὁ Ἐλουΐν εἶχε ὑποφέρει πολὺ ἀπὸ τὴν καλοκαιρινὴ ἐκείνη μέρα. Ἦταν ὅλο νεῦρα καὶ τὸν σήκωσα μετὰ τὸ δεῖπνο καὶ τὸν κινοῦσα στὴν κουζίνα, ὅταν, ὅλως διόλου ξαφνικά, τεντώθηκε καὶ ἄρχισε νὰ ἀφρίζη κι' ἔγινε μαῦρος κι' εἶδα πὼς εἶχε σπασμοὺς καί, ἀμέσως, τοὔβαλα ἕνα ὑγρὸ κουρέλι στὸ κεφάλι του καὶ σύντομα ἔπαψε νὰ ἔχη σπασμούς. Ἦταν ὁλότελα καλὰ καμμιὰ ὥρα περίπου κι' ὕστερα ἔπαθε πάλι κι' ὕστερα ἄλλη μιὰ φορά, κι' ὕστερα, τελευταῖα, εἶχε ἄλλη μιὰ κρίσι τόσο δυνατὴ ποὺ τὰ χρειάστηκα κι' ἔστειλα τὸν πατέρα νὰ φωνάξη τὸν γιατρό, ἀλλὰ τὸ αὐτοκίνητο εἶχε καὶ τὰ τέσσερα λά-

Η ΚΟΥΚΛΑ μὲ τὰ ΚΟΚΚΙΝΑ ΜΑΛΛΙΑ

ΕΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΓΓΛΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ
HENRY HOLT

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΤΗΣ Κ.
ΜΑΡ. ΧΡΗΣΤΟΜΑΝΟΥ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ : Ὁ κινηματογραφικὸς ἐπιχειρηματίας Κὰρλ Μάσσε βρίσκεται νεκρὸς μέσα στὸ γραφεῖο τοῦ σπιτιοῦ του. Ὁ θάνατος ἔχει ἐπέλθει ἀπὸ δηλητήριο ποὺ περιεῖχετο σὲ μιὰ κούκλα μὲ κόκκινα μαλλιά, ποὺ τοῦ εἶχαν στείλει καὶ ποὺ τοῦ ἔγραφαν : «Πίεσε το στὴ θος μου καὶ θὰ μιλήσω» Ἕνας ἀστυνομικὸς ἐπιθεωρητὴς ὁ Πὸπ καὶ ἕνας γιατρὸς, ἀρχίζουν ἀνακρίσεις. Τὴν ἴδια μέρα ἕνας νέος ὁ Μάϊκλ Κέννεντυ, ἐπισκέπτεται τὰ γραφεῖα τῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ Κὰρλ Μάσσε καὶ ζητεῖ ἀπὸ τὴν ἰδιαιτέρα του γραμματέα Σάλλυ νὰ δῆ τὸν ἐπιχειρηματία, ἀλλὰ μαθαίνει ἀπὸ τὸν Πὸπ τὸν θάνατό του. Ὁ Κέννεντυ ἀποκαλύπτει ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ συγγραφεὺς Χάρυ Λέϋτον, καὶ φεύγει τὴν ὥρα ποὺ ἕνας κευτσὸς ἔρχεται νὰ ζητήση τὸν Μάσσε. Στὸν διάδρομο συναντᾶ τὴν ἠθοποιὸ Γκαμπὺ Ντυμὸν ποὺ καὶ αὐτὴ ἔρχεται νὰ ζητήση τὸν ἐπιχειρηματία. Τὴν ἴδια ὥρα ὁ Πὸπ ἐπισκέπτεται τὴν ἀδελφὴ τοῦ θύματος, καὶ μαθαίνει ὅτι ὁ δολοφονηθεὶς συνεδέετο μὲ τὴν ἠθοποιὸ Ἀνίτα Χέντσελ. Ἐπίσης μαθαίνει ὅτι ἡ Σάλλυ ἔμεινε ἐπὶ δεκαοκτὼ μῆνες μὲ μιὰ φίλη της τὴν Βίκυ Χάρπερ, ποὺ βρέθηκε δηλητηριασμένη στὸ δωμάτιό της. Τὸ βράδυ τῆς ἴδιας ἡμέρας ὁ Μάϊκλ δέχεται τὴν ἀπροσδόκητη ἐπίσκεψι τῆς Σάλλυ, ἡ ὁποία τοῦ ἐξηγεῖ ὅτι ἦλθε σπίτι της ὁ Πὸπ γιὰ νὰ τὴν ὁδηγήση στὴ Σκότλανδ Γιάρδ, καὶ ὅτι κατάφερε νὰ τοῦ τὸ σκάση. Ὁ Μάϊκλ φεύγει γιὰ νὰ συναντήση τὸν Πόπ. Ὕστερα ἀπὸ λίγο ἡ Σάλλυ παίρνει τηλεφώνημά του.

5ον

— Δόξα σοι ὁ Θεὸς ποὺ σᾶς ἔμεινε λίγη γνῶσι καὶ δὲν ξεπορτίσατε πάλιν. Ἐδῶ πλάϊ μου εἶναι ὁ ἐπιθεωρητὴς Πὸπ εἰς τὸν ὁποῖον τὰ ἐξήγησα ὅλα. Τὸ τί μοῦ εἶπε γιὰ τὴ διαγωγή σας προτιμῶ νὰ μὴ σᾶς τὰ ἐπαναλάβω. Ἀρκεῖ μόνον νὰ ξέρετε ὅτι μὲ τὴν ἄστοχη αὐτὴ χειρονομία σας, δέκα χιλιάδες ἀστυνομικοὶ ἔλαβαν τὴν περιγραφή σας καὶ τὴν διαταγὴ νὰ σᾶς συλλάβουν! Τώρα θ' ἀκυρωθῆ αὐτὴ ἡ διαταγὴ καὶ ὁ Πὸπ κ' ἐγὼ θὰ ἔλθουμε σπίτι, γιατὶ ὁ ἐπιθεωρητὴς ἔχει ἀπόλυτη ἐπιθυμία νὰ σᾶς δῆ !

Ἡ Σάλλυ ἀνέπνευσε καὶ εὐχαρίστησε θερμὰ τὸν Μάϊκλ.

— Τώρα τοῦ εἶπε τί θὰ κάνω ;

— Νὰ μείνετε ἐκεῖ ποὺ εἶσθε,— ἐπανέλαβε ὁ νέος — δὲν πρόκειται κανεὶς πιὰ νὰ σᾶς ἐνοχλήση !

— Καλά, ἀπήντησε ἡ Σάλλυ· ἐλπίζω νὰ μὴ μᾶς κοροϊδέψη ὁ Πόπ. Πάντως, θὰ περιμένω.

Καὶ μ' αὐτὰ τὰ λόγια ἀκούμπησε τὸ ἀκουστικό. Γύρισε πρὸς τὸν Γκρίγκς ποὺ τὴν κύτταζε μὲ περιέργεια καὶ τοῦ εἶπε ὅτι πρὸς τὸ παρὸν κάθε κίνδυνος πέρασε.

— Ἀλλὰ ξέρει κανεὶς μὲ τὴν Ἀστυνομία.

— Ἔχω ἐμπιστοσύνη στὸν Κέννεντυ προσέθεσε ἡ Σάλλυ.

— Κ' ἐγώ, Μίς, ἦταν ἡ ἀπάντησις τοῦ Γκρίγκς. Ὁμολογῶ ὅτι ἀπόρησα ὅταν μοῦ εἴπατε ὅτι θέλουν νὰ σᾶς συλλάβουν! Κ' ἐσεῖς θὰ τρομάξατε πολύ... Μήπως θέλετε λίγο κονιὰκ γιὰ νὰ συνέλθετε ;

— Εὐχαριστῶ, Γκρίγκς, εἶπε γελῶντας ἡ Σάλλυ, προτιμῶ ὅμως νὰ ἔχω τὸ κεφάλι μου καθαρὸ γιὰ τὴν συνάντησί μου μὲ τὸν Πόπ. Ὕστερα βλέπομε!..

Ὁ Γκρίγκς τὴν ρώτησε, ἂν ἤθελε τίποτε ἄλλο, μετὰ πῆρε τὸν δίσκο καὶ ἔφυγε.

Η Σάλλυ, κάθησε μπροστὰ στὴν φωτιὰ καὶ σκεπτόταν ὅλα αὐτὰ ποὺ συνέβησαν αὐτὴ τὴν ἡμέρα.

Λίγα λεπτὰ ἀργότερα γύρισε ὁ Κέννεντυ μαζὶ μὲ τὸν δύσθυμο ἀστυνομικό. Ὁ Πὸπ κύτταξε τὴν Σάλλυ ἡ ὁποία κοκκίνισε καὶ τοῦ εἶπε:

— Λυποῦμαι, κύριε ἐπιθεωρητά· γι' αὐτὸ ποὺ συνέβη. Ἦταν ἀνόητο ἐκ μέρους μου, τώρα τὸ καταλαβαίνω. Ἀλλὰ εἶχα τόσο ἐκνευρισθῆ, ποὺ δὲν ἤξερα τί ἔκανα!

— Καλὰ ὅλα αὐτά, μὶς Μέρικ, εἶπε ὁ Πόπ, εὐτυχῶς ποὺ ἦλθε ὁ κ. Κέννεντυ καὶ μᾶς τὰ ἐξήγησε. Ἐπίσης λαμβάνοντας ὑπ' ὄψιν ὅτι γυρίσατε πίσω, σᾶς συγχωρῶ καὶ θὰ ξεχάσω αὐτὸ ποὺ συνέβη. Ἐγὼ ὅταν σᾶς εἶπα νὰ ἔλθετε στὴν Σκότλανδ Γιάρδ ἦταν ἁπλῶς γιὰ νὰ μᾶς κάνετε μιὰ γραπτὴ ἔκθεσι τῶν ὅσων γνωρίζετε. Ἀφοῦ σᾶς βρίσκω ἐδῶ, προσέθεσε, δίνοντάς της χαρτὶ καὶ στυλό, θὰ μοῦ κάνετε τώρα, παρακαλῶ αὐτὴν τὴν ἔκθεσι.

— Θὰ σᾶς πῶ ὅ,τι θέλετε καὶ ὅ,τι ξέρω, εἶπε ἡ Σάλλυ, καὶ ἄρχισε νὰ γράφη.

Ὅλα τὰ ἤξερε ἤδη ὁ Πόπ. Ἀφοῦ ὑπέγραψε ἡ νέα δίπλωσε τὸ χαρτὶ καὶ τὸ ἔβαλε στὴν τσέπη του.

— Ἔ, δὲν ἦταν καὶ τόσο τρομερὸ αὐτό ; τῆς εἶπε.

— Ὄχι, ἀπήντησε ἡ Σάλλυ χαμογελῶντας, πρέπει νὰ ὁμολογήσω ὅτι εἶσθε πολὺ καλὸς μαζί μου.

— Εἶσθε παντρεμμένος κύριε ἐπιθεωρητά : ρώτησε ἀποτόμως ὁ Μάϊκλ Κέννεντυ.

— Ναί, εἶπε ὁ Πόπ.

— Τότε θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς προσφέρω δύο θέσεις τὶς καλλίτερες στὸ Σάλσβουρυ Θηάτερ ὅπου παίζουν τὴν «Μαγικὴ Κρύπτη». Ἡ μὶς Μέρικ τὸ βρίσκει πολὺ ὡραῖο. Ἐγώ, ἀπὸ μετριοφροσύνη, δὲν λέγω τίποτε.

Ὁ Πὸπ δέχθηκε καὶ ἀφοῦ εὐχαρίστησε, ἐστράφη πάλιν πρὸς τὴν Σάλλυ :

— Μὶς Μέρικ, τῆς εἶπε, ἀντιλαμβάνεσθε ὅτι πρέπει νὰ μᾶς βοηθήσετε.

— Μὰ τί μπορῶ νὰ κάνω ; ρώτησε ἡ Σάλλυ.

— Νὰ μὴν ἐξαφανισθῆτε πάλι, διέκοψε ὁ Μάϊκλ, ἄλλως τε, τοῦ τὸ ὑποσχέθηκα ἐγώ.

— Κι' ἐγώ, πρόσθεσε ἡ Σάλλυ. Μὴν ἀνησυχῆτε, θὰ μὲ βρῆτε ὅταν μὲ χρειασθῆτε.

— Αὐτὸ μὲ ἱκανοποιεῖ εἶπε ὁ Πόπ. Ἀλλὰ τώρα ἔχω πολὺ δουλειὰ καὶ πρέπει νὰ φύγω. Καληνύχτα σας καὶ εὐχαριστῶ.

Ὅταν ἔφυγε, ἡ Σάλλυ γύρισε πρὸς τὸν Μάϊκλ :

— Κύριε Κέννεντυ, τοῦ εἶπε, ὑποθέτω ὅτι τώρα εἶνε πιὰ ἀργὰ γιὰ νὰ φύγετε γιὰ τὴν Σκωτία. Ἤσασταν πολὺ καλὸς μαζί μου, ἀλλὰ δὲν μοῦ ἀρέσει ἡ ἰδέα ὅτι ἐμπόδισα τὰ σχέδιά σας.

Ὁ Κέννεντυ κύτταξε τὸ ρολόϊ του.

— Ἂν βιαζόμουν θὰ πρόφθαινα ἴσως νὰ γευματίσω στὸ Ἐδιμβοῦργο, ἀλλὰ ἔχω μιὰ ἰδέα. Μήπως εἶσθε κουρασμένη ; ρώτησε μὲ ἐνδιαφέρον ;

— Διόλου, ἀπήντησεν ἡ Σάλλυ.

Ὁ Κέννεντυ γέμισε τότε τὸ ποτῆρι του πάλιν μὲ οὐΐσκυ καὶ σόδα καὶ ὕστερα ἄρχισε νὰ ρωτᾶ τὴν Σάλλυ: Ποιὸς ἦταν ὁ πιὸ στενὸς συνεργάτης τοῦ Κὰρλ Μάσσε .

— Νομίζω, ἀπήντησε ἐκείνη, ὅτι ἐκεῖνος ποὺ τὸν γνώριζε καλύτερα, εἶνε ὁ διευθυντὴς τοῦ τμήματος ταινιῶν Δαβὶδ Κονρόϊ.

— Καὶ τί σκέπτεται αὐτὸς γιὰ ὅλη αὐτὴν τὴν ὑπόθεσι ;

— Δὲν τὸν εἶδα διόλου, ἀπήντησε ἡ Σάλλυ. Ἦταν στὸ Κορνουὲλ γιὰ τὸ Σαββατοκύριακο. Τοῦ τηλεφώνησα καὶ τοῦ εἶπα τί συνέβη. Μοῦ ἀπήντησε ὅτι θὰ γυρίση ἀμέσως. Τίποτα ἄλλο.

— Ὥστε τώρα θὰ εἶναι ἐδῶ, εἶπε ὁ Κέννεντυ.

— Ναὶ ἀσφαλῶς. Ἤθελα νὰ τὸν συναντήσω, ἀλλὰ εἶχα τόσους μπελάδες, ἀπήντησε χαμογελῶντας ἡ Σάλλυ, ὥστε δὲν τὸ κατώρθωσα.

— Τότε τηλεφωνῆστε του, εἶπε πάλιν ὁ Κέννεντυ, καὶ καλέστε τον νὰ ἔλθη ἐδῶ ἀπόψε. Ἐπίσης καλέστε καὶ τὴν ἠθοποιὸ ποὺ ἔπαιξε τὸν κύριο ρόλο στὸ τελευταῖο φίλμ τοῦ Κὰρλ Μάσσε. Ποιὰ εἶναι ;

— Ἡ Καρολὶν Τζόρνταν, εἶπε ἡ Σάλλυ, ἔχει συμβόλαιο ἓξ μηνῶν μὲ τὴν Ἑταιρία.

— Ὡραῖα καλέστε τους λοιπὸν νὰ κάνωμε μιὰ μικρὴ νυκτερινὴ σύσκεψι γιὰ νὰ διασκεδάσωμε...

Ἡ Σάλλυ τὸν κύτταξε :

— Νομίζετε ὅτι θὰ εἶναι πολὺ ἀστεῖο ; εἶπε.

— Πάντως πρωτότυπο — γέλασε ὁ Μάϊκλ.

Καθὼς ὅμως ἔπαιρνε τὸ τηλέφωνο ἡ Σάλλυ ψιθύρισε: — Ἐγὼ σκέφθηκα καὶ κάποιον ἄλλον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 8ον

ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ

Τρίτη, 15 Ὀκτωβρίου.

Ὀκτὼ πρόσωπα εὑρίσκοντο μιὰ ὥρα ἀργότερα καθισμένα, στὸ ὡραῖο γραφεῖο τοῦ Κέννεντυ. Ὁ ἕνας ἀπ' αὐτοὺς γρήγορα συγκέντρωσε τὴν προσοχὴ ὅλων. Ἦταν ἡ Καρολὶν Τζόρνταν, ἡ ὁποία μὲ ἤρεμη φωνὴ ἔκανε τὴν ἑξῆς ἀποκάλυψι :

— Δὲν θέλω νὰ κρύψω περισσότερο, εἶπε, ὅτι ἤμουν παντρεμμένη μὲ τὸν Μάσσε, πρὸ τεσσάρων ἐτῶν...

Ὁ Κονρόϊ ἀπόρησε περισσότερο ἀπ' ὅλους. Αὐτὸς ὡς καλλιτεχνικὸς Διευθυντὴς τῆς Ἑταιρίας, ἤρχετο σὲ συνεχῆ ἐπαφὴ μὲ τὴν ἠθοποιὸ καὶ νόμιζε ὅτι ἤξερε ὅλες τὶς ἐκφράσεις τοῦ ὡραίου προσώπου της. Ἡ Καρολὶν Τζόρνταν, ἡ ὁποία ὡμολογοῦσε τὸ γάμο της μὲ τὸν Μάσσε ἦταν μιὰ ἐντελῶς διαφορετικὴ γυναῖκα.

— Κρατήσαμε τὸν γάμον μας μυστικό, γιατὶ ἄρχισα νὰ ἐπιτυγχάνω στὸ Χόλλυγουντ, καὶ θεωρήσαμε ὅτι ἦταν προτιμώτερο νὰ τὸ ἀποκρύψωμε γιὰ λόγους ρεκλάμας. Εἴμεθα πολὺ ἐρωτευμένοι μιὰ ἐποχή. Δυστυχῶς ἀναγκάστηκα νὰ ἔλθω εἰς τὴν Ἀγγλίαν γιὰ τὸ «γύρισμα» μιᾶς ταινίας. Νόμιζα ὅτι θὰ ἔμενα μόνον ἕνα μῆνα μακρυά του, ἀλλὰ ὕστερα χρειάστηκε νὰ μείνω περισσότερο γιὰ μιὰ ἄλλη ταινία. Ὁ Κὰρλ τότε δὲν ἦταν ἀκόμη διάσημος. Ὅταν ἐπέστρεψα, ὁ Κὰρλ εἶχε ὑπογράψει συμβόλαιο μὲ τὸν κ. Μωρὶς Στίμπεργκ ἐδῶ παρόντα, πρόσθεσε, δείχνοντας ἕνα χονδρὸ κύριο ποὺ ἀκουμποῦσε στὸ τζάκι καπνίζοντας ἕνα ποῦρο, — ὁ Κὰρλ θὰ ἐρχόταν νὰ ἐργασθῆ ἐδῶ στὴν Ἀγγλία. Ὁ κ. Στίμπεργκ εἶνε ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος χρηματοδοτοῦσε ὅλες τὶς ταινίες τοῦ συζύγου μου.

Ὁ Στίμπεργκ κύτταξε τὴν Καρολίν. Τώρα μόνον καταλάβαινε γιατὶ ὁ Μάσσε μὲ τέτοια δυσκολία ὑπέγραψε τὸ συμβόλαιο ποὺ θὰ τὸν ἀνάγκαζε νὰ ἐργασθῆ στὴν Ἀγγλία, ἀφοῦ ἡ γυναῖκα του ἐπέστρεφε στὴν Ἀμερική.

— Ὁ Κάρλ, συνέχισε ἡ ἠθοποιός, ἔφυγε δυὸ μέρες ἀφοῦ γύρισα ἐγώ. Αὐτὲς τὶς δυὸ μέρες καταλάβαμε ὅτι δὲν ἤμασταν πιὰ ὁ ἕνας γιὰ τὸν ἄλλον, παρὰ δυὸ καλοὶ φίλοι. Ἐγὼ ἔφυγα γιὰ τὸ Χόλλυγουντ. Γράφαμε τακτικὰ ὁ ἕνας στὸν ἄλλον, ἀλλὰ ἡ δουλειὰ μᾶς ἀπορροφοῦσε. Μιὰ μέρα, ἀφοῦ συνεννοηθήκαμε, πῆγα στὸ Ρένο καὶ πῆρα διαζύγιο μὲ τὸ πραγματικό μου ὄνομα, ὄχι τοῦ Κινηματογράφου, οὔτε εἶπα ὅτι ὁ Κὰρλ ἀσχολεῖται μὲ φίλμ. Ἔτσι ἡ ὑπόθεσις τοῦ γάμου μας, παρέμεινε σκοτεινή.

— Ὥστε, παρετήρησε ὁ Κονρόϊ, καὶ τὸ διαζύγιό σας παρέμεινε κρυφὸ σὰν τὸν γάμο ;

— Ναί, ἀπήντησε ἡ Καρολίν,— καὶ ποτὲ δὲν τὸ ἀναφέραμε σὲ κανέναν, περιέργως δὲ χρειάστηκε ὁ κ. Στίμπεργκ νὰ ἐπιμείνη γιὰ νὰ μὲ προσλάβη ἡ Ἑταιρία Μάσσε. Θυμᾶστε κ. Στίμπεργκ ;

— Ναί, ἀλήθεια, εἶπε αὐτὸς μασσῶντας τὸ ποῦρο του, δὲν εἶχα ἰδέα γι' αὐτὸν τὸν γάμον !

Ὁ Μωρὶς Στίμπεργκ ἦταν ὁ τύπος τοῦ κρύου, μετρημένου ἀνθρώπου, ποὺ τὰ πάντα συζητοῦσε σὰν δουλειά. Πλάϊ του, σιωπηλὸς καὶ προσεκτικὸς καθόταν ὁ ἀνεψιός του, Βίκτωρ, τὸν ὁποῖον εἶχε υἱοθετήση πρὶν ἀπὸ χρόνια, καὶ τὸν ὁποῖον θεωροῦσε σὰν παιδί του. Ὁ Βίκτωρ ἔμοιαζε στὸν θεῖο του, ἀλλὰ ὁ χαρακτῆρας του ἦταν ὀνειροπόλος. Εἶχε τὰ ἴδια χαρακτηριστικά, μόνον τὰ μάτια του ἦσαν πιὸ θερμά. Γι' αὐτὸν τὸν νέο τῶν 21 ἐτῶν ὁ στεγνὸς χρηματικὸς κόσμος τοῦ θείου του, δὲν εἶχε καμμιὰ γοητεία. Προτιμοῦσε νὰ παίζη σὲ ταινίες, μὲ ἀρκετὴ ἐπιτυχία, ἄλλωστε.

— Αὐτὰ ποὺ μοῦ λέτε ἐδῶ, ρώτησε ὁ χρηματοδότης τὴν Καρολίν, ἔχετε σκοπὸ νὰ τὰ πῆτε καὶ στὴν Ἀστυνομία ;

— Ἔστειλα ἕνα γράμμα στὴν Σκότλανδ - Γιὰρδ καὶ τὰ γράφω ὅλα αὐτά. Διότι ἂν τὰ ἀνακαλύψουν μόνοι τους θὰ εἶναι πολὺ χειρότερα καὶ μπορεῖ νὰ παρεξηγηθῶ.

Ὁ Κονρόϊ συνεφώνησε :

— Πολὺ καλὰ κάνατε. Ἀσφαλῶς ἂν τὰ μάθαιναν χωρὶς νὰ τοὺς τὰ πῆτε, θὰ μπορούσατε νὰ βρῆτε τὸν μπελᾶ σας.

Ἕνας ψηλός, ἀδύνατος νέος, ποὺ ὡς ἐκείνη τὴ στιγμή, εἶχε μείνει σιωπηλὸς ὁ Τζὶμ Γκρέσαμ, ρώτησε ἂν ὁ Μάσσε, εἶχε ποτὲ συζητήσει γιὰ τὶς δουλειές του, μὲ τὴν Καρολίν. Ὁ Γκρέσαμ ἦταν ἀπὸ τοὺς στενοὺς φίλους τοῦ θύματος, ἂν καὶ διηύθυνε ἄλλην Ἑταιρίαν ταινιῶν ποὺ συχνὰ εἶχε ἀντίθετα συμφέροντα μὲ τὸν Μάσσε. Ἡ ἠθοποιὸς ἀπήντησε ὅτι ὁ Κὰρλ ποτὲ δὲν συζητοῦσε γιὰ δουλειές, μαζί της· ἀνέφερε μόνον ὅτι, ἐπειδὴ ὅλα πήγαιναν καλά, ὕστερα ἀπὸ τὸ «γύρισμα» δύο ταινιῶν, θὰ πήγαινε γιὰ ἕνα χρόνο στὸ Χόλλυγουντ.

Ὁ Στίμπεργκ ἀπόρρησε.

— Δὲν μοῦ εἶχε πῆ τίποτε, γιὰ ταξίδι! εἶπε. Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι σπανίως ἔλεγε τὰ σχέδιά του! Μήπως, Καρολὶν σᾶς μίλησε γιὰ καμμιὰ ἐρωτοδουλειά ;

— Μιὰ μέρα σὲ μιὰ συζήτησι, μοῦ εἶπε ὅτι ἴσως παντρευτῆ κάποτε. Νομίζω ὅτι ἐκείνην τὴν στιγμὴ σκεπτόταν τὴν Ἀνίτα Χέντσελ. Δὲν εἶμαι, ὅμως βεβαία, μπορεῖ νὰ κάνω λάθος.

— Ὄχι, εἶπε ὁ Κονρόϊ, δὲν ἐννοοῦσε τὴν Ἀννίτα, σᾶς τὸ λέγω ἐγώ.

Ὁ Στίμπεργκ, συλλογίσθηκε λίγο κι' ὕστερα εἶπε :

— Μοῦ φαίνεται, ὅτι μόνο ἕνα θαῦμα, θὰ μποροῦσε ν' ἀποκαλύψη ἀπὸ ποῦ ἦλθε αὐτὴ ἡ κούκλα! Δὲν πρέπει ὅμως νὰ φαντάζεσθε ὅτι τὸ μόνο ἐλατήριο τοῦ φόνου εἶναι ἡ ζήλεια ! Ὑπάρχουν γιὰ ἕνα τέτοιο ἔγκλημα πολλὲς ἄλλες αἰτίες. Φθόνος, ἐκδίκησις καὶ ἴσως... φόβος! Μπορεῖ ὁ Μάσσε νὰ ἤξερε κάτι ἐνοχοποιητικὸ γιὰ τὸν δολοφόνο ! Καὶ εἶναι γνωστὸν ὅτι ὅποιος πεθαίνει δὲν μιλᾶ !...

Ὁ Στίμπεργκ κύτταξε γύρω του:

— Ὅλοι ὅσοι εἴμεθα ἐδῶ, εἶπε, γνωρίζαμε καλὰ τὸν Κάρλ. Δὲν εἶνε ἀπίθανον καὶ ὁ δολοφόνος νὰ βρίσκεται μεταξύ μας! Ἐκτὸς βέβαια τοῦ κ. Κέννεντυ, ποὺ δὲν εἶχε δῆ ποτέ του τὸν Μάσσε. Ἴσως νὰ ἐξαιρῆται καὶ ὁ ἀνεψιός μου. Ὁ Βίκτωρ δὲν εἶχε καμμιὰν ἐπαφὴ μὲ τὸν Κὰρλ ἐκτὸς ἀπὸ συμβουλὲς ποὺ τοῦ ἔδιδε ὁ τελευταῖος γιὰ τὸ παίξιμό του στὰ φίλμ.

— Γιατί, ὅμως πρέπει ὁ δολοφόνος νὰ βρίσκεται μεταξύ μας ; Ἐμεῖς εἴμεθα ὅλοι φίλοι τοῦ Κὰρλ καὶ κανεὶς ἀπὸ μᾶς δὲν θὰ ἤθελε νὰ τὸν βλάψη! εἶπε ὁ Γκρέσαμ.

— Ἔτσι θὰ μιλοῦσε ὁ δολοφόνος γιὰ νὰ ὑπερασπίση τὸν ἑαυτό του, μουρμούρισε ὁ Κονρόϊ. Ἀλλὰ γενικῶς συμφωνῶ μαζί σας. Ὁ Μάσσε γνώριζε πάρα πολὺ κόσμο, ἴσως μεταξὺ αὐτῶν λοιπὸν νὰ βρίσκεται κι' ὁ δολοφόνος.

— Λοιπόν, διέκοψε ὁ Στίμπεργκ, θὰ συζητήσουμε τώρα, ποιὸς ἀπὸ μᾶς ἐδῶ μέσα κερδίζει, καὶ ποιὸς χάνει μὲ τὸν θάνατο τοῦ Μάσσε. Ἀρχίζω ἀπὸ μένα. Χρηματοδοτοῦσα τὴν Ἑταιρία του καὶ μοῦ ἔφερνε μεγάλα κέρδη. Ἐπομένως χάνω.

— Μὲ συγχωρῆτε ἐπενέβη ὁ Γκρέσαμ, ἀλλ' ὁ Μάσσε, θὰ ἔφευγε καὶ αὐτὸ θὰ σᾶς ζημίωνε ! Ἐπομένως μπορεῖ νὰ εἴχατε αἰτία, ἂν καὶ λέτε ὅτι δὲν τὸ ξέρατε ὅτι θὰ ἔφευγε. Ποιὸς ὅμως μᾶς τὸ βεβαιώνει ὅτι λέτε τὴν ἀλήθεια !

— Πολὺ καλά, ἀφοῦ τὸ λέτε, εἶπε ὁ Στίμπεργκ. Καὶ σεῖς Καρολὶν ποὺ ὑπήρξατε πρώην σύζυγός του : Τί ἔχετε νὰ πῆτε ;

— Πρὸ ἑνὸς ἔτους χωρίσαμε, εἶπε ἡ Καρολίν. Οὔτε ὑπάρχει στὴν ζωή μου κανεὶς ποὺ νὰ ζήλευε τὸν Κάρλ, ἐπειδὴ ἦταν κάποτε σύζυγός μου.

— Ἀπὸ πότε παίζετε στὸν κινηματογράφο ;

— Ἤμουν 21 ἐτῶν ὅταν ἄρχισα. Πρὶν ἐργαζόμουν σ' ἕνα ἐργοστάσιο χειρουργικῶν ἐργαλείων.

Μὲ μεγάλο ἐνδιαφέρον γύρισαν ὅλοι καὶ τὴν κύτταξαν !

— Ἤσασταν γραμματεὺς στὰ γραφεῖα ἢ βοηθούσατε στὴν κατασκευὴ τῶν ἐργαλείων ; Στὴν περίπτωσι αὐτὴ ἡ θέσις σας θὰ εἶναι ἀρκετὰ ὕποπτη. Καὶ τὸ καλὸ ποὺ σᾶς θέλω εἶναι νὰ μὴ τὸ πῆτε στὴν ἀστυνομία.

Η Καρολὶν χαμογέλασε :

— Βοηθοῦσα, εἶπε, στὴν κατασκευὴ τῶν ἐργαλείων. Ἀλλὰ αὐτὸ δὲν θὰ πῆ ὅτι ἔβαλα τὴν δηλητηριασμένη βελόνα στὴν κούκλα! Ὅσον ἀφορᾶ τὸ γράμμα ποὺ ἔγραψα στὴν ἀστυνομία περιγράφοντας τὴ ζωή μου, ἐγὼ θεωρῶ ὅτι ἔκανα πολὺ καλά, διότι δὲν εἶχα καὶ κανένα λόγο νὰ σκοτώσω τὸν Κάρλ, διότι ἂν καὶ δὲν ἤμουν ποτὲ ἐρωτευμένη μαζί του, τὸν θαύμαζα καὶ τὸν σεβόμουν.

Ἦλθε ἡ σειρὰ τῆς Σάλλυ. Ἡ γραμματεὺς εἶπε ὅτι τὰ εἶχε ἐξηγήσει ὅλα στὸν Ἐπιθεωρητὴ Πόπ, καὶ πρὸ παντὸς ὅτι ἡ ἀστυνομία εἶχε κατορθώσει νὰ ἐξακριβώση ὅτι ὁ ἄγνωστος δολοφόνος εἶχε στείλει τὸ πακέττο στὸν Μάσε, ὅταν ἦταν ἀκόμη στὸ γραφεῖο μαζί του. Ἀργότερα ἦρθε καὶ τὴν πῆρε μιὰ φίλη της καὶ πῆγαν μαζὶ πρῶτα νὰ φᾶν καὶ ὕστερα στὸν κινηματογράφο.

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ : Στὸ προσεχές.

ἴδια ὥρα ὅμως σκεπτόταν τί νὰ εἶχε ἀπογίνει ἡ κόρη τοῦ Σάμ. Τὴν ἤξερε ἱκανὴ γιὰ κάθε τρέλλα μετὰ τὴν ὀδυνηρὴ σκηνὴ ποὺ εἶχε μὲ τὸν πατέρα της καὶ ἀνησυχοῦσε ποιὰ θἆταν ἡ μετέπειτα τύχη της. Ἀπέφυγε ὅμως νὰ ὁμολογήση στὸν Σὰμ αὐτοὺς τοὺς φόβους της γιατὶ ἡ Διάννα δὲν ἤθελε νὰ τὸν στενοχωρήση περισσότερο.

Λίγο μετὰ τὴν ἀναχώρησι του ἡ Βερενίκη ἡ καμαριέρα τῆς Διάννας τῆς ἔφερε ἕνα γράμμα ποὺ δὲν εἶχε γραμματόσημο ἀλλ' ἔφερε στὸ φάκελλο τὴ λέξι «Κατεπεῖγον».

Ἡ Διάννα ἀνεγνώρισε ἀμέσως τὸ γραφικὸ χαρακτῆρα καὶ ἄνοιξε αὐτὴ τὴν ἐπιστολὴ μὲ καρδιοχτύπι:

«Διάννα θὰ πεθάνω γιατὶ δὲν ἔχω πιὰ κανένα λόγο νὰ ζῶ. Πρὶν φύγω ὅμως νὰ πάντα θέλω νὰ σοῦ μιλήσω. Εἶσαι ἡ μόνη ποὺ ἐπιθυμῶ νὰ ἰδῶ. Ἴσως οἱ ἄλλοι νὰ σκεφθοῦν ὅτι ἐφέρθηκα παράλογα καὶ παιδαριωδῶς. Ἡ γνώμη τους μοῦ εἶνε ἀδιάφορη ἀλλ' ἡ δική σου μ' ἐνδιαφέρει τόσο ποὺ δὲν μπορῶ νὰ μὴ σοῦ δώσω ὡρισμένες ἐξηγήσεις. Ἂν δὲν εἶχα τὴν τύχη νὰ σὲ γνωρίσω θὰ ἀγνοοῦσα αὐτὴ τὴν ὥρα τί θὰ πῆ ἀνθρώπινη καλωσύνη. Εἶμαι βέβαιη πὼς ἂν περνοῦσε ἀπὸ τὸ χέρι σου θὰ ἐμπόδιζες νὰ θυσιαστῶ στὸ πεῖσμα τοῦ πατέρα μου. Ἀλλ' ἀφοῦ αὐτὸς δὲν μ' ἀφήνει νὰ ἱκανοποιήσω τὶς φιλοδοξίες μου παρ' ὅλο ὅτι τὸ κατώρθωσα χωρὶς νὰ ὑποστῶ καμμία ἠθικὴ ἀβαρία, ἡ ζωὴ δὲν ἔχει πιὰ κανένα θέλγητρο γιὰ μένα. Ἀπεφάσισα νὰ τὴν ἐγκαταλείψω ἀφοῦ μοῦ ἔδωσε τόσο λίγες χαρὲς καὶ μοῦ ἀρνεῖται πιὰ γιὰ τὸ μέλλον, ἔστω καὶ τὴν παραμικρότερη. Εἶσαι ἡ μόνη ποὺ ξέρει αὐτὴ τὴν ἀπόφασί μου. Περιττὸ νὰ τὴ γνωστοποιήσης στὸν πατέρα μου, ποὺ ὡρισμένως θὰ ντραπῆ γιὰ τὸ οἰκτρὸ τέλος μου. Ἂν δὲν μὲ γελοιοποιοῦσε στὸ στούντιο μὲ τὴν τρομερὴ σκηνὴ ποὺ μοῦ ἔκανε μπροστὰ σὲ τόσο κόσμο, κανένας δὲν θὰ ἤξερε ποιὰ εἶμαι, καὶ δὲν θὰ εἶχα ἀνάγκη νὰ ἐξαφανιστῶ ἔστω καὶ ἂν ὑποχωροῦσα μπροστὰ στὴν ἀμείλικτη ἄρνησί του νὰ μ' ἀφήση νὰ παίξω στὸν κινηματογράφο. Αὐτὴ τὴν ὥρα εἶμαι κατάμονη. Ἡ φίλη μου Σίρλεϋ Οὐέμπστερ ἐκλήθη ἐπειγόντως στὸ στούντιο γιὰ νὰ παίξη αὐτὴ τὸν ρόλο μου ποὺ μοῦ ἀφήρεσαν κατὰ διαταγὴν τοῦ πατέρα μου. Ἡ καϋμένη ἡ Σίρλεϋ ποὺ εἶνε μία ἀληθινὴ φίλη γιὰ μένα ἤθελε νὰ ἀρνηθῆ γιὰ νὰ μοῦ ἀποδείξη ὅτι δὲν δέχεται νὰ συνεργήση σὲ μιὰ τέτοια ἀδικία, ἔστω καὶ ἂν ὁ θάνατός μου θἆταν ἡ ζωή της. Ἐγὼ ὅμως ἀρνήθηκα τὴ θυσία της αὐτή. Τὴν ἱκέτεψα τόσο νὰ παίξη τὸν ρόλο τῆς Ὀφηλίας ὥστε τὴν κατάφερα νὰ δεχθῆ στὸ τέλος. Ἔτσι κανένας δὲν μπορεῖ νὰ μ' ἐμποδίση νὰ πραγματοποιήσω τὴν ἀπόφασί μου. Ἔχω ἤδη φράξει ὅλες τὶς χαραμάδες καὶ τώρα ποὺ σοῦ γράφω τὸ γκάζι ποὺ ἄνοιξα ἀρχίζει νὰ μὲ ζαλίζη. Ὑποθέτω ὅτι δὲν θ' ἀργήσω νὰ χάσω τὶς αἰσθήσεις μου, ἀλλὰ γιὰ νἆμαι πιὸ σίγουρη θὰ κόψω καὶ τὴ φλέβα μου μὲ τὸ ξυράφι.

»Ἦρθε ἡ στιγμὴ νὰ σ' ἀποχαιρετήσω. Δὲν φαντάζεσαι Διάννα πόσο αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη νὰ μιλήση κανεὶς ὅταν εἶναι ἕτοιμος γιὰ τὸ τελευταῖο σάλτο. Δὲν φαντάζεσαι μὲ τί διαύγεια σκέπτεται αὐτὲς τὶς στιγμὲς τί ὡραία θὰ μποροῦσε νὰ ἦταν γι' αὐτὸν ἡ ζωὴ ἂν ἡ μοῖρα τὸ εἶχε θελήσει...

»Ἐκεῖνοι ποὺ παίρνουν τὴν ἀπόφασι ν' αὐτοκτονήσουν γράφουνε συνήθως σὲ ποῖον θέλουν ν' ἀφήσουν τὰ ὑπάρχοντά τους. Στὴν ἡλικία μου Διάννα τὰ κορίτσια εἶνε πλούσια μονάχα σ' ἐλπίδες. Ἐγὼ ὅμως εἶμαι τόσο φτωχὴ ποὺ θὰ μὲ λυπόταν ἀκόμα καὶ ἡ πιὸ ἀπόκληρη γυναῖκα τοῦ δρόμου. Μὰ δὲν φοβᾶμαι καθόλου Διάννα. Αὐτὴ ἡ γαλήνη μου εἶνε ὁ μόνος μου πλοῦτος. Ξεκρέμασα ἤδη τ' ἀκουστικὸ τοῦ τηλεφώνου γιὰ νὰ μὴ μοῦ θυμίση πιὰ κανένας ὅτι ὑπάρχουν ἀκόμα στὸν κόσμο εὐτυχισμένοι ἄνθρωποι.

» Σὲ φιλῶ γιὰ τελευταία φορὰ καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ μὲ συγχωρέσης ἀφοῦ ξέρεις ὅτι ἡ λύσι ποὺ διάλεξα εἶνε ἡ καλύτερη.—Ραχήλ.»

Τὰ χέρια τῆς Διάννας ἔτρεμαν ἀκόμη περισσότερο καθὼς ἐδιάβαζε τὶς τελευταῖες φράσεις τοῦ γράμματος. Ἔτρεξε στὸ τηλέφωνο καὶ κάλεσε τὸ ξενοδοχεῖο Καῖμπριτζ. Ὅταν ἡ ὑπάλληλος τοῦ θυρωρείου ἀπάντησε στὴν κλῆσι της, ἡ Διάννα τῆς εἶπε :

— Αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἔλαβα ἀπὸ τὴν ἔνοικό σας μὶς Ρόζυ Σέλτον ἕνα γράμμα μὲ τὸ ὁποῖο μοῦ ἀναγγέλλει τὴν ἀπόφασί της ν' αὐτοκτονήση. Ἀνεβῆτε ἀμέσως στὸ δωμάτιό της καὶ ἐμποδῖστε την νὰ σκάση ἀπὸ τὸ γκάζι ποὺ ἔχει ἀνοίξει τὸ σωλῆνα του. Καλέστε ἕνα γιατρό. Σὲ δέκα λεπτὰ θὰ βρίσκωμαι στὸ ξενοδοχεῖο σας.

Ἡ Διάννα δὲν ἔχασε οὔτε στιγμή. Ἔτρεξε στὸ γκαράζ, ἔβγαλε τὸ αὐτοκίνητό της καὶ ἔτρεξε ὁλοταχῶς πρὸς τὴν διεύθυνσι τῆς λεωφόρου τοῦ Χόλλυγουντ.

Ὅταν ἔφθασε στὸ ξενοδοχεῖο Καῖμπριτζ ἕνα φορεῖο ἐστάθμευε ἤδη στὴν εἴσοδό του. Ἡ Διάννα ἀνέβηκε στὸ δωμάτιο τοῦ τρίτου πατώματος ὅπου ἔμενε ἡ Ραχήλ. Ἡ πόρτα καὶ τὰ παράθυρα ἦσαν ὀρθάνοιχτα ἀλλὰ ἀνεδίδετο ἀκόμη μιὰ δυνατὴ μυρωδιὰ γκαζιοῦ ἐκεῖ μέσα.

Ἡ ὑπάλληλος τοῦ ξενοδοχείου βρισκόταν μὲ ἕνα γιατρὸ καὶ δύο νοσοκόμους δίπλα στὸ κρεββάτι τῆς Ραχὴλ ποὺ δὲν εἶχε ἀκόμη ἀνακτήσει τὶς αἰσθήσεις της. Ἡ κόρη τοῦ Σάμσον ἦταν κατάχλωμη καὶ τὰ σεντόνια της ἦσαν βουτηγμένα στὸ αἷμα. Ἡ Διάννα εἶπε στὸ γιατρό:

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ : Στὸ προσεχές

Μουσικὴ Κριτική

«Ριγολέττος»

Εἰς τὰς 9 Ἰανουαρίου ἡ «Λυρικὴ Σκηνὴ» ἀνέβασε τὸν «Ριγολέττο» στὰ «Ὀλύμπια».

Ἐπρόκειτο γιὰ μιὰ παράστασι, γιὰ τὴν ὁποία ἦταν φανερό, ὅτι ὁ πρῶτος μελοδραματικὸς ὀργανισμὸς τῆς Χώρας μας διέθεσε ὅλες τὶς καλύτερες καλλιτεχνικὲς δυνάμεις. Θὰ ἔπρεπε, συνεπῶς, καὶ τὸ ἀποτέλεσμα νὰ ἦταν ἱκανοποιητικό. Δυστυχῶς, οἱ ἀκροαταὶ δὲν ἔμειναν μὲ αὐτὴ τὴν ἐντύπωσι.

Ὁ κ. Δελένδας, μὲ τὴν ἀδιαφιλονείκητη μουσικότητά του, ἦταν ἀκατάλληλος γιὰ τὸ ρόλο τοῦ Δουκὸς τῆς Μάντουας. Ἡ κυρία Φ. Νικήτα ἦταν καλὴ στὶς μεσαῖες καὶ τὶς χαμηλὲς νότες, ὑπερετίμησε ὅμως τὶς ἱκανότητές της εἰς τὶς ψηλές. Ἡ κυρία Λ. Χέβα ἦταν τελείως ἀκατάλληλη γιὰ νὰ ὑποδυθῆ τὴν Μανταλένα. Ἀπομένει ὁ κ. Ε. Μαγκλιβέρας ὡς Ριγολέττος. Καὶ ὁ τελευταῖος αὐτὸς ἦταν ἄριστος, παρ' ὅλον ὅτι ἡ ἐμφάνισις καὶ τὸ παίξιμο ἀνῆκαν στὴν παλαιὰ σχολὴ τῆς θεατρικῆς Τέχνης.

Τὸ περίφημο κουαρτέττο τῆς τελευταίας πράξεως, ἦταν πλήρης ἀποτυχία. Τὸ κοινὸν ὄχι μόνο δὲν ἐχειροκρότησε, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπεδέχθη μὲ καταφανῆ ψυχρότητα καὶ ἀπογοήτευσι. Εἶνε κρῖμα γιὰ τὴν παράστασι ὡς σύνολο, διότι καὶ ἡ σκηνοθεσία ἦταν καλὴ καὶ τὰ κοστούμια καὶ τὸ μπαλλέττο καὶ ἡ χορωδία ἄξιζαν.

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗΣ

Ὁ κ. Θ. Βαβαγιάννης διηύθυνε τὴν συναυλία τῆς περασμένης Κυριακῆς στὰ «Ὀλύμπια».

Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ Κοντσέρτο Γκρόσσο ἀριθ. 8 τοῦ Κορέλλι, ἀπέδειξε πόσο μεγάλη καὶ ἀνεκτίμητη ἀξία ἔχουν τὰ παληὰ ἔργα ποὺ κλείνουν μέσα τους τὴν γαλήνη, τὴν ἐγκράτεια καὶ τὴν τελειότητα στὶς ἀναλογίες — χωρὶς ἐξεζητημένες ἀναζητήσεις προκλήσεως ἐντυπώσεων καὶ θορύβου. Πιστεύω ὅτι ἡ κατεύθυνσις γιὰ τὴν ἐπάνοδο στὶς συχνότερες ἐκτελέσεις, ἔργων τοῦ ΙΖ' καὶ ΙΗ' αἰῶνος, εἶνε κάτι ποὺ ἀνταποκρίνεται σὲ πραγματικὴ ἀνάγκη περισσότερης πνευματικότητος τὴν ἐποχὴ ποὺ διαβαίνομε.

Πολὺ καλὴ ἦταν ἡ διεύθυνσις τῆς Συμφωνίας τοῦ Σωσσόν. Ὁ κ. Θ. Βαβαγιάννης ὑπερέβαλε τὸν ἑαυτό του καὶ ἔδωσε μιὰ ἐξαίρετη ἑρμηνεία τοῦ ὡραιοτάτου αὐτοῦ ἔργου.

Ἐπίσης ἤρεσεν ἰδιαιτέρως τὸ παίξιμο τοῦ Γάλλου βιολοντσελλίστα κ. Β. Μισελέν, ποὺ ἐξετέλεσε τὸ πρῶτο κοντσέρτο τοῦ Σαὶν - Σάνς. Ὁ ἀπέριττος, φυσικὸς τρόπος τοῦ παιξίματος, μὲ ἰδιαίτερη ἠχητικὴ εὐρύτητα καὶ μὲ ἀκρίβεια, ἦσαν πράγματι ὑποδειγματικά.

Ἡ Συναυλία ἐτελείωσε μὲ τὴν Εἰσαγωγὴ ἀπὸ τὴν τρίτη πρᾶξι τοῦ μουσικοῦ δράματος «Τὸ δαχτυλίδι τῆς μάννας» τοῦ κ. Μ. Καλομοίρη.

Γ. ΡΟΠΑ·Ι·ΤΗΣ

ΧΑΤΣΟΥΣΙΜΑ

Η ΠΕΡΙΕΡΓΟΤΕΡΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ!

Μιὰ περίεργη κοινωνία ἀνθρώπων, ποὺ μὲ τὴν ἐργασία της καὶ τὴν ὀργάνωσί της ἔχει δημιουργήσει ἕνα ἰδιότυπο ἐντελῶς σύστημα ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ χαρακτηρισθῆ ὡς «Ἐθνικός... καπιταλιστικὸς κομμουνισμὸς» (!) ἀπασχολεῖ τοὺς Ἀμερικανοὺς δημοσιογράφους τῶν ἀμερικανικῶν περιοδικῶν. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ κατοικοῦν δέκα μόνο λεπτά, μὲ ἀεροπλάνο· ἔξω ἀπὸ τὸ Τόκιο. Τὸ σύστημά τους ἔχει ἐφαρμοσθῆ ἐπὶ 600 χρόνια τουλάχιστον. Στὴν πραγματικότητα δέ, τόση ἦταν ἡ ἐπιτυχία του, ὥστε οἱ ἄνθρωποι ποὺ τὸ ἐφήρμοσαν θεωροῦν τοὺς ἑαυτούς των ὡς καπιταλιστὰς καὶ πληρώνουν «ξένους» γιὰ νὰ ἐργασθοῦν γιὰ λογαριασμό τους.

Ἡ περίεργη αὐτὴ κοινωνία βρίσκεται στὴν Χατσουσίμα, ἕνα μικρὸ νησί, ἓξ τὸ πολὺ μίλια ἀπὸ τὴν ἰαπωνικὴ ἀκτή· στὴν εἴσοδο τοῦ ὅρμου τοῦ Τόκιο.

Ἂν ἀφαιρέση κανεὶς τὴν μικρὴ μηχανὴ ντίζελ ποὺ εἶναι τοποθετημένη στὴν βάρκα ποὺ ἐξασφαλίζει τὴ συγκοινωνία μεταξὺ Χατσουσίμα καὶ τῶν ἰαπωνικῶν ἀκτῶν, ὁ τρόπος καὶ τὰ μέσα τῆς ζωῆς τῶν 41 οἰκογενειῶν ποὺ ζοῦν στὸ νησάκι ἔμειναν σχεδὸν ὅπως ἦταν τὸν 13ον αἰῶνα. Οἱ 41 αὐτὲς οἰκογένειες μοιάζουν καταπληκτικὰ μεταξύ τους, ὅπως μοιάζουν καὶ τὰ σπίτια τους, ποὺ ὅλα εἶναι τὰ ἴδια καιὸ ἁπλὸς τρόπος τῆς ζωῆς τους. Καὶ φαίνεται πὼς ἀγαποῦν τὸν τρόπο αὐτὸν τῆς ζωῆς τους.

Μὲ λιγώτερα ἀπὸ 500 στρέμματα γεμᾶτα βράχους καὶ μὲ πληθυσμὸ 358 κατοίκων ὁ καθένας βέβαια, θἄπρεπε νὰ δουλεύη. Οἱ κάτοικοι τοῦ νησιοῦ λέγουν ὅτι ὅταν λάχη καλλιεργοῦν μερικὰ στρέμματα ἀπὸ αὐτὰ τὰ 500, ποὺ εἶναι γεμᾶτα πέτρες, σπέρνοντας λαχανικὰ καὶ σιτάρι. Ἡ πραγματικὴ ὅμως ἀσχολία τους εἶνε ἄλλη : οἱ φύκοι, τὰ «ἄγκαρ - ἄγκαρ» καὶ τὰ ὄστρακα, γιὰ τὰ ὁποῖα ἐργάζονται οἱ «ξένοι βουτηχτάδες».

Παρὰ τὸν πληθωρισμό, ποὺ μαστίζει ὁλόκληρη τὴν Ἰαπωνία, τὰ οἰκονομικὰ τῆς Χατσουσίμα εἶναι θαυμάσια νοικοκυρεμένα. Ἐνῶ γιὰ νὰ ἀγορασθῆ λίγο ρύζι χρειάζονται πολλὰ χρήματα — ἡ μαύρη ἀγορὰ ὀργιάζει καὶ στὴν Ἰαπωνία — τὰ ψάρια ποὺ ψαρεύονται στὶς ἀκτὲς τοῦ νησιοῦ ἀποφέρουν ἀρκετὰ ἔσοδα γιὰ νὰ ἐξασφαλισθοῦν τὰ πάντα. Κι' ἔτσι ἡ ἀγοραστικὴ δύναμις τῶν κατοίκων τοῦ νησιοῦ παραμένει ἡ ἴδια ὅπως καὶ προπολεμικῶς.

Ἐπὶ διακόσια περίπου χρόνια ὁ πληθυσμὸς παραμένει ὁ ἴδιος — 41 οἰκογένειες. Μόνο κατὰ τὰ μέσα τοῦ περασμένου αἰῶνος ἐσημείωσε κάποιαν αὔξησι : 45 οἰκογένειες! Τὸ γεγονὸς ἐξάφνιασε τοὺς κατοίκους τοῦ νησιοῦ καὶ ἀμέσως ἔγιναν συσκέψεις καὶ συνεδριάσεις. Ἐν τέλει ἀπεφασίσθη νὰ καταβληθῆ ἀποτελεσματικὴ προσπάθεια γιὰ νὰ μειωθῆ ὁ πληθυσμὸς στὶς 41 οἰκογένειες, πρᾶγμα ποὺ ἐπετεύχθη ἀρκετὰ σύντομα.

Κάθε ἀνέγερσις κτιρίου ἢ ἐπιδιόρθωσις γίνεται ἀπὸ κοινοῦ. Ἡ ὑδρευσις ἐξασφαλίζεται μὲ πηγάδια ποὺ βρίσκονται στὸ κέντρο τῆς κατῳκημένης περιοχῆς καὶ ποὺ τὸ νερό τους εἶναι πόσιμο. Χρησιμοποιοῦν ἀντλίες χειροκίνητες καὶ πουθενὰ δὲν χρησιμοποιεῖται ὁ ἠλεκτρισμὸς ὡς κινητήριος δύναμις. Στὸ νησὶ αὐτὸ δὲν ὑπάρχει οὔτε ἕνας γιατρὸς καὶ τὰ παιδιὰ ἀνατρέφονται σύμφωνα μὲ τὶς συμβουλὲς ποὺ δίνουν οἱ γεροντότερες στὶς νεώτερες μητέρες.

Δὲν βλέπει κανεὶς πουθενὰ ἀγελάδες, κατσίκες, πρόβατα, ἄλογα ἢ ἄλλα ζῶα, παρὰ μόνο κοτόπουλα. Ὁ Εὐρωπαῖος τῶν παλαιῶν καλῶν ἡμερῶν θὰ ἔκρινε ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Χατσουσίμα, τρώγοντες πρὸ παντὸς ψάρια καὶ ὄστρακα, στεροῦνται ἀπαραιτήτων θρεπτικῶν οὐσιῶν. Ἐν τούτοις ἡ γνώμη τῶν νησιωτῶν αὐτῶν εἶναι διαφορετική.

Εἶναι ἰδιαιτέρως ὑπερήφανοι γιὰ τὸ γεγονὸς ὅτι εἶνε ἀφεντικὰ καὶ ὄχι ὑπάλληλοι. Αὐτὸς ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι γιὰ τὸ νοικοκυριό τους ἔχουν ὑπηρέτες. Τὸ νοικοκυριὸ καὶ ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς εἶναι δουλειὰ ἀποκλειστικὰ δική τους, ἀλλὰ ἀρνοῦνται νὰ φωτογραφηθοῦν ὅταν δουλεύουν, διότι «θὰ νομίσουν οἱ ξένοι πὼς εἴμαστε ὑπάλληλοι καὶ ὄχι ἐργοδότες»!...

Πρὶν ἀπὸ τὸν πόλεμο, οἱ περισσότεροι βουτηχτάδες ποὺ ἐργάζονταν γιὰ λογαριασμὸ τῶν κατοίκων τῆς Χατσουσίμα ἦσαν γυναῖκες ἀπὸ τὴν Κορέα, ποὺ ἦσαν καὶ καλὲς στὴ δουλειά τους καὶ φθηνές. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ πολέμου ὅμως, οἱ γυναῖκες αὐτὲς ἐπέστρεψαν στὴν πατρίδα τους. Τώρα, οἱ βουτηχτάδες προέρχονται ἀπὸ τὴν νότιο Ἰαπωνία καὶ εἶναι πάλι γυναῖκες. Τὰ νεαρὰ αὐτὰ κορίτσια, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ μεροκάματο, παίρνουν καὶ ἕνα ποσοστὸ εἰς εἶδος. Τὰ κορίτσια αὐτὰ τῶν 17 ἕως 20 ἐτῶν, μὲ τὰ ὡραιότατα σώματα, συνεχίζουν νὰ ἐργάζωνται καὶ μετὰ τὸν γάμο τους. Οἱ ἄνδρες τους προσλαμβάνονται ἀπὸ τοὺς ἀφεντάδες τῆς Χατσουσίμα ὡς βαρκάρηδες καὶ ξεδιαλέγουν τὸ ψάρεμα.

Οἱ φύκοι καὶ τὰ ὄστρακα βρίσκονται σὲ βάθος 25 ὡς 40 ποδῶν καὶ οἱ κοπέλλες αὐτὲς εἶνε ὑποχρεωμένες νὰ βουτοῦν ὡς ἐκεῖ κάτω, φορῶντας μιὰ περίεργη μάσκα : Τυλίγουν τὸ κεφάλι τους μὲ ἕνα ἀδιάβροχο πανὶ καὶ δένουν στὸ πρόσωπο ἕνα στρογγυλὸ γυαλὶ ἐφηρμοσμένο σὲ μεταλλικὸ πλαίσιο. Τὸ πανὶ προστατεύει τὰ αὐτιὰ καὶ τὸ γυαλὶ ἐπιτρέπει στὴν κοπέλλα νὰ ἐρευνᾶ ἀρκετὰ προσεκτικὰ τὸν βυθό.

Τὸ μεροκάματό εἶναι 200 γέν— περίπου τὸ βδομαδιάτικο ἑνὸς ὑπαλλήλου γραφείου — καὶ οἱ κοπέλλες αὐτὲς λογίζονται ὡς καλὲς... νύφες καὶ εἶναι περιζήτητες ἀπὸ τοὺς νεαροὺς Γιαπωνέζους τὴν ἐποχὴν αὐτήν.

Η δουλειά τους ὡστόσο εἶναι πολὺ σκληρή, πρὸ παντὸς τὸν χειμῶνα, ὁπότε ἡ χαμηλὴ θερμοκρασία δὲν ἐπιτρέπει τὴν παραμονὴ στὸ νερὸ παρὰ μόνο ἐπὶ λίγα δευτερόλεπτα κάθε φορὰ ποὺ βουτοῦν. Τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς δουλειᾶς, γι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγο γίνεται τὸ καλοκαῖρι.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς κοπέλλες αὐτές οἱ κάτοικοι τῆς Χατσουσίμα χρησιμοποιοῦν καὶ ἄνδρες γιὰ τὸ ψάρεμα, γύρω στὸ νησί. Εἶναι οἱ πραγματικοὶ ἐργάτες τοῦ νησιοῦ, γιατὶ οἱ κοπέλλες θεωροῦνται, λόγω τῶν ἡμερομισθίων ποὺ παίρνουν, ὡς οἱ ἀριστοκράτες τῆς δουλειᾶς !

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΧΑΤΣΟΥΣΙΜΑ εἰς τὴν ἐργασίαν των.

Η ΚΡΥΟΛΟΓΗΜΕΝΗ ΠΡΩΤΑΓΩΝΙΣΤΡΙΑ

Ἡ περίφημη ἠθοποιὸς Σιμὸν ἡ ὁποία εἶχε ἐπισκεφθῆ πρὸ χρόνων τὰς Ἀθήνας πρωταγωνιστεῖ εἰς τὸ παρισινὸ θέατρο Πιγκὰλ εἰς τὸ ἔργον τὸ ὁποῖον ἔγραψε ἡ ἰδία. Τὸ δρᾶμα της τιτλοφορεῖται «Ἡ κάθοδος εἰς τὸν Ἄδην». Τὴν περασμένη ἑβδομάδα ἡ ἠθοποιὸς διεμήνυσε στὸν θεατρώνη της, ὅτι ἔχει γρίππη καὶ δὲν μπορεῖ νὰ παίξη. Ὁ ἐπιχειρηματίας της ἐτηλεφώνησε : «Μὰ ἡ κόλασις στὴν ὁποία ἐκτυλίσσεται τὸ ἔργο σας εἶνε ὁ πιὸ ἐνδεδειγμένος τόπος γιὰ νὰ γιατρευθῆτε ἀπὸ τὸ κρυολόγημά σας». Καὶ ἡ Σιμὸν ὕστερα ἀπὸ τὸ ἀκαταμάχητο αὐτὸ ἐπιχείρημα τοῦ θεατρώνη ἂν καὶ ἄρρωστη ἐπῆγε τὸ ἴδιο βράδυ στὸ θέατρο καὶ ἔπαιξε. Τὸ περίεργο εἶνε ὅτι τὴν ἐπομένην εἶχε γίνει ἐντελῶς καλά.

ΤΟ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΩΤΕΡΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ

Τὸ αὐγό κι' ἐγώ

Τῆς Μπέττυ Μακντόναλντ

16

Ἀφοῦ χάϊδεψε τὸ παιδί, ἄρχισε νὰ μοῦ διηγῆται ἀγγλικὰ καὶ μοῦ ἐξήγησε—περίπου ἑβδομῆντα πέντε φορὲς — ὅτι ἦταν ἡ τελευταία ἀπὸ τὴν φυλή της. Ὅτι αὐτὴ ἡ φυλὴ ἦταν πολὺ πολεμόχαρη καὶ πολέμησε συνεχῶς ὡς τὸ 1855 καί, μετὰ ἀπὸ μεγάλο πόλεμο μὲ πολλὲς ἄλλες φυλές, ἔμειναν μόνον ἐνενῆντα ἀπὸ τὴ φυλή της.

— Τώρα συνεπέρανε, μόνο ἐγώ. εἶμαι ἡ μόνη καθαρόαιμη. Ὅλοι οἱ ἄλλοι παντρεύονται μὲ λευκοὺς καὶ ἀνακατέψανε αἵματα...

Ἦταν μιὰ γλυκειὰ μικροκαμωμένη γυναικούλα καὶ ἤθελε πολὺ νὰ μοῦ μιλήση, ἀλλὰ μόνο ποὺ εἶχε διαφορὲς μὲ τὰ ἀγγλικά. Ἔδειχνε νὰ ἦταν ἀνήσυχη γιὰ τὸν ἐκφυλισμὸ τῆς ράτσας της. Στὸ τέλος μοῦ εἶπε:

— Ἤμουνα καλὸ κορίτσι. Ἴσα—ἴσα ἕνας ἄνδρας γιὰ ἐγώ. Ὄχι οὐΐσκυ. Ἄλλοι ὅλοι — βάζοντας καὶ ὅσους ἦσαν ἐκεῖ μαζεμμένοι — κακοί. Ὄχι καλοὶ στὰ ὅπλα.

Μὲ προσοχὴ ἔφαγα μόνο καβούρια καὶ ἀχιβάδες ποὺ εἶδα ἡ ἴδια μιὰ καθαρὴ γυναῖκα νὰ τὰ καθαρίζη. Ὁ Μπὸμπ κάθησε κοντά μου καὶ ἔφαγε καλὰ ἀπὸ ὅλα — ἦταν βλέπετε καλεσμένος τῶν φίλων τους.

Οἱ ἄνδρες ἦρθαν καὶ κάθησαν καὶ οἱ γυναῖκες τους σερβίριζαν. Ὅλοι ἦταν πιωμένοι ἀλλὰ ἀκόμα διατηροῦνταν εὔθυμοι. Εἰρωνεύονταν τὸν Μπὸμπ ποὺ μοῦ καθάριζε ἕνα καβοῦρι.

Μετὰ τὸ φαῒ ὅλοι ξάπλωσαν στὸν ἥλιο καὶ κοιμήθηκαν. Καμμιὰ φροντίδα γιὰ νὰ καθαρισθῆ ὁ τόπος ἀπὸ τὰ ὄστρακα, τὰ κόκκαλα τὰ χαρτιὰ καὶ τὰ διάφορα σκουπίδια.

Ὕστερα, οἱ ἄνδρες ξαναμπῆκαν στ' αὐτοκίνητα κι' οἱ γυναῖκες ἔβαλαν στὰ καλάθια ὅ,τι εἶχε μείνει ἀφάγωτο. Καθὼς πλησίαζε τὸ βράδυ, οἱ ἄνδρες εἶχαν μεθύσει ἔκαναν φασαρία καὶ εἶχαν κάποια διάθεσι γιὰ καυγᾶ. Ἔγιναν καὶ δυὸ - τρεῖς καυγάδες καὶ μερικὲς γυναῖκες κουρελλιαστήκανε προσπαθῶντας νὰ ἐπέμβουν.

Κατὰ τὶς ἕξ, οἱ φλόγες ἀπ' τὶς φωτιὲς ποὺ εἶχαν ἀνάψει στὴν ἀμμουδιὰ εἶχαν μεγαλώσει καὶ τὰ παιδάκια ποὺ ὅλη τὴ μέρα ἦσαν στὸ νερὸ γυρνοῦσαν γύρω ἀπ' τὶς φωτιές. Κατὰ τὶς ἑπτὰ ἑτοιμαστήκαμε νὰ φύγουμε.

Προσπάθησα νὰ βρῶ τὸν Μπόμπ, τὸν Κλάμφαιης τὸν Κρωμπὰρ ἢ τὸν Τζέοντουκ, ἀλλὰ ὑπέθεσα πὼς θὰ πῆγαν κάτω στὴν ἀκρογιαλιὰ γιὰ νὰ κάνουν σκοποβολή.

Τὸ σκοτάδι εἶχεν ἁπλωθῆ πιὰ ὅταν, ἐπὶ τέλους, γύρισαν καὶ φύγαμε ὅλοι ἀκόμα καὶ ἡ μικρόσωμη γιαγιούλα, ποὺ ἦταν ἡ τελευταία τῆς φυλῆς της.

Ὁ Τζέοντουκ ὡδηγοῦσε καὶ πήγαινε τὸ αὐτοκίνητο ἀπὸ τὴν ἀριστερὴ μεριὰ τοῦ δρόμου. Διαμαρτυρήθηκα, ἀλλά, μοῦ ἐξήγησε ὅτι αὐτὸ τὸν βόλευε καλύτερα. Ξέροντας πὼς ψηλότερα πρὸς τὸ κτῆμα μας, ὁ δρόμος ἀπὸ τὴ μεριὰ αὐτὴ ἦταν χαλασμένος, παρεκάλεσα τὸν Μπὸμπ νὰ μὲ ἀφήση νὰ πάω μὲ τὰ πόδια. Ὁ Μπὸμπ τότε μοῦ εἶπε :

— Μὴ φοβᾶσαι, γλυκειά μου, ὁ Τζέοντουκ εἶναι ὑπέροχος ὁδηγός. Καὶ γυρνῶντας πρὸς τὸν Τζέοντουκ εἶπε :

— Ἔτσι δὲν εἶναι παλληκάρι ;

Ὅταν, ὕστερα ἀπὸ πολλά, φθάσαμε σπίτι ὁ Μάξουελ Τζέφφερσον, ποὺ ἔκανε λαθραῖα ποτὰ καὶ ποὺ εἶχε προσφερθῆ νὰ μᾶς κάνη διάφορες μικροδουλειές, εἶχε ταΐσει τὶς κόττες καὶ τὰ ζῶα εἶχε μαζέψει τὰ αὐγά, εἶχεν ἀνάψει φωτιὰ στὴ σόμπα καὶ εἶχε ἕτοιμο καφέ. Μοῦ πῆρε ἀπὸ τὰ χέρια τὸ μωρὸ καὶ τὸ ἔβαλε μέσα στὸ σπίτι καὶ ὕστερα βοήθησε τὸν Μπὸμπ νὰ κατέβη ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο καὶ ἔστειλε τοὺς ἄλλους στὰ σπίτια τους. Ὅταν ἔβαζα τὸ μωρὸ στὸ κρεββάτι του, ἄκουσα τὸν Τζέφφερσον νὰ λέη στὸν Μπὸμπ γιὰ ἕναν ἄδικο νόμο ποὺ καταδικάζει ὅσους παράνομα κάνουνε οὐΐσκυ ἐνῶ δὲν καταδικάζει ὅσους τὸ πίνουνε.

Τὴν ἄλλη μέρα, ἔπλυνα ὅλα τὰ ροῦχα μας μὲ λυζὸλ καὶ πῆρα τὴν ἀπόφασι νὰ μὴ ξανανακατευθῶ σὲ ὁποιαδήποτε μορφὴ τοῦ κοινωνικοῦ βίου τῶν Ἰνδῶν.

Μιὰ μέρα, ὁ Σάρκεϋ, ὁ γέρος Ἐρυθρόδερμος ἦρθε πάνω στὸ κτῆμα καὶ ζήτησε ἀπὸ τὸν Μπὸμπ νὰ τὸν βοηθήση στὸ νὰ φορτώσουν ἕνα πλοῖο. Ὁ Μπὸμπ μοῦ παράτησε τὶς δουλειές καὶ τράβηξε μὲ τὸν Σάρκεϋ. Ὅταν ἐπέστρεψε εἶχε ἀποκτήσει ἄλλον ἕναν καμπούρη Ἰνδὸ φίλο.

Ὁ Σάρκεϋ εἶχε ἕνα τεράστιο κεφάλι, τὸ μεγαλύτερο κεφάλι ποὺ εἶδα στὴ ζωή μου καὶ θυμᾶμαι πὼς ἦταν ἡ πρώτη ἐντύπωσί μου, ὅταν τὸν πρωτοεῖδα, τὸ ὅτι ἦταν θῦμα κάποιας ἀνωμαλίας τῶν ἐκκρίσεων τῶν ἀδένων του καὶ ὅτι τὸ κορμί του ἦταν πλατὺ ὅσο καὶ τὸ κεφάλι του. Τὴ δεύτερη φορὰ ποὺ ἦρθε ὁ Σάρκεϋ στὸ σπίτι, θεώρησα καλό, μόλις ἔφυγε νὰ καθαρίσω τὸ σπίτι, ἀπὸ τὴν μιὰ ἄκρη ὡς τὴν ἄλλη, μὲ λυζόλ. Ὁ Μπὸμπ μὲ κορόϊδευε γιὰ τὴν ἰδιοτροπία μου αὐτή.

ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΧΟΥΝ ΣΠΑΣΜΟΥΣ

Τὸ μωρό μου ἔκανε ἡλιόλουτρα, ἔτρωγε χόρτα, κρέας. Οἱ γειτόνισσές μας ἔβλεπαν τὸ γεγονὸς αὐτὸ μὲ παραξενιά.

Ὅταν ἔδειξα στὴν κ. Κῆτλ τὶς ἔντυπες ὁδηγίες στὸ κυβερνητικὸ δελτίο, ἐξέφρασε τὴν πεποίθησι ὅτι ἦταν πολὺ φαύλη δουλειὰ ἀπὸ μέρους τῶν πολιτικῶν καὶ ὅτι ἡ τακτικὴ αὐτὴ σύντομα θὰ ὡδηγοῦσε τὸ παιδί μου στὸν τάφο.

Τὰ μωρά της καὶ τὰ μωρὰ τῶν παιδιῶν της, ὅλα τὰ παιδιὰ εἶχαν τραφῆ μὲ σάλτσες καὶ χοιρινό, εἶχαν φάει πατάτες, πίκλες, εἶχαν πιῆ μπύρα καὶ εἶχαν «σπασμούς». Ὁ ἀριθμὸς τῶν «σπασμῶν» ἦταν γιὰ τὸ παιδὶ ποὺ εἶχε ἐπιζήσει ὁ γνώμων τῆς ἀρρενωπῆς φύσεως τοῦ πατέρα, τῆς διαιτητικῆς ἀντιλήψεως τῆς μητέρας καὶ τῆς φυσικῆς ἀνωτερότητος τοῦ παιδιοῦ.

Οἱ Κῆτλ κάθονταν γύρω στὴ φωτιὰ τὸ βράδυ καὶ ἡ μητέρα θὰ τοὺς ἔλεγε :

— Ἂς δοῦμε τώρα ἂν ἦταν ὁ Τσάρλη ἢ ἡ Μπέρτα ποὺ εἶχε δέκα ἑπτὰ φορὲς σπασμοὺς μέσα σὲ διάστημα μιᾶς ἡμέρας !

Θὰ ἀναστέναζε μὲ τὴν ἀνάμνησι τοῦ περιστατικοῦ καὶ τὰ παιδιὰ θὰ τὴν ἐπίεζαν νὰ διηγηθῆ ὅσο τὸ δυνατὸν πιὸ γρήγορα.

— Ἄντε, μάννα, πές μας. Καὶ νὰ μὴ ξεχάσης νὰ μᾶς πῆς τότε ποὺ εἶχε μελανιάσει ἐπὶ δυὸ ὧρες τὸ πρόσωπο τοῦ Ἐλουΐν.

Καὶ ἡ μητέρα θὰ ἄρχιζε :

— Ἂς δοῦμε, λοιπόν, τότε ποὺ ὁ Ἐλουΐν ἦταν ἑνὸς χρονοῦ καὶ ἐγὼ ἤμουνα ἔγκυος πάλι. Ἦταν μιὰ πολὺ ζεστὴ νύχτα καὶ ὁ Ἐλουΐν εἶχε ὑποφέρει πολὺ ἀπὸ τὴν καλοκαιρινὴ ἐκείνη μέρα. Ἦταν ὅλο νεῦρα καὶ τὸν σήκωσα μετὰ τὸ δεῖπνο καὶ τὸν κινοῦσα στὴν κουζίνα, ὅταν, ὅλως διόλου ξαφνικά τεντώθηκε καὶ ἄρχισε νὰ ἀφρίζη κι' ἔγινε μαῦρος κι' εἶδα πὼς εἶχε σπασμοὺς καί, ἀμέσως, τοῦβαλα ἕνα ὑγρὸ κουρέλι στὸ κεφάλι του καὶ σύντομα ἔπαψε νὰ ἔχη σπασμούς. Ἦταν ὁλότελα καλὰ καμμιὰ ὥρα περίπου κι' ὕστερα ἔπαθε πάλι κι' ὕστερα ἄλλη μιὰ φορά, κι' ὕστερα, τελευταῖα, εἶχε ἄλλη μιὰ κρίσι τόσο δυνατὴ ποὺ τὰ χρειάστηκα κι' ἔστειλα τὸν πατέρα νὰ φωνάξη τὸν γιατρό, ἀλλὰ τὸ αὐτοκίνητο εἶχε καὶ τὰ τέσσερα λά-

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΗΣ ΠΛΟΚΗΣ

Η χαμένη κληρονομιά

ΤΟΥ Ε. ΦΙΛΙΠΠΣ ΟΠΠΕΝΧΑΙΜ

20ον

— Ὄχι βέβαια μεσόκοπος! διέκοψε ἡ Γκραίης μὲ ζωηρότητα. Εἶσθε νεώτερος ἀπὸ ὅλους τοὺς νέους ποὺ ἔχω γνωρίσει ὡς τώρα. Ἂν εἶσθε αἰσθηματίας κατὰ τρόπο γενικό θὰ μοῦ φανῆ ἀλήθεια περίεργο.

— Ὄχι κατὰ γενικὸ τρόπο, ἡ ἴδιο συγκρασία μου δὲν εἶναι τέτοια... Αὐτὸ ποὺ μὲ ἀνησυχεῖ εἶνε ὅτι βλέπω ὅτι σᾶς σκέπτομαι πάρα πολύ.

Πρὸς στιγμὴν ἡ τόσο ἀπερίφραστη αὐτὴ ἐξομολόγησις τὴν συνεκίνησε. Ἕνα ἐλαφρὸ καὶ ἀπροσδόκητο κοκκίνισμα χρωμάτισε τὰ μάγουλά της καὶ χαμήλωσε τὰ μάτια αὐτὰ ποὺ πρὶν λίγα λεπτὰ εἶχαν κυττάξει τὸν Χάρβεϋ τόσο εἰλικρινά.

— Μὰ — πρόφερε — δὲν μπορῶ νὰ καταλάβω γιατὶ τὸ βρίσκετε αὐτὸ δυσάρεστο. Θὰ ἔπρεπε νὰ μοῦ τὸ πῆτε ἀμέσως. Θὰ μὲ εὐχαριστοῦσε τόσο νὰ τὸ μάθω. Ἐλπίζω ὅτι βρίσκεστε πάντοτε στὴν ἴδια κατάστασι καὶ θέλω νὰ πιστεύω ὅτι εἶσθε εἰλικρινής.

Ὁ Χάρβεϋ ἀπεσπάσθη μὲ δυσκολία ἀπὸ τὴ σοβαρότητα στὴν ὁποία κόντευε νὰ πέση. Νά ὁ σωστὸς τόνος ποὺ ἔπρεπε νὰ πάρουν στὶς σχέσεις τους... Δὲν εἶχε παρὰ νὰ προσαρμοσθῆ κι᾿ αὐτὸς μὲ τὸν τόνο αὐτό.

— Σᾶς ὁμολογῶ ὅτι διερωτῶμαι μήπως εἶσθε πάρα πολὺ ὡραία γιὰ νὰ εἶσθε ἰδιαιτέρα γραμματεύς μου.

Ἡ Γκραίης ἄφησε ἕναν ἐλαφρὸ στεναγμὸ ἀνακουφίσεως.

— Μοῦ ξαναδίνετε τὴν ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτό μου, ψιθύρισε. Γιὰ νὰ σᾶς πῶ ὅλη τὴν ἀλήθεια ἀπόψε δὲν μοῦ ἄρεσαν τὰ μοῦτρα μου στὸν καθρέφτη. Γι᾿ αὐτὸ ἄργησα τόσο.

— Δὲν βλέπω γιατί.

— Πρέπει νὰ προσέξω λιγάκι... ἐπρόφερε αὐτὴ μὲ ἕνα στεναγμὸ ἀφοῦ ἤπιε μιὰ γουλιὰ σαμπάνιας. Τὸ κεφάλι μου στριφογυρίζει: ἡ κολακεία εἶνε τὸ φοβερώτερο τῶν ὅπλων καὶ τὸ κρασὶ αὐτὸ εἶνε πολὺ ὕπουλο.

Ἡ ἐπικίνδυνη στιγμὴ εἶχε περάσει. Ἐδείπνησαν μὲ εὐθυμία, χωρὶς ν᾿ ἀνταλλάξουν πλέον σοβαρὲς φράσεις. Ἐπῆγαν νὰ πάρουν τὸν καφέ τους στὴ μεγάλη στοὰ ἀκούγοντας τὴ μουσική. Ἡ ὀρχήστρα ἔπαιζε ἕνα λικνιστικὸ ταγκό. Ἡ Γκραίης τοῦ ἔρριξε ἕνα ἐρωτηματικὸ βλέμμα:

— Ἀπόψε — ἐδήλωσε — στὴν ψυχικὴ κατάστασι ποὺ βρίσκομαι, δὲν θὰ τολμήσω νὰ χορέψω μαζί σας.

Ἡ Γκραίης σηκώθηκε ὄρθια ἀργὰ-ἀργὰ ἁπλώνοντας πρὸς αὐτὸν τὰ μπράτσα της· μπράτσα λευκὰ μὲ ὡραία γραμμή, χωρὶς βραχιόλια χωρὶς δακτυλίδια στὰ δάκτυλα.

— Ἀναλαμβάνω ἐγὼ ὅλη τὴν εὐθύνη, ἐψιθύρισε σιγανά. Σᾶς προκαλῶ. Ἐλᾶτε λοιπόν!

XVIII

Ὅταν ἡ μουσικὴ τοὺς ἄφησε τέλος λίγη ἡσυχία ὁ Χάρβεϋ τὴν κύτταξε μὲ περιέργεια. Ἔμενε σιωπηλὸς ἀπὸ ἀρκετὴ ὥρα εἶχε ἀκολουθήσει μὲ μειωμένη ὁρμὴ τὸν ρυθμὸ τοῦ τελευταίου ταγκό, καὶ τὸ βλέμμα του ἦταν θολωμένο.

— Εἶσθε κουρασμένος; τὸν ρώτησε.

Ἡ ἰδέα αὐτὴ ἔφερε ἕνα ἀόριστο χαμόγελο στὰ χείλη τοῦ Χάρβεϋ. Βρισκόταν σὲ ἀρίστη κατάστασι σωματικὰ ὅπως στὴν ἐποχὴ τῆς τακτικώτερης ἀθλητικῆς προπονήσεώς του. Ἐδίσταζε ἐν τούτοις νὰ ἀποκρούση ἀμέσως τὴν ὑπόθεσι αὐτή. Δὲν μποροῦσε νὰ ὁμολογήση ὅτι ἦταν ἡ ἐπαφὴ τοῦ σώματός της, ἡ γοητεία νὰ τὴν αἰσθάνεται παραδομένη στὴν ἀγκαλιά του, ποὺ ἔκαναν τὰ βήματά του διστακτικά. Μιὰ αἴσθησις τὴν ὁποία γνωρίζουν οἱ περισσότεροι ἄνδρες καὶ τὴν ὁποία αὐτὸς ἀγνοοῦσε ὡς τότε τὸν εἶχε κυριεύσει τώρα. Τὸ ἔνστικτό του τοῦ εἶχε συστήσει νὰ χορέψη τὸ βράδυ ἐκεῖνο καὶ τὸν προειδοποιοῦσε πάλι καθὼς ἐτελείωνε τὸν χορὸ μὲ τὴν Γκραίης κοντὰ στὴν ἔξοδο ν᾿ ἀποφύγη τὸν νυκτερινὸ περίπατο μαζί της στὰ σκοτεινὰ μέρη τοῦ καταστρώματος.

— Δὲν εἶμαι κουρασμένος, σᾶς βεβαιώνω, ἀλλὰ θὰ προτιμοῦσα νὰ καθήσουμε μερικὰ λεπτά. Πρέπει, ἀλήθεια, νὰ χορέψετε μὲ τὸν πρῶτο ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ πλοίου ποὺ θὰ σᾶς ζητήση. Δὲν εἶναι σωστὸ νὰ σᾶς κρατῶ ἐγὼ ἀποκλειστικῶς... ἔλεγε ὁ Χάρβεϋ καθὼς τὴν ὡδηγοῦσε πρὸς τὸ κάθισμα.

— Καὶ γιατὶ ὄχι; ἀπήντησε αὐτὴ μὲ πολλὴ ζωηρότητα. Δὲν ἔχω διάθεσι νὰ χορέψω μὲ κανέναν ἄλλον. Συχαίνομαι τὶς νέες γνωριμίες καὶ τὴν ὑποχρέωσι νὰ μιλάω μὲ ἀγνώστους...

Ἐκάθησαν. Καὶ ὅταν ἡ μουσικὴ ἄρχισε πάλι νὰ παίζη ἡ Γκραίης ἀπέκρουσε πολλὲς προσκλήσεις σὲ χορό.

— Βλέπω ὅτι εἶσθε νέα γεμάτη θέλησι, εἶπε ὁ Χάρβεϋ μ᾿ ἕναν στεναγμό.

— Θὰ ἔπρεπε νὰ κολακεύεσθε ἀπ᾿ αὐτό. Ἀλλὰ δὲν εἴμαστε καλὰ ἐδῶ! Ἂν δὲν θέλετε νὰ χορέψετε, πᾶμε νὰ περπατήσουμε ἔξω.

Ὁ Χάρβεϋ προτίμησε νὰ χορέψουν καὶ ἄρχισαν νὰ στροβιλίζωνται ὑπὸ τοὺς ἤχους ἑνὸς νέου βάλς. Ὕστερα ἀπὸ λίγο, ἡ Γκραίης τοῦ εἶπε, χτυπῶντας τον ἐλαφρὰ στὸν ὦμο:

— Γιατὶ εἶσθε τόσο παράξενος ἀπόψε; Μὲ κρατᾶτε σὰν νὰ ἤμουν ὁ καθηγητὴς τοῦ χοροῦ κι᾿ ἐσεῖς στὸ πρῶτο σας μάθημα. Πιάστε με ἀμέσως ὅπως πρέπει.

Ὁ Χάρβεϋ ἐπέρασε μιὰ στιγμὴ ἀπελπισίας, ἔπειτα τὴν ἔσφιξε στὴν ἀγκαλιά του καὶ ἐγλύστρησαν μαζὶ μὲ μιὰ τέλεια ἁρμονία κινήσεων, γιατὶ ἦταν καὶ οἱ δυὸ ἐξαίσιοι χορευταί.

— Ἔτσι εἶναι καλύτερα, ψιθύρισε αὐτὴ γοητευμένη καλύτερα κι᾿ ἀπὸ τὸ Παρίσι. Χορεύετε τόσο ὡραῖα, κύριε προϊστάμενε! Γιατὶ θέλατε νὰ μὲ δώσετε σὲ ἄλλον; Φοβᾶσθε μήπως δὲν εἶμαι καλὴ γραμματεὺς σας, ἂν μὲ παραχαϊδεύετε ἔτσι; Δὲν ὑπάρχει τέτοιος κίνδυνος.

— Μὲ ποιὸν χορεύατε στὸ Παρίσι; ρώτησε ὁ Χάρβεϋ ὅταν στάθηκαν.

Ἦταν αὐτὴ ἡ πρώτη ἐκδήλωσις τῆς ζήλειας του, ἴσως δὲ καὶ ἡ πρώτη στὴ ζωή του. Ἡ Γκραίης ἔγειρε πρὸς τὰ πίσω καὶ συλλογίστηκε:

— Δὲν εἶχα πολλοὺς καβαλλιέρους... Ἦταν ἕνας νεαρὸς Ἰταλός, ὁ Ἰωσὴφ Μαρτίνι φίλος μιᾶς συμμαθητρίας μου ποὺ ἔπαιρνε μαζί μου μαθήματα στενοδακτυλογραφίας. Ἔπειτα ἦταν ὁ ἀδελφός της, ὁ Σίδνεϋ Μάρσαμ, καὶ ὁ ἀδελφὸς μιᾶς ἄλλης νέας, ὁ Πὼλ Ἐνώ. Χόρευαν ὅλοι πολὺ καλά, ὄχι ὅμως τόσο καλὰ σὰν ἐσᾶς...

— Ποιὸς ἦταν ὁ καλύτερος φίλος σας;

— Ὁ Σίδνεϋ Μάρσαμ ἐπερνοῦσε ὅτι ἦταν... μοῦ ἐζήτησε πολλὲς φορὲς νὰ τὸν παντρευθῶ. Ὁ Τζουζέππε καὶ ὁ Πὼλ ἔλεγαν ἐπίσης ὅτι ἦταν ἐρωτευμένοι μαζί μου. Ἀλλὰ οὔτε ὁ ἕνας, οὔτε ὁ ἄλλος δὲν μοῦ πρότειναν γάμο.

— Λυπᾶσθε ποὺ χάσατε κανέναν ἀπὸ τοὺς φίλους αὐτούς;

— Τώρα δὲν ἔχω κανένα τέτοιο αἴσθημα. Εἶχα νοιώσει τὸν ἑαυτό μου ἐντελῶς μόνο καὶ δυστυχισμένο, ὅταν φθάνοντας στὸ ξενοδοχεῖο Σαβόϋ ἔμαθα τὴ συμφορὰ μὲ τὸν παπποῦ μου. Ἤμουν ἀπελπισμένη καὶ τὴν πρώτη βραδυὰ ποὺ σᾶς εἶδα. Τώρα δὲν λυπᾶμαι γιὰ τίποτε ἄλλο, παρὰ μόνο ποὺ δὲν μπόρεσα νὰ δῶ τὸν παπποῦ μου πρὸ τοῦ θανάτου του.

— Καὶ ἡ προσωρινὴ ἀπώλεια τῆς περιουσίας σας; ρώτησε ὁ Χάρβεϋ.

— Θὰ τὴν ξαναβρῶ!... ἀπήντησε αὐτὴ μὲ βεβαιότητα. Μόλις δῶ τὸν δικηγόρο αὐτὸν ἀπὸ τὴν Κοννεκτικούτη καὶ ἀνακαλύψω ποῦ ἦταν ἡ περιουσία τοῦ παπποῦ μου, θὰ ξέρω τί πρέπει νὰ κάνω. Ὅλοι λένε ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ ἀστυνομία εἶναι σπουδαία. Θὰ δοῦμε! Πρὸς τὸ παρὸν δὲν ἔχει κανένας ἴχνος γιὰ νὰ παρακολουθήση. Ὅταν θὰ γυρίσω τὰ πράγματα θὰ εἶναι διαφορετικά...

— Δὲν εἶναι ἀπαραίτητο νὰ παραδεχθοῦμε ὅτι πρόκειται περὶ κλοπῆς. Ὁ παπποῦς σας μπορεῖ νὰ εἶχε καταθέσει τὴν περιουσία του κάπου...

— Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ ἔπρεπε νὰ ὑπάρχη κάποια ἀπόδειξις στὰ χαρτιά του. Ἄλλωστε, πρὸς τὸ παρὸν τὸ ζήτημα αὐτὸ δὲν μὲ ἀνησυχεῖ. Δὲν ἔχω πιὰ τὸ φρικτὸ ἐκεῖνο συναίσθημα ὅτι εἶμαι μόνη στὸν κόσμο. Ὑπήρξατε πολὺ καλὸς γιὰ μένα, κύριε Γκάρραρ! συνεπέρανε μὲ γλυκὸ τόνο.

Ὅλοι εἶχαν τρέξει πρὸς τὰ παράθυρα, γιὰ νὰ δοῦν ἕνα φωταγωγημένο πλοῖο ποὺ ἔπλεε δίπλα στὸ δικό τους. Ἡ Γκραίης τὸν ἔπιασε ἀπὸ τὸ μπράτσο καὶ τοῦ εἶπε:

— Πᾶμε στὴ γέφυρα!...

Καὶ τὸν πῆρε μαζί της. Ἔσκυψαν στὸ κιγκλίδωμα, κυττάζοντας τὸ περίεργο καὶ ἐπιβλητικὸ ἐκεῖνο θέαμα: ἕνα γιγαντιαῖο πλοῖο, τοῦ ὁποίου διεκρίνετο ἀμυδρὰ ἡ σιλουέττα καὶ τοῦ ὁποίου οἱ μακρυὲς γραμμὲς τῶν φώτων σκόρπιζαν τρεμουλιαστὲς φωτιὲς στὴ θάλασσα.

Ὅταν τὸ πλοῖο πέρασε καὶ δὲν ἄκουσαν πλέον τὸν ρυθμικὸ χτύπο τῶν μηχανῶν του, ἡ Γκραίης ἀνασηκώθηκε:

— Ἀλήθεια, ψιθύρισε, κάτω δὲν ἔχει δροσιά, καὶ ἄλλωστε ἔχουν παίξει πιὰ τὸ καλύτερο μέρος τοῦ ρεπερτορίου τους. Πᾶμε πρὸς τὴν πρῶρα...

— Εἶναι πολὺ ἀργά, ψιθύρισε αὐτὸς μὲ κάποια ἀνησυχία.

— Μὰ γιατί;

— Οἱ ἀξιωματικοὶ δὲν θέλουν νὰ τριγυρίζουν οἱ ἐπιβάτες ἐκεῖ τόσο ἀργά...

— Τί ἀστεία ἰδέα! ἀπήντησε αὐτὴ μὲ εἰρωνικὸ τόνο, σφίγγοντάς του περισσότερο τὸ μπράτσο. Μιλᾶτε χωρὶς νὰ ξέρετε. Ὁ πρῶτος ἀξιωματικὸς μὲ προσκάλεσε νὰ πάω ἐκεῖ μαζί του χθές, ἐνῶ ἦταν ἀκόμα πιὸ ἀργὰ ἀπὸ τώρα, καὶ ὁ χειριστὴς ἤθελε νὰ τὸν συνοδεύσω στὴν πρύμνη γιὰ νὰ κυττάξουμε τὰ κύματα ποὺ φωσφορίζουν...

— Ἄ! Διάβολε!... ἀνέκραξε ὁ Χάρβεϋ. Καὶ σεῖς πήγατε;

— Ὄχι, βέβαια.

— Γιατὶ ὄχι;

Ἔνοιωσε τὰ δάχτυλα τῆς Γκραίης νὰ χώνωνται μέσα στὸ μπράτσο του.

— Τὸ ξέρετε πολὺ καλά, ψιθύρισε σιγά.

«Ἡ τρέλλα τῶν θαλασσίων ταξιδιῶν» συλλογίσθηκε ὁ Χάρβεϋ καθὼς προχωροῦσε μαζί της. Ἡ παράξενη ἐκείνη μέθη, γιὰ τὴν ὁποία εἶχε διαβάσει τόσες περιγραφές.

Σήκωσε τὸ κεφάλι του καὶ τῆς χάϊδεψε ἐλαφρὰ τὸ χέρι. Ἦταν ἀποφασισμένος νὰ τῆς ἐξηγήση ἀμέσως τί εἴδους σχέσεις ἔπρεπε νὰ ὑπάρχουν μεταξύ τους. Ἐλησμονοῦσε ὅμως ὅτι ἡ στάσις του αὐτὴ δὲν ἦταν ἐντελῶς εἰλικρινής ἀλλὰ εἶχε κάποια ὑποκρισία στὴ βάσι της...

— Μὲ κακομαθαίνετε ξέρετε, εἶπε προσπαθῶντας νὰ χαμογελάση. Θὰ ἔπρεπε νομίζω, νὰ διασκεδάζετε μὲ μερικοὺς ἀπὸ τοὺς νέους ταυτούς. Θὰ φροντίσω μόνος μου γι᾿ αὐτό, ἀπὸ αὔριο τὸ βράδυ. Εἶμαι ἀληθινὰ ἐγωϊστὴς νὰ σᾶς κρατῶ ἔτσι μόνο γιὰ τὸν ἑαυτό μου.

— Ὅταν θὰ μὲ γνωρίσετε καλύτερα, ἀπήντησε αὐτή, θὰ ἀνακαλύψετε ὅτι ὁ ἐγωϊσμὸς εἶναι ἡ ἀδυναμία μου. Δὲν λογαριάζω τοὺς ἄλλους πάρα πολύ. Κάνω ὅ,τι μοῦ ἀρέσει περισσότερο, ὅπως καὶ αὐτὴ τὴ στιγμή...

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στὸ προσεχές.

στιχα τρύπια. Καὶ ὁ Ἐλουΐν ξαναμελάνιασε καὶ τὰ μάτια του γύρισαν πίσω κι᾿ εἶχε τρομερὴ ὄψι καὶ θαρροῦσα πὼς πέθαινε κι᾿ ἄρχισα νὰ ξεφωνίζω καὶ ὁ πατέρας γέμισε τὴν σκάφη μὲ πολὺ ζεστὸ νερὸ καὶ βούτηξε τὸν Ἐλουΐν μέσα μὲ τὰ ροῦχα κι᾿ ἄφηκε μόνο τὸ κεφάλι του ἔξω ἀπὸ τὸ νερὸ καὶ μετὰ ἀπὸ πολὺ ὥρα τὸν ἔβγαλε ἀπὸ τὸ νερό. Χριστέ μου, τί ὄψι εἶχε πάρει αὐτὸ τὸ παιδί! Ἴδιο μὲ κοῦκλα καμωμένη ἀπὸ κουρέλλια! Ἴδιο ἕνα μεγάλο κομμάτι κοιλιᾶς γουρούνας!

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στὸ προσεχές.

ΕΘΝΙΚΗ ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

ΘΕΑΤΡΟΝ «ΟΛΥΜΠΙΑ»
Τηλέφωνον Ταμείου 24-377
ΣΗΜΕΡΟΝ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΜΑΡΘΑ
Ὥρα ἐνάρξεως 7 μ. μ.
ΑΥΡΙΟΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
Ἀπογευματινὴ ὥρα 4.30:
ΒΑΦΤΙΣΤΙΚΟΣ
Βραδυνὴ ὥρα 7.30
ΡΙΓΟΛΕΤΤΟΣ

Προσεχῶς ἐμφανίζεται εἰς ὀλίγας παραστάσεις τὸ ὑπὸ τὴν Ὑψηλὴν Διεύθυνσιν τῆς ἀδελφῆς τοῦ Σάχου Πριγκιπίσσης ΑΣΡΑΦ ΠΑΧΛΑΒΗ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΝ ΜΠΑΛΛΕΤΟ ΤΗΣ ΠΕΡΣΙΑΣ
15 ΧΟΡΕΥΤΡΙΑΙ ΚΑΙ ΧΟΡΕΥΤΑΙ.
2 ΤΕΧΝΙΚΟΙ, 8 ΕΙΔΙΚΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΥΠ' ΑΡΙΘΜΟΝ 102

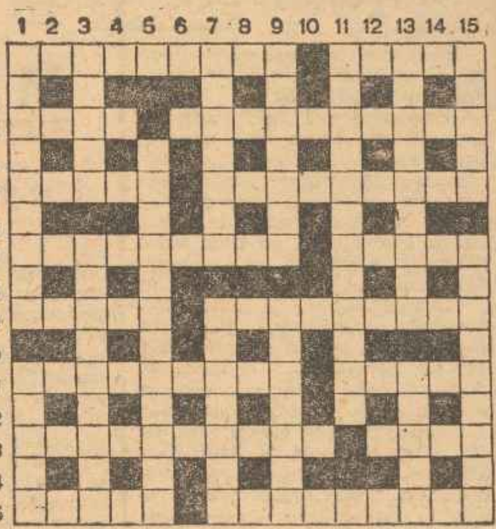

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:
1) Μύησις στὴν χριστιανικὴν ἢ ἄλλην θρησκείαν. — Ὁ ἱδρυτὴς τῆς τουρκ. δημοκρατίας.
3) Διάσημος Οὖγγρος μουσουργός. — Θερμὴ ἱκεσία.
5) Δένδρα τῶν ἑλληνικῶν ὀρέων. — Τὴν κρατεῖ ὁ μαέστρος.
7) Ζοῦν πολλὰ χρόνια. — Ράφημα.
9) Τσιγγάνικο μουσικὸ ὄργανο. — Κάθε ἄλλο παρὰ ἔτσι μᾶς μεταχειρίστηκαν οἱ Γερμανοί.
11) Εἶναι ἡ βασιλεία. — Τὸ ἀντίθετον τοῦ νίκαι.
13) Ἡ συγχώνευσις δύο φωνηέντων. — Γερμανὸς φιλόσοφος.
15) Ἄχραντος. — Ἀρχαῖος Σκυθικὸς λαός.

ΚΑΘΕΤΩΣ:
1) Γάλλος στρατάρχης δοὺξ τοῦ Βαλμύ. — Κατράμι
3) Μελόδραμα τοῦ Βέρντι. — Ἐκεῖ μένει ὁ Στάλιν.
5) Ὁ πρῶτος Ἕλλην Κυβερνήτης.
7) Συσπάσεις τοῦ σώματος. — Δὲν ἔχουν σωφροσύνη (οὐδ.).
9) Λέγεται καὶ κάνθαρος. — Προέρχονται ἀπὸ μιὰ περιοχὴ τῆς Ἑλλάδος.
11) Ὁ «γέρος τοῦ Μωρηᾶ».
13) Προξενειές. — Γερμανικὸς Οἶκος βιομηχανίας ὀπτικῶν.
15) Ἡ πρωτεύουσα τοῦ Θιβέτ. — Μέγας Ἰταλὸς καλλιτέχνης καὶ ἐπιστήμων τῆς Ἀναγεννήσεως.

(Ἐστάλη ὑπὸ Γ. Λόγγου—Πάτραι)

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΥΠ' ΑΡΙΘΜΟΝ 103

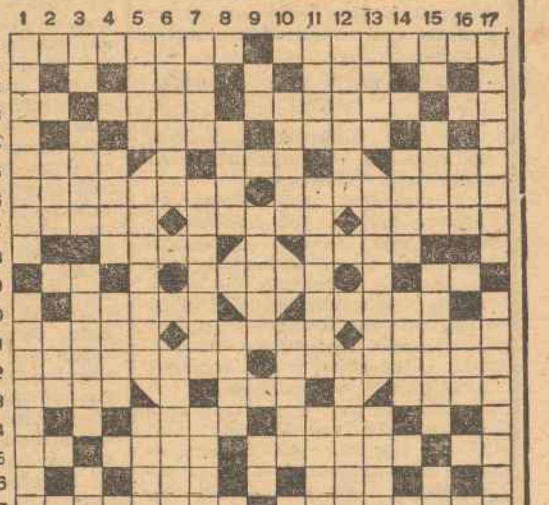

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:
1) Τὸ πιάτο τοῦ στρατιώτη. — Τὰ εὐνοεῖ ἡ εἱμαρμένη.
2) Ἡρωΐς τοῦ ἀρχαίου ποιητοῦ Μουσαίου. — Θὰ βρῆτε πολλὲς σ' ἕνα τσαμπὶ σταφύλι (ἀρχ. ἐν)
3) Πρόθεσις. — Ἡ ἡμέρα (καθ.). — Ἀριθμός. — Προσ. ἀντωνυμία.
4) Ὁλόκληρος. — Λέξις ἀπὸ τὸν πρῶτον στίχον τοῦ Ἐθνικοῦ μας Ὕμνου (ὀνομ.).
5) Τέσσερα συνεχόμενα γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου. — Ξενικὸν ἀνδρικὸν ὄνομα. — Εἶδος μουσικῆς ἐκτελέσεως.
6) Παιγνίδι μικρῶν παιδιῶν, ποὺ ὁμοιάζει μὲ ζυγαριά. — Ὀνομασία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.
7) Πρωτεύουσα ἀσιατικοῦ κράτους. — Ζῶον. — Ἀπαραίτητη στὴν κατασκευὴν ἑνὸς καλοῦ δρόμου.
8) Ἔχει κάθε οἰκία. — Πρόθεσις.
9) Νότα. — Οἰκηρά. — Μόριον ὑποθετικόν.
10) Κοινῶς βυθός (πληθ.) — Φροῦτον.
11) Ποσὸν τροφίμων γιὰ ἓν ἄτομον. — Γεωμετρικὸν σχῆμα (πληθ.) — Ἀριθμητικὸν (οὐσ.)
12) Μία τῶν πέντε ἠπείρων (γεν.) — Ἡ πρώτη ξένη γυναῖκα μὲ τὴν ὁποίαν ἔρχεται κανεὶς εἰς ἐπαφὴν εἰς τὴν ζωήν του.
13) Κατευθύνομαι πρὸς μίαν κατεύθυνσιν. — Ὑπουργεῖον. — Περίφημος Ἀλεξανδρινὸς μαθηματικός.
14) Λάβε. — Τὸ αἴσθημα μιᾶς τῶν 5 αἰσθήσεων.
15) Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία. — Πρόθεσις. — Δημητριακὸν (δημ.) — Ἀπαγορευτικὸν μόριον.
16) Ἀγγλὶς ἠθοποιὸς τοῦ κινηματογράφου (ἐπωνυμ.). — Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία (πληθ.)
17) Ἡ μετὰ προσοχῆς ἀκοή. — Ὀρυκτὸν (πληθ.).

ΚΑΘΕΤΩΣ:
1) Ἰταλὸς ἐξερευνητής. — 15ος αἰών. — Τιμωρεῖται ὑπὸ τῆς Θείας Δίκης.
2) Πρόθεσις. — Προσωπικὴ ἀντωνυμία.
3) Νότα. — Βασίλειον τῆς Δ. Ἀσίας. — Τέτοια λόγια δεικνύουν ἔλλειψιν ἀνατροφῆς. — Μονὰς μετρήσεως.
4) Περίφημος Ἄγγλος οἰκονομολόγος (1723—1793). — Σηκώνω.
5) Ἀπὸ ἐκεῖ ὁμιλοῦμε. — Ἀνάμιξις δυνατοῦ ποτοῦ μὲ φροῦτα. — Πρόθεσις.
6) Ἐκεῖ ζοῦν πολλοὶ μαῦροι. — Τὸ σύνολον τῶν ἐξουσιῶν μιᾶς χώρας.
7) Ξενικὸν γυναικεῖον ὄνομα. — Πώλησις ὀλιγοκερδής. — Ποτὸν ἑλληνικόν.
8) Ἐξυπηρετοῦν τὶς συγκοινωνίες τῆς Πελοποννήσου (ἀρχικ.) — Συμπεραίνει.
9) Προσθέτει λέξεις (ἀρχ.) — Ἐπιθυμία (αἰτ.). — Νότα.
10) Τέχνασμα (δημ.) — Ψημμένοι (ἀρχ.).
11) Κάτοικος ἀσιατικῆς χώρας. — Ὁ Περικλῆς τὴν ἐλάτρευε. — Διακόσμησις παραθύρων (ξεν.)
12) Ὑπῆρξεν ἡ σημερινὴ Ἰταλία. — Γυναῖκα κάτοικος εὐρωπαϊκῆς πρωτευούσης.
13) Βγαίνει ὅπως καὶ τὸ κρασὶ ἀπὸ τὰ σταφύλια. — Τὰ μὴ ἀποτελεσματικά. — Ἀρχαία Θεά (αἰτ.).
14) Ἡ Αἰκατερίνη ὑπῆρξε :— Βιαία κίνησις.
15) Ὁ χοῖρος (καθ.). — Φιλονικία. — Ὅ,τι εἶναι πάντοτε τὰ ἀπροσέκτως συντασσόμενα σταυρόλεξα. — Ἐκτός.
16) Μία τῶν Κυκλάδων. — Ἐπίρρημα τοπικόν.
17) Ὀπαδὸς αἱρέσεως (θηλ. πληθ.) — Κατοικία τῶν ἀτσίγγανων.

(Ἐστάλη ὑπὸ Δημ. Μελισσοπούλου)

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 100 ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:
1) Ρωμυλία — Κέραμος
2) Οἶα
3) Ἄρμ
4) Ἀνέπαφη — Ἄπρακτη
5) Ἰσάλα
6) Σάρλ — Ὄλγα
7) Ὡρολόγιον
8) Σὸμ — Τοῦ
9) Ἐποποιΐαι
10) Λέων — Σῦκο
11) Ἴλιον
12) Πλασταὶ — Πάροδος
13) Νῶε
14) Λός
15) Ἀνόσιος — Ἀγρότης.

ΚΑΘΕΤΩΣ:
1) Ραβδίσι — Ἀλύπητα
3) Μὴ — Ἄλλο
4) Μπαλωμένος — Ὄφ
5) Λὰ — Τάσι
6) Φιλολογία
7) Ἀδαὴς — Λινός
8) Ἀποφάρι
9) Κεμὰλ — Ὄπερα
10) Παριζιάνα
11) Ροὺρ — ΑΡ
12) Αἱ — Ἀκοντισμός
13) Μὰρκ — ΣΤ
15) Σιγηλαὶ — Μοῦστος.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 101

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:
1) Ἅρματα — Κλῖναι
2) Ἄνοδοι — Παρίσι
3) ΑΚ — Ἄπαρα — Ἀπάγκω — Λὰ
4) Τὰν — Ἰλὰς — Λάμα — Σὰν
5) Ὅλον — Ἄτι — Ἄσα — Νερὸ
6) Νάσος — Ἄσσμα — Σελὶς
7) Μόνος — Νέα — Πέρας
8) Ἀνάσας — Κέρασα
9) Μὰτ — Μὲν
10) Ἄνομος — Ἄνεμος
11) Πατᾶς — Ὦτα — Ἄνισα.
12) Κάννας — Πράσα — Ἄσπρα
13) Ὅσοι — Αἶα — Ἥρα — Ἀέρι
14) Ρᾶς — Ἄρτι — Μετὰ — Ρᾶς
15) Μὶ — Ἄμεσα — Ὀνόρε — Σὶ
16) Ἀνανὰς — Νάματα
17) Σάβανα — Ἀψῖδες.
17) Σάβανα — Ἀψῖδος.

ΚΑΘΕΤΩΣ:
1) Α — Ἄκατον — Κορμὶ
2) Καλαμᾶ — Ἄπασαι
3) Νόσον — Νάνος — ΑΒ
4) Ἀνὰ — Νονά — Ὀπαὶ — Ἀνὰ
5) Τόπι — Σὸς — Μᾶς — Ἀμάν
6) Ἄδολα — Σάμος — Ἀρένα
7) Ὁρατὰ — Σᾶς — Πίτσα
8) Ἰάσιον — Ὡραίας
9) Σὲ — τὰ
10) Παλαμᾶ — Ἄσημον
11) Ἄπασα — Κέα — Ἀρένα
12) Κρᾶμα — Πέννα — Ἄτομα
13) Ἄγια — Σὲρ — Ἕνα — Ἄρωμ
14) Ἴσω — Νερὰ — Μισὰ — Ἔτι
15) Νὶ — Σέλας — Ὥσπερ — Ἄδ
16) Α — Λάρισα — Σάρρας
17) Ἄνος — Αἶσι.

ΞΕΝΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΜΕΝΗ ΑΝΗΣΥΧΙΑ

— Ὁ ἀσθενὴς θέλει νὰ μάθη τὰ φρονήματα τοῦ αἱμοδότου γιατὶ φοβᾶται μήπως εἶνε.. «συνοδοιπόρος» καὶ μὲ τὴν μετάγγισι τοῦ αἵματος γίνη κι αὐτὸς τὸ ἴδιο

ΠΩΣ ΘΑ ΕΚΛΕΙΕ

— Σᾶς ἐπαναλαμβάνω ὅτι τὸ τραῖνο δὲν θὰ ξεκινήση ἂν ἡ πόρτα δὲν κλείση ἐντελῶς!

Ο ΚΟΚΚΟΡΑΣ ΣΤΟΝ ΜΑΓΕΙΡΑ!

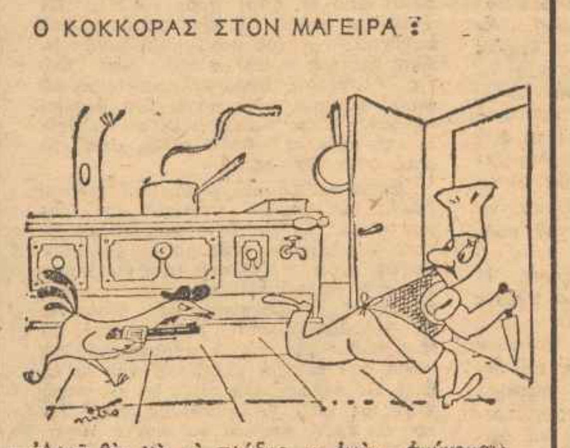

— Ἀφοῦ θὲς νὰ μὲ σφάξης κι ἐγὼ.. ἀμύνομαι!

Οἱ νέοι σοῦ γράφουν

Η ΘΕΙΑ ΝΥΚΤΑ

Ὁ οὐρανὸς ἐφώταγε μ' ἀστέρια λαμπερά... Τὴν θεία κείνη νύκτα, τὸ ἄστρο ξέφεγγε στοὺς μάγους, τὸ δρόμο μακρυά. Στὴν λάμψι ἐκείνη, τοῦ ἄστρου, ποὺ τὰ κοπάδια ἀκόμα ἐστέκαν μὲ εὐλάβεια, καὶ οἱ βοσκοί, ἐπροχωροῦσαν μὲ δῶρα ταπεινά... Ἡ νύχτα ἁπλώνει τὸ σκότος ἐλαφρειά. Καὶ ἡ σιγὴ ἐμοιραζόταν τὴν Θεία χάρι μ' εὐωδιά, ποὺ οἱ κάμποι ἐδροσίζαν τὸ βράδυ ἐκεῖνο. τὰ λουλούδια δροσερά... Καὶ ἐκεῖ πέρα τὸ ἄστρο, πρὸς τὴν σπηλιὰ τοὺς ὁδηγᾶ.... Ὅπου οἱ Ἄγγελοι τὸ ἐφρουροῦσαν, στὴν νύκτα ποὺ ἔλαμπε, ἐκθαμβωτικά, μὲ τὸ Ὡσαννά. ἐν τοῖς Ὑψίστοις, στὴν Θεία μονωδία ἐκστατικά... Γλυκὰ τὸ τραγουδοῦσαν τὰ ρυάκια, τὰ ποτάμια, μὲ τὰ ἀσημένια τὰ νερά. Καὶ τὰ λουλούδια, ἁπαλὰ τὸ Θεῖο Βρέφος προσκυνοῦσαν, μὲ δέος χαρωπά... Στὴν φάτνη, ἄσημη, τῶν ἀλόγων, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου μειδιᾶ. Καὶ στὸν Κόσμο χάρι ἀγάπη, φέρνει ἀδελφικά. Τ' ἀστέρια τρεμοσβήνουν, οἱ μάγοι μὲ τὰ πλούσια τὰ δῶρα. Συγκινητικὰ στὸ σπήλαιο καταφθάνουν, ὅπου τ' ἄστρο σταματᾶ... Κι οἱ βοσκοὶ μ' ἀφέλεια στὴ φάτνη προχωροῦνε σιωπηλά. Κι' ὄντως θαῦμα! Ἀπ' τὸ φῶς ἐκτυφλωτικά. Φεύγουν ἕνας - ἕνας, μὲ τὰ μάτια χαμηλά... Νέα ἐλπίδα, νέα παρηγοριὰ στὸν Κόσμο ὅλο ἐφώτιζε ἡ νυχτιά. Καὶ οἱ βοσκοὶ χαρούμενοι γυρνοῦσαν καὶ τὰ πρόβατά τους ἐτρέχαν πιὸ γοργά. Ἔτσι ἄσημος ὁ Μεσσίας ἦλθε, καὶ ἐδώρησε ἀπὸ τότε στὸν Κόσμο τὴν χαρά...

Γ. ΜΑΤ

❤❤❤

ΟΝΕΙΡΟ...

Τὰ μαῦρα φτερὰ τῆς νύχτας ἁπλώνονται γύρω μου..., κι' ἡ βροχὴ ἀργοχτυπᾶ στὰ τζάμια, κρατῶντας μου πένθιμη συντροφιά. Μόνη στὸ χειμωνιάτικο σύθαμπο νοιώθω τὴν καρδιά μου νὰ σφίγγεται ἀπὸ λύπη.. Γέρνω τὸ κεφάλι καὶ κλείνοντας τὰ μάτια σένα καλῶ ἀγαπημένη μου μορφὴ νὰ μὲ συντροφέψης στὴν παγωμένη κάμαρά μου τὴν χειμωνιάτικη τούτη νύχτα.... Ἡ πόρτα ἀνοίγει σιγὰ - σιγά.. Μέσα στὸ σκοτάδι βλέπω τὸ λιγερό σου κορμὶ ἀγαπημένε μου νὰ μὲ πλησιάζη, νοιώθω τώρα τὴν ζέστα τῆς πνοῆς σου νὰ μοῦ χαϊδεύη τὰ μαλλιά κ' ὕστερα βυθίζεις τὰ μάτια σου στὰ δικά μου, μιλῶντας μόνο μὲ τὴν γλῶσσα τῶν ματιῶν σου..., κ' ἐμένα ἡ ζωὴ μ' ἀφήνει στὸ κύτταγμά σου καὶ τὸ κορμί μου καίει ἀπ' τὴν φλόγα τῶν ματιῶν σου.. Μιὰ θεία μουσικὴ χύνεται γύρω..., τυλίγομε στὸ κορμί σου ἐρωτιάρικα, παίρνω στὰ χέρια τὸ κεφάλι σου καὶ πνίγομε στὴ γαλάζια θάλασσα τῆς ματιᾶς σου..., κ' ἐκεῖνα μὲ χαϊδεύουν γλυκά.. Κι' ἔπειτα τρελλὴ ἀπὸ ἔρωτα κολλῶ τὰ χείλια μου στὰ δικά σου δίνοντας ἕνα ἀτέλειωτο φιλί..., κ' ἀφοῦ σοῦ ἔδωσα ὅλη μου τὴν ψυχὴ ἔγειρα πεθαμμένη κοντά σου.. Σιγὰ - σιγὰ ἡ θεία μουσικὴ δυνάμωσε γύρω τὸ κορμί μου γίνεται ἄϋλο..., κι' ἡ ψυχή μου ἀνεβαίνει ψηλά.., σὲ ἀγνώστους κόσμους.... κι' ἀνεβαίνω ψηλά... ψηλά.., μὲ σένα ἀγαπημένε μου μαζί... στὰ Οὐράνια....

(Ν. Φάληρον)

ΙΩΑΝΝΑ ΜΕΛΑ

ΧΑΜΕΝΗ ΕΥΤΥΧΙΑ

Ἀπόψε στὸ προσκέφαλο τοῦ πόνου σου θὰ γείρω
κρατῶντας τὸ χεράκι σου, φιλῶντας τὰ μαλλιά σου
καὶ τὴν παληὰ ἀγάπη μας θὰ σοῦ προσφέρω μῦρο
ποὺ βάλσαμο θὰ γίνη εὐθὺς στὴν ἄρρωστη καρδιά σου.

Ἀπόψε ποὺ χωρίζουμε γιὰ πάντα στὴ ζωὴ
καὶ φεύγεις ἀπὸ δίπλα μου γιὰ κόσμους ποὺ δὲν ξέρω
ἕναν περίπατο στερνὸ θὰ κάνουμε μαζὶ
μὰ νοερῶς κι' ἀνάλαφρα στὴ σκέψι σου θὰ φέρω.

Τὰ χρόνια ποὺ περάσανε, τοὺς ὅρκους, τὶς ἐλπίδες
τὰ ὄνειρα, τοὺς φόβους μας, τοὺς πρώτους μας θυμούς,
τότε ποὺ παρωμοιάζαμε ἀγάπη κι' ἡλιαχτίδες
καὶ νοιώθαμε στὰ στήθη μας πρωτόγνωρους παλμούς.

Θυμᾶσαι; Γνωριστήκαμε μιὰ νύχτα παγωμένη
ποὺ φύσαγε ξερὸς βορρηᾶς καὶ ἡ βροχὴ κτυποῦσε
τὰ τζάμια τοῦ παραθυριοῦ, σὰν μουσικὴ θλιμμένη
κι' ἡ σκοτεινιὰ ἐτρόμαζε ὅποιον τὴν ἐκυττοῦσε.

Ἐμεῖς οἱ δυὸ μονάχοι μας, κοντὰ - κοντὰ στὸ τζάκι
μιλούσαμε γιὰ ἔρωτες ξένους παληῶν γνωστῶν μας
χωρὶς οὔτε γιὰ μιὰ στιγμὴ νὰ ποῦμε ἕνα λογάκι
γιὰ μᾶς τοὺς δυό· δὲν ἤτανε ἡ ὥρα τῶν δικῶν μας

Πέρασαν μέρες ἄσκοπες ποὺ πήγανε χαμένες
χωρὶς ν' ἀλλάξη τίποτα στὴν πρώτη μας φιλία,
μὰ ἔβλεπες στὰ μάτια μας σκέψεις εὐτυχισμένες
ποὺ δὲν τὶς ἄφηνε νὰ 'βγοῦν ἡ τόση μας δειλία.

Μὰ ξάφνου σὰν ξημέρωμα ὁλόχρυσο ἐφάνη
ἡ ὤμορφη ἀγάπη μας γλυκὰ νὰ μᾶς τυλίγη
καὶ ἡ καρδιά μας ὄνειρα ἄρχισε πιὰ νὰ κάνη
γιὰ μιὰ ζωὴ ποὺ ἔμελλε νὰ εἶναι τόσο λίγη.

Καὶ ἀπὸ τότε ζήσαμε μαζὶ ἀγαπημένοι,
κι' οὔτε στιγμὴ δὲν μόλυνες τὴν ὤμορφη ψυχή σου,
Μὰ τί ἔχεις, ἀγάπη μου ἐσὺ 'σαι παγωμένη...
Ὦ θάνατε ἀνίκητε, τὴν ἔκανες δική σου.

ΑΝΔΡΕΑΣ Σ. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΣ

Μὲς τὴ λεπτή σου τὴν ψυχὴ ὡραία Ἑλληνίς
Τὴν ξακουστὴ Πατρίδα μας τὴν ἔχεις θρονιασμένη,
Ἡ Δόξα της καὶ Δόξα σου. Στὸν πόνο της πονεῖς,
Τῆς Νίκης της εἶσαι ἀδελφή, κρυφὴ κι' ἀγαπημένη.

Κι' ἂν ἀριστούργημα ἀκριβὸ προβάλλει ὁ Παρθενών,
κι' ἂν Θερμοπύλαι Πλαταιαὶ λάμπουν καὶ Σαλαμίνα,
Σουλιώτισσα, Σπαρτιάτισσα, Μάννα τῶν εὐγενῶν,
Λεβεντογέννα ἀτρόμητη, Ἡρωΐδα Μπουμπουλίνα.

Καὶ τὴ Σημαία ποὺ κρατᾶς στὸ χέρι σου ψηλά,
Μὲ τὴν ζωὴ τῶν σπλάχνων σου κι' ἄσβεστη μοιάζεις δάδα.
Κι' ὡς γιὰ τ' Ἀρχαῖα τρόπαια, γιὰ Νίκες σοῦ μιλᾶ,
Θωρῶ πὼς εἶσαι ἡ ζωντανὴ καὶ δοξασμένη Ἑλλάδα.

ΝΙΚ. Σ. ΧΡΟΝΗΣ
456 Τάγμα Διαβιβάσεων

Η ΗΡΩΪΣ ΤΗΣ ΠΙΝΔΟΥ

(Ἀφιερώνεται στὶς Ἑλληνοποῦλες ποὺ χύσανε τὸ αἷμα τους γιὰ τὰ Λευτεριὰ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴ μεγάλη θύελλα τοῦ Σαράντα)

Στῆς δόξης τὰ σαλπίσματα, στὶς προσταγὲς τοῦ Ἔθνους
πρόθυμη πάντα ἔτρεχες μὲ τόλμη κι' ἀφοβιὰ
γιὰ ἰδανικὰ ὑπέροχα καὶ ὑψηλὰ κι' ὡραῖα:
Τὴν ἀνεξαρτησία μας καὶ τὴν Ἐλευθεριά.

Κι' ὅταν μιὰ μέρ' ἀκούστηκε τοῦ πόλεμου ἡ μπαλάντα
ἀπ' τῆς Ἠπείρου τὰ βουνά, μὲ φλόγα στὴν ψυχὴ
ἔτρεξες κι' ἀγωνίσθηκες κι' ἔγραψες τοῦ Σαράντα
τῆς ἱστορίας τὴ λαμπρὴ κι' ὑπέροχη πτυχή.

Τὰ σχέδια τῶν Ἰταλῶν τὰ σκοτεινὰ καὶ δόλια
νὰ ματαιώσης ἤθελες καὶ πλήρωσες ἐκεῖ
τὴν ἄτιμη ἐπίθεσι πηγαίνοντας τὰ βόλια
στὸ νικηφόρο μας στρατὸ κι' ἀπελευθερωτή.

Κι' ἔτσι μᾶς ἔδωσες φτερὰ τοῦ ἐθνικοῦ ὀνείρου
ὅταν μὲ θάμβος εἴδαμε ξανὰ τὴ λευτεριὰ
νὰ σπάη τὰ τείχη τὰ βαρειὰ τῆς Βόρειας Ἠπείρου
καὶ στῆς μητέρας τὴ γλυκειὰ νὰ πέφτη ἀγκαλιά.

……

Εἴδαμε πῶς πολέμησες κι' ἔχουμε περηφάνεια
γιατὶ καὶ πάλι ἡ χώρα μας νικήτρια ἔχει βγῆ
κι' ἔχουμε πάλι ἐλεύθερη καὶ μὲ δαφνοστεφάνια
τὴν ἔνδοξη κι' ἀθάνατη, τὴν Ἑλληνίδα γῆ.

ΗΡΑΚΛΗΣ ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ

ΟΝΕΙΡΟ

Ἐτούτη τὴ νύχτα ξανάρθες κοντά (μου,
στοῦ ὀνείρου τοὺς κήπους Θεὰ λα (τρευτή...
Ἐτούτη τὴ νύχτα ξανὰ τὴν καρ- (διά μου
δονήσαν μιᾶς χίμαιρας πλάνοι (ρυθμοί..

Ἐτούτη τὴ νύχτα ἁγνὴ τὴν κορφὴ (Σου
τ' ἀστέρια ἀγκαλιάσαν καὶ ὁ οὐ- (ρανός.
Ἐτούτη τὴ νύχτα χλωμὴ ἡ θυμί (Σου
ἀχοῦσε στ' ἀγέρι, σὰ νά 'ταν καϋ- (μός...

Ἐτούτη τὴ νύχτα στοῦ ὀνείρου (τὴ ζάλη
οἱ σκέψεις μοῦ ζῆσαν καὶ γίναν (σκιὲς
κι' οἱ ἀπόκρυφοι πόθοι μου πῆραν (ψυχή...

— Κι' ἀπόψε, κοντά μου ὡς ξανάλ (θες καὶ πάλι,
κι' οἱ χίμαιρες — ὅπως — γινή- (καν χθὲς
καὶ τ' ὄνειρο, ἄχ, νά 'ταν μιὰ (νέα ζωή...

ΝΙΚΟΣ ΦΩΣΚΟΛΟΣ

❤❤❤

ΗΓΕΙΤΟΝΟΠΟΥΛΑ

(Χαρισμένο στὴ δεσποινίδα Ἑλένη Μαΐσα...)

Σὰν ἥλιος.. λαμπερός.., Φέγγεις (γλυκειὰ μ' ὠμορφονειὰ
μέσα σὲ μιὰ ζωντάνια ἑνὸς ὀνεί- (ρου ἀληθινοῦ
Κι' ὅταν ἀντικρύζω σὲ τὶς βρα- (δυὲς στὴ γειτονιὰ
πὼς φαίνεσαι! σὰν ξωτικιὰ νερά- (ιδα τοῦ βουνοῦ.

Τὰ παρθένια σου χείλια θαμπώ- (νουν τὰ κοράλλια
Κι' ὅταν τὸ χαμογέλιο σου τ' ἁ- (πλώνουν ἁπαλὸ
Ναί,... μοιάζεις τὴν θάλασσα στ' (ἀπέραντα ἀκρογιάλια,
μὲ τὸ γαλήνιο κῦμα της ποὺ σκά- (ει στὸ γιαλό.

Πῶς θἄθελα κι' ἐγὼ μικρὸ ἀνθά- (κι μυρωμένο
Ἄχ νά 'μουν στῆς Αὐλῆς σου τὴν (ἀπόμερη γωνιά
τὸ μῦρο νὰ μοῦ παίρνης τὴν λάμ- (ψι νὰ σοῦ παίρνω
Κι' οἱ δυὸ μαζὶ νὰ λάμπουμε (στὴν ἴδια γειτονιά.

ΔΗΜ. Π. ΣΑΛΑΠΑΤΑΣ

❤❤❤

«ΤΡΙΚΥΜΙΑ»

Φουρτουνιασμένη ἡ θάλασσα
μὲ τ' ἄγρια της κύματα
κυττάει ὅλο ἀνήσυχα
γιὰ νάβρη νέα θύματα.

Δὲν ἡσυχάζει οὔτε στιγμὴ
ἡ θαλασσο-νύχτρα ὕαινα
καὶ τοῦ Ποσειδῶνα ἁρπάζει μ' (ὁρμὴ
τὴν ἀσημένια τρίαινα.

Βογγάει τὸ κῦμα σὰν θεριὸ
κι' ἁρπάζει τὰ καράβια
τὸν πλοίαρχο, τὸν παραγυιὸ
ρίχνει νερὸ στ' ἀμπάρια

Ὁ Ποσειδῶνας ἔντρομος
παίρνει τὴν τρίαινά του
καὶ φέρνει τὸν ὠκεανὸ
στὰ ἥσυχα νερά του.

Γ. ΠΗΛΙΧΟΣ

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ Β. Β. C.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ 18-24 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΜΗΚΗ ΚΥΜΑΤΟΣ:
Μέτρα: 16.84 19.76 24.80 31.55 49.10

Κυριακὴ 18 Ἰανουαρίου:
6.30 Συμφωνικὴ ὀρχήστρα: Μπάχ, Βὼν Οὐΐλλιαμς, Τσαϊκόφσκυ
7.30 Παίζω για σᾶς
8.00 Εἰδήσεις
8.15 Μετάδοσις Λειτουργίας
8.45 Πιάνο
9.00 Εἰδήσεις
9.15 Ἐκκλησιαστικὴ μουσική: Πάρσελ, Βὼν Οὐΐλλιαμς
10.00 Εἰδήσεις
10.15 Ἀθλητικὸ δελτίο
11.00 Κατὰ προτίμησιν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων
12.15 Ἡ Ὥρα τῆς γυναίκας
13.00 Εἰδήσεις
13.15 Θεατρικὸ ὄργανο
15.00 Εἰδήσεις
15.15 Ὀρχήστρα Τζεράλντο
16.00 Ραδιοφωνικὰ ἐπίκαιρα
16.15 Ἡ παιδικὴ Ὥρα
16.30 Συμφωνικὴ ὀρχήστρα: Μπετόβεν
18.00 Εἰδήσεις
18.30 Θρησκευτικὴ λειτουργία
19.00 Ραδιοφωνικὰ ἐπίκαιρα
19.15 Βαριετὲ
20.00 Εἰδήσεις τοῦ Εἰκοσιτετραώρου
21.15 Θεατρικὸν ἔργον.

Δευτέρα 19 Ἰανουαρίου:
6.30 Συμφωνικὴ Ὀρχήστρα Μόζαρτ, Σοπὲν
7.15 Θεατρικὸ ὄργανο
8.00 Εἰδήσεις
8.15 Ὅ,τι ζητήσετε
8.45 Τραγοῦδι
9.00 Εἰδήσεις
9.15 Ὀρχήστρα
10.00 Εἰδήσεις
10.15 Θεατρικὸν ἔργον.
11.00 Ὀρχήστρα
12.15 Μουσικὴ χοροῦ
12.30 Μουσικὴ τὴν ὥρα τῆς ἐργασίας
13.00 Εἰδήσεις.
13.15 Κατὰ προτίμησιν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων
14.45 Τρίο Ἄλμπερτ Σάντλερ
15.00 Εἰδήσεις
15.15 Μουσικὲς μινιατοῦρες
16.15 Εὔθυμος περίπατος
16.30 Συμφωνικὴ ὀρχήστρα: Βέμπερ, Ἔλγκαρ, Μπερλιόζ
17.20 Ἰντερλούδιο
18.00 Εἰδήσεις
18.15 Πανεπιστημιακὸ πρόγραμμα
18.35 Ὁ συνθέτης τῆς ἑβδομάδος: Οὐΐλλιαμ Οὐόλτον
19.00 Ραδιοφωνικὰ ἐπίκαιρα
19.30 Ἀθλητικὸν δελτίον
20.00 Εἰδήσεις Εἰκοσιτετραώρου
20.15 Συμφωνικὴ Συναυλία: Μόζαρτ, Ντήλιους, Μπετόβεν
22.00 Εἰδήσεις
22.15 Ὅ,τι ζητήσετε
23.00 Ἀκκορντεόν

Τρίτη 20 Ἰανουαρίου:
8.00 Εἰδήσεις
8.15 Τζάζ
8.45 Δίσκοι
9.00 Εἰδήσεις
9.15 Μουσικὲς μινιατοῦρες
10.00 Εἰδήσεις
10.15 Ἀθλητικὸ δελτίο
10.30 Συμφωνικὴ Ὀρχήστρα Μότσαρτ
11.00 Θεατρικὸ ἔργον
12.00 Ὁμιλία γιὰ τὴν Ἀγγλικὴ γλῶσσα
12.15 Ὀρχήστρα τζάζ
12.30 Μουσικὴ τὴν ὥρα τῆς ἐργασίας
13.00 Εἰδήσεις
13.15 Ὀρχήστρα Β. Β. C. Μόζαρτ, Σοπὲν
13.45 Χορωδία
14.15 Μελωδίες Βαριετὲ
15.00 Εἰδήσεις
15.15 Ὀρχήστρα
16.00 Ραδιοφωνικὰ ἐπίκαιρα.
16.15 Βαριετὲ
18.00 Εἰδήσεις
18.15 Πανεπιστημιακὸ πρόγραμμα
18.30 Ὁ συνθέτης Οὐΐλλιαμ Οὐόλτον
19.00 Ραδιοφωνικὰ ἐπίκαιρα
19.15 Ἀπαγγελία
20.00 Εἰδήσεις.
20.15 Θεατρικὸν ἔργον
21.30 Στρατιωτικὴ Μπάντα
22.00 Εἰδήσεις.
22.15 Ὀρχήστρα Β. Β. C. Γκλαζούνωφ, Τσιμαρόζα, Ρεσπίγκι

Τετάρτη 21 Ἰανουαρίου:
8.00 Εἰδήσεις
8.15 Στρατιωτικὴ Μπάντα
8.45 Τραγοῦδι
9.00 Εἰδήσεις
9.45 Πολιτικὴ ὁμιλία
10.00 Εἰδήσεις
10.15 Ἀθλητικὸν δελτίον
11.15 Συμφωνικὴ Ὀρχήστρα: Βέμπερ, Μποροντὶν, Μπαρτόκ.
12.00 Ἡ ἐπιστήμη ἐκλαϊκευμένη.
12.15 Μουσικὴ χοροῦ
12.30 Μουσικὴ τὴν ὥρα ποὺ ἐργάζεσθε.
13.00 Εἰδήσεις
13.15 Ὀρχήστρα Τζεράλντο
13.45 Θεατρικὸ ὄργανο
14.15 Συμφωνικὴ Ὀρχήστρα
15.00 Εἰδήσεις
16.00 Ραδιοφωνικὰ ἐπίκαιρα
16.15 Μιούζικ Χώλλ
17.20 Κατὰ προτίμησιν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων
18.00 Εἰδήσεις
18.15 Πανεπιστημιακὸ πρόγραμμα
18.35 Ὁ συνθέτης Οὐΐλλιαμ Οὐόλτον
19.00 Ραδιοφωνικὰ ἐπίκαιρα
19.30 Νέοι δίσκοι
20.00 Εἰδήσεις εἰκοσιτετραώρου
20.15 Εὔθυμος περίπατος.
22.45 Κατὰ προτίμησιν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων

Πέμπτη 22 Ἰανουαρίου:
8.00 Εἰδήσεις
8.15 Τραγοῦδι
9.00 Εἰδήσεις
9.15 Ὀρχήστρα: Μόζαρτ
10.00 Εἰδήσεις
10.15 Ἀθλητικὸ δελτίο
10.35 Παιδικὴ χορωδία
11.00 Νέοι δίσκοι
11.30 Ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ
12.00 Εἰσαγωγὴ στὴ Φιλοσοφία
12.15 Μουσικὴ χοροῦ
12.30 Μουσικὴ τὴν ὥρα τῆς ἐργασίας
13.00 Εἰδήσεις
13.15 Τζάζ
13.45 Τραγοῦδι
14.15 Ὀρχήστρα
14.45 Τραγοῦδι
15.00 Εἰδήσεις
16.00 Ραδιοφωνικὰ ἐπίκαιρα
16.15 Συμφωνικὴ Συναυλία: Μπετόβεν, Μπράμς
17.45 Μουσικὴ χοροῦ
18.15 Πανεπιστημιακὸν πρόγραμμα
18.35 Ὁ συνθέτης Οὐΐλλιαμ Οὐόλτον.
19.00 Ραδιοφωνικὰ ἐπίκαιρα
19.30 Κατὰ προτίμησιν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων
20.00 Εἰδήσεις
20.15 Μουσικὴ γιὰ σᾶς
21.15 Νύχτες στὴν ὄπερα
22.00 Εἰδήσεις
23.00 Ὅ,τι ζητήσετε
23.30 Μουσικὴ χοροῦ

Παρασκευὴ 23 Ἰανουαρίου:
8.00 Εἰδήσεις
8.15 Κατὰ προτίμησιν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων
8.45 Τραγοῦδι
9.00 Εἰδήσεις
9.15 Τζάζ
9.45 Πολιτικὴ ὁμιλία
10.00 Εἰδήσεις
11.00 Ἀκκορντεόν
12.15 Μουσικὴ χοροῦ
12.30 Μουσικὴ τὴν ὥρα τῆς ἐργασίας
13.00 Εἰδήσεις
13.15 Συμφωνικὴ Ὀρχήστρα: Μπαρτόκ, Μποροντὶν
14.15 Ὀρχήστρα Μελακρίνο
15.00 Εἰδήσεις
15.15 Ὅ,τι ζητήσετε
16.00 Ραδιοφωνικὰ ἐπίκαιρα
17.20 Συμφωνικὴ Συναυλία: Μέντελσον Ντήλιους
18.00 Εἰδήσεις
18.15 Πανεπιστημιακὸ πρόγραμμα
18.35 Ὁ συνθέτης Οὐΐλλιαμ Οὐόλτον
19.00 Ραδιοφωνικὰ ἐπίκαιρα
19.30 Σόλο τραγοῦδι
20.00 Εἰδήσεις εἰκοσιτετραώρου
22.00 Εἰδήσεις
23.00 Αἰσθηματικὲς μελωδίες

Σάββατον 24 Ἰανουαρίου:
8.00 Εἰδήσεις
8.15 Συμφωνικὴ συναυλία: Ντὲ Φάλλια, Χόουελς
8.45 Πιάνο
9.00 Εἰδήσεις
10.00 Εἰδήσεις
10.15 Ἀθλητικὸ δελτίο
10.45 Βιολί
11.15 Θεατρικὸ ὄργανο
11.30 Στὰ φτερὰ τοῦ τραγουδιοῦ
12.00 Προγραμματικὴ μουσικὴ
12.30 Μουσικὴ τὴν ὥρα τῆς ἐργασίας
13.00 Εἰδήσεις
13.15 Τραγοῦδι σοπράνο
14.15 Ἀκκορντεόν
15.00 Εἰδήσεις
15.15 Μουσικὴ χοροῦ
16.00 Ραδιοφωνικὰ ἐπίκαιρα
16.15 Ὀρχήστρα
18.00 Εἰδήσεις
18.40 Πανεπιστημιακὸ πρόγραμμα
19.00 Ραδιοφωνικὰ ἐπίκαιρα
20.00 Εἰδήσεις
20.15 Μιοῦζικ χώλλ
22.00 Εἰδήσεις
22.15 Ποικίλο πρόγραμμα
23.00 Κατὰ προτίμησιν τῶν ἐνόπλων δυνάμεων.

Τὸ Σπίτι ἡ Γυναίκα τὸ Παιδί

Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΑΝΔΡΑΣ ΕΙΜΑΙ... ΕΓΩ!

Τοῦ χιουμορίστου Α. Κ. ΣΟΡΟ

Ὁ ἰδανικὸς ἄνδρας εἶμαι ἐγώ! Ἴσως αὐτὴ ἡ δήλωσίς μου νὰ ξενίσῃ κάπως τὸν κόσμο, ποὺ ξέρει τὴ μεγάλη μετριοφροσύνη μου. Ἐν τούτοις εἶμαι ἀντικειμενικός. Ὅταν ρίχνω μιὰ ματιὰ στοὺς ἄλλους ἄνδρες αἰσθάνομαι βαθύτατη συμπόνια γιὰ τὶς ἀτέλειές τους. Τὴν ἴδια θλῖψι μοῦ προξενεῖ καὶ ἡ πνευματική τους μειονεκτικότης ἂν καὶ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ λυπᾶμαι γι' αὐτὴν ἀφοῦ οἱ ἐνδιαφερόμενοι δὲν τὴν ἀντιλαμβάνονται. Μερικοὶ μοντέρνοι νεαροὶ ἀφήνουν ἀρειμάνιες μουστάκες, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι οἱ μουστάκες αὐτὲς θὰ τοὺς βοηθήσουν στὶς κατακτητικές τους ἐπιδιώξεις. Ἐγὼ δὲν ἔχω μουστάκι γιατὶ ἁπλούστατα εἶμαι σπανός. Ἐν τούτοις οἱ ἐρωτικὲς κατακτήσεις μου δὲν μετριοῦνται. Ξέρω ἀρκετοὺς ἄνδρες ποὺ καυχῶνται γιατὶ ἔχουν ψηλὸ ἀνάστημα. Ἐγὼ δὲν ὑπερβαίνω τὸ 1 μ. καὶ 50. Ὄχι μόνο δὲν ἔχω παράπονο γιὰ τὸ μέτριο μπόϊ μου ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας εἶμαι ἱκανοποιημένος γιατὶ τὸ ὑπερβολικὸ ἀνάστημα εἶνε κάθε ἄλλο παρὰ γνώρισμα ἐξυπνάδας. Ὅταν κυττάζωμαι στὸν καθρέφτη μου δὲν ἔχω κανένα παράπονο μὲ τὴ φύσι. Κι αὐτὴ ἀκόμα ἡ φαλάκρα μου μ' ἀρέσει γιατὶ πλαταίνει τὸ μέτωπό μου καὶ ἐκτὸς τοῦ ὅτι μὲ κάνει νὰ φαίνωμαι ἀκόμη πιὸ ἔξυπνος ἀπ' ὅ,τι εἶμαι στ' ἀλήθεια, μοῦ δίνει καὶ ἕνα ἀέρα ἀρχοντιᾶς.

Τὰ ψυχικά χαρίσματά μου εἶνε ἀντάξια. Εἶμαι τόσο καλόκαρδος ποὺ ποτὲ δὲν θὰ μποροῦσα νὰ δείρω ἕνα τυφλό. Ἂν καμμιὰ φορὰ συμβῆ νὰ σπάσω κανένα πιάτο στὸ κεφάλι τῆς συμβίας μου αὐτὸ σημαίνει ὅτι τῆς ἄξιζε πραγματικά. Φημίζομαι γιὰ τὴν δικαιοσύνη καὶ τὴν ἐπιείκειά μου. Οὐδέποτε δίνω ἄδικο στὸν ἑαυτό μου. Εἶμαι ἀπὸ τοὺς ἐλάχιστους ἄνδρες ποὺ ὑποβάλλονται στὸν κόπο νὰ ἀναπολοῦν κάθε βράδυ πῶς ἐφέρθηκαν στοὺς φίλους καὶ στοὺς ἐχθρούς των κατὰ τὴν ἡμέρα ποὺ διέρρευσε. Παρὰ τὴν λεπτολογία μου δὲν κατορθώνω νὰ βρῶ στὸν ἑαυτό μου τὸ παραμικρὸ ἐλάττωμα. Εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ὁμολογήσω ὅσο κι ἂν ὑποφέρῃ ἡ μετριοφροσύνη μου ἀπ' αὐτὴν τὴν ἐκμυστήρευσι, ὅτι εἶμαι ὁ ἰδανικὸς ἄνδρας.

Οἱ Παριζιάνες εἶνε πλάσματα ἐπιπόλαια καὶ ματαιόδοξα, ποὺ θαυμάζουν μόνο ὅ,τι γυαλίζει. Αὐτὴ ἡ σκέψις δὲν μ' ἀφήνει νὰ ἡσυχάσω ἂν δὲν τοὺς πῶ: «Ἂν θέλετε νὰ μὴ τὴν πάθετε, προσέχετε τὶς ἀπομιμήσεις τοῦ ἰδανικοῦ ἀνδρός.

Ἡ μητέρα μου ποὺ τὸ ξέρει μὲ ἐκάλεσε πρὸ ἐτῶν νὰ προεδρεύσω ἑνὸς οἰκογενειακοῦ συμβουλίου ποὺ θὰ ἐρρύθμιζε τὴν τύχη τῆς ἀδελφῆς μου. Ἡ πρώτη ἐρώτησις ποὺ ὑπέβαλα σ' αὐτὸ τὸ κουτορνίθι ἦταν :

— Ποῖο εἶνε κατὰ τὴ γνώμη σου τὸ μεγαλύτερο πρόβλημα τῆς ζωῆς μιᾶς γυναίκας ;

— Ὁ γάμος! μοῦ ἀποκρίθηκε ἡ αὐταδέλφη μου.

— Κάνεις λάθος τῆς εἶπα. Ὁ γάμος εἶνε ἡ λύσις. Τὸ πρόβλημα εἶνε νὰ συναντήσῃ ἡ γυναῖκα στὴ ζωή της ἕνα ἰδανικὸν ἄνδρα σὰν τὸν ἀδελφούλη σου. Τότε ἡ γυναῖκα δὲν ἔχει ἀνάγκη ν' ἀπασχοληθῇ ται μὲ τὸ ἐπισιτιστικὸ δρᾶμα οὔτε μὲ τὸν ἀγῶνα γιὰ τὴν ἐπανόρθωσι τῶν καταφώρων ἀδικιῶν ποὺ ἔκανε τὸ Σύνταγμα. Τὸ μοναδικὸ πρόβλημα τὸ ὁποῖο κανένας σύζυγος δὲν μπορεῖ νὰ λύσῃ οὔτε κὰν ἐγὼ ὁ ἰδανικὸς εἶνε τὸ πρόβλημα τοῦ γήρατος τῶν γυναικῶν.

Τὰ λόγια μου αὐτὰ ἀνησύχησαν πολὺ τὴν αὐταδέλφη μου. Ἔσπευσε νὰ κυτταχθῇ στὸν καθρέφτη της. Ἡ θέα τοῦ εἰδώλου της τὴν καθησύχασε :

— Εἶμαι 28 ἐτῶν καὶ φαίνομαι εἴκοσι μόλις. Ἔχω λοιπὸν καιρὸ μπροστά μου ὥσπου νὰ γεράσω.

— Τὸ ἴδιο ἔλεγε καὶ ἡ γυναῖκα μου ὅταν τὴν παντρεύθηκα ἐν τούτοις σήμερα μοιάζει σὰν μητέρα μου!

— Καλὰ νὰ πάθῃ. Ποιὸς τῆς εἶπε νὰ διαλέξῃ ἕναν ἰδανικὸ ἄνδρα σὰν καὶ σένα ;

Ὀφείλω νὰ ὁμολογήσω μὲ τὴν φιλαλήθεια ποὺ μὲ διακρίνει ὅτι ἡ ἀδελφή μου εἶνε πολὺ εὐτυχισμένη ἀπ' ὅσο ἡ γυναῖκα μου ἔστω καὶ ἂν αὐτὸ φαίνεται ἀπίστευτο.

Α. Κ. ΣΟΡΟ

Ὑπάρχουν χίλιοι δυὸ τρόποι νὰ γαρνίρετε τὰ παλτά σας...

Πολλὲς γυναῖκες βρίσκονται σὲ ἀπόγνωσι. Ἀφορμὴ τῆς ἀπελπισίας των εἶνε ἡ ἐπάνοδος στὴ Μόδα τοῦ 1948 τῆς γούνινης γαρνιτούρας στὰ παλτὰ καὶ στὰ ταγιέρ. Ὁμολογουμένως αὐτὴ ἡ πολυτέλεια εἶνε ἀπὸ τὶς πιὸ δαπανηρές. Ἐν τούτοις γι' ἀρκετὲς γυναῖκες τὸ πρόβλημα ποὺ δημιουργεῖται ἀπὸ τὴ νέα αὐτὴ τάσι τῆς Μόδας μπορεῖ νὰ λυθῇ χωρὶς μεγάλες θυσίες καὶ σκοτοῦρες. Ἐννοοῦμε τὶς γυναῖκες ποὺ ἔχουν τὴ συνήθεια νὰ κρατοῦν ὅλα τὰ φορέματά τους ἔστω καὶ ὅταν παλιώνουν καὶ δὲν τὰ βάζουν πιά. Πολλὲς ἀπ' αὐτὲς ὡρισμένως θὰ ἐφύλαξαν κανένα λυωμένο γούνινο ζακεττάκι ἢ παλτό, τοῦ ὁποίου ἡ τρίχα ἔχει λυώσει κατὰ τόπους σὲ βαθμὸ νὰ μὴ ἐπιδέχεται ἐπισκευὴ διότι ἡ ἀλλαγὴ τῶν τεμαχίων ποὺ ἔχουν φθαρῆ θὰ ἐκόστιζε πανάκριβα. Ὅσες γυναῖκες διαθέτουν τέτοιες παληὲς γοῦνες, ἁπλούστατα σώθηκαν. Δὲν ἔχουν παρὰ νὰ χρησιμοποιήσουν τὶς λουρίδες ποὺ εἶνε σὲ καλὴ κατάστασι γιὰ νὰ γαρνίρουν τὰ παλτὰ καὶ τὰ ταγιέρ τους ἀναλόγως πρὸς τὰ κομμάτια γούνας ποὺ διαθέτουν. Οἱ γούνινες γαρνιτοῦρες στὴν ἐφετεινὴ Μόδα ποικίλλουν τόσο ὥστε ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ γοῦστο καὶ τὸ φάρδος τῶν λουρίδων ποὺ ἔχει ἡ καθεμιά, τὸ στόλισμα ποὺ θὰ κάνῃ στὸ πανωφόρι ἢ στὴ ζακέττα της. Δὲν εἶνε δηλαδὴ ἀπαραίτητο νὰ βάλουν μεγάλο γιακᾶ. Μποροῦν νὰ ἀρκεσθοῦν νὰ γαρνίρουν τὸ παλτό τους μόνο στὴ ράχη, ἐν εἴδει μικρῆς μπέρτας ἢ νὰ στολίσουν μονάχα τὶς τσέπες τους ἢ μόνο τὸ κάτω μέρος τῆς ζακέττας των. Ἡ ἐφετεινὴ Μόδα παρέχει ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀπεριόριστη ἐλευθερία στὶς ἐνδιαφερόμενες, δηλαδὴ τοὺς δίνει τὸ μέσον νὰ δείξουν τὸ γοῦστο καὶ τὴν πρωτοτυπία τους.

Ἐξ ἴσου χρήσιμο μπορεῖ νὰ ἀποβῇ καὶ ἕνα παληὸ ρενὰρ τὸ ὁποῖο δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ φορεθῇ πιά ἀφ' ἑνὸς γιατὶ τὸ τρίχωμά του ἔλυωσε κατὰ τόπους καὶ ἀφ' ἑτέρου ἐπειδὴ τὰ ρενὰρ ἔπαψαν νὰ εἶναι τῆς μόδας δηλαδὴ δὲν φοριοῦνται πλέον ριγμένα στοὺς ὤμους ὅπως ἄλλοτε, ἀλλὰ μόνον ὡς γοῦνες «ἄζυστὲ» στὰ ἐπανωφόρια ἢ στὶς ζακέττες. Μερικὲς Παριζιάνες ἐχρησιμοποίησαν τὰ παληὰ ρενάρ τους γιὰ νὰ γαρνίρουν ζακέττες φανταιζὶ ἀπὸ τοὺς ὤμους καὶ κάτω σχηματίζοντας καὶ τσέπες κυκλικὲς μὲ τὸ τέλος τῶν λουρίδων τοῦ ρενάρ, ποὺ φαρδαίνουν ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω. Οἱ ἡμίμακρες αὐτὲς ζακέττες φανταιζί, φοριοῦνται μὲ φοῦστες ἀμπιγιὲ ἰδίως μὲ βελούδινες, ποὺ εἶνε πολὺ τῆς μόδας ἐφέτος. Ὅσες διαθέτουν 2 ρενὰρ, μποροῦν νὰ κάνουν καὶ μιὰ μικροσκοπικὴ τόκα ποὺ θὰ τοὺς ἐπιτρέπῃ ν' ἀποκτήσουν ἕνα θαυμάσιο σύνολο. Ἂν οἱ λουρίδες ρενὰρ τὶς ὁποῖες ἔχουνε στὴ διάθεσί τους δὲν ἀρκοῦν γιὰ νὰ φτιάσουν γούνινη τόκα, ἂς μὴν ἀπελπισθοῦν. Μποροῦν νὰ τὴν κάνουν ἀπὸ βελοῦδο τοῦ ἰδίου χρώματος μὲ τὴ φοῦστα τους. Ἡ βελούδινη τόκα κολακεύει πολὺ ἰδίως ὅταν ἐκείνη ποὺ θὰ τὴ φορέσῃ διαλέξῃ ἕνα σχέδιο τόκας ποὺ νὰ ἐναρμονίζεται μὲ τὸ σχῆμα τοῦ προσώπου της.

Ὅλες οἱ μόδες εἶνε δαπανηρές. Ἡ ἐφετεινὴ ὅμως παρουσιάζει δύο πλεονεκτήματα εὐεργετικώτατα : Πρῶτον μᾶς ἐπιτρέπει τὴν χρησιμοποίησι παλαιῶν ἐφοδίων μας γιὰ τὴν ἀνανέωσι τοῦ βεστιαρίου μας. Δεύτερον μᾶς παρέχει μεγάλες ἐλευθερίες ὡς ἐκ τῆς ἐξαιρετικῆς ποικιλίας της ἀφ' ἑνὸς νὰ δείξωμε τὸ ἀτομικό μας γοῦστο καὶ ἀφ' ἑτέρου νὰ μποροῦμε νὰ ἐξαρτήσωμε τὴν ἐκδήλωσι τοῦ γούστου αὐτοῦ, ἀνάλογα μὲ τὰ ὑλικὰ μέσα ποὺ διαθέτομε.

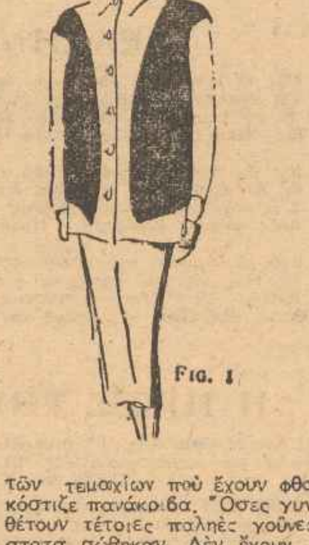

Fig. 1

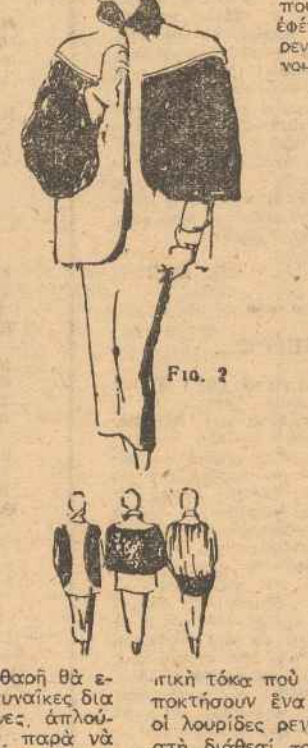

Fig. 2

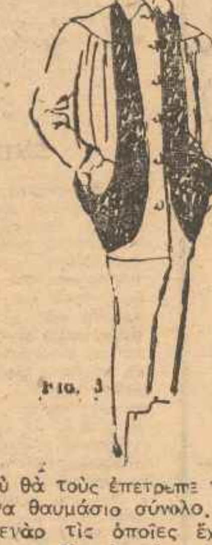

Fig. 3

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

ΓΙΑ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΑΣ

Τὰ χέρια εἶνε κοσμήματα. Δὲν ὑπάρχει τίποτε ὡραιότερο ἀπὸ τὰ ὡραῖα χέρια. Τὸ πρῶτο πρᾶγμα ποὺ πρέπει νὰ προσέχῃ κανεὶς στὶς γυναῖκες εἶνε τὰ χέρια. Αὐτὸ ὅμως μπορεῖ νὰ λεχθῇ καὶ γιὰ τοὺς ἄνδρες. Ἀποκαλύπτουν τόσα πολλὰ γι' αὐτοὺς ποὺ ξέρουν νὰ βλέπουν! Τὴν καθαριότητα τὴν τάξι, τὴν ἀγάπη πρὸς τὰ ὡραῖα πράγματα κι' ἀκόμα τὴν εὐφυΐα.

Φροντίζετε λοιπὸν νὰ περιποιῆσθε τὰ χέρια σας. Μὴ λέτε : «Δὲν ἔχω καιρό»! Ἂν ἐπιδοθῆτε σ' αὐτὸ συστηματικά, ἕνα τέταρτο τὴν ἑβδομάδα ἀρκεῖ γιὰ νὰ ἔχετε πάντοτε ἄμεμπτα νύχια. Ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας κάθε ἑβδομάδα! Ἡ πλέον πολυάσχολη γυναῖκα μπορεῖ νὰ βρῇ 15 λεπτὰ μέσα σὲ 7 μέρες...

Πῶς μέσα σὲ ἕνα μονάχα τέταρτο μπορεῖτε νὰ περιποιηθῆτε τὰ νύχια σας ; Δὲν εἶνε δύσκολο ἀρκεῖ νὰ προσέξετε : Πάρετε ἕνα μπὸλ μὲ χλιαρὸ νερὸ καὶ λίγη σαπουνάδα γιὰ νὰ μαλακώσουν τὰ νύχια. Ἐνῷ θὰ ζεσταίνεται τὸ νερό, ἀλείψετε τὰ χέρια σας μὲ εἰδικὴ κρέμα τῶν χεριῶν κι ἔτσι ταυτοχρόνως μὲ τὰ νύχια σας περιποιεῖσθε καὶ τὰ χέρια σας, χωρὶς νὰ χάνετε καιρό. Αὐτὰ ὅλα σ' ἕνα λεπτὸ γιατὶ τόσο θέλει γιὰ νὰ γίνῃ χλιαρὸ τὸ νερό. Ἀφῆστε ἐπὶ πέντε λεπτὰ τὰ δάκτυλά σας μέσα στὸ νερὸ μὲ τὴν σαπουνάδα. Σκουπίσετέ τα μὲ καθαρὸ πανὶ κι ἐνῷ τὰ σκουπίζετε σπρώξετε τὶς πέτσες τῶν νυχιῶν. Ὅσες μείνουν καὶ μετὰ ἀπὸ αὐτὸ σπρώξετέ τις μὲ τὴν λίμα ἀλλὰ ποτὲ γυμνή. Περιβάλλετέ την μὲ ἕνα πανάκι. Ἂν δὲν ἔχετε ξεκολλήσει τὶς πέτσες, μὴν ἀρχίσετε νὰ τὶς κόβετε. Ὅταν τὶς ξεκολλήσετε, κόψετέ της μὲ μιὰ μικρὴ πένσα.

Ὕστερα λιμάρετε —μὴ κόβετε— τὰ νύχια σας. Κόβοντάς τα μὲ ψαλίδι τὰ νύχια «ἀγριεύουν». Γίνονται σκληρὰ καὶ σπᾶνε εὔκολα. Οἱ καλύτερες λίμες εἶνε αὐτὲς ποὺ ἔχουν γυαλόχαρτο. Ὄχι οἱ ἀτσαλένιες. Δῶσετε στὰ νύχια σας σχῆμα ὠοειδές. Ὅλα αὐτὰ γίνονται μέσα σὲ πέντε λεπτά.

Βάλετε βερνίκι καλύπτοντας ὁλόκληρη τὴν ἐπιφάνεια τῶν νυχιῶν, μὲ κατεύθυνσι ἀπὸ τὴ βάσι πρὸς τὰ ἔξω. Οἱ πινελλιὲς πρέπει νὰ εἶνε φαρδειὲς καὶ κανονικὲς καὶ πρὸ παντὸς μὴ ξαναπερνᾶτε δεύτερη πινελλιὰ πάνω στὴν πρώτη. Ἂν θέλετε ἀφοῦ τελειώσετε τὸ βάψιμο περᾶστε ἀπὸ πάνω ἕνα βερνίκι ἄχρουν. Ἔτσι προστατεύεται καλύτερα τὸ κόκκινο. Ἀλλὰ αὐτὸ, ἀφοῦ τὸ ρούζ στεγνώσῃ καλά.

Ἐκτὸς αὐτοῦ τοῦ κλασσικοῦ τρόπου βαφῆς τῶν νυχιῶν ὑπάρχουν καὶ τρία μυστικά.: Ἂν τὰ νύχια σας σπᾶνε εὔκολα βουτᾶτε τα κάθε βράδυ ἐπὶ δέκα λεπτά, μέσα σὲ χλιαρὸ λάδι κατὰ προτίμησιν ἀμυγδάλου ἐὰν εἶνε εὔκολο, ἄλλως σὲ ὁποιοδήποτε λάδι. Μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε πολλὲς φορὲς τὸ ἴδιο λάδι. Ἂν συχνὰ περιποιῆσθε τὰ νύχια σας δὲν θὰ χρειάζετε πιὰ νὰ κόβετε τὶς πέτσες. Θὰ ἀρκῇ νὰ τὶς σπρώχνετε μὲ κάτι τυλιγμένο μὲ πανί. Τέλος ἂν ἔχετε φαρδυὰ καὶ κοντὰ νύχια, βάζετε βερνίκι μόνο στὸ μέσο τοῦ κάθε νυχιοῦ. Αὐτὸ τὸ κόλπο ξεγελάει καὶ τὰ νύχια δείχνουν πιὸ μακρυὰ καὶ λιγώτερο φαρδυὰ ἀπ' ὅ,τι στὴν πραγματικότητα.

ΕΚΜΥΣΤΗΡΕΥΣΕΙΣ...

...ΤΩΝ ΜΑΓΕΙΡΩΝ

Ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας εἶνε οἱ πιὸ λιτοδίαιτοι ἀπ' ὅλους τοὺς σημερινοὺς ἐστεμμένους. Ἀντιθέτως ὁ Βασιλεὺς Φαροὺκ τῆς Αἰγύπτου εἶνε μέγας φαγᾶς. Ἀγαπᾶ τὰ φαγητὰ μὲ σάλτσες καὶ ἔχει ἐξαιρετικὴ ἀδυναμία στὰ γλυκά. Ἀποτέλεσμα αὐτῶν τῶν δύο προτιμήσεων τοῦ Βασιλέως τῆς Αἰγύπτου ἦτο νὰ αὐξηθῇ τὸ βάρος του κατὰ 5 ἀκόμη κιλὰ τὸ 1947. Ὁ Φαροὺκ ἀπεφάσισε ἔστω καὶ κάπως ἀργὰ ν' ἀρχίσῃ δίαιταν. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Σουηδίας Γουσταῦος ἀνέκαθεν ἐπίστευε ὅτι οἱ ὑπερβολικὰ παχεῖς ἄνθρωποι δὲν εἶνε ὑγιεῖς. Ὁ γηραιὸς μονάρχης ἂν καὶ φύσει ἀδύνατος ἀρκεῖται πάντοτε νὰ τρώγῃ λίγο. Τοῦ σερβίρουν δύο φαγητὰ τὸ μεσημέρι καὶ δύο τὸ βράδυ. Τὰ φαγητὰ αὐτὰ εἶνε κατὰ προτίμησιν ἐλαφρὰ καὶ ὁ Βασιλεὺς Γουσταῦος δὲν τρώγει ποτὲ μεγάλην ποσότητα. Ἀποφεύγει τὰ γλυκὰ καὶ τὸ κρέας τὸ ὁποῖο ἀντικαθιστᾶ μὲ ψάρι. Ἀγαπᾶ τὰ χόρτα καὶ λαχανικά. Τὰ ζυμαρικὰ δὲν τοῦ ἀρέσουν πολύ. Τὸ κρασὶ ποὺ πίνει κατὰ προτίμησιν εἶνε Μπορντώ. Ἀρκεῖται σ' ἕνα ποτηράκι σὲ κάθε του γεῦμα.

Ὁ στρατηγὸς Μάρσαλ τελευταίως εἶχε καλέσει τὸν κ. Μολότωφ νὰ συμφάγουν κατὰ τὴν παραμονὴν των εἰς τὸ Λονδῖνον. Ὁ Μάρσαλ εἶνε ὀλιγόφαγος καὶ δὲν πίνει σχεδὸν ποτέ. Ὁ κ. Μολότωφ τρώγει γιὰ τέσσερις. Σ' αὐτὸ τὸ γεῦμα τὸν εἶδαν νὰ τρώγῃ τρία φαγητὰ μὲ κρέας, ἄλλα τόσα μὲ ψάρι καὶ νὰ πίνῃ τοῦ καλοῦ καιροῦ βότκα καὶ κρασί.

Ὁ κ. Μπέβιν, ἂν καὶ σωματώδης, τρώγει ἐλάχιστα. Προτιμᾶ τὰ βραστὰ ἀπὸ τὰ ψητά. Πίνει μόνο μπύρα καὶ οὐΐσκυ. Ὁ Στάλιν εἶνε ἐπίσης ὀλιγόφαγος. Τοῦ ἀρέσουν ἐξαιρετικὰ τὸ πιλάφι καὶ τὰ σουβλάκια. Σὲ ὅλα του τὰ φαγητὰ κάνει κατάχρησιν πιπεριοῦ. Ὁ Τροῦμαν δὲν ἀγαπᾶ τὰ φαγητὰ μὲ καρυκεύματα. Ἀπεχθάνεται τὸ σκόρδο καὶ τὸ κρεμμύδι. Τὸ φαγητὸ τῆς προτιμήσεώς του εἶνε τὸ κοττόπουλο ψητὸ καὶ ἀπ' ὅλα τὰ φροῦτα τοῦ ἀρέσουν περισσότερο οἱ φράουλες. Ὁ Στάλιν πίνει ἀρκετὰ (τελευταίως ὅμως λιγώτερο ἀπὸ ἄλλοτε). Προτιμᾶ τὴ βότκα κι ἕνα κόκκινο κρασὶ τύπου Κιάντι. Ποτὲ δὲν τοῦ ἄρεσε τὸ οὐΐσκυ. Ὁ Τροῦμαν πίνει σπανιώτατα καὶ ἐλάχιστα. Ἂν καὶ αἱ γαστρονομικαὶ προτιμήσεις τοῦ Τροῦμαν καὶ τοῦ Στάλιν βρίσκωνται στοὺς ἀντίποδας, ἐν τούτοις ὑπάρχει ἕνα ἀνέκδοτο... γαστρονομικῆς φύσεως ποὺ διασκεδάζει ἐξ ἴσου τὸν Ἀμερικανὸ Πρόεδρο καὶ τὸν Ρῶσσο Στρατάρχη :

Μιὰ μέρα ὁ δικτάτωρ τῆς Πορτογαλίας Σαλαζὰρ —ὁ ὁποῖος δὲν φημίζεται ὡς...πολὺ ἀνοιχτοχέρης— ἐκάλεσε τοὺς στενωτέρους συνεργάτας του νὰ φᾶνε στὸ σπίτι του. Ἡ γρηὰ οἰκονόμος τοῦ Σαλαζὰρ ἐσέρβιρε πρῶτα σοῦπα μπιζέλια καὶ κατόπιν φασόλια ξερά. Ὕστερα ἡ οἰκονόμος ρώτησε τὸν Σαλαζὰρ πρὸς μεγάλην ἔκπληξιν τῶν καλεσμένων του:

— Κύριε Πρόεδρε νὰ φέρω τὴ γαλοποῦλα ;

—Ὄχι ἀκόμη! τῆς ἀπήντησε ὁ Σαλαζάρ.

Ἡ οἰκονόμος ἔφερε πατάτες βραστὲς καὶ κατόπιν ἦλθε ἡ περιπόθητη γαλοποῦλα ἀλλ' ἦταν ἀκόμη... ζωντανή! Βλέποντας τὴν ἀπορία τῶν καλεσμένων, ἡ οἰκονόμος τοῦ Σαλαζὰρ τοὺς ἐξήγησε :

—Ὅταν ἔχουμε τραπέζι ὁ κύριος Πρόεδρος ἐπιτρέπει νὰ φέρνωμε τὴ γαλοποῦλα στὴν τραπεζαρία γιὰ νὰ... τρώῃ τὰ ψίχουλα!

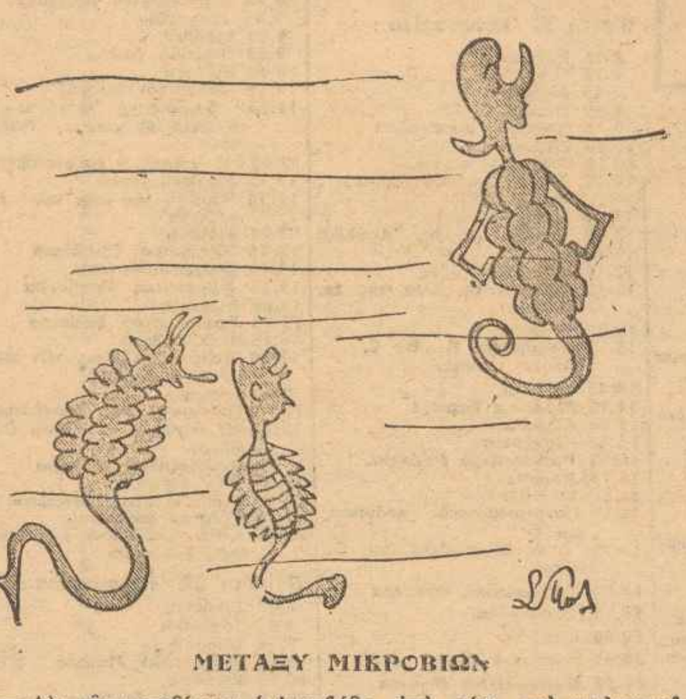

ΜΕΤΑΞΥ ΜΙΚΡΟΒΙΩΝ

— Δὲν μᾶς καταδέχεται ἡ ἀμοιβάδα ἀπὸ τότε ποὺ κυκλοφορεῖ στὸν καλὸν κόσμο...

(Τοῦ κ. Σ. Πολενάκη)

Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς Ἀθηνῶν

ΤΟ ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ 18-24 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1948

Κυριακὴ

18 Ἰανουαρίου :

Πρωινὴ ἐκπομπὴ

07.00 **Ἔναρξις — Πρωινὴ μουσικὴ**
07.05 **Ταξιδιωτικὲς ἐντυπώσεις Ἑλλήνων καὶ ξένων συγγραφέων μὲ τοπικὰ ἤθη καὶ ἔθιμα**
07.15 **Α΄ δελτίον εἰδήσεων**
07.30 **Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων**
07.35 **Ὁ Σταθμὸς καὶ οἱ ἀκροαταί του.**
(Ἡ γνώμη τῶν ἀκροατῶν μας. Ἀπαντήσεις σὲ γράμματα καὶ τηλεφωνήματα).
07.45 **Παληὰ μουσικὴ**
Χαῖντελ : Κοντσέρτο γκρόσσο σὲ σὸλ μεἴζ. ἔργο 6 ἀρ. 1. Τὸ «Κολλέγκιουμ Μούζικουμ» τοῦ Χέρμαν Ντῆνερ.
08.00 **Μετάδοσις τῆς θείας Λειτουργίας ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Μητροπόλεως.**

Μεσημβρινὴ ἐκπομπὴ

11.00 **Συμφ. συναυλία τῆς Κρατικῆς Ὀρχήστρας Ἀθηνῶν. Διευθ. ὁ κ. Γ. Λυκούδης. Σολὶστ ἡ πιανίστρια Κα Μαίρη Τραβασσάρου :**
Σοῦμαν : Συμφωνία ἀρ. 1 («Τῆς Ἀνοίξεως»). Τὰ μέρη: Ἀντάντε οὖν πόκο μαεστόζο. Ἀλλέγκρο μόλτο βιβάτσε Λαργκέττο. Σκέρτσο. Ἀλλέγκρο ἀνιμάτο ἐ γκρατσιόζο.
Μότσαρτ : Κοντσέρτο γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα σὲ λὰ μεῖζον (Ἀλλέγκρο Ἀντάντε. Πρέστο).
Μ. Κουτούγκου : «Ἀναμνήσεις» (Α΄ ἐκτέλεσις)
Βάγκνερ : Εἰσαγωγὴ ἀπὸ τὸν «Τάνχόϋζερ».
(Κατὰ τὸ διάλειμμα μετάδοσις καλλιτεχν. ὁμιλίας)
13.00 **Τὰ ἑλληνικὰ νειάτα στὸν στίβο**

Ἡ κ. ΑΝΝΑ ΡΕΜΟΥΝΔΟΥ σ' ἕνα ρεσιτὰλ τραγουδιοῦ, στὸ πρόγραμμα τοῦ Σαββάτου (ὥρα 22.45΄).

13.10 **Ὁδηγίαι διὰ τοὺς ναυτιλλομένους**
13.15 **Κινηματογραφικὸ ρεπορτάζ**
13.30 **Παίζει ἡ ὀρχήστρα Μωράκη. Τραγοῦδι ἡ Μόλλυ.**
Ἐπιτυχίες ἀπὸ τὴν ὀρχήστρα.
«Ἀγάπα με κρυφὰ» βάλς (Σεϊτανίδη).
«Μπιμ, μπάμ μπούμ».
«Ἦταν γραφτὸ» (Μωράκη).
Ἐπιτυχίες ἀπὸ τὴν ὀρχήστρα.
«Τὴν ἡμέρα ποὺ γεννήθηκα».
«Πάντα σὲ βλέπω στ' ὄνειρό μου» (Μωράκη).
14.00 **Τὸ λογοτεχνικὸ τέταρτο τοῦ κ. Στράτη Μυριβήλη**
14.15 **Ἀναμετάδοσις ἐκ τοῦ Σταθμοῦ τοῦ BBC. τῆς ἐκπομπῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν**
14.25 **Ἡ ἑβδομὰς τοῦ ἑλληνικοῦ βιβλίου**
14.30 **Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων**
14.40 **Ἐλαφρὸν πρόγραμμα**
«Φαρολίτο» (Λάρα).
«Σὲ μιὰ μικρὴ ἰσπανικὴ πόλι» (Λοῦϊς Γιάνγκ).
Ἐπιτυχίες μὲ τὸν Κάρολλ Γκίμπονς.
«Τὰ χορευτικὰ χρόνια» ἐπιλογή.
«Ἱστορίες τῆς καρδιᾶς» (Κοντὲ Μοννό).
(Κατὰ τὴν διάρκειαν μετάδοσις θεατρικῶν νέων)
15.00 **Τέλος τοῦ μεσημβρινοῦ προγράμματος**

Ἑσπερινὴ ἐκπομπὴ

17.00 **Ὥρα σπουδαστῶν**
17.15 **Γαλλικὴ ἐκπομπὴ**
Μισὴ ὥρα ἀφιερωμένη εἰς τὴν παρουσίασιν τῆς ἐνάρξεως τῆς γαλλικῆς Ὄπερας.
17.45 **Τραγουδεῖ ὁ Ρίχαρντ Τάουμπερ (δ)**
18.00 **Ἡ ὥρα τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν**
18.10 **Ὥρα Ἀκροατῶν**
18.30 **Εἰδικὴ ἐκπομπὴ διὰ τοὺς Ἕλληνας τοῦ Ἐξωτερικοῦ**
18.45 **Δημοτικὰ τραγούδια ἀπὸ τὸν ὅμιλο Λουκᾶ Τσικλητάρη :**
«Ἀγγινάρα» Τσάμικο.
«Εἶδα ἀπόψε στ' ὄνειρό μου» συρτό.
«Μαῦρα μου χελιδόνια» ἐπιτραπέζιο.
«Μιὰ περδικοῦλα ἀπάντησα» Καλαματιανό.
Ἕνα σόλο κλαρῖνο.
19.00 **Ἐκπομπὴ τῶν Ἐνόπλων μας Δυνάμεων.**
19.20 **Ἐμβατήρια**
19.30 **Ὁδηγίαι διὰ τοὺς ναυτιλλομένους**
19.35 **Εὔθυμη μουσικὴ**
20.15 **Ἐσωτερικὴ ἀνασκόπησις τῶν πολιτικῶν γεγονότων**
20.25 **Ἀνακοινώσεις τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ**
20.30 **Ραδιοφωνικὴ σκηνὴ**
21.00 **Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων**
21.15 **Ἡ ὥρα τῆς Βορείου Ἑλλάδος**
21.30 **Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ τῆς εἰδικῆς ἐκπομπῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν**
21.45 **Ἐλαφρὰ ἑλλην. τραγούδια**
22.15 **Β Δελτίον εἰδήσεων**
22.30 **Μελοδραματικὴ ἐκπομπὴ**
Αἱ Γ΄ καὶ Δ΄ πράξεις ἀπὸ τὴν ὄπερα «Τραβιάτα» τοῦ Βέρντι. Ἑρμηνευταὶ τῶν ρόλων ἡ Μερθέδες Καπσίρ, ὁ Λάϊονελ Σέσιλ, ὁ Μπαρράκι, ὁ Μπακαλόνι κλπ. μὲ τὴν χορωδία καὶ ὀρχήστρα τῆς Σκάλας τοῦ Μιλάνου. Διευθ. ὁ Λορέντσο Μολαγιόλι.
23.30 **Γ΄ δελτίον εἰδήσεων**
23.40 **Εὔθυμη μουσικὴ**
00.15 **Τέλος τῆς ἐκπομπῆς**

Δευτέρα

19 Ἰανουαρίου :

Πρωινὴ ἐκπομπὴ

07.00 **Ἔναρξις — Πρωινὴ μουσικὴ**
07.30 **Πρωινὴ μουσικὴ (συνέχεια)**
07.15 **Α΄ δελτίον εἰδήσεων— Δελτίον Ἀγορανομίας**
07.35 **Ὑγιεινὴ γυμναστικὴ**
07.45 **Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων**
07.50 **Τὸ καθημερινό μας πρωινὸ ξεκίνημα. Ὅ,τι ἐνδιαφέρει τὴν ζωὴν καὶ τὴν ὑγείαν μας.**
08.00 **Πρωινὴ μουσικὴ (συνέχεια)**
08.30 **Τὸ ἱστορικὸ χρονικὸ τῆς ἡμέρας (Ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν)**
08.35 **Πρωινὴ μουσικὴ (συνέχεια)**
08.50 **Μετεωρολογικὸν δελτίον.— Ὅ,τι ἐνδιαφέρει τὸ Σπίτι καὶ τὴν Ἑλληνίδα.**
08.55 **Πρωινὴ μουσικὴ (συνέχεια)**
09.25 **Εἰδήσεις ἐν περιλήψει**
09.30 **Τέλος τῆς πρωινῆς ἐκπομπῆς**

Μεσημβρινὴ ἐκπομπὴ

12.00 **Ἐλαφρὰ μουσικὴ (δ)**
12.15 **Σχολικὴ ὥρα**
12.30 **Ἐλαφρὰ μουσικὴ (συνέχεια)**
12.45 **Ὥρα ἀσθενῶν**
13.00 **Β΄ δελτίον εἰδήσεων**
13.10 **Ὁδηγίαι διὰ τοὺς ναυτιλλομένους**
13.15 **Μουσικὸν διάλειμμα**
13.20 **Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων**
13.30 **Ἀναμετάδοσις ἐκ Παρισίων τῆς ἐκπομπῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν**
13.45 **Μουσικὲς σελίδες**
Μπερλιόζ : «Ρωμαϊκὸ καρναβάλι» ἔργο 9. Εἰσαγωγή. Ἡ ὀρχήστρα Κοντσέρτγκεμπαου τοῦ Ἄμστερνταμ. Διευθ. ὁ Βίλλεμ Μένγκελμπεργκ.
Ντεμπυσσύ : «Πομπή» ἀπὸ τὴ «Μικρὴ σουΐτα». Ἡ ὀρχήστρα τῶν Συναυλιῶν Λαμουρέ. Διευθ. ὁ Ἀλμπὲρ Βόλφ.
Στάϊνερ : Μοντέρνα συμφωνία σ' ἕνα θέμα τοῦ Ραμπινόβιτς. Ἡ Συμφωνικὴ ὀρχήστρα τοῦ Βέρνερ Γιάνσεν.
Σαὶν — Σὰνς : «Μακάβριος χορός» ἔργο 40. Ἡ Συμφωνικὴ τῆς Φιλαδελφείας. Διευθ. ὁ Λεοπόλδος Στοκόφσκυ.
14.15 **Ἀναμετάδοσις ἐκ τοῦ Λονδίνου τῆς ἐκπομπῆς τοῦ BBC. εἰς τὴν Ἑλληνικὴν**
14.30 **Γ΄ δελτίον εἰδήσεων**
14.45 **Ἐλαφρὸν πρόγραμμα**
«Εἶχα τὸ πιὸ τρελλὸ ὄνειρο» (Οὐώρρεν. Γκόρντων).
«Ἀγαπημένη Σάουθλαντ» (Λέϊτον).
«Λὰ καλίντα» (Ντίλιους, διασκευὴ Φένμπυ).
«Μπιμ, μπὰμ μπούμ» κόνγκα (Ἐρνάντεθ).
15.00 **Εἰδήσεις σὲ ρυθμὸν ὑπαγορεύσεως**
15.15 **Τέλος τῆς μεσημβρινῆς ἐκπομπῆς**

Ἑσπερινὴ ἐκπομπὴ

17.00 **Ἀνακοινώσεις. — Ἡ ὥρα τῶν ναυτιλλομένων**
17.15 **Γαλλικὴ ἐκπομπὴ**
Τραγούδια τῆς χώρας τῶν Βάσκων.
17.30 **Σχολικὴ ὥρα**
17.45 **Κρητικὰ τραγούδια, ἀπὸ τὸν ὅμιλο Ἐμμ. Περάκη :**
Ρεθυμνιώτικος συρτός.
Ἡρακλειώτικο Πεντοζάλη.
Μεσογειακὸς συρτός.
Ἡρακλειώτικες κονδυλιές.
18.00 **Ἐλαφρὰ ἑλλην. τραγούδια**
18.30 **Ὅ,τι ἐνδιαφέρει τὴν ἑλληνικὴ ὕπαιθρο**
18.40 **Ἐκπομπὴ τῶν Ἐνόπλων μας Δυνάμεων**
19.00 **Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Βουλγαρικήν)**
19.10 **Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Γαλλικήν)**
19.15 **Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν (εἰς τὴν Σερβικήν)**
19.25 **Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν (εἰς τὴν Γαλλικήν)**
19.30 **Ὁδηγίαι διὰ τοὺς ναυτιλλομένους**
19.35 **Μουσικὸ διάλειμμα**
«Ἀγάπα με πολὺ» ρούμπα (Διασκ. Ντομπρζίνσκυ).
«Σεληνόφως στὸ Κολοράντο» βάλς (Ρόμπερτ Κίνγκ).
«Ἡ θάλασσα» (Τρενέ).
«Βράδυ στὸ Παρίσι» (Γιάνγκ).
«Μποροῦσε νὰ σοῦ συμβῆ» (Βὰν Χώϋσεν διασκευὴ Μελαχροινοῦ).
«Πὲς σί, σί,» κόνγκα (Λεκουόνα).
«Σὲ ὀνειρεύομαι» (Γκέτσιους Ὄσσερ).
Ἐπιλογὴ ἀπὸ μελωδίες τῶν Χὶλλ Μπίλλις.
20.00 **Ὁμιλία**
20.10 **Μουσικὸν διάλειμμα**
20.15 **Δ δελτίον εἰδήσεων. Ἐξωτερικὴ ἀνασκόπησις**
20.35 **Μελωδίες καὶ ρυθμοὶ**
21.00 **Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων**
21.10 **Μουσικὸν διάλειμμα**
21.15 **Ἡ ὥρα τῆς Βορείου Ἑλλάδος**
21.30 **Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ τῆς εἰδικῆς ἐκπομπῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν**
21.45 **Ρεσιτὰλ τοῦ τενόρου κ. Οδ. Λάππα καὶ τοῦ πιανίστα κ. Ἀθ. Βασιλάκη**
Μουπού : «Δυὸ μαγικὰ τραγούδια»
Μπόντσι — Πέτσια : «Ἄπιστη καρδιά».
Ντεμπυσσύ : «Ἡ βουλιαγμένη μητρόπολις».
Λεονκαβάλλο : «Ἀριόζο» ἀπὸ τοὺς «Παληάτσους».
Γρανάντος : «Ἀνδαλουσία— Σεγκόβια».
Καρέρρ : «Γέρω — Δῆμος».
22.15 **Ε΄ δελτίον εἰδήσεων**
22.30 **Ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν ὀπερέττα «Μασκὼτ» τοῦ Ὀντράν**
Ἑρμηνευταὶ τῶν ρόλων : Ἡ Ἔλεν Ρεβελύ, ὁ Ντυβαλὲζ ὁ Ζισόπ, ὁ Ζιγιὰρ κλπ. μὲ τὴν χορωδία τοῦ «Τεάτρ Λυρὶκ ντὲ λὰ γκαιτὲ» καὶ ὀρχήστρα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Πὼλ Μενσάρ.
23.05 **Διάσημοι Σολίστ**
Κουπρέν : «Τρυφερὴ Νανὲτ» καὶ Ντακέν : «Τὸ χελιδόνι». Ὁ πιανίστας Γκιόμαρ Νόβαες.
Βιβάλντι. Μπάχ : Ἀντάτζιο (διασκ. Ποσσόν). Ὁ βιολιστὴς Ζὰκ Τιμπώ.
Μπράμς : Ραψωδία σὲ σὸλ ἔλασσον ἔργο 79 ἀριθ. 2. Ὁ πιανίστας Σολομών.
Ἀλμπένιθ : «Ἰσπανικὴ Σερενάτα». Ὁ βιολοντσελλίστας Γκασπὰρ Κασσαντό.
Ντὲ Μοναστέριο : «Σιέρρα Μορένα». Ἀνδαλουσιανὴ σερενάτα. Ὁ βιολιστὴς Γιεχοῦντι Μενουχίν.
Φαριζεόν: «Ταραντέλλα». Ἡ πιανίστα Αἴλην Τζώϋς.
23.30 **Ϛ΄ δελτίον εἰδήσεων**
23.40 **Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Ρουμανίαν**
23.50 **Μουσικὸν διάλειμμα**
24.00 **Εἰδήσεις σὲ ρυθμὸν ὑπαγορεύσεως**
00.15 **Τέλος τῆς ἐκπομπῆς**

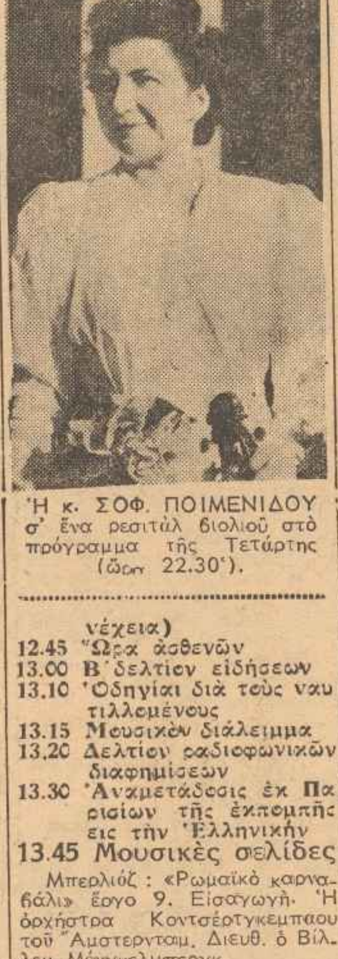

Ἡ κ. ΣΟΦ. ΠΟΙΜΕΝΙΔΟΥ σ' ἕνα ρεσιτὰλ βιολιοῦ στὸ πρόγραμμα τῆς Τετάρτης (ὥρα 22.30').

Τρίτη

20 Ἰανουαρίου :

07.00 **Ἔναρξις — Πρωινὴ μουσικὴ**
07.15 **Α΄ δελτίον εἰδήσεων. Δελτίον Ἀγορανομίας**
07.30 **Πρωινὴ μουσικὴ (συνέχεια)**
07.35 **Ὑγιεινὴ γυμναστική.**
07.45 **Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων**
07.50 **Τὸ καθημερινό μας πρωινὸ ξεκίνημα. Ὅ,τι ἐνδιαφέρει τὴν ζωὴν καὶ τὴν ὑγείαν μας.**
08.00 **Πρωινὴ μουσικὴ (συνέχεια)**
08.50 **Μετεωρολογικὸν δελτίον.— Οἱ ὡραιότερες ἱστορικὲς καὶ φιλολογικὲς σελίδες**
08.55 **Πρωινὴ μουσικὴ (συνέχεια)**
09.25 **Εἰδήσεις ἐν περιλήψει**
09.30 **Τέλος τῆς πρωινῆς ἐκπομπῆς**

Μεσημβρινὴ ἐκπομπὴ

12.00 **Ἐλαφρὰ μουσικὴ (δ)**
12.30 **Ὅ,τι ἐνδιαφέρει τὸν Ἕλληνα ἐργάτην**
12.40 **Μουσικὴ μπαλλέτου**
Γκλαζουνὼφ : «Οἱ ἐποχές» ἔργο 67 (Χειμῶνας — Εἰσαγωγή, ἡ παγωνιά, ὁ πάγος, τὸ χαλάζι, τὸ χιόνι. Καλοκαῖρι — Τὸ βὰλς τῶν στάχεων καὶ οἱ παπαροῦνες, βαρκαρόλλα, παραλλαγὲς κοντὰ φθινόπωρο — Φινάλε τῶν Βακχίδων). Ἡ ὀρχήστρα τοῦ Ἀλεξάντρο Γκλαζουνώφ.
13.00 **Β΄ δελτίον εἰδήσεων**
13.10 **Ὁδηγίαι διὰ τοὺς ναυτιλλομένους**
13.15 **Μουσικὸν διάλειμμα**
13.20 **Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων**
13.30 **Ἀναμετάδοσις ἐκ Παρισίων τῆς ἐκπομπῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν**
13.45 **Γαλλικὰ λαϊκὰ τραγούδια**
«Ἡ κόρη τοῦ στρατάρχου τῆς Γαλλίας» τραγοῦδι τῆς Ἰλ ντὲ Φρὰνς (Ἐναρμόνισις Καισλέν). Ὀρχήστρα καὶ χορωδία. Διευθ. ὁ Ντεζορμιέ.
Ἕνα τραγοῦδι τῆς Ὠβέρνης καὶ ἕνα τῆς Βρετάνης. Ἡ ἴδια χορωδία καὶ ὀρχήστρα.
«Ὁ φτωχὸς δουλευτής» τραγοῦδι τῆς Σαβοΐας (Ἐναρμόνισις Σωβερπλάν). Ἐκτέλεσις ἀπὸ τὴν ἴδια ὀρχήστρα καὶ χορωδία.
«Ὁ βασιλιᾶς ἔκανε τὸ τύμπανο νὰ χτυπᾶ». Τραγοῦδι τοῦ Πουατοὺ (Διασκ. Ὠρίκ). Τραγουδεῖ ἡ Ὀλλέϋ μὲ τὴν ὀρχήστρα Ντεζορμιέ.
«Στοὺς ἤχους τοῦ αὐγοῦ» τῆς Κάτω Βρετάνης (Ἐναρμόνισις Μπουργκὼ) καὶ ἕνα τραγοῦδι τῆς Γασκώνης (Ἐναρμόνισις Ντυκάς). Χορωδία τῶν Παρισίων. Διευθ. ὁ Ροζὲ Ντυκάς.
14.00 **Περίπατοι ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα**
14.10 **Μουσικὸν διάλειμμα**
14.15 **Ἀναμετάδοσις ἐκ τοῦ Λονδίνου τῆς ἐκπομπῆς τοῦ BBC. εἰς τὴν Ἑλληνικὴν**
14.30 **Γ΄ δελτίον εἰδήσεων**
14.45 **Δίσκοι κατ' ἐκλογὴν ἀκροατῶν**
15.00 **Εἰδήσεις εἰς ρυθμὸν ὑπαγορεύσεως**
15.00 **Τέλος τοῦ μεσημβρινοῦ προγράμματος**

Ἑσπερινὴ ἐκπομπὴ

17.00 **Ἀνακοινώσεις**
17.10 **Μουσικὸν διάλειμμα**
17.15 **Γαλλικὴ ἐκπομπὴ**
Παρουσίασις τῆς Μαρὶ Μπὲλ καὶ τοῦ γαλλικοῦ θεάτρου.
17.30 **Διὰ τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος (Ἡ μεταπολεμικὴ ἑλληνικὴ γενεά)**
17.45 **Βυζαντινὴ μουσικὴ ἀπὸ τὴ χορωδία τοῦ κ. Θεοδ. Γεωργιάδη**
18.00 **Νοτιοαφρικανικὴ ἐκπομπὴ**
18.15 **Μουσικὴ διὰ κινηματογραφικὸ ὄργανο**
18.30 **Ἡ ὥρα τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας (διὰ τὸν λαόν)**
18.40 **Παληὰ μουσικὴ**
Χάϋντν : Κουαρτέττο σὲ ρὲ ἔλασ. ἔργο 76 ἀριθ. 2. (Ἀλλέγκρο. Ἀντάντε ὁ πιοὺ τόστο ἀλλέγκρο. Μενουέττο ἀλλέγκρο μὰ νὸν τρόππο, φινάλε βιβάτσε ἀσσάϊ). Τὸ κουαρτέττο ἐγχόρδων τοῦ Ἔλμαν.
Μποκκερίνι: Μενουέττο ἀπὸ τὸ κουαρτέττο ἔργο 27 ἀριθ.2. Τὸ κουαρτέττο βενετσιάνο ντὲλ Βιττοριάλε.
19.00 **Ἐκπομπὴ διὰ τὴν**

ΑΛΜΑ

ΜΕ ΤΟ ΝΕΟ
Ραδιογραμμόφωνο
ΤΥΠΟΣ 6-608

6 Λυχνίαι · Ἐναλλασσομένου Ρεύματος · Μὲ αὐτόματον μηχάνημα ἐναλλαγῆς 12 δίσκων.

Radio
Ολύμπικ

Olympic

The only radios and phonographs with 'tru-base'.

Γεν. Ἀντ/πος: Ι. Σ. ΛΟΥΚΑΪΤΗΣ
ΑΘΗΝΑΙ: ΟΔΟΣ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ 1 • ΤΗΛ. 31-812

Ἡ χαρὰ θὰ πλημμυρίζῃ τὸ σπίτι σας-

ΑΣΤΟΡ

Ἡ μεγαλυτέρα ἔκπληξις τοῦ Ἀγγλικοῦ Κινηματογράφου !

Τὸ φίλμ ποὺ ἐσημείωσε θριαμβευτικὴ ἐπιτυχία σὲ ὅλο τὸν κόσμο!

ΑΠΟΓΝΩΣΙΣ

(OCTOBER MAN)

Ἕνα συγκλονιστικὸ δρᾶμα μὲ ἄφθονες περιπέτειες, μυστήριο, ἀγωνία καὶ ἕνα μεγάλο αἴσθημα, ποὺ συγκινεῖ βαθύτατα.
Μὲ πρωταγωνιστὰς τὸν
ΤΖΩΝ ΜΙΛΛΣ
καὶ τὴν ΤΖΟΑΝ ΓΚΡΗΝΓΟΥΝΤ

Ταινία τοῦ ὀργανισμοῦ ΤΖ. ΑΡΘΟΥΡ ΡΑΝΚ.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ: ΕΚΠΟΜΠΑΙ 18 - 24 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Βουλγαρικὴν)
19.10 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Γαλλικὴν)
19.15 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν (εἰς τὴν Σερβικὴν)
19.25 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν (εἰς τὴν Γαλλικὴν)
19.30 Ὁδηγίαι διὰ τοὺς ναυτιλλομένους.
19.35 Ἐλαφρὰ μουσικὴ
20.15 Δ΄ δελτίον εἰδήσεων
20.30 Σπουδὲς τοῦ Σοπὲν ἀπὸ τὸν πιανίστα Ραοὺλ Κοτσάλσκυ

Ἀπὸ τὸ ἔργο 25 ἀρ. 1 σὲ σί ὕφ. μεῖζ.
Ἀριθ. 2 σὲ φὰ ἔλασ.
Ἀριθ. 3 σὲ φὰ μεῖζ. καὶ ἀρ. 4 σὲ λὰ ἔλασ.
Ἀριθ. 5 σὲ μί ἔλασ.
Ἀριθ. 6 σὲ σὸλ δίεσ. ἔλασ.
Ἀριθ. 7 σὲ ντὸ δίεσ. ἔλασ.
Ἀριθ. 8 σὲ ρὲ ὕφ. μεῖζ.
Ἀριθ. 9 σὲ σὸλ ὕφ. μεῖζον.
Ἀριθ. 10 σὲ σί ἔλασ.
Ἀριθ. 11 σὲ λὰ ἔλασ.
Ἀριθ. 12 σὲ ντὸ ἔλασ.

21.00 Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
21.10 Μουσικὸν διάλειμμα
21.15 Ἡ ὥρα τῆς Βορείου Ἑλλάδος
21.30 Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ τῆς εἰδικῆς ἐκπομπῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν
22.15 Ε΄ δελτίον εἰδήσεων
21.45 Τραγουδεῖ τὸ Ντοῦο Βάμπαρη καὶ δίσκοι

22.30 Συναυλία τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρ. τοῦ Σταθμοῦ

ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Θεοδ. Βαβαγιάννη

Χαίντελ: Κοντσέρτο γκρόσσο ἀριθ. 5 σὲ ρὲ ἔλασ. (Ἀντάντε, Ἀλλέγκρο, Ἀντάτζιο Ἀλλέγκρο μὰ νὸν τρόππο, Ἀλλέγκρο).

Σοῦμπερτ: 3η Συμφωνία σὲ ρὲ μεῖζ. (Ἀντάτζιο μαεστόζο — ἀλλέγκρο κὸν μπρίο. Ἀλλεγκρέττο Μενουέττο. Πρέστο βιβάτσε).

Θ. Μόσου: Ἀντάτζιο γιὰ ἔγχορδα (α΄ ἐκτέλεσις).

Τσαϊκόφσκυ: 4 χοροὶ ἀπὸ τὴ Σουΐτα «Καρυοθραύστης» ἔργο 71 (Ὁ χορὸς τῆς Μάγισσας, Τσαΐ, Ἀράπικος χορός, χορὸς μὲ τὰ φλαουτάκια, Κινέζικος χορός).

23.30 ς΄ δελτίον εἰδήσεων
23.40 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Ρουμανίαν
23.50 Μουσικὸ διάλειμμα
24.00 Εἰδήσεις σὲ ρυθμὸ ὑπαγορεύσεως
00.15 Τέλος τῆς ἐκπομπῆς

Τετάρτη

21 Ἰανουαρίου:

Πρωινὴ ἐκπομπή

07.00 Ἔναρξις — Πρωινὴ μουσικὴ
07.15 Α΄ δελτίον εἰδήσεων Δελτίον Ἀγορανομίας
07.30 Πρωινὴ μουσικὴ (συνέχεια)
07.35 Ὑγιεινὴ γυμναστικὴ
07.45 Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
07.50 Τὸ καθημερινό μας πρωινὸ ξεκίνημα. "Ὅ,τι ἐνδιαφέρει τὴν ζωὴν καὶ τὴν ὑγείαν μας.
08.00 Πρωινὴ μουσικὴ (συνέχεια)
08.30 Ἰδέες καὶ σχόλια
08.35 Πρωινὴ μουσικὴ (συνέχεια)
08.50 Μετεωρολογικὸν δελτίον.— "Ὅ,τι ἐνδιαφέρει τὸ Σπίτι καὶ τὴν Ἑλληνίδα
08.55 Πρωινὴ μουσικὴ (συνέχεια)
09.25 Εἰδήσεις ἐν περιλήψει
09.30 Τέλος τῆς πρωινῆς ἐκπομπῆς

Μεσημβρινὴ ἐκπομπή

12.00 Ἐλαφρὰ μουσικὴ (δ)
12.15 Σχολικὴ ὥρα
12.30 Ἐλαφρὰ μουσικὴ (συνέχεια)
12.45 Ἡ ὥρα τῶν ἀσθενῶν
13.00 Β΄ δελτίον εἰδήσεων
13.10 Ὁδηγίαι διὰ τοὺς ναυτιλλομένους
13.15 Μουσικὸν διάλειμμα
13.20 Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
13.30 Ἀναμετάδοσις ἐκ Παρισίων τῆς ἐκπομπῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
13.45 Ἡ ὀρχήστρα τοῦ Σταθμοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Β. Πφέφφερ
14.15 Ἀναμετάδοσις ἐκ τοῦ Λονδίνου τῆς ἐκπομπῆς τοῦ BBC. εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
14.30 Γ΄ δελτίον εἰδήσεων
14.45 Ἐλαφρὸ μεσημβρινὸ πρόγραμμα

«Λὸχ Λόμοντ» λαϊκὸ τραγοῦδι διασκευασμένο σὲ φόξ.
Ἐπιλογὴ ἀπὸ μελωδίες τοῦ Γκέρσουϊν.
«Γέρω ποταμέ» (Χάμερσταϊν, Κέρν).

15.00 Εἰδήσεις εἰς ρυθμὸν ὑπαγορεύσεως
15.15 Τέλος τῆς μεσημβρινῆς ἐκπομπῆς

Ἑσπερινὴ ἐκπομπή

17.00 Ἀνακοινώσεις — Ἡ ὥρα φιλοτελιστῶν
17.15 Γαλλικὴ ἐκπομπὴ
Τὰ τελευταῖα παρισινὰ τραγούδια.
17.30 Σχολικὴ ὥρα
17.45 Ἐλαφρὰ μουσικὴ γιὰ πιάνο

18.00 Ἐκλεκτοὶ δίσκοι

Ραβέλ: Φορλάνα ἀπὸ τὸ ἔργο «Ὁ τάφος τοῦ Κουπρέν».

Μέντελσον: Σκέρτσο ἀπὸ τὸ «Ὄνειρο θερινῆς νυκτός». Ἡ Συμφωνικὴ ὀρχήστρα τοῦ Κλήβελαντ. Διευθ. ὁ Ἄρτουρ Ραντζίνσκυ.

Μπέλα Μπάρτοκ: Ραψωδία γιὰ βιολ. καὶ ὀρχήστρα. Ὁ βιολιστὴς Γιόζεφ Σίγκετι καὶ ἡ Συμφωνικὴ ὀρχήστρα τῆς Κολούμπια. Διευθ. ὁ Χόουαρντ Μπάρλοου.

Ρίμσκι - Κόρσακωφ: «Ντουμπίνουσκα». Ἡ Συμφωνικὴ τῆς Ἰνδιανουπόλεως. Διευθ. ὁ Φάμπιεν Σεβίτσκυ.

18.30 Ὅ,τι ἐνδιαφέρει τὴν ἑλληνικὴν ὕπαιθρον
18.40 Ἐκπομπὴ τῶν Ἐνόπλων μας Δυνάμεων
19.00 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Βουλγαρικὴν)
19.10 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Γαλλικὴν)
19.15 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν (εἰς τὴν Σερβικὴν)

Ἡ ΜΟΛΛΥ στὸ πρόγραμμα τῆς Κυριακῆς (ὥρα 13.30').

19.25 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν (εἰς τὴν Γαλλικὴν)
19.30 Ὁδηγίαι διὰ τοὺς ναυτιλλομένους
19.35 Θρακικὰ τραγούδια, ἀπὸ τὴ χορωδία τοῦ Συλλόγου πρὸς διάδοσιν τῆς Ἑλλην. Μουσικῆς ὑπὸ τὴν διεύθ. τοῦ κ. Σ. Καρρᾶ

«Πῆγα στὸν πέρα μαχαλᾶ» Σαρανταεκκλησιώτικο.
Σηλυβριανὸ συρτό.
«Τὸ ἄχ τὸ ἀτέλειωτο» Αἰνίτικο.
«Συρτὸ» καὶ «Κασάπικο» τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

20.00 Ὁμιλία
20.10 Μουσικὸν διάλειμμα
20.15 Δ΄ δελτίον εἰδήσεων
20.30 Ἡ ἀμερικανικὴ ὥρα
Εἰδικὴ ἐκπομπὴ ἀμερικανικῆς μουσικῆς, συνεργασία τῆς Ἀμερικ. Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν.
21.00 Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
21.10 Μουσικὸν διάλειμμα
21.15 Ἡ ὥρα τῆς Βορείου Ἑλλάδος
21.30 Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ τῆς εἰδικῆς ἐκπομπῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν
21.45 Μουσικὴ ἀπὸ ὀπερέττες

Κιούνεκε: «Λαίδη Χάμιλτον» ἐπιλογή. Ἡ ὀρχήστρα τῆς Γερμανικῆς ὄπερας τοῦ Βερολίνου. Διευθ. ὁ συνθέτης.

Γ. Στράους: Ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴ «Νυχτερίδα». Αἱ ὑψίφωνοι Ἔρνα Μπέργκερ Ἄννυ Φρὶντ καὶ Ἐλίζαμπετ Φρεῖντριχ ἡ μεσόφωνος Καρλόττα Μύλλερ, ὁ βαρύτονος Ὤυγκεν Φοὺχ ὁ τενόρος Πέτερ Ἄντερς καὶ χορωδία τῆς Κρατικῆς ὄπερας μὲ τὴν Φιλαρμονικὴ τοῦ Βερολίνου. Διευθ. ὁ Φρίντς Ρῶυς.

Τσέλλερ: «Ὁ πτηνοπώλης» ἐπιλογή. Ἡ ὀρχήστρα τῆς Κρατικῆς ὄπερας. Διευθ. ὁ Ἀλοΐς Μέλιγαρ.

Λέχαρ: «Μουσικὲς ἀναμνήσεις». Ἐπιλογὴ ἀπὸ μελωδίες του. Ἡ ἴδια ὀρχήστρα. Διευθ. ὁ Χάνσγκεοργκ Ὄττο.

22.15 Ε΄ δελτίον εἰδήσεων
22.30 Ρεσιτὰλ βιολιοῦ τῆς δίδος Σοφίας Ποιμενίδου

23.00 Κλασσικὰ τραγούδια

Ντυπάρκ: «Ἔκστασις». Ἡ ὑψίφωνος Μάγκυ Τέϊτ μὲ συνοδεία ἀπὸ τὸν πιανίστα Τζέραλντ Μούρ.

Γκρετσανίνωφ: «Νανούρισμα». Ὁ τενόρος Ρογκατσέφσκυ μὲ συνοδεία ἀπὸ τὸν πιανίστα Κοέν.

Ντυπάρκ: «Πρόσκλησις σὲ ταξίδι». Ἡ ὑψίφωνος Μάρθα Νεσπουλοὺς μὲ συνοδεία ἀπὸ τὸν Βὰν Παρύς.

Μασσνέ: «Φθινοπωρινὲς σκέψεις». Ὁ τενόρος Ζὼρζ Τίλλ μὲ συνοδεία ἀπὸ τὸν Μωρὶς Φωρέ.

23.15 Ἡ ὀρχήστρα Μάρεκ Βέμπερ
23.30 ς΄ δελτίον εἰδήσεων
23.40 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Ρουμανίαν
23.50 Μουσικὸν διάλειμμα
24.00 Εἰδήσεις σὲ ρυθμὸ ὑπαγορεύσεως
00.15 Τέλος τῆς ἐκπομπῆς

Πέμπτη

22 Ἰανουαρίου

Πρωινὴ ἐκπομπή

07.00 Ἔναρξις — Πρωινὴ μουσικὴ
07.10 Ὑγιεινὴ γυμναστικὴ Δελτίον Ἀγορανομίας
07.15 Α΄ δελτίον εἰδήσεων—
07.30 Πρωινὴ μουσικὴ (συνέχεια)
07.35 Ὑγιεινὴ γυμναστικὴ
07.45 Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
07.50 Τὸ καθημερινό μας πρωϊνὸ ξεκίνημα. "Ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν ζωὴν καὶ τὴν ὑγείαν μας
08.00 Πρωινὴ μουσικὴ (συνέχεια)
08.10 Τὰ ἑλληνικὰ νειᾶτα στὸν στίβο
08.15 Πρωινὴ μουσικὴ (συνέχεια)
08.30 Τὸ 10λεπτο τῶν Ἐκδρομέων
08.40 Πρωινὴ μουσικὴ (συνέχεια)
08.50 Μετεωρολογικὸν δελτίον.— Οἱ ὡραιότερες ἱστορικὲς καὶ φιλολογικὲς σελίδες
08.55 Πρωινὴ μουσικὴ (συνέχεια)
09.25 Εἰδήσεις ἐν περιλήψει
09.30 Τέλος τῆς πρωινῆς ἐκπομπῆς

Μεσημβρινὴ ἐκπομπή

12.00 Ἐλαφρὰ μουσικὴ
12.30 Περίπατοι ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα
12.40 Μουσικὴ ἀπὸ φωνοταινίες
13.00 Β΄ δελτίον εἰδήσεων
13.10 Ὁδηγίαι διὰ τοὺς ναυτιλλομένους
13.15 Μουσικὸν διάλειμμα
13.20 Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
13.30 Ἀναμετάδοσις ἐκ Παρισίων τῆς ἐκπομπῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
13.45 Ἡ ὀρχήστρα Ζὼρζ Μπουλανζέ
14.00 Ἐπίκαιρος ὁμιλία
14.10 Μουσικὸν διάλειμμα
14.15 Ἀναμετάδοσις ἐκ τοῦ Λονδίνου τῆς ἐκπομπῆς τοῦ BBC. εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
14.30 Γ΄ δελτίον εἰδήσεων

14.45 Δίσκοι κατ' ἐκλογὴν τῶν Ἀκροατῶν.

Μπετόβεν: Ρόντο ἀ καπρίτσιο. (Ὁ θυμὸς γιὰ τὴ χαμένη πεντάρα) ἔργο 129. Ὁ πιανίστας Βίλχελμ Κέμπφ.

Μπελλίνι: Ἄρια ἀπὸ τὴν «Ὑπνοβάτιδα». Ἡ ὑψίφωνος Γκουλιελμάττι.

Ἀλμπένιθ: «Τάνγκο». Ὁ βιολιστὴς Γκεόργκ Κούλενκαμπφ.

15.00 Εἰδήσεις εἰς ρυθμὸν ὑπαγορεύσεως
15.15 Τέλος τῆς μεσημβρινῆς ἐκπομπῆς

Ἑσπερινὴ ἐκπομπή

17.00 Ἀνακοινώσεις
17.10 Μουσικὸν διάλειμμα
17.15 Γαλλικὴ ἐκπομπὴ
Τὸ τέταρτο τῶν νέων.
17.30 Διὰ τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος (Ἡ μεταπολεμικὴ ἑλληνικὴ γενεά)

17.45 Ἔργα γιὰ βιολοντσέλλο ἀπὸ τὸν Μπερνὰρ Μισσλὲν

Φρανκέρ: Σονάτα (διασκ. Γράουελλ) Τὰ μέρη Ἀντάτζιο καὶ Ἀλλέγκρο.

Μπρεβάλ: Σονάτα (Ἀλλέγκρο, μπριλλάντε Ἀντάτζιο μόλτο καντάμπιλε, ρόντο). Συνοδεία ἀπὸ τὸν Τάσσο Γιαννόπουλο.

18.00 Βρεταννικὴ ἐκπομπὴ
18.15 Τραγούδια μὲ τὴν Λὺς Γκωτύ

«Στὴν ἀγκαλιά σου ἀπαλὰ» βάλ (Ρίς).
«Συνομιλία» ταγκό. (Ὑβαίν, Λυσέ).
Χωρὶς νὰ τὸ σκεφθῶ» (Γκραῖνερ, Γκλάντσμπεργκ).
«Πιστέψτε με» (Ὑβαίν, Λυσέ)
«Τὸ καφενεδάκι τοῦ λιμανιοῦ» (Γκραῖνερ Σωντμόν)

18.30 Ἐκπομπὴ διὰ τοὺς Ἕλληνας τοῦ Ἐξωτερικοῦ
18.45 Ἐθνικοὶ ἑλλην. χοροί
19.00 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Βουλγαρικὴν)
19.10 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Γαλλικὴν)
19.15 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν (εἰς τὴν Σερβικὴν)
19.25 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν (εἰς τὴν Γαλλικὴν)
19.30 Ὁδηγίαι διὰ τοὺς ναυτιλλομένους
19.35 Δίσκοι στὴν τύχη
20.15 Δ΄ δελτίον εἰδήσεων
20.30 Ἀνακοινώσεις τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ
20.35 Διάφορες ἐλαφρὲς ὀρχῆστρες
21.00 Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
21.10 Μουσικὸν διάλειμμα
21.15 Ἡ ὥρα τῆς Βορείου Ἑλλάδος
21.30 Ἀναμετάδοσις ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ τῆς εἰδικῆς ἐκπομπῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν
21.45 Τραγούδια ἀπὸ τὴν Λώρα Ἑσπερινοῦ καὶ δίσκοι

«Νάρχόσουνα σὰν ὄνειρο» (Χαιροπούλου).
«Ἔλα πάλι» (Καστριώτη).
«Μ' ἀγαπᾶ δὲν μ' ἀγαπᾶ» (Ριτσιάρδη).
«Τόσο μικρή» γαλλικὸ τραγοῦδι.
«Παληὲς ἐπιτυχίες» ἐπιλογὴ (Χαιροπούλου).
«Ἂν μ' ἀγαποῦσες» (Μωράκη).

22.15 Ε΄ δελτίον εἰδήσεων

22.30 Συμφ. συναυλία

Μπράμς: Συμφωνία ἀριθ. 2 σὲ ρὲ μεῖζ. ἔργο 73. (Ἀλλέγκρο νὸν τρόππο, Ἀντάτζιο νὸν τρόππο, Ἀλλεγκρέττο γκρατσιόζο κουάζι ἀνταντίνο, Ἀλλέγκρο κὸν σπίριτο). Ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς Νέας Ὑόρκης. Διευθ. ὁ Δημήτρης Μητρόπουλος.

Ραχμάνινωφ: Ραψωδία σὲ ἕνα θέμα τοῦ Παγκανίνι γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα ἔργο 43. Ὁ συνθέτης καὶ ἡ Συμφωνικὴ τῆς Φιλαδελφείας. Διευθ. ὁ Λεοπόλδος Στοκόφσκυ.

23.30 ς΄ δελτίον εἰδήσεων
23.40 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Ρουμανίαν
23.50 Μουσικὸν διάλειμμα
24.00 Εἰδήσεις σὲ ρυθμὸ ὑπαγορεύσεως
00.15 Τέλος τῆς ἐκπομπῆς.

Παρασκευή

23 Ἰανουαρίου:

Πρωινὴ ἐκπομπή

07.00 Ἔναρξις — Πρωινὴ μουσικὴ
07.15 Α΄ δελτίον εἰδήσεων. Δελτίον Ἀγορανομίας
07.30 Πρωινὴ μουσικὴ (συνέχεια)
07.35 Ὑγιεινὴ γυμναστικὴ
07.45 Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
07.50 Τὸ καθημερινό μας πρωινὸ ξεκίνημα. "Ὅ,τι ἐνδιαφέρει τὴν ζωὴν καὶ τὴν ὑγείαν μας.
08.00 Πρωινὴ μουσικὴ (συνέχεια)
08.30 Τὸ ἱστορικὸν χρονικὸ τῆς ἡμέρας ('Ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν ἱστορίαν)
08.35 Πρωινὴ μουσικὴ (συνέχεια)
08.50 Μετεωρολογικὸν δελτίον.— "Ὅ,τι ἐνδιαφέρει τὸ Σπίτι καὶ τὴν Ἑλληνίδα
08.55 Πρωινὴ μουσικὴ (συνέχεια)
09.25 Εἰδήσεις ἐν περιλήψει
09.30 Τέλος τῆς πρωινῆς ἐκπομπῆς

Μεσημβρινὴ ἐκπομπή

12.00 Ἐλαφρὰ μουσικὴ (δ)
12.15 Σχολικὴ ὥρα
12.30 Ἐλαφρὰ μουσικὴ (συνέχεια)
12.45 Ἡ ὥρα τῶν ἀσθενῶν
13.00 Β΄ δελτίον εἰδήσεων
13.10 Ὁδηγίαι διὰ τοὺς ναυτιλλομένους
13.15 Μουσικὸν διάλειμμα
13.20 Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
13.30 Ἀναμετάδοσις ἐκ Παρισίων τῆς ἐκπομπῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν

13.45 Μουσικὲς σελίδες

Γκρήγκ: Λυρικὴ σουΐτα ἔργο 54 (τὸ παιδὶ τοῦ βοσκοῦ, Νορβηγικὸς χωριάτικος χορὸς νυκτερινό, Χορὸς τῶν νάνων). Ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Λίβερπουλ. Διευθ. ὁ Μπάζιλ Κάμερον.

Σοῦμπερτ: Ἐμπρομπτὺ ἀρ. 4 σὲ λὰ ὕφ. μεῖζ. ἔργο 90. Ὁ πιανίστας Ζίγκφρηντ Σοῦλτσε.

Λόρτσινγκ: «Οὔντινε» μουσικὴ μπαλλέττου. Ἡ ὀρχήστρα τῆς Γερμανικῆς ὄπερας τοῦ Βερολίνου. Διευθ. ὁ Βάλτερ Λοῦτσε.

14.15 Ἀναμετάδοσις ἐκ τοῦ Λονδίνου τῆς ἐκπομπῆς τοῦ BBC. εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
14.30 Γ΄ δελτίον εἰδήσεων
14.45 Ἐλαφρὸν πρόγραμμα

«Θὰ θυμᾶσαι»: (Ρόμπεργκ)
«Ἀγριοβιολέττες» ἐπιλογή. (Στόλτς).
Ἐπιτυχίες μὲ τὸν Κάρολλ Γκίμπονς.
«Τρεῖς καμπαλλιέρος» (Ἐσπερόν, Κορτασάρ).

15.00 Εἰδήσεις εἰς ρυθμὸν ὑπαγορεύσεως
15.15 Τέλος τῆς μεσημβρινῆς ἐκπομπῆς

Ἑσπερινὴ ἐκπομπή

17.00 Ἀνακοινώσεις
17.10 Μουσικὸν διάλειμμα
17.15 Γαλλικὴ ἐκπομπὴ
Μουσικὴ καὶ ποιητικὴ ἐκπομπή.
17.30 Σχολικὴ ὥρα
17.45 Μουσικὸν διάλειμμα
17.50 Ἡ ὥρα τῆς Ἀποστολικῆς διακονίας (Διὰ τοὺς νέους)
18.00 Δημοτικὰ τραγούδια ἀπὸ τὸν ὅμιλο Ἑλένης Λιάπη:

«Μὴ μοῦ μιλᾶτε σήμερα» συρτό.
«Κάνουν ν' ἀνθίσουν τὰ κλαριὰ» Κλέφτικο.
«Ποταμὸς» Συρτό.
«Γιὰ μιὰ Λιδωρικιώτισσα» Τσάμικο.

18.15 Παληοὶ χοροί

Χέρμαν Μπλοῦμε: Μενουέττο ἀπὸ τὴ σουΐτα «Μουσικὴ τοῦ σπιτιοῦ» γιὰ κουαρτέττο ἐγχόρδων. Τὸ κουαρτέττο Κὰρλ Στάϊνερ.

Γκραῖνερ: Σαραμπάντα γκαβόττα καὶ Ριγκωντὸν ἀπὸ τὴ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑΣ

Διὰ τὰς ραδιοφωνικὰς συχνότητας

Ἡ δημοσιευθεῖσα εἰς τὰς ἐφημερίδας πληροφορία ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ΤΤΤ κατήρτισε ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος Ραδιοφωνίας πίνακας συχνοτήτων τὰς ὁποίας θὰ διεκδικήσῃ ἡ Ἑλλὰς εἰς τὸ ἐν Κοπεγχάγῃ συνερχόμενον τὴν 1ην Ἰουλίου τοῦ 1948 Διεθνὲς ραδιοφωνικὸν συνέδριον δὲν εἶνε ἀκριβής.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὸ ἀκριβὲς εἶνε ὅτι ἡ Διεύθυνσις τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος Ραδιοφωνίας ἔλαβε τὴν 30ὴν Δεκεμβρίου 1947 ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου ΤΤΤ διὰ τοῦ ὁποίου εἰδοποιεῖτο τὸ Ἐθνικὸν Ἵδρυμα Ραδιοφωνίας ὅτι ὤφειλε μέχρι τῆς 1ης Ἰανουαρίου δηλαδὴ ἐντὸς 48 ὡρῶν νὰ ἔλθῃ εἰς συνεννόησιν μὲ τὰς Ὑπηρεσίας τῶν ΤΤΤ καὶ νὰ γνωρίζῃ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἑλλάδος εἰς συχνότητας.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος Ραδιοφωνίας ἐζήτησε αὐθημερὸν συμπληρωματικὰς πληροφορίας καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἁρμοδίου Γραφείου πρὸς τὸ ὁποῖον ἔδει νὰ διαβιβασθῶσιν τὰ σχετικὰ στοιχεῖα βάσει τῆς ἐγκυκλίου τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου τῆς Βέρνης — ἐγκύκλιος ἡ ὁποία σημειωθήτω οὐδόλως ἔχει κοινοποιηθῆ εἰσέτι εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ἵδρυμα Ραδιοφωνίας — ἵνα βάσει τοῦ ὑπάρχοντος προγράμματος τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Ραδιοφωνίας καθορισθῇ μετὰ ἀπόφασιν τοῦ Τεχνικοῦ καὶ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἡ ἀνάγκη τῆς Ἑλλάδος εἰς συχνότητας. Μετὰ τὴν ἀρνητικὴν ἀπάντησιν τῆς εἰδικῆς Ὑπηρεσίας τῶν ΤΤΤ τὸ Ἵδρυμα Ραδιοφωνίας ἀπηυθύνθη εἰς τὸ ὑφυπουργεῖον Τύπου διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 24178 τῆς 31.12.47 ἐγγράφου καὶ ἐζήτησε τὴν παρέμβασίν του.

Ἡ γενομένη ἀνακοίνωσις εἰς τὰς ἐφημερίδας ἐγένετο ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος Ραδιοφωνίας τὸ ὁποῖον καὶ ἀπηυθύνθη κατόπιν τούτου εἰς τὸ Διεθνὲς Γραφεῖον Βέρνης.

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἱδρύματος Ραδιοφωνίας

Καὶ πάλιν σὴν διάθεσίν σας
ΤΟ ΓΝΩΣΤΟΤΑΤΟΝ
ΑΠΟ ΤΟΥ 1925
ΟΛΛΑΝΔΙΚΟΝ ΓΑΛΑ ΔΙΑ ΒΡΕΦΗ
ΝΟΥΤΡΙΤΣΙΑ
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΕΙΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΤΥΠΟΥΣ
Dokra
NUTRICIA
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
ΣΤΕΛΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ
ΣΤΟΑ ΝΙΚΟΛΟΥΔΗ 8 - ΤΗΛ. 23.033

Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς Θεσσαλονίκης

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΠΟΜΠΩΝ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ 18-24 ΙΑΝ.

Μῆκος κύματος 373 μ. ἢ 804 χκ.

ΚΥΡΙΑΚΗ 18 Ἰανουαρίου:

Μεσημβρινὸν πρόγραμμα

11.30 Ἐκκλησιαστικὴ ὥρα (ὁμιλία τοῦ κ. Θεοδ. Καστανᾶ καὶ βυζαντινὴ μουσικὴ ἀπὸ τὴν χορωδία Παναγιωτίδη—Καραμάνη)
12.00 Ἀπὸ τὴν Ἐθνικήν μας ζωὴ (ὁμιλία τοῦ κ. Ἰωάν. Παπακώστα).
12.10 Συμφωνικὴ Συναυλία
Μουσσόργκσκυ: Πίνακες μιᾶς ἐκθέσεως — Συμφωνικὸ ποίημα.
Ρίμσκυ — Κόρσακωφ: Σεχραζάτ.
13.10 Ἐλαφρὰ Ἑλληνικὰ τραγούδια.
13.45 Ραδιοφωνικαὶ Ἀγγελίαι.
13.50 Ἀναμνήσεις ἀπὸ τὴν Παληὰ Θεσσαλονίκη (ὁμιλία τοῦ κ. Ν. Καμμώνα)
14.00 Μουσικὴ γιὰ ὅλους
14.30 Δημοτικὰ τραγούδια.
14.40 Ἡ Τσιγγάνικη ὀρχήστρα Ματόρου — Ἀνακίδη.
Ματέο: Τσιγγάνικη Ραψωδία.
Βίλλανγκ: Οὐγγρικὴ ἠχώ.
Μικέλλι: Τσάρντας (ἀρ. 8).
15.00 Τέλος τοῦ μεσημβρινοῦ προγράμματος.

Ἑσπερινὸν πρόγραμμα

17.00 Ἐλαφρὰ μουσική.
17.30 Τραγούδια μὲ τὴν Βέμπο.
17.45 Μουσικὴ Τζάζ.
18.00 Ἡ Ὥρα τοῦ Ἀγρότου
18.29 Ἀγγελίαι διὰ τοὺς Ναυτιλλομένους.
18.30 Ἡ Ὥρα τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων
19.00 Ὀρχῆστρες Σαλονιοῦ.
19.30 Τὰ γεγονότα τῆς ἡμέρας
19.45 Εὔθυμη μουσική.
20.10 Ραδιοφωνικαὶ Ἀγγελίαι
20.15 Ἑβδομαδιαία ἀνασκόπησις πολιτικῶν γεγονότων.
20.30 Ἐλαφρὰ Ἑλληνικὰ τραγούδια.
21.00 Παλαιοὶ χοροί.
21.10 Ραδιοφωνικαὶ Ἀγγελίαι.
21.15 Ὥρα Βορείου Ἑλλάδος
21.30 Μουσικὴ χοροῦ.
22.15 Νυκτερινὸν Δελτίον Εἰδήσεων.
22.25 Ἡ ὀρχήστρα Μέϊφερ.
22.40 Καντάδες.
23.00 Τέλος τοῦ προγράμματος.

ΔΕΥΤΕΡΑ 19 Ἰανουαρίου:

Μεσημβρινὸν πρόγραμμα

13.30 Ἡ ὀρχήστρα Ρίτσαρντ Κρήν.
13.45 Τὸ γαλλικὸ τέταρτο
14.00 Μουσικὴ γιὰ ὅλους
14.25 Ραδιοφωνικαὶ Ἀγγελίαι.
14.30 Μεσημβρινὸν Δελτίον Εἰδήσεων
14.45 Ἐπιλογὴ ἀπὸ φὸξ-τρότ.
15.00 Τέλος τοῦ μεσημβρινοῦ προγράμματος

Ἑσπερινὸν πρόγραμμα

17.00 Ψυχαγωγία ἀσθενῶν
17.30 Ἕνα τέταρτο διὰ τὰ Ἑλληνόπουλα.
17.45 Δημοτικὰ τραγούδια ἀπὸ τὸν Στέφανο Βέζο συνοδεία λαϊκῶν ὀργάνων.
«Ἀπόψε δὲν κοιμήθηκα» Τσάμικο.
«Μὲ γέλασε μιὰ χαραυγὴ» Κλέφτικο.
«Μοιρολόγι» Τάβλας.
«Ἀναστασιὰ» Καλαματιανό.
«Γκαΐντα» Μακεδονικὸς χορός.
«Γερακίνα» Συρτὸς Χαλκιδικῆς.
18.15 Διὰ τὸν Ἕλληνα ἐργάτη (Ὁμιλία τοῦ κ. Κώστα Μαρινάκη).
18.29 Ἀγγελίαι διὰ τοὺς ναυτιλλομένους.
18.30 Ἡ ὥρα τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.
19.00 Ἀναμετάδοσις ἐξ Ἀθηνῶν τῆς ἐκπομπῆς διὰ τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν.
19.30 Τὰ γεγονότα τῆς ἡμέρας
19.45 Μουσικὴ δωματίου.
Ντβόρζακ: Κουαρτέττο εἰς φὰ μεῖζον ἔργον 95. (Παίζει τὸ Κουαρτέττο ἐγχόρδων τῆς Βουδαπέστης).
20.10 Ραδιοφωνικαὶ Ἀγγελίαι.
20.15 Ἑσπερινὸν Δελτίον Εἰδήσεων.
20.30 Μουσικὴ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς.
21.00 Τραγούδια μὲ τὴν Ἔρνα Ζάκ.
21.10 Ραδιοφωνικαὶ ἀγγελίαι
21.15 Ἡ Ὥρα τῆς Βορείου Ἑλλάδος.
21.30 Ἐλαφρὰ Ἑλληνικὰ τραγούδια.
22.00 Ἀκκορντεόν.
22.15 Νυκτερινὸν Δελτίον Εἰδήσεων.
22.25 Ἐκλεκτοὶ δίσκοι.
Φωρέ: Πελλέας καὶ Μελισσάνθη.
Ραβέλ: Κοντσέρτο γιὰ πιάνο καὶ ὀρχήστρα (Σολίστ ἡ ἡ Μαργαρίτα Λόνγκ).
23.00 Τέλος προγράμματος

ΤΡΙΤΗ 20 Ἰανουαρίου:

Μεσημβρινὸν πρόγραμμα

13.30 Ἐλαφρὰ Ἑλληνικὰ τραγούδια
13.45 Τὸ Σπίτι καὶ τὸ Παιδὶ (ὁμιλία τῆς κ. Ι. Χρυσοχόου)
13.50 Τὸ Τρίο Χαννᾶ
14.00 Μουσικὴ γιὰ ὅλους
14.25 Ραδιοφωνικαὶ Ἀγγελίαι.
14.30 Μεσημβρινὸν Δελτίον Εἰδήσεων.
14.45 Ἐλαφρὰ μουσικὴ γιὰ πιάνο μὲ τὸν πιανίστα Τσάρλι Κούντς.
15.00 Τέλος τοῦ μεσημβρινοῦ προγράμματος.

Ἑσπερινὸν πρόγραμμα

17.00 Μπάντα
17.15 Ποικίλη μουσική
Μπιζέ: Παιδικὰ παιχνίδια, (Σουΐτα)
Μπορμιόλι: Τσιγγάνα (ἀπὸ τὴν χορευτικὴ Σουΐτα)
Ὄφενμπαχ: Βραδυνὰ φύλλα (Βάλς)
17.45 1ο Ἀγγλικὸ τέταρτο
18.00 Ἐλαφρὸ ποικίλο πρόγραμμα
18.29 Ἀγγελίαι διὰ τοὺς ναυτιλλομένους.
18.30 Ἡ ὥρα τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.
19.00 Ἀναμετάδοσις ἐξ Ἀθηνῶν τῆς ἐκπομπῆς διὰ τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν.
19.30 Τὰ γεγονότα τῆς ἡμέρας
19.45 Δημοτικὰ τραγούδια
20.10 Ραδιοφωνικαὶ Ἀγγελίαι.
20.15 Ἑσπερινὸν Δελτίον Εἰδήσεων.
20.30 Ἐλαφρὰ Ἑλληνικὰ τραγούδια
21.00 Τὸ Ἔθνος καὶ τὰ γεγονότα (ὁμιλία τοῦ κ. Ἀχιλλέως Καλεύρα).
21.10 Ραδιοφωνικαὶ Ἀγγελίαι.
21.15 Ἡ ὥρα τῆς Βορείου Ἑλλάδος.
21.30 Ἔργα γιὰ Συμφωνικὴ ὀρχήστρα
Μπάχ: Βραδεμβουργιανὸ κοντσέρτο ἀριθμ. 1 εἰς φὰ μεῖζον
Ἀλφάνο: Συμφωνία ἀριθ. 2 εἰς ντὸ μεῖζον
22.15 Νυκτερινὸν Δελτίον Εἰδήσεων.
22.25 Ἐλαφρὰ τραγούδια
22.40 Ἡ ὀρχήστρα Μπουλανζέ
23.00 Τέλος τοῦ προγράμματος.

ΤΕΤΑΡΤΗ 21 Ἰανουαρίου:

Μεσημβρινὸν πρόγραμμα

13.30 Ὀρχήστρα Βόσεν.
13.45 Τὸ ἀγγλικὸ τέταρτο.
14.00 Μουσικὴ γιὰ ὅλους
14.25 Ραδιοφωνικαὶ Ἀγγελίαι.
14.30 Μεσημβρινὸν Δελτίον Εἰδήσεων.
14.45 Ἡ ὀρχήστρα Περιπάτου τῆς Βοστώνης.
15.00 Τέλος τοῦ μεσημβρινοῦ προγράμματος.

Ἑσπερινὸν πρόγραμμα

17.00 Ἡ ὀρχήστρα Παλλαίντιουμ.
17.20 Ἡ ὥρα τῶν Ἀκριτῶν.
18.00 Σουΐτες — Μπαλλέττα.
Μασσνέ: Ὁ Σίντ.
Σαμπριέ: Κοτιγιόν.
18.29 Ἀγγελίαι διὰ τοὺς ναυτιλλομένους.
18.30 Ἡ Ὥρα τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων
19.00 Ἀναμετάδοσις ἐξ Ἀθηνῶν τῆς ἐκπομπῆς διὰ τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν.
19.30 Τὰ γεγονότα τῆς ἡμέρας
19.45 Ἐλαφρὰ Ἑλληνικὰ τραγούδια.
20.10 Ραδιοφωνικαὶ Ἀγγελίαι.
20.15 Ἑσπερινὸν Δελτίον Εἰδήσεων.
20.30 Ἐλαφρὰ μουσική.
21.00 Ἀπὸ τὴν Ἐθνικήν μας ζωή. (Ὁμιλία τοῦ κ. Κ. Πηχιῶν).
21.10 Ραδιοφωνικαὶ Ἀγγελίαι.
21.15 Ἡ ὥρα τῆς Βορείου Ἑλλάδος.
21.30 Ὥρα ἐκλογῆς ἀκροατῶν
22.00 Ἕνα τέταρτο μὲ τὸν Γιόχαν Στράους.
22.15 Νυκτερινὸν Δελτίον Εἰδήσεων.
22.25 Διάσημοι σολίστ.
Μπετόβεν: Ἀντάτζιο ἀπὸ τὴν Σονάτα εἰς ντὸ δίεσις ἔλασσον (Ὑπὸ τὸ Σεληνόφως). Ὁ πιανίστας Παντερέφσκυ.
Γκρίγκ: Μόντε Πίντσιο. (Ἡ ὑψίφωνος Εἴντε Νορένα).
Γκρίγκ: Ἄνοιξις. (Ἡ ὑψίφωνος Εἴντε Νορένα).
Σοπέν: Βαρκαρόλλα. (Ὁ πιανίστας Μπραΐλόφσκυ).
Ρίμσκυ - Κόρσακωφ: Ὕμνος πρὸς τὸν ἥλιον ἀπὸ τὸν Χρυσὸν Πετεινό. (Ὁ βιολιστὴς Τιμπῶ).
Γκρανάντος — Τιμπῶ: Ἰσπανικὸς Χορός. (Ὁ βιολιστὴς Τιμπῶ).
23.00 Τέλος προγράμματος

ΠΕΜΠΤΗ 22 Ἰανουαρίου:

Μεσημβρινὸν πρόγραμμα

13.30 Ἑλληνικοὶ χοροὶ
13.45 Διὰ τὴν ὑγείαν σας (ὁμιλία τοῦ κ. Ἐμμ. Καραβέλλα).
13.50 Τραγούδια μὲ τὴν Δανάη
14.00 Μουσικὴ γιὰ ὅλους.
14.25 Ραδιοφωνικαὶ ἀγγελίαι
14.30 Μεσημβρινὸν Δελτίον Εἰδήσεων.
14.45 Μουσικὴ ἀπὸ Φωνοταινίες
15.00 Τέλος τοῦ μεσημβρινοῦ προγράμματος.

Ἑσπερινὸν πρόγραμμα.

17.00 Ἀπογευματινὴ συναυλία
Γκλούκ: Ἄλκηστις (Εἰσαγωγή).
Μπάχ: Κοντσέρτο γιὰ δυὸ βιολιὰ (Ὁ Κράϊσλερ καὶ ὁ Τσίμπαλι)
Μότσαρτ: Συμφωνία ἀριθ. 40 εἰς σὸλ ἔλασσον
17.45 Τὸ ἀγγλικὸ τέταρτο
18.00 Ἡ ὥρα τοῦ Ἀγρότου (Δελτίον ἀγροτικῶν εἰδήσεων καὶ δημοτικὰ τραγούδια)
18.29 Ἀγγελίαι διὰ τοὺς ναυτιλλομένους.
18.30 Ἡ ὥρα τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.
19.00 Ἀναμετάδοσις ἐξ Ἀθηνῶν τῆς ἐκπομπῆς διὰ τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν.
19.30 Τὰ γεγονότα τῆς ἡμέρας
19.45 Ἐπιλογὲς ἀπὸ ὀπερέττες
20.10 Ραδιοφωνικαὶ Ἀγγελίαι.
20.15 Ἑσπερινὸν Δελτίον Εἰδήσεων.
20.30 Ἐλαφρὰ Ἑλληνικὰ τραγούδια
21.00 Ἡ Ἑλληνικὴ ποίησις στὴν παράδοσίν της (ὁμιλία τοῦ κ. Π. Σπανδωνίδη)
21.10 Ραδιοφωνικαὶ Ἀγγελίαι.
21.15 Ὥρα τῆς Βορ. Ἑλλάδος
21.30 Ἡ Μανδολινάτα τοῦ κ. Μιχαὴλ Χατζημιχαὴλ
Μιντσιότι: Ὁ Γῦρος τῆς Ἰταλίας (Ἐμβατήριο)
Ντομένικο: Συμφωνία εἰς σὸλ μεῖζον
Ζιλὲ: Μακρυὰ ἀπὸ τὸν χορὸ (Ἰντερμέτζο).
Ρίχτερ: Οὐγγρικὴ ραψωδία
Χέρμαν: Σεβασμός — βάλς.
Μαρουτσέλι: Καρικατούρα, (Πόλκα)
22.00 Τραγούδια μὲ τὴν Μόλλυ καὶ τὴν Μαρούδα
22.15 Νυκτερινὸν δελτίον εἰδήσεων.
22.25 Ἔργα Τσαϊκόφσκυ
Ἀντάντε Καντάμπιλε
Ἡ κοιμωμένη πριγκήπισσα
23.00 Τέλος προγράμματος.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23 Ἰανουαρ.

Μεσημβρινὸν πρόγραμμα

13.30 Τὸ Τρίο Σάντλερ.
13.45 Τὸ Γαλλικὸ τέταρτο.
14.00 Μουσικὴ γιὰ ὅλους.
14.25 Ραδιοφωνικαὶ Ἀγγελίαι.
14.30 Μεσημβρινὸν Δελτίον Εἰδήσεων.
14.45 Ἐπιλογὴ ἀπὸ ταγκό.
15.00 Τέλος τοῦ μεσημβρινοῦ προγράμματος.

Ἑσπερινὸν πρόγραμμα

17.00 Ψυχαγωγία ἀσθενῶν
17.30 Ἕνα τέταρτο διὰ τὰ Ἑλληνόπουλα.
17.45 Ἐκλεκτοὶ δίσκοι ἐλαφρᾶς μουσικῆς.
18.00 Ποικίλη μουσική.
Μπετόβεν: Μενουέττο.
Γκρίνιερ: Τὸ Φλάουτο τοῦ Σὰν — Σουσὶ — Σουΐτα.
Ρίχαρντ Στράους: Ὁ ἱππότης μὲ τὸ ρόδον.
18.29 Ἀγγελίαι διὰ τοὺς Ναυτιλλομένους.
18.30 Ἡ Ὥρα τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων
19.00 Ἀναμετάδοσις ἐξ Ἀθηνῶν τῆς ἐκπομπῆς διὰ τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν.
19.30 Τὰ γεγονότα τῆς ἡμέρας.
19.45 Ἐλαφρὰ Ἑλληνικὰ τραγούδια.
20.10 Ραδιοφωνικαὶ Ἀγγελίαι.
20.15 Ἑσπερινὸν Δελτίον Εἰδήσεων.
20.30 Μελωδίες καὶ ρυθμοί.
21.00 Τὸ Ἔθνος καὶ τὰ γεγονότα. (Ὁμιλία τοῦ κ. Α. Μελλίδη)
21.10 Ραδιοφωνικαὶ Ἀγγελίαι.
21.15 Ὥρα τῆς Βορ. Ἑλλάδος
21.30 Ἡ τρίτη πρᾶξις ἀπὸ τὴν ὄπερα «Φάλσταφφ» τοῦ Βέρντι.
22.15 Νυκτερινὸν Δελτίον Εἰδήσεων.
22.25 Ἐλαφρὸ ποικίλο πρόγραμμα.
23.00 Τέλος προγράμματος.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 24 Ἰανουαρ.:

Μεσημβρινὸν πρόγραμμα

13.30 Ἐλαφρὰ Ἑλληνικὰ τραγούδια.
14.00 Μουσικὴ γιὰ ὅλους
14.25 Ραδιοφωνικαὶ Ἀγγελίαι.
14.30 Μεσημβρινὸν Δελτίον Εἰδήσεων.
14.45 Ἐλαφρὰ μουσικὴ γιὰ πιάνο.
15.00 Τέλος προγράμματος

Ἑσπερινὸν πρόγραμμα

17.00 Παίζει ἡ ἐλαφρὰ Συμφωνικὴ ὀρχήστρα.
17.15 Ἀποσπάσματα ἀπὸ ὀπερέττες.
17.45 Τὸ ἀγγλικὸ τέταρτον.
18.00 Δημοτικὰ τραγούδια ἀπὸ τὸν Στέφανο Βέζο συνοδεία λαϊκῶν ὀργάνων.
«Ἀγαπῶ ἕνα χελιδόνι» Καλαματιανό.
«Σὰν πᾶς πουλί μου στὸ Μωριᾶ» Κλέφτικο.
«Ναούμης πάει στὴ Φλώρινα» Τσάμικο.
«Φουστανέλλα μὲ γαζί» Συρτό.
«Γκάϊντα» Μακεδονικὸς χορός.
«Σοῦπα μάννα μ' πάντρεψέ με» Τσάμικο.
18.29 Ἀγγελίαι διὰ τοὺς ναυτιλλομένους.
18.30 Ἡ Ὥρα τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.
19.00 Ἀναμετάδοσις ἐξ Ἀθηνῶν τῆς ἐκπομπῆς διὰ τὴν Βουλγαρίαν καὶ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν.
19.30 Τὰ γεγονότα τῆς ἡμέρας
19.45 Μπετόβεν: Σονάτα εἰς φὰ ἔλασσον ἔργον 57 (Ἀπασιονάτα) μὲ τὸν πιανίστα Κέμπφ.
20.10 Ραδιοφωνικαὶ ἀγγελίαι
20.15 Ἑσπερινὸν Δελτίον Εἰδήσεων
20.30 Καντάδες.
20.50 Ἡ ὀρχήστρα Μπέριγκαμ
21.00 Λαογραφικὰ (ὁμιλία τῆς κ. Ρούλας Παπαδημητρίου).
21.10 Ραδιοφωνικαὶ Ἀγγελίαι
21.15 Ὥρα τῆς Βορ. Ἑλλάδος
21.30 Μουσικὴ χοροῦ.
22.15 Νυκτερινὸν Δελτίον Εἰδήσεων.
22.25 Ἐλαφρὰ Ἑλληνικὰ τραγούδια.
23.00 Τέλος τῆς ἐκπομπῆς.

σουΐτα «Τὸ φλάουτο τοῦ Σὰν Σουσσί». Ἡ Φιλαρμονικὴ τοῦ Βερολίνου. Διευθ. ὁ συνθέτης. Σόλο φλάουτο ὁ Πάουλ Μπόζε.

18.30 Ὁμιλία
18.40 Ἐκπομπὴ τῶν Ἐνόπλων μας Δυνάμεων
19.00 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Βουλγαρικὴν)
19.10 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Γαλλικὴν)
19.15 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν (εἰς τὴν Σερβικὴν)
19.25 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν (εἰς τὴν Γαλλικὴν)
19.30 Ὁδηγίαι διὰ τοὺς ναυτιλλομένους
19.35 Ἐλαφρὸ ποικίλο πρόγραμμα

«Ροζάνα» ἀπὸ τὴν ταινία: «Ἡ μαντόνα τῶν 7 φεγγαριῶν»
«Λουΐζα» (Οὐάϊτινγκ).
Ἐπιτυχίες μὲ τὸν Κάρολλ Γκίμπονς.
«Γλυκόπικρο» ἐπιλογὴ (Κάουαρντ).
«Μετὰ ἀφοῦ ἔφυγες» ἀργὸ φόξ. (Κράμμερ, Λέϋτον).
«Ἡ ἀγάπη τέτοια ὅπως τὴν περιγράφουν» (Ρισπέν).
«Ζήλεια» τσιγγάνικο ταγκὸ (Γκέιντ).
«Ἕνα τραγοῦδι» μὲ τὴν Ἐστρελλίτα Κάστρο.
«Κάνοντας ὄνειρα» βάλς (Τζώϋς).
«Ἀκόμη ἕνα αὔριο» φόξ-τρὸτ (Λεκουόνα).
Μελωδίες τοῦ Βίκτωρ Χέρμπερτ.

20.15 Δ΄ δελτίον εἰδήσεων
20.30 Βρεταννικὴ ἐκπομπὴ
Βραδυνὸ κοντσέρτο
21.15 Ἡ ὥρα τῆς Βορ. Ἑλλάδος
21.30 Ἀναμετάδοσις ἐξ Ἀμερικῆς τῆς εἰδικῆς ἐκπομπῆς εἰς τὴν ἑλληνικὴν
21.45 Μελωδίες καὶ ρυθμοί
22.05 Μουσικὸν διάλειμμα
22.15 Ε΄ δελτίον εἰδήσεων

22.30 Δραματ. ἐκπομπὴ

Ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸν «Κουρέα τῆς Σεβίλλης» τοῦ Μπωμαρσέ, μὲ μουσικὴ τοῦ Ροσσίνι.

Ραδιοφωνικὴ σκηνοθεσία τοῦ κ. Πέλου Κατσέλλη. Συμπράττει ἡ ὀρχήστρα τοῦ Σταθμοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Τότη Καραλίβανου.

23.00 Μουσικὴ δωματίου

Μπετόβεν: Κουαρτέττο γιὰ ἔγχορδα, ἔργο 18 ἀριθ. 1. (Ἀλλέγκρο κὸν μπρίο Ἀντάτζιο, Σκέρτσο, Ἀλλέγκρο). Τὸ κουαρτέττο ἐγχόρδων Καλβέ.

23.30 ς΄ δελτίον εἰδήσεων
23.40 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Ρουμανίαν
23.50 Μουσικὸν διάλειμμα
24.00 Εἰδήσεις σὲ ρυθμὸν ὑπαγορεύσεως
00.15 Τέλος τῆς ἐκπομπῆς

Σάββατον

24 Ἰανουαρίου:

Πρωινὴ ἐκπομπή

07.00 Πρωινὴ μουσικὴ
07.15 Α΄ δελτίον εἰδήσεων. Δελτίον Ἀγορανομίας
07.30 Πρωινὴ μουσικὴ (συνέχεια)
07.35 Ὑγιεινὴ γυμναστικὴ
07.45 Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
07.50 Τὸ καθημερινό μας πρωινὸ ξεκίνημα. "Ὅ,τι ἐνδιαφέρει τὴν ζωὴν καὶ τὴν ὑγείαν μας.
08.00 Πρωινὴ μουσικὴ (συνέχεια)
08.50 Μετεωρολογικὸν δελτίον. — Οἱ ὡραιότερες φιλολογικὲς σελίδες
08.55 Πρωινὴ μουσικὴ (συνέχεια)
09.25 Εἰδήσεις ἐν περιλήψει
09.30 Τέλος τῆς πρωινῆς ἐκπομπῆς

Μεσημβρινὴ ἐκπομπή

12.00 Ἐλαφρὰ μουσικὴ
12.30 Ὅ,τι ἐνδιαφέρει τὸν Ἕλληνα ἐργάτην
12.40 Ἐλαφρὰ τραγούδια
13.00 Β΄ δελτίον εἰδήσεων
13.10 Ὁδηγίαι διὰ τοὺς ναυτιλλομένους
13.15 Μουσικὸν διάλειμμα
13.20 Ἀναμετάδοσις ἐκ Παρισίων τῆς ἐκπομπῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν

13.45 Ἔργα γιὰ δυὸ πιάνα

ἀπὸ τοὺς Μπάρλεϋ καὶ Ρόμπερτσων:

Λίστ: Τὸ τρίτο νυκτερινὸ ἀπὸ τὰ «Ὄνειρα ἀγάπης» (διασκευὴ Ρόμπερτσον).

Μέντελσον: Σκέρτσο ἀπὸ τὸ «Ὄνειρο θερινῆς νυκτὸς» (διασκευὴ Φίλιπ).

Παγκανίνι — Λίστ: «Καμπανέλλα» (διασ. Τέϋλαρ).

Ἀρένσκυ: Βάλς ἀπὸ τὴ Σουΐτα ἀριθ. 1 γιὰ δυὸ πιάνα, ἔργο 15.

14.00 Περίπατοι ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα
14.15 Ἀναμετάδοσις ἐκ τοῦ Λονδίνου τῆς ἐκπομπῆς τοῦ BBC. εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
14.30 Γ΄ δελτίον εἰδήσεων
14.45 Δίσκοι κατ' ἐκλογὴν τῶν ἀκροατῶν
15.00 Εἰδήσεις εἰς ρυθμὸν ὑπαγορεύσεως
15.15 Τέλος τῆς μεσημβρινῆς ἐκπομπῆς

Ἑσπερινὴ ἐκπομπή

17.00 Ἀνακοινώσεις
17.10 Μουσικὸν διάλειμμα
17.15 Γαλλικὴ ἐκπομπὴ
Τραγούδια τῆς πόλεως.
17.30 Διὰ τὰ παιδιὰ τῆς Ἑλλάδος. (Ἡ μεταπολεμικὴ ἑλληνικὴ γενεά)
17.45 Ἐλαφρὰ ἑλλην. τραγούδια
18.00 Καναδικὴ ἐκπομπὴ

18.15 Ἀπογευματινὴ Συναυλία.

Τσαϊκόφσκυ: Κοντσέρτο γιὰ βιολὶ καὶ ὀρχήστρα σὲ ρὲ μεῖζ. ἔργο 35 (Ἀλλέγκρο μοντεράτο, Ἀντάντε, Φινάλε ἀλλέγκρο βιβατσίσσιμο). Ὁ βιολιστὴς Μπρονισλὰβ Χοῦμπερμαν καὶ ἡ ὀρχήστρα τῆς Κρατικῆς ὄπερας τοῦ Βερολίνου. Διευθ. ὁ Στάϊνμπεργκ.

Ρ. Στράους: «Τὰ φαιδρὰ καμώματα τοῦ Τίλλ» — Οὔλενσπηγκελ. Συμφωνικὸ ποίημα ἔργο 28. Ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς Βιέννης. Διευθ. ὁ Κλέμενς Κράους.

19.00 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Βουλγαρικὴν)
19.10 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Βουλγαρίαν (εἰς τὴν Γαλλικὴν)
19.15 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν (εἰς τὴν Σερβικὴν)
19.25 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν (εἰς τὴν Γαλλικὴν)
19.30 Ὁδηγίαι διὰ τοὺς ναυτιλλομένους
19.35 Ἐκπομπὴ τῆς ρυθμικῆς Λέσχης
20.00 Ἡ Ὑβὸν Πρεντὰν σὲ τραγούδια ἀπὸ ὀπερέττες

Ἐπιλογὴ ἀπὸ τὸν «Μεταμφιεσμένο ἔρωτα» (Μεσσαζέ).
Ἐπιλογὴ ἀπὸ τὴ «Βερόνικα» (Μεσσαζέ).
Δυὸ τραγούδια ἀπὸ τὴν 2α πρᾶξι τῆς ὀπερέττας «Τὰ τρία βάλς» (Γ. Στράους)

20.15 Δ΄ δελτίον εἰδήσεων
20.30 Ἡ σουΐτα τοῦ Μπιζὲ «Ἀρλεζιάνα» ἀρ. 1

Τὰ μέρη: Πρελούδιο — Εἰσαγωγὴ στὴν α΄ πρᾶξι, Ἀντρ—ἄκτ α΄, σκηνὴ τῆς 6΄ πράξεως, χορικὸ Μενουέττο, τὸ μαγειρεῖο τοῦ μικροῦ πύργου, κωδωνοκρουσία, Ἀνταντζιέττο, Φαραντόλα, Πομπὴ τῶν βασιλέων. Ἡ Συμφωνικὴ ὀρχήστρα τῶν Παρισίων. Διευθ. ὁ Πιὲρ Σανιόν.

21.00 Δελτίον ραδιοφωνικῶν διαφημίσεων
21.10 Μουσικὸν διάλειμμα
21.15 Ἡ ὥρα τῆς Βορείου Ἑλλάδος
21.30 Ἀναμετάδοσις ἐξ Ἀμερικῆς τῆς εἰδικῆς ἐκπομπῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
21.45 Ρεσιτὰλ τραγουδιοῦ τῆς Κας Ἄννας Ρεμούνδου
22.15 Ε΄ δελτίον εἰδήσεων
22.30 Εὔθυμη μουσικὴ
22.45 Ρεσιτὰλ τραγουδιοῦ τῆς Κας Ἄννας Ρεμούνδου:

Παϊζιέλο: Ἄρια ἀπὸ τὴν «Περσεφόνη».
Σοῦμαν: Τρία τραγούδια ἀπὸ τὸ ἔργο «Ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀγάπη μιᾶς γυναίκας».
Μπελλίνι: Ἄρια ἀπὸ τὴ «Νόρμα».
Ντεμπυσσύ: Ἄρια ἀπὸ τὸν «Ἄσωτο γυιό».
Ἰππ. Ἰβάνωφ: Κινέζικο τραγοῦδι.
Ριάδη: Τὸ τραγοῦδι τοῦ γέρω — Μπέη.
Καρυωτάκη: Ἀναστασιά.

23.00 ς΄ δελτίον εἰδήσεων
23.40 Ἐκπομπὴ διὰ τὴν Ρουμανίαν
23.50 Μουσικὸν διάλειμμα
24.00 Εἰδήσεις σὲ ρυθμὸν ὑπαγορεύσεως
00.15 Τέλος τῆς ἐκπομπῆς

Τὸ ὅπλο τῆς γυναίκας εἶναι ἡ ὠμορφιά
Τ' ἀνταλλακτικὰ ὠμορφιᾶς
μάρκας Adora
εἶναι τὰ καλλίτερα

ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ
ΦΑΡΔΕΙΕΣ ΣΚΑΛΕΣ
ΧΟΝΔΡΕΣ ΜΠΟΥΚΛΕΣ
Ἰδοὺ τὸ μυστικό μας!
Μ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ
Ἁγ. Κωνσταντίνου 12
Τηλ. 53-100
Σημ. — Αἱ προσκομίζουσαι τὸ παρὸν κόκουπον, λαμβάνουν ΔΩΡΕΑΝ κάτι

Χειμώνας

ΥΠΟ Σ. ΠΟΛΕΝΑΚΗ

ΕΔΩ ΑΘΗΝΑΙ

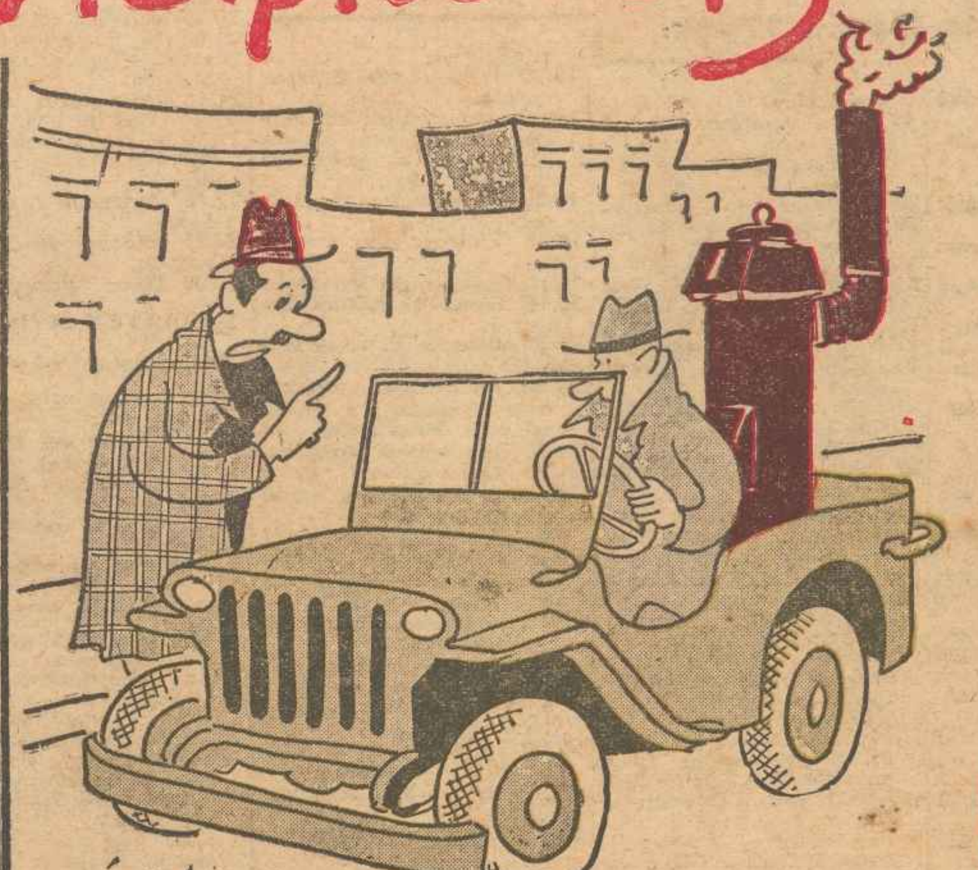

–Γκαζοζέν εἶναι;
– Ὄχι. Σόμπα. Δέν ἔχω τέντα καί κρυώνω...

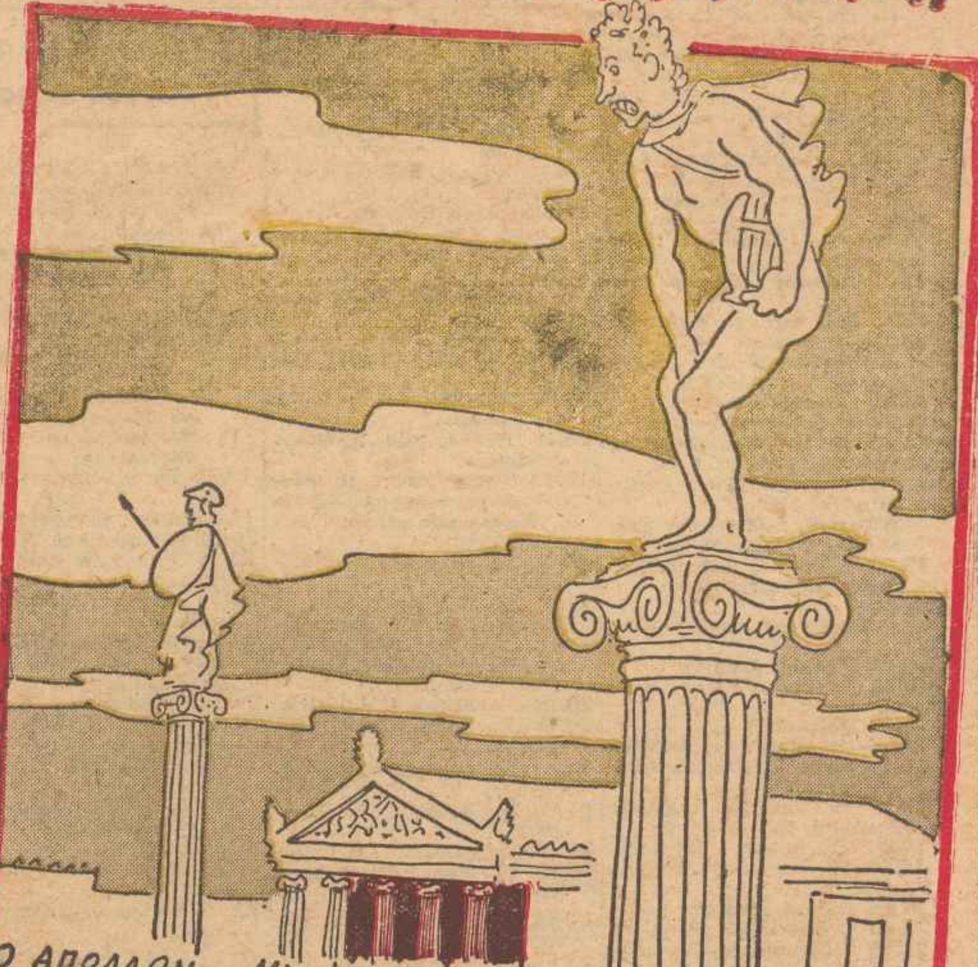

Ο ΑΠΟΛΛΩΝ. – Μ' αὐτό τό κρύο κοντεύω νά γίνω ἀρχαῖος...

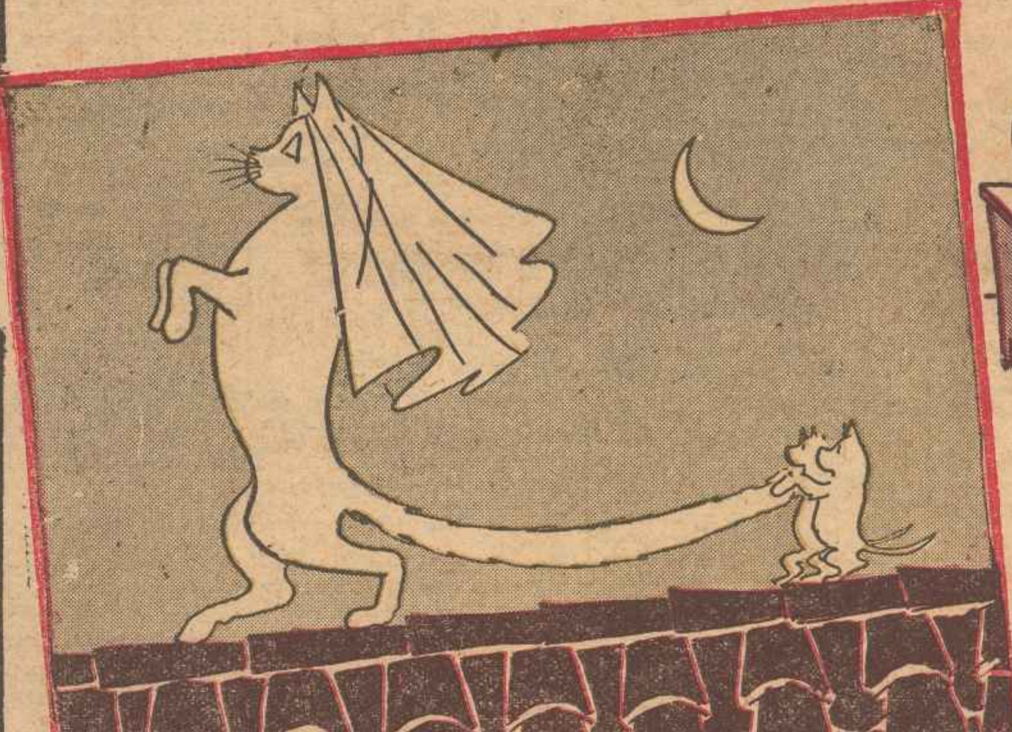

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ.... Ἡ νύφη

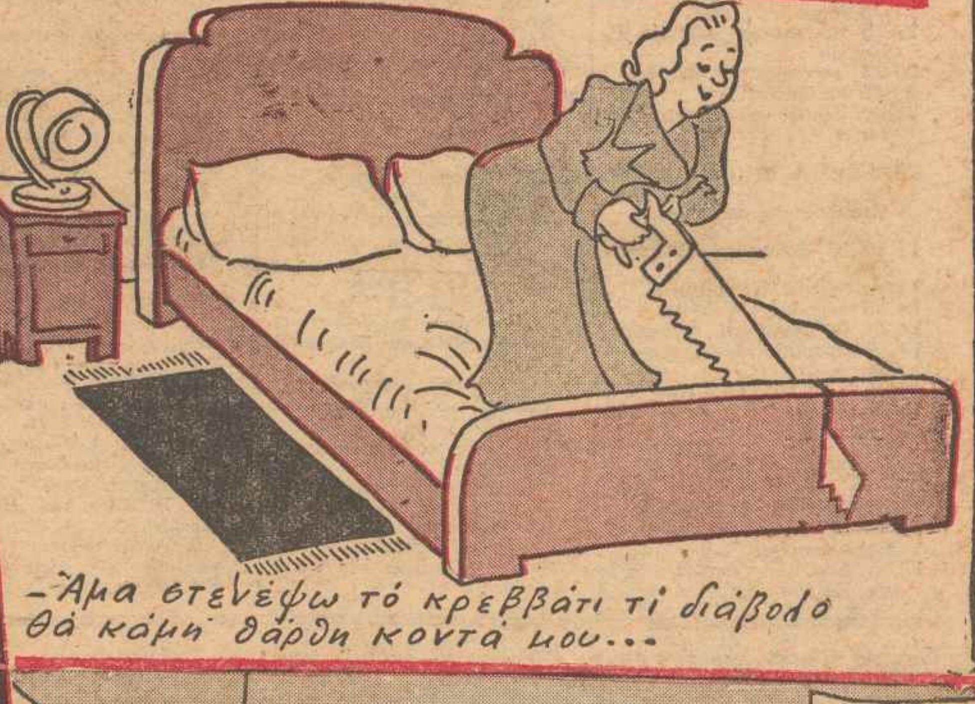

– Ἄμα στενέψω τό κρεββάτι τί διάβολο θά κάμῃ θἄρθῃ κοντά μου...

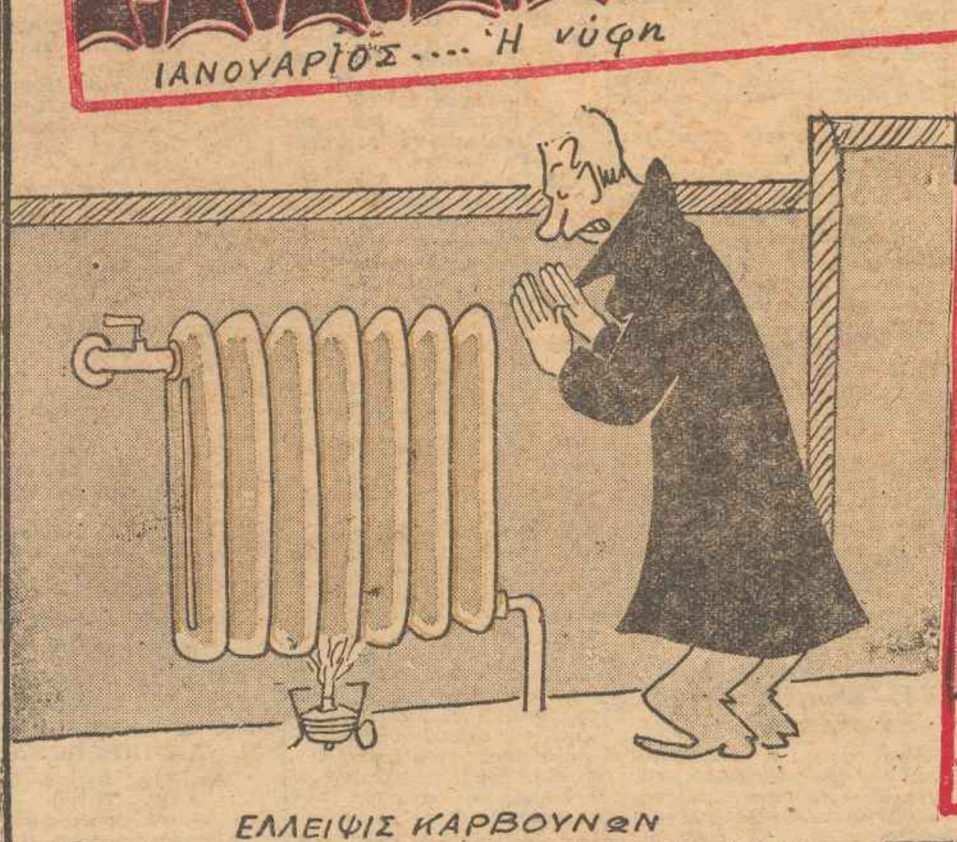

ΕΛΛΕΙΨΙΣ ΚΑΡΒΟΥΝΩΝ

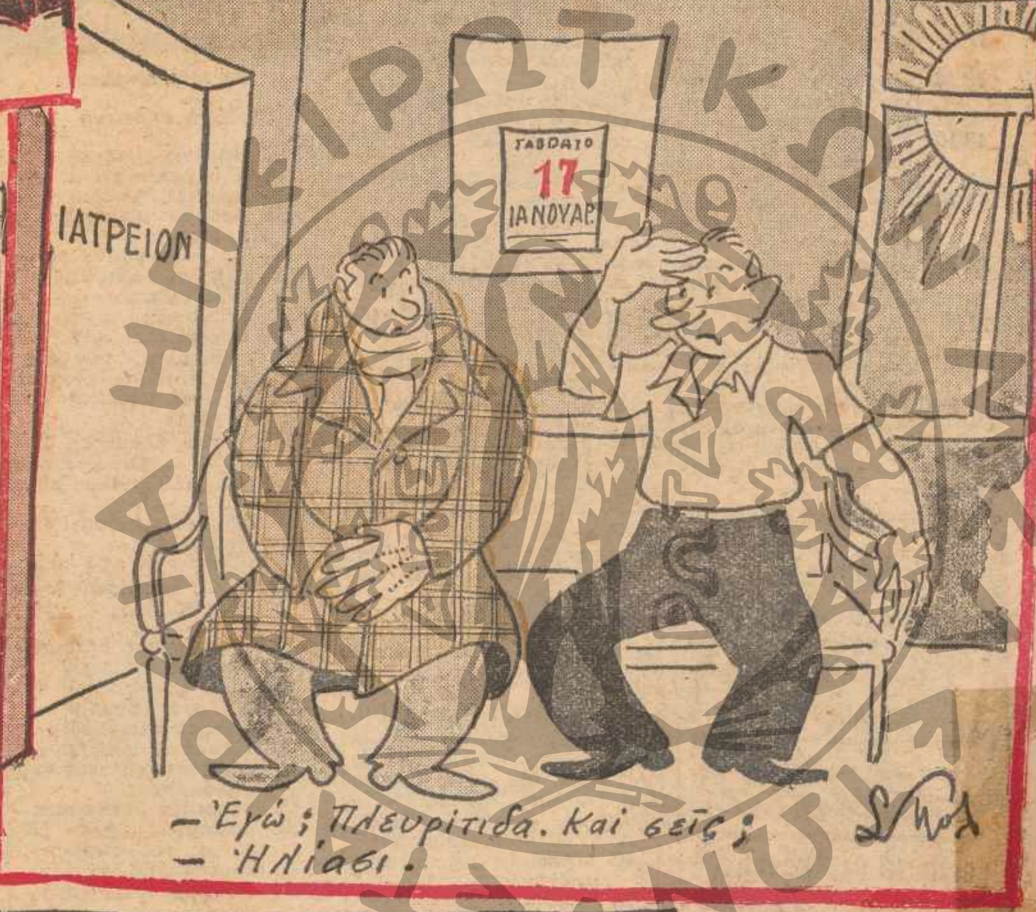

– Ἐγώ; Πλευρίτιδα. Καί σεῖς;
– Ἡλίασι.